

BIULETYN

URZĘDU PATENTOWEGO

Wydawnictwo Urzędu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

Nr 25 Warszawa 1973

Urząd Patentowy PRL na podstawie art. 33 i art. 78 ustawy z dnia 19 października 1972 r. (Dz U Nr 43 poz. 272) w „Biuletynie Urzędu Patentowego” dokonuje ogłoszenia o zgłoszonych wynalazkach i wzorach użytkowych.

Ogłoszenia o zgłoszeniach drukowane są w „Biuletynie” w formie przedłożonej przez zgłaszających i zawierają następujące dane:

- oznaczenie klasy i podklasy według narodowej klasyfikacji patentowej (zaklasyfikowanie wstępne),
- numer zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego,
- datę zgłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego,
- datę uprzedniego pierwszeństwa - jeżeli je zastrzeżono,
- imię i nazwisko lub nazwę zgłaszającego,
- miejsce zamieszkania lub siedzibę oraz kraj zgłaszającego,
- imię i nazwisko twórcy wynalazku (współtwórców),
- tytuł wynalazku lub wzoru użytkowego,
- niezależne zastrzeżenia patentowe lub ochronne zgłoszenia, a do zgłoszeń dokonanych po 31 grudnia 1972 r. zamiast zastrzeżeń - skrót opisu wynalazku lub wzoru użytkowego wraz z figurą rysunku najlepiej obrazującego wynalazek lub wzór użytkowy.

W okresie sześciu miesięcy od daty ogłoszenia wynalazku lub wzoru użytkowego, osoby trzecie mogą:

- 1) osobiście zapoznawać się w Urzędzie Patentowym PRL z opisem wynalazku lub wzoru użytkowego, zastrzeżeniami patentowymi i ochronnymi, **rysunkami** wynalazku lub wzoru użytkowego oraz sporządzać z nich odpisy;
- 2) nadsyłać do Urzędu Patentowego uwagi co do istnienia przeszkód uniemożliwiających udzielenie patentu (prawa ochronnego).

Odpowiednio uzasadnione pod względem faktycznym (dokumentacja dowodowa) i prawnym uwagi należy nadsyłać w dwóch egzemplarzach na adres:

Urząd Patentowy PRL, 00-931 Warszawa, Aleje Niepodległości 188.

Ponadto w Urzędzie Patentowym można zamawiać odbitki kserograficzne dokumentów wymienionych w punkcie 1, przy czym w zamówieniu należy:

- a) podać numer „Biuletynu Urzędu Patentowego”, w którym dokonano ogłoszenia o zgłoszeniu,
- b) wskazać numer zgłoszenia, klasę patentową i tytuł wynalazku lub wzoru użytkowego.

Urząd Patentowy PRL podaje do wiadomości konta w NBP:

1. Urząd Patentowy PRL - NBP V O/M w Warszawie
konto: 1529-91-53856 cz. 54 dz. 91 rozdz. 9111 § 77 - opłaty związane z rejestracją i ochroną wynalazków, wzorów użytkowych, wzorów zdobniczych, znaków towarowych;
opłaty za skargi i odwołania;
2. Urząd Patentowy PRL, Centralny Ośrodek Informacji Patentowej - NBP V O/M w Warszawie
konto: 1529-91-53856 cz. 54 dz. 74 rozdz. 7511
§ 45 - wpłaty z tytułu sprzedaży wydawnictw.
§ 44 - wpłaty za usługi poligraficzne i mikrofilmowe.
3. Urząd Patentowy PRL - NBP V O/M w Warszawie
konto: 1529-98-53856 - wpłaty za powołanie biegłego.

Egzemplarze zdezaktualizowane można nabywać w Urzędzie Patentowym PRL - Centralny Ośrodek Informacji Patentowej, 00-931 Warszawa, Al. Niepodległości 188.

URZĄD PATENTOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Numer oddano do składu w sierpniu 1973 r. Ark. wyd. 25,75, ark. druk. 21,5. Papier druk sat. V kl. 70 g, 61X86. Nakład 2475+25 egz.

Cena 45 zł

Nakład 2475 + 25 egz.

INDEKS 35436

Olsztyńskie Zakłady Graficzne im. Seweryna Pieniężnego - 10-417 Olsztyn, ul. Towarowa 2. **Lz. 1695**

BIULETYN

URZĘDU PATENTOWEGO

Warszawa, dnia 30. IX. 1973 r.

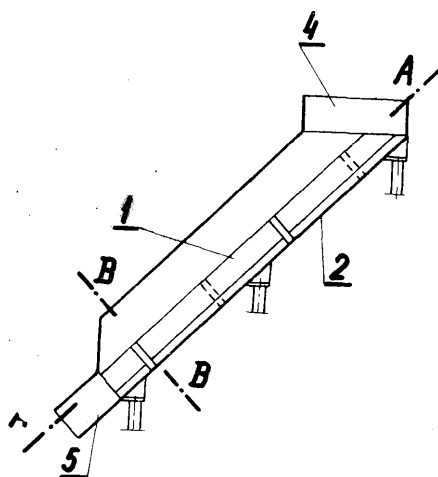
Nr 25, Rok I

Ogłoszenia o zgłoszonych w Polsce wynalazkach do opatentowania

1a (P. 158708) 6.11.1972.

Główne Biuro Studiów i Projektów Górniczych - Biuro Projektów Górniczych - Kraków, Kraków (Rudolf Łudzeń, Stanisław Szatko).

Urządzenie przeciwkruszemowe dla **materiałów** sypkich i/lub granulowanych, zwłaszcza w procesach wydobywania i mechanicznej przeróbki węgla, składające się ze zsuwni posiadającej w swej górnej części zasyp, a w dolnej części wysyp oraz ograniczniki boczne, znamienne tym, że na zsuwni (2) między zasypem (4) i wysypem (5) umieszczone są prowadnice (1) do wytracania prędkości przemieszczonych materiałów sypkich i/lub ziarnistych o różnej granulacji.

(P. 159533) 13.12.1972.

Uniwersytet Marii Curie Skłodowskiej, Lublin, Polska (Andrzej Waksmundzki, Romuald Nasuto, Edward Szymański, Tomasz Białopiotrowicz, Piotr Śtaszczuk, Barbara Rudzka).

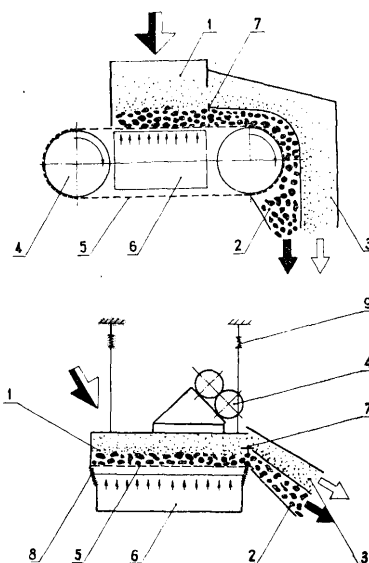
Sposób zapobiegania zamarzaniu wilgotnych mineralnych materiałów sypkich, znamienne tym, że do materiału sypkiego dodaje się przez wymieszanie materiały ziarniste najkorzystniej węgiel kamienny, węgiel brunatny, węgiel drzewny, koks, torf, o średnicy ziarna poniżej 3 mm w ilości do 20% wagowych w stosunku do materiału sypkiego.

1a (P. 159544) 15.12.1972.

Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Kruszyw Budowlanych, Warszawa (Andrzej Buzsta).

Klasyfikator fluidyzacyjny do separacji materiałów sypkich, zwłaszcza kruszyw mineralnych, składający

się z komory zsypu nadawy (1) oraz komory (6) będącej źródłem gorącego powietrza podawanego pod odpowiednim ciśnieniem poprzez perforowaną przeszkodę (5), znamienne tym, że powietrze to kierowane jest na separowany materiał pionowo od dołu.

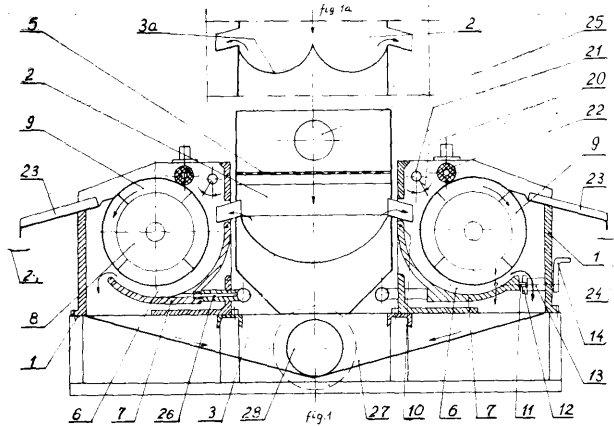

1b (P. 156878) 21.07.1972.

Zakład Doświadczalny Utylizacji Odpadów Elektrowni, Katowice (Bogusław Kochański, Bolesław Bartoszek, Jan Hyncar, Jan Kubala, Franciszek Kułakowski, Piotr Murawski, Krzysztof Muszyński, Zbigniew Pietras).

Sposób odzysku metodą moką frakcji magnetycznych z odpadów elektrownianych i innych cieczy technologicznych oraz urządzenie do tego sposobu, znamienne tym, że oddzielone od żużla popioły miesza się z cieczą zwłaszcza wodą w korzystnym procentowym stosunku zawartości popiołu w granicach do 30% i po przetransportowaniu tej mieszaniny rurociągami do urządzenia separującego zmniejsza się szybkość przepływu, zawiruje się ją w celu dokładnego wymieszania popiołu z wodą i zawirowaną przepuszcza się szerokim strumieniem o regulowanej grubości posiadającym laminarną szybkość przepływu przez pole magnetyczne, wytworzone przez zespół trwałych magnesów, umieszczonych w walcu obracającym się z prędkością 0,16—0,2 m/sek. w kierunku przeciwnym do kierunku przepływu przez pole magnetyczne mieszaniny a zgromadzone na powierzchni walca materiały ferromagnetyczne uzdatnia się przez opłukanie cieczą, wyciska się z nich nadmiar wody i zgarnia na taśmę transportera.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrzeżenia 1 znamienne tym, że składa się z obudowy (1) posiadającej zbiornik (2) mający wklęsłe dno (3), siatową pokrywę (5) oraz umieszczony nad tą pokrywą (5) rozgałęziony przewód (4) doprowadzający mieszaninę jak również, że posiada separacyjne komory (6) utworzone pomiędzy ruchomymi rynnami (7) uformowanymi w kształcie koryt o zaokrąglonym dnie, a walcami (8) zawierającymi zespół trwałych magnesów (9) wytwarzających pole magnetyczne w całej separacyjnej komorze (6).

1C

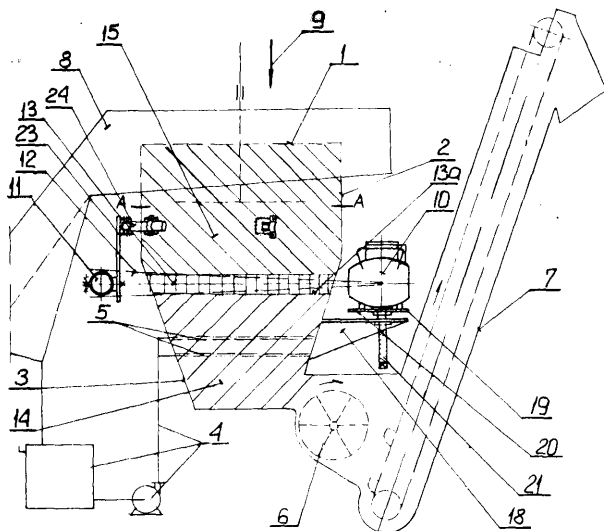
(P. 159145)

28.11.1972.

Kopalnia Węgla Kamiennego Mortimer-Porąbka Przedsiębiorstwo Państwowe Zagórze, Polska (Włodzimierz Tuszko, Henryk Bojanowski, Andrzej Wyżniński, Ludwik Madeja).

Sposób automatycznej regulacji rozdziału koncentratu od odpadów, znamienno tym, że przeprowadza się go beztytkowo na przykład przy pomocy wiązki promieniowania gamma, które po przejściu przez warstwę graniczną frakcji ciężkiej i lżejszej, przetwarzają się na wielkość elektryczną, którą odpowiednio wzmocnionymi steruje się silnik dozownika odbierającego frakcję cięższą.

Wzbogacalnik do stosowania sposobu według zastrz. 1, wyposażony w zbiornik (1) do wzbogacania, składający się z części górnej walcowej (2) i dolnej (3) stożkowej, w urządzenie pompowe (4) cieczy do zasilania pierścieni (5), w dozownik (6) i elewator (7) odprowadzające frakcje cięższe oraz w rynnę (8) odprowadzającą frakcję lżejszą wzbogacanej nadawy (9), znamienno tym, że posiada źródło (10) promieniowania na przykład promieniowania izotopowego z jednej strony zbiornika (1) i detektor (11a) promieniowania z drugiej strony zbiornika (1) tak,

że wiązka (12) tego promieniowania w rzucie pionowym obejmuje swoim zasięgiem płaszczyznę (13), lub warstwę pośrednią (13a) stanowiącą granicę rozdziału frakcji ziarn cięższych (14) i warstwy (15) ziarn lżejszych, a w rzucie poziomym wiązka promieniowania (16) przechodzi przez środek (17) koła będącego przekrojem stożkowej części (3) zbiornika (1) w płaszczyźnie (13).

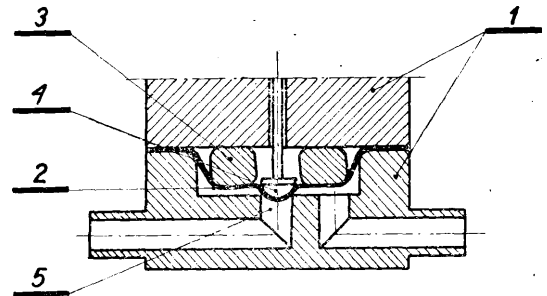
4C

(P. 157459)

26.08.1972.

Przemysłowy Instytut Elektroniki, Warszawa, Polska (Wiesław Libiszowski, Grzegorz Janicki, Krzysztof Dąbek, Stefan Postek).

Zawór membranowy do gazu, znamienno tym, że składa się z korpusu (1), z kubkowej membrany (2) z tworzywa sztucznego oraz krążka (3) z lekkiego metalu lub twardego tworzywa sztucznego, który to krążek (3) jest umieszczony centrycznie w kubkowej membranie (2), zamocowanej w cylindrycznej wnęce korpusu (1) zaworu, przy czym w cylindrycznym otworze krążka (3) jest zamontowany grzybek (4) zaworu, powodujący w przypadku zamknięcia zaworu przyleganie denka kubkowej membrany (2) do gniazda (5) zaworu, znajdującego się w środku na dnie wnęki korpusu (1) zaworu.

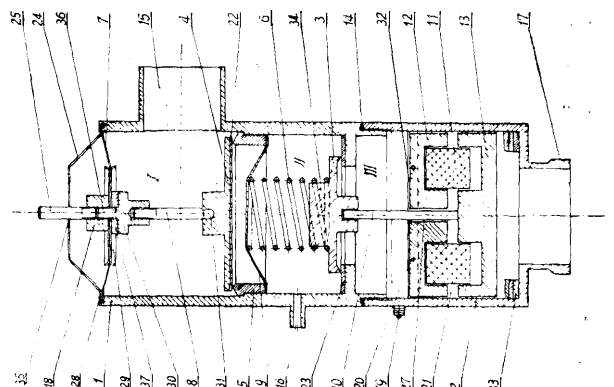
4C

(P. 159028)

22.11.1972.

Witold Grzywalski, Kielce, Polska.

Zawór elektromagnetyczny do sterowania pracy urządzeń opalanych gazem, zwłaszcza kotłów centralnego ogrzewania, znamienno tym, że posiada postać walca cylindrycznego, którego przestrzeń wewnętrzna jest podzielona na trzy komory (I, II, III) leżące na jednej osi pionowej z króćcem wlotowym (15) w komorze (I), króćcem (16) do znicza w ścianie komory (II) i króćcem (17) w dnie komory (III) przy czym komora (I) i komora (II) przedzielone są siedliskiem (5), na którym spoczywa grzybek (4) połączony poprzez śrubę (8) z membraną (7), która stanowi zamknięcie od góry komory (I).

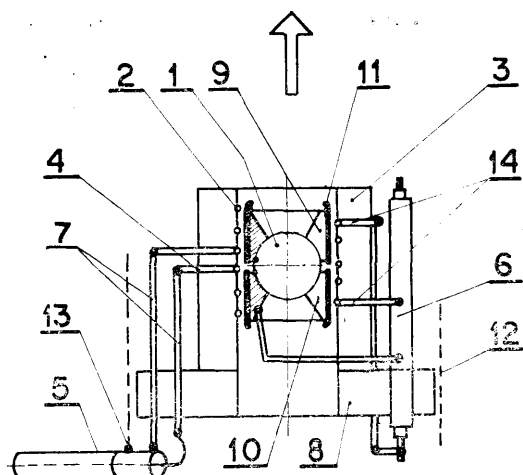

4d

(P. 158824)

Polska Akademia Nauk Instytut Geofizyki, Warszawa (Antoni Ostaszewski, Leszek Cyruński).

Urządzenie do wzbudzania stanu jonizacji lampki gazowej zawierające lampkę umieszczoną wewnątrz cewki zasilanej prądem wysokiej częstotliwości, znamienne tym, że cewka (2), umocowana sztywno w cylindrze korpusu (3), wyposażona w odczepy środkowe (4) połączone z kablem koncentrycznym doprowadzającym energię w.c.z. i w odczepy zewnętrzne (14) połączone z kondensatorem (6) dostarczającym do rezonansu obwód cewki (2), oddzielona jest od lampki (1) przez dwa pierścienie przewodzące - górny (9) i dolny (10) takie, że ich średnica zewnętrzna jest mniejsza od średnicy wewnętrznej cewki (2), a strona zewnętrzna pierścieni jest stożkowo styczna do tworzącej lampki (1), przy czym całe urządzenie zamknięte jest w osłonie (12), najkorzystniej aluminiowej ekranizującej przed stratami promieniowania na zewnątrz.

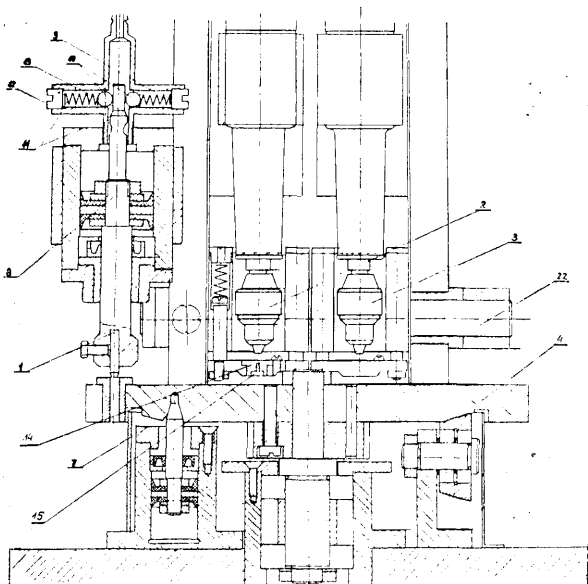
4g

(P. 158742)

8.11.1972.

Wronkowska Fabryka Wyrobów Blaszanych, Wronki, Polska (Romuald Gniadek).

Urządzenie do numerowania, nawiercania i wiercenia dysz do kuchni gazowych, znamienne tym, że posiada układ instalacji powietrznej jak na (fig. 1) połączony z wiertarkami (2) i (3) oraz stołem obrotowym (4) poprzez układ dźwigni (21), (25) i dźwignię (23).

5a

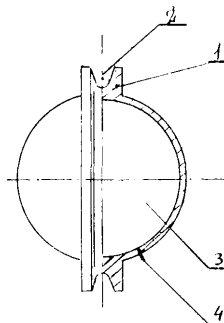
(P. 159238)

1.12.1972.

Fabryka Maszyn i Sprzętu Wiertniczego „Glinik”, Gorlice (Kazimierz Kowalewski).

Przyrząd do linowego wiercenia udarowego, znamienne tym, że składa się z elastycznego krążka linowego (1) stykającego się z linią wiertniczą (6).

Przyrząd według zastrzeżenia 1, znamienne tym, że część środkowa elastycznego krążka (3) wypełniona jest medium.

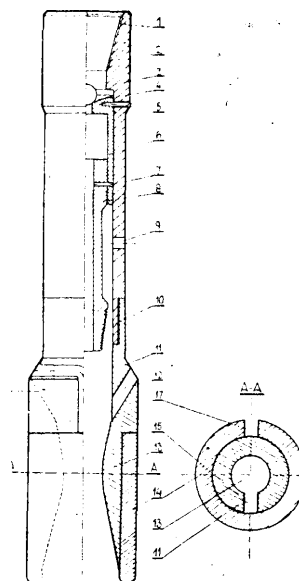
5a

(P. 159584)

16.12.1972.

Przedsiębiorstwo Poszukiwań Naftowych, Kraków (Zdzisław Blicharski).

Sposób uwalniania przewodu linowego a zwłaszcza kabla karotażowego w otworze wiertniczym, znamienne tym, że kabel lub linę wprowadza się do wewnątrz urządzenia przez wycięcia 17 i 15 w prowadniku 11 i w osłonie 14 po czym zsuwa się go po linie lub kablu na przewodzie do miejsca przychwycenia w otworze wiertniczym.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że składa się z cylindrycznego prowadnika 11 z podłużnym wycięciem 15 i otworami 16 i 12 oraz z wykształconym do wewnątrz przewężeniem 13, osłony 14 ze szczeliną 17, połączonym następnie z cylindrycznym korpusem 2 posiadającym wewnątrz podwieszony, najkorzystniej na kołku ścinającym 7, trzon 8 ze stożkiem klinującym 10.

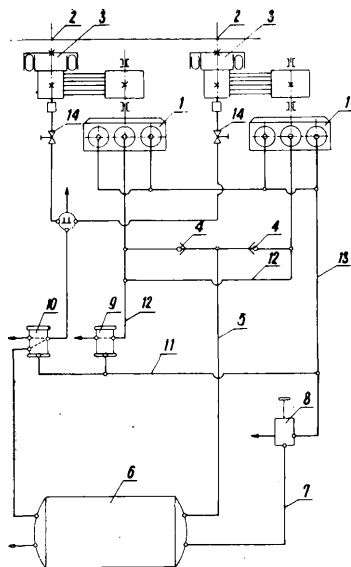
5a

(P. 159767)

22.12.1972.

Fabryka Maszyn i Sprzętu Wiertniczego „Glinik”, Gorlice.

Instalacja sprężonego powietrza w układzie sterowniczym, zwłaszcza urządzeń wiertniczych mająca sprężarkę, przewody, zbiornik, znamienna tym, że posiada co najmniej jeden zawór przymykający (9) podłączony do przewodu tłoczącego (12) oraz co najmniej jeden zawór przełączniowy (10) podłączony do sprężgła (3) napędzającego sprężarkę (1).

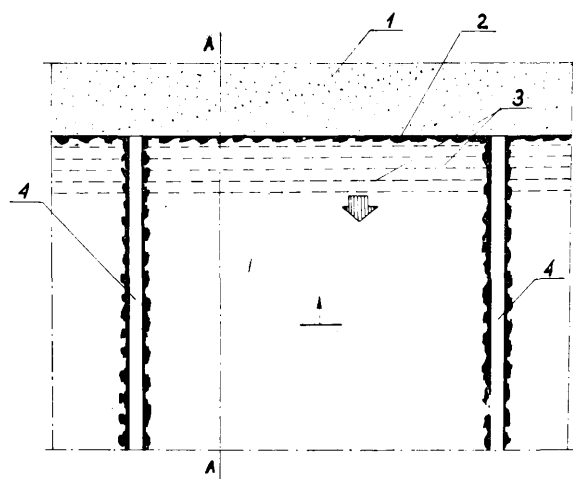
5b

(P. 158717)

6.11.1972.

Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi Zakłady Badawcze i Projektowe Miedzi „Cuprum”, Wrocław (Stanisław Brzóska, Zbigniew Dańka, Marian Bochenek).

Sposób odstrzelania urobku w górniczych przodkach ubierkowych, znamienny tym, że po przesunięciu się czoła przodka (2) o kolejny krok podszadzkowy, wielkość którego określona jest dopuszczalną wielkością odsłonięcia stropu, wybrany zabiór podszadza się do samego czoła przodka bez pozostawiania wolnej przestrzeni, po czym wiercone wieloszeregowo, równoległe do czoła przodka długie otwory (3) odstrzelują się w warunkach zaparcia piaskiem podszadzkowym (1) uprzednio obnażonej powierzchni przodka.

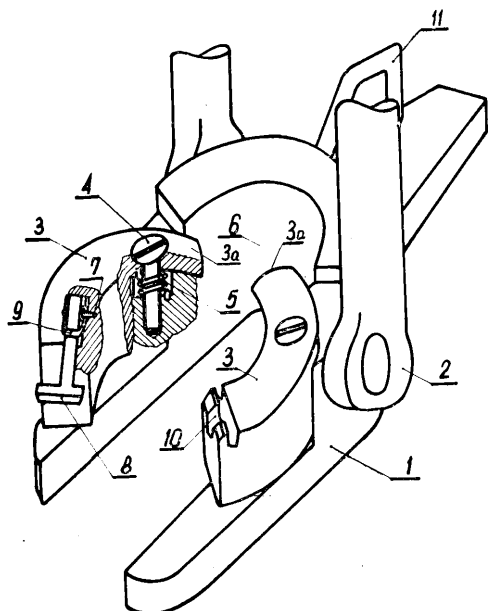
5a

(P. 159768)

22.12.1972.

Fabryka Maszyn i Sprzętu Wiertniczego „Glinik”, Gorlice (Bronisław Barański, Władysław Grębla, Zbigniew Warzecha).

Elewator, zwłaszcza do rur wydobywczych, znamienny tym, że na kadłubie (1) ma osadzone wychylne dwie szczęki (3), a w tylnej części uchwyt manewrowy (11).

5b

(P. 158968)

20.11.1972.

Szerszámgepipari Művek, Budapest, Węgry (Sandor Varga, Ernő Horvat, Ernő Katzer).

Urządzenie posuwowe do maszyn wiertniczych połączone bezpośrednio z siecią sprężonego powietrza, dostosowane do napędu pneumatyczno-hydraulicznego, posiadające tłok główny i konstrukcyjnie z nim połączoną tuleję posuwu zawierającą wrzeciono główne, znamienny tym, że w części płaszcza tłoka głównego (3) jest nacięte uzębienie (10), o które ząbienia się poprzez nieprzesuwne w obudowie (1) zabudowane koło zębate (7), jednostronnie działający tłok pneumatyczny (6) posiadający również nacięte uzębienie (11), i że wał (27) przechodzący przez tłok (3) posiada na wyjściu z tylnej pokrywy (26) obudowy uszczelnienie powietrzne składające się z płytki obracającej się (29) z wałem i poosiowo na wale przesuwnej i z płytki (32) zaprasowanej w pokrywie (26) obudowy.

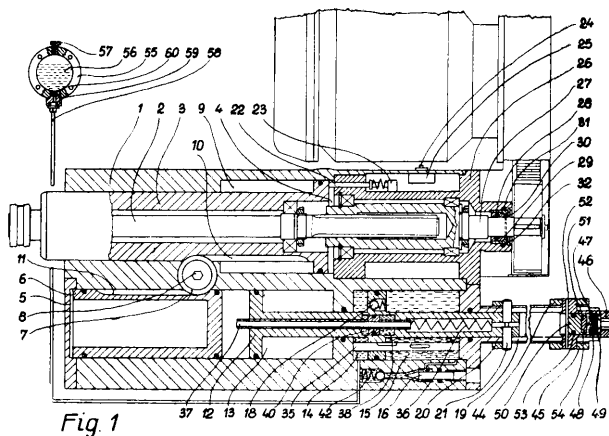

Fig 1

5b

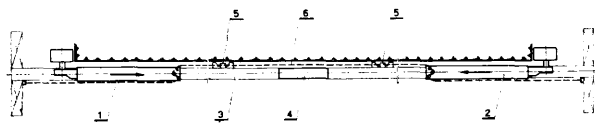
(P. 159036)

23.11.1972.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Halemba”, Ruda Śląska, Polska (Jan Kulpiński, Mieczysław Kopka, Wacław Kociela, Franciszek Gaździk, Wiktor Woźniak, Antoni Kandzia).

Sposób eksploatacji ścian za pomocą dwóch kombajnów, znamienny tym, że kombajny pracujące na przenośniku zgrzeblowym, transportującym dwie strugi urobku skierowane od środka ściany do chodników przyścianowych, wykonują jednocześnie zasadniczy zabiór poruszając się w przeciwnych kierunkach od chodników przyścianowych do środka ściany i odwrotnie.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że zespolony przenośnik zgrzeblowy (3) posiada w środkowej części trasy przejeżdżną stację zwrotną (4) zapewniającą jednoczesny ruch łańcuchów zgrzeblowych w przeciwnych kierunkach, oraz dwa symetrycznie usytuowane względem stacji zwrotnej (4) rozłączne przejezdne uchwyty (5) łańcucha kombajnowego (6) przymocowanego końcami w znany sposób do napędów przenośnika.

5b

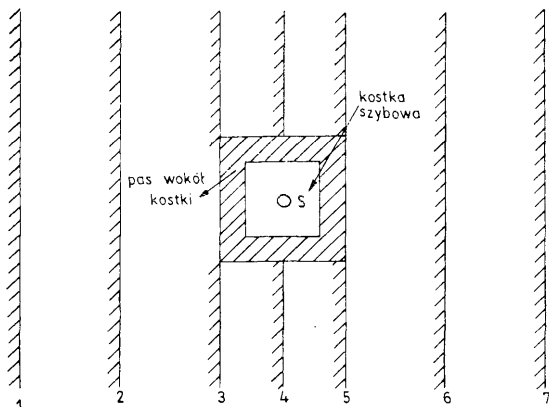
(P. 159265)

4.12.1972.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, Polska (Miroslaw Chudek, Tadeusz Kochmański, Jan Zych).

Sposób eksploatacji złóż pokładowych w filarach ochronnych dla szybów, znamienny tym, że wokół „kostki szybowej” wybiera się pas pokładu o szerokości zależnej od głębokości zalegania pokładu i podsadza się go szczelnie materiałem podsadzkowym o wymaganych parametrach wytrzymałościowych oraz własnościach plastycznych.

kierunek eksploatacji

5b

(P. 159308)

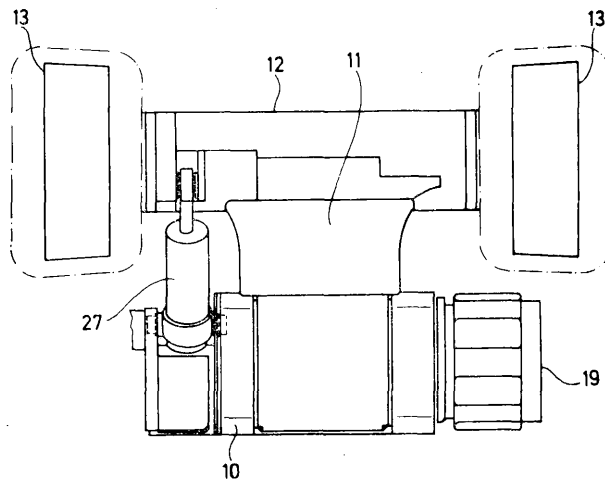
5.12.1972.

Pierwszeństwo: 7 grudnia 1971 Niemiecka Republika Federalna

Gewerkschaft Eisenhütte Westfalia, Altlünen, Niemiecka Republika Federalna (Herbert Haller, Werner Mennekes).

Urabiarka z wychylnym ramieniem nośnym głowicy tnącej ułożyskowanym za pomocą tulei w otworach obudowy głównej, przy czym wał napędowy

głowicy tnącej jest ułożony skowany w ramieniu obrotowym, a wał napędowy silnika jest osadzony wspólnie z osią obrotu głowicy, znamienna tym, że na ramieniu obrotowym (11) jest tak osadzone łożysko (30), że pierścień wewnętrzny (21) łożyska jest połączony obrotowo z ramieniem obrotowym, a drugi pierścień zewnętrzny (20) łożyska jest połączony obrotowo z silnikiem napędowym (19), natomiast silnik napędowy jest podparty na obudowie głównej (10) za pomocą podpory pierścieniowej (25).

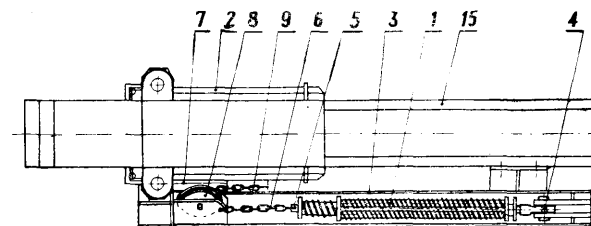
5b

(P. 159444)

11.12.1972.

Dąbrowskie Zakłady Naprawcze Przemysłu Węglowego, Dąbrowa Górnicza (Tadeusz Rachniowski, Janusz Kajdas, Edward Piętka, Henryk Trzepietowski.)

Sposób utrzymywania w stanie naprężenia roboczych łańcuchów, ścianowych maszyn urabiających, gdzie elementy naprężenia i tłumienia mocowane są do konstrukcji napędu lub stacji zwrotnej urządzenia odstawy znamienny tym, że najpierw do boku konstrukcji przenośnika ścianowego mocuje się trawersę (3) z naprężnikiem (1), a następnie do czołowej jej części mocuje się ułożyskowane, korzystnie skośne, łańcuchowe koło (8) na które wprowadza się łańcuch kombajnowy (9) w ten sposób, że od strony maszyny górniczej wchodzi on w części górnej, natomiast schodzi z koła (8) w jego części dolnej w kierunku naprężnika (1) tak, że naprężnik z trawersą zamocowany jest wstecznie, po stronie biernej łańcucha (6) w stosunku do jego części roboczej (9) znajdującej się w części górnej wchodzącej na koło (8).

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 i 2, znamiennie ytm, że ma trawersę (3) wykonaną jako konstrukcję wzmocnioną, wewnątrz której znajdują się elementy mocowania (4) naprężnika (1), a w przedniej części trawersy (3) ma zamocowane, najkorzystniej skośne, łańcuchowe koło (8), przy czym trawersa z naprężnikiem zamocowana jest do bocznej płaszczyzny urządzenia odstawy (15),

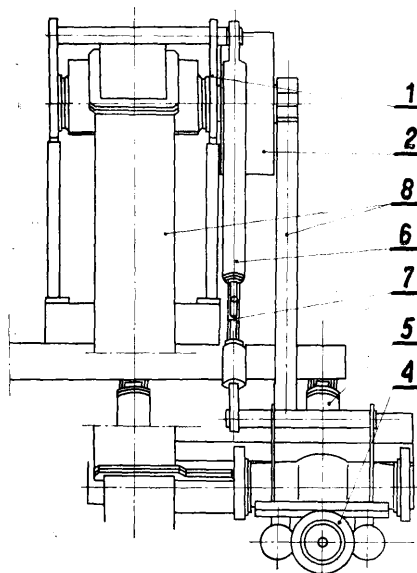
5b

(P. 159728)

21.12.1972.

Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy ZREMB, Warszawa, Polska (Olgierd Turalski, Jan Gieruszczak, Henryk Kozłowski).

Wiertnica wyposażona w mechanizm napędu żerdzi, zamocowany w korpusie wiertnicy i połączony z głowicą wiertniczą, znamienna tym, że mechanizm napędu (2) żerdzi wiertniczej (3) połączony jest z głowicą wiertniczą (4) za pomocą mechanizmu prostowodowego, połączonego w dolnej części z korpusem (1) wiertnicy za pomocą co najmniej jednego siłownika (5), najkorzystniej dwustronnego działania, przy czym jeden człon (8) mechanizmu prostowodowego zaopatrzony jest w przekładnię (9) przenoszącą napęd z poziomego wału (10) mechanizmu napędu (2) żerdzi wiertniczej na koło zębate (11) zamontowane w głowicy wiertniczej (4).

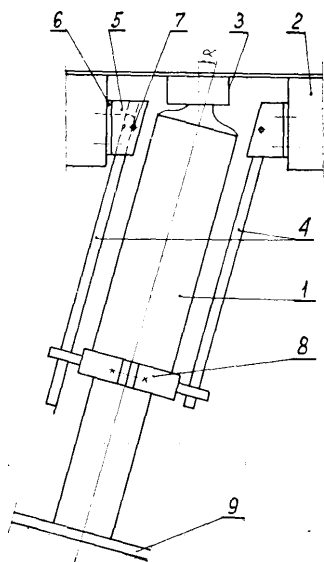
5c

(P. 158855)

15.11.1972.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice (Wincenty Krystian Pretor, Alfred Janion, Zbigniew Rączka, Henryk Zych).

Urządzenie do nadawania kierunku stojakowi górniczemu przeznaczone do zastosowania przy złączu stojaka hydraulicznego ze stropnicą obudowy wiszącej, znamienna tym, że ma zespół elastycznych prętów (4), których końce górne są osadzone w pośrednich

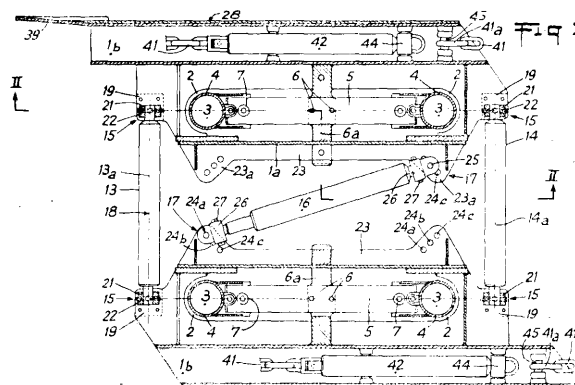
5c

(P. 158887)

16.11.1972.

Pierwszeństwo: 18.11.1971 - Francja
Georges Alacchi, Douai, Francja.

Obudowa krocząca, zwłaszcza do pokładów pochylonych, mająca dwie serie stojaków, z których jedna, zwana serią stojaków tylnych jest umieszczona od strony czoła przodku, a druga, zwana serią stojaków czołowych jest umieszczona od strony podszadzki, przy czym każdy stojak tej serii jest wyposażony w indywidualną tarczę o regulowanej wysokości i w której każdy stojak jednej serii jest połączony z odpowiednim stojakiem drugiej serii za pomocą dźwignika przesuwającego o podwójnym działaniu, połączonego z każdym ze stojaków sprzężonych za pośrednictwem przegubu Cardana, znamienna tym, że ma drugi dźwignik przesuwający (13, 14) łączący każdy stojak (A_1 do A_n) jednej serii (SA) z odpowiednim stojakiem (B_1 do B_n) drugiej serii (SF) zamocowany do stojaków sprzężonych za pomocą przegubów (15), korzystnie przegubów Cardana, przy czym linie łączące osie tych przegubów oraz osie przegubów pierwszego dźwignika przesuwającego tworzą równoległobok (18), gdy oba stojaki sprzężone są do siebie równolegle, oraz ma sztywny element łączący, korzystnie dźwignik (16) połączony ze stojakiem za pomocą przegubów (17), korzystnie przegubów Cardana, przy czym przedłużenie osi (16a) łączącej przeguby (17) ze stojakami pokrywa się, co najmniej w przybliżeniu z przekątną równoległoboku (18).

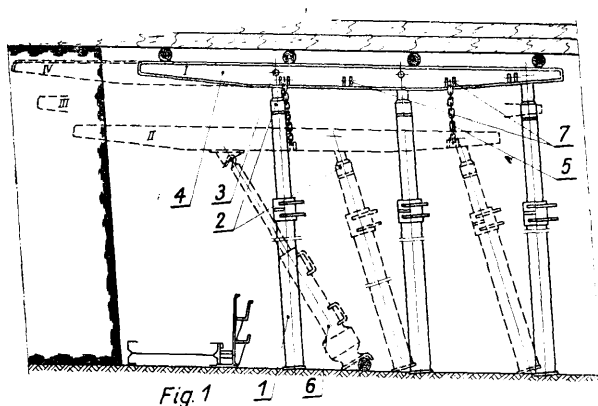
5c

(P. 158927)

20. 11. 1972.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice (Zygmunt Dabiński, Jan Perek, Alfred Biliński, Włodzimierz Sikora, Mieczysław Kopka, Leon Kindla, Edward Knapik, Zdzisław Cieciola, Stanisław Łaboński, Marian Gustek, Władysław Konopko).

Sposób obudowy górniczych wyrobisk ścianowych za pomocą przesuwanych na przemian zespołów podporowych, znamienna tym, że zespoły podporowe są połączone ze sobą tak, aby w położeniu pracy i w cyklu przemieszczania w nowe położenie w kierunku czoła ściany zachowały stałą, z góry przyjętą odległość zespołów sąsiednich, natomiast w czasie rabowania pod działaniem siły ciężkości stropnice zespołów podporowych opadały w dół równoległe do stropu na wysokość równą połowie skoku obudowy, przesuwając się równocześnie w kierunku czoła ściany również o połowę skoku skąd przemieszcza się je w nowe położenie pracy w kierunku czoła ściany i pułapu wyrobiska za pomocą dowolnego siłownika rozpartego pomiędzy spągami a stropnicą przesuwanego zespołu podporowego lub innymi urządzeniami podciągowymi, przy czym w zależności od połączenia zespołów pod-

porowych prowadzi się kolejne przemieszczanie obudowy w kierunku czoła ściany lub co drugiego zespołu podporowego.

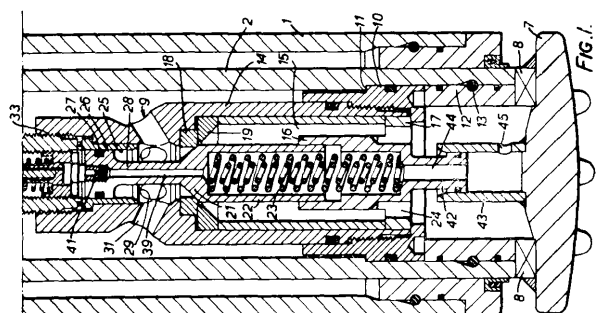
5c

(P. 159048)

23.11.1972.

Dowty Mining Equipment Limited, Tewkesburg, Wielka Brytania (Albert George Geoffrey Hurcombe).

Stojak górniczy, zwłaszcza hydrauliczny do podpierania stropu w kopalni składający się z zewnętrznego członu rurowego i wewnętrznego członu rurowego przesuwającego się teleskopowo w zewnętrznym członie rurowym, przy czym wewnątrz zewnętrznego

członu rurowego znajduje się przestrzeń robocza wypełniona cieczą, której ciśnienie przesuwają teleskopowo wewnętrzny człon rurowy, znamienny tym, że ma zawór nadmiarowy (9) umożliwiający przepływ cieczy z przestrzeni roboczej do atmosfery lub innego obszaru zmniejszonego ciśnienia, zawierający człon główny (21) osadzony w gnieździe (18) i dociskany sprężyną (23), przy czym człon główny (21) połączony jest ze znajdującym się w cylindrze (25) tłokiem (26) utrzymywanym w stanie równowagi hydraulicznej pod działaniem nacisków naporu hydraulicznego, równych co do wielkości lecz przeciwnie skierowanych działających na tłok (26) i człon główny (21) oraz ma zawór sterujący (32) zawierający sprężynę (36) ścisną pod wpływem zwiększonego ciśnienia w przestrzeni roboczej, w celu umożliwienia przepływu cieczy do górnej przestrzeni cylindra (25), przy czym ciecz naciskając na tłok (26) dąży do przesunięcia członu głównego (21).

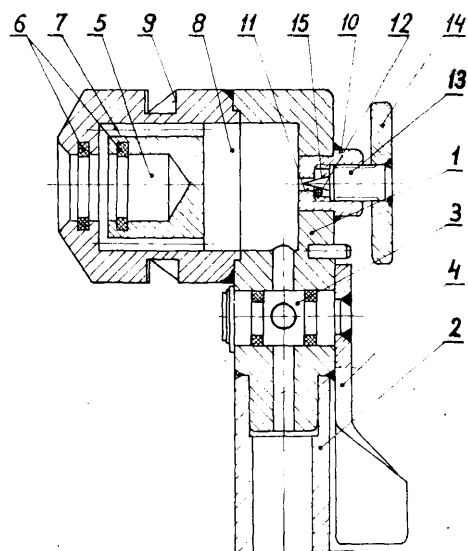
5c

(P. 159136)

28.11.1972.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Julian”, Piekary Śląskie, Polska (Norbert Pioseczny).

Pistolet do zasilania górniczych stojaków hydraulicznych, znamienny tym, że naprzeciw wylotowego otworu (5) w ścianie korpusu (1) ma zamocowane siedzenie (10) zaopatrzone w gwint wewnętrzny oraz w przelotowy otwór (11), w którym to siedzeniu jest osadzona śruba (13) wyposażona na jednym końcu w pokrętło (14), a drugim w iglicę (15) przylegającą do przelotowego otworu (11).

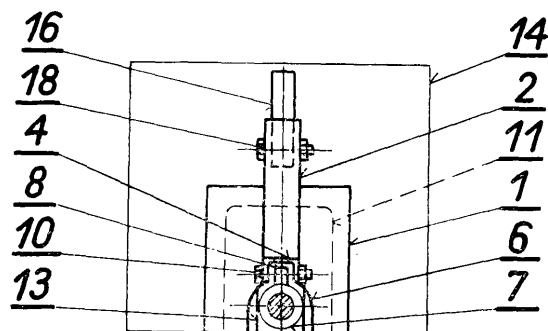
5c

(P. 159289)

5.12.1972.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, Polska (Jan Lenard, Andrzej Raczyński, Jan Harupa).

Oslona czołowa hydraulicznej obudowy górniczej, w której głównym elementem jest płyta zamykająca wlot tunelu spągnicy, znamienna tym, że płyta (1) od przodu ma prowadnik (2) osadzony suwliwie na prowadnicy (16) zamocowanej do przedniego wspornika (14) spągnicy, które są od góry połączone ze sobą śrubą (18) przeprowadzoną przez podłużny otwór (17) prowadnicy (16), przy czym prowadnik (2) w części dolnej ma obejmę (4) z podłużnym otworem (5) łączącą za pomocą śruby (10) zaczep (8) przesuwnika (7) z płytą (1), która to płyta drugostronnie przy wycięciu (6) jest zaopatrzona w uchwyty (12) mocujące amortyzujące wkładki (13) ustalające osiowe położenie przesuwnika (7) w tunelu (11) spągnicy (15).

5c

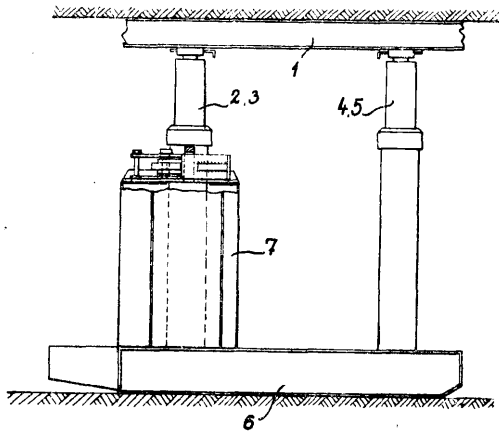
(P. 159472)

12.12.1972.

Pierwszeństwo: 14 grudnia 1971.

Österreichisch-Alpine Montangesellschaft, Wiedeń, Austria (Siegfried Sigott, Alfred Zitz, Heinrich Süssenbeck).

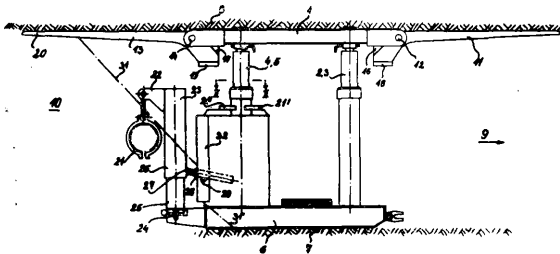
Urządzenie do pionowego ustawiania stojaków w zestawie obudowy górniczej, w którym stropnica podparta jest kilkoma stojakami zamocowanymi na jednej płycie spągowej, znamienna tym, że posiada szereg zwieralne (8, 9) zamontowane po obu stronach łożyska oporowego (13), osadzonego trwale względem płyty spągowej (6), zawierane za pomocą cylindra hydraulicznego (17) wokół stojaków (2, 3), przy czym w cylindrze hydraulicznym (17), po stronie jego przestrzeni roboczej (22), zamontowany jest zawór (24) utrzymujący ciśnienie i ograniczający siłę ustawiania.

5c (P. 159474) 12.12.1972.

Pierwszeństwo: 1 grudnia 1971; Austria
Österreichisch-Alpine Montangesellschaft, Wiedeń,
Austria (Siegfried Sigott, Alfred Zitz).

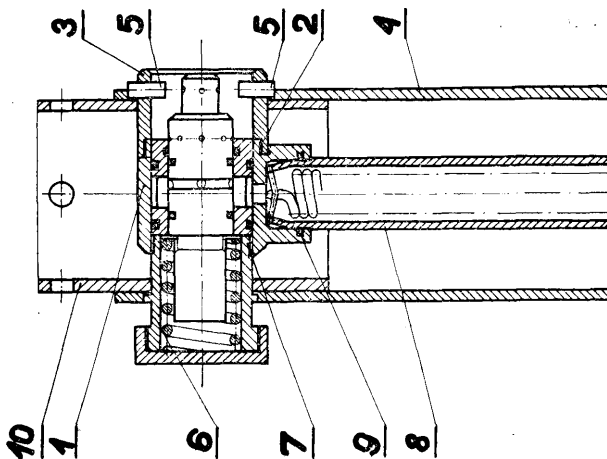
Odrzwia do obudowy wyrobisk kopalnianych posiadające co najmniej jedną stropnicę główną opartą o ramę główną ponad stojakami, w szczególności hydraulicznymi, ustawionymi jeden za drugim w kierunku stropnicy, na których końcu zwróconym ku czołu przódka dołączona jest w sposób zapinany co najmniej jedna stropnica przednia, znamiennie tym, że koniec stropnicy głównej (1) zwrócony w kierunku wyrobiska (10) jest połączony w sposób zapinany co najmniej z jedną stropnicą dodatkową (stropnicą pod-sadzkową) (13).

5c (P. 159610) 18.12.1972.

Fabryka Maszyn i Sprzętu Wiertniczego „Glinik”,
Gorlice (Stanisław Zimowski, Stanisław Zabierowski,
Józef Feruś, Karol Mazur).

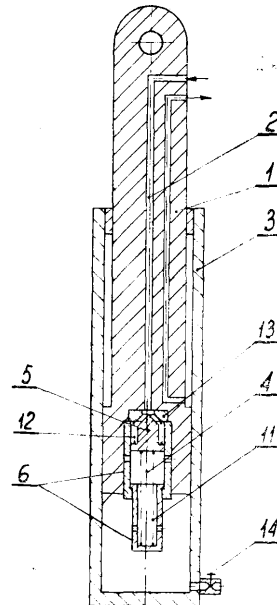
Konstrukcja mocowania zaworu przelewowego
w stojakach hydraulicznych, znamiennie tym, że kad-
lub zaworu (1) posiada połączone rozłącznie końcówki
(3) i (6) osadzone w rdzenniku (4).

5c (P. 159807) 23.12.1972.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu
Węglowego, Gliwice, Polska (Jerzy Cieślak, Zbigniew
Rączka, Stanisław Romanowicz).

Stojak hydrauliczny jedno lub wieloteleskopowy
względnie z przedłużaczem hydraulicznym, znamiennie
tym, że w dnie rdzennika ma normalnie otwarty za-
wór (4) zaopatrzony w teleskopowy popychak (6)
grzybka (5), łączący kanał zasilający (2) z wnętrzem
spodnika (3), a wewnątrz spodnika (3) poprzez odcina-
jący zawór (14) połączone jest z układem spływowym
stojaka.

5c (P. 159824) 28.12.1972.

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryj-
nych, Zabrze, Polska (Stefan Orzoł, Walery Szadurski,
Józef Niemiec).

Akustyczny i/lub optyczny sygnalizator ostrzegaw-
czy obsuwania ścian wykopów ziemnych, zwłaszcza
wąskoprzestrzennych wykopów ciągłych. Tekst zgło-
szenia i rys. zamieszczono w kl. 74c, na str. 153.

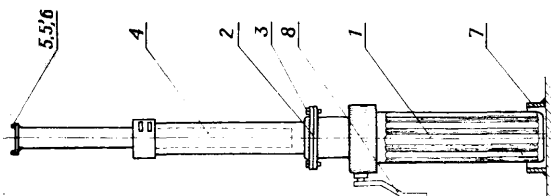
5d

(P. 144107)

28.10.1970.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Sosnowiec”, Sosno-
kiec (Cezary Szwarz, Tadeusz Miara, Henryk Trzpie-
towski).

**Urządzenie do rozpierania napędów oraz stacji
zwrotnych przenośników zgrzeblowych w wyrobiskach
wysokich**, znamienne tym, że składa się z części hyd-
raulicznej (1) umieszczonej w przyspągowym końcu
urządzenia rozpierającego, połączonej sztywno lub roz-
łącznie z cierną częścią (4) urządzenia, umieszczoną
w jego przystropowym końcu, przy czym część cierna
i hydrauliczna ma odpowiednio do przeznaczenia
części regulację wysuwu w określonej wysokości.

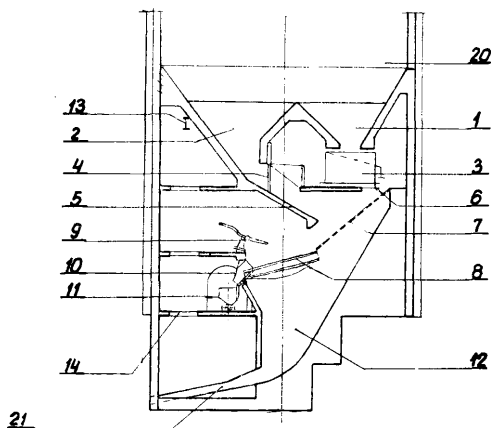
5d

(P. 158793)

10.11.1972.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Miechowice”, Bytom
(Zbigniew Klonowski, Jan Nosal, Franciszek Rakow-
ski, Henryk Sliwa, Alojzy Wyleńzek).

**Sposób układania podłogi na spągu w górniczych
przodkach eksploatacyjnych szczególnie przy ściano-
wym systemie wybierania** znamienne tym, że filarów-
ki stanowiące przyszły sztuczny strop układa się na
spągu w warstwie eksploatowanej poza warstwą
przyspągową ukośnie w stosunku do eksploatowanej
calizny przy jednoczesnym równoległym prowadzeniu
ścian w stosunku do siebie w poszczególnych wars-
tach.

5d

(P. 158805)

10.11.1972.

Główne Biuro Studiów i Projektów Górniczych Biu-
ro Projektów Górniczych Katowice, Katowice (Janusz
Strączek, Krzysztof Witkowski).

Komora zmywcza zbiornika podsadzowego posia-
dająca pełny zestaw urządzeń zmywczych z monitara-
mi, urządzeniem sitowym i skrzynią zmywczą, oraz
dwa niezależne otwory wylotowe ze zbiornika pod-
sadzowego, jeden systemu komorowego z korytem
zmywczym, drugi systemu samoszypnego z dozowni-
kiem, według patentu 57765, znamienne tym, że ma
wylot koryta zmywczego (5) usytuowany poniżej do-
zownika (3), przy czym kierunek spadku koryta
zmywczego (5), jest przeciwny do kierunku spadku
skrzyni zmywczej (12), a elementy i pomieszczenia
komory zmywczej mieszczą się całkowicie w przekroju
poziomym pod zbiornikiem materiału podsadzowego
(20) w jego rzucie.

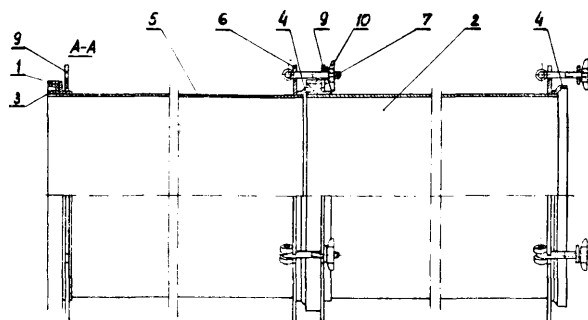
5d

(P. 158954)

18.11.1972.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Generał Zawadzki”,
Dąbrowa Górnicza (Janusz Strzemiński).

Sposób łączenia lutniociągów, znamienne tym, że
poszczególne odcinki lutni łączy się ze sobą czołowo.

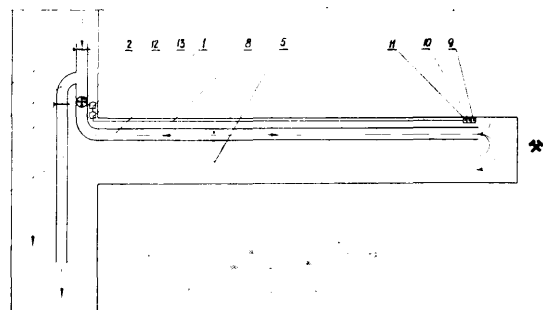
5d

(P. 158955)

18.11.1972.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Generał Zawadzki”,
Dąbrowa Górnicza (Janusz Strzemiński).

**Sposób wykonywania rewersji wentylatorów lut-
niowych** doprowadzających powietrze do wyrobisk
przewietrzanych wentylacją odrębną, znamienne tym,
że czynność tę wykonuje się z przodka wyprowadza-
jąc zużyte powietrze przez ciąg lutni do opływowego
prądu powietrza za skrzyżowaniem z wyrobiskiem
przewietrzanym w kierunku przepływu świeżego po-
wietrza.

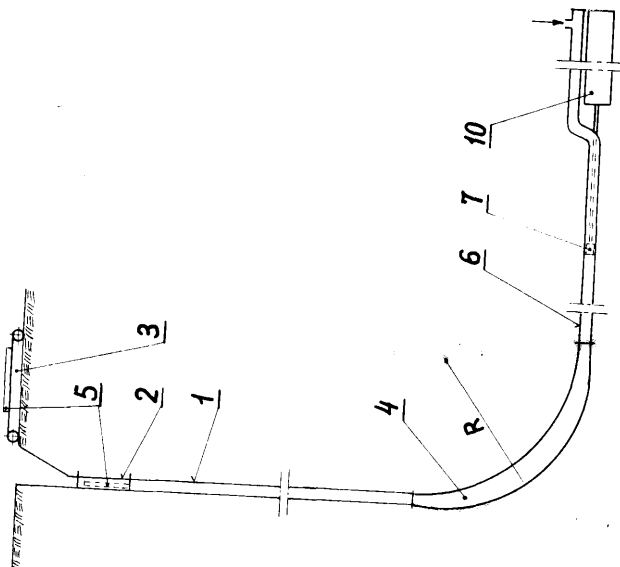
5d

(P. 158993)

20.11.1972.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Szombierki”, Bytom
(Mieczysław Baciński, Włodzimierz Piwowarski, Lud-
wik Graca, Stanisław Knapik, Jan Bursig, Tadeusz
Golisz).

Urządzenie do opuszczania drewna do kopalni zło-
żone z pionowego odcinka rurociągu połączone na po-

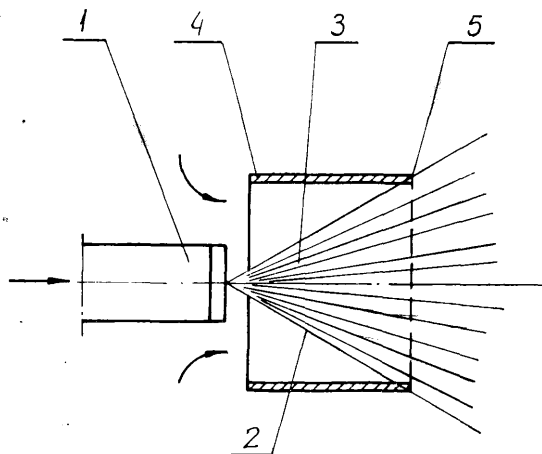

ziomie docelowym z kolaniem zmieniającym kierunek spadającego drewna z pionowego na poziomy, znamienne tym, że pionowy odcinek rurociągu (1) zaopatrzony u góry w służę (2) z podwójnymi zasuwami ma wewnętrzną średnicę (D), której stosunek do średnicy (d), drewna opuszczanego tym rurociągiem wynosi od 1,07 do 3,00, a najkorzystniej 1,25, a promień (R) krzywizny kolana (4) równy jest co najmniej dwu i półkrotnej długości (1) najdłuższego opuszczanego drewna, przy czym na poziomie docelowym kolano (4) jest połączone z poziomym, zaślepionym na końcu odcinkiem (6) rurociągu, wewnątrz którego jest umieszczony tłok (7) hamulca pneumatycznego.

5d (P. 159033) 22.11.1972.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, Polska (Edward Cichowski, Zofia Cichowska).

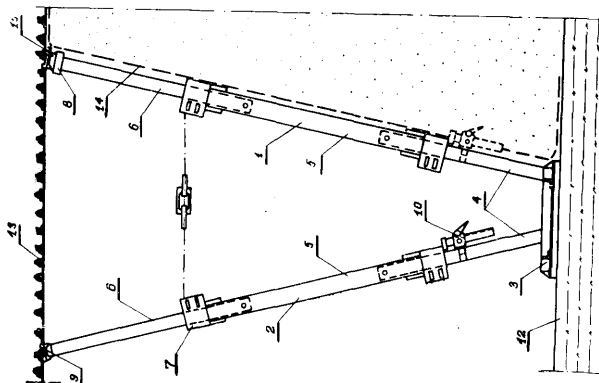
Urządzenie odpylające składające się z dyszy rozpylającej w kształcie stożka w powietrzu, wodę lub roztwór wodny substancji powierzchniowo aktywnej oraz cylindrycznego kanału współosiowego ze stożkiem rozpylanej cieczy, przeznaczone do odpylania powietrza przez zwilżenie pylistej zawiesiny, szczególnie w podziemiach kopalń, znamienne tym, że cylindryczny kanał (4) jednym ze swych końców (5), przecina wierzchnią warstwę stożka (2) rozpylanej przez dyszę (1) wody bądź wodnego roztworu substancji powierzchniowo aktywnej.

5d (P. 159138) 28.11.1972.

Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi Zakłady Badawcze i Projektowe Miedzi „Cuprum”, Wrocław (Bogdan Długosz, Zbigniew Dańda, Gabriel Kędzierski, Zbigniew Naporowski, Wacław Kurek).

Czołowa rozbieralna tama podszadzowa, składająca się z kilku lub kilkunastu sekcji zabudowanych wzdłuż podszadzanej wyrobiska, znamienne tym, że

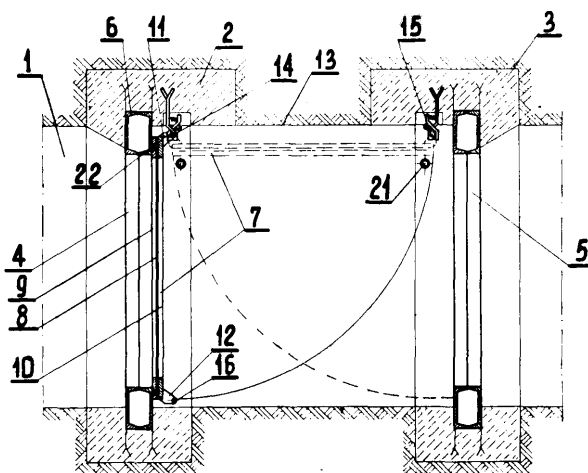

każdą sekcję tworzą ustawiony pod kątem zbliżonym do kąta naturalnego usypu materiału podszadzowego stojak nośny (1) oraz stojak rozporowy (2) usytuowany w kierunku przeciwnym do podszadzanej przestrzeni posadowione we wspólnej stopie (3), przy czym każdy stojak składa się z rdzennika dolnego (4), spodka (5), rdzennika górnego (6) z nakładaną głowicą koronową (8) wyposażoną w zaczep (15) w celu rozwieszenia tkaniny filtracyjnej (14) łączonych zamkami klinowymi (7), a dla ustalenia ostatecznego rozparcia rozsunięte wstępnie stojaki mają podciągники zębatkowe (10).

5d (P. 159245) 2.12.1972.

Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi Zakłady Badawcze i Projektowe Miedzi „Cuprum”, Wrocław (Kazimierz Franasik).

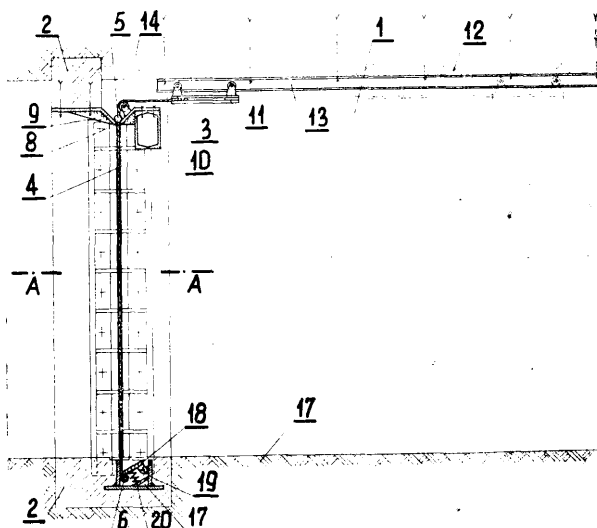
Kopalniana tama wodna niskociśnieniowa dla krótkotrwałego wykorzystania, znamienne tym, że stanowi ją podwieszona pod stropem przegroda (7) usytuowana między dwoma odrzwiami (4, 5) rozmieszczonymi w odległości wynikającej z wysokości przegrody i utwierdzona w sposób pozwalający na jej opuszczenie na każde z odrzwi.

5d (P. 159246) 2.12.1972.

Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi Zakłady Badawcze i Projektowe Miedzi „Cuprum”, Wrocław (Kazimierz Franasik).

Kopalniana tama wodna niskociśnieniowa dla krótkotrwałego wykorzystania, z przegrodą z elastycznej

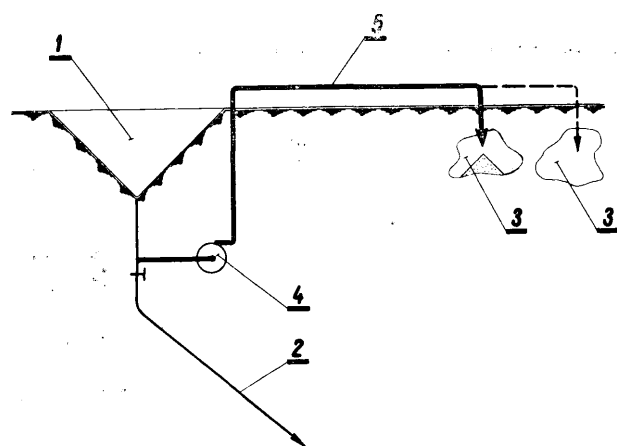

przepony umieszczaną w poprzek chodnika w przypadku zagrożenia wodnego, znamienna tym, że każda z czterech krawędzi przepony (4) jest przytwierdzona na całej długości do elastycznej liny tworząc z nią elastyczny wałek uszczelniający (5, 6, 7) dla przytrzymania i uszczelnienia którego w tamie, ma ona szczelinowe uchwyty, przy czym dwa z nich, ze stałą szerokością szczeliny są utworzone przez prowadnice (16) o kształcie w przekroju poprzecznym zbliżonym do litery „C”, jeden jest wprowadzającym przeponę w poprzek chodnika oraz przynajmniej jeden jest uchwytem ze zmienną szerokością szczeliny.

5d (P. 159387) 8.12.1972.

Polskie Koleje Państwowe Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa, Warszawa (Michał Rościszewski).

Sposób zamulania płytkich zrobów, zwłaszcza pod terenami kolejowymi znamienny tym, że do istniejącego urządzenia podsadzkowego na kopalni, składającego się z leja zmywczego (1) i rurociągu podziem-

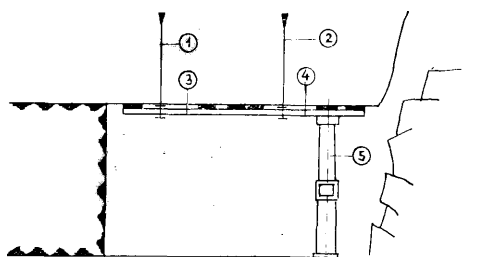

nego podsadzkowego (2) podłącza się dodatkowo pompę (4), która tłoczy mieszaninę wody i materiału podsadzkowego rurociągiem (5) powierzchniowym, przedstawionym - poprzez odwierty (6) do starych zrobów (3) zagrażających terenowi lub obiektom zabezpieczanym.

5d (P. 159435) 13.12.1972.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, Polska (Adam Fiszer, Zbigniew Pochciał, Stanisław Siewierski, Józef Szczerba, Kazimierz Ziaja).

Sposób obudowy w ścianowym systemie eksploatacji złóż z zawalem stropu polegający na tym, że po obudowaniu calizny zabezpiecza się strop w nowo odsłonię-

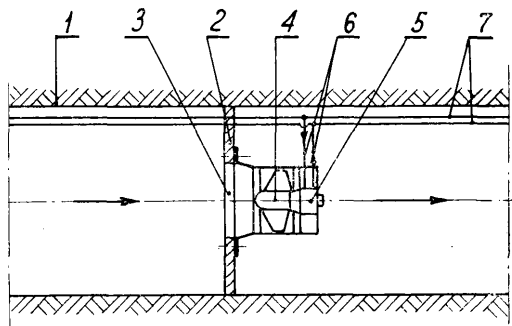

tym polu i buduje się nową linię zawalu, znamienny tym, że zakłada się obudowę kotwiczną w zole ściany, po czym rabuje się ostatni rząd obudowy kotwicznej i poprzednią linię zawalu w wyniku czego uzyskuje się przestrzeń roboczą ograniczoną od strony zawalu rzędem stojaków (8) zabezpieczoną wyłącznie obudową kotwiczną (1 i 6).

5d (P. 159695) 20.12.1972.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice (Krzysztof Karowiec, Władysław Winnicki, Janusz Czechowicz).

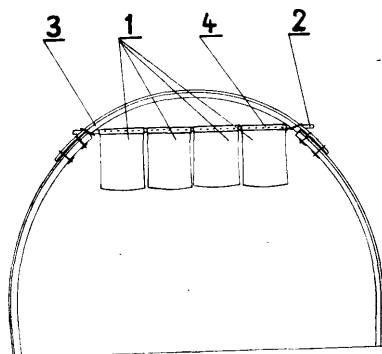
Układ wentylacyjny kopalni mający wentylator, który zasysa powietrze z kopalni oraz mający rozmieszczone w kopalni tamy wentylacyjne, stanowiące dodatkowe opory aerodynamiczne, znamienny tym, że poszczególne tamy (2) wentylacyjne są zaopatrzone w urządzenia (4,5) do zmiany energii przepływającego przez nie powietrza na inną postać energii użyteczną w kopalni.

5d (P. 159782) 22.12.1972.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Ziemowit”, Łędziny, Polska (Antoni Kukuczka, Stefan Dębowski, Zenon Szeliga).

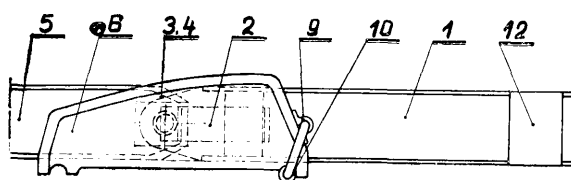
Zapora wodna przeznaczona do gaszenia płomienia wybuchu znamienna tym, że składa się z hermetycznie zamkniętych pojemników (1) wykonanych z tworzyw sztucznych napełnionych wodą lub innym płynnym środkiem do gaszenia ognia, przy czym pojemniki (1) zawieszane są pomiędzy dwoma poziomymi poprzeczkami (2) zamocowanymi w wyrobisku korytarzowym prostopadle do kierunku działania fali podmuchu.

5d (P. 159813) 27.12.1972.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Rymer”, Niedobczyce, Polska (Franciszek Grzegoszczyk, Justyn Sółdra, Ryszard Kolorz, Emanuel Mitoński).

Łącznik przesuwowy do zabezpieczenia strzemion stropnicowych usztywniających stropnice wysięgnikowe, znamienny tym, że składa się z zasuw (7) w postaci pręta z noskiem (8) na końcu, skierowanym w poprzek do kierunku podłużnej osi stropnic (1) i (5), osadzonego w prowadnicach (9) i (10) umieszczonych z dołu i od strony czoła strzemiona (6).

5d (P. 159866) 27.12.1972.

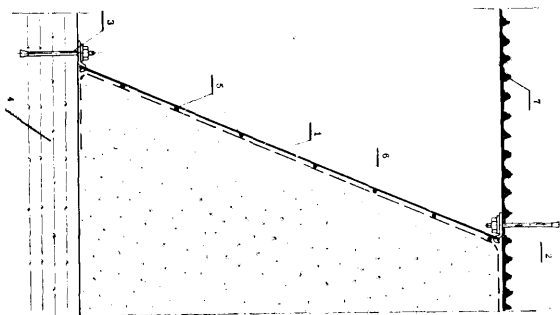
Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, Polska (Wincenty Pretor, Alfred Janion, Zbigniew Rączka, Zdzisław Penar, Wolfgang Kropiwoda, Eugeniusz Górski, Henryk Zych).

Przesuwne urządzenie kotwiące dla obudowy i struga. Tekst zgłoszenia i rys. zamieszczono w kl. 81 e na str. 167.

5d (P. 159883) 22.12.1972.

Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi Zakłady Badawcze i Projektowe Miedzi „Cuprum”, Wrocław, Polska (Gabriel Kędzierski, Zbigniew Naporowski, Bogdan Długosz).

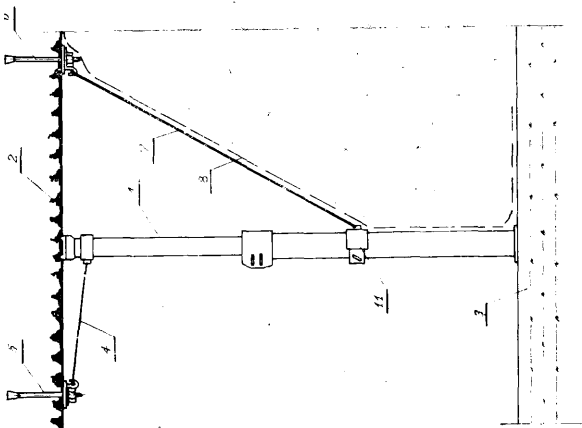
Rozbieralna tama podsadzkowa składająca się z kilku, lub kilkunastu ciągów nośnych linowych usytuowanych pod kątem zbliżonym do kąta naturalnego usypu materiału podsadzowego, znamienna tym, że ciąga nośne (1) wzmocnione poziomymi cięgnami (5) z umocowanym na nich pokryciem filtracyjnym (6) zamocowane są z jednej strony od góry do obudowy kotwicznej (2) a z drugiej do kotwi (3) zabudowanych w spagu (4) podsadanego wyrobiska.

5d (P. 159884) 22.12.1972.

Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi Zakłady Badawcze i Projektowe Miedzi „Cuprum”, Wrocław, Polska (Gabriel Kędzierski, Bogdan Długosz, Zbigniew Naporowski).

Czołowa tama podsadzkowa składająca się z ciągów linowych lub łańcuchowych zabudowanych na ostatnim rzędzie obudowy w wyrobisku, znamienna tym,

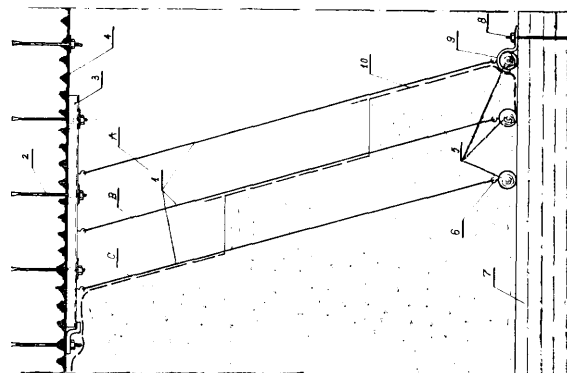
ze usytuowane pod kątem zbliżonym do kąta naturalnego usypu materiału podsadzowego ciąga nośne (7) z umocowanym na nich pokryciem filtracyjnym (8) zamocowane są z jednej strony do obudowy kotwicznej (6) podsadanego wyrobiska, a z drugiej do obejm

(11) stojaka (1) najkorzystniej natychmiast podporowego, przy czym stojak (1) przytwierdzony jest również do obudowy kotwicznej (5) pod stropem cięgnem (4) w kierunku przeciwnym do podsadanego przestrzeni.

5d (P. 159892) 23.12.1972.

Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi Zakłady Badawcze i Projektowe Miedzi „Cuprum”, Wrocław, Polska (Zbigniew Naporowski, Gabriel Kędzierski, Bogdan Długosz).

Wielostopniowa tama podsadzowa, szczególnie dla wysokich wyrobisk górniczych, składająca się z tam elementarnych umocowanych do stropu najkorzystniej przy wykorzystaniu obudowy kotwicznej znamienna tym, że poszczególne tamy elementarne utworzone są przez zamocowane do stropu, w oddzielnych równoległych w zasadzie liniach, rzędy cięgów (1) z przytwierdzone do nich tkaniną filtracyjną (10) przy czym górna krawędź tkaniny filtracyjnej tamy poprzedniej jest zamocowana powyżej dolnej krawędzi tkaniny filtracyjnej tamy następnej, natomiast dolne końce cięgów (1) w każdej tamie elementarnej połączone są ze spągnicami (5) umocowanymi w znany sposób do spagu (7), przy czym ciąga (1) ze spągnicami (5) są połączone zaczepami (6) z którymi tracą kontakt po przyjęciu przez cięga nachylenia w kierunku przeciwnym do kierunku nachylenia tamy lub przyłożeniu do poszczególnych cięgów odpowiedniej siły przy wyrobowaniu tamy.

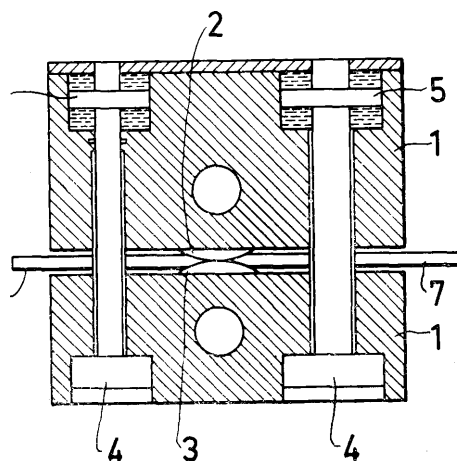

7a (P. 158866) 15.11.1972. V

Pierwszeństwo: 17.11.1971 - Szwecja.

Morgardshammar Aktiebolag, Smedjebacken, Szwecja (Lennart Nordström, Karl Olof Polhäll).

Sposób napędu walcarki dwuwalcowej do walcowania na gorąco i na zimno, w którym tylko jeden walec jest napędzany przez zewnętrzne źródło napędu,

znamienny tym, że moment napędzający przenosi się na drugi walec wyłącznie poprzez jedną lub większą ilość powierzchni walców (2, 3) przenoszących nacisk walcowania, a powierzchnie walców, przenoszące nacisk poddaje się działaniu siły przekraczającej na tyle siłę potrzebną do walcowania, że nacisk powstający na powierzchniach tych walców wywołuje siłę tarcia wystarczającą do przeniesienia momentu napędowego z walca napędzanego (3) na walec nienapędzany (2).

7a (P. 159097) 25.11.1972.

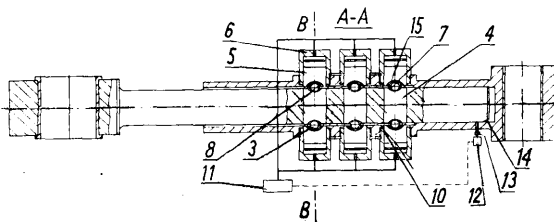
Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego Oddział w Warszawie, Warszawa (Henryk Osman).

Sposób równomiernego studzenia walcówki. Tekst zgłoszenia zamieszczono w kl. 18c, na str. 47.

7a (P. 159189) 29.11.1972.

Huta im. Lenina, Kraków (Feliks Białek).

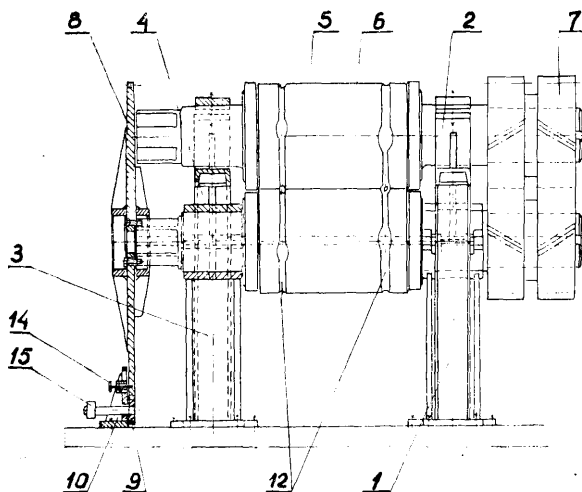
Korbówód podatny zwłaszcza do urządzenia kantującego kęsiska i słaby w toku ich walcowania na zgniataczach, składający się z trzonu i głowicy oraz wyposażony w sterujący układ hydrauliczny lub pneumatyczny, znamienny tym, że w otworach trzonu (2) umieszczone są luźno wkładki (4) z wgłębieniami (7), w których znajdują się rolki (3) dociskane tłokami (5) posiadającymi wgłębienia (8) i wypusty (15) osadzone w cylindrach (6) zamocowanych na głowicy (1) korbówodu, przy czym siła docisku tłoków (5) ustalana jest hydraulicznie lub pneumatycznie.

7a (P. 159194) 30.11.1972.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków (Marian Morawiecki, Eugeniusz Wosiek, Wiesław Weroński, Krzysztof Kasprzyk).

Urządzenie do wykonywania na beczkach walców roboczych bruzd do walcowania profili zmiennych i okresowo-zmiennych, zawierające dwie pary sztywno połączonych wsporników łożysk czopów dolnego i górnego walca roboczego, przy czym przedłużenia jednych czopów są sprzężone przekładnią o zębach daszkowych,

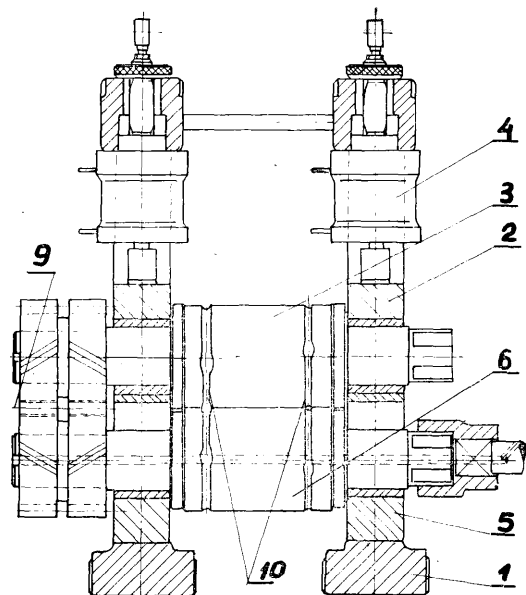

wych, znamienny tym, że do przedłużenia drugiego czopa dolnego walca roboczego (5), po zewnętrznej stronie wsporników (3, 4), jest zamocowana tarcza (8) z wieńcem zębatym na obwodzie, sprzężonym z napędowym kołem zębatym (9), ułożyskowanym w stojaku (10), połączonym ze wspornikiem (4) łożyska dolnego walca roboczego (5), przy czym w tarczy (8) jest wykonany szereg układów otworów (11), odpowiadających długościom bruzd (12) profili okresowo-zmiennych, jakie mają być wykonane na walcach roboczych (5, 6), zaś odległości otworów w układach (11) odpowiadają przyjętym posuwom względnym walców roboczych (5, 6) względem narzędzia do wykorzystania bruzd (12), a ponadto w stojaku (10), na średnicach układów otworów (11) są wykonane otwory przelotowe (13), służące do osadzania w nich trzpienia za-trzaskowego (14), służącego do ustalania położenia tarczy (8), zaś narzędzie do wykonywania bruzd (12) jest zamocowane we wrzecionie znanej wytaczarki i jest usytuowane pomiędzy walcami roboczymi (5,6).

7a (P. 159214) 1.12.1972.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków (Eugeniusz Wosiek, Marian Morawiecki, Wacław Leskiewicz, Krzysztof Kasprzyk, Wiesław Weroński).

Klatka walcownicza, do walcowania profili okresowo-zmiennych, składająca się z dwóch stojaków budowy zamkniętej, mająca obudowy łożysk górnego i dolnego walca roboczego, uchwycone za pomocą

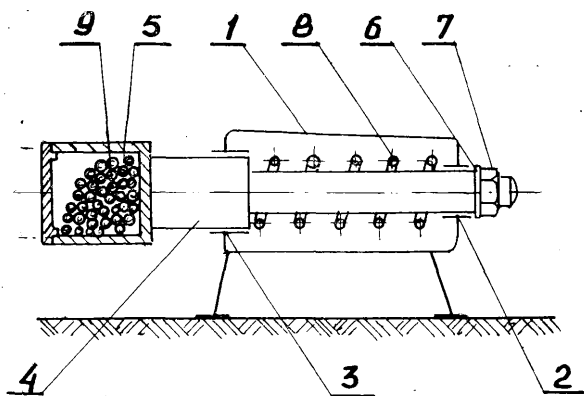
jarzm, zamocowanych do słupów stojaków znamienna tym, że w górnych poprzeczkach stojaków (1) są zamocowane tłokowe siłowniki dociskowe (4), a przedłużenia jednych czopów walców roboczych (3, 6) są sprzężone przekładnią (9), składającą się z dwóch kół o zębach daszkowych, usytuowaną po zewnętrznej stronie stojaka (1).

7a (P. 159903) 28.12.1972.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków (Władysław Dobrucki, Jerzy Mischke, Stanisław Zawada).

Zderzak walcowniczy, zawierający: kadłub z prowadnicami, trzon i płytę czołową, znamienny tym, że we wnętrzu płyty czołowej (5) jest umieszczona swobodna masa (9) w postaci jednego lub większej liczby elementów metalowych.

Odmiana zderzaka, według zastrz. 1 znamienna tym, że masa swobodna (9) jest zanurzona w cieczy.

7b (P. 159243) 2.12.1972.

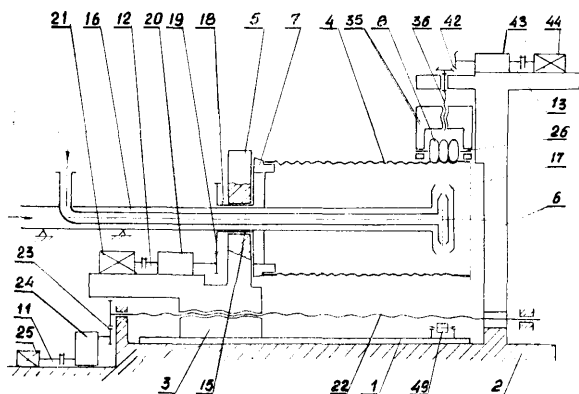
Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica, Gliwice (Janusz Madejski, Tadeusz Hatalak).

Sposób zwiększania efektywności smarowania technologicznego w procesach przeróbki plastycznej metali, znamienny tym, że do zmniejszenia tarcia w warstwie smarującej wykorzystuje się proces topnienia, dobierając temperaturę topnienia ciała smarującego tak, aby była ona niższa niż temperatura powierzchni metalu bezpośrednio po zgnioicie i wyższa niż temperatura przy wejściu do strefy działania narzędzia do przeróbki plastycznej.

7b (P. 159529) 13.12.1972.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków (Wiesław Zapalowicz, Teodor Maślanka, Józef Misiek, Jarosław Matwijiszyn, Łukasz Węsierski, Eugeniusz Ruchwa).

Urządzenie do walcowania rur płomiennicowych, znamiennie tym, że ma osadzony suwliwie w łożu (1) korpus (2) i kadłub (3) zespołu obrotu walcowanej rury (4), wyposażony w tarczę stojakową (5) oraz zabudowany w stojaku (6) korpusu (2) mechanizm gnioitu, przy czym zespół obrotu walcowanej rury (4) ma uchwyt samocentrujący (7), a mechanizm gnioitu trzy trój rolkowe zespoły rolek dociskowych (8, 9, 10), rozmieszczone symetrycznie względem osi uchwytu samocentrującego (7), zaś w tarczy stojakowej (5) kadłuba (3), w osi uchwytu samocentrującego (7), jest otwór przelotowy (15), w którym jest usytuowany przesuwnie wysięgnik (16) palnika gazowego (17), umiejscowionego w płaszczyźnie symetrii zespołów rolek dociskowych (8, 9, 10), zaś w łożu (1) jest osadzona przesuwnie podpora rolkowa (49) wolnego końca walcowanej rury (4).

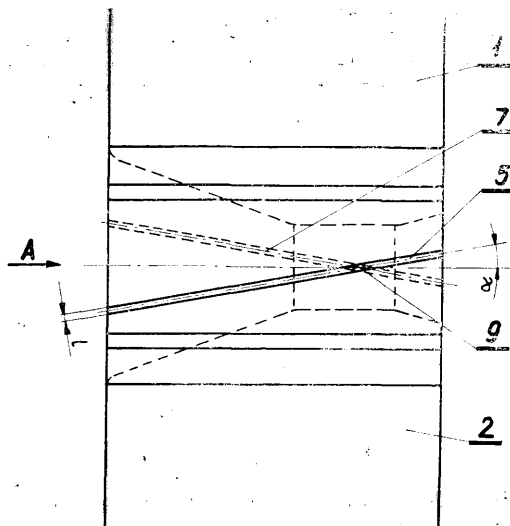

7b (P. 159530) 13.12.1972.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice (Stanisław Koncewicz, Ryszard Hebdzyński).

Kowadełka do kowarek zwłaszcza do zakuwania rur i prętów przed ciągnięciem, znamiennie tym, że

powierzchnie podziału między kowadełkami, w których wykonany jest wykrój kształtujący tworzą z osią wykroju kąt (a) stały lub zmienny.

7b (P. 159999) 28.12.1972.

Zakłady Hutniczo-Przetwórcze Metali Nieżelaznych „Hutmen”, Wrocław, (Tadeusz Wronka, Kazimierz Joszt, Henryk Orzechowski, Stefan Widanka).

Sposób wytwarzania rur z mosiądzu aluminowego zawierającego 76% wagowych miedzi, od 1,8 do 2,3% wagowych aluminium, od 0,02 do 0,06% wagowych arsenu i resztę cynku, polegający na tym, że wlewki z tego stopu odlewa się metodą półciąglą lub ciągłą, po czym wyciska się z nich na prasie rury z sumarycznym stopniem przerobu wynoszącym co najmniej 25 a następnie rury te przeciąga się na zimno, na ciągarkach ławowych z zastosowaniem trzpienia swobodnego i między operacyjnego wyżarzania w temperaturach od 600 do 650°C według patentu nr 61876, znamiennie tym, że po ostatnim między operacyjny m wyżarzaniu, rury przeciąga się ze zgniotem od 40 do 49% i wyżarza je krańcowo w temperaturach od 450 do 560°C w ciągu od 10 do 35 minut.

(P. 158820) 13.11.1972.

Instytut Techniki Ciepłej, Łódź (Henryk Derentowicz, Saturnin Koro, Zbigniew Kukla).

Sposób mocowania rur w płaszczy zbiornika zwłaszcza w dnie sitowym wymiennika ciepła, przy użyciu ładunków wybuchowych, znamiennie tym, że zakładane w rurach ładunki wybuchowe łączy się szeregowo lontem detonacyjnym o prędkości spalania 5—8 km/sek i odpala się jednym zapalniczką umieszczonym na końcu lontu detonacyjnego.

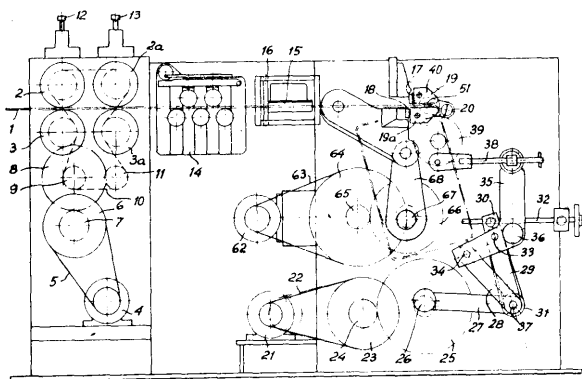
7c (P. 158864) 15.11.1972.

Pierwszeństwo: 12.04.1972. - Austria.

EVG Entwicklungs- u. Verwertungsgesellschaft m. b. H., Graz, Austria (Josef Ritter, Hans Gött, Klaus Ritter, Otto Gamillscheg, Wilhelm Boyer, Gerhard Ritter).

Giętarka do drutu lub taśm, w której materiał przeznaczony do gięcia podlega przerywanemu przesuwaniu o odcinki odpowiadające żądanemu odstępowi między dwoma kolejnymi miejscami zagięcia, przy czym w miejscu gięcia znajduje się nieruchoma podczas operacji gięcia szczeka giętarska oraz dający się oprowadzać dookoła tej szczeki przy równoczesnym gięciu podsunętego odcinka przeznaczanego do gięcia materiału napędzany wyginak, którego posuw roboczy daje się z korzyścią regulować, znamiennie tym, że wymieniony wyginak (20) jest przesuwany w kie-

runku prostopadłym do płaszczyzny gięcia i daje się oprowadzać, drogą bocznego obejścia, z miejsca usytuowanego po jednej stronie trasy (B) posuwu giętego materiału do miejsca położonego po drugiej stronie tejże trasy, w celu umożliwienia dokonywania operacji gięcia dowolnie w dwóch przeciwnych kierunkach względem trasy posuwu giętego materiału, za pomocą wspólnego dla obydwóch kierunków gięcia, ruchomego wyginaka.

7c

(P. 158881)

16.11.1972.

Pierwszeństwo: 17.11.1971 - NRD.

VEB Kombinat Elektromaschinenbau.

Pakiet blach do wirujących maszyn elektrycznych oraz sposób i urządzenie do jego wytwarzania. Tekst zgłoszenia i rys. zamieszczono w klasie 21d, na str. 62.

7c

(P. 159459)

12.12.1972.

Fabryka Siewników „Brzeg”, (Michał Barabasz).

Sposób obciskania końcówek rur stalowych zwłaszcza rolek nośnych w transporterach taśmowych za pomocą nacisku na prasach mechanicznych, znamienny tym, że odcinek rury umieszcza się w przesuwnej obsadzie przyrządu i za pomocą ruchomej matrycy wywiera nacisk na jeden koniec rury aż do momentu oparcia się drugiego końca rury o matrycę stałą po czym wywiera się dalszy nacisk aż do całkowitego ukształtowania obu końcówek rury i uzyskania średnicy otworów odpowiadającej średnicy czopów osadcznych.

7c

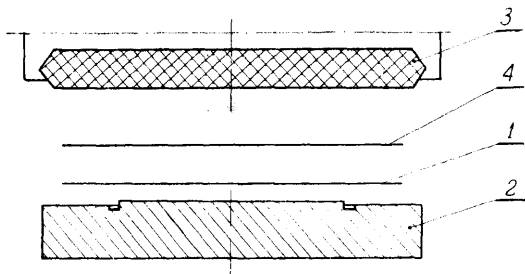
(P. 159489)

13.12.1972.

Wytwórnia Sprzętu Komunikacyjnego „Delta - Warszawa II”, Warszawa (Władysław Kolbrecki).

Sposób wykrawania elementów z cienkich folii metalowych, znamienny tym, że stosuje się metodę wykrawania przy pomocy warstwy gumy (3).

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że stanowi wykrojnik, którego matryca (2) ma wykonany specjalny rowek przy krawędzi tnącej, przy czym powierzchnia matrycy, która odwzorowuje kształt wykrawanego elementu jest podwyższona.

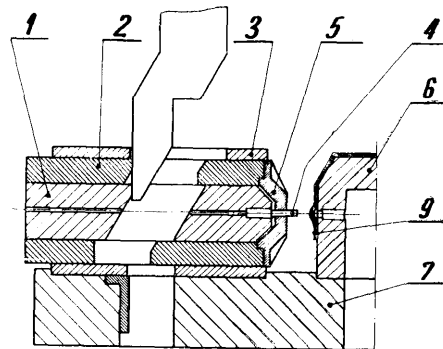
7c

(P. 159885)

22.12.1972.

Lubelska Fabryka Maszyn Rolniczych im. Rewolucji 1905 r., Lublin (Julian Kowalczyk).

Napęd klinowy podwójnego dwustronnego działania zwłaszcza elementów roboczych tłoczniaków znamieny tym, że składa się z jednego klina 8 i przynajmniej dwu suwaków.

7f

(P. 159529)

13.12.1972.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków (Wiesław Zapalowicz, Teodor Maślanka, Józef Misiak, Jarosław Matwijiszyn, Łukasz Węsierski, Eugeniusz Ruchwa).

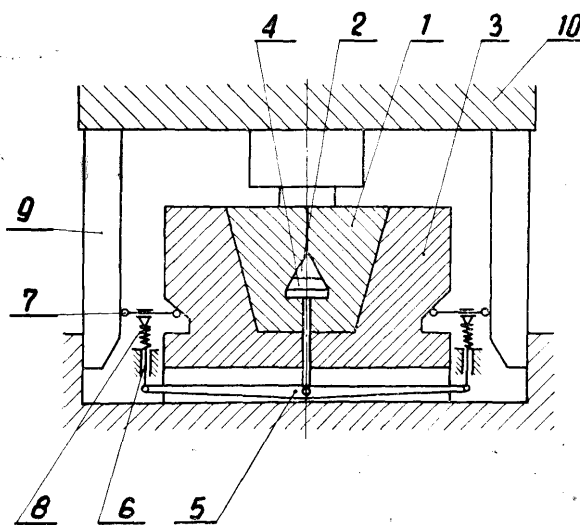
Urządzenie do walcowania rur płomiennicowych. Tekst zgłoszenia i rysunek umieszczono w klasie 7b na str. 14.

(P. 158738)

8.11.1972.

Instytut Obróbki Plastycznej, Poznań (Jan Kosztyński, Jerzy Kotyk).

Mechanizm do automatycznego rozchylania połówek matryc łupkowych, znamienny tym, że składa się z poprzeczki (5) połączonej suwliwie za pomocą cięgien (6) z łącznikiem (7) i sprężynami (8) oraz z pochyłej dźwigni (9).

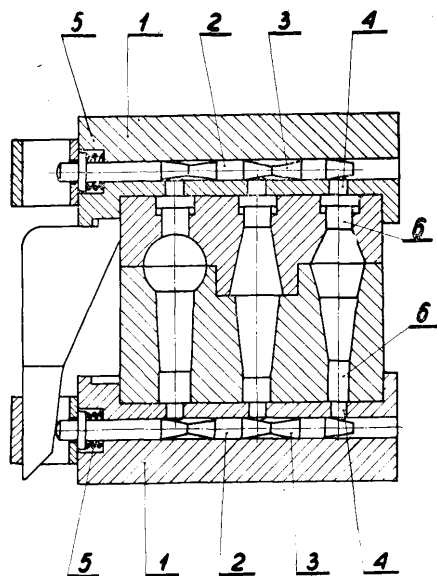
7g

(P. 158785)

10.11.1972

Instytut Obróbki Plastycznej, Poznań (Jan Kosztyński, Jerzy Kotyk).

Mechanizm do wypychania odkuwek z wykrojów matryc wielogniazdowych, znamienny tym, że w otworach obudowy matrycy (1) zamontowane są wałki (2) z powierzchniami stożkowymi (3) oraz popychacze (4) z powierzchniami kulistymi.

7g (P. 159530) 13.12.1972.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice (Stanisław Koncewicz, Ryszard Hebdziński).

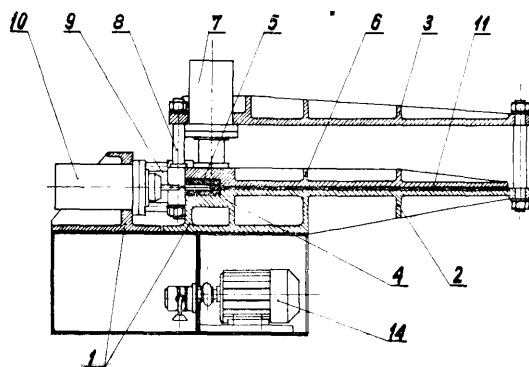
Kowadłko do kowarek zwłaszcza do zakuwania rur i prętów przed ciągnięciem. Tekst zgłoszenia i rysunek zamieszczono w klasie 7b na str. 14.

(P. 159624) 18.12.1972.

Kopalnia Rudy Żelaza „Grodzisko” Przedsiębiorstwo Państwowe, Grodzisko (Wacław Głowa, Stanisław Drabek, Edward Kułaga, Jan Gałązka, Tadeusz Grzybowski, Bronisław Liwoch).

Spęczarka hydrauliczna, składająca się z korpusu, matrycy i stempla oraz hydraulicznego agregatu, znamienna tym, że dolna część (4) matrycy dzielonej osadzona jest trwale w korpusie (1), a górna jej część (5) w dociskowej belce (6), połączonej z tłoczyskiem hydraulicznego siłownika (7), zamocowanego na wsporczej belce (3), natomiast spęczający stempel (9), połączony z tłoczyskiem hydraulicznego siłownika (10), zamocowanego trwale w korpusie (1), osadzony jest współosiowo w stosunku do otworu matrycy.

Spęczarka hydrauliczna według zastrz. 1, znamienna tym, że wysięgnik (2) korpusu (1) oraz ruchoma dociskowa belka (6), mają kanał (11), usytuowany współosiowo w stosunku do spęczającego stempla (9), przy czym kanał ten ma wycięcia (12) na oporowe wkładki (13), stanowiące oparcie pręta.

7h (P. 152796) 7.01.1972.

Huta 1-go Maja Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice (Leszek Chomicki, Witold Danecki, Piotr Sledziński).

Urządzenie do odcinania wewnętrznej wypłytki pierścieni walcowanych zwłaszcza obręczy kół kolejowych. Tekst zgłoszenia i rys. zamieszczono w kl. 49a na str. 138.

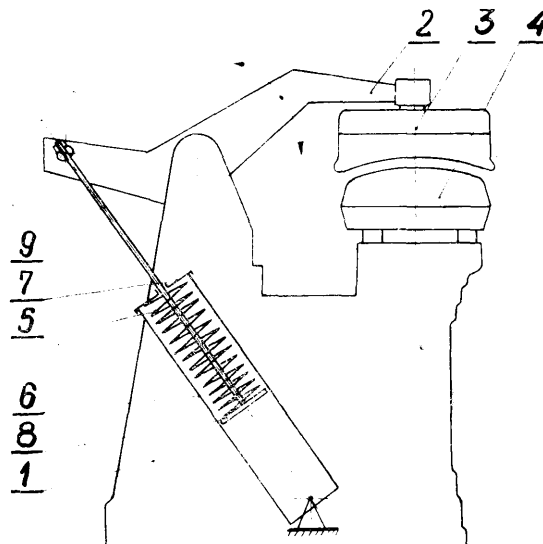
8d

(P. 157221)

11.08.1972.

Łódzkie Zakłady Prototypów Maszyn i Urządzeń Przemysłu Lekkiego „Protomet”, Łódź, Polska (Jacek Kaźmierczak, Lechosław Cepowski).

Prasowarka od odzieży, składająca się z korpusu, z zamocowanym w nim obrotowo wahaczem, przekreścanym sprężyną otwierającą, znamienna tym, że sprężyna otwierająca (5) umieszczona jest w tulei (6), zamocowanej obrotowo w korpusie (1), przy czym sprężyna (5) jednym końcem opiera się o tarczę (7) tulei (6), a drugim końcem o płytkę (8) przymocowaną do trzpienia (9), umieszczonego w osi sprężyny (5) i tulei (6) i zamocowanego obrotowo w wahaczu (2).

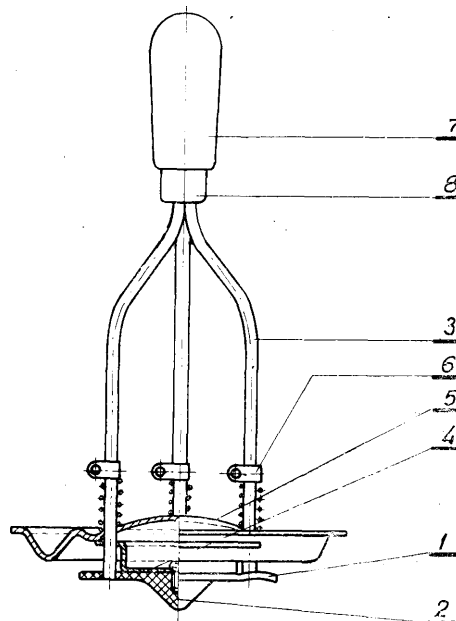
8d

(P. 159041)

23.11.1972.

Śląska Spółdzielnia Pracy „Projekt”, Gliwice (Maria Rostek, Antoni Rostek).

Ręczna pralka udarowa znamienna tym, że na końcach trzech prowadników (3) jest zamocowany okrągły ubijak (1), na którego obwodzie są wykonane trzy rzędy otworów zaś w środku zamocowana stożkowo nasada (2) a z drugiej strony denko (4) z wygiętym kołnierzem, pomiędzy którym a ogranicznikami (6) jest przesuwnie osadzona pokrywa (5) o kształcie czaszy, pofalowanej pierścieniowo, przy czym drugi koniec prowadników (3) jest zamocowany w uchwycie (7), zabezpieczonym pierścieniem (8).

10a (P. 155319) 11.05.1972.

Biuro Projektów Przemysłu Koksochemicznego „Koksoprojekt”, Zabrze, (Henryk Kopeć, Jerzy Zawrzel, Remigiusz Maćkowski).

Urządzenie zapewniające synchronizację ustawienia wsadnicy i wozu przelotowego w osi tej samej komory, znamienne tym, że jest wyposażone w płytki ferromagnetyczne, łączniki magnetyczne, układy liczące zasilane stałym napięciem spolaryzowanym, sygnalizatory położenia, układy pamięciowe zasilane napięciem stałym, układ porównania zasilany napięciem przemiennym oraz układ deblokady.

10a (P. 159273) 4.12.1972.

Pierwszeństwo: 6 grudnia 1971 Stany Zjednoczone Ameryki.

USS Engineers and Consultants, Inc, Pittsburgh, Stany Zjednoczone Ameryki (Philip Xavier Masciantonio, Kenneth Arthur Schowalter).

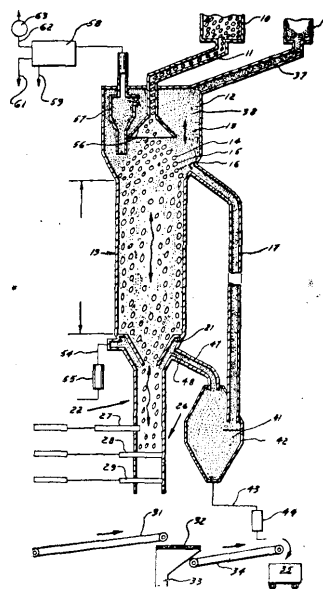
Sposób przetwarzania węgla na substancje stałe, ciekłe i gazowe, znamienne tym, że najpierw przeprowadza się proces odsiarczania i suchej destylacji silnie rozdrobnionego węgla przez kontaktowanie węgla w obecności koksu wytłelnego w warunkach złoża fluidalnego w temperaturze około 870°C , z gazem zawierającym wodór i najwyżej 2% objętościowych siarkowodoru i wolnym w zasadzie od tlenu, przy czym wymienioną suchą destylację prowadzi się do powstania koksu wytłelnego, zawierającego najwyżej 1% wagowy siarki i nadającego się do formowania koksu metalurgicznego, a następnie przeprowadza się proces uwodorniania węgla przez kontaktowanie silnie rozdrobnionego węgla ze środowiskiem dostarczającym wodoru w temperaturze około $430\text{--}515^{\circ}\text{C}$ i pod ciśnieniem 141-703 at, odbiera gazowe produkty z procesu pierwszego i drugiego w celu przeróbki dla wytworzenia gazu, zawierającego wodór i nadającego się do zawrócenia do obiegu w każdym etapie procesu dla dostarczenia wodoru potrzebnego dla zachodzenia procesu oraz odbiera się ciekłe produkty z procesu pierwszego i drugiego dla przeróbki ich w celu wytworzenia ciężkich i średnich olejów węglowodorowych nadających się do zawrócenia do obiegu w każdym etapie procesu.

10b (P. 110076) 17.07.1965.

Pierwszeństwo: 21.07.1964 - Stany Zjednoczone Ameryki

FMC Corporation, Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki (Erik Salier).

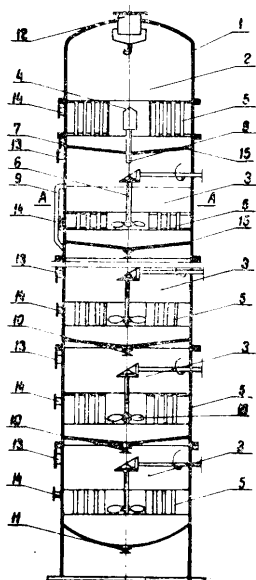
Sposób utwardzania surowych brykietów, składających się zasadniczo z kalcynowanego materiału węglowego pochodzącego z węgla oraz ze spoiwa bitumicznego, znamienne tym, że w sposób ciągły surowe brykiety w postaci złoża przesuwają się ku dołowi poprzez strefę reakcji, przy czym są one dostarczane do górnej części tego złoża i są wprowadzane w sąsiedztwie wylotu ze strefy reakcji strumienia powietrza, który zawiera rozproszone w nim przenoszące ciepło cząstki stałe i który przepływa wraz z nimi ku górze poprzez strefę reakcji, w przeciwnym kierunku do przesuwającego się ku dołowi złoża brykietów, przy natężeniu przesuwu złoża brykietów ku dołowi i natężeniu przepływu ku górze strumienia powietrza, zawierającego rozproszone w nim przenoszące ciepło ciała stałe, tak dobranym, ażeby w tej części strefy reakcji, do której wchodzi surowe brykiety, było co najmniej 10% objętościowo wolnego tlenu w odniesieniu do wolnego od ciał stałych gazu, natomiast przenoszące ciepło ciała stałe są odprowadzane w górnej części strefy reakcji, są chłodzone i w takim stanie są doprowadzane z powrotem do strefy reakcji powodując w ten sposób odprowadzanie ciepła ze strefy reakcji i utrzymywanie w tej strefie temperatury w granicach od 205 do 290°C , a utwardzone już brykiety są odprowadzane przy wylotowym końcu strefy reakcji.

12c (P. 142272) 25.07.1970.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Urządzeń Chemicznych, Kraków (Wincenty Woźniakiewicz, Tadeusz Woźniakiewicz).

Krystalizator o działaniu ciągłym do krystalizacji różnych substancji, zwłaszcza do krystalizacji cukru, wykonany w kształcie pionowej kolumny z regulatorem poziomu cieczy, znamienne tym, że w górnej części znanego kolumnowego zbiornika (1) posiada koncentrator (2), pod którym szeregowo nad sobą usytuowane są komory krystalizacyjne (3) objętościowo równe lub o stopniowo wzrastającej objętości, przy czym wzrost objętości poszczególnych komór krystalizacyjnych (3) liczony jest w stosunku do każdej

wyżej usytuowanej, stałe komory grzejne (5), pionowy wał (6) wyposażony w mieszaki (16) oraz komorę wstępnej krystalizacji (17).

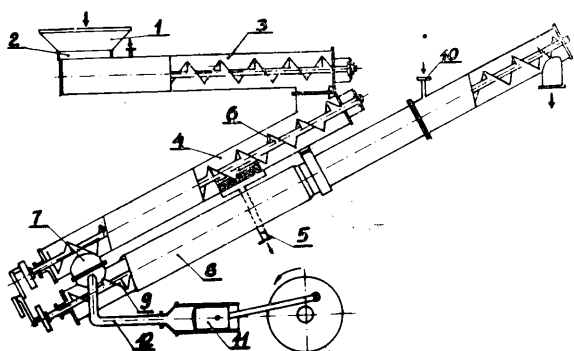
12c

(P. 156066)

17.06.1972.

Wrocławskie Zakłady Zielarskie „Herbapol”, Wrocław (Maksymilian Ciesielski, Zdzisław Kawala, Stanisław Michalak).

Ekstraktor ślimakowy składający się z pojemnika umieszczonego nad dozownikiem połączonym z nawilżającą sekcją, która znajduje się nad ekstrahującą górną sekcją wypełnioną rozpuszczalnikiem do poziomu króćca, przy czym sekcja ta wraz ze ślimakiem górnym jest połączona przez przewal z dolną sekcją, w której umieszczony jest dolny ślimak, znamienne tym, że w dolnej części przewалу (7) podłączony jest za pomocą rurociągu (12) nurnikowy lub przeponowy pulsator (11) napędzany z dowolnego układu korbowego.

12d

(P. 155859)

8.06.1972.

Akademia Górniczo-Hutnicza im Stanisława Staszica, Kraków (Zygmunt Drzymała, Wiesław Zapalowiec, Zenon Adamczyk, Jerzy Szulc, Stefan Kmiecik, Franciszek Czuba).

Sposób oczyszczania wodnych roztworów siarczanów metali zwłaszcza cynku od części stałych, znamienne tym, że oddzielanie roztworu siarczanu cynku od części stałych, to jest piasku i szlamów prowadzi się przez poddawanie roztworu operacjom odwirowania.

12e

(P. 151838)

30.11.1971.

Kombinat Źródeł Światła Unitra-Polam, Piłska Fabryka Żarówek, Piła (Tadeusz Borowiak).

Urządzenie do mieszania i rozcierania zwłaszcza pasty wyposażone w obracającą się miskę oraz poru-

szający się w tej misce tłuczek, znamienne tym, że tłuczek (8) o regulowanym nacisku na dno miski (4) jest umieszczony suwliwie w wahadłowej głowicy (13).

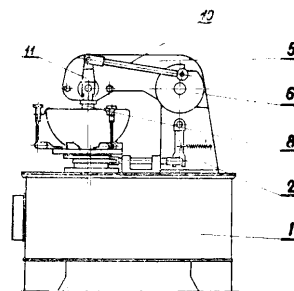
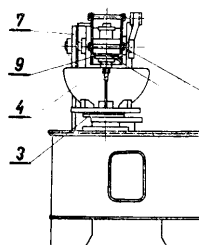

Fig. 1

12e

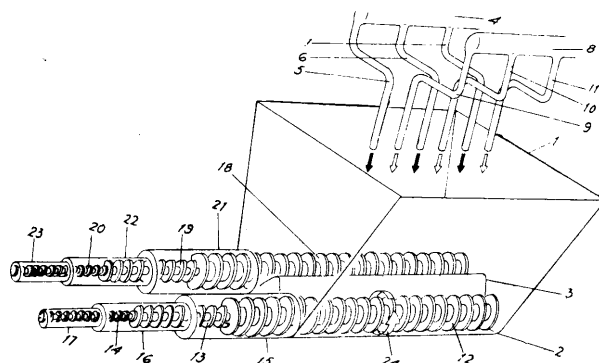
(P. 158779)

11.11.1971.

Pierwszeństwo: 11.11.1971 - Szwecja

Nitro Nolsel Aktienbolag, Gyttrorp, Szwecja, (Emil Per Gunnat Nilsson).

Urządzenie do mieszania substancji w postaci proszku lub ziaren, korzystnie substancji zawierającej azotan amonowy i substancji ciekłej np. nitrogliceryny, zawierające naczynie do mieszania, znamienne tym, że pojemnik mieszalnikowy ma na swym dnie co najmniej jeden przenośnik ślimakowy, który, patrząc w kierunku ślimaka ma długość większą niż szerokość światła pojemnika mieszalnikowego, przy czym części ślimaków wystające poza naczynie są umieszczone wewnątrz oddzielnych dla każdego z przenośników rur pobierających połączonych z pojemnikiem mieszalnikowym, zaś każda rura pobierająca i umieszczony w niej ślimak są tak ukształtowane, że sprasowana mieszanina substancji jest wprowadzana w ruch do tyłu w kierunku wzdłużnym ślimaka w celu spowodowania mieszania.

12e

(P. 159181)

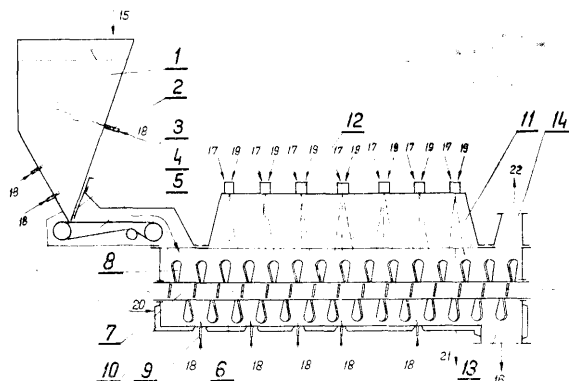
30.11.1972.

Biuro Projektów Przemysłu Koksochemicznego „Koksoprojekt”, Zabrze (Zygmunt Dąbrowski, Ryszard Gromek, Jan Stenchlik, Zdzisław Zakrzewski).

Sposób ciągłego mieszania ziarnistych substancji stałych z ciekłymi środkami wiążącymi w którym wstępnie podgrzaną ziarnistą substancję stałą wprowadza się w stan intensywnego ruchu i doprowadza

do kontaktu z ciekłym środkiem wiążącym rozpylonym sposobem ciągłym w postaci mgły lub piany bezpośrednio do złoża utworzonego z zawieszonych ruchomych ziarn substancji stałej, znamienny tym, że zamierzona ilość ciekłego środka wiążącego rozdziela się na kilka strug podawanych kolejno wzdłuż drogi przemieszczenia złoża przy równoczesnym intensywnym mieszaniu i ogrzewaniu komponentów.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrzeżenia 1, znamiennie tym, że składa się z poziomego dwuwiałowego mieszalnika pracującego systemem ciągłym wyposażonego w górnej swej części 11 w zespół dysz 12 do podawania ciekłego środka wiążącego przy czym dysze rozmieszczone są szeregowo wzdłuż mieszanego złoża.

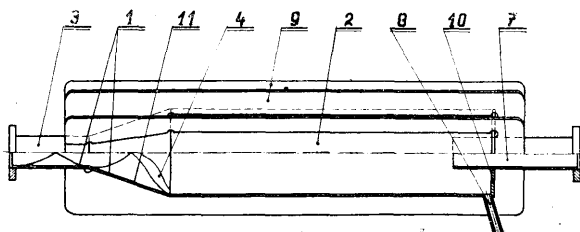

12e (P. 159354)

7.12.1972.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Moszczenica”, Jasztębie Zdrój (Alfred Wigłusz).

Urządzenie do czyszczenia gazów, w postaci selektora grawitacyjno-odśrodkowego składające się z obudowy zaopatrzonej w króciec wylotowy, oraz króciec spustowy, znamiennie tym, że w wlotowej części stożkowej urządzenia (1) zabudowany jest współosiowo ślimak (4) ze zwojami, których wysokość ograniczona jest średnicą wewnętrzną stożkowej części urządzenia (1), przy czym długość ślimaka (4) wynosi co najmniej jeden pełny skok, z czego tylko połowa umieszczona jest w stożku (11) zaś reszta znajduje się w króciec wlotowym (3).

12g (P. 156860)

21.07.1972.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków, Polska (Roman Pampuch, Krzysztof Habberko, Edward Kowalski, Henryk Tomaszewski, Mieczysław Jaśkowski).

Sposób pokrywania ciał stałych, w szczególności proszków związkami tytanu, zwłaszcza dwutlenkiem tytanu, polegający na kontrolowanej hydrolizie kwaśnego wodnego roztworu czterochlorku tytanowego, znamiennie tym, że do wodnej zawiesiny pokrywanego proszku, lub do wody z zanurzonym ciałem stałym, zakwaszonej roztworem kwasu solnego do uzyskania pH, równego 0,5—3,5, po podgrzaniu do temperatury 50—95°C, przy intensywnym mieszaniu, wprowadza się równocześnie z wodnym roztworem czterochlorku tytanowego, zakwaszonego kwasem solnym, wodny

roztwór amoniaku w tak dobranych proporcjach, aby amoniak neutralizował wolny kwas solny, zawarty w roztworze czterochlorku tytanowego oraz kwas, powstający w wyniku hydrolizy, przy czym szybkość dozowania roztworu czterochlorku w przeliczeniu na dwutlenek tytanu wynosi 0,08·10⁻⁴ do 8000·10⁻⁴ g TiO₂ na 1m² pokrywanej powierzchni na minutę.

12g

(P. 158702)

2.11.1972.

Instytut Technologii Nafty, Kraków, (Ludwik Kornblit, Edward Tomeczko).

Sposób usuwania osadu ze ścian reaktora w syntezie glinokrzemianów zwłaszcza sit molekularnych, znamiennie tym, że osad traktuje się roztworem zawierającym 5—20% soli i (lub) zasad metali ziem alkalicznych, korzystnie chlorków i (lub) azotanów potasu w temperaturach 50—100°C.

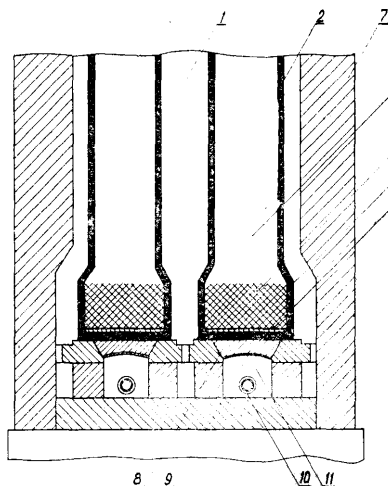
12g

(P. 158816)

13.11.1972.

Zakłady Włókien Sztucznych „Wistom”, Tomaszów Mazowiecki, (Wacław Gębski).

Piec do syntezy dwusiarczku węgla, zawierający reortę umieszczoną w obmurzu opartą spodem na sklepieniu, posiadającą w dolnej części swego wnętrza komorę parowania i dysocjacji par siarki, znamiennie tym, że spód komory (3) parowania siarki wyłożony jest płytami z węgla krzemu (4), a wewnątrz tej komory wypełnione jest pierścieniami z węgla krzemu (5), przy czym sklepienie (8) wykonane jest z węgla krzemu pokrytego od strony komory (11) spalenia gazu opałowego, powłoką (9) zabezpieczającą węgiel krzemu przed utlenianiem.

12g

(P. 158911)

20.11.1971.

Pierwszeństwo: 20.11.1971; 29.12.1971
Republika Federalna

Niemiecka

Knapsack Aktiengesellschaft Knapsack, NRF (Wilhelm Vogt, Hermann Glaser, Helmut Dyrschka).

Katalizator na nośniku, który jako aktywne składniki zawiera tlenki miedzi, manganu i niklu oraz ewentualnie dodatkowo tlenki kobaltu, znamiennie tym, że jako nośnik zawiera on co najmniej jeden glinian metali ziem alkalicznych.

Sposób wytwarzania katalizatora na nośniku według zastrz. 1—13, znamiennie tym, że gliniany metali ziem alkalicznych nasycy się taką ilością roztworu soli miedzi, manganu, niklu i ewentualnie dodatkowo kobaltu i lotnych kwasów, która akurat całkowicie się wchłania, po czym sole metali pokrywające gliniany metali ziem alkalicznych rozkłada się w temperaturze 300—600°C i następnie katalizator wypraża się w temperaturze 600—1200°C.

12g

(P. 158884)

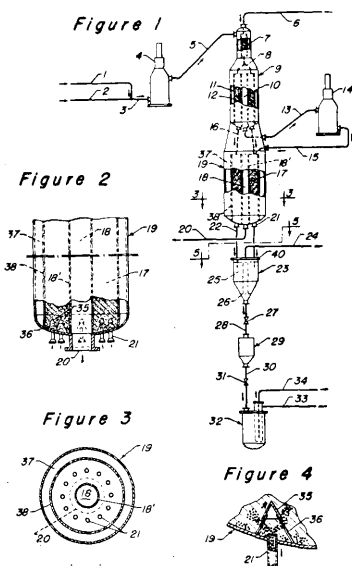
18.11.1972.

Pierwszeństwo: 18.11.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

UOP, Universal Oil Products Company, Des Plaines, Illinois Stany Zjednoczone Ameryki (Dawid Milton Boyd, Claredon Hills, Raymond Greenwood).

Sposób usuwania składników ekstraktowych z komory wyposażonej w kanał przystosowany do przesuwu cząstek stałych, znamienny tym, że cząstki stałe usuwane są z komory przez wielką ilość przewodów połączonych z kanałem, które w sposób jednolity rozmieszczone są wokół obwodowej przestrzeni kanału, przy czym cząstki stałe odprowadzane są przez pierwsze przewodowe urządzenie do zbiornika zawierającego wielką ilość przedziałów w przybliżeniu równych i w jednakowej ilości w stosunku do ilości przedziałów w pierwszym zbiorniku podczas gdy każdy z przewodów jest połączony ze strefą zbiorczą i w niej zakończony, gdzie następuje zatrzymanie przepływu cząstek stałych w przybliżeniu przez taki okres czasu jak i w każdej innej strefie oraz odprowadzanie stałych cząstek ze strefy zbiornika podczas przepływu tych cząstek z komory, w której zostały one zatrzymane.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że zawiera kanał przystosowany do przesuwu cząstek stałych, w których cząstki są przesuwane, z wybranych punktów przestrzeni kanału przystosowanego do przesuwu tych cząstek przy czym kanał ten składa się z zespołu komór przystosowanych do przesuwu cząstek przez wielką ilość otworów umieszczonych poniżej urządzeń rozmieszczonych wokół przestrzennego przekroju kanału a zbiornik przystosowany jest do gromadzenia cząstek stałych, jest podzielony na wielką ilość pionowo ustawionych segmentów utworzonych za pomocą pionowych ścianek, których ilość jest równa ilości otworów w komorze, oraz ilości rurowych przewodów, połączonych z otworem komory prowadzącym do ponownego segmentu w zbiorniku przeznaczonym do umieszczania cząstek stałych.

12g

(P. 158965)

20.11.1972.

Warszawskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego „Dźwigar”, Warszawa (Jacek Błaszczyk, Elżbieta Tracz).

Elastyczna izolacja chemooodporna, nakładana na podłoże stalowe bądź betonowe wykonana z lakierniczej żywicy epoksydowej utwardzanej utwardzaczami w żywicy poliamidowej znamienna tym, że lakierownia żywica epoksydowa posiada ciężar cząsteczkowy około 1100 i lepkość 450—1000CP w temperaturze 25°C, jest zbrojona włóknem szklanym.

12g

(P. 159004)

21.11.1972.

Naukowo Produkcyjne Centrum Półprzewodników Instytut Technologii Elektronowej, Warszawa, Polska (Georgi Stareew).

Sposób otrzymywania epitaksjalnych warstw półprzewodnikowych oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. Tekst zgłoszenia i rys. zamieszczono w kl. 21g, na str. 71.

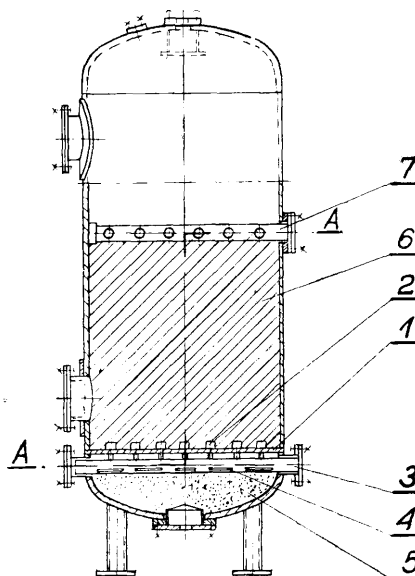
12g

(P. 159007)

21.11.1972.

Zakłady Produkcji Urządzeń Mechanicznych „Elwo”, Pszczyna (Zbigniew Huk, Józef Kulig, Władysław Klimmek, Paweł Koska).

Wymiennik jonitowy do przygotowania wody, składający się ze zbiornika w którym znajduje się warstwa jonitu oraz urządzenia zbiorczo-rozdzielcze, znamienny tym, że pod płytą (1) z dyszami (2), znajduje się kolektor (3) z otworami (4), którym jest odprowadzana woda lub wprowadzany czynnik regenerujący, przy czym przestrzeń pomiędzy dolnym dnem a płytą (1), jest wypełniona materiałem granulowanym (5), a do górnej części warstwy jonitu (6), przylega pierścieniowo-szczelinowe urządzenie zbiorczo-rozdzielcze (7), którym doprowadza się czynnik regenerujący w czasie regeneracji przeciwpądowej.

12g

(P. 159026)

21.11.1972.

Instytut Technologii Nafty, Kraków (Jerzy Chałchulski, Ludwik Kornblit, Edward Tomeczko, Stanisław Urbańczyk, Stefan Bożek).

Sposób utleniającej regeneracji zdeaktywowanych na skutek zablokowania porów, lub dostępu do nich, substancjami koksopodobnymi **adsorbentów i katalizatorów**, znamienny tym, że prowadzi się go w zamkniętym obiegu gazu regeneracyjnego - przy ciśnieniu 0,2—10 atn, przy czym w obieg gazu włączony jest prócz aparatu wypełnionego regenerowanym złożem adsorbenta lub katalizatora także dopalacz katalityczny i osuszacz, a w przebiegu wypalania wyróżnia się trzy etapy o różnych parametrach: etap pierwszy - eluację zadsorbowanych węglowodorów gazem obojętnym, zawierającym 0—0,4% objętościowych tlenu, korzystnie 0—0,2% objętościowych w temperaturze 200—450°C, korzystnie 300—450°C, przy czym wyparte ze złoża węglowodory spala się w oddzielnym aparacie - dopalaczu katalitycznym do CO₂ i H₂O, etap drugi - właściwe wypalanie, podczas którego do reaktora podaje się gaz obojętny, zawierający 0,4—1,5% objętościowych tlenu, korzystnie 0,7—0,9% objętościowych tlenu, a powstający CO dopala się w dopalaczu do CO₂, oraz etap trzeci - dopalanie

resztek osadów koksowych, które przeprowadza się przez podniesienie temperatury gazu wlotowego do reaktora do około 500—550°C i (lub) stopniowe zwiększenie stężenia tlenu do 2—10% objętościowych korzystnie 5—8% objętościowych.

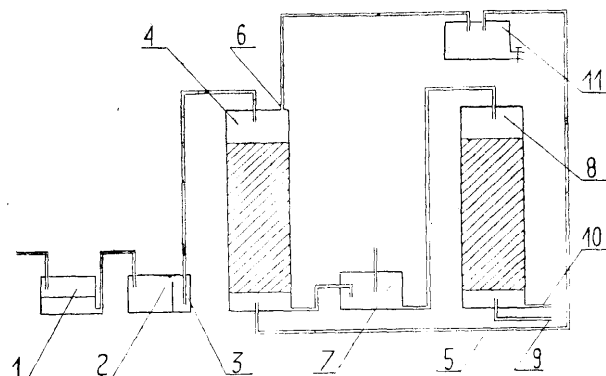
2g

(P. 159089)

24.11.1972.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Siarkowego „Siarkopol” Machów k/Tarnobrzęga (Edward Luc, Małgorzata Wójcik, Jan Bera).

Sposób likwidacji gazów zawierających tlenki siarki lub mieszaninę tlenków siarki i związków fluoru oraz sposób utylizacji wód zawierających siarkowodór w stężeniach dowolnych znamienny tym, że do wody o odczynie kwaśnym lub obojętnym zawierającej siarkowodór lub jony wodosiarczkowe wprowadza się tlenek lub wodorotlenek wapniowy względnie substancje zawierające te alkalia i następnie wodę tę poddaje się w wieży desorpcyjnej, w przeciwnym kierunku działania gazów zawierających tlenki siarki względnie mieszaninę tlenków siarki i związków fluoru w dowolnym stężeniu i w takich ilościach, aby woda wypływająca z wieży desorpcyjnej miała odczyn poniżej pH=7.

12g

(P. 159352)

7.12.1972.

Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa (Bolesław Zaborowski, Witold Gomułka, Teresa Zimniak).

Sposób oczyszczania 2,5-dwuchlorofenolu na drodze krystalizacji, znamienny tym, że 2,5-dwuchlorofenol krystalizuje się z metanolowego roztworu nasyconego 2,5-dwuchlorofenolem, przy czym odciek uzyskany po oddzieleniu kryształków 2,5-dwuchlorofenolu zwraca się do ponownej krystalizacji i stosuje jako rozpuszczalnik do rozpuszczenia następnej porcji oczyszczonego produktu i odciek ten zwraca się kilkakrotnie aż do nasycenia go zanieczyszczeniami.

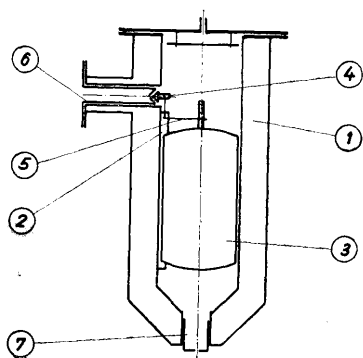
12g

(P. 159469)

12.12.1972.

Zakłady Włókien Sztucznych „Wistom”, Tomaszów Mazowiecki (Antoni Pawlikowski, Aleksander Jusiewicz, Władysław Wojtaszek.)

Dozownik płynów zwłaszcza płynnej siarki zawierający korpus cylindra, pływak i układ dźwigni łączących pływak z grzybkami zaworu dozującego płynną

siarkę i sterujący jego pracą, znamienny tym, że układ dźwigniowy (5) umieszczony jest wewnątrz korpusu cylindra (1), w którym umieszczona jest także prowadnica (2) służąca do prowadzenia pływaka (3) w jego posuwisto - zwrotnym, pionowym ruchu.

12g

(P. 159984)

7.04.1972.

Pierwszeństwo: 9.04.1971 - Włochy

Snam Progetti S.p.A. Mediolan, Włochy (Marco Taramasso, Orfeo Forlani, Bruno Notari).

Sposób wytwarzania katalizatora do obróbki węglowodorów parafinowych, znamienny tym, że materiał o krystalicznym składniku i płaskiej nieporowatej strukturze, zwłaszcza metakaolit, ogrzewa się w temperaturze 350—450°C i częściowo odwadnia grupy wodorotlenowe przyłączone do atomów glinu, występujących w oktaedrycznej warstwie wyżej wymienionych materiałów, otrzymując katalizator, mający kwasowość typu kwasu Lewisa.

12g

(P. 159986)

7.04.1972.

Pierwszeństwo: 9.04.1971 - Włochy

Snam Progetti S.p.A. Mediolan, Włochy (Marco Taramasso, Orfeo Forlani, Bruno Notari).

Sposób wytwarzania katalizatora do obróbki węglowodorów parafinowych, znamienny tym, że materiał o krystalicznej substancji podstawowej, płaskiej, nieporowatej strukturze rozdrabnia się i wytwarza centra o kontrolowanej kwasowości na drodze wymiany jonowej wyżej wymienionego materiału o krystalicznym składniku podstawowym z jonami amonowymi, po czym materiał ogrzewa się w temperaturze 300—600°C, korzystnie w temperaturze 450°C.

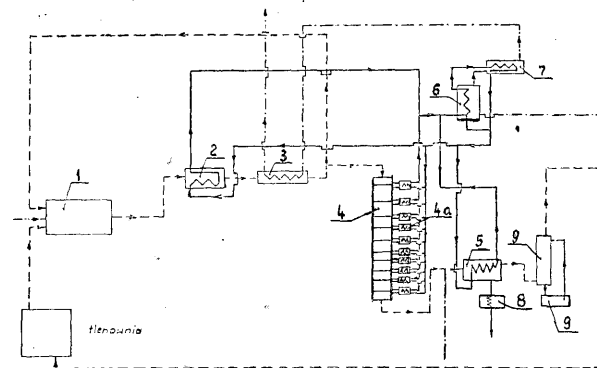
12i

(P. 150007)

14.08.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Nieorganicznego „Bioprokwas”, Gliwice (Henryk Chwalibóg, Adam Pieprzyca, Zdzisław Wnuk, Tadeusz Bartosz, Jacek Fróński, Juliusz Wesołowski, Jerzy Kapczyński, Lech Kaszub, Adam Przybysławski, Jan Jarocki).

Sposób wytwarzania kwasu siarkowego z siarki, znamienny tym, że płynną siarkę w piecu (1) spala się tlenem gazowym, gazy po spalaniu siarki chłodzi

się w kotle ogniorurkowym (2), w którym ciepło odbiera parujący dowtherm oraz w podgrzewaczu pary (3), w którym kosztem nadmiaru ciepła gazów przegrzewa się parę wodną, część schłodzonych gazów zwraca się do pieca (1) celem regulacji temperatury wewnętrznej pieca, resztę gazów po konwersji SO₂ do SO₃ w aparacie kontaktowym (4) chłodzi się parującym dowthermem w wymiennikach ciepła (4a), do schłodzonych gazów pokonwersyjnych wstrzykuje się parę wodną dla utworzenia kwasu siarkowego w stanie par, a pary kwasu siarkowego wykrapla się w kondensatorze (5) parującym dowthermem.

121 (P. 153048) 22.01.1972.

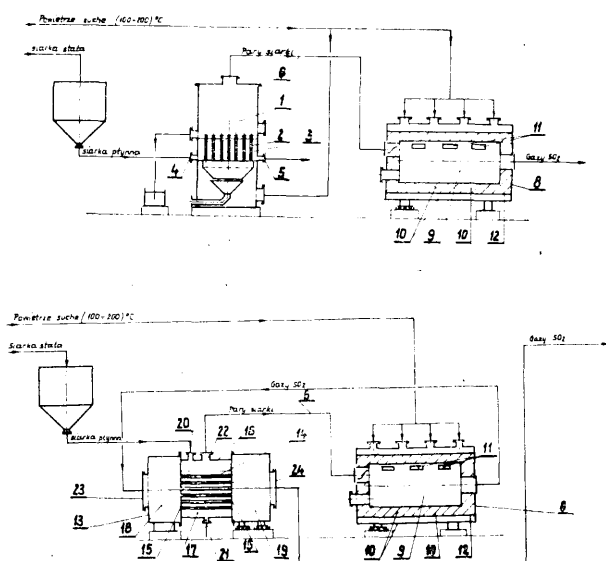
Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań, Polska (Zdzisław Dudzik, Stanisław Kowalek, Zenon Wanierowicz).

Sposób otrzymywania wodorowych form zeolitów drogą wymiany metalicznych kationów, znamienno tym, że dokonuje się najpierw wymiany metalicznych kationów na kationy guanidyny $[C/NH_2/3]^+$, a następnie dokonuje się termicznego rozkładu kationów guanidyny w temperaturze 200–700°C w atmosferze powietrza, azotu lub innych gazów, względnie w próżni.

12i (P. 155318) 11.05.1972.

Biuro Studiów, Projektów i Realizacji Inwestycji Przemysłu Nieorganicznego „Biprokwas”, Gliwice, Polska (Henryk Chwalibóg, Michał Rudnicki, Zdzisław Czelny, Adam Pieprzyca, Bogdan Tobiszewski, Bogusław Maziak).

Urządzenie do spalania siarki, stosowane zwłaszcza przy produkcji kwasu siarkowego z siarki, znamienne tym, że składa się z parownika bezprzeponowego (1), służącego do odparowania siarki, łączącego parownik (1) z piecem do spalania siarki (8), kolektora

mieszającego (6), służącego do zmieszania par siarki z gazami ze wstępnego spalania siarki i pieca do spalania siarki (8).

Odmiana urządzenia według zastrz. 1, znamienno tym, że zamiast parownika bezprzeponowego (1) posiada przeponowy aparat płaszczowo-rurkowy (13).

12i (P. 158768) 9.11.1972.

Instytut Chemii Nieorganicznej, Gliwice (Bronisław Trefler, Kazimierz Bednarczyk).

Sposób otrzymywania bezwodnego czteroboranu sodowego o dużym ciężarze nasypowym z kwasu borowego i węglanu i/lub wodorotlenku sodowego, znamienno tym, że stapia się kwas borowy, korzystnie uprzednio częściowo lub całkowicie odwodniony, z węglanem i/lub wodorotlenkiem sodowym w temperaturze wyższej od temperatury topnienia bezwodnego czteroboranu sodowego, przy czym reagenty dostarcza się do pieca po uprzednim zmieszaniu lub oddzielnie, periodycznie lub ciągle w ilościach określonych stosunkiem molowym, $Na_2O : B_2O_3 = 1 : 2$, a stopioną masę przerabia się w znany sposób,

12i (P. 158803) 4.06.1970.

Pierwszeństwo: 12.06.1969 - Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited Londyn, Wielka Brytania ((James Derek Birchall, John Edward Cassidy).

Sposób wytwarzania fosforanu glinu w postaci włókna, powłoki lub środka wiążącego, znamienno tym, że roztwór wodny lub w rozpuszczalniku organicznym kompleksowego fosforanu glinu zawierającego chemicznie związany chlorowec i co najmniej jedną chemicznie związaną cząsteczkę związku hydroksylowego o wzorze ROH, w którym R oznacza atom wodoru lub rodnik alifatyczny o 1–10 atomach węgla, korzystnie 1–4 atomach węgla, w którym stosunek ilościowy gramatomów glinu do gramatomów fosforu wynosi 1–2: 2–1, korzystnie 1:1, a stosunek gramatomów glinu do gramatomów chlorowca wynosi korzystnie 1:1, formuje się na włókno, powłokę lub środek wiążący, po czym uformowany kompleksowy fosforan glinu rozkłada się przez ogrzewanie na fosforan glinu.

12i (P. 158828) 14.11.1972.

Pierwszeństwo: 15.11.1971 - Francja

Prorea Levallois Perret, Francja (Albert Husleen).

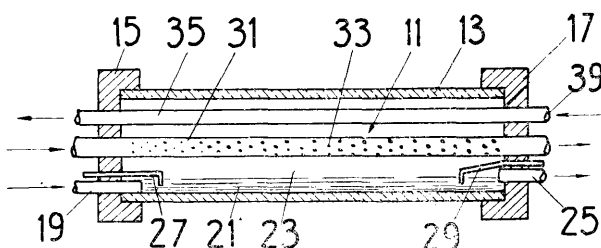
Sposób wytwarzania pochodnych fosforanów naturalnych takiego typu, w którym reagenty są wprowadzane i mieszane w ilościach stechiometrycznych w mieszarce, znamienno tym, że wprowadza się najpierw do mieszarki pewną ilość uprzednio wytworzonego związku w postaci proszku o z góry określonej granulacji, następnie miesza się ten związek z reagentami wprowadzanymi w sposób ciągły ze z góry określonym natężeniem przepływu i w końcu odprowadza się produkt reakcji w miarę jego powstawania w ten sposób, że w omawianej mieszarce pozostaje stale ilość związku dokładnie równa ilości uprzednio wprowadzonej.

(P. 158886) 18.11.1972.

Pierwszeństwo: 18.11.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

OMF California Inc. Warren, Stany Zjednoczone Ameryki (Philip Charles Symons, Harry Knut Bjorkman).

Sposób wytwarzania wodzianu chloru, znamienno tym, że wodę przeprowadza się w stan gazowy, a następnie kontaktuje się tę wodę w stanie gazowym z gazowym chlorem, po czym mieszaninę gazową kontaktuje się z wymiennikiem ciepła o temperaturze dostatecznie niskiej do wytwarzania z tej mieszaniny wodzianu chloru w postaci stałej.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1–7, znamienne tym, że składa się z ograniczonej ścianami strefy reakcyjnej (11), w której wytwarza się wodzian chloru zaopatrzonej w wloty (19) i wyloty (25) reagentów, odparowywacz wody znajdujący się we wnętrzu tej strefy oraz chłodnicę (35), na której następuje przemiana gazu i pary wodnej w wodzian chloru.

12i (P. 158832) 14.11.1972.

Pierwszeństwo: 16.11.1971; 6.04.1972 — Wielka Brytania
Canadian Industries Limited, Montreal, Kanada.

Sposób wytwarzania kwasu siarkowego przez katalityczną konwersję gazowego dwutlenku siarki w trójtlenek siarki w obecności suchego powietrza i pod zwiększonym ciśnieniem, znamienny tym, że strumień gazów poreakcyjnych wprowadza się pod zwiększonym ciśnieniem do urządzenia absorpcyjnego, przez które przepływa kwas siarkowy nie zawierający w zasadzie dwutlenku siarki, absorbując ze strumienia gazów poreakcyjnych trójtlenek siarki i nieprzereagowany dwutlenek siarki, kwas ten rozpręża się odpędzając z niego jednocześnie dwutlenek siarki przy pomocy powietrza lub gazu nie zawierającego dwutlenku siarki i usuwa się z tego powietrza lub gazu nie zawierającego dwutlenku siarki wilgoć przy pomocy wspomnianego kwasu, a otrzymany kwas siarkowy nie zawierający dwutlenku siarki chłodzi się i przynajmniej częściowo zwraca do obiegu do urządzenia absorpcyjnego.

12j (P. 158912) 17.11.1972.

Pierwszeństwo: 20.11.1971; 29.12.1971 - Niemiecka
Republika Federalna

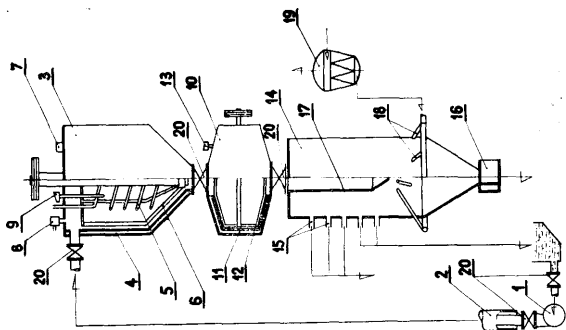
Knapsack Aktiengesellschaft Knapsack, NRF (Wilhelm Vogt, Hermann Glaser, Helmut Dyrschka).

Sposób utleniania tlenku węgla i węglowodorów, zwłaszcza z gazów spalinowych silników spalinowych, za pomocą gazów zawierających tlen do dwutlenku węgla i wody, znamienny tym, że utlenianie prowadzi się w temperaturze 100—700°C w obecności katalizatora na nośniku, który jako nośnik zawiera gliny metali ziem alkalicznych, a jako aktywne składniki tlenki miedzi, manganu i niklu i ewentualnie dodatkowo kobaltu.

12k (P. 159090) 24.11.1972.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Siarkowego „Siarkopol”, Machów k/Tarnobrzega (Stanisław Bold, Zbigniew Szwarz, Kazimierz Dziwolski).

Sposób otrzymywania koncentratu siarkowego, znamienny tym, że zgranulowane odpady porafinacyjne zmieszane z wodą i ogrzane do temperatury wyższej od temperatury topliwości siarki przy ciśnieniu zapewniającym utrzymanie wody w stanie ciekłym poddaje się mieszaniu i sezonowaniu w tych warunkach przez określony przeciąg czasu.

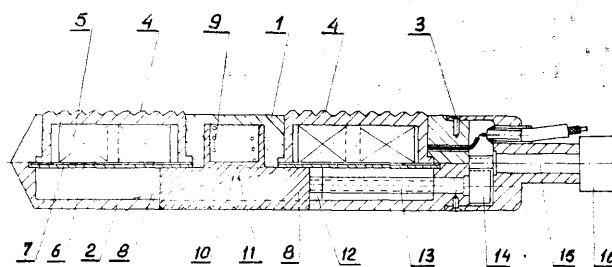

Urządzenie do stosowania tego sposobu według zastrz. 1, 2, znamienny tym, że składa się z ogrzewanego wewnątrz i zewnątrz zbiornika ciśnieniowego (3) wyposażonego w mieszadło ramowe (6), czujnik napełnienia (7), regulator ciśnienia (8) i regulator temperatury (9), połączonego z chłodnicą (10) posiadającą mieszadło ramowe (12) i wskaźnik temperatury (13), a ta z kolei z odmulaczem (14) zakończonym regulowaną dyszą wylotową (16) i rozmieszczonymi na różnych wysokościach króćcami szlamowymi (15), wyposażonym w rurę nadawczą (17) i promieniście rozmieszczone dysze wodne (18).

12k (P. 159764) 22.12.1972.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków (Zbigniew Strzelecki, Jan Witosiński).

Głowica ultradźwiękowa, zawierająca przetwornik ultradźwiękowy, znamienny tym, że w górnej części (1) dwudzielnego korpusu znajdują się wycięcia, w których osadzone są korytkowe elementy czynne (4) z umieszczonymi wewnątrz przetwornikami ultradźwiękowymi (5), przy czym elementy czynne (4) opierają się na podkładkach elastycznych (6), spoczywających na płycie wspornikowej (7), osadzonej w wyłobieniach dolnej części (2) korpusu, w której wycięty jest otwór, zezwalający na umieszczenie w nim elementu rozpierającego (8), składającego się z płytki oraz z połączonej z nią części pierścieniowej, wewnątrz której znajduje się układ dociskający, najkorzystniej w postaci sprężyny (9), opierający się o dno walcowego wycięcia górnej części (1) korpusu, a w elemencie rozpierającym (8) osadzona jest sztywno oś (10), na której umieszczone są pierścienie (11), poruszające się po pochylej powierzchni podnośnika (12), połączonego z drążkiem prowadniczym (16), usytuowanym poza korpusem poprzez przesuwnik (13), przekładnię zębatą (14) i wałek (15).

li 6 2 8 10 11 8 12 13 14 ■ 15 16
12p (P. 157659) 8.09.1972.

Pierwszeństwo: 11.09.1971 - Wielka Brytania

Lilly Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania
(George Parker).

Sposób acylowania estru p-nitrobenzylowego kwasu 7-aminocefalospiranowego lub 7-aminodezacetoksycefalospiranowego za pomocą mieszanego bezwodnika, znamienny tym, że reakcję acylowania prowadzi się w temperaturze od —15°C do —50°C.

12o (P. 153015) 21.01.1972.

Instytut Nawozów Sztucznych, Puławy, Polska (Janusz Starzycki, Jadwiga Starzycka, Janusz Sobczak).

Sposób produkcji mocznika z NH_3 i CO_2 z pełną recyrkulacją nieprzereagowanych w reaktorze surowców oddzielanych od stopu posyntezowego w kilkustopniowej ekspansji i następnie absorbowanych w kilkustopniowej absorpcji dla uzyskania wysoko-
stężonego wodnego roztworu karbaminianu amonu i amoniaku, które w postaci ciekłej zwracane są do reaktora przy równoczesnym ciągłym regulowaniu bilansu wody w instalacji i utrzymywaniu minimalnej ilości wody cyrkulującej w instalacji koniecznej do zamknięcia recyrkulacji, znamienny tym, że ilość wody wprowadzanej z roztworem do reaktora ustalana jest w sekcji absorpcji niskociśnieniowej pracującej pod ciśnieniem 0,3—10 atn poprzez stabilizację ciśnienia pracy tej sekcji uzyskiwaną przez automatyczną lub ręczną regulację dopływu ciepła do ostatniego stopnia rozkładu i odparowania roztworu mocznika, z którego odpędzane gazy w całości są zwracane do procesu absorpcji, co wpływa na zmiany ilości roztworu podawanego kolejno do sekcji absorpcji niskociśnieniowej, wysokociśnieniowej i do reaktora przy utrzymywaniu stałego poziomu we wszystkich aparatach absorpcyjnych poprzez regulację ilości roztworu opuszczającego dany aparat oraz przy stałych dopływach do sekcji absorpcji z zewnątrz do-

datkowych mediów absorpcyjnych, takich jak woda procesowa lub roztwory macierzyste z sekcji krystalizacji wraz z wodą lub przy braku dopływu tych mediów z zewnątrz.

12o (P. 158719) 7.11.1972.

Politechnika Wrocławska, Wrocław (Mieczysław Bukała, Jerzy Arct, Marian Dul, Teresa Frańczak, Aleksy Pasternak).

Sposób otrzymywania fosforanów aryloalkilowych, znamienny tym, że prowadzi się go na drodze transestryfikacji, czyli alkoholizy polegającej na reakcji 100 części wagowych fosforanu trójarylowego z 40—200 częściami wagowymi alkoholu alifatycznego C_6-C_{12} i 0,25—12 częściami wagowymi potasu lub sodu w temperaturze 20—200°C przez 1—10 godzin, po czym otrzymany produkt oczyszcza się w znany sposób.

12o (P. 158720) 7.11.1972.

Politechnika Wrocławska, Wrocław (Mieczysław Bukała, Jerzy Arct, Marian Dul, Jerzy Mróz, Jerzy Kargul, Czesław Lato).

Sposób otrzymywania fosforanów trójalkilarylowych na drodze bezpośredniej estryfikacji tlenochloru fosforu, znamienny tym, że reakcję prowadzi się pod zmniejszonym ciśnieniem 40—100 mm Hg w temperaturze do 135°C.

12o (P. 158721) 7.11.1972.

Politechnika Wrocławska, Wrocław (Mieczysław Bukała, Jerzy Arct, Marian Dul, Danuta Grejcium, Aleksy Pasternak, Józef Kargul, Czesław Lato).

Sposób otrzymywania fosforanów trójalkilarylowych i fosforanów aryloalkilowych na drodze bezpośredniej estryfikacji tlenochloru fosforu lub chloroarylofosforanów alkoholami alifatycznymi, znamienny tym, że reakcję prowadzi się pod zmniejszonym ciśnieniem 20-100 mm Hg.

12o (P. 158807) 11.11.1972.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, Instytut Przemysłu Organicznego, Warszawa (Wojciech Zieliński, Jerzy Suwiński).

Sposób wydzielania meta-dwuchlorobenzenu z mieszaniny izomerów na drodze jej selektywnego sulfonowania i następnie selektywnej desulfonacji powstałych kwasów dwuchlorobenzenosulfonowych, znamienny tym, że reakcję sulfonowania prowadzi się stężonym kwasem siarkowym w temperaturze powyżej 100°C, po czym mieszaninę poreakcyjną rozcieńcza się wodą do stężenia poniżej 70% zawartego w niej kwasu siarkowego, oddziela niezsulfonowany para-dwuchlorobenzen na drodze destylacji z parą wodną, a pozostałość zateża się do uzyskania stężenia kwasu siarkowego równego 80% i desulfonację kwasów dwuchlorobenzenosulfonowych prowadzi się w znany sposób.

12o (P. 158811) 13.11.1972.

Pierwszeństwo: 15.11.1971, 31.08.1972, 6.09.1972, 16.10.1972 - USA

Halcon International Inc. Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki (Olav Torgeir Onsager).

Sposób wytwarzania 1,4-dwucyjanobutenów, znamienny tym, że 1,2,4-trójcyjanobutan poddaje się reakcji odcyjanowodorowania.

Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że poddaje się reakcji nityl kwasu 2-metylenoglutarynowego z cyjanowodorem, a następnie utworzony 1, 2, 4-trójcyjanobutan poddaje się reakcji odcyjanowodorowania.

Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że nityl kwasu 2-metylenoglutarynowego poddaje się reakcji izomeryzacji.

12o (P. 158823) 14.11.1972.

Polska Akademia Nauk, Instytut Chemii Organicznej, Warszawa (Wojciech Grabowski, Stanisław Malinowski, Krystyna Kinsmer).

Sposób wytwarzania naftochinonów i ich pochodnych przez katalityczne utleniania w fazie gazowej, znamienny tym, że do mieszaniny reakcyjnej dodaje się alkilowe pochodne związków aromatycznych jednopierścieniowych.

12o (P. 158827) 14.11.1972.

Pierwszeństwo: 19.11.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Merck & Co. Inc. Rahway, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki (Bruce Oscar Linn).

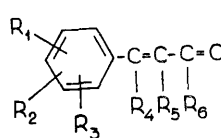
Sposób wytwarzania nowych niesymetrycznie podstawionych guanidyn, w tym związków o ogólnym wzorze 12, w którym R_1 i R_{11} oznaczają atom wodoru, chlorowca, grupę nitrową, trójfluorometylową, trójfluorometoksyową, trójfluorotiometylową, acetylową, karbamoilową, cyjanową, metylosulfinylową, metylosulfonylową, karbometoksyową lub dwumetyloamino-sulfonylową, R_2 i R_{12} oznaczają atom wodoru, chlorowca lub grupę nitrową, R_3 i R_{13} oznaczają atom wodoru lub chlorowca, z zastrzeżeniem, że co najmniej jeden podstawnik nie oznacza atomu wodoru, R_4 i R_5 oznaczają atom wodoru, chlorowca lub niższą grupę alkilową, R_6 do R_9 oznaczają atom wodoru lub niższą grupę alkilową oraz R_{10} oznaczają atom wodoru, niższą grupę alkilową lub niższą grupę alkanoilową, znamienny tym, że pochodną guanidyny o ogólnym wzorze 19 poddaje się reakcji ze związkami karbonylowymi o ogólnym wzorze I lub 5, przy czym A oznacza grupę o wzorze 20 lub o wzorze 21/ R_1 oraz do R_{13} mają powyżej podane znaczenia, z zastrzeżeniem, że tylko jeden z tych reagentów zawiera grupę cynamylową, oraz kwaśnych soli addycyjnych tych związków.

Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że R_7 , R_8 i R_{10} oznaczają atom wodoru.

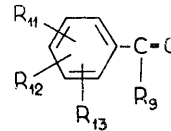
Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że w przypadku wytwarzania związków o ogólnym wzorze 13, w którym R_1 i R_{11} oznaczają atom wodoru, chlorowca, grupę nitrową, trójfluorometylową, trójfluorometoksyową, trójfluorotiometylową, acetylową, karbamoilową, cyjanową, metylosulfinylową, metylosulfonylową, karbometoksyową lub dwumetyloaminosulfonylową, R_2 i R_{12} oznaczają atom wodoru, R_4 i R_5 oznaczają atom wodoru, chlorowca lub grupę metylową, R_6 , R_7 , R_8 i R_9 oznaczają atom wodoru lub grupę metylową oraz R_{10} oznaczają atom wodoru, poddaje się reakcji pochodną guanidyny o ogólnym wzorze 19, w którym A oznacza grupę o ogólnym wzorze 15 ze związkiem karbonylowym o ogólnym wzorze 14, z zastrzeżeniem, że tylko jeden z tych reagentów zawiera grupę cynamylową.

Sposób według zastrz. 3, znamienny tym, że R_4 , R_5 , R_7 i R_8 oznaczają atom wodoru oraz R_6 i R_9 oznaczają atom wodoru lub grupę metylową.

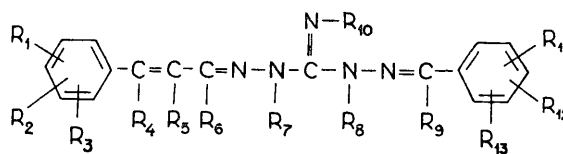
Sposób według zastrz. 4, znamienny tym, że R_1 i R_{11} oznaczają atom chloru.

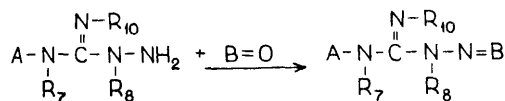
WZÓR 1

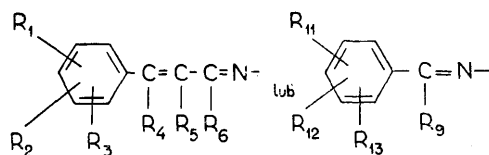
WZÓR 5

WZÓR 12

WZÓR 19

WZÓR 20

WZÓR 21

Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że w przypadku wytwarzania związków, w których R_{10} oznacza mniejszą grupę alkanioilową na związek opisany w zastrzeżeniu 1, w którym R_{10} oznacza atom wodoru, działa się bezwodnikiem niższego kwasu alkanokarboksylowego.

Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że w przypadku wytwarzania związków, w których R_{10} oznacza niższą grupę alkilową oraz R_7 i R_8 oznaczają atom wodoru, związek o ogólnym wzorze 16 poddaje się reakcji z niższą alkiloaminą.

Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że w przypadku wytwarzania związków, w których R_{10} oznacza atom wodoru i co najmniej jeden z symboli R_7 i R_8 , oznacza mniejszą grupę alkilową, związek o ogólnym wzorze 17 poddaje się reakcji z związkiem o ogólnym wzorze 18, w którym R_1 do R_6 i R_9 oraz R_{11} do R_{13} mają znaczenia podane w zastrzeżeniu 1, R_{10} oznacza atom wodoru i co najmniej jeden z symboli R_7 i R_8 oznacza niższą grupę alkilową.

12o

(P. 158850)

15.11.1972.

Politechnika Warszawska, Warszawa (Stanisław Pasynkiewicz, Marek Bolesławski, Krzysztof Jaworski).

Sposób wydzielania związków alkilo ołowowych z mieszanin, znamienny tym, że do mieszaniny zawierającej związek alkilołowowy dodaje się związki aromatyczne działające jako stabilizatory jego termicznego rozkładu i o temperaturze wrzenia wyższej od temperatury wrzenia związku alkilołowowego, w ilości 20—70% wagowych i bezpośrednio destyluje.

12o

(P. 158863)

15.11.1972.

Pierwszeństwo: 17.11.1971 - Włochy

Snam Progetti S.p.A. Mediolan, Włochy (Carlo Rescalli, Perluigi Rebora, Alessandro Ginnasi).

Sposób oczyszczania akrylonitrylu z acetonitrylu, cyjanowodoru, związków karbonylowych, benzenu, propionitrylu, alkoholu allilowego, produktów polimerizacji, inhibitorów i ewentualnie związków organicznych o wysokiej temperaturze wrzenia, znamienny tym, że mieszaninę zawierającą akrylonitryl i inne produkty uboczne poddaje się destylacji ekstrakcyjnej z wodą, utrzymując wartość pH 5,5 - 7,5, przy czym u góry kolumny otrzymuje się akrylonitryl i małą ilość cyjanowodoru, a u dołu kolumny większą ilość HCN i wody, związki karbonylowe, acetonitryl oraz inne ewentualnie obecne rozpuszczalne związki organiczne o wysokiej temperaturze wrzenia, po czym strumień z dołu kolumny do destylacji ekstrakcyjnej poddaje rektyfikacji w celu oddzielenia u góry rozpuszczalnych związków organicznych o wysokiej temperaturze wrzenia, acetonitrylu, praktycznie całej ilości HCN i części obecnych związków karbonylowych, a u dołu wodę zawracaną do obiegu, a strumień surowego akrylonitrylu, otrzymanego z góry kolumny do destylacji ekstrakcyjnej poddaje odpędzeniu, otrzymując u góry wodę i cyjanowodor, a u dołu

czysty akrylonitryl, który poddaje się rektyfikacji, usuwając małą ilość produktów polimerizacji, inhibitorów, benzen, propionitryl, alkohol allilowy i ewentualnie obecne związki organiczne.

12o

(P. 159011)

21.11.1972.

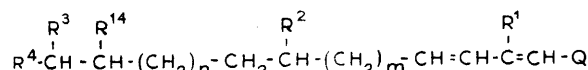
Patent dodatkowy do patentu nr P. 153197

Pierwszeństwo: 22.11.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

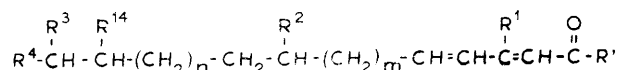
Zoecon Corporation Palo Alto, Kalifornia, Stany Zjednoczone Ameryki (Clive A. Henrick).

Sposób wytwarzania nowych alifatycznych estrów i tiolestrów o ogólnym wzorze 1, znamienny tym, że poddaje się estryfikacji związki o wzorze 2, w których Q oznacza grupę $-\text{COOR}^7$ lub $-\text{COSR}^{15}$, R^7 i R^{15} oznaczają każdorazowo niższą grupę alkenylową lub niższą grupę alkinylową, m i n oznaczają każdorazowo liczbę całkowitą o wartości 0—3, R^1 , R^2 , R^3 i R^{14} oznaczają każdorazowo niższą grupę alkilową, R^{14} oznacza atom wodoru lub grupę metylową, a R^1 oznacza grupę hydroksylową, atom bromu lub chloru.

Srodek do zwalczania insektów, znamienny tym, że zawiera związek o wzorze 1 oraz odpowiedni nośnik.

WZÓR 1

WZÓR 2

12o

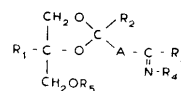
(P. 159120)

27.11.1972.

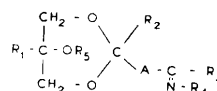
Pierwszeństwo: 29.11.1971 - Wielka Brytania

Shell Internationale Research Maatschappij B. V. Haga, Holandia.

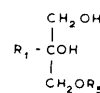
Sposób wytwarzania nowych pochodnych karbonylowych o ogólnym wzorze 1 lub 2, w którym R_1 i R_2 oznaczają grupę alkilową, R_3 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową, acylową lub fenylową, albo R_2 i R_3 łącznie oznaczają grupę polimetylenową, R_4 oznacza grupę hydroksylową lub sól metalu alkalicznego tej grupy, grupę alkoksylową, ewentualnie podsta-

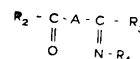
WZÓR 1

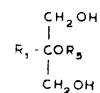
WZÓR 2

WZÓR 3

WZÓR 5

WZÓR 4

wioną grupą cyjanową, alkoksylową lub acylową, grupę alkinyloksylową, acyloksylową, benzyloksylową lub grupę aminową podstawioną jedną lub dwoma grupami alkilowymi, grupą acylową lub dwunitrofenylową, R_5 oznacza grupę benzyłową, ewentualnie podstawioną jednym lub dwoma atomami chlorowca albo grupą alkilową oraz A oznacza wiązanie kowalencyjne lub grupę metylenową, znamienny tym, że związki, w których R_4 oznacza grupę hydroksylową lub podstawioną grupę aminową, otrzymuje się przez poddanie reakcji diodu o ogólnym wzorze 3 lub 4 z pochodną dienu o ogólnym wzorze 5 w obecności katalizatora kwasowego.

12o

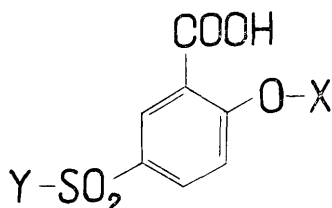
(P. 159123)

27.11.1972.

Pierwszeństwo: 19.07.1972 - Szwajcaria

Renfag S.A. Cologny/Geneve, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania kwasu 2-alkoksy-5-sulfonylobenzoesowego o wzorze ogólnym 1, w którym X i Y oznaczają rodnik alkilowy lub alkenilowy o 1—4 atomach węgla, znamienny tym, że o-krezol poddaje się alkilowaniu środkiem alkilującym, takim jak siarczan alkilowy, halogenek alkilowy lub siarczan alkilarylowy i wytworzony o-alkoksykrezol bromuje się do 2-alkoksy-5-bromotoluenu, a następnie poddaje się reakcji z merkaptidem, otrzymując 2-alkoksy-5-alkilotoluen, który następnie poddaje się utlenianiu środkiem utleniającym, takim jak nadmanganian potasu, i otrzymuje kwas 2-alkoksy-5-alkilosulfonylobenzoesowy.

12o

(P. 159160)

29.11.1972.

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej, Blachownia Śląska (Zofia Pokorska, Edward Grzywa, Wiesław Szelejewski, Henryk Boebel, Janusz Piór, Kazimierz Szałański).

Sposób utleniania p-ksylenu i p-toluilanu metylu, stosowanego w postaci czystej lub frakcji w fazie ciekłej przy stosunku wagowym reagentów 1—1,9:3, w temperaturze 130—165°C za pomocą powietrza, znamienny tym, że katalizatorem procesu jest układ katalityczny złożony z soli kobaltu i manganu zaktywowanej oksydatem z macierzystej reakcji o stężeniu kobaltu 10—40 g/l, manganu 0,5—10 g/l i oksydату co najmniej 0,05 g/l, przy czym w procesie periodycznym katalizator stosuje się w postaci roztworu tłuszczanów lub naftenianów kobaltu i manganu w p-ksylenie, zaś w procesie ciągłym w postaci roztworu wodnego octanów albo mieszaniny octanów i mrówczanów kobaltu i manganu, utrzymywanego w temperaturze podwyższonej, najlępiej w 60°C.

12o

(P. 159366)

7.12.1972.

Patent dodatkowy do patentu nr (zgl. P. 153196)

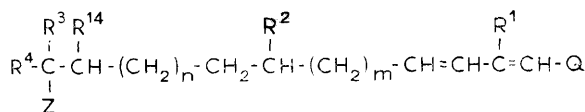
Pierwszeństwo: 8.12.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Zoecon Corporation Palo Alto, Kalifornia, Stany Zjednoczone Ameryki (Clive A. Henrick, John B. Siddall).

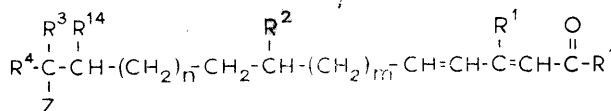
Sposób wytwarzania estrów i tiolestrów alifatycznych o wzorze 1, znamienny tym, że estyfikację związków o wzorze 2, przy czym Q oznacza grupę —COOR⁷ lub —COSR¹⁵, R⁷ i R¹⁵ oznaczają niższą grupę alkenylową, niższą grupę alkinyłową lub grupę

cyklopropylową, m i n oznaczają każdorazowo liczbę o wartości 0, 1, 2 lub 3, R¹, R², R³ i R⁴ oznaczają każdorazowo niższą grupę alkilową, R¹⁴ oznacza atom wodoru lub grupę metylową, R¹ oznacza grupę hydroksylową, atom bromu lub chloru, Z oznacza atom chloru lub grupę —OR, przy czym R oznacza atom wodoru, niższą karbocykliczną grupę acylową lub niższą grupę alkilową.

Środek do zwalczania insektów, znamienny tym, że zawiera związek o wzorze 1 i odpowiedni nośnik.

WZÓR 1

WZÓR 2

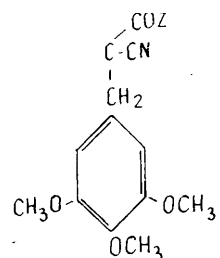
12o

(P. 159441)

11.12.1972.

Pabianickie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa” Przedsiębiorstwo Państwowe, Pabianice (Karol Gawliński, Stanisław Kotlicki, Jan Mikołajewski, Wiktor Pietrzak).

Sposób wytwarzania nitrilu B-alkoksy-alfa-(3,4,5-trójroetoksybenzylideno)propionowych o ogólnym wzorze 1, znamienny tym, że reakcję kondensacji aldehydu 3,4,5-trójmetoksybenzoesowego z β-alkoksypropionitrylem prowadzi się w jednej fazie łącznie z syntezą β-alkoksypropionitrylu bez jego wydzielenia i oczyszczania w środowisku alkoholowym, gdzie alkohol jest tego samego rodzaju, co wprowadzony rodnik alkoksylowy w obecności zasady nieorganicznej, zwłaszcza wodorotlenku potasowego.

Wzór 1

12o

(P. 159985)

7.04.1972.

Pierwszeństwo: 9.04.1971 - Włochy

Snam Progetti S.p.A. Mediolan, Włochy (Marco Taramasso, Orfeo Forlani, Bruno Notari).

Sposób izomeryzacji węglowodorów, zwłaszcza węglowodorów parafinowych, znamienny tym, że węglowodory nasycone w fazie gazowej w postaci pojedynczych związków lub mieszanin poddaje się reakcji w obecności katalizatora, składającego się z materiału o krystalicznej substancji podstawowej, utworzonej z płaskich nieporowatych struktur, posiadających na powierzchni centra o jednakowej kontrolowanej kwasowości oraz z przynajmniej jednego metalu szlachetnego w postaci równomiernie rozprosz-

nej, przy czym wyżej wymieniona kwasowość wytwarza się na skutek przesunięcia ładunku, obecności protonów lub obecności kwasów Lewisa, a którą to reakcję prowadzi się w temperaturze 100–600°C, ciśnieniu 300–400°C, pod ciśnieniem 1–160 kG/cm² i przy prędkości przestrzennej 0,1–20 godz.

Sposób według zastrz. 1, znamienny tym, że w celu otrzymania 2,3-dwumetylobutanu jako węglowodor nasycony stosuje się 2,2-dwumetylobutan.

12p

(P. 156671)

13.07.1972.

Pierwszeństwo: 15.07.1971 - Szwajcaria

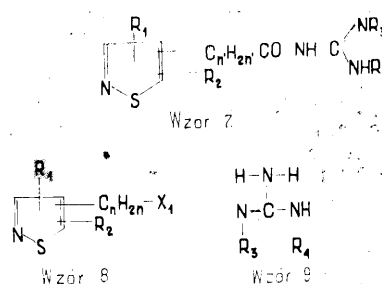
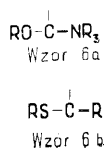
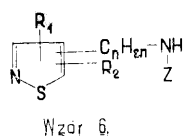
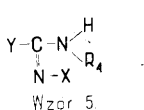
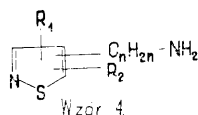
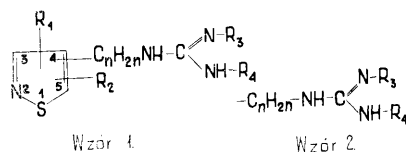
Ciba Geigy AG Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych związków izotiazolowych o wzorze ogólnym 1, w którym R¹ i R² każdy oznacza niezależnie od siebie atom wodoru lub niskocząsteczkowej reszty alkilowej, R³ i R⁴ oznaczają niezależnie od siebie atom wodoru, niskocząsteczkową grupę alkilową, a R³ i R⁴ wzięte razem oznaczają niskocząsteczkową resztę alkilenową, za pomocą której związane z nią atomy azotu są rozdzielone co najmniej 2 atomami węgla, przy czym każdy z podstawników R¹ i R² i łańcuch boczny o wzorze 2 mogą się znajdować w położeniach 3-, 4- i 5-, a n oznacza liczbę całkowitą 1–4, oraz ich związki tautomeryczne i sole, znamienny tym, że 4-aminoalkilozotiazol o wzorze ogólnym 4, w którym R¹, R² i n mają znaczenie podane.

Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że związek o wzorze 6 lub jego sole, w których Z oznacza jedną z grup —CN, —CONHR⁴, —CSNHR⁴, lub o wzorze 6a lub 6b, gdzie R oznacza niskocząsteczkową grupę alkilową, a każdy z podstawników R¹ i R² ma wyżej podane znaczenie, poddaje się amonolizie lub aminolizie ze związkiem o wzorze HNR'H, gdzie R' oznacza atom wodoru lub niskocząsteczkową grupę alkilową, a otrzymany związek ewentualnie przeprowadza w zdefiniowanych ramach w inny związek i otrzymany wolny związek ewentualnie przeprowadza w sól i/lub mieszaninę izomerów i ewentualnie rozdziela na poszczególne izomery.

Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że w związku o wzorze ogólnym 7 lub w jego solach, gdzie n' oznaczają liczby 0, 1, 2 lub 3, a R¹, R², R³ i R⁴ mają znaczenie wyżej podane, redukuje się grupę karbonylową do grupy metylenowej, a otrzymany związek przeprowadza się w zdefiniowanych ramach w inny związek, otrzymane wolne związki ewentualnie przeprowadza się w sól i/lub mieszaninę izomerów i ewentualnie rozdziela na poszczególne izomery.

Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tym, że związek o ogólnym wzorze 8, w którym R¹, R² i N mają wyżej podane znaczenie, a X¹ oznacza zdolną do reakcji zestryfikowaną grupę hydroksylową, poddaje się przemianie z guanidyną o wzorze ogólnym 9, gdzie R³ i R⁴ mają wyżej podane znaczenie, i otrzymany związek ewentualnie przeprowadza się w inny związek w ramach zdefiniowanych wynalazkiem i wolne związki ewentualnie przeprowadza się w sól i/lub mieszaninę izomerów ewentualnie rozdziela się na poszczególne izomery.

12p

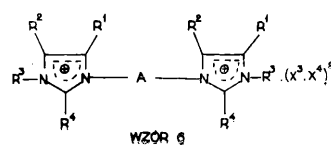
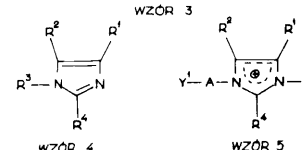
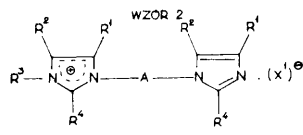
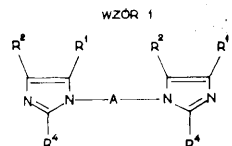
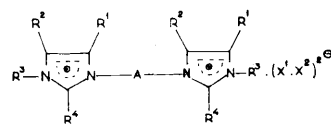
(P. 157993)

28.09.1972.

Pierwszeństwo: 14.10.1971 - Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania (Philip Neil Edwards).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych imidazolu o ogólnym wzorze 1, w którym R¹ i R² oznaczają atom wodoru lub R¹ i R² razem tworzą sprzężony pierścień benzenowy, R³ oznacza rodnik alkilowy o 6–14 atomach węgla, rodnik benzyłowy zawierający 0–5 atomów chloru w pierścieniu benzenowym jako podstawniki lub oznacza rodnik 3-alkoksy-2-hydroksypropylowy, w którym część alkoksylowa zawiera 4–8 atomów węgla, R⁴ oznacza atom wodoru lub rodnik aminowy lub alkilowy o 1–3 atomach węgla, reszta anionowa o wzorze (X¹X²)²⁻ oznacza dwa monoaniony lub dwuanion, a symbol A oznacza grupę wiążącą o wzorze: —(CH₂)_n—, —CH₂CH(OH)—CH₂—, —(CH₂)₂(OCH₂CH₂)O(CH₂)₂—, —(CH₂)_mCONH(CH₂)_nNHCO(CH₂)_m—, —CH₂CONH(CH₂)₅O(CH₂)₅NHCOCH₂— lub —(CH₂)_rZ(CH₂)_r—, w których to wzorach symbole n, m, p oraz r oznaczają wartości liczbowe: n = 2–12, m = 1 lub 2, p = 0–2 oraz r = 1–4, a symbol Z oznacza rodnik fenylenowy, naftylenowy, fenylenodwuoksyłowy lub alkilenodwuoksyłowy o 2–12 atomach węgla, znamienny tym, że pochodną imidazolu o ogólnym wzorze 2 poddaje się czwartorzędowaniu środkiem czwartorzędującym o ogólnym wzorze R³Y¹, R³Y² lub R²³ (Y¹Y²), w których to wzorach A, R¹, R², R³ i R⁴ mają wyżej podane znaczenie, Y¹ i Y² są takie same lub różne i oznaczają jednowartościowe reszty kwasowe, a Y¹Y² oznacza dwuwartościową resztę kwasową, które wywodzą się od kwasów o wzorze HY¹, HY² i HY¹Y², o wartościach pk poniżej 2, przy czym Y¹ i Y² oznaczają ato-

my chlorowca lub resztę metanosulfonianową lub p-toluenosulfonianową, a Y^1 Y^2 oznacza resztę siarczanową, lub w przypadku wytwarzania związków o ogólnym wzorze 1, w którym X^1 i X^2 oznaczają monoaniony, związek o ogólnym wzorze 3 poddaje się czwartorzędowemu wianu środkiem czwartorzędującym o ogólnym wzorze R^3Y^1 , w których to wzorach A , R^1 , R^2 , R^3 , R^4 i Y^1 mają wyżej podane znaczenie, lub związek o ogólnym wzorze 4 poddaje się czwartorzędowaniu środkiem czwartorzędującym o ogólnym wzorze $Y^1 A Y^2$, w których to wzorach A , R^1 , R^2 , R^3 , R^4 , Y^1 i Y^2 mają wyżej podane znaczenie, przy czym Y^1 i Y^2 są identyczne lub różne, lub związek o ogólnym wzorze 4 poddaje się czwartorzędowaniu środkiem czwartorzędującym o ogólnym wzorze 5, w których to wzorach Y , R^1 , R^2 , R^3 , R^4 i Y^1 mają wyżej podane znaczenie, lub w przypadku przetwarzania wytworzonej pochodnej imidazolu w inną pochodną imidazolu o ogólnym wzorze 1 pochodną imidazolu o ogólnym wzorze 6 poddaje się reakcji podwójnej wymiany z solą o ogólnym wzorze $D^+(X^5-)$, $D^+(X^6-)$ lub $D^+ B^+(X^8 X^9)^{2-}$, w których to wzorach A , R^1 , R^2 , R^3 i R^4 mają wyżej podane znaczenie, grupy anionowe $(X^8 X^9)^{2-}$ oznaczają dwa monoaniony lub dwuanion, inne niż aniony $(X^1 X^2)^{2-}$ o wyżej podanym znaczeniu, grupy anionowe (X^5-) , (X^6-) i $(X^8 X^9)^{2-}$ oznaczają dwa monoaniony lub dwuanion o takim samym znaczeniu jak aniony $(X^1 X^2)^{2-}$, a D^+ i B^+ oznaczają kationy.

Srodek odkazający, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera co najmniej jedną pochodną imidazolu o ogólnym wzorze 1, w którym A , R^1 , R^2 , R^3 , R^4 , X^1 i X^2 mają znaczenie jak w zastrz. 1, razem z obojętnym rozcieńczalnikiem lub rozpuszczalnikiem.

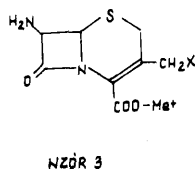
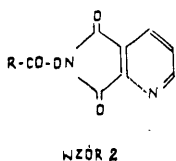
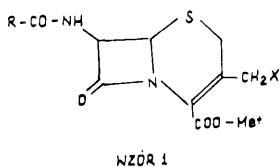
12p

(P. 158084)

4.10.1972.

Politechnika Gdańska, Gdańsk (Maciej Smulkowski, Emil Taszner, Lucja Nakonieczna, Irena Berzowska, Maria Dzeduszycka, Wojciech Gruszecki, Edward Borowski).

Sposób otrzymywania półsyntetycznych cefalosporyn o wzorze 1, w którym R jest resztą kwasu karboksylowego, a zwłaszcza fenyllooctowego, fenoksylooctowego, 2-furylooctowego, 2-tienylooctowego, N-chronionego aminokwasu lub peptydu, X oznacza atom wodoru, grupę hydroksylową, pirydylową, acetyloksylową, lub acyloksylową, a Me^+ oznacza proton lub dowolny kation, znamienny tym, że kwas 7-aminocefalosporyn lub jego pochodną o wzorze 3, w którym X i Me^+ ma podane wyżej znaczenie, acyluje się estrami N-hydroksymidochinilowymi o wzorze 2, w którym R ma podane wyżej znaczenie w rozpuszczalniku organicznym, korzystnie w chloroku metylu, w obecności katalizatora, np. 2-hydroksypirydyny, w temperaturze od 0 do 50°C, a uzyskany produkt reakcji wyodrębnia się znanymi sposobami.

12p

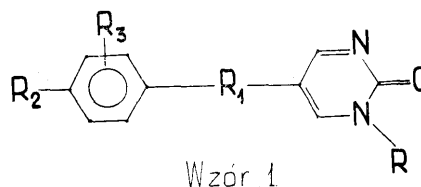
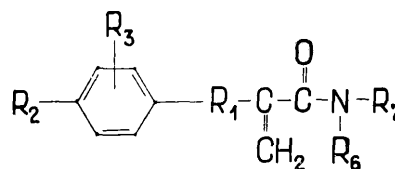
(P. 158297)

16.10.1972.

Pierwszeństwo: 29.10.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Pfizer Inc. Nowy Jork, Stany Zjednoczone Ameryki (Christopher Andrew Lipiński, John Gerrit Stam, Gerald George de Angeles, Hans-Jurgen Ernst Hess).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych pirynidyny o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, R_1 oznacza atom tlenu lub siarki, R_2 oznacza atom wodoru, atom chlorowca lub rodnik metylowy, a R_3 oznacza atom wodoru, atom chloru lub rodnik trójfluorometylowy, jak również farmakologicznie dopuszczalnych soli tych związków, znamienny tym, że odczynnik otrzymany przez reakcję etanolu z sodem i mocznikiem ogrzewa się ze związkiem o ogólnym wzorze 3, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, a R_6 i R_7 oznaczają rodniki alkilowe zawierające 1-3 atomów węgla, po czym mieszaninę poreakcyjną zakwasza się.

12p

(P. 158391)

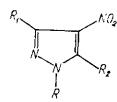
21.10.1972.

Pierwszeństwo: 22.10.1971 - Szwajcaria

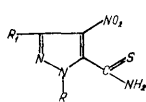
F. Hoffmann - La Roche CO. Aktiengesellschaft, Bazylea, Szwajcaria (Hans Bruderer, Rolf Richle, Rudolf Ruegg).

Sposób wytwarzania pochodnych pirazolu o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza rodnik alkilowy ewentualnie podstawiony atomem chlorowca, grupą wodorotlenową, niższą grupą alkoksylową, niższą grupą alkoksykarbonylową lub karboksylową, albo niższy rodnik alkenylowy, R_1 oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, atom chlorowca lub niższy rodnik alkoksylowy, a R_2 oznacza resztę o wzorze 10 lub 11, w których to wzorach R_3 oznacza grupę wodorotlenową, niższy rodnik alkaniloalkoksylowy, niższy rodnik alkoksykarbonyloksylowy, niższy rodnik alkoksylowy, przy czym rodnik alkoksylowy może być ewentualnie podstawiony chlorowcem lub niskim rodnikiem alkoksylowym, rodnik fenylkarbonyloksylowy, fenyllo-nisko-alkilo-karbonyloksylowy, fenyllo-nisko-alkenylokarboksylowy, pirydylo-nisko-alkilo-karbonyloksylowy lub pirydylokarbonyloksylowy, przy czym reszta fenylowa i pirydylowa mogą być ewentualnie podstawione niższym alkilowym rodnikiem, niższym rodnikiem alkoksylowym lub chlorowcem, R_4 oznacza niższy rodnik alkilowy lub fenylowy, R_5 oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy, albo R_4 i R_5 razem ze związkiem z nimi atomem węgla tworzą 5-, 6- lub 7-członowy pierścień alicykliczny, znamienny tym, że poddaje się reakcji hydroksyloaminę ze związkiem o wzorze 2, 3, 4 lub 5, w których to wzorach R i R_1 mają wyżej podane znaczenie, a R_6 oznacza niższy rodnik alkilowy i wytworzony amidoksym o ogólnym wzorze 6, w którym R i R_1 mają wyżej podane znaczenie, ewentualnie poddaje się reakcji ze związkiem alkilującym o niższej grupie alkilowej, lub odpowiednim rodnikiem acylującym, albo z estrem kwasu chloromrówkowego, zawierającym niższy rodnik alkilowy w grupie estro-

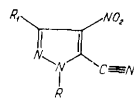
wej, albo amidoksym o wzorze 6 poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze 7, w którym R_4 i R_5 mają wyżej podane znaczenie lub z acetalem związku o wzorze 7 i otrzymany racemat ewentualnie rozszczepia się na optyczne antypody, i otrzymany związek o wzorze 1 ewentualnie przeprowadza się w sól.

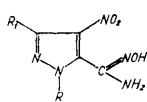
WZÓR 1

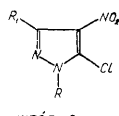
WZÓR 5

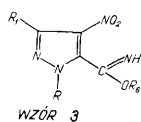
WZÓR 2

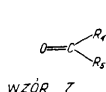
WZÓR 6

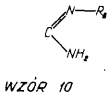
WZÓR 9

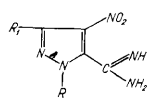
WZÓR 3

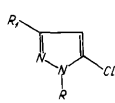
WZÓR 7

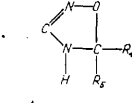
WZÓR 10

WZÓR 4

WZÓR 8

WZÓR 11

12p

(P. 158746)

8.11.1972.

Pierwszeństwo: 15.11.1971 - Wielka Brytania

Imperial Chemical Industries Limited, Londyn, Wielka Brytania (Raymond Frederick Dalton).

Sposób **wytwarzania 2,2'-dwupirydyli** i jego pochodnych alkilowych, znamienny tym, że pirydynę lub jej pochodną alkilową o co najmniej jednej podstawionej pozycji przy węglu alfa ogrzewa się z solą pirydyny lub z solą czwartorzędowej pirydyny, w której grupą czwartorzędową jest grupa alifatyczna lub cykloalifatyczna ewentualnie podstawiona.

12p

(P. 158749)

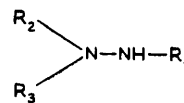
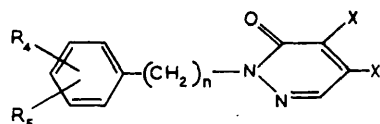
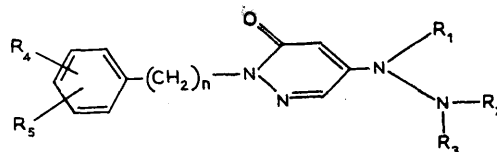
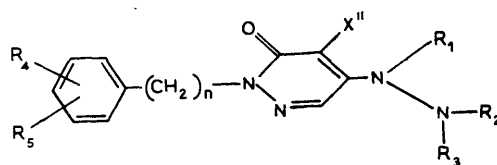
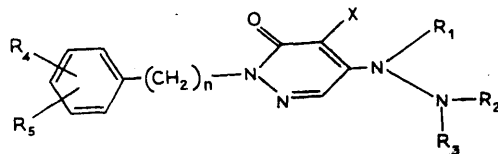
8.11.1972.

Pierwszeństwo: 10.11.1971; 17.02.1972 - Stany Zjednoczone Ameryki

Sandoz AG Bazylea, Szwajcaria (Jerome Linder).

Sposób wytwarzania nowych hydrazynopirydazynów o wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy zawierający 1—4 atomów węgla lub grupę hydroksyalkilową zawierającą 2—4 atomów węgla, z tym że w grupie hydroksyalkilowej grupa hydroksylowa nie znajduje się w położeniu a i albo R_2 oznacza atom wodoru, a R_3 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy zawierający 1—4 atomów węgla lub rodnik alkilowy zawierający 2—4 atomów węgla, dwu- lub czterokrotnie podstawiony atomami fluoru lub chloru, albo R_2 i R_3 wraz z atomem azotu, z którym są związane, tworzą grupę morfolinową, R_4 i R_5 niezależnie od siebie oznaczają atom wodoru, fluoru, chloru lub bromu, rodnik alkilowy lub grupę alkoksyłową zawierającą 1—4 atomów węgla, grupę trójfluorometyłową lub grupę nitrową, X oznacza atom wodoru, fluoru, chloru lub bromu, a n oznacza 0, 1 lub 2, z tym że przynajmniej jeden z podstawników R_1 — R_5 ma znaczenie inne niż atom wodoru, jeśli R_3 oznacza rodnik alkilowy, to R_1 oznacza rodnik alkilowy oraz jeśli R_4 i R_5 niezależnie od siebie oznaczają grupę trójfluorometyłową lub rodnik III-rzęd.-butylowy, to nie znajdują się one przy sąsiednich atomach węgla, znamienny tym, że związki o wzorze 2, w którym R_4 , R_5 , n i X mają wyżej podane znaczenie, a X' oznacza atom chloru, fluoru lub

bromu, poddaje się reakcji ze związkami o wzorze 3, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, albo w przypadku wytwarzania związków o wzorze 1b, w którym R_1 — R_5 i n mają wyżej podane znaczenie, związki o wzorze 1a, w którym R_1 — R_5 i n mają wyżej podane znaczenie, a X" oznacza atom chloru lub bromu, poddaje się katalicznemu uwodornianiu w obojętnym rozpuszczalniku.

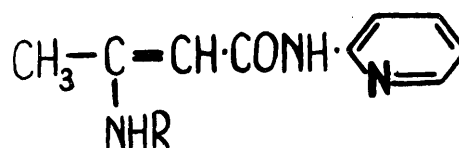
12p

(P. 158761)

9.11.1972.

Instytut Przemysłu Farmaceutycznego, Warszawa (Jerzy Wrotek, Andrzej Rutkiewicz).

Sposób wytwarzania **2-pirydyloamidów kwasów β-aminokrotonowych** o wzorze ogólnym przedstawionym na rysunku, w którym R oznacza atom wodoru, niższą grupę alkilową, grupę cykloalkilową, grupę aryłową lub grupę aryloalkilową, znamienny tym, że 2-pirydyloamid kwasu acetylooctowego poddaje się reakcji z amoniakiem lub z pierwszorzędową aminą o wzorze ogólnym $R-NH_2$, w którym R ma podane wyżej znaczenie, korzystnie w środowisku rozpuszczalnika organicznego, po czym produkt wyodrębnia się i ewentualnie oczyszcza.

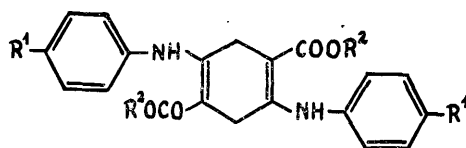
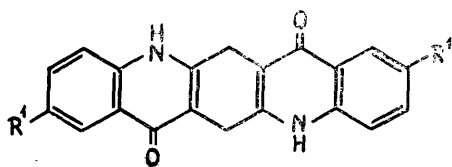
12p

(P. 158786)

10.11.1972.

Uniwersytet Łódzki, Łódź (Witold Hahn, Wiesław Strzyżewski, Wanda Miecznikowska-Stolarczyk, Bohdan Oprządek).

Sposób wytwarzania 6,13 -dwuwodorochinakry donu oraz jego 2,9-dwupodstawionych pochodnych o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 oznacza atom wodoru, atom chloru lub rodnik metylowy, na drodze cyklizacji termicznej 2,5-dwuaryloamino-3,6-dwuwodorotereftalanów dwualkilowych o wzorze 2, w którym R^1 ma znaczenia jak we wzorze 1, zaś R^2 oznacza rodnik metylowy lub etylowy, znamienny tym, że cyklizację prowadzi się w środowisku ftalanu dwualkilowego o rodnikach alkilowych zawierających 1—9 atomów węgla i w obecności trzeciorzędowej aminy aromatycznej, takiej jak N,N-dwuetyloanilina.

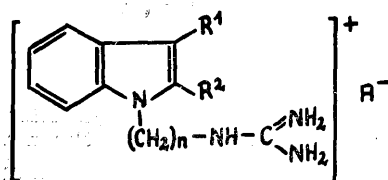
12p

(P. 158787)

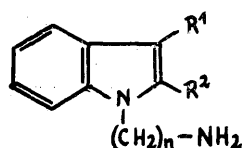
10.11.1972.

Uniwersytet Łódzki, Łódź (Witold Hahn, Romuald Bartnik, Bogusław Kryczka).

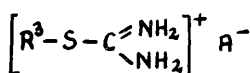
Sposób wytwarzania soli 1-(omega-gaunidyonoalkilo)-indoli o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 i R^2 są rodnikami metylowymi lub tworzą pierścień sześcioczłonowy, A jest resztą kwasu mineralnego, zaś n oznacza liczbę 2 lub 3, znamienny tym, że 1-(omega-aminogalkilo)-indol o wzorze ogólnym 2, w którym R^1 , R^2 i n mają wyżej podane znaczenie oraz sól S-alkiloizotiomocznika o wzorze ogólnym 3, w którym R^3 stanowi dowolny alkil, zaś A ma znaczenie jak we wzorze 1, ogrzewa się do wrzenia przez 2—8 godzin w roztworze alkoholowym lub wodno-alkoholowym.

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

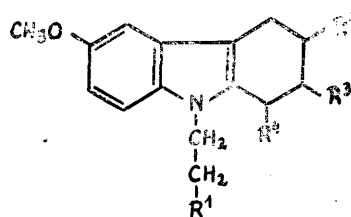
12p

(P. 158788)

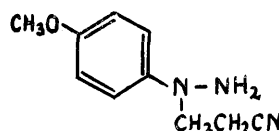
10.11.1972.

Uniwersytet Łódzki, Łódź (Witold Hahn, Bogusław Kryczka, Romuald Bartnik).

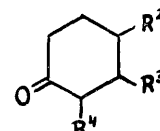
Sposób wytwarzania pochodnych kwasów beta-(6-metoksy-1,2,3,4-czterowodorokarbazolo-9)-propionowych o ogólnym wzorze 1, w którym R^1 oznacza grupę CN, COOH, COOC₂H₅, CONHNH₂ lub COOCH₂-CH₂N(C₂H₅)₂, zaś R^2 , R^3 i R^4 oznaczają atomy wodoru, albo R^2 oznacza rodnik metylowy, zaś R^3 i R^4 atomy wodoru, albo R^2 oznacza atom wodoru, zaś R^3 i R^4 oznaczają skondensowany pierścień benzenowy, znamienny tym, że N¹-(2-cyanoetylo)-4-metoksifynylohydrazynę o wzorze 2 poddaje się reakcji z cyklicznym ketonem o wzorze ogólnym 3, w którym R^2 , R^3 i R^4 mają znaczenie jak we wzorze 1, w obecności kwasu solnego, w roztworze alkoholowym lub wodno-alkoholowym i w temperaturze podwyższonej, stosując równomolowe ilości substratów, względnie niewielki nadmiar cyklicznego ketonu i kwasu solnego, po czym produkt reakcji o wzorze ogólnym 1, w którym R^1 oznacza grupę CN, zaś R^2 , R^3 i R^4 mają podane wyżej znaczenie, poddaje się hydrolizie alkalicznej nadmiarem wodorotlenku sodowego lub potasowego i uzyskany kwas karboksylowy o wzorze ogólnym 1, w którym R^1 oznacza grupę COOH, zaś R^2 , R^3 i R^4 mają podane wyżej znaczenie, estryfikuje się nadmiarem bezwodnego etanolu wobec kwasu siarkowego i otrzymany ester etylowy o wzorze ogólnym 1, w którym R^1 oznacza grupę COOC₂H₅, zaś R^2 , R^3 i R^4 mają podane wyżej znaczenie, poddaje się reakcji z nadmiarem wodzianu hydrazyny, uzyskując hydrazynę o wzorze ogólnym 1, w którym R^1 oznacza CONHNH₂, zaś R^2 , R^3 i R^4 mają podane wyżej znaczenie, albo też kwas karboksylowy poddaje się reakcji z równomolową ilością lub niewielkim nadmiarem chlorku dwuetyloaminoetylowego w obecności nadmiaru środka wiążącego chlorowódor, zwłaszcza bezwodnego węglanu potasu, i uzyskany w postaci roztworu produkt o wzorze ogólnym 1, w którym R^1 oznacza COOCH₂CH₂N(C₂H₅)₂, zaś R^2 , R^3 i R^4 mają podane wyżej znaczenie, przeprowadza się w sole amoniowe działaniem czynników solotwórczych, takich jak chlorowódor lub bromek etylu, przy czym ten ostatni stosuje się w nadmiarze.

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

12p

(P. 158882)

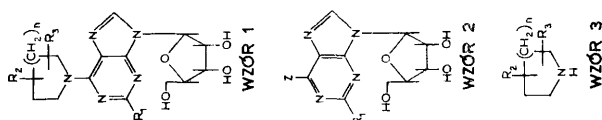
16.11.1972.

Pierwszeństwo: 17.11.1971 - Niemiecka Republika Federalna

Boehringer Mannheim GmbH, Mannheim, NRF (Wolfgang Kampe, Klaus Koch, Kurt Stach, Harald Stork, Felix Helmut Schmidt).

Sposób wytwarzania nowych, heterocyklicznie podstawionych pochodnych nebularyny o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru lub chlo-

rowca albo grupę aminową, R_2 i R_3 oznaczają atomy wodoru lub niższe rodniki alkilowe, alkoksylo- lub hydroksyalkilowe albo grupy hydroksylowe, a n oznacza liczbę 2 lub 3, przy czym jeżeli R_1 oznacza atom chlorowca lub grupę aminową, wówczas n może oznaczać również liczbę 1, jak również farmakologicznie dopuszczalnych soli tych związków, znamienny tym, że purynorybozyd o ogólnym wzorze 2, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, a Z oznacza atom chlorowca lub zdolną do reakcji grupę merkaptu, poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze 3, w którym R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, po czym w otrzymanym związku o ogólnym wzorze 1, w którym wszystkie symbole mają wyżej podane znaczenie, ewentualnie ochrania się przejściowo grupy wodorotlenowe reszty rybozy za pomocą grup dających się łatwo odszczepiać i otrzymany związek o wzorze 1 ewentualnie przeprowadza się w sól.

12p

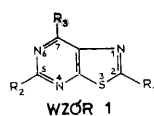
(P. 158800)

10.11.1972.

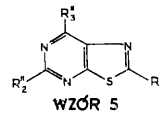
Pierwszeństwo: 11.11.1971 - 5.10.1972 - Niemiecka Republika Federalna

Dr Karl Thomae GmbH, Biberach n/Riss, Niemiecka Republika Federalna (Erich Müller, Josef Nicki, Josef Roch, Berthold Narr).

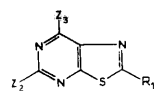
Sposób wytwarzania nowych **tiazolo[5,4-d]pirymidyn** o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru, rodnik fenylo- lub niższy rodnik alkilowy, R_2 i R_3 są takie same lub różne i oznaczają grupy piperazynowe lub 1,4-diazaacykloheptanowe, ewentualnie podstawione w pozycji 4 grupą acylową, karbamoilową, benzylo- lub innym rodnikiem alkilowym lub hydroksyalkilowym lub też oznaczają grupy morfolinowe, sześciowodor-1,4-ketoazepinowe, tiomorfolinowe, 1-oksydotiomorfolinowe, 1,1-dwuoksydotiomorfolinowe, sześciowodor-1,4-tiaazepinowe, 1-oksydosześciowodor-1,4-tiaazepinowe, 1,1-dwuoksydosześciowodor-1,4-tiaazepinowe, alkanoloaminowe, dwu-alkanoloaminowe, metoksyalkilalkanoloaminowe, alkiloalkanodioloaminowe, cykloalkilalkanodioloaminowe, alkanoloalkanodioloaminowe lub alkilenodwu-aminowe, przy czym szkielet węglowy we wszystkich tych grupach heterocyklicznych może być podstawiony jednym lub dwoma niższymi rodnikami alkilowymi, jak również soli tych związków z fizjologicznie dopuszczalnymi nieorganicznymi lub organicznymi kwasami, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, a jeden z symboli Z_2 i Z_3 oznacza grupę dającą się wymieniać, taką jak atom chlorowca albo grupę hydroksylową, merkaptu, sulfinylo- lub sulfonylo- podstawioną rodnikiem alkilowym, arylo- lub aralkilowym, zaś drugi z tych symboli oznacza również jedną z wyżej wymienionych grup dających się wymieniać, albo ma już znaczenie podane wyżej dla R_2 lub R_3 , poddaje się reakcji z aminą o ogólnym wzorze 3a lub 3b, w których to wzorach R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, po czym, jeżeli grupa iminowa w użytym do reakcji związku o wzorze 2 i/lub związku o wzorze 3a albo 3b była chroniona grupą zabezpieczającą, grupę tę w otrzymanym związku o wzorze 1 odszczepia się, albo w przypadku wytwarzania związku o ogólnym wzorze 1, w którym jeden z symboli R_2 lub R_3 oznacza grupę 1-oksydotiomorfolinową, 1,1-dwuoksydotiomorfolinową, 1-oksydosześciowodor-1,4-tiaazepinową lub 1,1-dwuoksydosześciowodor-1,4-tiaazepinową, ewentualnie podstawioną jednym lub dwoma rodnikami alkilowymi, a drugi z symboli R_2 lub R_3 ma znaczenie podane wyżej dla R_2 i R_3 , ale nie oznacza grupy tiomorfolinowej lub sześciowodor-1,4-tiaazepinowej, ewentualnie podstawionej jednym lub dwoma niższymi rodnikami alki-

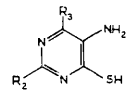
WZÓR 1

WZÓR 5

WZÓR 2

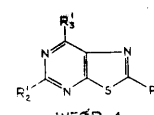
WZÓR 6

WZÓR 3a

WZÓR 3b

WZÓR 4

WZÓR 7

lowymi, związek o ogólnym wzorze 4, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, a jeden z symboli R_2 i R_3 ma znaczenie podane wyżej dla R_2 i R_3 , zaś drugi oznacza grupę tiomorfolinową lub sześciowodor-1,4-tiaazepinową, ewentualnie podstawioną jednym lub dwoma niższymi rodnikami alkilowymi, utlenia się w środowisku rozpuszczalnika, albo w przypadku wytwarzania związku o ogólnym wzorze 1, w którym jeden z symboli R_2 lub R_3 oznacza grupę tiomorfolinową lub sześciowodor-1,4-tiaazepinową, ewentualnie podstawioną jednym lub dwoma niższymi rodnikami alkilowymi, a drugi z tych symboli ma znaczenie podane wyżej dla R_2 i R_3 , lecz nie oznacza grupy piperazynowej lub 1,4-diazaacykloheptanowej podstawionej w pozycji 4 grupą acylową lub grupą karbamoilową, ani nie oznacza grupy S-tlenkowej, związek o ogólnym wzorze 5, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, jeden z symboli R_2 i R_3 ma znaczenie podane wyżej dla R_2 i R_3 , a drugi oznacza jedną z grup S-tlenkowych wymienionych wyżej przy omawianiu znaczenia symboli R_2 i R_3 , poddaje się reakcji z kwasem chlorowcowodorowym, albo związek o ogólnym wzorze 6, w którym R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z kwasem karboksylowym o ogólnym wzorze 7, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, albo z amidem tego kwasu, po czym, jeżeli grupa iminowa w użytym do reakcji związku o wzorze 6 lub 6a jest zabezpieczona podczas reakcji grupą ochronną, grupę tę w otrzymanym związku o wzorze 1 odszczepia się i jeżeli w otrzymanym związku o wzorze ogólnym 1 znajduje się wolna grupa iminowa, wówczas grupę tę ewentualnie acyluje się i/lub przeprowadza w sól z fizjologicznie dopuszczalnym kwasem nieorganicznym lub organicznym.

12p

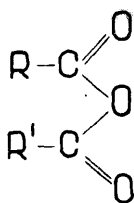
(P. 158810)

13.11.1972.

Pierwszeństwo: 15.11.1972 - Stany Zjednoczone Ameryki

Eli Lilly and Company, Indianapolis, Stany Zjednoczone Ameryki (Gene Muriel Wild).

Sposób ekstrakcji związków cefalosporyny C z roztworów wodnych, znamienny tym, że roztwory wodne zawierające cefalosporynę C miesza się z bezwodnikiem kwasowym o wzorze 1, w którym R oznacza grupę alkilową, zawierającą 2—5 atomów węgla albo oznaczającą grupę chlorowco-alkilową, zawierającą 1—5 atomów węgla, a R' oznacza grupę alkilową C_1 — C_5 lub grupę chlorowco-alkilową od C_1 — C_5 , gdzie chlorowiec w grupie chlorowcowo-alkilowej oznacza atom bromu lub chloru, poddaje się reakcji w temperaturze około 0° — 30°C i przy wartości pH od około 7—11 w celu wytworzenia N-acylocefalosporyny C,

Wzór 1

a następnie do otrzymanej mieszaniny dodaje się chinoliny lub izochinoliny w nadmiarze molarnym w stosunku do N-acylo-cefalosporyny C, doprowadza się pH mieszaniny do wartości 2,0—3,4 za pomocą środka zakwaszającego i w celu otrzymania kryształów soli chinolinowej N-acylo-cefalosporyny C otrzymuje się mieszaninę w temperaturze 0—30°C, po czym wydzieła się sól chinolinową N-acylo-cefalosporyny C.

12p

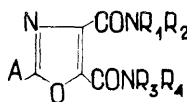
(P. 158812)

13.11.1971.

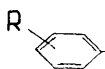
Pierwszeństwo: 15.11.1972 - Włochy

Gruppo Lepetit Mediolan, Włochy (Giorgio Tarzia).

Sposób wytwarzania nowych 2,4,5-trójpodsta wio-nych oksazoli o wzorze 1, w którym A oznacza rodnik cykloheksylový, grupę tienylową, lub grupę o wzorze 2, w którym R oznacza jeden lub więcej podstawników, takich jak atom wodoru, grupa hydroksylowa, niższy rodnik alkilowy, atom chlorowca, niższy rodnik chloro wco-alkilo wy, niższy rodnik alkoksylowy, grupę nitrową, grupę cyjanową, grupę aminową, grupę acetaminową, grupę karboksylową, grupę karbamoilową, grupę sulfonilową i rodnik fenylowy, R_1 i R_2 oznaczają atomy wodoru, niższe rod-

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

niki alkilowe, niższe rodniki alkenylowe, rodniki cykloalkilowe, rodniki aryłowe, niższe rodniki aryloalkilowe, niższe rodniki hydroksyalkilowe, niższe rodniki acyloksyalkilowe, grupy hydroksylowe, grupy aminowe, niższe rodniki alkilidenoaminowe, rodniki cykloalkilidenoaminowe, rodniki aralkilidenoaminowe, R_2 i R_4 oznaczają atomy wodoru, niższe rodniki alkilowe, niższe rodniki alkenylowe, rodniki cykloalkilowe, rodniki aryłowe, niższe rodniki aryloalkilowe, niższe rodniki hydroksyalkilowe, niższe rodniki acyloksyalkilowe, przy czym każda z par podstawników R_1 , R_2 i R_3 , R_4 ewentualnie tworzy z atomem azotu 5—7-członowy pierścień heterocykliczny, zawierający heteroatomy N, O i S, znamieny tym, że dwu- lub jedno niższe alkilowe estry oksazolu kwasu dwukarboksylowego albo chlorki karbonyłowe poddaje się reakcji z aminą o wzorze 3 i/lub o wzorze 6, w których to wzorach R_1 , R_2 , R_3 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, przy czym jeżeli we wzorze 1 R_1 i R_3 oznaczają niższe rodniki alkilidenoaminowe, rodniki aralkilidenoaminowe, wówczas związki, w których R_1 i R_3 oznaczają grupy aminowe, poddaje się reakcji z niskocząsteczkowym alifatycznym aldehydem lub ketonem, a jeżeli we wzorze 1 co najmniej jeden z symboli R_1 , R_2 , R_3 , R_4 oznacza niższy rodnik acyloksyalkilowy, wtedy acyluje się odpowiedni związek, zawierający niższy rodnik hydroksyalkilowy.

12p

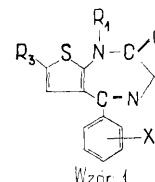
(P. 158919)

15.11.1971.

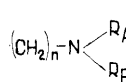
Pierwszeństwo: 2.03.1971 - Japonia

Sumitomo Chemical Company, Limited, Osaka, Japonia (Toshiyuki Hirohashi, Hiromi Sato, Shigehi Inaba, Hisao Yamamoto).

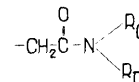
Sposób wytwarzania nowych pochodnych 1,4-tieno-dwuazepiny o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, rodnik cy-

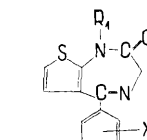
Wzór 1

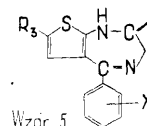
Wzór 2

Wzór 3

Wzór 4

Wzór 5

kloalkilometylowy, grupę o wzorze ogólnym 2, w którym R_A i R_B oznaczają atomy wodoru lub niższe rodniki alkilowe, a n oznacza liczbę całkowitą 1—4, albo R_1 oznacza grupę o ogólnym wzorze 3, w którym R_C i R_D oznaczają atomy wodoru lub niższe rodniki alkilowe, albo też R_1 oznacza grupę o ogólnym wzorze $-(CH_2)_n-O-R_E$, w którym n ma wyżej podane znaczenie, a R_E oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy, R_3 oznacza atom wodoru lub chlorowca, a X oznacza atom chlorowca, niższy rodnik alkilowy lub alkoksylowy, grupę nitrową lub grupę cyjanową, znamieny tym, że w celu otrzymania związku o wzorze 1, w którym R_1 i X mają wyżej podane znaczenie, a R_3 oznacza atom chlorowca, związek o ogólnym wzorze 4, w którym R_1 i X mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze środkiem chlorowującym, a w celu otrzymania związku o wzorze 1, w którym R_3 i X mają wyżej podane znaczenie, a R_1 ma wyżej podane znaczenie, lecz nie oznacza atomu wodoru, związek o ogólnym wzorze 5, w którym R_3 i X mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze środkiem alkilującym, korzystnie w obecności zasady.

12p

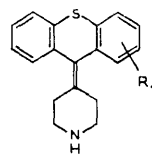
(P. 158940)

20.11.1972.

Pierwszeństwo: 22.11.1971 - Szwajcaria

Sandoz AG Bazylea, Szwajcaria (Anton Ebnother).

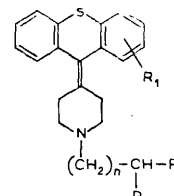
Sposób wytwarzania nowych związków heterocyklicznych o wzorze 1, w którym n oznacza liczbę cał-

WZÓR 2

Z-R2

WZÓR 3

WZÓR 1

kowitą 0—3, R_1 oznacza atom wodoru, chloru, bromu, fluoru, grupę trójfluorometylową, niższy rodnik alkilowy, niższą grupę alkoksylową lub niższą grupę alkiolotio, R_2 oznacza grupę cyjanową, grupę o wzorze $-\text{COR}_3$ lub grupę o wzorze $-\text{COOR}_3$, w których R_3 oznacza niższy rodnik alkilowy, a R_4 oznacza atom wodoru lub niższy rodnik alkilowy oraz ich soli addycyjnych z kwasami, znamienny tym, że związki o wzorze 2, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkami o wz. 3, w którym R_2 ma wyżej podane znaczenie, a Z oznacza grupę o wzorze $\text{X}-(\text{CH}_2)_n-\text{CHR}_4-$, w którym R_4 i n mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza resztę kwasową reaktywnego estru, lub grupę o wzorze $\text{CH}_2=\text{CR}_4-$, w którym R_4 ma wyżej podane znaczenie, po czym otrzymane związki przeproważają ewentualnie w sole addycyjne z kwasami.

12p

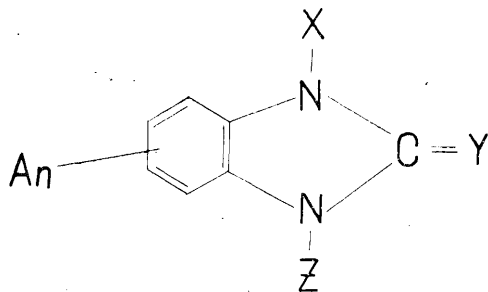
(P. 158975)

20.11.191

Pierwszeństwo: 3.12.1971; 12.12.1971 - ZSRR

Vsesojuzny Nauchno-Issledovatel'sky Institut Khimicheskikh Sredstv Zashchity Rasteniy, Moskwa, Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Nikolai Mikhailovich Golyschin, Elena Ivanovna Andreeva, Elza Alexandrovna Dvoichenkova, Nina Sergeevna Ukrainets, Tatyana Pavova Skazina, Galina Viktorovna Solovieva, Margarita Romanovna Bodrova, Nina Alexandrovna Rotastikova, Nikolai Nikolaevich Melnikov, Stepan Safranovuch Kukalenko, Karen Armenakovich Nuridzhanian, Lilia Mikhailovna Nesterova, Marat Tashpulatovich Usmanov, Raisa Grigorievna Novikova, Galina Vladimirovna Kuznetsova, Stepan Dmitrievich Volodkovich, Nikolai Mikhailovich Burmakin, Valentina Ivanovna Obukhova, Violetta Ivanovna Monova, Galina Nikonova Shkuratova, Mikhail Arsenievich Sanin, Natalya Nikolaevna Kulagina, Nina Evgenievna Mironova).

Sposób wytwarzania nowych podstawionych benzoimidazoli, znamienny tym, że podstawione lub nie podstawione benzoimidazole o ogólnym wzorze 1, w którym X nie występuje lub oznacza atom wodoru, grupę acylową, podstawioną lub nie podstawioną grupę aryloksytio-; amino-/acylową, grupę karboalkoksylową, aryloksy-(tio-; amino-)acylokarbamoilową, karbamoilową, podstawioną lub nie podstawioną grupę arylopirolidonosulfonową, Y oznacza atom wodoru, grupę karboalkoksylaminową, hydroksyalkilową, acyloksyalkilową, acylokarbamoiloksyalkilową, podstawioną lub nie podstawioną grupę aryloksytio-; amino-/acylokarbamoilaminową lub grupę aryloksyacylokarbamoilaminoalkilową, Z oznacza atom wodoru, grupę acylową, podstawioną lub nie podstawioną grupę aryloksy-tio-; amino-/acylową, grupę karboalkoksylową, aryloksy/tio-; amino-/acylokarbamoilową, karbamoilową, podstawioną lub nie podstawioną grupę arylopirolidonosulfonową, A oznacza atom wodoru, chlorowca, grupę nitrową, grupę alkilową, podstawioną grupę alkilową lub grupę alkoksylową, a n oznacza liczbę 1—4, poddaje się reakcji z czynnikami acylującymi, takimi jak podstawione lub nie podstawione halogenki aryloksy /tio-; amino-/acylowe, chlorki pirolidonoarylosulfonylu (chlorek acylu), lub podstawione lub nie podstawione izocyjamiany aryloksy /tio-; amino-/acylu w obojętnym rozpuszczalniku organicznym w temperaturze nie przekraczającej 100°C, a następnie wyodrębnia się produkt końcowy.

Środek chwasto- i grzybobójczy oraz przeciwbakteryjny, zwłaszcza do ochrony roślin i materiałów niemetalicznych, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera co najmniej jeden podstawiony benzoimidazol, wytworzony sposobem według zastrz. 1.

12p

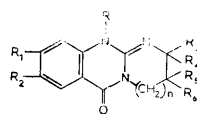
(P. 158985)

22.11.1972.

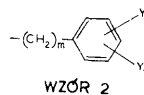
Pierwszeństwo: 24.11.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Sandoz AG. Bazylea, Szwajcaria (Goetz E. Hardtmann).

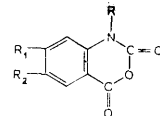
Sposób wytwarzania nowych 2,3-dwuwodorochinazolin-(10H)-onów-5 o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 i R_2 są jednakowe lub różne i oznaczają atomy w atomach węgla, albo R_1 i R_2 są jednakowe lub różne, fluoru lub chloru albo rodniki alkilowe o 1—3 i oznaczają grupy alkoksylowe o 1 lub 2 atomach węgla, albo też jeden z symboli R_1 i R_2 oznacza atom wodoru, zaś drugi oznacza atom bromu lub grupę alkoksylową o 1 lub 2 atomach węgla, R_3 , R_4 , R_5 i R_6 są jednakowe lub różne i oznaczają atomy wodoru lub rodniki alkilowe o 1—3 atomach węgla, przy czym

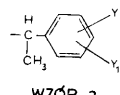
WZÓR 1

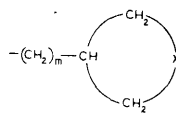
WZÓR 2

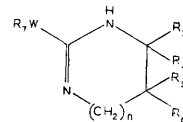
WZÓR 5

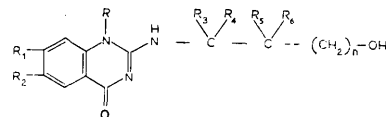
WZÓR 3

WZÓR 4

WZÓR 6

WZÓR 7

jednak najwyżej trzy spośród podstawników R_3 , R_4 , R_5 i R_6 mają znaczenie inne niż atom wodoru, n oznacza zero lub liczbę 1 lub 2, a R oznacza rodnik alkilowy o 1—5 atomach węgla lub grupę o wzorze 2, 3 lub 4, w których m oznacza zero lub liczbę 1 lub 2, X oznacza bezpośrednie wiązanie lub grupę o wzorze $-(\text{CH}_2)_x-$, w którym x oznacza zero lub liczbę 1, 2 albo 3, Y i Y_1 są jednakowe lub różne i oznaczają atomy wodoru, fluoru lub chloru albo rodniki alkilowe o 1—3 atomach węgla, albo Y i Y_1 są jednakowe lub różne i oznaczają grupy alkoksylowe o 1 lub 2 atomach węgla, albo też jeden z symboli Y i Y_1 oznacza atom wodoru, a drugi oznacza atom bromu lub grupę alkoksylową o 1 lub 2 atomach węgla, przy czym jeżeli R oznacza rodnik alkilowy o 1—5 atomach węgla, grupę o wzorze 2 nie będącą podstawionym rodnikiem fenylovym albo grupę o wzorze 3, wówczas co najmniej jeden z podstawników R_3 , R_4 , R_5 i R_6 oznacza rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, znamienny tym, że bezwodnik kwasu izatynowe-

go o ogólnym wzorze 5, w którym R, R₁ i R₂ mają wyżej podane znaczenie, poddaje się w obojętnym rozpuszczalniku organicznym reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 6, w którym n, R₃, R₄, R₅ i R₆ mają wyżej podane znaczenie, W oznacza atom tlenu lub siarki, a R₇ oznacza rodnik alkilowy o 1–4 atomach węgla lub rodnik benzylowy, albo chinazolin-(OH)-on-5 o ogólnym wzorze 7, w którym R, R₁, R₂, R₃, R₄, R₅, R₆ i n mają wyżej podane znaczenie, traktuje się środkiem powodującym zamknięcie pierścienia, po czym otrzymany produkt traktuje się środkiem wiążącym kwas.

12p

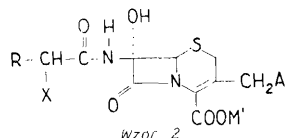
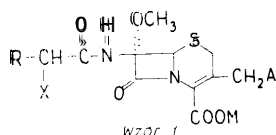
(P. 159016)

21.11.1972.

Pierwszeństwo: 29.11.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Merck and CO., Inc. Rahway, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki (Burton G. Christensen, Raymond A. Firestone).

Sposób wytwarzania pochodnych cefalosporyny o wzorze 1, gdzie X oznacza atom wodoru, grupę aminową lub karboksylową, R oznacza grupę fenylową lub pięcioczłonowy pierścień heterocykliczny z 1 lub 2 heteroatomami wybranymi z grupy zawierającej S, O lub N, A oznacza atom wodoru, niższą grupę alkanoiloksy, karbamylksoy, tiokarbamylksoy, niższą grupę alkilokarbamylksoy, niższą grupę N-alkilotiokarbamylksoy, niższą grupę N,N-dwualkilokarbamylksoy, niższą grupę N,N-dwualkilotiokarbamylksoy, grupę pirydyniową, alkilopirydyniową, halogenopirydyniową lub aminopirydyniową, zaś M jest atomem sodu, potasu lub wodoru, bądź grupą benzhydrylową, trójmetylosililową, trójchloroetylową, metoksymetylową, benzoilometylową lub metoksybenzylową, znamieny tym, że poddaje się metylowaniu związek o wzorze 2, w którym R, X i A mają podane wyżej znaczenie, zaś M oznacza grupę benzhydrylową, trójmetylosililową, trójchloroetylową, metoksymetylową, benzoilometylową lub metoksybenzylową, a następnie na produkt działa się albo odpowiednim środkiem deestryfikującym, jeśli M oznaczać ma atom wodoru lub też działa się odpowiednim środkiem deestryfikującym, a następnie dodaje się wodorotlenku sodu lub potasu, jeśli M oznaczać ma sól lub potas.

12p

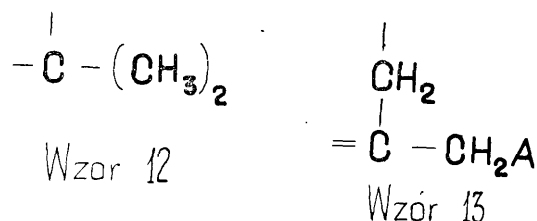
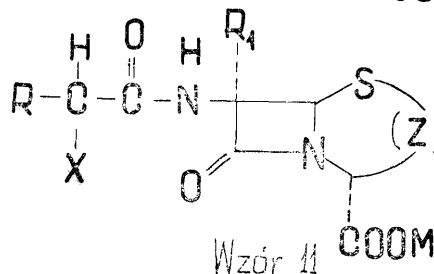
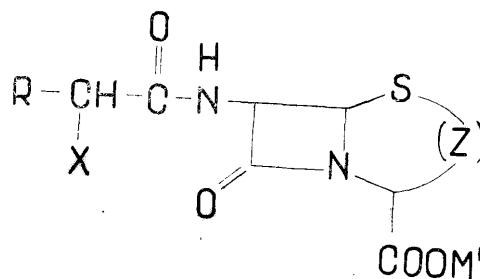
(P. 159044)

23.11.1972.

Pierwszeństwo: 29.11.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Merck and CO., Inc. Rahway, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki (Raymond A. Firestone, Lovji D. Cama, Burton G. Christensen).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych cefalosporyny i penicyliny o wzorze ogólnym 11, w którym R oznacza grupę fenylową lub pięcioczłonową grupę heterocykliczną o 1 do 2 heteroatomach atomami siarki, tlenu lub azotu; X oznacza atom wodoru, grupę aminową lub karboksylową; M oznacza atom sodu, potasu, grupę benzylową, benzhydrylową, trójmetylosililową, trójchloroetylową, metoksymetylową, atom wodoru, grupę benzoilometylową lub metoksybenzylową; R₁ oznacza grupę hydroksylową, merkaptanową, niższą alkanoiloksyłową, niższą alkoksylową, niż-

szą tioalkilową, azydową, atom fluoru, chloru, bromu lub grupę cyjanową; Z oznacza grupę o wzorze 12 lub o wzorze 13, A oznacza atom wodoru, niższą grupę alkanoiloksyłową, grupę karbamoiloksyłową, tiokarbamoiloksyłową, N-(niższą) alkilokarbamoiloksyłową, N-(niższą)tioalkilokarbamoiloksyłową, N,N-dwu(niższe)alkilokarbamoiloksyłową, N,N-dwu(niższe)tioalkilokarbamoiloksyłową, pirydyniową, alkilopirydyniową, chlorowcopirydyniową lub aminopirydyniową, znamieny tym, że na związek o wzorze ogólnym 3, w którym R, X i Z mają wyżej podane znaczenia, a M' oznacza grupę benzylową, benzhydrylową, trójmetylosililową, trójchloroetylową, metoksymetylową lub metoksybenzylową, działa się związkiem litooorganicznym w temperaturze -78°C, następnie dodaje podchloryn t-butyłu, następnie dodaje równoważnikową ilość odczynnika R₁Q, w którym R₁ ma wyżej podane znaczenie, a Q oznacza atom wodoru lub kation czwartorzędowej aminy celem otrzymania pożądanego podstawnika R₁.

12p

(P. 159070)

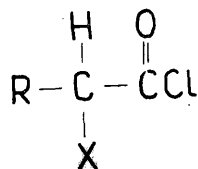
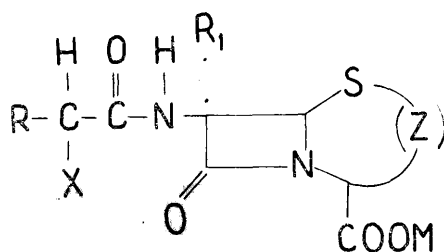
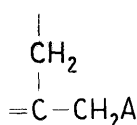
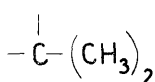
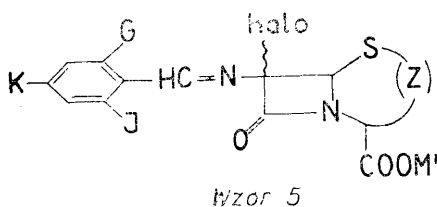
24.11.1972.

Pierwszeństwo: 29.11.1971; 2.08.1972 - Stany Zjednoczone Ameryki

Merck and CO., Inc. Rahway, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki (Burton Grant Christensen, Skytop Drive, Scotch Plains).

Sposób wytwarzania nowego antybiotyku o wzorze 12, w którym R oznacza fenyl lub 5-członowy pierścień heterocykliczny, mający 1–2 heteroatomy, którymi są S, O lub N; X oznacza wodor, amino lub karboksyl; M oznacza sól, potas, benzyl, benzhydryl, trójmetylosilil, trójchloroetyl, metoksymetyl, wodor, benzoilometyl lub metoksybenzyl; R₁ oznacza metoksy, azydo, cyjano, chloro, bromo, lub fluoro; i (Z) oznacza grupę o wzorze 6 lub wzorze 7, w którym A oznacza wodor, niższą grupę alkanoiloksy, karbamoiloksy, tiokarbamoiloksy, N-niższą alkilokarbamoiloksy, N-niższą alkilotiokarbamoiloksy, N,N-dwu(niższe)alkilokarbamoiloksy, N,N-dwu(niższe)alkilotiokarbamoiloksy, grupę pirydyniową, alkilopirydyniową, halopirydyniową lub aminopirydyniową, znamieny tym, że na związek o wzorze 5, w którym halo oznacza bromo lub chloro i w którym G, K i J

oznaczają każde niezależnie nitro, metylosulfonylo, cyjano lub wodór i M' oznacza benzhydryl, trójmetylosilil, trójchloroetyl, metoksymetyl, benzoilometyl lub metoksybenzyl, działa się odczynnikami nukleofilowym, a następnie prowadzi się reakcję podstawionego imino-związku z podstawionym chlorkiem acetylu o wzorze 13, w którym R i X mają znaczenie podane powyżej, w ewentualnej obecności katalizatora metalicznego i następnie działa się odczynnikami deestryfikującym, jeżeli M oznacza wodór, lub odczynnikami deestryfikującym, po czym poddaje się działaniu wodorotlenku sodu lub potasu, jeżeli M oznacza sól lub potas.

12p

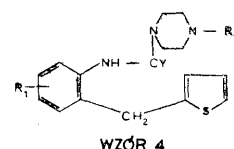
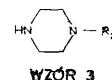
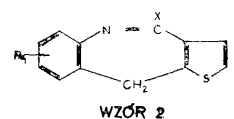
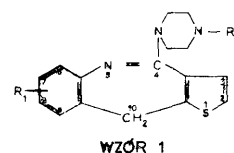
(P. 159071)

24.11.1972

Pierwszeństwo: 26.11.1971 - Szwajcaria

Wander AG Berno, Szwajcaria (Fritz Hunziker).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych 10H-tieno [3,2-c] [1]-benzazepiny o wzorze 1, w którym R₁ oznacza atom wodoru, chlorowca lub grupę alkilową, alkoksyłową lub alkoalkomerkapto o 1—4 atomach węgla, a R₂ oznacza atom wodoru, grupę alkilową lub hydroksyalkilową o 1—4 atomach węgla, przy czym grupa hydroksyalkilowa może być jeszcze dodatkowo acetylowana lub oznacza grupę alkoksyalkilową zawierającą najwyżej 6 atomów węgla, znamieny tym, że związki o wzorze 2, w którym R₁ ma wyżej podane znaczenie, a X oznacza grupę dającą się odszczepiać z wodorem aminowym, poddaje się reakcji ze związkami o wzorze 3, w którym R₂ ma wyżej podane znaczenie, albo związki o wzorze 4, w którym R₁ ma wy-

żej podane znaczenie, Y oznacza atom tlenu lub siarki, a R₃ oznacza odszczepialną grupę ochronną lub posiada jedno ze znaczeń podanych dla R₂, poddaje się cyklizacji, i związki o wzorze 1, w którym R₂ oznacza atom wodoru, ewentualnie następnie alkiluje się, hydroksyalkiluje lub alkoksyalkiluje lub też wytworzone związki o wzorze 1, w którym R₂ oznacza grupę hydroksyalkilową, ewentualnie acetyluje i tak otrzymane związki o wzorze 1 ewentualnie następnie przeprowadza się w sole addycyjne z kwasami.

12p

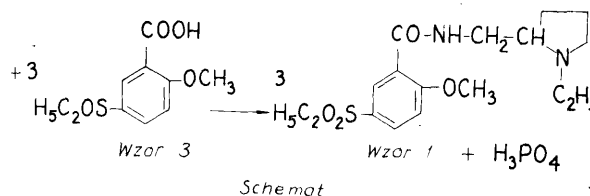
(P. 159072)

24.11.1972.

Pierwszeństwo: 19.07.1972"- Szwajcaria

Renfag S.A. Cologny, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania N-(1-etylo-2-pirolidylometylo)-2-metoksy-5-etylosulfonylobenzamidu o wzorze 1 i jego soli addycyjnych z farmakologicznie dopuszczalnymi kwasami nieorganicznymi lub organicznymi oraz jego czwartorzędowych soli amoniowych, znamieny tym, że N-etylo-α-aminometylopirolidynę poddaje się reakcji z tlenochlorkiem fosforu, po czym otrzymany amid kwasu fosforowego kondensuje się z rozpuszczonym w rozpuszczalniku kwasem 2-metoksy-5-etylosulfonylobenzoesowym.

12p

(P. 159146)

28.11.1972.

Polska Akademia Nauk, Instytut Chemii Organicznej, Warszawa (Jerzy Wielgat, Zbigniew Domagała).

Sposób wytwarzania sześciocloronaftyrydyn, takich jak 2,3,4,5,6,7-sześciocloro-1,8-naftyrydyna, 2,3,4,6,7,8-sześciocloro-1,5-naftyrydyna, 2,3,4,5,7,8-sześciocloro-1,6-naftyrydyna oraz 1,3,4,5,6,8-sześciocloro-2,7-naftyrydyna, znamieny tym, że odpowiednią niepodstawioną naftyrydynę lub jej niższą pochodną chlorową poddaje się chlorowaniu za pomocą pięcioclororku fosforu w temperaturze 180—260°C pod ciśnieniem autogennym, a otrzymany produkt wyodrębnia się w znany sposób.

12p

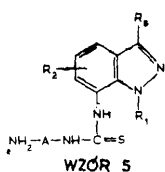
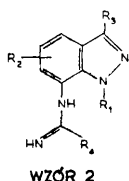
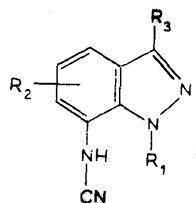
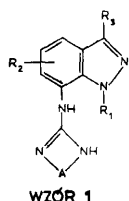
(P. 159176)

29.11.1972.

Pierwszeństwo: 1.12.1971; 12.10.1972 - Szwajcaria

Wander AG, Berno, Szwajcaria (Peter Neumann).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych indazolu
 O wzorze ogólnym 1, w którym R_1 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, R_2 oznacza atom wodoru, chlorowca, rodnik alkilowy, alkoksylowy lub alkilotio, przy czym rodniki te zawierają 1—3 atomów węgla, R_3 oznacza atom wodoru, chlorowca, grupę alkilową lub alkoksylową o 1—3 atomach węgla albo grupę hydroksylową, a A oznacza grupę dwumetylenową lub trójmetylenową, w której 1 atom wodoru może być zastąpiony grupą hydroksylową lub grupą alkoilową o 1—3 atomach węgla, natomiast tym, że związki o wzorze 2, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają wyżej podane znaczenie, a R_4 oznacza grupy dające się odszczepiać, takie jak grupy o wzorach $-S-R_5$, $-O-R_5$ lub $-NH-NO_2$, w których R_5 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—3 atomach węgla, lub ich sole addycyjne z kwasami, poddaje się reakcji ze związkami o wzorze 3, w którym A ma znaczenie wyżej podane, lub z ich monosolami addycyjnymi z kwasem, albo związki o wzorze 5, w którym R_1 , R_2 , R_3 i A mają znaczenie wyżej podane, poddaje się reakcji zamknięcia pierścienia, albo związki o wzorze 6, w którym R_1 , R_2 i R_3 mają znaczenie wyżej podane, poddaje się reakcji ze związkami o wzorze 3 lub z ich monosolami addycyjnymi z kwasem.

12p

(P. 159303)

5.12.1972.

Pierwszeństwo: 7 grudnia 1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Diagnostic Data, Inc. Monntain View, Stany Zjednoczone Ameryki (Wolfgang Huber, Mark Gary Saffer, Silver Heung Chow, Angielika Hedwig Huebner).

Sposób otrzymywania czystej orgoteiny przez izolację na ogół wolnej orgoteiny z mieszaniny orgoteiny i innych rozpuszczalnych w buforze protein metodą chromatograficzną kilkusetapową, w której stosuje się mieszaninę protein rozpuszczalnych w buforze jako wodny roztwór o stężeniu jonowym mniejszym niż około 0,01 m wprowadzany na kolumnę wypełnioną wymiennicem jonowym, którym jest żywica posiadająca grupy słabo zasadowe, dzięki którym adsorbowana jest orgoteina i część innych protein z mieszaniny, po czym zaadsorbowane proteiny eluuje się z żywicy wodnym eluantem o wyższym stężeniu jonowym, a następnie izoluje orgoteinę z eluatu, natomiast tym, że rozdzielanie chromatograficzne prze-

prowadza się przy wartości pH około 6, a część zaadsorbowanych protein eluuje się z kolumny za pomocą wodnego eluanta o stężeniu jonowym poniżej około 0,02 m, następnie czystą na ogół orgoteinę izoluje się z kolumny w przypadku, gdy mieszanina rozpuszczalnych w buforze protein pochodzi z tkanek zwierzęcych, przez elucję innej części zaadsorbowanych protein z kolumny wodnym eluantem o wyższym stężeniu jonowym między około 0,02—0,03 m, równocześnie kontrolując co najmniej jedną z absorbancji A_{265} i A_{280} i mierząc w eluacie zawartość co najmniej jednego Cu lub Zn i wydziela się z części eluatu o stężeniu jonowym około 0,02—0,03 m frakcję zawierającą orgoteinę posiadającą maksymalną zawartość niejonowego dwuwartościowego metalu i minimum absorbancji A_{265} lub A_{280} , lub w przypadku, gdy mieszanina rozpuszczalnych protein pochodzi z komórek czerwonych ciałek krwi i również obie pochodzące z nich hemoglobina i anhidraza węglowa lub najpierw przemycając kolumnę wodną od hemoglobiny i anhidrazy węglowej w celu eluowania z niej orgoteiny.

12p

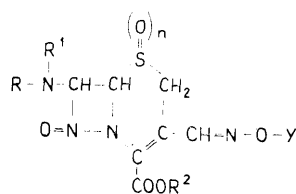
(P. 159706)

20.12.1972.

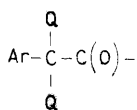
Pierwszeństwo: 23.12.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Eli Lilly and Company Indianapolis, Indiana, Stany Zjednoczone Ameryki (John Alan Webber).

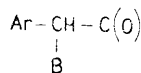
Sposób wytwarzania nowych pochodnych 3-izonitrozometylocefalosporyny o ogólnym wzorze 1, w którym n oznacza liczbę zero lub jeden, R oznacza atom wodoru, grupę alkanoilową o 1—8 atomach węgla, grupę chloro- lub bromoalkanoilową o 2—8 atomach węgla, grupę azydoacetylową lub cyanoacetylową, grupę o ogólnym wzorze 2, w którym Q oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, a Ar oznacza rodnik 2-tienylowy, 3-tienylowy, 2-furylowy, 3-furylowy, 2-pirolilowy, 3-pirolilowy, fenyłowy lub fenyłowy zawierający jako podstawniki atomy chloru, bromu, jodu lub fluoru, grupy trójfluorometylowe, hydroksylowe, cyjanowe lub nitrowe, rodniki alkilowe lub aiko-ksylowe o 1—3 atomach węgla, przy czym co najmniej jeden z tych podstawników znajduje się w pozycji meta lub para, grupę o ogólnym wzorze $Ar-X-CH_2C(O)-$, w którym X oznacza atom tlenu lub siarki, a Ar ma wyżej podane znaczenie, zaś gdy X oznacza atom siarki, wówczas Ar oznacza rodnik 4-pirydyłowy, albo też R oznacza grupę o ogólnym wzorze 3, w którym Ar ma wyżej podane znaczenie, a B oznacza grupę $-NH_2$, grupę $-NH_3^+$, grupę aminową chronioną grupą benzyloksykarbonylową, alkoksylkarbonylową o 1—4 atomach węgla, cyklopentylloksykarbonylową, cykloheksylloksykarbonylową, benzhydrolloksykarbonylową, trójfenylometylową, 2,2,2-trójchloroetoksykarbonylową, grupą o wzorze $-C(O)NHC-(NH)NH_2$, grupą o wzorze $-SO_3H$, grupą ftalimidową lub grupą enaminową utworzoną z acetylooctanu metylu lub z acetyloacetonu, albo B oznacza grupę hydroksylową, ewentualnie chronioną przez zestryfikowanie alkanolem o 1—6 atomach węgla, albo B oznacza grupę $-N_3$, $-CN$ lub $-C(O)NH_2$, albo też R oznacza grupę 2-synchrone-3-alkanoilową o 1—3 atomach węgla lub grupę o ogólnym wzorze 4, w którym m oznacza całkowitą liczbę 0-2, albo R oznacza grupę 5-aminoadypoilową, w której grupa aminowa jest ewentualnie chroniona za pomocą grupy alkanoilowej lub chloroalkanoilowej o 1—3 atomach węgla, lub też grupę aminoadypoilową, w której grupy karboksylowe są chronione grupą benzhydrylową, grupą 2,2,2-trójchloroetylową, grupą nitrobenzylową lub rodnikiem alkilowym o 4—6 atomach węgla, R^1 oznacza atom wodoru lub R razem z R^1 i z atomem azotu, z którym podstawniki te są połączone, oznaczają grupę NH_3^+ , grupę soli kwasu o wartości pKa mniejszej niż 4, albo grupę cyklicznego imidu kwasu dwukarboksylowego o 3—12 atomach węgla, albo R^1 oznacza grupę o ogólnym wzorze 5, w którym Z oznacza grupę o wzorze $(-CH_2-)_y$, w którym y oznacza liczbę 1 lub 2, albo też Z oznacza atom tlenu, lub też R i R^1 razem z atomem azotu, z którym są połączone,

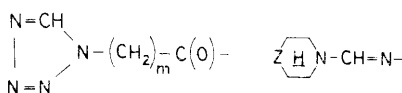
Wzór 1

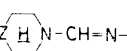
Wzór 2

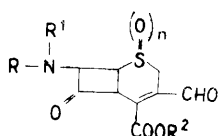
Wzór 3

Wzór 4

Wzór 5

Wzór 6

oznaczają grupę dwualkilo $-\text{N}-\text{CH}=\text{N}-$, w której rodnik alkilowy zawiera 1 lub 2 atomy węgla, R^2 we wzorze 1 oznacza trzeciorzędowy rodnik alkilowy o 4–6 atomach węgla, trzeciorzędowy rodnik alkenylowy lub alkinyłowy o 5–7 atomach węgla, rodnik benzyłowy, metoksybenzyłowy, nitrobenzyłowy, 2,2,2-trójkloroetyłowy, 3,5-dwu-(III-rzęd. butylo)-4-hydroksybenzyłowy, acetoksymetyłowy, piwaloiloksymetyłowy, 2-jodometyłowy, benzhydryłowy, fenacyłowy, trójmetylosililowy, sukcydimidometyłowy, ftalimidometyłowy lub atom wodoru, a Y oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1–6 atomach węgla, rodnik chloro- lub bromoalkilowy o 2–6 atomach węgla, rodnik aryłowy o 6–12 atomach węgla, rodnik cykloalkilowy o 4–7 atomach węgla, rodnik -alkileno-X-alkilowy, w którym X oznacza atom tlenu lub siarki, a rodnik alkilenowy i rodnik alkilowy zawierają po 1–3 atomów węgla, albo Y oznacza grupę o wzorze $-\text{CH}_2\text{COOR}^3$, w którym R^3 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1–6 atomach węgla, lub też Y oznacza grupę o wzorze $-\text{CH}_2\text{CH}_2\text{N}(\text{CH}_3)_2$, jak również farmakologicznie dopuszczalnych soli tych związków, znanymi tym, że pochodną 3-formylocefalosporyny o ogólnym wzorze 6, w którym R, R^1 , R^2 i n mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z hydroksyloaminą lub z podstawioną przy atomie tlenu i nie podstawioną przy atomie azotu pochodną hydroksyloaminy o ogólnym wzorze $\text{H}_2\text{N}-\text{C}-\text{Y}$, w którym Y ma wyżej podane znaczenie, albo z jej solą.

12p

(P.159965)

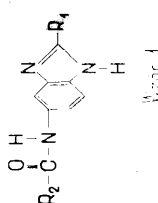
30.01.1968.

Pierwszeństwo: 9.01.1968 - Stany Zjednoczone Ameryki

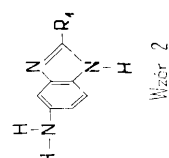
Merck and Co., Inc. Rahway, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki (Dale R. Hoff i Michael H. Fischer).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych benzimidazolu o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza rodnik tiazolilowy, a R_2 oznacza niższą grupę alkiloaminową lub dwualkiloaminową albo grupę cykloalkiloaminową o 5 lub 6 członach w pierścieniu, znanymi tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, poddaje się re-

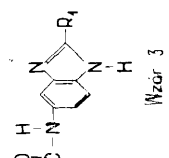
akcji z izocyjanianem niższego alkilu, przy czym otrzymuje się związek o wzorze 1, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, a R_2 oznacza niższą grupę alkiloaminową, albo związek o wzorze 2, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z halogenkiem niższego dwualkiloarbamoilu, przy czym otrzymuje się związek o wzorze 1, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, a R_2 oznacza niższą grupę dwualkiloaminową, albo też związek o wzorze 3, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, a R_3 oznacza niższą grupę alkilotio, poddaje się reakcji z niższą dwualkiloaminą lub z cykloalkiloaminą o 5 lub 6 członach w pierścieniu, przy czym otrzymuje się związek o wzorze 1, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, a R_2 oznacza niższą grupę dwualkiloaminową lub grupę cykloalkiloaminową o 5 lub 6 członach w pierścieniu.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

12p

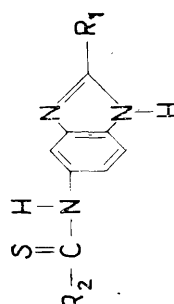
(P. 159966)

30.01.1968.

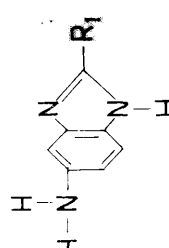
Pierwszeństwo: 9.01.1968 - Stany Zjednoczone Ameryki

Merck and Co., Inc. Rahway, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki (Dale R. Hoff i Michael H. Fischer).

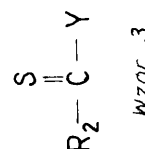
Sposób wytwarzania nowych pochodnych benzimidazolu o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza rodnik tiazolilowy, a R_2 oznacza niższą grupę alkiloaminową lub alkilotio, grupę fenoksyłową, niższą grupę alkiloaminową lub dwualkiloaminową, grupę feniloaminową albo grupę cykloalkiloaminową o 5 lub 6 członach w pierścieniu, znanymi tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R_1 ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem o ogólnym wzorze 3, w którym R_2 ma wyżej podane znaczenie, a Y oznacza atom chlorowca.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

12p

(P. 159971)

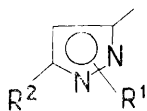
29.12.1972.

Pierwszeństwo: 15.01.1972 - Niemiecka Republika Federalna

Merck Patent Gesellschaft mit beschränkter Haftung Darmstadt, Niemiecka Republika Federalna.

Sposób wytwarzania arylopiperazyn o ogólnym wzorze R-A-Z, w którym R oznacza rodnik o wzorze 1 lub o wzorze $\text{R}^2-\text{Q}-$, w których to wzorach R_1 oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1–4 atomach węgla, rodnik aryłowy lub rodnik o wzorze COR^3 , w którym R^3 oznacza ewentualnie nienasycony rodnik alkilowy lub aryloalkilowy, każdy o nie więcej jak 10 atomach węgla, ewentualnie podstawiony jedną lub kilkoma grupami alkilowymi, aminowymi lub

metoksyłowymi, rodnik aryłowy o nie więcej jak 10 atomach węgla, grupę aminową, dwumetyloaminową lub alkoksylową o nie więcej jak 4 atomach węgla, R^2 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, Q oznacza grupę określoną jednym ze wzorów, jak $-CX^1=CH-CO-C\equiv C-CO-$, $-CH=CH-CO-$, $-CHX^1-CHX^1-CO-$, $-CO-CH=CH-CO-$, $-CO-C\equiv C-$, $-CO-CX^1=CH-$ lub $-CO-CHX^1-CHX^1-$, w których to wzorach X^1 oznacza atom chloru, bromu, jodu, grupę acyloksylową o 1—7 atomach węgla, alkilosulfonyloksylową o 1—6 atomach węgla, arylosulfonyloksylową o 6—10 atomach węgla, grupę o wzorach, jak OR^4 , SH , SR^4 , NR^5R^6 , albo grupę oznaczoną symbolem Z lub wzorem $NH-NH-COR^3$, w których to wzorach R^4 oznacza rodnik alkilowy o nie więcej jak 4 atomach węgla, rodnik aryłowy, aryloalkilowy, grupę o wzorze, jak $-C(COR^2)=CH-A-Z$ lub $-CR^2=CH-CO-A-Z$, w których to wzorach R^2 ma wyżej podane znaczenie, A oznacza rodnik C_nH_{2n} , w którym n oznacza wartość liczbową 1—2, Z oznacza rodnik o wzorze 2, a każdy z rodników aryłowych oznacza rodnik fenyłowy ewentualnie podstawiony jednym lub kilkoma grupami alkilowymi i/lub alkoksylowymi o 1—4 atomach węgla, grupami trójsulfonyloksylowymi i/lub atomami chlorowca, z tym że grupy oznaczone symbolem X^1 i grupy aryłowe oznaczone symbolem ar mogą być takie same lub różne, R^5 oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1—4 atomach węgla, R^6 oznacza atom wodoru, ewentualnie podstawiony rodnik alkilowy o nie więcej jak 30 atomach węgla lub rodnik aryłowy, albo R^5 i R^6 razem oznaczają grupę o wzorze jak $-(CH_2)_4-$, $-(CH_2)_5-$ lub $-(CH_2)_2-O-(CH_2)_2-$, znamienny tym, że związek karbonyłowy o ogólnym wzorze R^2-Q-Y , w którym Y oznacza grupę o ogólnym wzorze $-A-X^1$ lub grupę $-C_nH_{2n-1}$, a w których to wzorach A, X^1 , n, Q i R^2 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z arylopiperazyną o wzorze HZ, w którym Z ma wyżej podane znaczenie i otrzymany związek przejściowy o wzorze ogólnym $R^2-Q-A-Z$, w którym R^2 , Q, A i Z mają wyżej podane znaczenie ewentualnie przekształca się w inne pochodne w ramach wyżej podanych definicji podstawników i/lub poddaje reakcji z pochodną hydrazyny o ogólnym wzorze R^1-NHNH_2 , w którym R^1 ma wyżej podane znaczenie, i otrzymany związek ewentualnie traktuje kwasem i przeprowadza w farmakologicznie dozwoloną sól z kwasem i/lub otrzymaną sól traktuje zasadą i przeprowadza w wolny związek.

Wzór 1

Wzór 2

12p

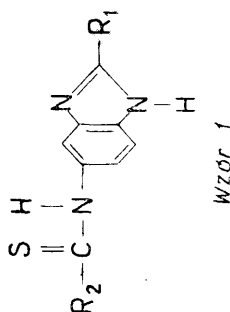
(P. 159974)

30.01.1968.

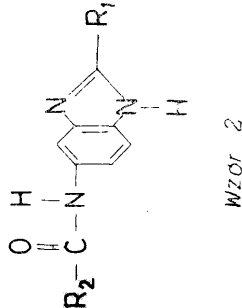
Pierwszeństwo: 9.01.1968 - Stany Zjednoczone Ameryki

Merck and Co., Inc. Rahway, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki (Dale R. Hoff, Michael, H. Fischer).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych benzimidazolu o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 oznacza

WZÓR 1

WZÓR 2

rodnik tiazolilowy, a R_2 oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, rodnik fenyłowy lub fenyloalkilowy, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z pięciosiarczkiem fosforu.

12q

(P. 152360)

21.12.1971.

Tarchomińskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa”. Warszawa, Polska (Edward Borowski, Kazimierz Dziegielewski, Henryk Chmara).

Sposób izolacji i oczyszczania edeiny, znamienny tym, że roztwór edeiny zakwasza się kwasem mineralnym lub organicznym do pH 1,0—5,0; korzystnie do pH 2,5—4,0, oddziela się fazę stałą przez wirowanie lub filtrację, koryguje się pH roztworu do wartości 5,0—9,0, dodaje się do roztworu środek kompleksujący kationy metali wielowartościowych i przeprowadza się sorpcję antybiotyku na układzie szeregowo połączonych kolumn zawierających kationit karboksylowy w formie soli przy pH 5,0—9,0, korzystnie przy pH 6,0—8,5, do stanu nasycenia złoża jonitowego, a następnie eluuje się złożo jonitowe nasyczone antybiotykiem przy pomocy 0,05-5,0 N kwasu mineralnego lub organicznego i eluat odbarwia się węglem aktywowanym i/lub środkiem utleniającym oraz usuwa się z eluatu zanieczyszczenia mineralne przez kontakt z kationitem sulfonowym w formie soli lub przez kontakt z kationitem karboksylowym w formie wodorowej i/lub przez dodanie rozpuszczalnika organicznego mieszającego się z wodą i oddzielenie antybiotyku w formie fazy olejowej, a z oczyszczonego roztworu wyodrębnia się sól antybiotyku przez zmieszanie tego roztworu z rozpuszczalnikiem organicznym mieszającym się z wodą.

12q

(P. 152384)

22.12.1971.

Tarchomińskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa”. Warszawa, Polska (Kazimierz Dziegielewski, Wilhelmina Cholewka, Halina Czajkowska, Wiesław Sieniak).

Sposób otrzymywania czystego kompleksu edein, znamienny tym, że roztwór edeiny zawierający zanieczyszczenia organiczne i mineralne poddaje się kontaktowi z kationitem karboksylowym w formie soli z jednowartościowym kationem przy pH 9,0—12,0 lub kontaktowi z kationitem karboksylowym w formie cynkowej przy pH poniżej 10,0, a następnie przeprowadza się sorpcję kompleksu edein przez kontakt oczyszczonego roztworu z kationitem karboksylowym w formie soli przy pH poniżej 9,0, przemyma się złożo jonitowe rozcieńczonym roztworem słabego kwasu organicznego, a w końcu desorbuje się kompleks antybiotyczny roztworem silnego kwasu i wyodrębnia się czysty kompleks edein dowolnym znanym sposobem.

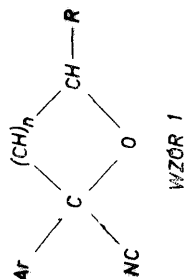
12q

(P. 152544)

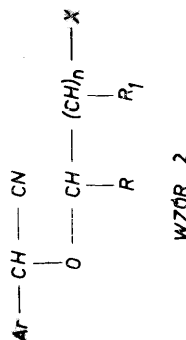
29.12.1971.

Politechnika Warszawska, Warszawa (Tomasz Goetzel, Mieczysław Mąkosza, Barbara Serafinowa).

Sposób wytwarzania cyklicznych α -arylo- α -cyjanoteterów o ogólnym wzorze 1, w którym Ar oznacza podstawnik aromatyczny, R i R_1 oznaczają wodór lub podstawnik alkilowy albo aryłowy, a liczba n = 1,2,3 i 4, znamienny tym, że poddaje się wewnątrzcząstecz-

WZÓR 1

WZÓR 2

kowej kondensacji chlorowco-podstawione nityle o ogólnym wzorze 2, w którym Ar, R, R₁ oraz liczba n mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chlorowca, w temperaturze 20–100°C wobec wodorotlenków metali alkalicznych oraz wobec czwartorzędowego związku amoniowego jako katalizatora, w środowisku wodnym lub w rozpuszczalnikach organicznych albo w ich mieszaninach z wodą.

12q (P. 152744) 4.01.1972.

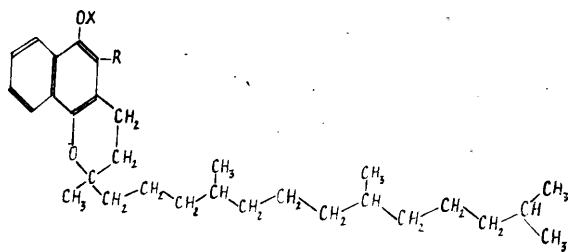
Instytut Chemii Przemysłowej. Warszawa, Polska (Zygmunt Wirpsza, Anna Machowska).

Sposób wytwarzania reaktywnych lakierniczych żywic aminowych o **małej zawartości wolnego formaldehydu**, znamienny tym, że do praktycznie całkowicie odwodnionego roztworu żywicy aminowo-aldehydowej, eteryfikowanej alkoholem jedno- lub wielowodorotlenowym, korzystnie n-butanołem, wprowadza się alkohol niższy niż ten, którego używa się w pierwszym etapie eteryfikacji, korzystnie metanol lub etanol, zakwasza kwasem, korzystnie siarkowym, prowadzi reakcję w temperaturze 0–80°C, korzystnie 15–30°C, zaś po zakończeniu reakcji zobojętnia lub alkalizuje mieszaninę reakcyjną, w miarę potrzeby oddestylowuje nadmiar niższego alkoholu oraz odziera nierozpuszczalny osad lub zawiesinę znanymi sposobami.

12q (P. 156290) 27.06.1972.

Kutnowskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfa”, Kutno (Stefan Marcinkiewicz, Jerzy Mazurczak, Tadeusz Harenza, Tadeusz Delong).

Sposób wytwarzania naftotokoferoli o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza atom wodoru lub grupę acylową, a R oznacza atom wodoru lub grupę metylową, znamienny tym, że 2-metylo-1,4-naftohydrochinon lub 1,4-naftohydrochinon poddaje się reakcji z fitem lub izofitem w obecności kwasu mrówkowego w temperaturze 50–100°C w ciągu 5–10 godzin

Wzór 1

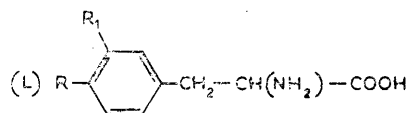
w środowisku obojętnego rozpuszczalnika organicznego, jak na przykład benzenu, a z masy poreakcyjnej wydziela się górną warstwę organiczną, po czym odpędza z niej rozpuszczalnik i pozostały osad rozpuszcza w gorącym metanolu, powstały roztwór chłodzi do temperatury około 5°C, przesącza i z przesącza odpędza metanol, zaś pozostałość w przypadku zastosowania jako produktu wyjściowego 2-metylo-1,4-naftotokoferolu rozpuszcza w heksanie i powstały roztwór przepuszcza przez kolumnę z tlenkiem glinu, z którego następnie produkt eluuje etanolem i z roztworu etanolowego odpędza etanol, natomiast w przypadku zastosowania jako produktu wyjściowego 1,4-naftotokoferolu pozostałość rozpuszcza się w eterze etylowym i poddaje reakcji z formaliną wobec kwasu solnego i redukcji za pomocą pyłu cynkowego lub chlorku cynawego, po czym wydziela warstwę eterową, myje ją i odpędza eter, a pozostałość rozpuszcza w metanolu, z roztworu odpędza metanol, przy czym w obu przypadkach uzyskane produkty ewentualnie acyluje się w środowisku pirydyny w znany sposób.

12q (P. 156883) 21.07.1972.

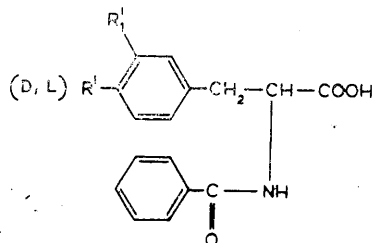
Pierwszeństwo: 22.07.1971; 3.01.1972; 1.04.1972 - Niemiecka Republika Federalna

C. H. Boehringer Sohn, Ingelheim n/Renem, NRF (Ernst-Otto Renth, Kurt Schromm, Anton Mentrup).

Sposób wytwarzania pochodnych L-tyrozyny o ogólnym wzorze 1, w którym R oznacza atom wodoru, grupę hydroksylową lub niższą grupę alkoksylową, a R₁ oznacza grupę hydroksylową lub niższą grupę alkoksylową, przy czym co najmniej jedna z grup R i R₁ oznacza grupę hydroksylową, znamienny tym, że ze związku o ogólnym wzorze 2, w którym R' oznacza atom wodoru, grupę hydroksylową lub niższą grupę alkoksylową, a R₁' oznacza grupę hydroksylową lub niższą grupę alkoksylową, i z aniliny, lub z podstawionej w pierścieniu aniliny, w wodnym buforowanym roztworze wykazującym odczyn o wartości pH = 5–7, w obecności czynnej w tym zakresie pH proteazy, otrzymuje się odpowiednio podstawiony L-N-benzoilo-m-(lub-p)-tyrozyloanilid, i anilid ten hydrolizuje się za pomocą kwasu mineralnego o odpowiedniej mocy.

WZÓR 1

WZÓR 2

12q (P. 158797) 10.11.1972.

Pierwszeństwo: 11.11.1971 - Niemiecka Republika Federalna

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Meister Lucius u. Bruning, Frankfurt nad Menem, Niemiecka Republika Federalna (Konrad Baessler, Kurt Habig).

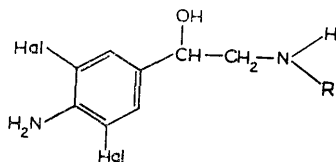
Sposób wytwarzania 4-chloro-2,5-dwumetoksyaniliny na drodze katalitycznej redukcji związku nitrowego za pomocą wodoru, w fazie ciekłej, w temperaturze podwyższonej i pod zwiększonym ciśnieniem, znamienny tym, że redukcję przeprowadza się w obecności siarczowanego lub siarczynowanego katalizatora platynowego na węglu z dodatkiem katalitycznych ilości substancji buforowych, które powodują w roztworze wodnym wartość pH 8–10.

12q (P. 158883) 16.11.1972.

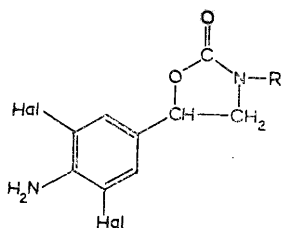
Pierwszeństwo: 17.11.1971 - Niemiecka Republika Federalna

Dr Karl Thomae GmbH, Biberach n/Riss, Niemiecka Republika Federalna (Johannes Keek, Axel Prox).

Sposób wytwarzania 4-amino-3,5-dwuchlorowco-fenyletanolamin o ogólnym wzorze 1, w którym Hal oznacza atom chloru lub bromu, a R oznacza atom wodoru lub rodnik alkilowy o 1–5 atomach węgla,

WZÓR 1

WZÓR 2

Hal
WZÓR 2

jak również fizjologicznie dopuszczalnych soli addycyjnych tych związków z kwasami nieorganicznymi lub organicznymi, znamienny tym, że nowy oksazolidon o ogólnym wzorze 2, w którym Hal i R mają wyżej podane znaczenie, poddaje się hydrolizie w środowisku kwaśnym lub alkalicznym i otrzymany związek o wzorze 1, w którym Hal i R mają wyżej podane znaczenie, ewentualnie przeprowadza się w addycyjną sól z kwasem nieorganicznym lub organicznym.

Instytut Nawozów Sztucznych, Puławy (Henryk Ryszawy, Zbigniew Szponarski).

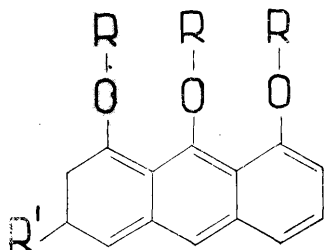
Sposób jednoczesnego wytwarzania i zateżnienia trioksanu przez reakcję formaldehydu zawartego w formalinie o stężeniu 40–65% CH_2O w obecności silnego i nietłotnego kwasu jako katalizatora, prowadzonego w temperaturze wrzenia przy pomocy reaktora zaopatrzonego w obiegową wyparkę zewnętrzną, a następnie zateżnienie trioksanu zawartego w parach odprowadzanych z reaktora przy pomocy kolumny, na której szczyt doprowadza się część wykroplonego produktu jako oroszenie, znamienny tym, że oroszenie odpływające z najniższej półki kolumny zawraca się na wlot wyparki obiegowej reaktora.

12q (P. 159046) 24.11.1972.

Pierwszeństwo: 26.11.1971 - Wielka Brytania

Sterwin AG, Zug, Szwajcaria (Andrew Robertson).

Sposób wytwarzania nowych pochodnych antracenu o wzorze przedstawionym na rysunku, w którym każdy R oznacza atom wodoru lub grupę benzoilową podstawioną przez X, który to symbol oznacza atom chlorowca, grupę hydroksylową, nitrową, alkilową, alkoksylową, aryloksylową lub trój fluor ometylową albo podstawioną lub nie podstawioną grupę alkilokarboksylową, albo arykarboksylową, lub R oznacza grupę benzoilową podstawioną przez Y, który to symbol ma znaczenie podane przy omówieniu symbolu X i oznacza takie same lub różne podstawniki lub atom wodoru, a R^1 oznacza atom wodoru lub rodnik metylowy, znamienny tym, że odpowiedni 1,8,9-trójhy-

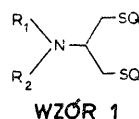
droksyantracen poddaje się reakcji z odpowiednim podstawionym kwasem benzoesowym lub jego funkcjonalną pochodną w obojętnym rozpuszczalniku, w obecności katalizatora i w atmosferze gazu obojętnego.

12q (P. 159126) 3.03.1972.

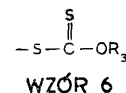
Pierwszeństwo: 5.03.1971 - Szwajcaria

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria (Rupert Schneider).

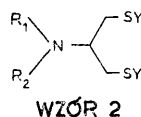
Sposób wytwarzania dwumetyloaminopropanów o wzorze ogólnym 1, w którym R_1 oznacza grupę alkilową o 1–5 atomach węgla, ewentualnie rozgałęzioną, R_2 oznacza atom wodoru lub grupę alkilową o 1–5 atomach węgla, ewentualnie rozgałęzioną, a Q oznacza rodnik o wzorze 6 lub o wzorze 7, przy czym R_3 oznacza grupę alkilową o 1–8 atomach węgla, rozgałęzioną grupę alkilową o 1–8 atomach węgla lub grupę cykloalkilową o 5–6 atomach węgla, a R_4 oznacza grupę alkilową o 1–5 atomach węgla, oraz ich soli, znamienny tym, że związek o wzorze ogólnym 2, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie, a Y oznacza grupę dającą się wymieniać na rodnik Q, przy czym Q ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji ze związkiem o wzorze ogólnym 3, w którym Q ma wyżej podane znaczenie, a M oznacza atom metalu alkalicznego i wytworzone związki o wzorze ogólnym 1 ewentualnie przeprowadza się w sole z kwasami.

WZÓR 1

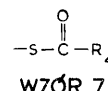
WZÓR 6

WZÓR 2

WZÓR 3

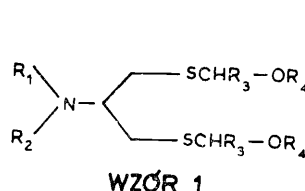
WZÓR 7

12q (P. 159127) 11.04.1972.

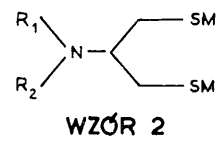
Pierwszeństwo: 13.04.1971 - Szwajcaria

Sandoz AG, Bazylea, Szwajcaria (Fred Kuhnen).

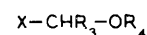
Sposób wytwarzania nowych pochodnych dwualkiloamino-bis-(alkoksyalkilotiopropanu) o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 i R_2 są jednakowe lub różne i oznaczają proste lub rozgałęzione rodniki alkilowe o 1–5 atomach węgla, R_3 oznacza atom wodoru lub prosty albo rozgałęziony rodnik alkilowy o 1–5 atomach węgla, a R_4 oznacza prosty lub rozgałęziony rodnik alkilowy o 1–3 atomach węgla, jak również soli tych związków, znamienny tym, że związek o ogólnym wzorze 2, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie, a M oznacza metal alkaliczny, korzystnie sód, poddaje się reakcji z dwoma równoważnikami związku o ogólnym wzorze 3, w którym R_3 i R_4 mają wyżej podane znaczenie, a X oznacza atom chloru lub bromu, korzystnie chloru, po czym otrzymany związek o wzorze 1 ewentualnie przeprowadza się w sól addycyjną z kwasem.

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

12q

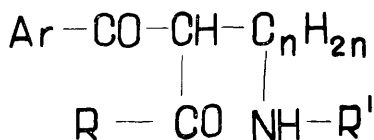
(P. 159155)

28.11.1972.

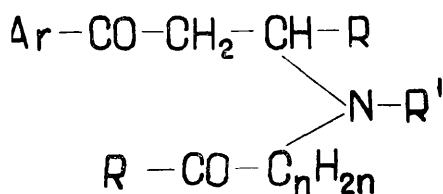
Pierwszeństwo: 30.11.1971; 7.07.1972 - Stany Zjednoczone Ameryki

Ciba-Geigy AG, Bazylea, Szwajcaria.

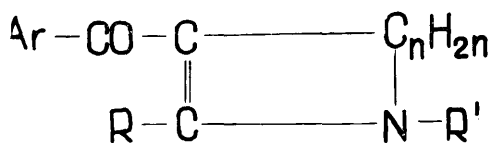
Sposób wytwarzania nowych podstawionych w położeniu-3 pochodnych niższych alkenylenoamin o wzorze ogólnym 1, w którym Ar oznacza monocykliczną aromatyczną grupę lub monocykliczną heterocykliczną grupę o charakterze aromatycznym, a ponadto zawarty w grupie alkenowej o wzorze C_nH_{2n} atom węgla łączy się z atomem azotu poprzez 2—4 atomy węgla, n oznacza liczbę 2—7, a każdy z symboli R i R' oznacza atom wodoru lub niższą grupę alkilową, oraz ich soli, pochodnych karbonylowych i aminowych, znamienny tym, że redukuje się odpowiadający wzorowi ogólnemu 1 związek 3-Ar-Co- (pirolu, pirydyny, 1,4-dwuwodoropirydyny, azepiny, 4,5- lub 6,7-dwuwodoroazepiny) lub jego czwartorzędową sól, albo poddaje się cyklizacji związek o wzorze ogólnym 3 lub 4, albo kondensuje się związki o wzorach ogólnych 5 i 6, w których jeden z symboli X i Y oznacza atom wodoru lub atom metalu, a drugi oznacza wolną lub funkcjonalnie przekształconą grupę karboksylową, albo w związku o wzorze ogólnym 7, w którym Z oznacza grupę iminometylenową lub hydroksymetylenową, grupę Z przekształca się w grupę karbonylową, i ewentualnie otrzymany związek przeprowadza się w inny związek lub otrzymany związek przeprowadza się w jego sól, pochodną karbonylową i aminową, i/lub otrzymaną sól ewentualnie przekształca się w wolny związek, i/lub mieszaninę izomerów lub racematów ewentualnie rozdziela się na poszczególne izomery lub racematy, i/lub otrzymany racemat ewentualnie rozdziela się na enancjomery.

Wzór 3.

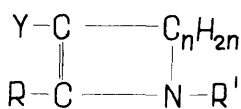
Wzór 4.

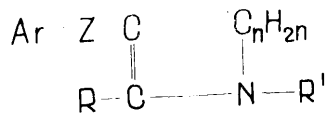
Wzór 1

Wzór 5

Wzór 6

Wzór 7

12q

(P. 159631)

5.04.1967.

Universal Oil Products Company Des Plaines, Illinois, Stany Zjednoczone Ameryki (George Edgar Addison, Roy Thomas Mitsche).

Sposób katalitycznej konwersji węglowodorów, znamienny tym, że węglowodory poddaje się w warunkach konwersji kontaktowi z katalizatorem zawierającym zdyspergowany w tlenku glinu, w ilości 0,05—20% wagowych, drobno sproszkowany krystaliczny glinokrzemian o jednolitej strukturze porów, składający się z krzemionki i tetraedrycznego tlenku glinu oraz zawierającym co najmniej jeden składnik katalitycznie aktywny, stanowiący chlor lub fluor i 0,5—40% wagowych metalu z grupy VI układu okresowego pierwiastków w połączeniu co najmniej z jednym metalem z grupy żelazowców lub co najmniej jeden chlorowec w połączeniu z 0,005—5% wagowych metalu z grupy platynowców, połączony z mieszaniną tlenku glinu z glinokrzemianem.

12s

(P. 152731)

1.03.1972.

Instytut Przemysłu Organicznego. Warszawa, Polska (Józef Masłosz, Zbigniew Czerwiński, Stefan Mośński).

Sposób wytwarzania stabilnych roztworów emulgujących estrów kwasów fenoksyoctowych, znamienny tym, że techniczny ester kwasu fenoksyoctowego rozpuszcza się w hydrofobowym rozpuszczalniku, np. ksylene, solwentnaftcie itp., dodaje aminę aromatyczną lub alifatyczną, po czym wytrącone w postaci osadu zanieczyszczenia usuwa się znanymi metodami, a następnie dodaje emulgatora.

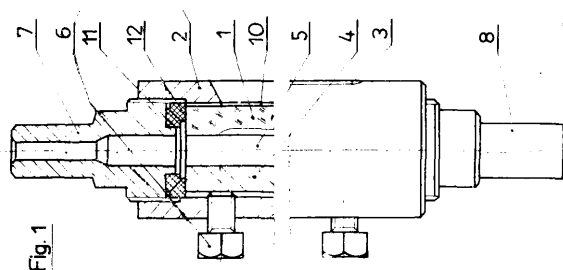
13c

(P. 158841)

13.11.1972.

Zakład Doświadczalny Armatury Przemysłowej przy Bielskiej Fabryce Armatur „BEFA”, Bielsko-Biała, Polska (Marek Cypliński, Jan Knieżyk).

Układ ramki plynowskazowej refleksyjnej, znamienny tym, że częścią wiążącą cały układ jest odcinek rury (2), korzystnie metalowy, mający wzdłużną szczelinę (3) zamkniętą od wewnątrz kształtowym

refleksyjnym szkłem (1), do którego przylega wzdłużnie kształtownik (4), korzystnie metalowy, w ten sposób, że między tym szkłem (1) a kształtownikiem (4) utworzona jest przestrzeń robocza (5), przy czym szczelne zamknięcie wzdłużne dokonują śruby (6) opierające się w ścianie rury (2), a czołowe zamknięcie przestrzeni roboczej (5) stanowią króćce (7 i 8) wkręcane w końcówki rury (2), zaś szczelność wszystkich powierzchni stykowych na złączach zapewniają uszczelki kształtowe (9, 10, 11 i 12), wykonane z materiału, korzystnie elastycznego.

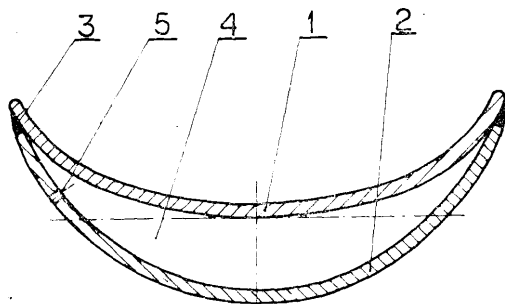
14c

(P. 158908)

17.11.1972.

Polska Akademia Nauk Wydział IV Nauk Technicznych, Warszawa, Polska (Robert Szewalski).

Długa łopatką roboczą do turbin parowych i innych maszyn ciepłych wirnikowych typu osiowego, znamienna tym, że na całej długości lub na części długości składa się z dwóch piór o nieznacznej grubości, z których pióro (1) stanowi stronę wklęsłą łopatką, a pióro (2) jej stronę wypukłą, trwale połączonych wzdużnie, zaś między piórami (1) i (2) znajduje się komora (4).

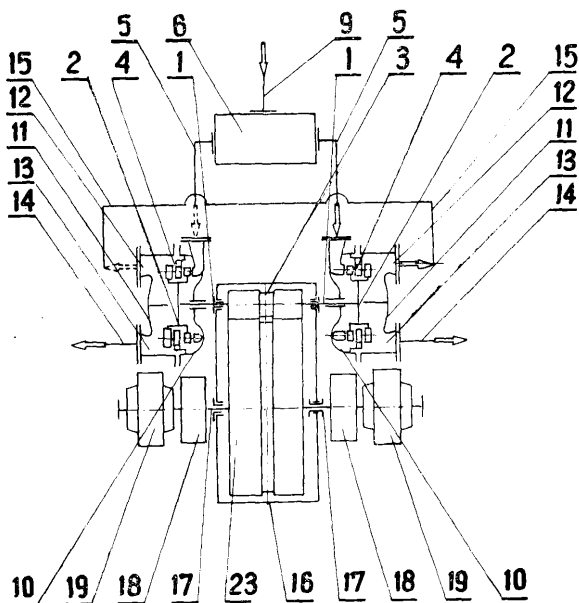
14c

(P. 159164)

29.11.1972.

Zakłady Mechaniczne im. Gen. K. Świerczewskiego Przedsiębiorstwo Państwowe, Elbląg, Polska (Wacław Nadziakiewicz).

Turbina parowa o dwóch kierunkach obrotów z dwustronnie przewieszonym wirnikiem, w której wał turbiny między tarczami wirnikowymi stanowi

zębniak przekładni walcowej, znamienna tym, że posiada identyczny układ przepływowy (4) w obu częściach turbiny, a para jest doprowadzana przez blok 0 rozrządu (6) do jednej albo drugiej części turbiny, powodując obrót wirnika w tę albo przeciwną stronę, natomiast para z pracującej części jest wyprowadzona bezpośrednio przez króciec wylotowy (13) do rurociągu wylotowego (14) i pośrednio króćcem przelotowym (12) i rurociągiem przelotowym (15) do drugiej części turbiny niepracującej, następnie króćcem wylotowym (13) do rurociągu wylotowego (14).

14d

(P. 159639)

18.12.1972.

Leningradsky Metallichesky Zavod imeni XXII Siezda KPSS. Leningrad - ZSRR (Boris Fedorovich Berezjuk, Anatoly Ivanovich Ivanow, Vadim Veniaminovich Malev, Ljudmila Mikhailowna Fedorova).

Urządzenie zabezpieczające maszynę wirnikową przed osiowym przesunięciem wirnika, zawierające czujnik indukcyjny przesunięcia, czuły przekąznik, którego uzwojenie jest przyłączone do wyjścia wymienionego czujnika indukcyjnego i poprzez zestyki zwierające czułego przekąznika jest włączony wzmacniacz mocy, dający sygnał sterujący do odłączenia maszyny wirnikowej, znamienne tym, że wzmacniacz mocy wykonany jest w postaci przekąznika czasowego, a samo urządzenie jest wyposażone w środek do zmniejszania poziomu sygnału doprowadzanego do czułego przekąznika na czas pracy przekąznika czasowego.

16a

(P. 154427)

31.03.1972.

Instytut Nawozów Sztucznych, Puławy (Janusz Starzycki, Adam Romaniec, Adam Minc, Jadwiga Starzycka, Tadeusz Wąsala, Edward Kotuła).

Sposób otrzymywania wysokoskoncentrowanego nawozu NP lub NPK, zawierającego fosforany amonu i mocznik w oparciu o kwas fosforowy, amoniak i dwutlenek węgla i/lub sole potasowe, znamienny tym, że do kwasu fosforowego dodaje się pod ciśnieniem 0—300 atn mieszaninę uzyskaną w wyniku reakcji amoniaku i dwutlenku węgla pod ciśnieniem 100-300 atn i w temperaturze 150—220°C i zawierającą głównie amoniak, mocznik, dwutlenek węgla i wodę, przy czym amoniak zawarty w mieszaninie zużywa się do neutralizacji kwasu fosforowego, a wydzielone ciepło neutralizacji i mieszania zużywa się na zateżanie otrzymanej mieszaniny z wydzielaniem pary wodnej i dwutlenku węgla, a podgrzewana mieszanina z dodatkiem lub bez soli potasowych i innych składników nawozowych poddawana jest granulowaniu i suszeniu według znanych sposobów.

16a

(P. 159350)

7.12.1972.

Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica, Gliwice (Tadeusz Rogoziński).

Sposób zabezpieczenia produktów sypkich przed hydratacją i zbrylaniem, polegający na dodawaniu do materiałów zabezpieczanych środka w postaci ciekłej, znamienny tym, że do materiału w stanie sypkim w sposób ciągły dodaje się środek w postaci związków powierzchniowo czynnych, na przykład kwasu olejowego, kwasów naftenowych, utlenionych związków parafinowych, w ilości 0,1 do 0,25% w odniesieniu do zabezpieczonego materiału, przy czym związki te dodaje się w postaci ciekłej o temperaturze zabezpieczającej ich ciekły stan.

17a

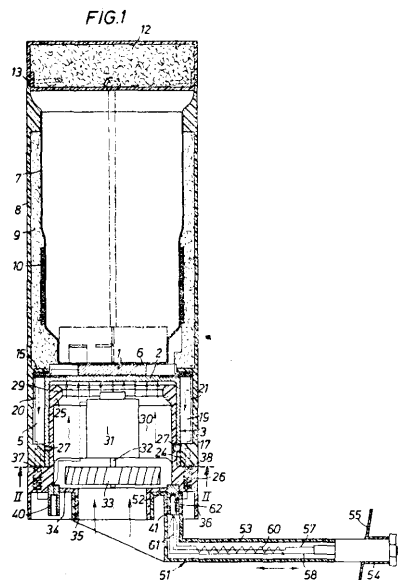
(P. 159373)

7.12.1972.

Pierwszeństwo: 10 grudnia 1971 - Hiszpania

International Promotion Enginnering S.A., Madryt, Hiszpania (Yves, Emile Privas).

Urządzenie do oziębiania za pomocą organu termoelektrycznego o efekcie Peltier'a i oziębiania powierzchni ciepłej tego organu za pomocą strumienia powietrza opływającego powierzchnię wymiany ciepłej w odniesieniu do przewodności cieplnej wymienionej powierzchni, znamienny tym, że elementy wymiany ciepłej mają masę minimalną i są umieszczone w ten sposób, że droga przepływu powietrza je opływającego jest dośrodkowa lub odśrodkowa w stosunku do środka tego organu co najmniej w jego części umieszczonej na elementach wytwarzających efekt Peltier'a.

17a

(P. 159406)

8.12.1972.

Wojewódzkie Biuro Projektów Budownictwa Wiejskiego, Gdańsk, Polska (Czesław Zarzeczny, Józef Koprowski).

Sposób pobudzania cyklu odszraniania, zwłaszcza instalacji chłodniczych oraz urządzenia do stosowania tego sposobu, znamienne tym, że strumień świetlny 1 wysyłany poprzez otwór 2 przebiega w dowolnej

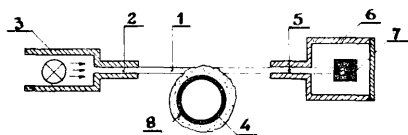

Fig. 1.

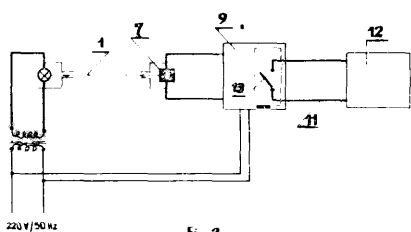

Fig. 2.

odległości od elementu instalacji chłodniczej, najkorzystniej od rurki wiodącej czynnik chłodniczy 4 i przez otwór 5 pada na element światłoczuły 7 przy czym, gdy warstwa szronu lub lodu 8 zasłoni drogę strumienia świetlnego 1 następuje za pośrednictwem układu elektronicznego 9 zwarcie styków przełącznika wykonawczego 10, co spowoduje uruchomienie zespołu automatycznego sterowania odmrażaniem 12.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrzeżenia 1 znamienne tym, że składa się z korpusu 13, wykonanego z materiału o niskim współczynniku przewodności cieplnej do którego z jednej strony umocowana jest obudowa żarówki 3 a z drugiej obudowa elementu światłoczułego 6 poprzez suwaki 14 zaopatrzone w śruby regulujące 15 osadzone we wspornikach 16 przymocowanych na stałe do korpusu 13, dzięki czemu istnieje możliwość swobodnego regulowania odległości strumienia świetlnego 1 od oszraniającego się elementu instalacji chłodniczej.

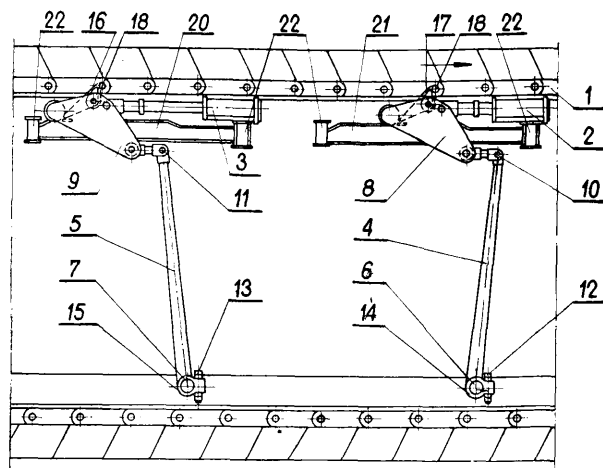
17a

(P. 159991)

27.03.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Kruszyw i Surowców Mineralnych, Kraków, Polska (Władysław Cabalski, Edmund Kiersztyn, Herbert Piecha, Eugeniusz Wilczyński).

Urządzenie napędowe chłodni taśmowej wyposażone w zespół siłowników roboczych oraz połączonych z nimi mechanicznie siłowników wyrównawczych zgodnie z patentem 52249 znamienne tym, że w zamian siłowników wyrównawczych posiada zespół dźwigni (4) i (5) zaklinowanych w tensoelastycznym wale skrętnym (6) i (7) przenoszącym różnicę sił pomiędzy parą pracujących wózków napędowych.

17c

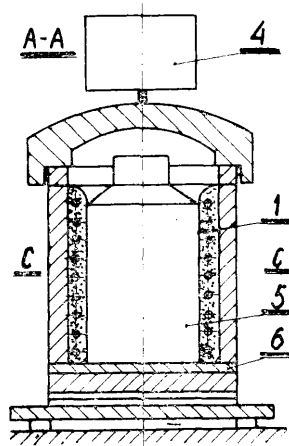
(P. 158323)

18.10.1972.

Centralny Ośrodek Rozwoju Przemysłowych Artykułów Konsumpcyjnych „Predom”, Warszawa (Andrzej Radoliński, Leopold Gajda).

Komora chłodnicza do schładzania cieczy, zwłaszcza mleka w konwiach zabezpieczona przed stratami zimna przez promieniowanie od zewnątrz dowolnym materiałem izolacyjnym 8 znamienne tym, że stanowi układ składający się z częściowo usztywnionej w pianie prętami 1 otuliny 2 w postaci elastycznego płaszcza chłodniczego, wypełnionej wewnątrz solanką czyli lodem eutektycznym lub innym akumulatorem zimna posiadającej wewnątrz węzownicę 3 połączoną z agregatem chłodniczym 4, która jest uformowana odpowiednio do kształtu schładzanego naczynia 5, przy czym nie usztywnione części otuliny 2 pozwalają na dokładne opasanie ścianek schładzanego naczynia 5, które jest umieszczone na zaizolowanym sztywnym dnie 6, zaopatrzonym od dołu w znane urządzenie kołyszące 7.

Fig. 1

17e

(P. 158715)

6.11.1972.

Politechnika Krakowska Instytut Aparatury Przemysłowej i Energetyki, Kraków, Polska (Jerzy Baranowski, Zbigniew Boryczko, Ryszard Matejski, Jerzy Stodulski).

Płyta strumieniowa dla wymiennika płytowego, znamienna tym, że na płytach (1) są wykonane przetłoczenia w formie jodełki w ten sposób, że na jednej połowie płyty (1) jest wykonana jodełka (2) zbieżna, w kierunku przeciwnym do drugiej jodełki zbieżnej (3), wykonanej na drugiej połowie płyty (1), lub też jodełka rozbieżna (2) jest wykonana w kierunku przeciwnym do drugiej jodełki rozbieżnej (3), wykonanej na drugiej połowie płyty (1), przy czym wytłoczenia (2) i (3) mogą mieć różny przekrój poprzeczny na przykład fali sinusoidalnej, zaokrąglonych przetłoczeń trójkątnych, trapezowych, lub innych.

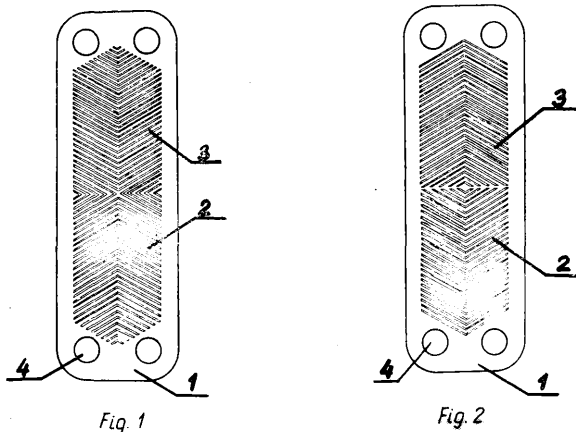

Fig. 1

Fig. 2

17e

(P. 158716)

6.11.1972.

Politechnika Krakowska Instytut Aparatury Przemysłowej i Energetyki, Kraków, Polska (Jerzy Baranowski, Ryszard Matejski, Zbigniew Nowak, Jerzy Stodulski).

Płyta strumieniowa do wymiennika płytowego, znamienna tym, że na płycie (1) są wykonane przetłoczenia paraboloidalne (3), przy czym przetłoczenia (3) mogą być naprzemianległe, naprzemianległe odwrócone lub równe przesunięte względem siebie.

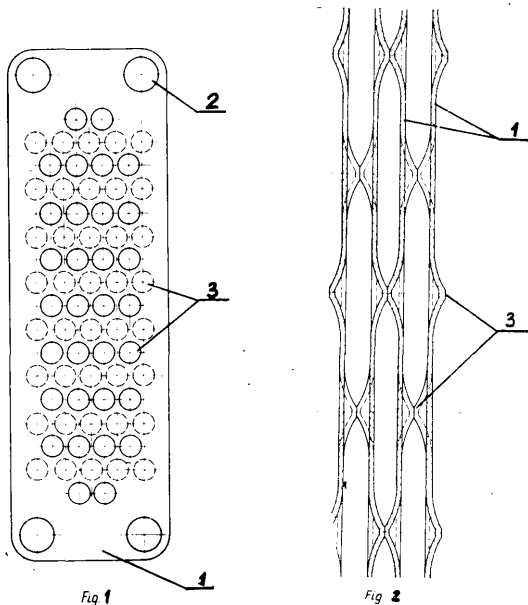

Fig. 1

Fig. 2

17f

(P. 159300)

5.12.1972.

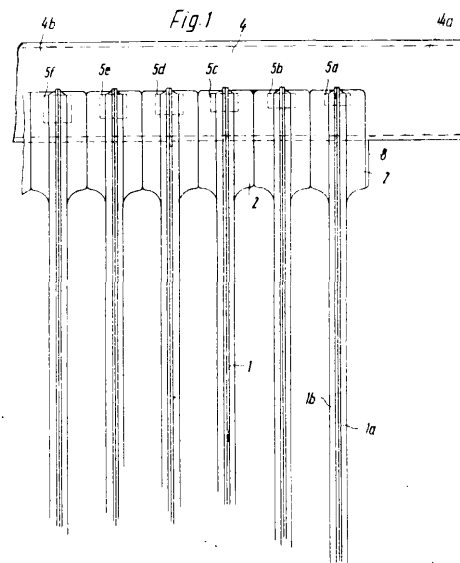
Pierwszeństwo: 8 grudnia 1971 i 26 sierpnia 1972
Niemiecka Republika Federalna

MENK Apparatebau GmbH, Bad-Marienburg, Niemiecka Republika Federalna.

Radiator grzewczy lub chłodniczy zwłaszcza do chłodzenia nagranego oleju, stosowanego jako chłodziwo do transformatorów, składający się z równoległe, kolejno za sobą rozmieszczonych członów, przez które przepływa środek grzewczy względnie chłodzący, i których ilość jest odpowiednia do pomierzonej wydajności ogrzewania lub chłodzenia przy czym człon posiada na swych górnych i dolnych końcach piasty, zarówno do mechanicznego łączenia członów, jak i również do łączenia umożliwiającego przepływ środka chłodzącego względnie grzewczego i do połączeń członów z instalacją grzewczą lub ze zbiornikiem transformatorowym znamienny tym, że w górnej lub dolnej komorze piasty radiatora znajduje się prowadzenie wymuszające przepływ środka grzewczego lub chłodniczego do poszczególnych członów radiatora, w wyniku czego temperatura głowicy w obszarze wszystkich członów radiatora jest jednakowa lub w przybliżeniu jednakowa.

Radiator według zastrz. 1 znamienny tym, że górna komora piasty (9) utworzona jest z wybrań w głowicach członów o kształtach pionowego wydłużonego owalu, które to wybrańia zamknięte są za pomocą zamkniętej rury (10) o średnicy dopasowanej do wymiarów podłużno-owalnego wybrańia, przy czym rura ta w obszarze zewnętrznych członów radiatora otwarta jest do wewnątrz podłużno-owalnej komory głowicy radiatora za pomocą poziomego, wzdłużnego wycięcia.

Radiator według zastrz. 1, znamienny tym, że górna lub dolna komora piasty utworzona jest z pełnej rury (4) lub wymieniona rura (4) wstawiona jest do powiększonej komory piasty (9) dla łączenia radiatora do kadzi chłodniczej lub do instalacji grzewczej, przy czym w obszarze każdego z członów radiatora (1) rura posiada jeden lub kilka otworów (5a do 5i), których przekroje poprzeczne zwiększają się od członu przyległego do kanału podłączeniowego, do członu najbardziej odległego od podłączenia.

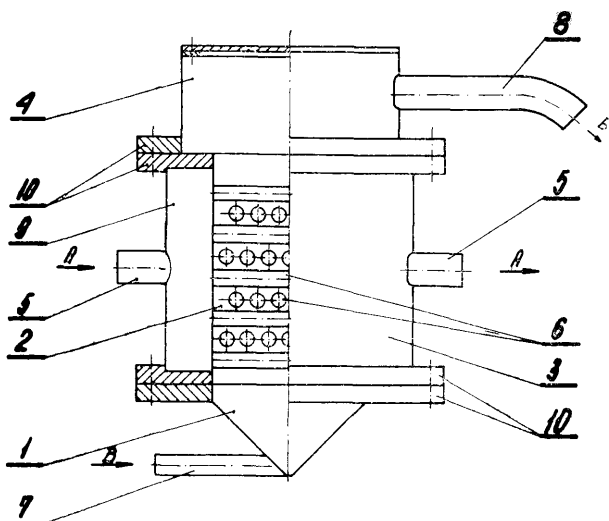
17f

(P. 159135)

27.11.1972.

Instytut Chemii Przemysłowej, Warszawa (Tadeusz Eisler, Telesfor Wiecheć, Stanisław Bocian, Wiesław Andrzejczak).

Krzyżowo-warstwowe urządzenie do schładzania cieczy zwłaszcza o dużej lepkości, znamiennie tym, że składa się z dwóch członów zamykających i połączonych rozłącznie z co najmniej jednym członem (segmentem).

tem) środkowym (3), który zawiera w osłoniętym cylindrycznym płaszczu (9) pakiet rurowy (2) wykonany w kształcie prostopadłościanu, składającego się z czterech pionowych boków (12) i warstwowo poziomo ułożonych rurek (16), przy czym kolejne rzędy rurek są ułożone względem siebie prostopadle, zaś rozstawienie osi rurek w dwóch najbliższych równoległych poziomach są przesunięte względem siebie.

17g

(P. 158830)

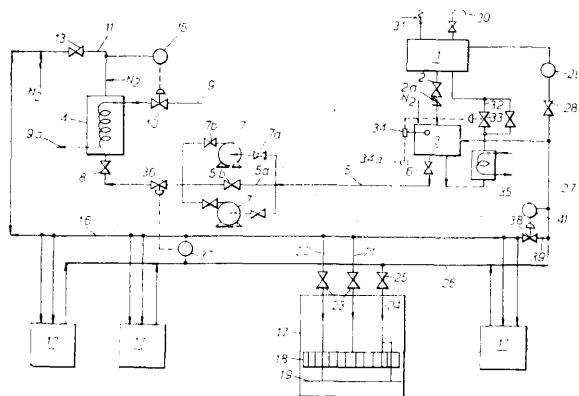
14.11.1972.

Pierwszeństwo: 17.11. 1971 - Wielka Brytania

Conch International Methane Limited, Nassau, Wyspy Bahama (E.G. Tornay).

Sposób podgrzewania izolowanego zbiornika na ciecz o niskiej temperaturze po usunięciu tej cieczy, znamienny tym, że stosuje się źródło czynnika przenoszącego ciepło, który jest w stanie ciekłym i który zachowuje stan ciekły pod odpowiednim ciśnieniem w zakresie temperatur od temperatury otoczenia do temperatury wrzenia wymienionej cieczy o niskiej temperaturze, doprowadza się ciepło do czynnika przenoszącego ciepło aby odparować go pod podwyższonym ciśnieniem i przekazać w stanie pary pod podwyższonym ciśnieniem do zbiornika ładunkowego, w celu dokonania pośredniej wymiany ciepła z wymienionym zbiornikiem, w wyniku czego wymiana ciepła powoduje powrót czynnika przenoszącego ciepło do stanu ciekłego pod podwyższonym ciśnieniem, przy czym to podwyższone ciśnienie reguluje się tak, że wspomaga ono przepływ czynnika przenoszącego ciepło poprzez zbiornik ładunkowy.

Układ do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że zawiera zbiornik czynnika przenoszącego ciepło, pompę do przekazywania tego czynnika przez parownik do wymiennika ciepła umieszczonego wewnątrz zbiornika ładunkowego oraz przewód powrotny, łączący wymiennik ciepła ze zbiornikiem czynnika przenoszącego ciepło, przy czym układ jest taki, że w czasie działania czynnik przenoszący ciepło

jest podawany w stanie ciekłym do parownika i jest w nim zamieniany w parę pod podwyższonym ciśnieniem, a następnie jest podawany do zbiornika ładunkowego w celu dokonania z nim wymiany ciepła.

18a

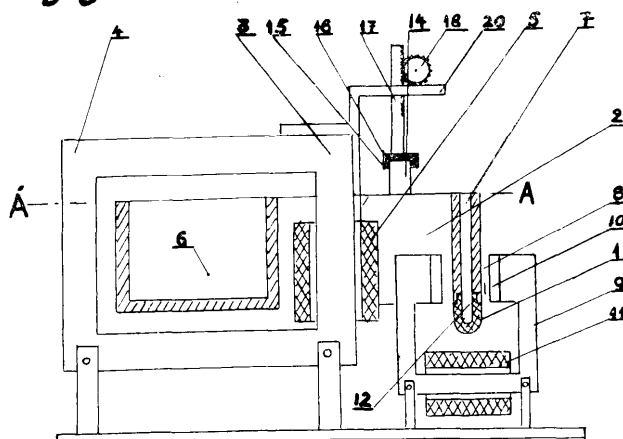
(P. 155231)

8.05.1972.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, Polska (Franciszek Fikus, Adam Gierek).

Dozownik kondukcyjny do ciekłych metali, znamienny tym, że składa się z kształtki ceramicznej (1) w postaci zbiornika z niecentrycznie usytuowanym otworem (2) tworzącym zwężkę (7), znajdującą się w szczelinie (8) obwodu magnetycznego (9), posiadającego stopniowane nabiegunki (10) i uzwojenie (11) zasilane przez układ elektryczny przesuwający fazę prądu płynącego przez uzwojenie (11), przy czym w dnie zwężki (7) znajduje się otwór (12) dla wyprowadzenia kanału wylewowego (13).

B-B

18a

(P. 157486)

28.08.1972.

Huta im. Feliksa Dzierżyńskiego, Dąbrowa Górnicza (Jacek Rozwadowski, Jerzy Woźniak, Andrzej Krawczyk, Józef Krawczyk, Jan Mazur, Czesław Wójcik, Jan Czyżowski).

Sposób przygotowania szlamów poszlifierskich ze stopów ALNICO do przerobu w piecu martenowskim na armco FeNiCoCu, powstających podczas obróbki mechanicznej na szlifierkach, znamienny tym, że szlamy poddaje się procesowi suszenia, wypalania i wyprażania dla usunięcia szkodliwych domieszek oraz wymieszaniu z dodatkiem wiązacza chemicznego w ilości 2-100% i wapna sproszkowanego w ilości około 200% i poddaje się je brykietowaniu i procesowi chemicznego utwardzania w temperaturze właściwej dla zastosowanego wiązacza chemicznego.

18a

(P. 158723)

7.11.1972.

Zakłady Metalowe Przemysłu Terenowego „ZAMET”, Zamość, Polska (Roman Kasprzak, Janusz Różycki, Mieczysław Bucior).

Urządzenie do bezpiecznego otwierania drzwiczek dennych żeliwiaka, złożone z podpory oraz jarzma znamienny tym, że do jednego skrzydła drzwiczek dennych (2) jest zamocowany zaczep (5), którego wygięte ramie umieszczone jest poniżej podpory (1).

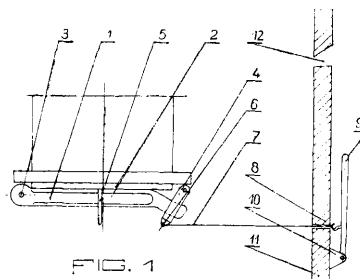

FIG. 1

18b

(P. 159307)

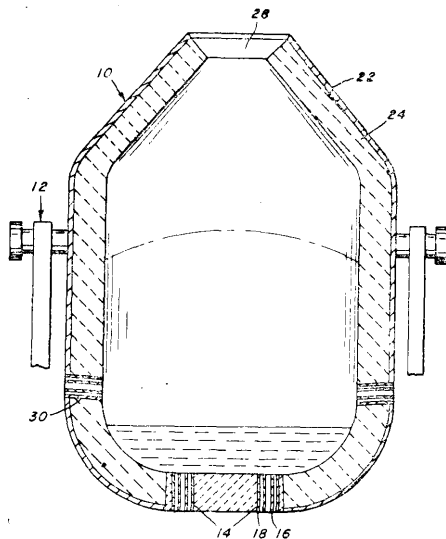
5.12.1972.

Pierwszeństwo: 6 grudnia 1971 Stany Zjednoczone Ameryki

USS Engineers and Consultants, Inc., Pittsburgh, Stany Zjednoczone Ameryki (Jack Francis Sigh).

Sposób wytwarzania stali, znamienny tym, że wprowadza się żelazo w postaci ciekłej i stałej do pieca wyłożonego materiałem ogniotrwałym dla utworzenia początkowo przynajmniej częściowo stopionej kąpieli metalu, doprowadza się tlen w otocze gazu osłaniającego do wspomnianej kąpieli metalu oraz dostarcza się dalszą ilość tlenu do obszaru największego wydzielania się tlenu węgla ponad wspomnianą kapielą metalu, przy czym wspomnianą dalszą ilość tlenu dostarcza się w płaszczyźnie zasadniczo równoległej do górnej powierzchni wspomnianej kąpieli metalicznej pod kątem około 20° powyżej i około 20° poniżej poziomu, dla uzyskania wzrostu zużycia złomu stalowego bez przedłużenia czasu ogrzewania, fluidyzuje się żużel na wspomnianej kapieli w celu uwolnienia ze wspomnianego żużla metalicznego żelaza, odwęglą się kapiel stopionego metalicznego żelaza i przyspiesza topnienie złomu, jednocześnie odwęglą się wspomnianą kapiel stopionego metalu wspomnianym tlenem i wspomnianą dalszą ilością tlenu oraz równoważy się tlen wspomnianą dalszą ilością tlenu.

FIG. 1.

Urządzenie do stosowania sposobu, według zastr. 1 do 22, znamienny tym, że zawiera wyłożony materiałem ogniotrwałym piec, do którego wprowadza się żelazo w postaci ciekłej i stałej, przy czym naczynie zawierające stopione żelazo jest wyposażone w otwór powyżej poziomu kapieli oraz ma strefę maksymalnego wydzielania tlenu węgla powyżej poziomu kapieli, poniżej powierzchni wspomnianej kapieli stopionego żelaza znajduje się dysza (14) zbudowana z dwu współśrodkowych rur (16, 18) tworzących środkowy przelot i przelot pierścieniowy, przy czym przez ścianę boczną wspomnianego pieca wprowadza się lancę tlenową (30), a wspomniana lanca i środkowy przelot wspomnianej dyszy są połączone ze źródłem tlenu, zaś pierścieniowy przelot dyszy jest połączony z pierścieniowym przelotem wspomnianej dyszy, natomiast wspomniana lanca jest wprowadzona do obszaru największego wydzielania tlenu węgla pod kątem zawartym w granicach od 20° powyżej do 20° poniżej poziomu i znajduje się w płaszczyźnie zasadniczo równoległej do górnej powierzchni wspomnianej kapieli żelaza, dla zwiększenia się zużycia złomu stalowego bez zwiększenia czasu ogrzewania.

18b

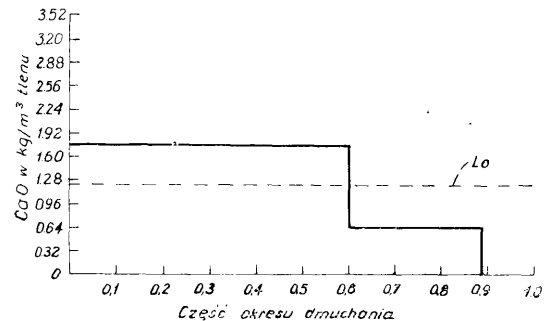
(P. 159309)

5.12.1972.

Pierwszeństwo: 6 grudnia 1971 r. dla zastr. 13 listopada 1972 r. dla zastr. (Stany Zjednoczone Ameryki)

USS Engineers and Consultants, Inc., Pittsburgh, Pensylwania (Donald Allen Dukelow, Phillip Burton Hunter, Robert James King).

Sposób wytwarzania stali o małej zawartości fosforu i średniej lub wysokiej zawartości węgla przez przedmuchiwanie kapieli stopionego żelaza strumieniem

gazu zawierającego tlen, doprowadzanego tak, aby utlenić węgiel i inne zanieczyszczenia nie powodując zmniejszenia zawartości węgla w rafinowanej stali poniżej około 0,2% w stosunku wagowym i wprowadzając razem ze strumieniem gazu silnie rozdrobniony tlenek wapnia, znamienny tym, że tlenek wapnia wprowadza się z średnią prędkością L_0 wynoszącą 1,45–2,56 kg/m^3 tlenu, przy czym średnia prędkość L_1 dodawania tlenu wapnia w ciągu pierwszej połowy okresu przedmuchiwania powinna być co najmniej o 10% mniejsza od, a w ciągu drugiej połowy L_2 okresu przedmuchiwania o co najmniej 10% większa od średniej prędkości L_0 w ciągu całego okresu, przy czym temperaturę końcową stopionej stali reguluje się tak, aby nie była wyższa od temperatury obliczonej w stopniach Fahrenheita z wzoru: $T_{\text{maks}} = 3030 - 100 \times C$, w którym C oznacza żądaną zawartość węgla w stali w procentach wagowych.

18b

(P. 159605)

18.12.1972.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków (Gabriel Kniagin, Andrzej Chojcki, Jan Głownia, Ireneusz Talejko, Jan Ślusarek).

Sposób wytapiania stali węglowej na odlew w zasadowym elektrycznym piecu lukowym, znamienny tym, że po stwierdzeniu niższej zawartości fosforu w roztopionym wsadzie, od dopuszczalnej dla gotowej stali, kończy się w żądanym momencie proces świeżenia składników stali przez narzucenie na żużel mielonego odtleniacza, najkorzystniej aluminium w ilości około 0,3% ciężaru wsadu i uzupełnia się skład chemiczny kapieli metalicznej przez dodanie żelazostopu Fe - Mn - Si, po czym przeprowadza się spust, natomiast w przypadku stwierdzenia wyższej zawartości fosforu od dopuszczalnej dla gotowej stali uzupełnia się w żądanym momencie skład chemiczny kapieli metalicznej przez dodanie żelazostopu Fe - Mn - Si i kończy proces świeżenia składników stali całkowitym ściąganiem żużla po czym przeprowadza się spust.

18b

(P. 159854)

27.12.1972.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków (Jerzy Szopa, Andrzej Białobrzski).

Sposób wprowadzania dodatków do kapieli stopów metali, znamienny tym, że dodatki stopowe, modyfikatory lub reagenty w postaci proszków lub prętów wprowadza się do kapieli w strumieniu plazmy wypływającej z dużą energią kinetyczną ze znanego urządzenia plazmowego.

18b

(P. 158860)

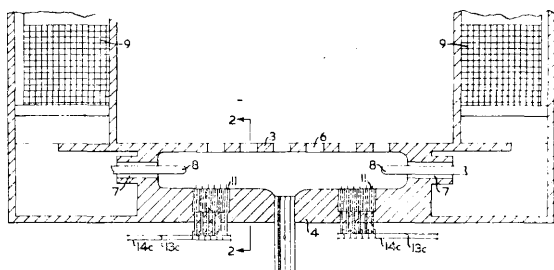
15.11.1972.

Pierwszeństwo: 22.03.1972 - Kanada

Sydney Sted Corporation, Sydney, Kanada (Derek William R. Haysom, William Wells).

Komora paleniskowa pieca martenowskiego do produkcji stali, wyłożona zasadową wykładziną ogniotrwałą, znamienna tym, że przez wykładzinę komory (1) tego pieca, na ogół poniżej poziomu płynnego metalu przemieszczona jest przynajmniej jedna dysza (12), dla wprowadzenia tlenu do płynnego metalu, składająca się z rurki wewnętrznej (13), otoczonej w pewnym odstępie rurą zewnętrzną (14) o większej średnicy oraz z elementów przeznaczonych na wprowadzenie strumienia tlenu przez rurkę wewnętrzną (13) i strumienia paliwa węglowodorowego przez szczelinę między obu rurkami do komory paleniskowej (1), dla otoczenia strumienia paliwa przy wejściu do komory (1) pieca strumieniem tlenu i chronienia przed erozją dyszy (13) i otaczającej ją części wykładziny ogniotrwałej.

Sposób produkcji stali w komorze, według zastrz. 1 do 7, znamienny tym, że do komory (1) wprowadza się strumień tlenu przez przynajmniej jedną dyszę (12) przechodzącą przez wykładzinę ogniotrwałą, powodując wrzenie stopionego metalu w komorze (1) i utlenienie zanieczyszczeń węglowych i metaloidowych, oraz wywołuje się przez tę dyszę (12) dopływ paliwa węglowodorowego do płynnego metalu, które otacza strumień tlenu, chroniąc dyszę (12) i otaczającą ją część wykładziny ogniotrwałej przed erozją.

18b

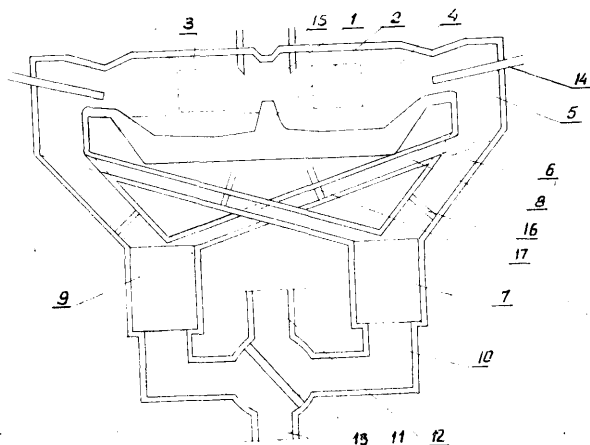
(P. 159904)

28.12.1972.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków (Aleksander Schillak, Jan Stefanowicz).

Sposób świeżenia stopów żelaza, polegający na prowadzeniu świeżenia na przemian, zwłaszcza wsadu z przewagą złomu, znamienny tym, że do procesu spalania stosuje się podgrzewane w regeneratorach wzbogacone w tlen powietrze a wsad dodatkowo podgrzewa się gazem w celu przyspieszenia nagrzewania złomu oraz stworzenia wymuszonego ciągu kominowego.

Piec martenowski do stosowania sposobu, według zastrz. 1, znamienny tym, że trzon pieca (1) ma w swej środkowej części przewal (2), dzielący go na dwa segmenty (3 i 4), połączone z regeneratorami (7 i 9).

18c

(P. 159097)

25.11.1972.

Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego Oddział w Warszawie, Warszawa (Henryk Osman).

Sposób studzenia walcówki zwiniętej po walcowaniu w krąg na zwijarce, znamienny tym, że poszczególne zwoje kręgu zostają rozciągnięte w spiralę unoszoną przez transporter, dzięki czemu stygną szybciej i bardziej równomiernie niż w kręgu.

18c

(P. 159115)

27.11.1972.

Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica, Gliwice (Jan Groyecki, Jan Kopiec).

Sposób wytwarzania blach lub taśm prądnicowych ze stali zawierającej do 0,12% C, od 0,0 do 3,5% Si, od 0,10 do 1,0% Mn, od 0,0 do 0,15% P i od 0,00 do 0,2% Al walcowanych na zimno w dwu etapach, przy czym w drugim etapie walcowanie odbywa się małym gniotem zbliżonym do krytycznego znamienny tym, że proces walcowania na gorąco blach prowadzi się tak, aby temperatura po ostatnim przepuszczeniu mieściła się w granicach 900÷960°C, że po walcowaniu na gorąco blachy lub taśmy poddaje się wyżarzaniu normalizującemu przy temperaturach 920÷1100°C (zależnie od zawartości krzemu) oraz że dla konkretnej stali wielkość gniotu przy walcowaniu wykończającym dobiera się w granicach od 2 do 15% w zależności od zawartości węgla.

18c

(P. 159916)

28.12.1972.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, Polska (Jan Adamczyk, Stanisław Król).

Sposób obróbki cieplno-mechanicznej elementów konstrukcyjnych ze stali odpornej na ścieranie 11G12, znamienny tym, że półwyroby ze stali «z dodatkiem 0,1% Ti o określonych wymiarach wygrzewa się w temperaturze 1050—1100°C i chłodzi na wolnym powietrzu do temperatury 850°C, a następnie poddaje kuciu w zakresie temperatur 850—800° z 50—75% gniotem sumarycznym w możliwie krótkim czasie około 15—30 sekund po czym oziębia w wodzie w temperaturze poniżej 30°C.

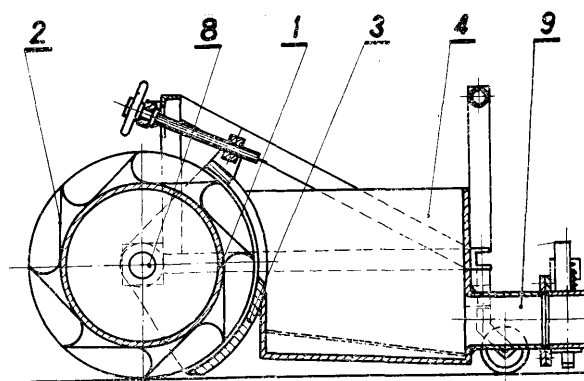
18c

(P. 156045)

16.06.1972.

Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy „ZREMB”, Warszawa (Witold Kalisiak).

Samojezdne urządzenie nagarniające, w którym materiał rozdrobniony jest pobierany i przemieszczany przez obracający się bęben, znamienny tym, że w ra-

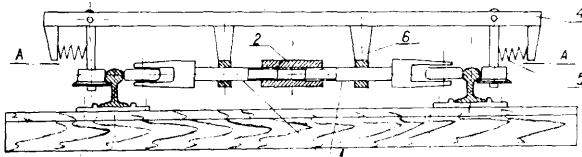
mie (5) urządzenia jest osadzony co najmniej jeden bęben (1) z łopatkami (2) zgarniającymi materiał rozdrobniony z dowolnej hałdy przy podsiębiernym ruchu bębna (1), współpracującego z lemieszem (3), po którym przesuwany jest materiał rozdrobniony do koryta (4) lub skrzyni urządzenia albo bezpośrednio na dowolny przenośnik, względnie do przewodu transportowego.

19a (P. 156197) 22.06.1972.

Zakład Badań i Doświadczeń Budownictwa Kolejowego przy Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Robót Kolejowych, Warszawa (Wiktor Łabudziński, Bohdan Kowalski).

Sposób montażu kolejowych przesł torowych, polegający na przytwierdzeniu podkładów do obydwóch toków szynowych montowanego przesła za pomocą znormalizowanych części złącznych, powszechnie stosowanych do łączenia z sobą elementów nawierzchni kolejowych, oraz urządzenie do stosowania tego sposobu, znamienny tym, że łączenie z sobą części składowych przesł torowych odbywa się po unieruchomieniu względem siebie podkładów, podkładek i szyn za pomocą urządzenia wyposażonego w przyrząd rozpierający, wymuszający wymagany wymiar prześwitu toru oraz w mechanizmy dociskające podkłady do szyn i unieruchamiające na czas montażu łączone z sobą części przesł torowych.

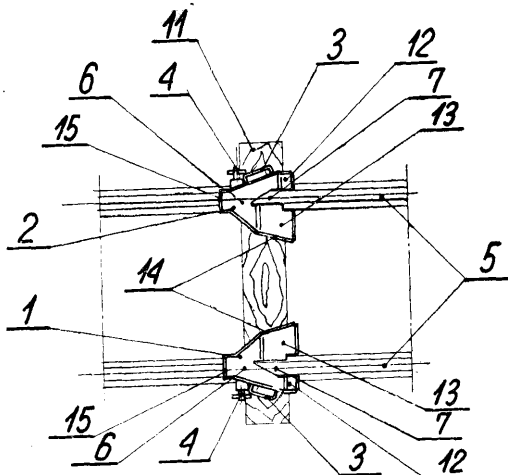
Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że przyrząd rozpierający i mechanizmy dociskające podkłady do szyn są umieszczone na wspólnej ramie wyposażonej w koła jezdne do jazdy po szynach montowanego przesła.

19a (P. 159079) 23.11.1972.

Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi Zakłady Badawcze i Projektowe Miedzi „Cuprum”, Wrocław (Józef Wierzbicki, Konrad Chabin).

Wkolejnicza wóz kopalniany posiadająca korpus nakładany na szynę toru i zabezpieczona przed przesunięciem wspornikiem opartym o podkładkę żebrą podkładu a przed obrotem względem osi toru wspornikiem opartym o podkład toru oraz zatrzaskiem obejmującym główkę szyny, z dwoma powierzchniami naprowadzającymi nachylonymi pod ostrym kątem do toru w kierunku wtaczanego wozu, znamienna tym, że powierzchnie naprowadzające (12, 13) są względem siebie przesunięte w płaszczyźnie pionowej przy czym zewnętrzna powierzchnia naprowadzająca (12) jest położona wyżej niż wewnętrzna (13), a ponadto jest ona znacznie węższa niż wewnętrzna powierzchnia naprowadzająca.

19a (P. 159387) 8.12.1972.

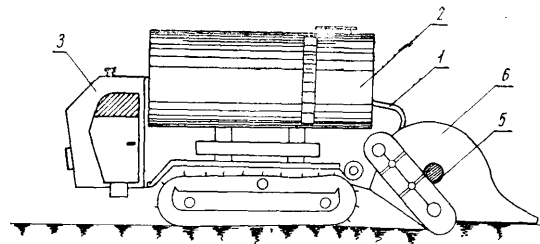
Polskie Koleje Państwowe Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Kolejnictwa, Warszawa (Michał Rościszewski).

Sposób zamulania płytkich zrobów zwłaszcza pod terenami kolejowymi. Tekst zgłoszenia i rysunek zamieszczono w klasie 5d na str. 11.

19c (P. 158796) 10.11.1972.

Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Techniki Drogowej, Warszawa, Polska (Jan Szaciłło).

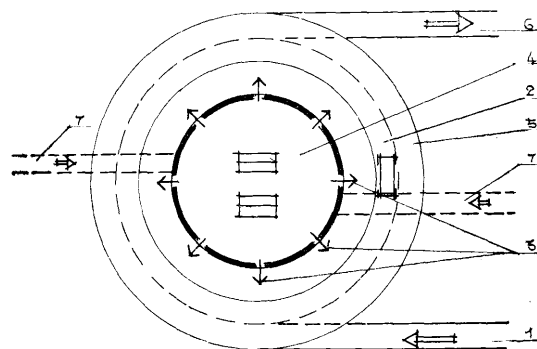
Urządzenie do rozsypywania i mieszania spoiwa z gruntem, posiadające umieszczony na samojezdnym ciągniku gąsienicowym pojemnik ze spoiwem oraz doczepną mieszarkę do spulchniania i mieszania gruntu, znamienny tym, że jest wyposażony w elastyczny przewód (1) zamocowany z jednej strony do pojemnika (2), a z drugiej do mającego perforowane otwory (4) rurowego wału obrotowego (5) mieszarki (6) oraz w umieszczony na półobwodzie wału (5) płaszcz (7), przysłaniający otwory (4) do wysypu spoiwa, zaś na obu końcach wału (5) mieszarki (6) znajdują się pokrętła (8) do regulacji ilości wysypywanego spoiwa.

19c (P. 159606) 18.12.1972.

Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Ogólnego „Miastoprojekt”, Kielce (Mieczysław Kubala, Edward Modrzejewski).

Układ komunikacyjny dworców autobusowych jako część rozwiązania dworca według znanych wymagań funkcjonalnych znamienny tym, że stanowiska 3 postojowe rozmieszczone są na okręgu hali 4 manipulacyjnej wymuszając bezkolizyjny ruch autobusów po pasach wewnętrznym 2 i zewnętrznym 5 oraz ograniczenie ruchu pasażerskiego na trasie z hali 4 manipulacyjnej przez stanowiska 3 postojowe do autobusu.

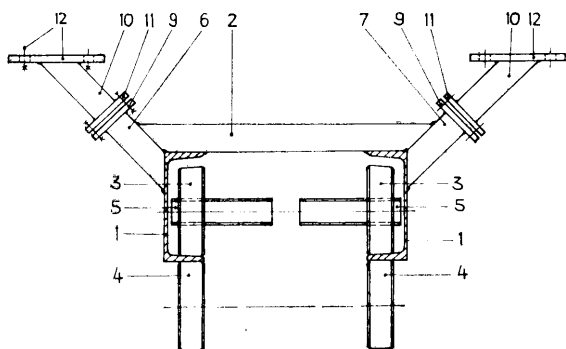
20a (P. 159174) 29.11.1972.

Pierwszeństwo: 1 grudnia 1971 - Niemiecka Republika Federalna

Becorit Grubenausbau GmbH, Recklinghausen, Niemiecka Republika Federalna (Theodor Kolk, Wilhelm Wertelewski).

Kolej dwuszynowa o ruchu wymuszonym, zwłaszcza do eksploatacji podziemnej w kopalniach, z szynami jezdnyymi w postaci dwóch umieszczonych względem

siebie z odstępem, zwróconych ku sobie otwartymi stronami profili w kształcie litery U, których poziome półki, zwrócone ku pojazdowi, służą jako powierzchnie toczone dla przylegających z obu stron kół tocznych lub podporowych o poziomych osiach, i których pasy pionowe służą jako powierzchnie toczone dla kół stabilizujących o pionowych osiach, znamienna tym, że w celu wykorzystywania kolei jako wiszącej, szyny jezdne są zawieszane półkami, służącymi jako powierzchnie toczone, ku dołowi.

20c

(P. 140497)

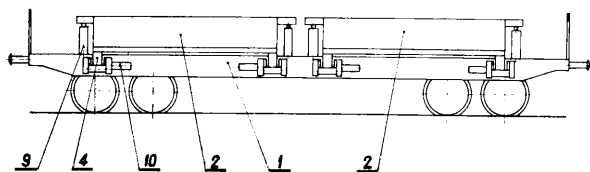
8.05.1970.

Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne Maszyn i Urządzeń Budowlanych, Warszawa (Jerzy Wojtowicz).

Wagon samowyladowczy, wyposażony w podwozie jezdne, na którym jest ustawiona jedna lub więcej skrzyń ładunkowych rozładowywanych na bok przez ich przechylenie, np. za pomocą siłowników, znamienna tym, że każda ze skrzyń (2) ma co najmniej dwa ramiona (4) osadzone przegubowo w jarzmach (7) znajdujących się w bocznych i dolnych częściach podwozia (1), oraz co najmniej jedną boczną ścianę (3) zamocowaną odobrotowo do konstrukcji skrzyni ładunkowej (2).

Wagon według zastrz. 1 znamienny tym, że ramię (4) jest zabezpieczone w jarzmie (7) przesuwным rygłem (6), który jest połączony z siłownikiem (8) zamocowanym do podwozia (1).

Wagon według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że do obrotowej ściany bocznej (3) jest zamocowana obrotowo dwuramienna dźwignia (11), połączona z siłownikiem (10) przymocowanym do konstrukcji skrzyni ładunkowej (2), która współpracuje z rygłem (12) osadzonym przesuwnie w konstrukcji tej bocznej ściany (3).

20c

(P. 151801)

26.11.1971.

Zaodrzańskie Zakłady Przemysłu Metalowego im. Marcelego Nowotki, Zielona Góra (Wacław Lewanowski, Maciej Ławniczak, Stanisław Paszkiewicz).

Wagonowa deska podłogowa o układzie drewno-polistyren przeznaczona na podłogi w wagonach kolejowych zwłaszcza węglarkach i platformach, pojazdach transportowych np. w samochodach ciężarowych do transportu materiałów budowlanych znamienna tym, że nowy typ deski podłogowej powstaje w wyniku trwałego połączenia substancji drzewnej z polistyrenem poprzez spolimeryzowanie styrenu w desce podłogowej, przy czym zależność substancji drzewnej od polimeru syntetycznego można kształtować w stosunku dowolnym w zależności od rodzaju i gęstości drewna.

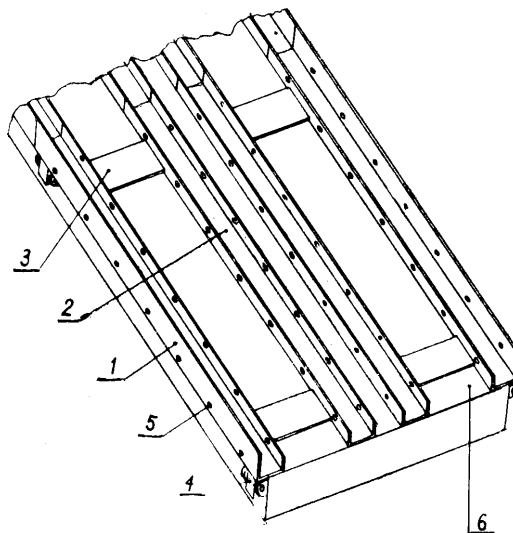
20c

(P. 159051)

24.11.1972.

Biuro Projektowo-Technologiczne Przemysłu Motoryzacyjnego „MOTOPROJEKT”, Warszawa, (Bogdan Korosadowicz).

Burta wagonu platformowego do przewozu samochodów znamienna tym, że składa się z dwóch prowadnic (1 i 2) połączonych poprzeczkami (3) i zaopatrzona jest w zawiasy (4) osadzone stosownie do położenia istniejących, w uniwersalnych wagonach platformowych, zawias burt bocznych.

20e

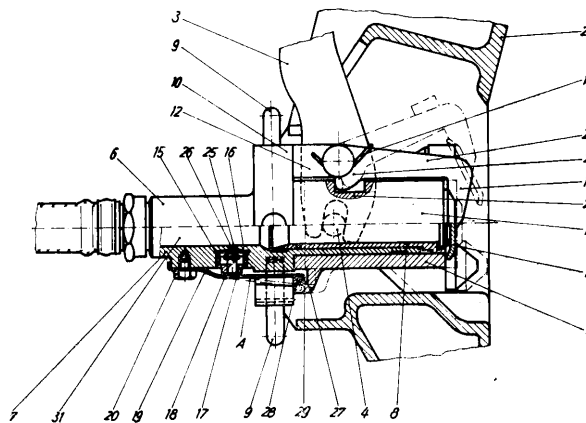
(P. 136553)

28.10.1969.

Pierwszeństwo: 29.10.1968 - Niemiecka Republika Demokratyczna

Ministerium für Verkehrswesen, Berlin, Niemiecka Republika Demokratyczna (Peter Federowitsch Archipow).

Sprzęg przewodowy automatycznego połączenia ciągnowo-zderzakowego pojazdów szynowych, którego nasady łącznika powietrznego, ewentualnie styki elektryczne łącznika kablowego, posiadają obracającą się, ochronną osłonę, uruchamianą przez przeciwsprzęg, znamienny tym, że posiada uruchamiany pneumatycznie i zamocowany w łączniku powietrznym (1) człon blokujący połączony kanałem powietrznym (25) z przewodem powietrznym (31), składający się z membrany (15) i trzpienia sterującego (18).

20e

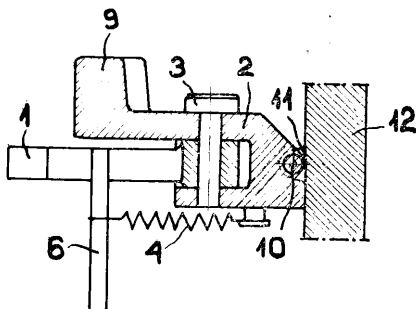
(P. 144254)

5.11.1970.

Patent dodatkowy do patentu Nr. P-144809

Zabrzeńska Fabryka Maszyn Górniczych, Zabrze (Jerzy Kostyrko).

Sprzęg do spinania i rozpinania wagonów, zwłaszcza wozów kopalnianych, według patentu Nr. P-144809,

znamienny tym, że korpus (2) sprzęgu jest z podwoziem (12) wagonu połączony ruchowo w sposób umożliwiający w płaszczyźnie pionowej ruch korpusu (2) sprzęgu względem podwozia (12).

20e

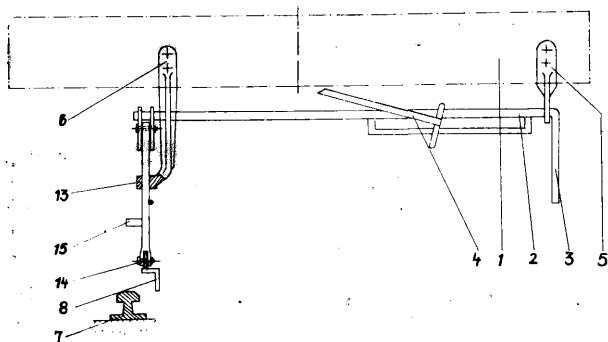
(P. 158660)

6.11.1972.

Pierwszeństwo: 8.11.1971 - NRD

Ministerium für Verkehrswesen, Berlin, NRD (Piotr Fjodorowitsch Archipow).

Urządzenie do odsprzęgania pojazdów szynowych ze sprzęgami automatycznymi, uruchamiane przez sterowanie za pomocą kabłąka najazdowego, znamienne tym, że ma obrotowy wałek (2), ułożyskowany naczółownicą (1) pojazdu szynowego w elementach (5, 6), obracany za pośrednictwem przemieszczającego się pionowo w przewodniku (13) popychacza (12) przez dosuwany ręcznie lub w sposób sterowany kabłąk (8) za pomocą zamocowanej na wałku (2) nasady (10) z otworem podłużnym (11) oraz tym, że popychacz (12) posiada na dolnym końcu krążek (14).

20e

(P. 158752)

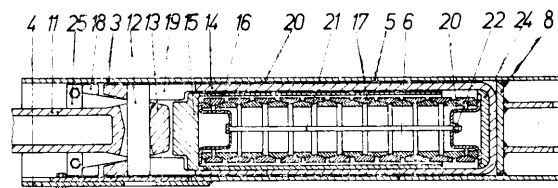
8.11.1972.

Pierwszeństwo: 10.11.1971 - NRD

Ministerium für Verkehrswesen, Berlin, NRD (Günter Kneupel, Roland Gössner, Klaus Danbrowski, Wolfgang Rehnert, Ottomar Schmidt, Berud Ziese).

Urządzenie ciąglowe i zderzakowe do sprzęgów ciąglowo-zderzakowych pojazdów szynowych, w którym ramię sprzęgu i główka sprzęgu zamocowane są przegubowo poprzez przegub, przeważnie przegub ustalający, na pionowym sworzniu, który zarówno w kierunku pociągania jak i również w kierunku zderzania wspiera się poprzez naprężony wstępnie naciąg sprężynowy na podwoziu pojazdu szynowego, oraz rozmieszczenie tego urządzenia w podwoziu pojazdu, znamienne tym, że posiada naciąg sprężynowy (17) ułożony w ukształtowanej w postaci skrzynki tulei prowadzącej (16) i prowadzony w sposób umożliwiający ruch wzdluzny opierający się z jednej strony tulei prowadzącej (16) o połączoną trwale z tuleją (16) płytę oporową (15) a z drugiej strony tulei prowadzącej (16) o płytkę mocującą (24), przy czym tuleja prowadząca (16) umieszczona jest wewnątrz widełkowanego jarzma ściągającego (14), którego koniec zwrócony ku główce sprzęgu, posiada otwór podłużny (19)

którego długość określona jest przez posuw ściskający i przez luz sworznia (12) w ramieniu sprzęgu (11), a w którym to otworze podłużnym (19) umieszczony jest sworznie (12) łączący jarzmo ściągające (14) i ramię sprzęgu (11), oraz że posiada ukształtowany w postaci skrzynki obszar (10) zabudowy, który w zasięgu centralnego wprowadzenia siły automatycznego sprzęgła, tworzy w dźwigarze czołowym (1), lej sprężynowy (26), składający się z łożysk oporowych (2), górnej i dolnej pokrywy (3 i 4) oraz blach bocznych (7), z którym łączą się umieszczone równoległe do siebie ściany boczne (9), połączone od góry i od dołu za pomocą wystających poza ściany boczne (9) blach okrywających (5; 6) oraz zamknięte przez służące jako łożysko oporowe dno (8), w którym umieszczone są naciąg sprężynowy (17), tuleja prowadząca (16) i jarzmo ściągające (14), poruszające się wzdluznie w stosunku do siebie, przy czym tuleja prowadząca (16), poruszając się wzdluznie, przylega swymi bokami do ścian bocznych (9), a jarzmo ściągające (14), zajmujące całą szerokość obszaru (10) zabudowy, poruszając się wzdluznie, przylega do górnej i dolnej blachy okrywających (5, 6).

20e

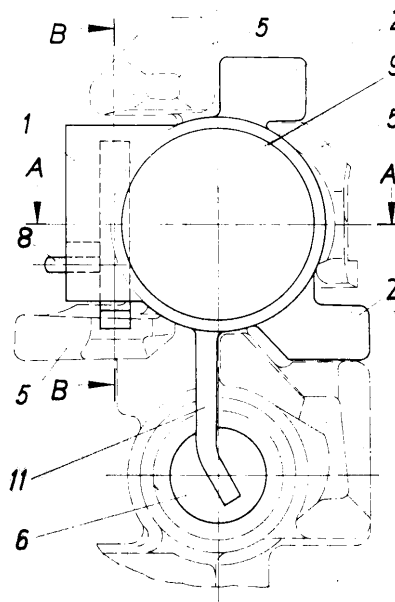
(P. 159370)

7.12.1972.

Pierwszeństwo: 9 grudnia 1971 - Niemiecka Republika Demokratyczna

Ministerium für Verkehrswesen, Berlin, Niemiecka Republika Demokratyczna (Reiner Seibt, Siegfried Tais).

Nasadka do sprzęgła elektrycznego automatycznych sprzęgów ciąglowo-zderzakowych w pojazdach szynowych dla realizacji zasady elektrycznego układu połączeń bezpieczeństwa, przy czym w końcowym pojeździe zespołu pojazdów dwa lub kilka przewodów elektrycznych ulega połączeniu między sobą za pomocą mostka przewodów, znamienne tym, że jest umieszczona na zestykach elektrycznych i posiada na obwodzie powierzchnie ochronne (2), na które są nałożone chwytaki (5) sprzęgła ekwiwalentnego względnie duży zaczepek w kształcie rogu sprzęgła pojazdu.

20c

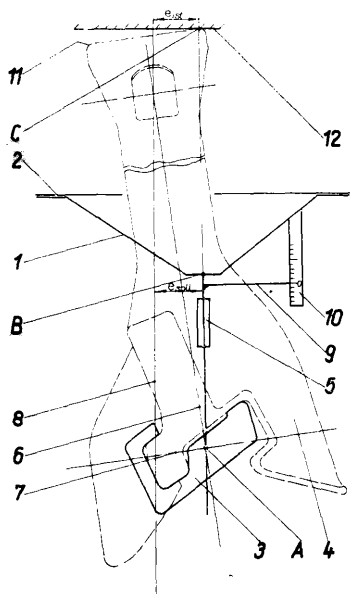
(P. 159371)

7.12.1972.

Pierwszeństwo: 9 grudnia 1971 - Niemiecka
Republika Demokratyczna

Ministerium für Verkehrswesen, Berlin. Niemiecka
Republika Demokratyczna (Reiner Seibt).

Przyrząd kontrolny dla sprzęgów ciągłowo-zderzakowych przy wagonach kolejowych, mających przegub stabilizacji, do sprawdzania wymiarów stabilizujących w zamontowanym przy wagonie sprzęgu ciągłowo-zderzakowym, znamienny tym, że ma umieszczoną przy czołowej stronie (2) wagonu podpórę (1), a przy główce (4) sprzęgu ciągłowo-zderzakowego umieszczoną kształtkę (3), przy czym podpórę (1) jest połączona z kształtką (3) za pomocą członu (5) przenoszącego siłę, który dociska sprzęg ciągłowo-zderzakowy krawcową powierzchnią (11) przegubu w kierunku wagonu, do powierzchni oporowej (12), podczas gdy człon (5) przenoszący siłę jest połączony przegubowo z podpórą (1) w punkcie (B) zaczepienia, którego położenie jest uzależnione każdorazowo od sprawdzanego wymiaru stabilizującego (czł), oraz z punktem (A) zaczepienia, znajdującym się na kształtce (3) i leżącym przeważnie w punkcie przecięcia się wzdłużnej osi (6) sprzęgu z płaszczyzną (7) sprzęgania.

20g

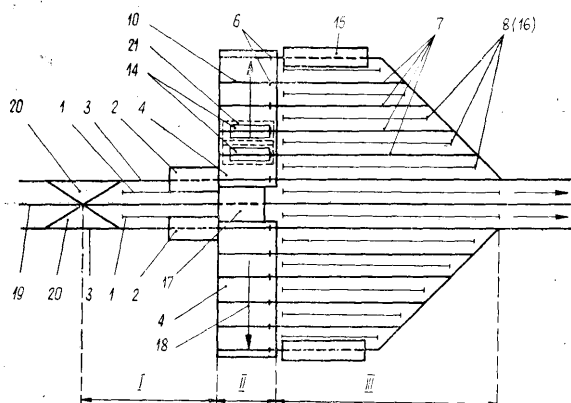
(P. 158885)

16.11.1972.

Pierwszeństwo: 8.11.1971

Ministerium für Verkehrswesen, Berlin, NRD (Wolfgang Rehnert, Klaus Hesse).

Sposób automatycznego rozrządzania wagonów kolejowych za pomocą sterowanych urządzeń poruszających wagony oraz urządzeń kontrolnych, polegający

na nadawaniu wagonom kolejowym, na przykład za pomocą górki rozrządowej, odpowiedniej energii kinetycznej i wytrącanie jej za pomocą urządzeń hamujących wewnątrz strefy zbiorczej, znamienny tym, że do przebiegu taktowego automatycznego rozrządzania stosuje się strefę wjazdową, zaopatrzone w sterowane centralnie urządzenie dopychające wagony i urządzenie do wejściowej kontroli wagonów, które umożliwia na przykład przyjmowanie, wykorzystanie i dalsze przekazywanie danych eksploatacyjno-organizacyjnych i technicznych, strefę zbiorczą oraz strefę doprowadzającą wyposażoną w podajnik, składający się z wózków transportowych i obiegający w poprzek tory strefy wjazdowej i strefy zbiorczej.

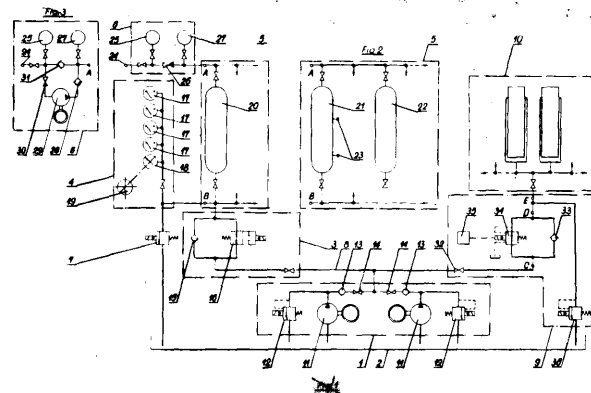
20h

(P. 159997)

28.12.1972.

Polskie Koleje Państwowe Biuro Projektów Kolejowych, Kraków, (Tadeusz Staszicki, Jan Panaś, Ryszard Kalinowski, Kazimierz Stanclik, Paweł Podzorny, Bolesław Nogawczyk, Jerzy Błaszczyk).

Urządzenie do napędu hydraulicznego hamulców torowych zawierające dwa równoległe połączone układy pompowe, z których każdy składa się z pompy wysokociśnieniowej, zaworu przelewowego, zaworu zwrotnego i zaworu odcinającego, wyposażone w hydrauliczno-gazowy akumulator i zespół pomiarowy podłączony do linii ciśnieniowej wraz z zespołem do sterowania hamulcem i zespołem cylindrów hamulca według patentu nr 51161, znamienny tym, że zespół akumulatora hydrauliczno-gazowego (5) w części gazowej wraz z równoległym włączonym manometrem kontrolnym akumulatora (27) połączony jest poprzez zawór zwrotno-odcinający (26) z punktem poboru gazu (24) i manometrem kontrolnym punktu poboru gazu (25), a w części olejowej połączony jest z zespołem elektrohydraulicznych czujników ciśnienia (4), sterowanym zaworem bezpieczeństwa (7) oraz z linią zasilającą (8) i zespołem pompowym (1), poprzez równoległe połączone rozdzielacz dwupozycyjny z elementem do zdalnego sterowania (16) i zawór zwrotny (15), natomiast w zespole elektrohydraulicznego sterowania hamulcem torowym (9) między linią zasilającą (8) z jednej strony, a zespołem cylindrów hamulca torowego (10) i sterowanym zaworem spustowym (36) z drugiej strony są włączone równoległe zawór zwrotny (33) i reduktor ciśnienia z elementem do zdalnego sterowania (34).

20i

(P. 158931)

18.11.1972.

Biuro Projektów Kolejowych, Kraków, Polska (Tadeusz Staszicki, Jerzy Błaszczyk).

Elektroniczny układ do kontroli zajęcia odcinka toru, zwłaszcza dla automatyzacji procesów rozrządzania i mycia wagonów kolejowych znamienny tym, że na początku i końcu kontrolowanego odcinka toru są zainstalowane czujniki torowe (A) i (B) dwukontaktowe połączone odpowiednio z układami do rozrzniania zwrotu wektora prędkości wagonu (EA) i (EB), które z kolei połączone są z odpowiednimi licznikami (LA+), (LA-) i (LB+), (LB-).

21c

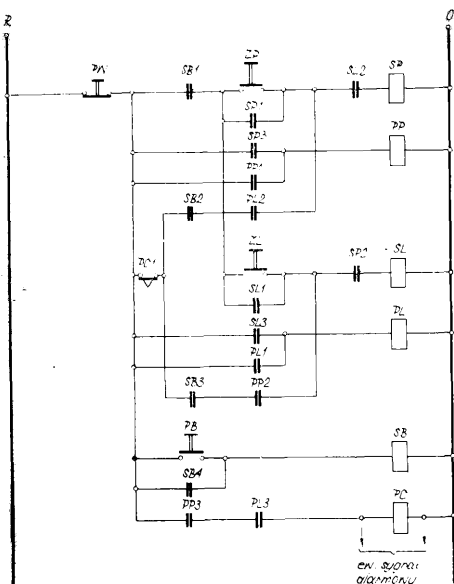
(P. 132926)

14.04.1969.

Przedsiębiorstwo Robót Instalacyjno-Montażowych, Pruszcz Gdański (Jacek Żyborski, Aleksander Hajdukiewicz).

Sposób zabezpieczenia obsługi maszyn o obracających się częściach, zwłaszcza walcach, oraz układ służący do tego sposobu, znamienny tym, że w układzie dwukierunkowego sterowania silnika asynchronicznego wprowadza przekaźniki (styczniki pomocnicze) pamięci o kierunku obrotów silnika w prawo i obrotów w lewo oraz stycznik bezpieczeństwa, które współdziałając ze stycznikami głównymi wywołują samoczynny nawrót silnika z chwilą naciśnięcia przycisku bezpieczeństwa niezależnie od dotychczasowego kierunku obrotów.

Układ do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że jest zaopatrzony w przekaźniki (styczniki) pomocnicze zachowujące pamięć o kierunku obrotów silnika przed chwilą naciśnięcia przycisku bezpieczeństwa.

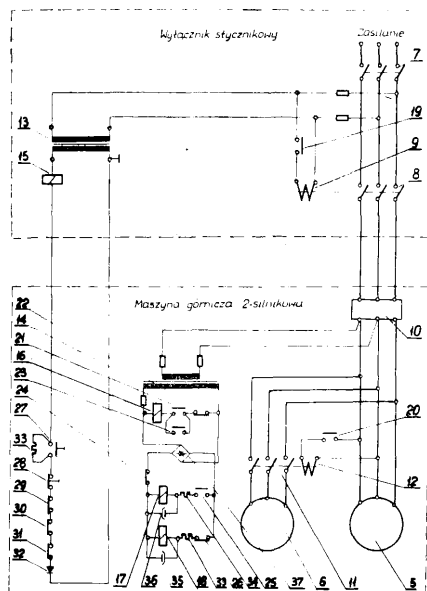
21c

(P. 142091)

16.07.1970.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice (Aleksander Bicz, Andrzej Szczurek, Robert Skrzydło).

Urządzenie do sterowania rozruchu silników elektrycznych wielosilnikowej maszyny górniczej, zna-

mienne tym, że ma urządzenie umożliwiające załączenie każdego kolejnego silnika (6) ze zwłoką poprzez przynależny stycznik (12) umieszczony na maszynie i sterowany stykiem (20) przekaźnika (16) zasilanego z obwodu siłowego poprzedniego silnika (5), przy czym każdy z tych styczników (12) jest zasilany szeregowo poprzez stycznik (9) pierwszego silnika (5) umieszczony poza maszyną.

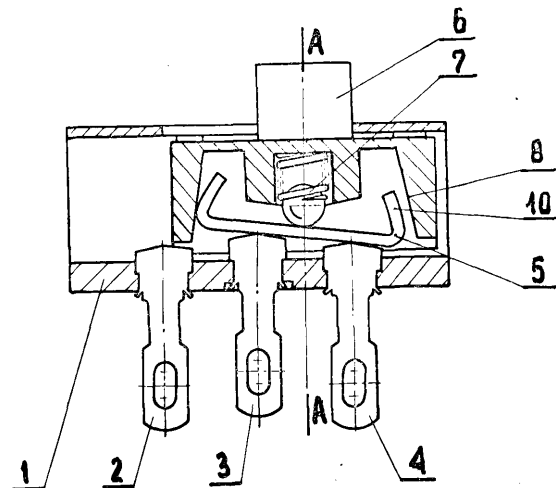
21c

(P. 148963)

22.06.1971.

Zakłady Radiowe „Eltra”, Bydgoszcz, Polska (Alojzy Matyaszczyk, Jerzy Redmann).

Miniaturowy łącznik suwakowy, w którym prowadzony styk ruchomy przy pomocy przycisku manipulacyjnego łączy sąsiednie styki stałe, umocowane liniowo w płytce, tworząc tory kontaktowe, znamienny tym, że styk ruchomy (5) ma postać litery C leżącej na swoim grzbiecie, przy czym styk ruchomy (5) zwierza swoją dolną płaszczyznę zależnie od pozycji roboczej styki stałe (2) i (3) lub (3) i (4), w których górna powierzchnia stałego styku środkowego (3) leży powyżej linii poziomej łączącej górne powierzchnie poziome styków skrajnych (2) i (4), dzięki czemu styk ruchomy (5) może wykonywać ruch ślizgowo-wahadłowy, a w końcowej fazie tego ruchu następuje szybkie rozwarcie styków.

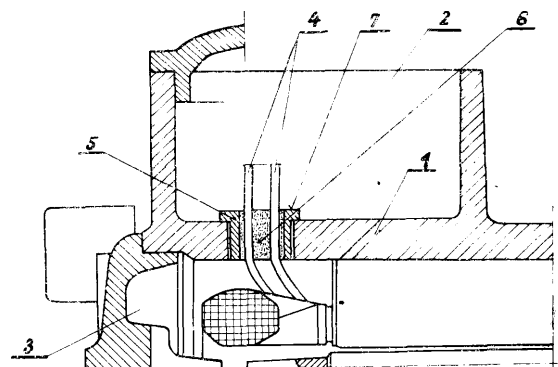
21c

(P. 156028)

15.06.1972.

(Zdzisław Buczyński, Alojzy Chwalczyk, Janusz Ciok, Jan Kołodziej, Paweł Kudera, Jan Pilarski, Franciszek Sumera).

Przeciwybuchowy kadłub urządzenia elektrycznego, składający się z kilku ognioszczelnych komór oddzielonych od siebie ściankami, w których są osadzone przepusty z przewodami elektrycznymi, znamienny tym, że oddzielająca komory (2, 3) ścianka (1) ma przepust zaopatrzony w kilka elektrycznych przewodów (4) zaopatrzony w tuleję (5) wypełnioną zalewową masą (6), w której są trwale umieszczone te przewody.

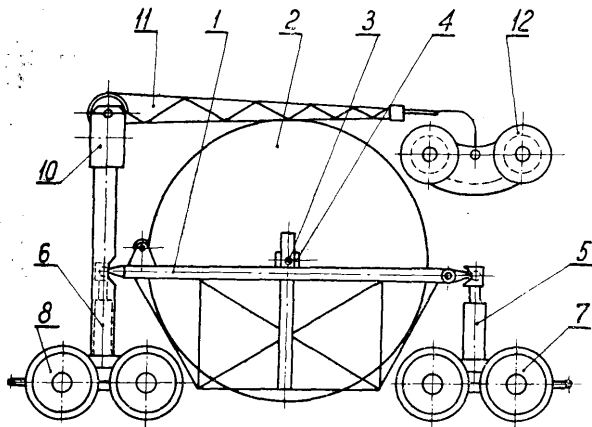
21c

(P. 156529)

6.07.1972.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice (Czesław Belec, Stanisław Dukaczewski).

Urządzenie do zawieszania kabli lub przewodów w chodnikach kopalni z bębnem umieszczonym na podwoziu, znamienne tym, że ma ramę (1) umieszczoną przegubowo na kolumnach (5) i (6) osadzonych na podwoziu (7) i (8) o regulowanym rozstawie osi kół, przy czym kolumny (5) i (6) mają regulowaną wysokość, a kolumna (6) jest zakończona wysięgnikiem (11).

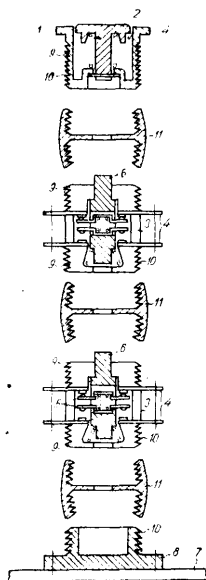
21c

(P. 156622)

10.07.1972.

Elektroprístroj narodni podnik, Modrany, Czechosłowacja (Josef Jambura, Bohumil Vacek).

Nastawnik dla obwodu pomocniczego do sterowania procesów produkcyjnych, składający się z główki z przyciskiem, obrotową lub wahliwą dźwignią, zarówno sygnalizacyjną, przyciskiem blokującym i podobnymi elementami oraz zawierający zespół stykowy w postaci cylindrycznego lub graniastosłupowego korpusu oraz wyposażony w nakrętkę lub inny element do mocowania nastawnika na płycie montażowej, znamienne tym, że zewnętrzne lub wewnętrzne zwrócone do siebie ścianki korpusu główki (1) oraz zespół stykowy (3) i pierścień mocujący (23) lub cokol (8) są wyposażone na przynajmniej części swej powierzchni w rowki, na przykład w postaci uzębienia (9), przebiegające równoległe do powierzchni płyty montażowej (7).

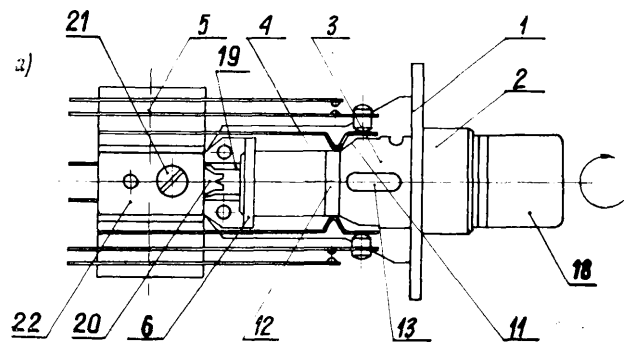
21C

(P. 156775)

18.07.1972.

Zakłady Wytwórcze Urządzeń Telefonicznych im. Komuny Paryskiej „TELKOM-ZWUT”, Warszawa (Jerzy Czajkowski, Andrzej Szuliński, Andrzej Kamiński, Bogusław Berezowski).

Przełącznik wielozestykowy przeznaczony do przełączania obwodów elektrycznych słaboprądowych przez jego dwa układy przełączające, umieszczone symetrycznie względem osi korpusu i utwierdzone do korpusu, który posiada tulejkę (2) umieszczoną w osi korpusu, w której jest umieszczony trzpień albo dźwignia zamocowana na osi (17) utwierdzonej w otworze (16) wykonanym w tulejce (2), znamienne tym, że trzpień (3), którego zewnętrzną powierzchnię stanowią dwie powierzchnie walcowe o różnych średnicach, posiada w pobliżu miejsca zmiany średnic dwa rodzaje powierzchni roboczych, z których dwie powierzchnie są powierzchniami skośnymi (11), pochyłonymi w kierunku powierzchni walcowej o mniejszej średnicy pod kątem ostrym i symetrycznie względem osi trzpienia (3), po przeciwnych stronach powierzchni walcowych, tak że znajdują się one naprzeciw sprężyn napędowych (4) tylko wtedy, gdy koniec walcowy wkręta (8) wkręconego w otwór wykonany w korpusie (1) znajduje się w podłużnym wycięciu (13) wykonanym wzdłuż osi trzpienia (3), na pewnym odcinku części walcowej o większej średnicy, a drugie dwie powierzchnie robocze są powierzchniami krzywkowymi (12) wykonanymi w płaszczyźnie prostopadłej do osi trzpienia (3) i tak, że znajdują się one naprzeciw sprężyn napędowych (4) tylko wtedy, gdy koniec walcowy wkręta (8) wkręconego w otwór wykonany w ścianie korpusu (1) będzie się znajdował w promieniowym wycięciu (14) wykonanym na pewnej części obwodu zewnętrznej walcowej powierzchni o większej średnicy trzpienia (3).

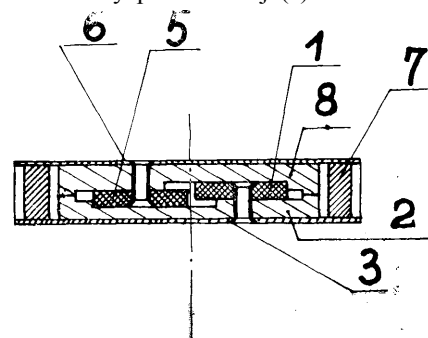
21c

(P. 156961)

27.07.1972.

Instytut Elektrotechniki, Warszawa (Edward Skowroński, Andrzej Balcerzak, Henryk Reguła).

Iskiernik odgromnikowy z magnetycznym wydłużaniem łuku, znamienne tym, że elektrody robocze (1) i (5) są umiejscowione we wgłębieniach (4) przy krawędzi kpmory gaszeniowej zestawionej z dwóch kształtek izolacyjnych (2) i (8), przy czym elektroda (1) jest dołączona do elektrody pomocniczej (3), a druga (5) do elektrody pomocniczej (6).

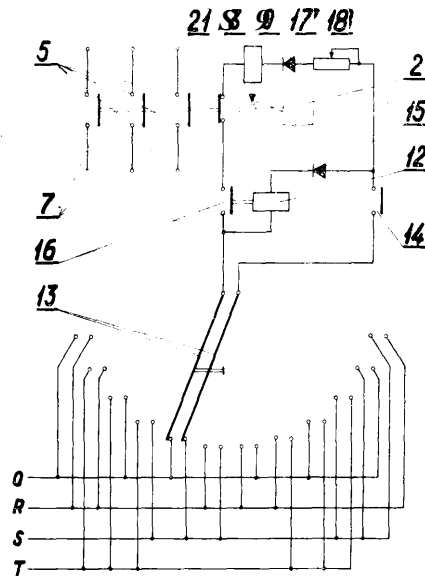
21c

(P. 157247)

12.08.1972.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, Polska (Zenon Tabaczyński).

Załącznik zwarciový z zasobnikowym napędem mechanicznym, przeznaczony do stosowania w laboratoriach wieloprądowych do zwierania obwodów probierczych, zwłaszcza na niskim napięciu, znamieny tym, że ma po dwa styki szczękowe (5) w każdym biegunie, zwierane ruchomym stykiem nożowym (7) oraz posiada elektromagnetyczny wyzwalacz (4) napędu styków ruchomych (7) z cewką (9) zasilaną z trójfazowej sieci prądu przemiennego poprzez wielopozycyjny przełącznik umożliwiający wybór dowolnego napięcia spośród dwunastowektorowej gwiazdy napięć skojarzonych i poprzez półokresowy prostownik (17), połączony szeregowo z opornikiem nastawczym (18), przy czym w obwodzie cewki (9) wyzwalacza (4) ma zwierny zestyk (16) przekątnika, którego cewka (12) z szeregowo połączonym z nią prostownikiem półokresowym (15) jest włączona w obwód zasilający równolegle z obwodem cewki (9) wyzwalacza (4), a ponadto w gałęzi między stykami ruchomymi (13) przełącznika, a punktem połączenia obwodów cewki (9) wyzwalacza (4) i cewki (12) przekątnika zawiera zestyk zwierny (14) nastawnika czasowego zwarciovni.

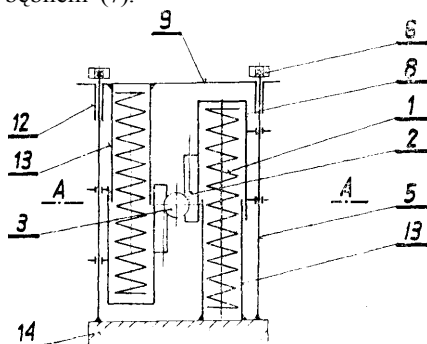
21c

(P. 157469)

28.08.1972.

Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego - Biprohut Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice, Polska (Krzysztof Wilk).

Mechanizm sprężynowy napędu bębnow kablowych mający znany kablówy bęben i zębatą przekładnię, znamieny tym, że ma co najmniej dwie cylindryczne sprężyny (1) umieszczone równolegle w teleskopach (8 i 13), przy czym przesuwne tuleje (8) teleskopów są usytuowane przeciwnie i mają zębatki (2) współpracujące z zębami (3) połączonym przez koła zębata z bębniem (7).

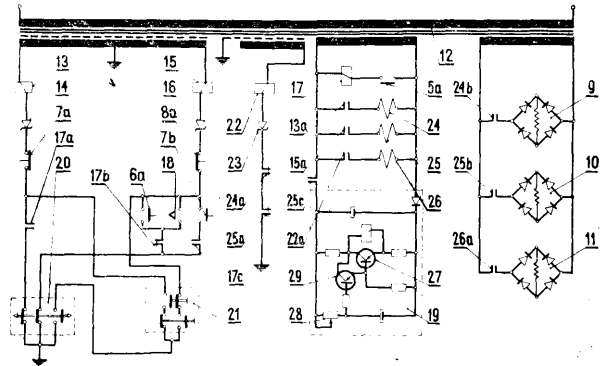
21c

(P. 158166)

9.10.1972.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Jastrzębie”, Jastrzębie-Zdrój (Jan Kacy, Antoni Piechota, Urszula Trawińska).

Układ połączeń do automatycznego sterowania kopalnianego urządzenia **transportowo-załadowego** posiadającego umieszczony pod głównym taśmowym przenośnikiem podającym zasobnik z rewersyjnymi

przenośnikami zgrzeblowymi wyposażonymi w hydrauliczne napędy, znamieny tym, że iskrobezpieczny obwód sterowniczy ma odekranowane uzwojenie transformatora (12) połączone jednym końcem przez uzwojenie pierwszego sterującego przekątnika (13) z anodą pierwszej diody (14), najkorzystniejszej diody Zenera, oraz drugim końcem przez uzwojenie drugiego sterującego przekątnika (15) z anodą drugiej diody (16), a katoda pierwszej diody (14) przyłączona jest iskrobezpieczną linią poprzez rozwierny styk (7a) drugiego nadajnika (7) przeładowania i zwierny styk (17a) przekątnika ruchu (17) odbiorczego przekątnika (4) do uziemiającego przewodu, połączonego przez obwód z rozwiernym stykiem (17b) przekątnika ruchu (17) odbiorczego przenośnika (4) i zwiernym stykiem (6a) pierwszego nadajnika (6) przeładowania zbocznikowany obwodem ze zwiernym stykiem (17c) przekątnika ruchu (17) odbiorczego przenośnika (4) i zwiernym stykiem (7b) drugiego nadajnika (7) przeładowania, przyłączonego przez rozwierny styk (8a) nadajnika (8) napędnienia do katody drugiej diody (16), natomiast drugie odekranowane uzwojenie transformatora (12) jest połączone przez uzwojenie trzeciej diody (23), najkorzystniejszej diody Zenera, której katoda przyłączona jest poprzez szeregowo połączone rozwiernie styki (24a, 25a) stycznika (24) pierwszego elektrozaworu (9) i stycznika (25) drugiego elektrozaworu (10) do uziemiającego przewodu, przy czym zwierny styk (6a) pierwszego nadajnika (6) przeładowania jest zbocznikowany stykiem tranzystorowego wodowego zestyku (18) zwłocznego przekątnika (19), którego uzwojenie (18a) włączone jest w obwód kolektor-emiter drugiego tranzystora (27), zaś regulacyjny opornik (28) inercji zadziałania w obwód kolektor-baza pierwszego tranzystora (29).

21c

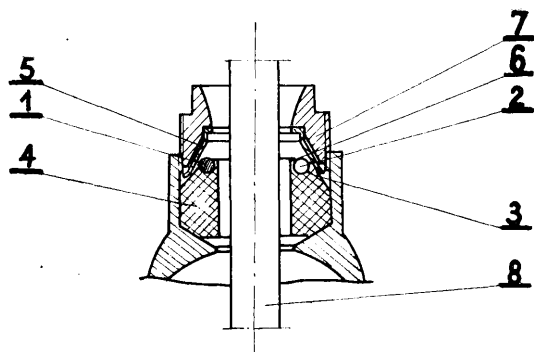
(P. 158700)

31.10.1972.

Patent dodatkowy do patentu P. 155249

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Sprzętu Elektrotechnicznego „Elgos”, Czechowice-Dziedzice, Polska (Kazimierz Duranek, Alfons Mynarski, Alojzy Kopeć).

Urządzenie do zaciskania przewodów w dławikach sprzętu elektrotechnicznego, składające się z korpusu, uszczelki, stożkowej podkładki oraz nakrętki według patentu nr..., znamienne tym, że znana uszczelka (4) ma na swej powierzchni od strony podkładki (5) centryczny rowek (3), z wystającym kołnierzem (6), w którym jest umieszczony sprężynujący pierścień (1), którego odległość końców w stanie rozprężonym jest proporcjonalna do różnicy średnic zaciskanych przewodów.

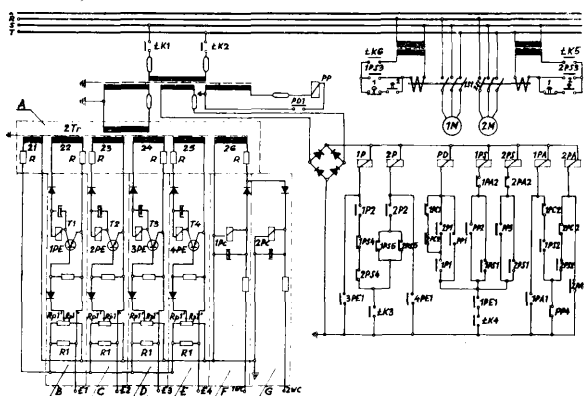
21c

(P. 158734)

8.11.1972.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Rydułtowy”, Rydułtowy (Stefan Retek, Czesław Buchta, Henryk Wyściślik, Joachim Brząkalik, Zenon Michałak, Aleksander Bicz, Franciszek Michałek, Andrzej Szczurek, Ernestyn Polak).

Układ sterowania automatycznego pomp odwadniania przodkowego w podziemiach kopalni, zwłaszcza gazowych, znamienny tym, że posiada układ iskrobezpieczny (A), do którego przyłączone są zespoły kontroli poziomu wody (B, C, D, E) zbiornika, które poprzez mostki oporowe (R1, R_w, R_{p1'}, R_{p1''}) są przyłączane do uzwojenia wtórnego (z1) transformatora (2Tr), a poprzez zestyki (3PE1, 1PE1, 1P1, 2P1, PD1) przełączników (3PE, 1PE, 1P, 2P, PD) są włączane do obwodu przełącznika programowego (PP) wyposażonego w cztery programowo załączone zestyki (PP1, PP2, PP3, PP4), z których pierwszy zestyk zwierny (PP1) zamyka obwód podtrzymania przełącznika (PD), drugi i trzeci zestyk zwierny (PP2, PP3) zasilają obwody przełączników sterujących (1PS, 2PS), natomiast ostatni zestyk rozwierny (PP4) zamyka obwody przełączników awaryjnych (1PA, 2PA), ponadto do układu iskrobezpiecznego (A) przyłączone są zespoły kontroli ciśnienia (F, G), które poprzez zestyki rozwierny (1PC1, 2PC1, 1PC2, 2PC2) przełączników (1PC, 2PC) są przyłączone do przełączników (1PA, 2PA, PD).

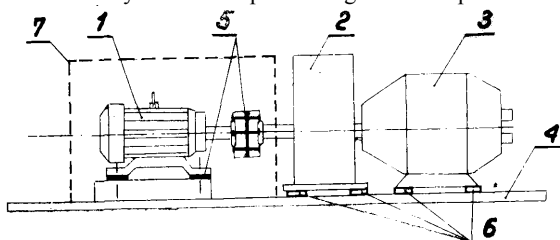
21c

(P. 158736)

8.11.1972.

Stocznia Północna, Gdańsk (Jerzy Pawłowski).

Isolacja podwójna urządzeń elektrycznych, mająca zastosowanie przy maszynach pracujących w pomieszczeniach o wysokim stopniu zagrożenia porażeniem

elektrycznym, znamienna tym, że układ izolacji dodatkowej (5) umieszczony jest pomiędzy urządzeniem elektrycznym (1) a urządzeniami współpracującymi (2) i (4) oraz ponadto urządzenia elektryczne (1) osłonięte jest osłoną izolacyjną (7).

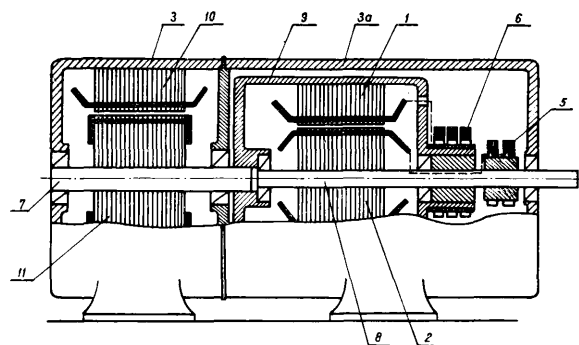
21c

(P. 158769)

9.11.1972.

Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego, Warszawa (Kazimierz Kozieł).

Przetwornik elektromaszynowy do płynnej regulacji prędkości obrotowej, składający się z dwóch wirujących maszyn prądu przemiennego, umieszczonych w jednej obudowie, wzdłuż wspólnej osi, z których jedna maszyna stanowi napędowy silnik synchroniczny, a druga maszyna wykonawcza posiada obrotowy stojan połączony trwale z wirnikiem napędowego silnika synchronicznego, znamienny tym, że druga maszyna prądu przemiennego stanowi silnik synchroniczny, którego stojan (1) wytwarza wirujące pole magnetyczne o kierunku przeciwnym do kierunku wirowania tego stojana, przy czym prędkość wirowania pola magnetycznego regulowana jest przez zmianę częstotliwości prądu zasilającego stojan (1).

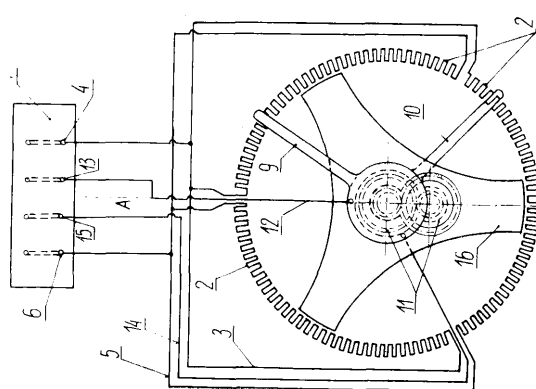
21c

(P. 158775)

9.11.1972.

Główny Instytut Górniczy, Katowice, Polska (Stanisław Mnich, Janina Knopik-Huńka).

Czujnik potencjometryczny drutowy, wieloobrotowy, znamienny tym, że na pierścieniu (1) są nawinięte segmentowo rezystory (2), najkorzystniej w ilości trzech lub czterech, równoległe połączone przewodami (3, 5) z czterech, równoległe połączone przewodami (4, 6) łączeniowej listwy (7), do której również przewodami (12, 14) do zacisków (13, 15), są przyłączone podstawowy suwak (10) oraz pomiarowy suwak (9), połączone między sobą za pomocą odpowiedniej przekładni (11) tak, aby podstawowy suwak (10) przemieszczał się po drutowym rezystorze (2) z opóźnieniem wynikającym z przełożenia przekładni (11) w stosunku do przemieszczania się pomiarowego suwaka (9).

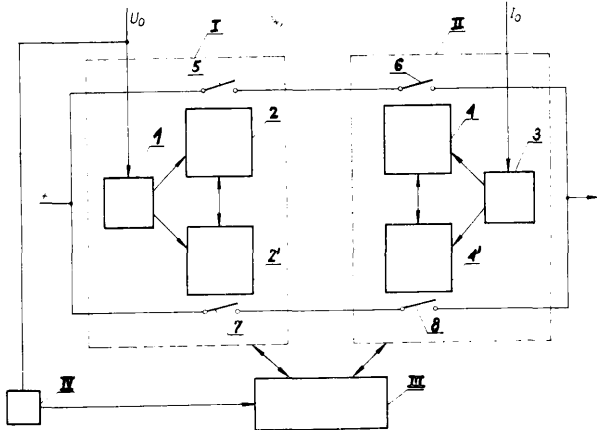
21c

(P. 158844)

13.11.1972.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, Polska (Tadeusz Lobos).

Układ kierunkowego zabezpieczenia sieci od jedno-fazowych zwarć doziemnych, wyposażony w napięciowy człon wejściowy, tworzący wraz z dwoma sprzężonymi ze sobą bistabilnymi przerzutnikami człon napięciowy, oraz w prądowy człon wejściowy, tworzący wraz z dwoma sprzężonymi ze sobą bistabilnymi przerzutnikami człon prądowy, znamienno tym, że pierwszy zestyk (5) napięciowego członu (I) połączony jest szeregowo z pierwszym zestykiem (6) prądowego członu (II), a drugi zestyk (7) napięciowego członu (I) jest połączony szeregowo z drugim zestykiem (8) prądowego członu (II), natomiast napięciowy człon (I) i prądowy człon (II) połączone są z kasującym układem (III), który poprzez nadnapięciowy przełącznik (IV) jest połączony z wejściowym napięciowym układem (I) wchodzącym w skład napięciowego członu (I).

21c

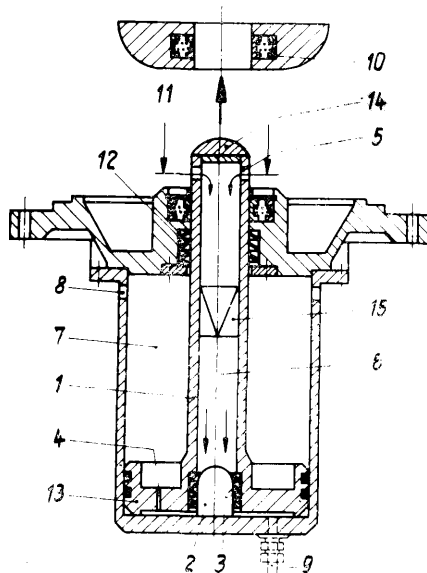
(P. 158916)

17.11.1972.

Pierwszeństwo: 19.11.1971 - NRD

VEB Transformatorenwerk Karl Liebknecht, Berlin, NRD (Walter Hoj dem, Ottmar Müller, Theo Weckend).

Zwieracz pneumatyczny dla całkowicie zamkniętych izolowanych gazów układów przełącznikowych z ruchomym kołem łączącym i tłokiem napędowym, znamienno tym, że termoplastyczna tarcza wsporcza (20) połączona z folią metalową (21) zawiera perforację proporcjonalną do grubości folii i przekroju przepływu.

21c

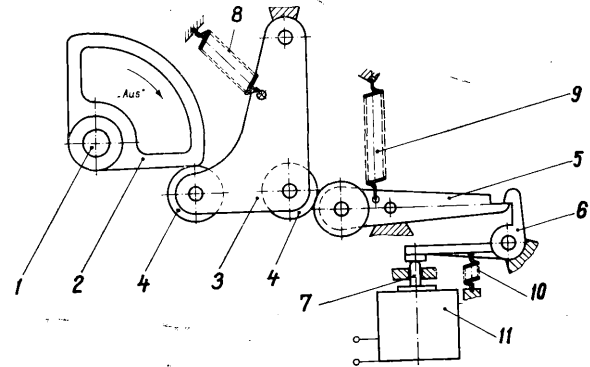
(P. 158917)

17.11.1972.

Pierwszeństwo: 19.11.1971 - NRD

VEB Transformatorenwerk Karl Liebknecht, Berlin, NRD (Heinz Gonschorek, Walter Gleichmann, Arno Bunde, Wilhelm Tragsdorf, Ottmar Müller).

Urządzenie blokujące dla zasobników sił sprężynowych z obracalnymi ogniwami napędzającymi i przenoszącymi, znamienne tym, że dźwignia rolkowa (3) z rolkami wsporczymi (4) składającymi się z łożysk tocznych i zapadka rolkowa (5) umieszczone są w sposób samootwierający pomiędzy segmentem trzymającym tarcze kołowe (2) zasobnika sprężyny i dźwigni (6).

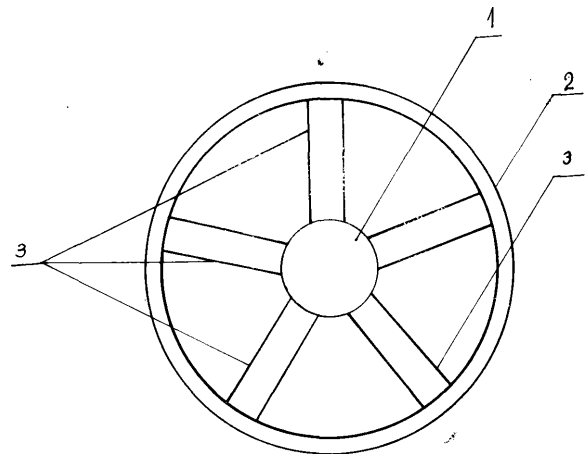
21c

(P. 158926)

17.11.1972.

Polski Komitet Normalizacji i Miar, Warszawa, Polska (Zbigniew Szpigel, Antoni Skibiński).

Sposób wytwarzania lokalnego częściowego tłumienia fali elektromagnetycznej w torze współosiowym w szerokim zakresie częstotliwości, znamienne tym, że pomiędzy przewodem wewnętrznym (1) i zewnętrznym (2) toru współosiowego (fig. 1) umieszcza się promieniowo, równomiernie rozłożone na obwodzie rezystory (3), korzystnie cylindryczne.

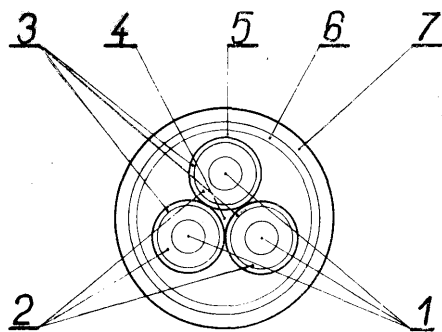
21c

(P. 158946)

17.11.1972.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, Polska (Winicjusz Boroń, Antoni Stanisław Wnuk, Kazimierz Siekierski).

Przewód giętki do zasilania urządzeń elektrycznych, zwłaszcza w podziemiach kopalń, z ekranowymi żyłami roboczymi, z metalowym opancerzeniem giętkim i z oponą zewnętrzną trudnopalną, znamienne tym, że zawiera powłokę wypełniającą (4) z elastycznego materiału przewodzącego, bezpośrednio stykającą się z metalowym opancerzeniem giętkim (6), połączonym elektrycznie przez powłokę wypełniającą (4) z ekranowanymi żyłami roboczymi (1).

21c (P. 158971) 20.11.1972.

Vsesojuzny Nauchno-Issledovatel'sky Institut Elektromashinostroenia, Leningrad, ZSRR (Leonty Terentievich Ponomarev, Nina Vasilievna Ponomareva, Ljudmila Leonidovna Apukhtina).

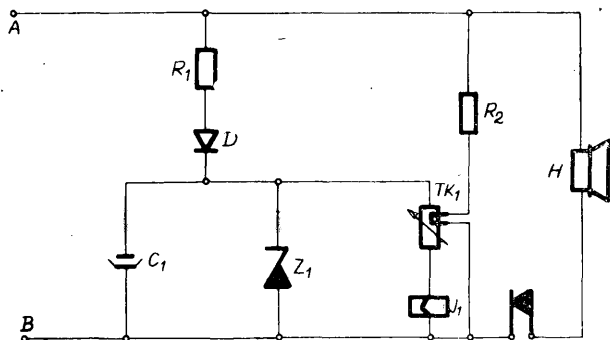
Materiał elektroizolacyjny wykonany na bazie eskaponowej tkaniny szklanej nasyczonej olejem i materiałów mikowych sklejanych lepiszczem, znamieny tym, że powłoka olejowa eskaponowej tkaniny szklanej nasyczonej olejem modyfikowana jest związkami krzemoorganicznymi w ilości do 30% wagowych podstawy, zaś lepiszcz do podklejania i nasycania materiałów mikowych składa się z mieszaniny ciekłego kauczuku syntetycznego, butanolizowanej żywicy fenoloformaldehydowej i mineralnego lub roślinnego oleju, w ilości od 5 do 30% wagowych podstawy.

21c (P. 158990) 22.11.1972.

Pierwszeństwo: 7.04.1972 - Węgry

Elektroakusztikai Győr, Budapest, Węgry (Dénes Huszty, Emil Seszták).

Układ do zabezpieczania źródeł dźwięku przed przeciążeniami oraz ich wskaźnik, zwłaszcza dla źródła dźwięku, zawierający pomiędzy swymi punktami wejściowymi połączony szeregowo zestaw, obejmujący

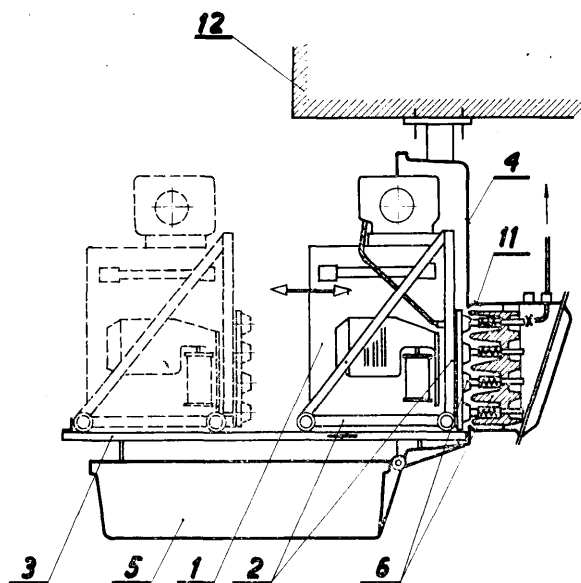

opornik, prostownik, a także kondensator oraz podłączone szeregowo do tego zestawu źródło dźwięku i połączony z tym źródłem zestaw spoczynkowy przełącznika, którego uzwojenie jest podłączone równolegle do kondensatora, znamieny tym, że do uzwojenia przełącznika (J_1), połączonych równolegle z kondensatorem (C_1), jest podłączony termistor (TK_1), z ogrzewaniem pośrednim, a do tego układu jest podłączona równolegle dioda Zenera (Z_1), włączona w kierunku przewodzenia, natomiast do punktów wejściowych (A, B) obwodu ochronnego jest przyłączone uzwojenie grzejne termistora (TK_1) poprzez włączony szeregowo opornik (R_2).

21c (P. 159029) 22.11.1972.

Zakłady Wytwórcze Aparatury Wysokiego Napięcia im. Dymitrowa, Warszawa (Stanisław Grzybowski, Wacław Smulczyński, Jan Szymoniak, Marian Bro-ma).

Skrzynia rozdzielcza wysokiego napięcia, **zwłaszcza** do elektrycznego ogrzewania wagonów kolejowych, składająca się z otwieranej, dwuczęściowej obudowy, której część stała jest przymocowana do pudła wagonu kolejowego, druga zaś część stanowi otwieraną pokrywę umocowaną na zawiasach do części stałej, znamieny tym, że aparatura elektryczna (1) wraz z elektrycznymi połączeniami jest umocowana na ruchomym stojaku (2), który jest ustawiony na składanych, dwu- lub więcej częściowych przewodnicach (3), których jedna część jest związana na stałe z częścią stałą (4) obudowy, a pozostałe części przewodnic są rozłożone po otwarciu pokrywy (5) obudowy, umożliwiając wysuwanie stojaka z aparaturą elektryczną (1) wzdłuż całej ich długości, a wspomniana skrzynia rozdzielcza posiada złącze wielostykowe (6) wysokiego napięcia, łączące elektryczne obwody skrzyni rozdzielczej z instalacją elektryczną (13) wagonu kolejowego, przy czym jedna część złącza wielostykowego (6) jest związana z ruchomym stojakiem (2), druga zaś część wspomnianego złącza jest związana z częścią stałą (4) obudowy skrzyni rozdzielczej.

21c (P. 159096) 25.11.1972.

Przedsiębiorstwo Doświadczalne Przemysłu Kablowego i Sprzętu Elektrotechnicznego „Kablospręż”, Ożarów Mazowiecki, Polska (Jan Grobicki, Ewa Sobierajska, Ryszard Woźniak).

Syciwo elektroizolacyjne trudnościokające do kabli elektroenergetycznych na napięcia znamionowe do 30 kV, znamienne tym, że stanowi go kompozycja oleju kablowego izolacyjnego wosku polietylenowego i stabilizatorów, zwłaszcza kalafonii.

21c (P. 159118) 27.11.1972.

Instytut Elektrotechniki, Warszawa (Barbara Dokowska, Stefan Dutkiewicz, Krystyna Nurek, Krzysztof Pośliński, Sławomir Smoliński, Wiesław Werbliński).

Sposób izolowania szyn płaskich w aparatach i urządzeniach elektrycznych W.N. za pomocą termoplastycznego materiału izolacyjnego, znamieny tym, że kształtkę izolacyjną wykonaną z materiału termoplastycznego, o pierwotnym obwodzie wewnętrznym mniejszym od obwodu zewnętrznego szyny przeznaczonej do zaizolowania, powiększa się np. przez rozdmuchiwanie do wymiaru, przy którym średnica we-

wewnętrzna kształtki umożliwia nasunięcie jej na szynę, po czym szynę z nasuniętą kształtką ogrzewa się w temperaturze umożliwiającej skurcz materiału kształtki do wymiaru obwodu wewnętrznego ograniczonego obwodem szyny.

21c

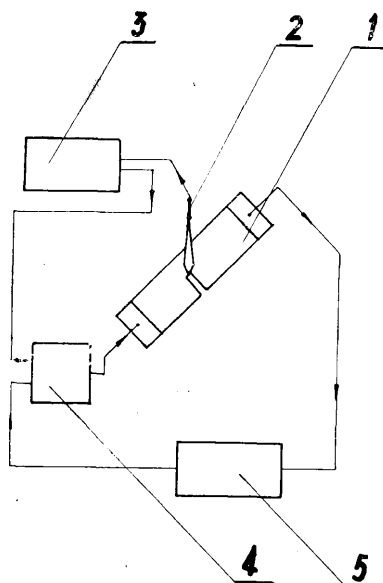
(P. 159360)

7.12.1972.

Przemysłowy Instytut Elektroniki, Warszawa (Piotr Bociek).

Sposób przeprowadzania korekcji rezystancji rezystorów cienkowarstwowych, zwłaszcza nichromowych, polegających na dokonywaniu zmiany geometrii i wymiarów tego rodzaju elementów poprzez elektroerozyjne wyparowywanie części ich warstwy rezystancyjnej, znamienny tym, że elektroerozyjne korygowanie rezystancji rezystorów cienkowarstwowych przeprowadza się przy użyciu prądu stałego okresowo przerywanego, przy czym jednocześnie w czasie kolejnych przerw w przepływie tego prądu dokonuje się pomiaru z odczytem ciągłym rezystancji rezystorów korygowanych.

Układ elektryczny do stosowania tego sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że składa się z cienkowarstwowego rezystora (1), do warstwy rezystancyjnej którego dotyka wywołująca elektroerozję igła (2), połączona z zasilaczem (3) prądu stałego, który to zasilacz (3) połączony jest z kolei poprzez elektroniczny przełącznik (4) z jednym z kontaktów cienkowarstwowego rezystora (1), oraz z miernika (5) do pomiaru rezystancji, który podłączony jest równolegle do korygowanego rezystora (1) poprzez wspomniany elektroniczny przełącznik (4), przy czym elektroniczny przełącznik (4) ma trzy wyjścia, z których jedno wyjście, wspólne dla obu obwodów: korygującego i pomiarowego, połączony jest z jednym z kontaktów rezystora (1), natomiast pozostałe dwa wyjścia elektronicznego przełącznika (4) połączone są odpowiednio z zasilaczem (3) i miernikiem (5) rezystancji, dzięki czemu umożliwiające jest okresowe uruchamianie obwodu pomiarowego, umożliwiające ciągły odczyt rezystancji korygowanego rezystora.

21c

(P. 159381)

8.12.1972.

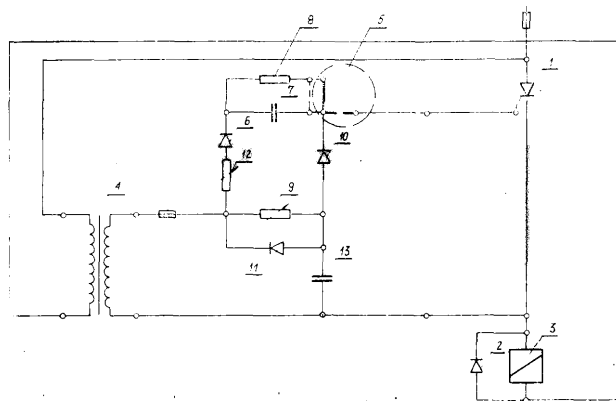
Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice (Zbigniew Kowalski, Henryk Pudęko, Jerzy Jarzębiński).

Łącznik sterowany napędu elektromagnesowego prądu stałego z układem korekcyjnym pętli histeretycznej, znamienny tym, że zawiera szeregowy obwód

rozruchu i korekcji pętli histeretycznej z rezystorem (12), diodą (6), kondensatorem (7), stykiem zwiernym (5), bramką tyrystora (1) i źródłem zasilania (4) oraz szeregowy obwód sterowania prądu trzymywania z rezystorem (9) zbocznikowanym diodą (11), kondensatorem (13) i źródłem zasilania (4), przy czym kondensator (13) jest równolegle połączony za pomocą diody (10) i styku zwiernego (5) z bramką tyrystora (1).

Łącznik sterowany według zastrz. 1, znamienny tym, że kondensator (7) jest bocznikowany po wyłączeniu szeregowym obwodem ze stykiem rozwiernym (5) i rezystorem (8).

Łącznik sterowany według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że tyrystor (1) jest połączony szeregowo z cewką (3) napędu elektromagnesowego zbocznikowaną diodą (2).

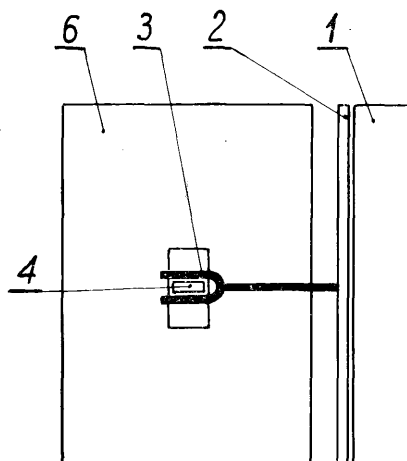
21c

(P. 159382)

8.12.1972.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice (Stanisław Nitka, Mirosław Czekański, Jan Jarosz, Adam Aleksandrowicz).

Układ napędowy samoczynnego zamkowego wyłącznika, znamienny tym, że ma elektryczny silnik liniowy (1) z bieźnikiem (2), do którego ma przymocowane napędowe widelki (3), w których rozwidleniu tkwi dźwignia (4) samoczynnego zamkowego wyłącznika (6).

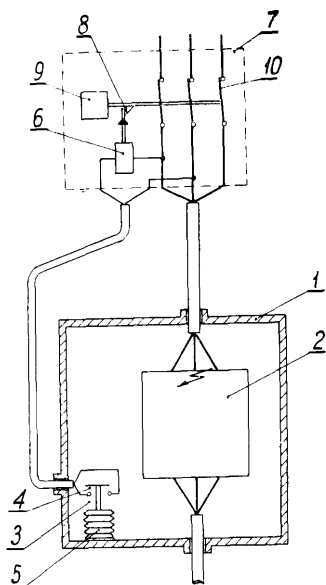
21c

(P. 159466)

12.12.1972.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice (Zenon Tabaczyński).

Zabezpieczenie urządzeń elektrycznych przed skutkami zwarć łukowych, zwłaszcza urządzeń w osłonach przeciwwybuchowych, znamienny tym, że ma przekaznik ciśnieniowy (3), działający pod wpływem wzrostu ciśnienia gazów wewnątrz osłony (1) urządzenia zabezpieczonego, który to przekaznik (3) ma swój zestyk (4) w obwodzie cewki (6) wyzwalacza lub przekaznika wyzwalającego wyłącznika zabezpieczeniowego (7), zainstalowanego w obwodzie zasilającym to urządzenie zabezpieczone.

21c

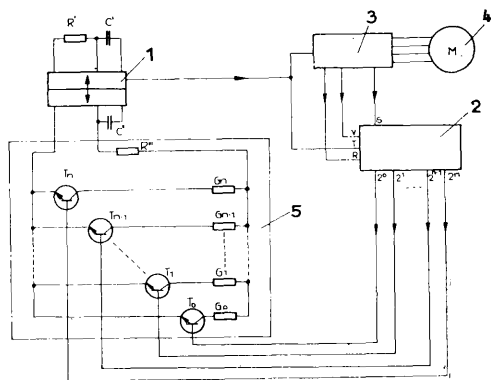
(P. 159498)

13.12.1972.

Pierwszeństwo: 21 kwietnia 1972 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Elektromat, Drezno, Niemiecka Republika Demokratyczna (Wolfgang Wagner, Eberhard Riessland, Günther Opitz, Frank Trodler).

Sposób zasilania silnika skokowego za pomocą przestrajanego oscylatora, polegający na liczeniu i porównywaniu w liczniku wartości zadanej ciągu impulsów prostokątnych, od chwili startu do zatrzymania lub podczas rozbiegu, dalszego biegu i hamowania, które to impulsy zasilają silnik skokowy, zna-

mienny tym, że zaprogramowana dla rozbiegu silnika (4) liczba impulsów b liczona zostaje w liczniku nawrotnym, zsynchronizowanym z licznikiem wartości zadanej, który przełącza się przy liczbie skoków $\frac{b}{2}$ na liczenie wsteczne, oraz że przy $b \geq 2$ następuje przestrojenie oscylatora (1) odpowiednio do stanu licznika, przy czym od wartości y licznik wartości

zadanej zaczyna się cofać, natomiast przy $b < 2$ i po osiągnięciu stanu b zostaje w ogóle wyłączony, zaś po upływie liczby impulsów $a - b$ liczy wstecz od zapamiętanej wartości b , tak że wartość zadana osiągnięta zostaje przy zerowym stanie licznika, co powoduje przerwanie ciągu impulsów.

Urządzenie do stosowania tego sposobu według zastrz. 1, składające się z przestrajanego oscylatora (1), układu przewodności (5), wyznaczającego częstotliwość tego oscylatora oraz z układu sterującego (3),

w skład którego wchodzi licznik wartości zadanej, znamiennie tym, że wyjście przestrajanego oscylatora (1) sprzężone jest z wejściem znanego członu pamięciowego lub licznika nawrotnego (2), którego wyjścia $m_k \cdot c^k$ w liczbie $(n+1) \cdot (c-1)$ połączone są z bazami $(n+1) \cdot (c-1)$ tranzystorów załączających T_k , przy czym tranzystory te obwodami emiter - baza włączone są szeregowo z dokładnie dobranymi opornikami, tworząc układ równoległe załączanych przewodności (5), których wartość uzależniona jest od wartości wyjść licznika (2).

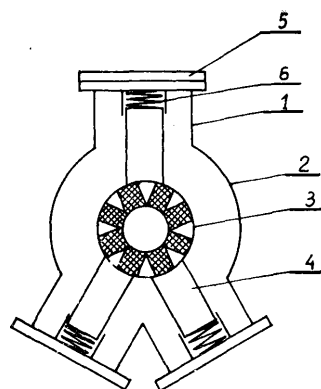
21c

(P. 159531)

13.12.1972.

Politechnika Wrocławska, Wrocław (Bolesław Mazurek, Adam Tymań).

Komora do mocowania izolatorów wsporecznych w kablozłazie z wysokonapięciową izolacją próżniową montowana na obudowie kablozłazu, znamiennie tym, że stanowią ją tuleje (1) rozmieszczone na obudowie (2) kablozłazu, przy czym w tulejach (1) zamontowane są wsporeczki izolatory (4), dociskane do żyły (3) kablozłazu przy pomocy pokrywki (5), poprzez element dylatacyjny (6), a pokrywka (5) jest próżnioszczelnie przykręcona do tulei (1).

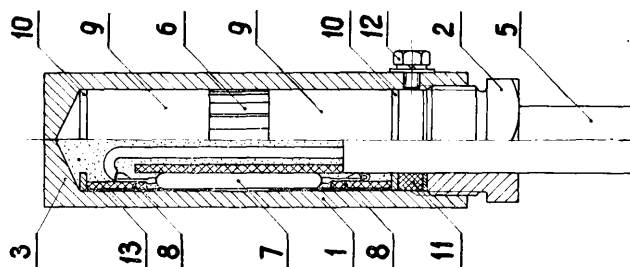
21c

(P. 159625)

18.12.1972.

Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi, Zakłady Badawcze i Projektowe Miedzi „Cuprum”, Wrocław (Włodzimierz Szali, Franciszek Garcarz, Andrzej Przybyła).

Obudowa wielostykowych łączników magnetycznych przystosowana do warunków pracy w różnych ośrodkach z zagrożeniem wodnym, pożarowym, chemicznym i narażeniami mechanicznymi, znamiennie tym, że komora robocza jej korpusu (1) ma kształt walca, najkorzystniej o wysokości większej od średnicy, ze stałym (3) lub oddzielnym dnem (4) i zamkniętym z jednej strony dławnicą (2), przy czym umieszczone w komorze zestyki hermetyczne (7) usytuowane są w żłobkach na obwodzie pojemnika izolacyjnego (6) oraz z obu końców otoczone są wkładkami ferromagnetycznymi (9).

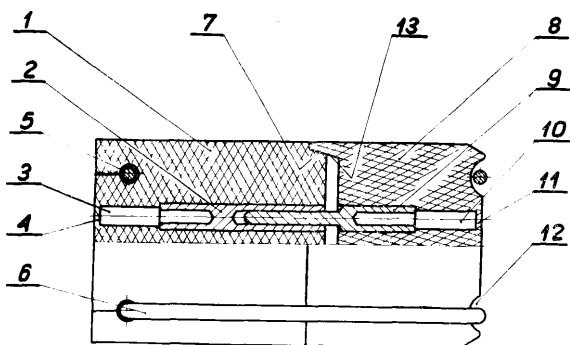
21c

(P. 159628)

18.12.1972.

Zakłady Mechaniczne „Łabędy”, Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice (Marian Doktor, Adam Kołodziej).

Złącze wtyczkowe złożone z gniazdka i wtyczki, których obudowa wykonana jest z materiału elastycznego o własnościach dielektrycznych, znamienne tym, że wtyczka (8) wyposażona jest na swej średnicy zewnętrznej w wystający osiowo kołnierz, o wewnętrznym stożku (13), a obudowa gniazdka (1) posiada na swym obwodzie ukształtowany stożek (7) o takim samym kącie, jak wewnętrzny stożek (13) wtyczki (8), których wymiary są tak dobrane, iż pomiędzy ścianą czołową obudowy gniazdka (1) przyległą do stożka (7), a ścianą czołową wtyczki (8) w stanie złączonym jest odstęp, który przewidziany jest dla osadzenia elementów mostkujących styki (9), a ponadto obudowa gniazdka (1) i wtyczka (8) dociskane są do siebie przy pomocy odejmowalnych sprężyn (6) biegnących równoległe do osi wzdłużnej złącza wtyczkowego (1, 8).

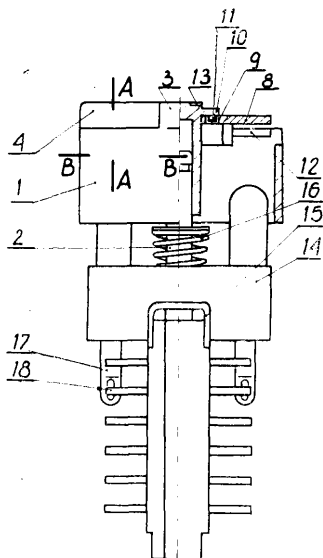
21c

(P. 159658)

19.12.1972.

Zakłady Radiowe „Eltra”, Bydgoszcz (Czesław Kisieliewicz, Jerzy Raczyński).

Przełącznik klawiszowy z klawiszami podświetlanymi, znamienne tym, że osłona (4) klawisza, mająca kształt szufladki, posiada z boków podłużne rowki (5) i prostopadłe do tych rowków występy zatraskowe (6), a korpus (1) klawisza zaopatrzony jest w wzdłużne występy (12), tworzące po wsunięciu osłony połączenie labiryntowe uniemożliwiające rozłączenie w kierunku ruchu klawisza, jaki wykonuje on podczas przełączania oraz w zakończone walcowo występy zatraskowe (7), tworzące z występami (6) osłony (4) połączenie zatraskowe przeciwdziałające wysuwaniu osłony (4) z korpusu (1) klawisza w kierunku prostopadłym do ruchu klawisza podczas przełączania oraz że posiada oprawkę źródeł światła o korpusie (14) w kształcie zbliżonym do litery „C”.

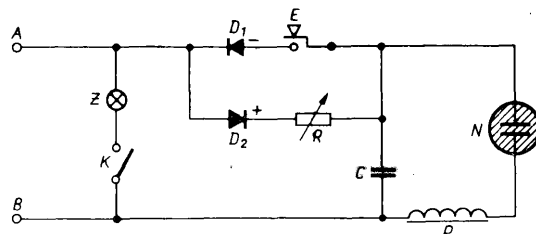
21c

(P. 159775)

22.12.1972.

Instytut Tele- i Radiotechniczny, Warszawa (Stefan Koczwarą).

Wyłącznik czasowy - timer, zwłaszcza do automatów schodowych, działający na zasadzie zapłonu neonówki poprzez stałą czasu RC, znamienne tym, że przycisk (E) jest jednym swym kontaktem połączony z diodą (D_1), dającą ujemną polaryzację, zaś drugim kontaktem z kondensatorem (C), neonówką (N) i rezystorem (R).

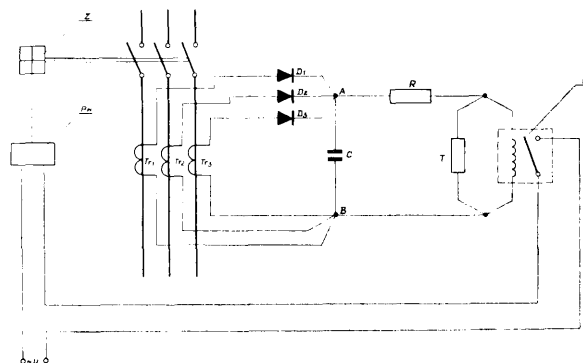
21c

(P. 159820)

27.12.1972.

Łódzkie Zakłady Aparatury Elektrycznej „Aparel”, Łódź (Witold Bobrowski, Tadeusz Iwanowski, Zbigniew Ledochowicz, Tadeusz Starosta).

Układ wyzwalacza nadprądowego zwłocznego, łącznika zamkowego, zawierający elektromagnes wybijkowy lub zanikowy, znamienne tym, że gałąź szeregowo-równoległa, składająca się z pozystora (T) włączonego równoległe w uzwojenie cewki przekaźnika kontaktowego (P) oraz z rezystora (R) połączonych z nimi szeregowo, jest zasilana z głównych torów prądowych łącznika poprzez zespół przekładników prądowych (Tr_1 , Tr_2 , Tr_3) i prostownik diodowy (D_1 , D_2 , D_3), przy czym zestaw przekaźnika kontaktowego (P) jest włączony szeregowo w obwód znanego elektromagnesu wybijkowego (Pw) lub zanikowego, działającego na zamek łącznika elektrycznego (Z).

21c

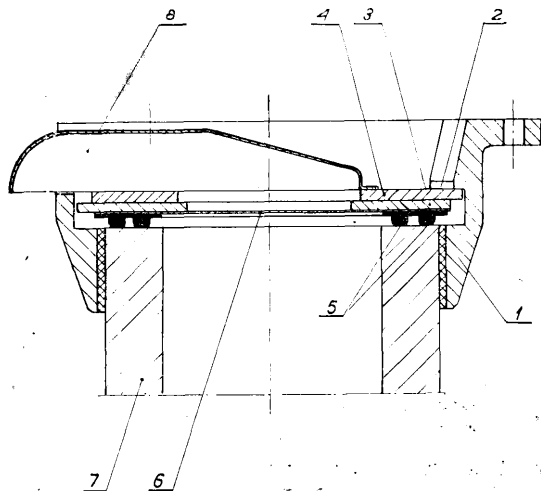
(P. 159927)

29.12.1972.

Zakłady Wytwórcze Aparatury Wysokiego Napięcia im. Dymitrowa, Warszawa (Stanisław Kulas, Jerzy Burkacki, Jerzy Urban, Kazimierz Zgliński, Edward Skowroński, Jerzy Niebuda).

Zamknięcie do odgromników zaworowych wysokiego napięcia, jedno- lub wieloczołowych, w którym okucie w postaci odpowiednio ukształtowanego pierścienia z kołnierzem zewnętrznym, posiadającym otwory do łączenia ze sobą poszczególnych członów odgromnika jest osadzone na izolatorze za pomocą odpowiedniego spojwa, na przykład **kitu siarkowego**, znamienne tym, że wewnętrzna powierzchnia środkowego otworu okucia (1) posiada pierścieniowy kanał, którego górna krawędź jest podzielona na segmenty w postaci zeczepów (2) równomiernie rozmieszczonych na jej obwodzie, a zamknięcie środkowego otworu okucia (1) stanowi płaski pierścień zaciskowy (3), spoczywający na membranie (6) i profilowej uszczelce elastycznej (5), ułożonych na czołowej powierzchni

izolatora (7), które w znany sposób zamykają i uszczelniają komorę odgromnika, przy czym pierścień zaciskowy (3) jest dociskany od góry płaskim pierścieniem regulującym (4), którego krawędź zewnętrzna posiada występy, które po ściśnięciu uszczelki (5) i obróceniu pierścienia regulującego (4) o odpowiedni kąt są usytuowane pod zaczepami (2), zabezpieczając tym samym zamknięcie i uszczelnienie komory odgromnika.

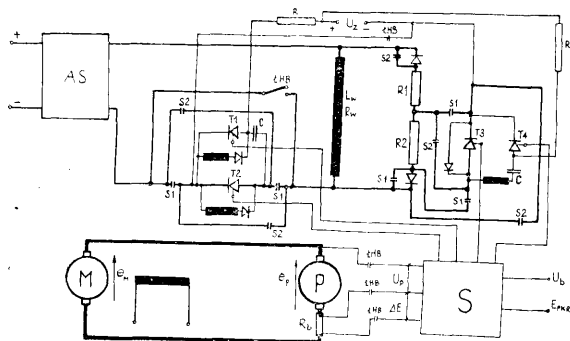
21d¹

(P. 155455)

18.05.1972.

Politechnika Śląska im. Wincentego Pszostowskiego, Gliwice (Leszek Orzechowski).

Sposób odwzbudzania prądnicy układu Leonarda napędzającego maszynę wyciągową podczas hamowania bezpieczeństwa, znamienny tym, że łącznik tyrystorowy (T2) kolejno otwiera i zamyka obwód zasilania uzwojenia wzbudzenia prądnicy, przy czym tyrystor (T2) otwiera obwód zasilania uzwojenia wzbudzenia, gdy różnica SEM-nych silnika i prądnicy zmieni znak, zaś zamyka obwód, gdy ta różnica przekroczy nastawioną wartość napięcia (U_b), a równocześnie łącznik tyrystorowy (T3) bocznkuje opór (R2) lub wtrąca go w obwód gaszenia prądu wzbudzenia prądnicy, przy czym tyrystor (T3) bocznkuje opór (R2), gdy różnica SEM-nych silnika i prądnicy zmieni znak, a napięcie prądnicy (U_p) przekracza nastawioną wartość napięcia (E_{pkr}), a wtrąca opór (R2) w obwód gaszenia, gdy napięcie (U_p) jest mniejsze od wartości (E_{pkr}).

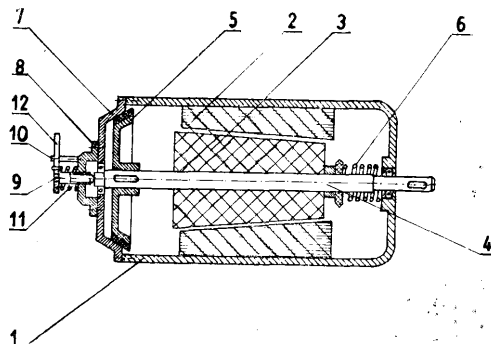
21d

(P. 157735)

13.09.1972.

Sosnowieckie Odlewnie Staliwa „Sostał”, Sosnowiec, Polska (Zdzisław Szmał).

Urządzenie do luzowania hamulca w silniku elektrycznym, składające się z nieruchomej tarczy ha-

mulcowej i z obrotowej tarczy hamulcowej, osadzonej na wale wirnika silnika, znamienny tym, że posiada śrubę (9) umieszczoną w otworze pokrywy (8), połączoną z dźwignią (12).

21d¹

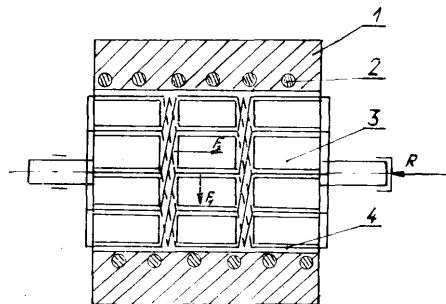
(P. 158303)

17.10.1972.

Patent dodatkowy do patentu nr 69425

Politechnika Wrocławska, Wrocław (Ernest Mendrela, Piotr Zieliński).

Silnik elektryczny prądu przemiennego według patentu nr 69425, wyposażony w wirnik i w stojan, posiadający wewnątrz wyłobienia wykonane wzdłuż linii śrubowych, lub w stojan silników liniowych, znamienny tym, że uzwojenie wirnika (4) umieszczone jest wzdłuż linii schodkowych.

21d

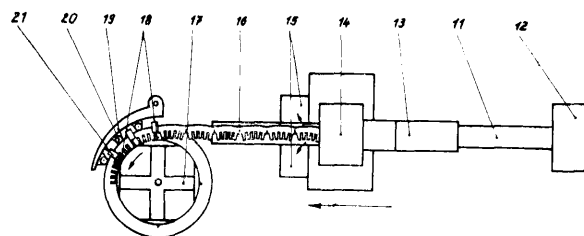
(P. 158881)

16.11.1972.

Pierwszeństwo: 17.11.1971 - NRD

VEB Kombinat Elektromaschinenbau.

Pakiet blach do wirujących maszyn elektrycznych, zrealizowany za pomocą nawiniętych śrubowo zwojów taśmy z blachy, zaopatrzonej uprzednio w zęby i żłobki, znamienny tym, że jest zestawiony z odpowiednio wykrojonych segmentów (1), które na swych zewnętrznych krawędziach poobwodowych są połączone z sobą za pomocą wąskich mostków łączących (4), przy czym wymiary segmentów (1) i mostków (4) są tak dobrane, że w pakiecie pokrywają się wzajemnie.

21d

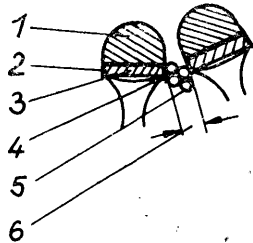
(P. 158914)

17.11.1972.

Pierwszeństwo: 24.11.1971 - Włochy

VEB Elektromat, Drezno, NRD (Günther Werner).

Urządzenie do mechanicznego wciągania zezwojów w żłobki maszyn elektrycznych, składające się z wieńca wycinków służących do wciągania, na które nasuwa się stojan i wirnik oraz które służą do przyjęcia zezwojów oraz do ich niezawodnej ochrony przed uszkodzeniem drutów przy przebiegu wciągania, jak również z gwiazdy wsuwającej, ruchomej w kierunku długości wycinków, znamienne tym, że wycinki do wciągania składają się z kilku części (1, 2, 3), przy czym część (2) zakrywająca krawędzie głów zębów umieszczona jest jako ruchoma w kierunku wzdłużnym.

21d²

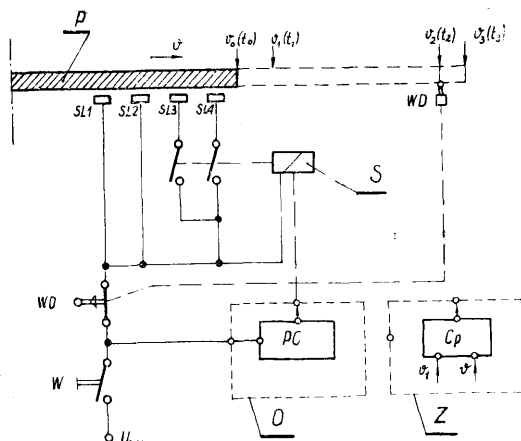
(P. 159009)

21.11.1972.

Biuro Projektowo-Konstrukcyjne Przemysłu Materiałów Budowlanych „ZREMB”, Wrocław, (Kazimierz Kuźniak).

Sposób sterowania silnikami liniowymi polegający na regulacji prędkości układu napędzającego na drodze zmiany napięcia lub częstotliwości prądu zasilającego za pomocą członów regulacyjnych względnie nastawczych, znamienne tym, że do silników liniowych (SL) w ilości (n) niezbędnej do nadania wymaganego przyspieszenia przemieszczanemu przedmiotowi (P), doprowadza się napięcie (U) o stałej amplitudzie i nieregulowanej częstotliwości, po czym z chwilą osiągnięcia zadanej prędkości (V_1), za pomocą sygnału wyłączenia otrzymywanego w otwartym bądź zamkniętym układzie regulacji, wyłącza się taką ilość (k) silników liniowych (SL), aby pozostała ilość (n-k) zasilana dalej niezmiennym napięciem rozwijała siłę ciągu (F) równą sumarycznej sile oporów występujących podczas przemieszczania przedmiotu (P) z jednostajną prędkością (V_2) do momentu zadziałania wyłącznika, na przykład wyłącznika drogowego (WD).

Układ do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że do silników liniowych (SL_1), (SL_2), (SL_3) i (SL_4) jest doprowadzone napięcie (U) poprzez wyłącznik (W) połączony szeregowo z wyłącznikiem drogowym (WD), przy czym włączony w obwód zasilania silników liniowych (SL_3) i (SL_4) sterowany sygnałem wyłącznika stycznik (S) jest połączony z przełącznikiem czasowym (PC) w otwartym układzie regulacji lub z członem porównującym (CP) w zamkniętym układzie regulacji.

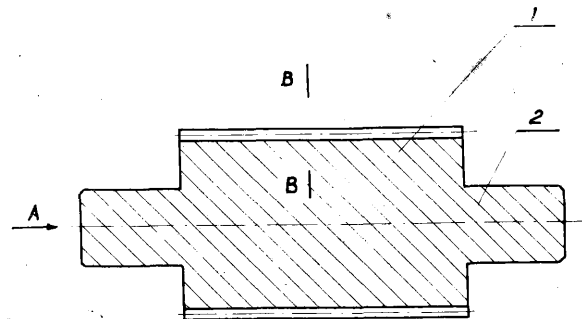
21d

(P. 159247)

4.12.1972.

Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne, Zielona Góra, Polska (Wiesław Żarnowski, Zdzisław Rojek, Antoni Rzepecki).

Wirnik reluktancyjny reduktorowego silnika skokowego posiadający wałek i zęby na obwodzie, znamienne tym, że część cylindryczna (1) wirnika wykonana jest z jednorodnego materiału w formie litej i tworzy z wałkiem (2) konstrukcję jednolitą lub rozłączną.

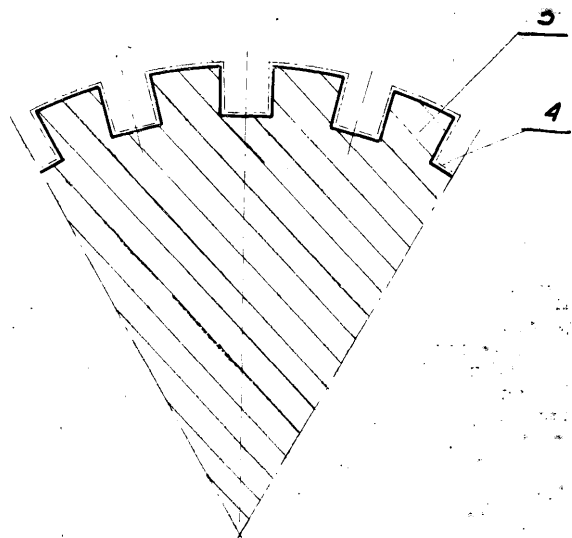
21d

(P. 159249)

4.12.1972.

Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne, Zielona Góra, Polska (Wiesław Żarnowski, Zdzisław Rojek, Antoni Rzepecki).

Wirnik reaktywnego silnika krokowego posiadający część cylindryczną, wałek i zęby na obwodzie, znamienne tym, że na powierzchni zewnętrznej części cylindrycznej (1) wirnika znajduje się warstwa nałożonego materiału (4) diamagnetycznego na przykład miedzi, aluminium, srebra, przy czym grubość warstwy jest nie mniejsza niż 0,001 mm.

(P. 159403)

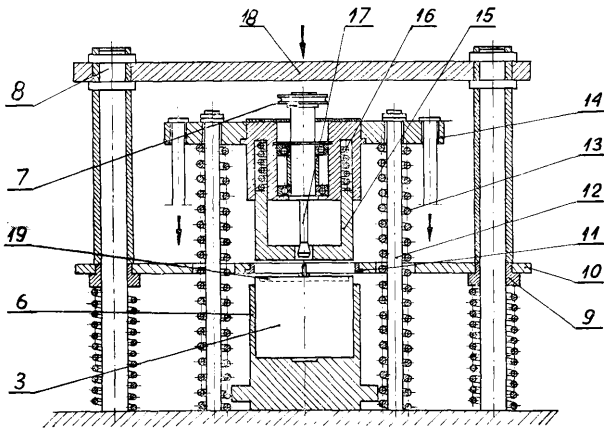
9.12.1972.

Zakłady Radiowe im. M. Kasprzaka, Warszawa (Romuald Kuna, Zygmunt Gwardys, Zbigniew Domański).

Sposób ustawiania optymalnej komutacji silników prądu stałego poprzez odczytywanie siły elektromotorycznej, polegający na przemieszczeniu kątowym szczotek względem biegunów stojana, znamienne tym, że wymusza się obroty badanego silnika (3), który pracuje jako prądnica i indukuje w uzwojeniu wirnika siłę elektromotoryczną E a następnie poprzez zespół zestyków (4) doprowadza się ją do oscyloskopu (5), natomiast poprzez pokręcanie stojanem badanego silnika (3) względem nieruchomej pokrywki ze szczotkami

(19) lub odwrotnie uzyskuje się takie ustawienie kątowne szczotek (19) względem stojana badanego silnika (3), że na ekranie oscyloskopu (5) uzyskuje się właściwy przebieg siły elektromotorycznej E a następnie trwale łączy się nieruchomą pokrywę (19) ze stojanem badanego silnika (3) za pomocą płyty (10) z wkładką saterującą (11).

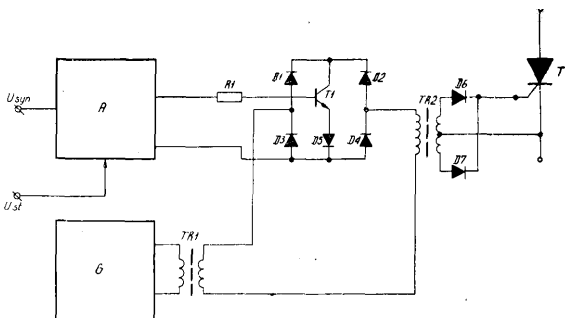
Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1, znamienne tym, że zawiera silnik napędowy (1) połączony za pomocą koła pasowego (7) z zespołem ustalająco-mocującym (2), w którym jest umieszczony badany silnik (3) połączony poprzez zespół zestyków (4) z oscyloskopem (5).

12.12.1972.

Politechnika Warszawska, Warszawa (Henryk Tunia, Antoni Dmowski, Henryk Supronowicz, Mieczysław Nowak).

Stopień końcowy do jedno lub wielofazowych sterowników tyrystorowych zawierający blok synchronizacji, do którego wejść doprowadzone są napięcia sterujące i synchronizujące, znamienne tym, że jeden z zacisków wyjściowych bloku synchronizacji (A) połączony jest poprzez rezystor (R_1) z bazą tranzystora (T1), włączonego w przekątną mostka prostowniczego, którego kolektor jest ze wspólnym zaciskiem katod diod (D1), (D2) pierwszej i drugiej gałęzi mostka, a emiter tego tranzystora połączony jest z anodą diody (D5), której katoda połączona jest z anodami diod (D3) i (D4) trzeciej i czwartej gałęzi mostka oraz z drugim z zacisków wyjściowych bloku synchronizacji (A), zaś wspólny zacisk anody diody (D2) drugiej gałęzi mostka i katody diody (D4) czwartej gałęzi mostka połączony jest z końcówką uzwojenia pierwotnego transformatora (TR2), zasilającego obwód baz tyrystorów, a wspólny zacisk anody diody (D1) pierwszej gałęzi mostka i katody diody (D3) trzeciej gałęzi mostka połączony jest z końcówką uzwojenia wtórnego transformatora (TR1), którego uzwojenie pierwotne połączone jest z zaciskami wyjściowymi generatora (G) napięć przemiennych, przy czym druga końcówka uzwojenia wtórnego tego transformatora połączona jest z pozostałą końcówką uzwojenia pierwotnego transformatora (TR2) zasilającego obwód baz tyrystorów, natomiast uzwojenie wtórne tego transformatora połączony jest z obwodem baz tyrystorów, poprzez pełnookresowy prostownik dwupołkowy diody.

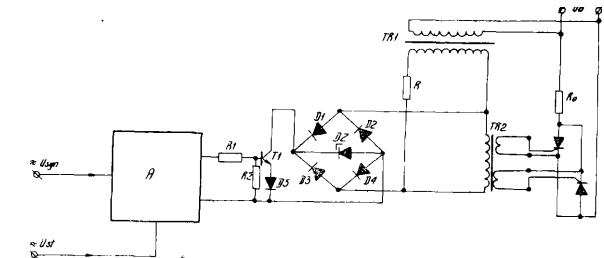
21d²

(P. 159458)

12.12.1972.

Politechnika Warszawska, Warszawa (Henryk Tunia, Antoni Dmowski, Henryk Supronowicz, Mieczysław Nowak).

Stopień końcowy sterownika do odwrotnie równoległych układów tyrystorowych, znamienne tym, że zawiera mostek diodowy, w którego przekątną włączona jest dioda Zenera (DZ), połączona swoją katodą z katodami diody (D1) pierwszej gałęzi mostka i diody (D3) drugiej gałęzi mostka oraz z kolektorem tranzystora (T1), połączonym swoją bazą poprzez rezystor (R1) z zaciskiem wyjściowym układu (A) regulacji kąta fazowego napięcia (U_{syn}) synchronizującego w funkcji napięcia (U_{st}) sterującego, doprowadzanych do wejść tego układu, którego drugi zacisk wyjściowy połączony jest poprzez drugi rezystor (R2) z bazą tranzystora (T1) i poprzez diodę włączoną w kierunku zaporowym od tego nacisku, z emiterem tranzystora oraz z anodą włączoną w przekątną mostka diody Zenera (DZ), połączoną z anodami diody (D2) trzeciej gałęzi mostka i diody (D4) czwartej gałęzi mostka, której katoda oraz anoda diody (D3) drugiej gałęzi mostka połączone są z końcówką uzwojenia pierwotnego transformatora (TR2) oraz poprzez trzeci rezystor (R) z uzwojeniem wtórnym drugiego transformatora (TR1), obniżającego napięcie przemienne zasilające tyrystorowy układ odwrotnie równoległy, którego druga końcówka uzwojenia wtórnego połączona jest z drugą końcówką uzwojenia pierwotnego pierwszego transformatora (TR2) oraz ze wspólnym zaciskiem katody diody (D2) trzeciej gałęzi mostka i anody diody (D1) pierwszej gałęzi mostka, przy czym uzwojenia wtórne pierwszego transformatora (TR2) połączone są z obwodami baz tyrystorów pracujących w odwrotnie równoległym układzie.

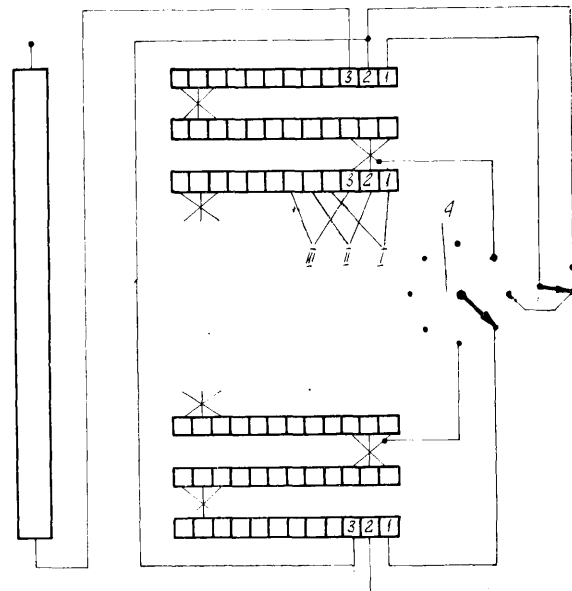
21d²

(P. 159769)

22.12.1972.

„ELTA” - Fabryka Transformatorów i Aparatury Trakcyjnej im. Bojowników PPR, Łódź (Ryszard Sobocki, Janusz Pierzyński).

Sposób wykonania wydzielonych uzwojeń regulacyjnych dla transformatorów i autotransformatorów re-

regulacyjnych, zwłaszcza uzwojeń z podziałem na regulację zgrubną i drobną, znamienny tym, że uzwojenie regulacyjne lub jego część nawija się dwoma lub trzema przewodami z tym, że każdy przewód składa się z jednego lub większej ilości drutów, a jeden z tych przewodów (I) zawsze tworzy uzwojenie regulacji drobnej (I) z zaczepami, natomiast pozostałe przewody (2, 3) tworzą uzwojenia regulacji zgrubnej (II) i wydzieloną część uzwojenia podstawowego (III), lub tylko uzwojenie regulacji zgrubnej, albo tylko wydzieloną część uzwojenia podstawowego, przy czym kolejność następowania po sobie przewodów i drutów jest dowolna.

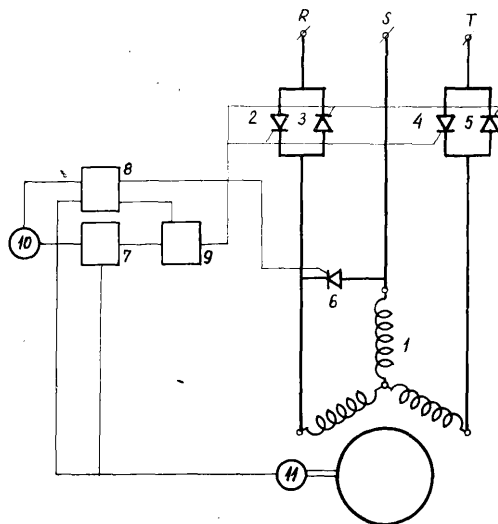
21d*

(P. 159917)

29.12.1972.

Instytut Elektrotechniki, Warszawa, (Sławomir Wyszkowski).

Układ napędowy tyrystorowy z silnikiem asynchronicznym sterowanym napięciowo zawierający silnik asynchroniczny z prądnica tachometryczną połączoną z regulatorem oraz poprzez sterownik tyrystorowy z bramkami tyrystorów zasilających połączonych z dwoma przeciwsobnie w obu fazach skrajnych sieci zasilającej prądu przemiennego oraz zawierający blok logiczny i zadajnik znamienny tym, że do zacisków uzwojenia stojana (1) silnika asynchronicznego pomiędzy fazą skrajną (R) z tyrystorami zasilającymi (2, 3), a fazą środkową (S) bez tyrystorów włączony jest tyrystor bocznikujący (6), którego bramka połączona jest z blokiem logicznym (8) do którego połączony jest zadajnik (10) oraz prądnica tachometryczna (11) i sterownik tyrystorowy (9).

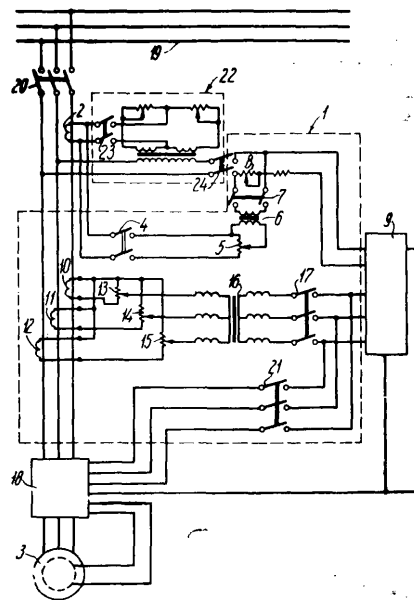
21d

(P. 158970)

20.11.1972.

Sergiei Georgievich Bolshakov, Georgy Mikhailovich Vorontsov, Arseny Alexandrovich Gaisenk, Boris Davydovich Gandin, Ilya Solomovich Drabkin, Viktor Ivanovich Zanin, Georgy Polievktovich Ilin, Georgy Ivanovich Kitsenko, Nikolai Alexevich Lazarevsky, Jury Ivanovich Maximov, Vladimir Vasilievich Pavlov, Leonid Markovich Serebryakov, Jury Vasilievich Unyvalov, Leningrad, ZSRR.

Sposób dokonywania prób elektrowni okrętowej obejmujących sprawdzenie dokładności regulacji napięcia na zaciskach prądnicy w całym zakresie zmian obciążenia, określenie zmienności napięcia i prędkości obrotowej zespołu prądotwórczego, a także wartości stałych czasowych procesów przejściowych przy nagłym jego dociążeniu i odciążeniu, ustalenie prawidłowości podziału obciążenia mocą czynną i bierną na poszczególne zespoły prądotwórcze przy pracy równoległej oraz sprawdzenie urządzeń całej elektrowni ze względu na nagrzewanie w warunkach obciążenia zespołów prądotwórczych, znamienny tym, że jako obciążenie wykorzystuje się nabrzeżną sieć elektryczną.

Urządzenie do przeprowadzenia prób sposobem według zastrz. 1 i 2 zapewniające warunki stałej wartości prądu przy badaniu elektrowni okrętowej, które w przypadku wykonania zespołu prądotwórczego z jednofazowym regulatorem napięcia znamienny jest tym, że składa się z przekładnika (12) prądowego, z rezystora (5) stanowiącego obciążenie tego przekładnika (12) i z transformatora (6) napięciowego, którego uzwojenie pierwotne dołączone jest do wymienionego rezystora (5) obciążeniowego, a uzwojenie wtórne przyłączone jest na wejście regulatora (9) napięcia prądnicy elektrowni okrętowej.

21e

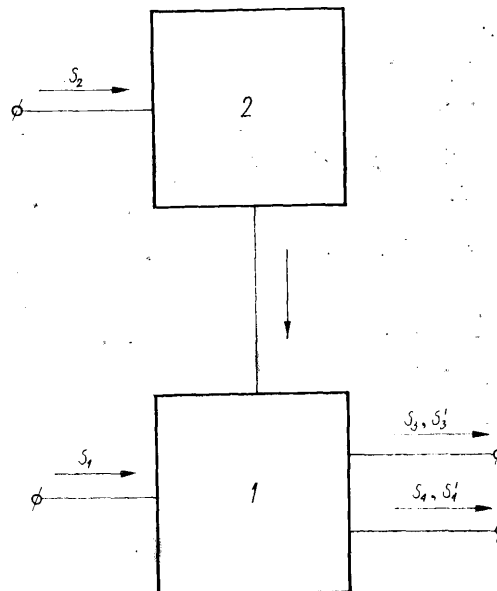
(P. 150347)

4.09.1971.

Instytut Łączności, Warszawa (Tadeusz Bzowski, Alina Karwowska-Lamparska, Justyn Połujan).

Układ do zmiany skali podstawy czasu oscyloskopu w dowolnym przedziale czasu, znamienny tym, że składa się z obwodu wyzwalanej podstawy czasu (1), połączonego z obwodem (2) zmiany natężenia stałego prądu ładowania bądź rozładowania zasadniczej podstawy czasu.

Sposób do stosowania układu według zastrz. 1 znamienny tym, że zmianę nachylenia przebiegu piłokształtnego w danym przedziale czasu uzyskuje się poprzez zmianę natężenia stałego prądu ładowania lub rozładowania pojemności.

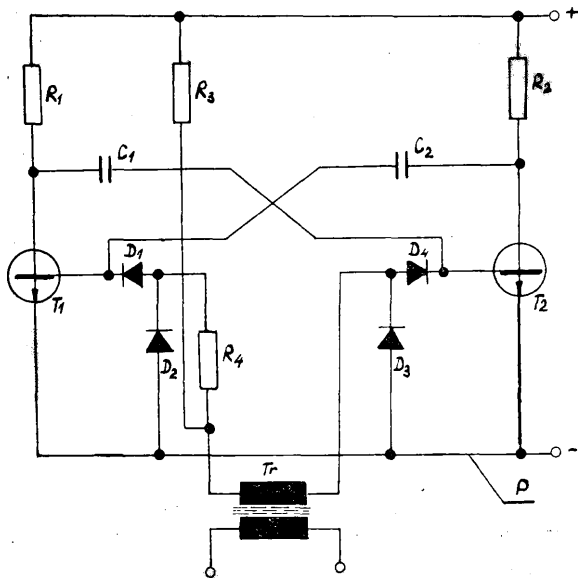
21e

(P. 155578)

25.05.1972.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice (Miroslaw Bargiel, Zbigniew Letner, Jerzy Popek).

Układ elektryczny do wykrywania miejsc zerowych prądu przemiennego składający się z dwóch oporowych wzmacniaczy tranzystorowych sprzężonych pojemnościowo naprzemian bazami i kolektorami, znanym tym, że do baz tranzystorów (**T1**, **T2**) wzmacniaczy jest przyłączone wtórne uzwojenie transformatora (**Tr**) poprzez układ diod (**D1**, **D4**), przy czym pomiędzy wejściem diod (**D1** i **D4**), a wspólnym łączeniowym przewodem (**P**) są załączone zamykające obwód transformatora (**Tr**) diody (**D2**, **D3**).

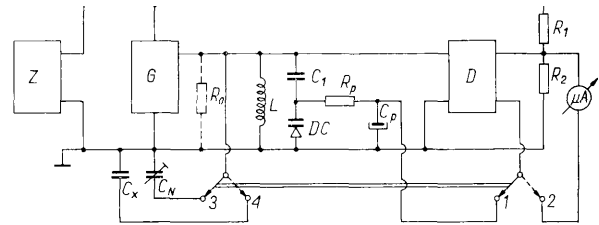

21e

(P. 156610)

Politechnika Warszawska, Warszawa (Jerzy Berliński, Sławoj Gwiazdowski, Zbigniew Kaźmierczak).

Układ elektronicznego miernika pojemności z automatyczną korekcją zera zbudowany z generatora drgań sinusoidalnych przestrajanego mierzoną pojemnością i przetwornika częstotliwości na napięcie na przykład dyskriminatora częstotliwości zmieniającego zmiany częstotliwości generatora na napięcie, przy czym jedno z wyjść dyskriminatora częstotliwości dołączone jest do środkowego punktu dzielnika oporowego dzielącego napięcie z zasilacza znanym tym, że wyposażony jest w dwubiegunowy przełącznik zwierzno-rozwierny lub równoważny mu układ kontaktów sterowany ręcznie lub automatycznie, przy czym drugie wyjście dyskriminatora (**D**) dołączone jest do jednego ze styków ruchomych przełącznika współpracującego ze stykami stałymi (1) i (2); styk stały (2) połączony jest przez wskaźnik na przykład (μA) ze środkowym punktem dzielnika oporowego zbudowanego z oporników (**R1**) i (**R2**) połączonych na przeciwległych biegunach z zasilaczem układu, przy czym styk stały (1) połączony jest z układem pamięci zbudowanym z kondensatora (**Cp**) i opornika (**Rp**), tak, że styk (1) dołączony jest do punktu szeregowego połączeniu (**Cp**) i (**Rp**), przy czym drugi zacisk kondensatora (**Cp**) jest uziemiony, a przeciwległy biegun opornika (**Rp**) dołączony jest do punktu szeregowego połączenia kondensatora (**C1**) i kondensatora sterowanego napięciem, korzystnie diody pojemnościowej (**DC**) tak, że przeciwległy biegun diody pojemnościowej (**DC**) jest uziemiony, a przeciwległy biegun kondensatora (**C1**) dołączony jest do cewki generatora (**L**) uziemionej na przeciwległym biegunie; nieziemiony biegun cewki (**L**) połączony jest z drugim stykiem ruchomym przełącznika lub układu kontaktów współpracującym ze stykami stałymi przełącznika (3) i (4), przy czym styk stały (3) połączony jest

z jednym biegunem kondensatora wzorcowego (**Cx**), korzystnie nastawnego, którego drugi biegun jest uziemiony, a drugi styk stały (4) połączony jest z mierzoną pojemnością (**Cx**) na przykład z kondensatorem lub czujnikiem pojemnościowym, którego drugi biegun jest uziemiony.

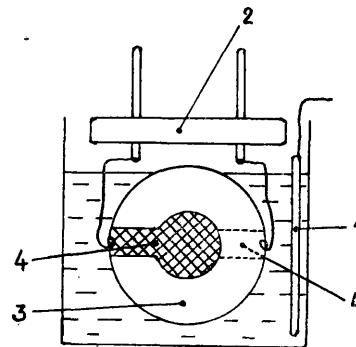
21e

(P.158759)

9.11.1972.

Politechnika Warszawska, Warszawa (Norbert Łukomski).

Sposób pomiaru bardzo małych ładunków elektrycznych przy elektrolitycznym nanoszeniu lub usuwaniu cienkich warstw metalu z elektrod, znanym tym, że mierzy się częstotliwość drgań rezonatora kwarcowego przed i po procesie elektrolizy, na którego powierzchnię przed procesem elektrolizy nanosi się co najmniej jedną warstwę metalu stanowiącą elektrodę pomiarową (2), a wartość ładunku określa się w zależności od różnicy częstotliwości drgań rezonatora kwarcowego.

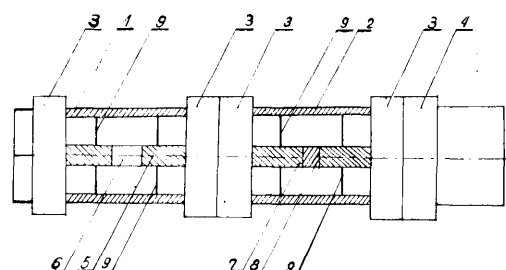
21e

(P. 158899)

17.11.1972.

Polski Komitet Normalizacji i Miar, Warszawa, Polska (Antoni Skibiński, Zbigniew Szpigiel, Julian Kowar).

Wieloparametrowy współosiowy wzorec tg, δ , C, R przeznaczony do pracy w zakresie częstotliwości do 100 MHz, znanym tym, że stanowi sztywne rozłączalne połączenie dwóch odcinków, wejściowego (1), i wyjściowego (2), jednolitej geometrycznie linii współosiowej, wyposażonych obustronnie w złącza współosiowe (3) i ruchome zwarcie (4), przy czym wejściowy odcinek (1) linii zawiera rezystancję a wyjściowy odcinek (2) pojemność.

21e

(P. 158906)

17.11.1972.

Doświadczalne Zakłady Lampowe „Lamina”, Piaszeczno, Polska (Jerzy Konecki).

Sposób wykrywania wadliwości dielektrycznych elementów lamp elektronowych zwłaszcza lamp nadawczych, przy pomocy grzania dielektrycznego. Znamienno tym, że badany element dielektryczny zostaje umieszczony w silnym polu elektromagnetycznym powodującym grzanie obszarów badanego elementu o dużej stratności, przy czym równocześnie dokonywana jest kontrola temperatury różnych punktów powierzchni badanego elementu dielektrycznego.

21e

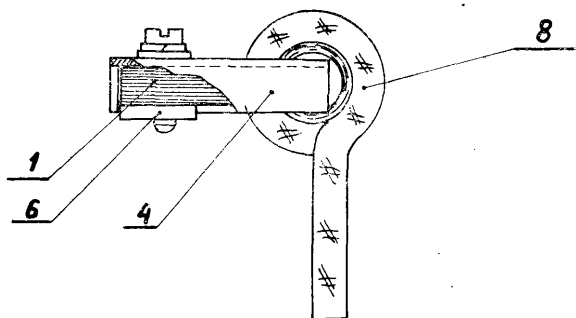
(P. 158951)

18.11.1972.

Pierwszeństwo: 12-20.06.1972.

Pomorskie Zakłady Wytwórcze Aparatury Niskiego Napięcia „Aparator”, Toruń (Józef Rusiecki, Eugeniusz Christke, Jerzy Charzewski, Jerzy Maliszewski).

Czujnik hallotronowy do pomiaru prądu zwłaszcza w układach regulacyjnych, znamienno tym, że ma

rdzeń magnetowodu (1) złożony z kształtek (2, 3) z blachy magnetycznej wykonanych w ten sposób, że krótsze ich ramiona tworzą pomiarową szczelinę (5) a dłuższe stykają się ze sobą przy czym rdzeń (1) jest umocowany w obrotach (4) za pomocą wkrętów (7) i dociskowych płytek (6) lub przez zaciskanie jej wydłużonych boków.

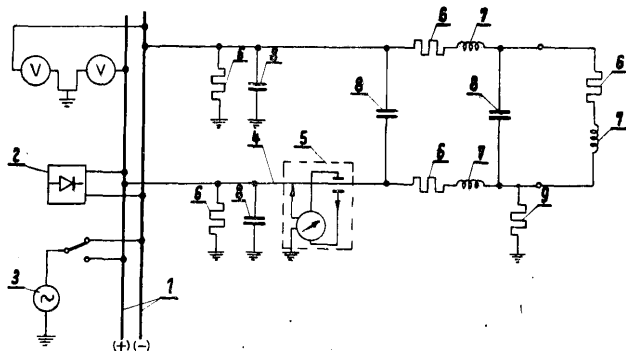
21e

(P. 159102)

25.11.1972.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, Polska (Jerzy Kopka, Henryk Nentwich).

Sposób lokalizacji doziemień prądu stałego z izolowanymi biegunami, znamienno tym, że w sieć prądu stałego włącza się generator małej częstotliwości (3), a do obwodu badanego oraz przewodu doprowadzającego napięcie małej częstotliwości przyłącza się lokalizator fazoczuły (5) przy pomocy cęgów pomiarowych (10), w których indukują się sygnał proporcjonalny do prądu przemiennego małej częstotliwości.

21e

(P. 159311)

6.12.1972.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków (Jacek Seńkowski, Herbert Widlok).

Sposób pomiaru błędu względnego częstotliwości, znamienno tym, że okresy sygnałów częstotliwościowych, proporcjonalnych do wartości mierzonej i zadanej porównuje się, w wyniku czego otrzymuje się sygnał prostokątny o czasie trwania, proporcjonalnym do różnicy okresów częstotliwości zadanej i mierzonej, po czym sygnał ten uśrednia się celem otrzymania na wyjściu, ciągłego sygnału napięciowego, proporcjonalnego do względnej wartości błędu.

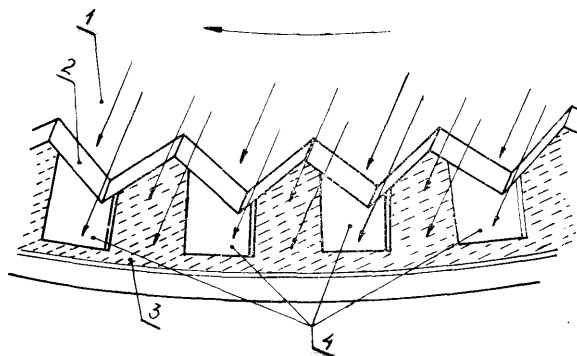
21e

(P. 159511)

04.08.1972.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Pomiarów i Automatyki Elektronicznej, Wrocław (Zbigniew Jaskulski, Stanisław Orzepowski, Jan Raubiszko).

Układ do przetwarzania kąta obrotu tarczy licznika elektrycznego na liczbę impulsów utworzony ze źródła światła, obracającej się tarczy zaopatrzonej na obrzeżu w wycięcia stanowiące znaki stroboskopowe, dwóch lub więcej identycznych rastrów i fotoelementów z tymi rastrami współpracujących, znamienno tym, że rastry (3 i 3) mają wycięcia (4) o długości wielokrotnie większej od głębokości wycięć (2) utworzonych w obrzeżu tarczy (1), a stanowiących znaki stroboskopowe, przy czym wspomniana tarcza (1) jest tak usytuowana względem wycięć (4) rastrów (3), że przesłania od 0,25 do 0,75 powierzchni wymienionych wycięć (4) w rastrach (3), natomiast zmiany stopnia przesłony poszczególnych wycięć (4) w rastrach (3) w zależności od kąta obrotu tarczy (1) wynoszą od 10% do 15% powierzchni wycięć (4) w rastrach (3).

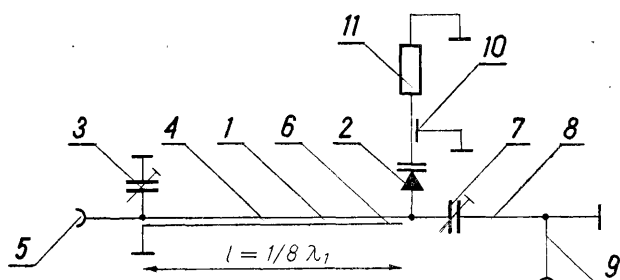
21e

(P. 159555)

15.12.1972.

Przemysłowy Instytut Telekomunikacji, Warszawa (Bohdan Grzonkowski, Wacław Niemyjski, Sławomir Ramel).

Podniawiacz częstotliwości z diodą pojemnościową, znamienno tym, że jego obwód wejściowy jest utworzony z filtra środkowo-zaporowego (1) strojonego wraz z pojemnością diody pojemnościowej (2) do rezonansu dla częstotliwości sygnału wejściowego za pomocą kondensatora (3) dołączonego do linii transmisyjnej (4) w odległości około 1/8 długości fali sygnału wejściowego od diody pojemnościowej (2), natomiast obwód wyjściowy podniawiacza składa się z szeregowo z diodą pojemnościową (2) połączonym kondensatora

sprzęgającego (7) o pojemności kilkakrotnie mniejszej od pojemności złącza diody pojemnościowej (2) i dostrojenego do rezonansu z drganiami pierwszego rodzaju, dla częstotliwości dwukrotnie większej od częstotliwości sygnału wejściowego wraz ze zwartą na końcu linią (8) z poprzecznym polem elektromagnetycznym.

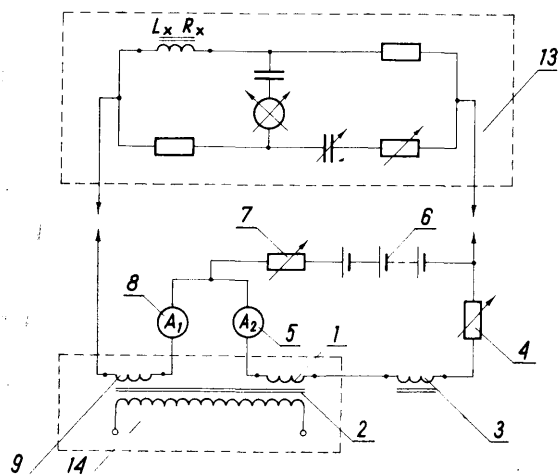
21e

(P. 159556)

15.12.1972.

Przemysłowy Instytut Telekomunikacji, Warszawa (Adolf Krasuski).

Układ zasilacza z kompensacją stałej składowej strumienia powstającej w magnetowodzie transformatora zasilającego służącego do zasilania układów pomiarowych, zwłaszcza układów mostkowych prądu przemiennego, znamienny tym, że na magnetowodzie transformatora zasilającego (2) oprócz wtórnego uzwojenia zasadniczego (9) jest nawinięte lub nałożone uzwojenie dodatkowe (1) o kierunku niezależnym od kierunku wtórnego uzwojenia zasadniczego (9), zaś dla ograniczenia prądu kompensującego w tymże dodatkowym uzwojeniu w obwód tego uzwojenia (1) jest włączony dławik (3) o stałej lub regulowanej indukcyjności, natomiast do regulacji tego prądu włączony jest regulowany rezystor (4).

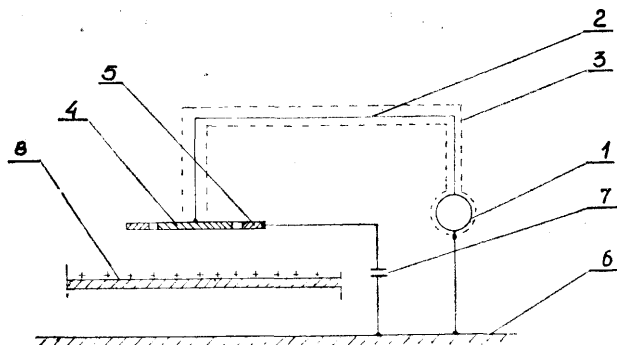
21e

(P. 159596)

15.12.1972.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków (Leszek Ptasinski).

Przyrząd do pomiaru elektryzowania obiektów płaskich, zawierający miernik, składający się z kondensatora wibracyjnego, połączonego ze wzmacniaczem, który z kolei łączy się z generatorem i poprzez prostownik ze wskaźnikiem, przy czym miernik jest połączony z sondą znamienny tym, że ma kondensator (7) połączony z jednej strony z ekranem (5) sondy (4), a z drugiej strony z uziemieniem (6), w celu uzyskania jednostajnego rozkładu pola elektrycznego w miejscu pomiaru.

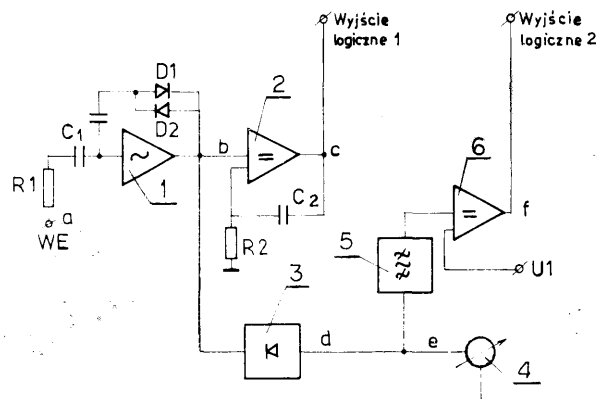
21e

(P. 159822)

28.12.1972.

Polska Akademia Nauk Instytut Geofizyki, Warszawa (Antoni Ostaszewski, Włodzimierz Romaniuk).

Układ kształtujący zmodulowany amplitudowo sygnał prądu zmiennego do sterowania układów logicznych, zwłaszcza w polowym magnetometrze protonowym, wyposażony we wzmacniacz wejściowy prądu zmiennego z ujemnym sprzężeniem zwrotnym utworzonym przez przeciwnie spolaryzowane diody krzemowe, ograniczający wartość sygnału wejściowego tak, że amplituda tego sygnału jest proporcjonalna do logarytmu napięcia wejściowego, w układ komparatora napięcia stałego i detektor znamienny tym, że do wyjścia wzmacniacza wejściowego (1) są dołączone w układzie równoległym: komparator napięcia stałego (2) zmieniający sygnał ograniczony we wzmacniaczu w prostokątny i zawierający w dołączonej doń dodatniej pętli sprzężenia zwrotnego układ różnicujący (R_2 , C_2), kształtujący sygnał wejściowy niezależnie od szumu i zakłóceń nałożonych na sygnał wejściowy oraz detektor szczytowy (3), mierzący w skali logarytmicznej amplitudę sygnału, połączony równoległe z miernikiem (4) wskazującym wartość chwilowego poziomu sygnału wejściowego oraz z układem szeregowym filtra środkowo-przepustowego (5) i dyskryminatora napięcia (6), na wyjściu którego pojawia się sygnał wtedy, gdy nastąpi przekroczenie uprzednio zadanej chwilowej głębokości modulacji amplitudy sygnału wejściowego.

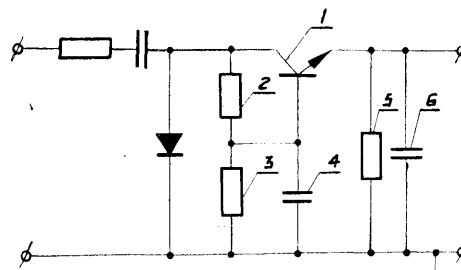
21e

(P. 159823)

28.12.1972.

Państwowe Zakłady Teletransmisyjne „Telkom -PZT”, Warszawa (Andrzej Maruda, Andrzej Aniołowski).

Układ detektora posiadający na wejściu rezystor, kondensator i diodę, której katoda dołączona jest do masy układu, znamienny tym, że do anody diody dołączony jest kolektor tranzystora (1), a emiter tranzystora (1) stanowi wyjście układu, przy czym równoległe między emiterem tranzystora (1) i masą włączone są rezystor (5) i kondensator (6), między kolektorem tranzystora (1) i jego bazą włączony jest rezystor (2), a równoległe do bazy tranzystora (1) i masy układu dołączone są rezystor (3) i kondensator (4).

21e

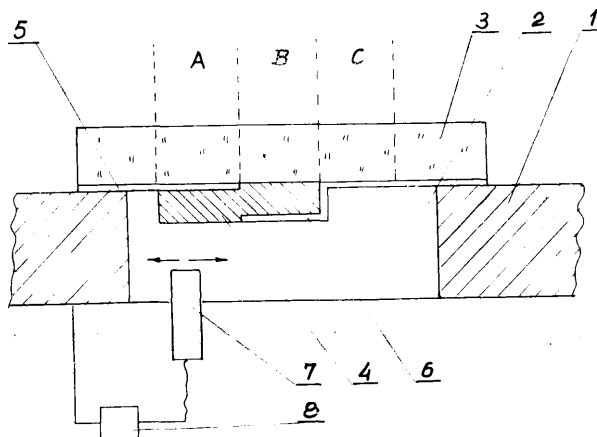
(P. 159900)

28.12.1972.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków (Tadeusz Piech, Jan Bednarczyk, Tadeusz Pisarkiewicz, Aniela Węgrzyn).

Sposób pomiaru przenikalności elektrycznej warstw dielektrycznych lub półprzewodnikowych, znamienny tym, że na izolator nanosi się cienkie warstwy metaliczne oraz cienką warstwę badanego dielektryka, tworząc trzy obszary pomiarowe a następnie wyznacza się przenikalność dielektryka na podstawie różnic pojemności, występujących między tymi obszarami pomiarowymi.

Przyrząd do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienny tym, że na izolatorze (3), ma naniesioną warstwę dielektryka (4), umieszczoną pomiędzy dwiema warstwami metalicznymi (5 i 6) tak, że jedna warstwa metaliczna (5) pokrywa z jednej strony połowę powierzchni dielektryka (4), a druga warstwa metaliczna (6), pokrywa po przeciwnej stronie pozostałą połowę dielektryka (4), przy czym druga warstwa metaliczna (6) pokrywa również izolator (3) i jest połączona galwanicznie z pierwszą warstwą (5), tworząc okładkę kondensatora, poza tym w stałej odległości od izolatora (3) jest umieszczona ruchoma elektroda (7), tworząca drugą okładkę kondensatora.

21e

(P. 159990)

13.12.1972.

Patent dodatkowy do patentu nr P. 151821

Krakowskie Zakłady Elektroniczne „Telpod”, Kraków, (Janusz Kawa).

Samoczynnie równoważony mostek pomiarowy według patentu (nr zgłoszenia P-151821) z cyfrowym odczytem wyników pomiaru i układem równoważenia zawierającym licznik rewersyjny, w którym pierwszy od strony wejścia przerzutnik jest połączony ze stopniem równoważenia mostka pomiarowego odpowiadającym ułomkowi jednostki zastosowanego kodu, znamienny tym, że pierwszy od strony wejścia licznika rewersyjnego (LR) przerzutnik (P_0) jest połączony z wejściem sterującym układu pamięci (UP) włączonego między licznik rewersyjny (LR) a wskaźnik cyfrowy (W).

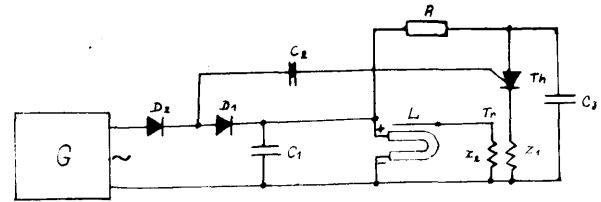
21f

(P. 159290)

5.12.1972.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, Polska (Konrad Jezuita, Adam Peretiatkowicz).

Układ elektryczny migającej cyklicznie lampy ostrzegawczej, znamienny tym, że jest wyposażony w wyładowczą lampę (L) z równoległe przyłączonym kondensatorem (C_1), której ujemna elektroda jest połączona bezpośrednio z generatorem (G) prądu przemiennego, a jej dodatnia elektroda łączy się z generatorem (G) za pośrednictwem diodowego dzielnika (D_1 , D_2), z którym w punkcie (a) ma połączenie kondensator (C_2) sterujący bramką tyrystora (Th), z anodą z jednej strony podłączoną do dodatniej elektro-

dy wyładowczej lampy (L) poprzez rezystor (R), a z drugiej strony z katodą tyrystora (Th) połączoną za pośrednictwem kondensatora (C_2) i uzwojenia (Z_1) transformatora (Tr), którego początek drugiego uzwojenia (Z_2) jest połączony z elektrodą zaplonową wyładowczej lampy (L), a jego koniec z uzwojeniem (Z_1) transformatora (Tr) w miejscu przyłączenia kondensatora (C_2) i elektrodą ujemną wyładowczej lampy (L).

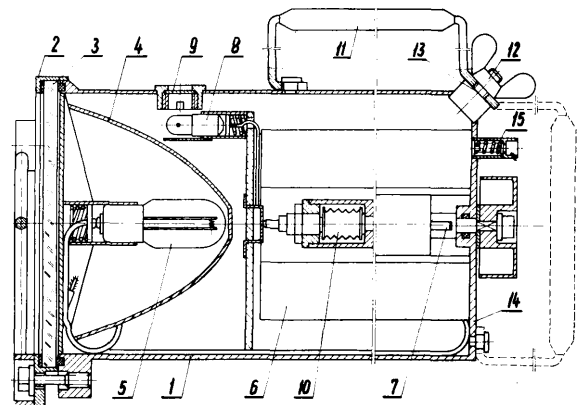
21f

(P. 159855)

27.12.1972.

- Fabryka Sprzętu Ratunkowego i Lamp Górniczych „Faser”, Tarnowskie Góry (Walenty Moś).

Latarka przeciwybuchowa i podwodna, znamienna tym, że jej korpus (1) wypełniony gazem pod ciśnieniem zawiera wskaźnik tego ciśnienia, najkorzystniej świetlny, np. w postaci dodatkowej żarówki (8) połączonej z obwodem głównym żarówki (5) poprzez przełącznik (10) ciśnienia, przy czym wskaźnik znajduje się pod osobną barwną szybą (9).

21f

(P. 159923)

29.12.1972.

Kombinat Techniki Świetlnej POLAM, Warszawa (Bogdan Lesiuk, Marek Sulima-Szulmaniewicz).

Wynalazek dotyczy wysokonapięciowego zapłonika tłącego przeznaczonego do zaświecania lamp wyładowczych, zwłaszcza wysokoprężnych lamp rtęciowo-halogenowych i wysokoprężnych lamp sodowych. Zapłonnik według wynalazku zawiera jedną lub dwie elektrody termobimetalowe, przy czym powierzchnia elektrody termobimetalowej mierzona jednostronnie i ciśnienie gazu napełniającego są tak dobrane, że ich iloczyn wynosi $100 \div 200$ dla neonu, $200 \div 1000$ dla helu, $100 \div 1000$ dla mieszaniny neon-hel. Powierzchnia elektrody wyrażona jest w mm^2 , a ciśnienie gazu napełniającego w Tr. Zapłonnik połączony szeregowo z opornikiem i kondensatorem tworzy układ zapłonowy, przy czym stosunek wartości wytwarzanego przepięcia do pojemności kondensatora wynosi $2-4$. Wartość przepięcia wyraża się w KV, a pojemność kondensatora w TJF.

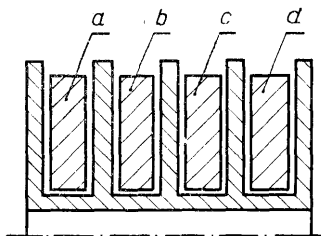
21g

(P. 149366)

10.07.1971.

Doświadczalne Zakłady Radioelektroniki „Unido”, Warszawa (Piotr Baczewski, Władysław Bąk, Marian Jasik, Józef Kopera, Marian Rachuta, Franciszek Szuba, Jerzy Zakowski, Lech Żołądkowski).

Sposób nawijania uzwojeń trójcewkowych zespołu pupinizacyjnego służącego do zwiększenia indukcyjności telekomunikacyjnych torów macierzystych i po-

chodnego, znamienny tym, że symetrie indukcyjności sekcji uzwojeń uzyskuje się przez przesunięcie karkasu z uzwojeniem w stosunku do szczeliny niemagnetycznej rdzenia, a różnice między indukcyjnościami uzwojeń cewki służącej do zwiększania indukcyjności toru pochodnego kompensuje się różnicami indukcyjności uzwojeń cewek, służących do zwiększania indukcyjności torów macierzystych.

21g

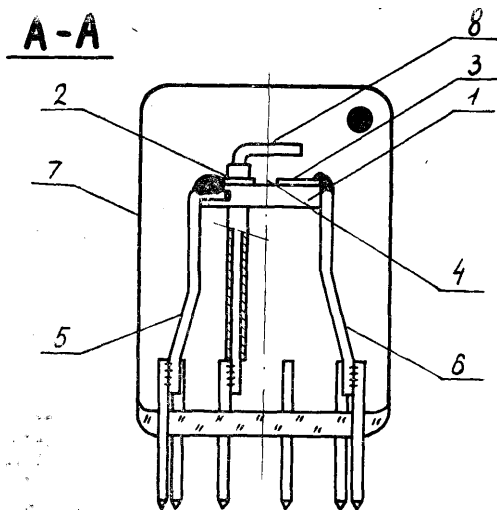
(P. 153763)

29.02.1972.

Zakład Doświadczalny Nr 2 Przemysłowego Instytutu Elektroniki, Toruń (Wojciech Grochowski, Aleksander Hryniewicz).

Opornik fotoelektryczny sterowany w obudowie hermetycznej wypełnionej gazem zawierający fotoczuły element z dwiema zbiorczymi elektrodami, znamienny tym, że jest wyposażony w co najmniej dwie dodatkowe elektrody sterujące (8, 9) umieszczone w ten sposób, że między nimi znajduje się warstwa gazu wypełniającego obudowę (7).

Odmiana fotoopornika według zastrz. 1, znamienna tym, że jest wyposażona w jedną dodatkową elektrodę sterującą (10) umieszczoną w ten sposób, że między tą elektrodą, a co najmniej jedną elektrodą zbiorczą (3) oporowego elementu fotoczułego (1) znajduje się warstwa gazu wypełniającego obudowę (7).

21g

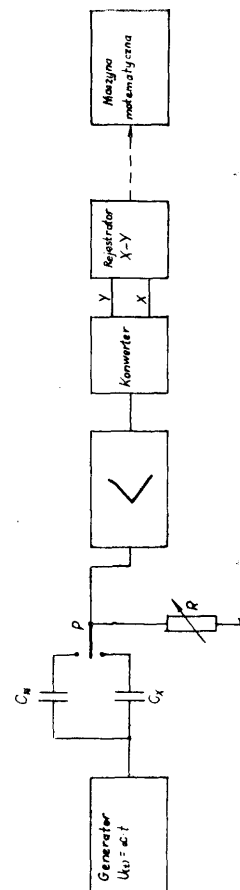
(P. 153879)

6.03.1972.

Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego, Warszawa (Wiesław Marciniak).

Sposób wyznaczania profilu koncentracji domieszek w warstwie powierzchniowej półprzewodnika, polegający na zdejmowaniu charakterystyk $C=f(U_G)$ metodą próbkowania, znamienny tym, że do zdejmowania charakterystyki $C=f(U_G)$ stosuje się przebieg liniowo zmienny w funkcji czasu o dużej częstotliwości, przy czym charakterystykę tę następnie analizuje się za pomocą maszyny matematycznej.

Urządzenie do stosowania sposobu, według zastrz. 1, znamienne tym, że ma generator napięcia liniowego (1), który jest połączony z wzajemnie równolegle połączonymi kondensatorami (C_x) i (C_N), przy czym kondensatory te poprzez przełącznik (P) są łączone szeregowo z rezystorem (R), którego wyjście jest połączone do wzmacniacza z konwerterem, którego dwa wyjścia są połączone z wejściami X, Y rejestratora (2).

31g

(P. 158432)

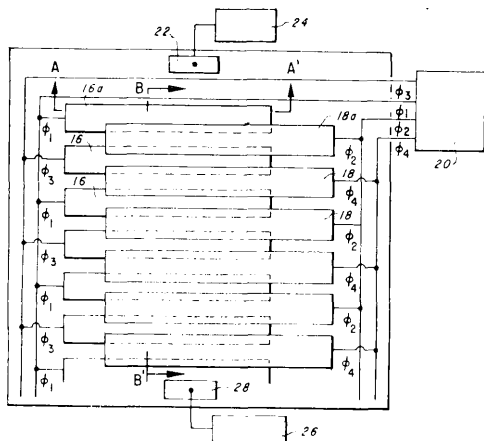
23.10.1972.

Texas Instruments Incorporated, Dallas, Stany Zjednoczone Ameryki (Dean Robert Collins, William Raymond McMahon).

Sposób wytwarzania przyrządu półprzewodnikowego posiadającego sąsiednie, blisko odległe obszary metalowe, współpłaszczyznowe z izolacyjną powierzchnią podłoża, wymieniony sposób zawiera etap formowania pierwszego zestawu odległych od siebie, elektrycznie odizolowanych obszarów metalowych na izolacyjnej powierzchni podłoża oraz etap formowania drugiego zestawu odległych od siebie obszarów metalowych na izolacyjnej warstwie podłoża w taki sposób, że rozdzielają one odpowiednie obszary metalowe wymienionego pierwszego zestawu i są od nich elektrycznie odizolowane, znamienny tym, że obszary metalowe wymienionego pierwszego zestawu są elektrycznie od siebie odizolowane poprzez zastosowanie członu czasowo łączącego elektrycznie wymieniony pierwszy zestaw obszarów metalowych ze źródłem napięcia, doprowadzenie prądu elektrycznego do wymienionego pierwszego zestawu obszarów metalowych z wymienionego źródła napięcia poprzez wymieniony człon i selektywne anodyzowanie wymienionego pierwszego zestawu obszarów metalowych w celu uformowania izolacyjnej warstwy tlenkowej na ich powierzchniach oraz tym, że jest formowany taki drugi zestaw obszarów metalowych, że wymieniony pierwszy zestaw i wymieniony drugi zestaw obszarów metalowych są oddzielone od siebie grubością wymienionej anodyzowanej.

Przyrząd półprzewodnikowy wytwarzany według sposobu, według zastrz. 1, zawierający podłoże i powierzchnię izolacyjną - pierwszy zestaw oddalonych od siebie obszarów metalowych umieszczonych na wymienionej powierzchni izolacyjnej, warstwę izolacyjną pokrywającą odsłoniętą powierzchnię każdego z wymienionych obszarów metalowych wymienionego pierwszego zestawu, drugi zestaw oddalonych od siebie obszarów metalowych, ułożonych naprzemiennie z obszarami metalowymi wymienionego pierwszego zestawu,

przy czym odpowiednie obszary metalowe wymienionego drugiego zestawu zasadniczo wypełniają przestrzeń pomiędzy sąsiednimi obszarami metalowymi wymienionego pierwszego zestawu, przejścia (32, 34) pomiędzy wymienionym pierwszym zestawem metalowych obszarów a wymienioną powierzchnią izolacyjną oraz pomiędzy wymienionym drugim zestawem metalowych obszarów a wymienioną powierzchnią izolacyjną są współpłaszczyznowe, oraz elementy do dokonywania elektrycznych doprowadzeń z odpowiednich obszarów metalowych wymienionego pierwszego zestawu i wymienionego drugiego zestawu, znamienny tym, że wymieniona warstwa izolacyjna posiada stosunkowo cienką warstwę każdego z wymienionych obszarów metalowych zawartych w wymienionym pierwszym zestawie, anodyzowaną w celu uformowania anodyzowanej izolacyjnej warstwy (30) tlenkowej, której grubość rozdziela odpowiednio obszary (16a, 18a) metalowe wymienionego pierwszego zestawu i wymienionego drugiego zestawu.

21g

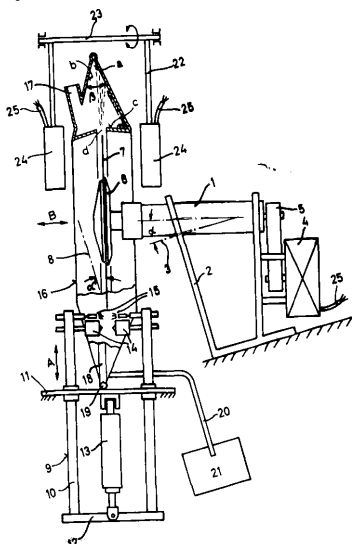
(P. 158966)

20.11.1972.

Pierwszeństwo: 20.11.1971; 3.01.1972 - Niemiecka Republika Federalna.

Badische Anilin u. Soda-Fabrik AG, Ludwigschafen, Niemiecka Republika Federalna (Josef Woellhaf, Roland Falk, Dieter Schaffei, Volker Richter, Paul Willman).

Sposób wytwarzania warstw magnetycznych płyt magnetycznych przez nanoszenie płynnej zawiesiny magnetycznej na wirującą tarczę, rozkładanie zawiesiny magnetycznej przez siły odśrodkowe na tarczy i suszenie lub utwardzanie otrzymanej cienkiej warstwy magnetycznej, znamienny tym, że zawieszynę magnetyczną nakłada się równocześnie na obie powierzchnie tarczy.

Urządzenie do stosowania sposobu, według zastrz. 1, zawierające urządzenie mocujące wirujące do powodowania ruchu obrotowego tarczy oraz zespół do nakładania zawiesziny magnetycznej, znamienny tym, że tarcza (7) pokrywana zawieszyną magnetyczną jest usytuowana podczas pokrywania skośnie względem płaszczyzny pionowej (8).

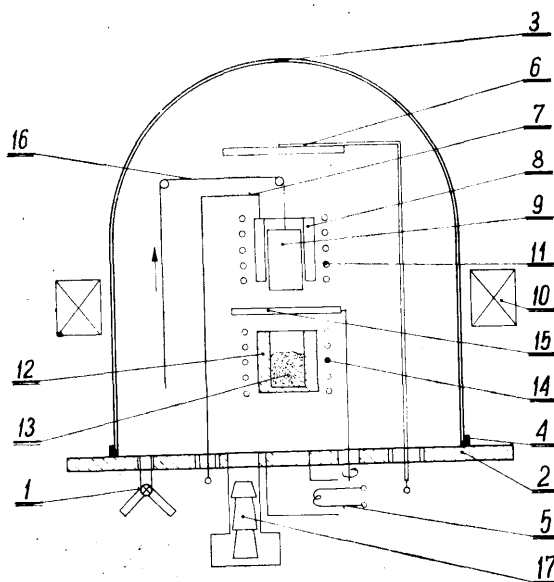
21g

(P. 159004)

21.11.1972.

Naukowo Produkcyjne Centrum Półprzewodników Instytut Technologii Elektronowej, Warszawa, Polska (Georgi Stareew).

Sposób otrzymywania epitaksjalnych warstw półprzewodnikowych, znamienny tym, że podłoże półprzewodnikowe poddaje się bombardowaniu jonowemu i wygrzewa w wysokiej dynamicznej próżni w komorze roboczej bezpośrednio przed rozpoczęciem procesu krystalizacji epitaksjalnej.

Urządzenie do stosowania sposobu, według zastrz. 1, 2 i 3 znamienny tym, że posiada układ triodowy do bombardowania jarzeniowego zaopatrzonego w gorącą katodę (5), anodę (6) i katodę (7) lub układ diodowy oraz układ do wygrzewania zaopatrzonego w grzejniki oporowe lub indukcyjne (11), (14) i układ do otrzymywania wysokiej dynamicznej próżni (17) w komorze roboczej (3).

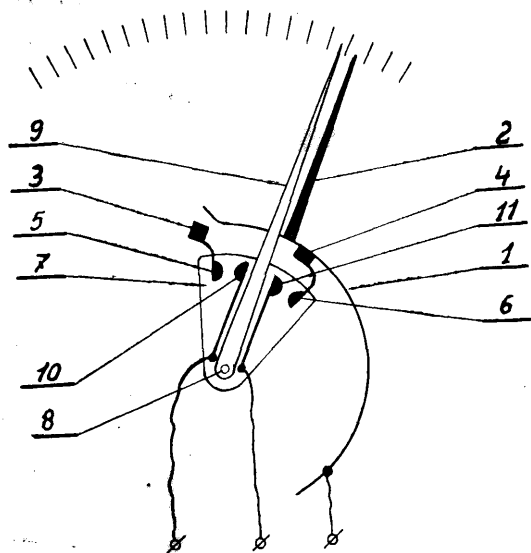
21g

(P. 159418)

9.12.1972.

Politechnika Gdańska, Gdańsk (Zbigniew Muszalski, Kazimierz Iskrzycki).

Przekaznik degrowy, związany mechanicznie ze wskazówką miernika włączonego w układ pomiaru temperatury i zawierający styki zwierne, znamienny tym, że posiada umieszczony na izolacyjnym segmencie (7) układ zestyków (3, 4, 5, 6) popychanych przez wskazówkę (9), z którą związane są mechanicznie, a odizolowane elektrycznie od siebie styki wskazówki (10 i 11), przy czym styk ślizgowy (3) połączony jest galwanicznie ze stykiem malejących przyrostów temperatury (5), styk ślizgowy (4) połączony jest galwanicznie ze stykiem wzrastających przyrostów temperatury (6), a ponadto oba te styki ślizgowe (3 i 4) połączone są w żądanym zakresie różnicy temperatur ze stykiem nastawnym (1).

21g

(P. 156919)

25.07.1972.

Politechnika Gdańska, Gdańsk (Wojciech Winiarski).

Urządzenie ferromagnetyczne, zwłaszcza do układów stykowych, służące do wywierania nacisku, złożone z elementów wiodących prąd i elementów ferromagnetycznych, znamienne tym, że elementy ferromagnetyczne tworzą dźwignię podpartą na jednym końcu w pobliżu zestyku w dwóch punktach, przy czym ramiona swobodne dźwigni są kilkakrotnie dłuższe od ramion podpartych.

21h

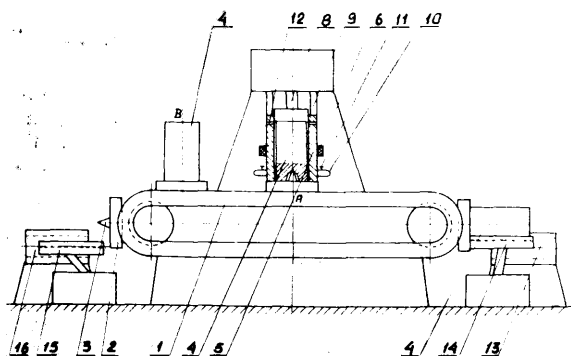
(P. 159347)

7.12.1972.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków (Marian Golec, Aleksander Długosz, Maria Szudek).

Sposób otrzymywania elektrod grafitowych, znamienne tym, że w procesie grafityzacji wytwarza się elektrody o mniejszej grubości niż wymagana, po czym boczne powierzchnie elektrod pokrywa się samozastygającą elektroprowadzącą masą elektrodową.

Urządzenie do stosowania sposobu, według zastrz. 1, znamienne tym, że na stole (1) prasy są umieszczone ruchome sanie (2), na których zamontowany jest centralnie, co najmniej jeden stożek (3), zabezpieczający właściwe usytuowanie elektrody (4), zaś nad stołem (1) prasy znajduje się dwudzielny cylinder (5), zamocowany w ramionach (6) zamykany od góry łokiem prasy (8) i dociskany do sań (2) prasy tłoczkami (9), zaś w ściankach cylindra (5) są wycięte otwory, służące do umieszczenia w nich króćców roboczych (10), przez które wtłaczana jest masa elektrodowa.

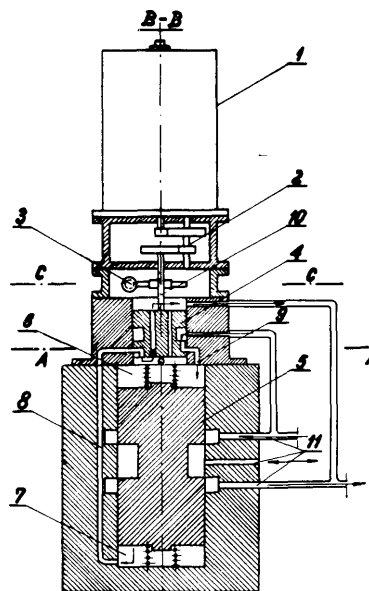
21h

(P. 159755)

21.12.1972.

Huta Zabrze, Zabrze (Emil Wisz, Filip Meder).

Elektrohydrauliczny regulator prądu łuku zwłaszcza do elektrycznych pieców łukowych zawierający silnik oraz dwustopniową przekładnię z tłumikiem, znamienne jest tym, że posiada dwustopniowy wzmacniacz hydrauliczny, którego pierwszy stopień - zawór wielodrogowy (4) wykonuje ruch obrotowy, a drugi stopień - rozdzielacz hydrauliczny (5) - ruch postępowy.

21k

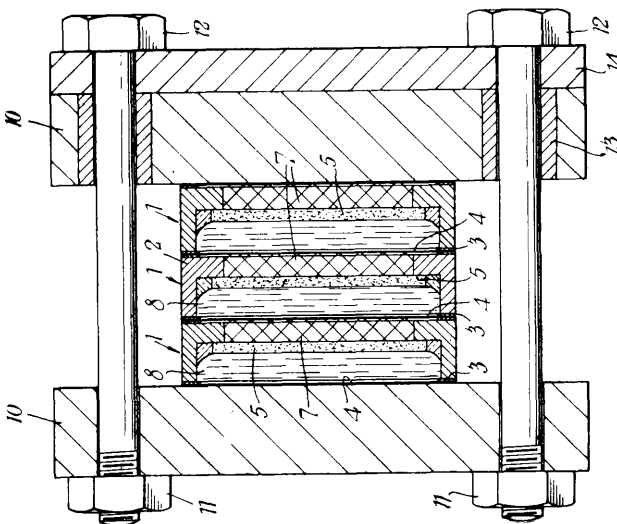
(P. 158754)

8.11.1972.

Pierwszeństwo: 11.11.1971 - Wielka Brytania.

British Railways Board, Londyn, Wielka Brytania (John George Gibson, James Hugh Duncan).

Bateria elektryczna ze stosem ogniów warstwowych ściśniętych ze sobą przy pomocy układu ściskającego w skład którego wchodzi elementy końcowe obejmujące odpowiednio końce stosu znamienne tym, że rozszerzalność cieplna elementów końcowych (10) i innych elementów składowych (12, 23, 22, 25, 26) jest taka, że przy podwyższeniu temperatury pracy baterii i towarzyszącym mu rozszerzeniu się cieplnym stosu (20) i układu ściskającego odstęp pomiędzy wspomnianymi elementami końcowymi nie powiększa się w takim stopniu, który mógłby spowodować zmniejszenie ściśnięcia stosu.

21k

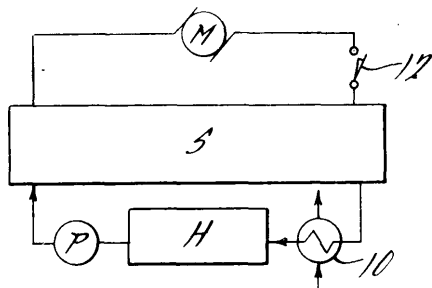
(P. 158833)

14.11.1972.

Pierwszeństwo: 18.11.1971 - USA.

OMF California INC, Warren, USA (Philip Charles Symons, Carmelo Joseph Amato).

Urządzenie do magazynowania energii elektrycznej, znamiennie tym, że zawiera co najmniej jedną komórkę posiadającą elektrodę normalnie dodatnią, przeznaczoną do redukcji chlorowca, korzystnie chloru, pozostającego w elektrycznym połączeniu z tą elektrodą oraz elektrodę normalnie ujemną (14), na której osadzony jest utleniany metal, korzystnie cynk, pozostający w elektrycznym połączeniu z tą elektrodą, podczas elektrycznego rozładowywania komórki, zbiornik (H) magazynujący przystosowany do wypełnienia go wodzianem chlorowcowym, wody elektrolit z halogenkiem metalu, elementy łączące, służące do połączenia zbiornika z komórką, układ obiegu elektrolitu przez elementy łączące umieszczony pomiędzy komórką i zbiornikiem (H) w celu ciągłego utleniania metalu i rozkładania wodzianu chlorowcowego podczas rozładowywania komórki, elementy do wprowadzania utlenianego metalu do komórki w celu uzupełnienia, co najmniej części zużytej ilości tego metalu, elementy do wprowadzania wodzianu chlorowcowego do zbiornika (H) w celu uzupełnienia co najmniej części zużytej ilości wodzianu oraz elementy do odbierania co najmniej części elektrolitu wytworzonego podczas rozładowania komórki w celu utrzymania objętości elektrolitu w uprzednio wybranych granicach.

21k

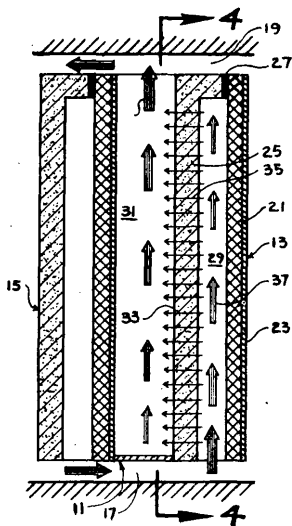
(P. 158834)

14.11.1972.

Pierwszeństwo: 18.11.1971 - USA.

OMF California INC, Warren, USA (Harny Knut Bjorkman, Peter Carr, Philip Charles Symons).

Sposób otrzymywania energii elektrycznej w urządzeniu magazynującym energię elektryczną, znamiennie tym, że przepuszcza się wodny halogenek metalu z chlorowcem stanowiący elektrolit poprzez i na zewnątrz komory elektrodowej z co najmniej jedną elektrodą porowatą dodatnią i jedną elektrodą ujemną

o powierzchni metalowej, przepuszcza się elektrolit i rozpuszczony w nim gaz przez pory elektrody dodatniej oraz przepuszcza się nierozpuszczony gaz przez otwory w elektrodzie, w celu generowania prądu.

Urządzenie do stosowania sposobu, według zastrz. 1-7, znamiennie tym, że zawiera komorę elektrodową z co najmniej jedną elektrodą dodatnią i jedną elektrodą ujemną tworząc ogniwo dwubiegunowe, w którym elektrodę ujemną stanowi powłoka (23) metalowa, połączona elektrochemicznie z chlorowcem oraz elektrolit z rozpuszczonym gazowym chlorem pozostający w kontakcie elektrycznym z elektrodą ujemną i dodatnią, przy czym co najmniej jedna elektroda jest elektrodą dwubiegunową (13, 15).

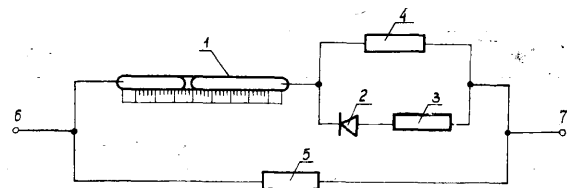
21k

(P. 158875)

16.11.1972.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów, Warszawa, Polska (Stanisław Wydźga).

Miernik stanu naładowania akumulatora posiadający elektrochemiczny integrator z odczytem wizualnym i szeregowo z nim połączone oporniki i opornik bocznikujący, znamiennie tym, że w obwód elektrochemicznego integratora z odczytem wizualnym (1) włączony jest element prostownikowy (2).

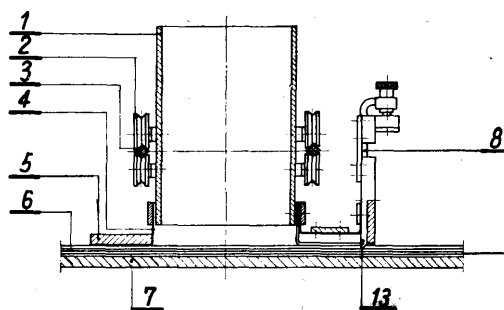
21k⁹

(P. 159501)

13.12.1972.

Centralne Laboratorium Akumulatorów i Ogniw, Poznań (Władysław Konopiński, Jerzy Kamiński, Jerzy Kwaśnik, Stanisław Olszański).

Urządzenie do dozowania masy czynnej ujemnej w taśmy do akumulatora zasadowego z elektrodami kieszonkowymi, zawierające pojemnik dozujący, znamiennie tym, że ruchomy pojemnik przesuwający się ruchem posuwisto-zwrotnym w kierunku prostopadłym do kierunku przesuwu taśmy (9) lub taśm (9), zamocowany jest przesuwnie na prowadnicach (3) i przesuwając się skokowo o regulowanej wielkości skoku, oraz połączony jest z podstawą (5) za pomocą elastycznego zsypu (4).

21k⁹

(P. 159502)

13.12.1973.

Centralne Laboratorium Akumulatorów i Ogniw, Poznań (Władysław Knapski, Zygmunt Klatkiewicz, Jerzy Kwaśnik, Stanisław Olszański, Tomasz Świątek).

Sposób obróbki masy czynnej ujemnej do akumulatorów zasadowych z elektrodami kieszonkowymi na drodze mieszania tlenku kadmowego, tlenków żelaza i ewentualnie innych dodatków, znamiennie tym, że po zmieszaniu tlenku kadmowego, tlenków żelaza i ewentualnie innych dodatków, uzyskaną tak masę dodatkowo sprasowuje się najkorzystniej za pomocą walców aż do uzyskania zbitych łusek, a następnie granulkuje się na znanych urządzeniach.

21n⁷

(P. 158757)

9.11.1972.

Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Radia i Telewizji, Warszawa (Ewa Mędrzycka, Andrzej Bartosiak).

Sposób trikowego kolorowania obrazów telewizyjnych, znamienny tym, że polega na wybraniu dowolnych sygnałów wizyjnych spośród dostarczonych wejściowych sygnałów wizyjnych, przetworzeniu ich w odpowiednich układach, tak aby otrzymać binarne sygnały wizyjne pozytywne i negatywne odpowiadające sparametryzowanym funkcjom binarnym rozkładu poziomów luminancji w wybranych sygnałach wizyjnych o parametrze będącym poziomem rozdziału luminancji ustalonym dowolnie i niezależnie dla każdej operacji przetwarzania, sterowaniu binarnymi sygnałami wizyjnymi pozytywnymi i negatywnymi układów wprowadzających zmiany kształtów sygnałów wyjściowych z urządzeń do kolorowania i na odpowiednim sumowaniu sygnałów wyjściowych z układów wprowadzających zmiany kształtu sygnałów wyjściowych z urządzeń do kolorowania, prowadzącym do otrzymania zadanego efektu trikowego, polegającego na kolorowaniu dowolnych obrazów telewizyjnych w dowolnych zestawach kolorów różniących się kolorami i ich uporządkowaniem i równoczesnym przetwarzaniu tych obrazów tak, że otrzymuje się: wmontowywanie kolorów uzyskanych z danego urządzenia do kolorowania w miejsce kolorów uzyskanych z innego urządzenia do kolorowania, wmontowywanie elementów jednych obrazów w inne obrazy według poziomów rozdziału luminancji w wybranych wejściowych sygnałach wizyjnych, przy równoczesnym niezależnym kolorowaniu tych obrazów, zamianę wybranych elementów danych obrazów na obrazy równomiernego tła według poziomów rozdziału luminancji w danych lub pozostałych obrazach z niezależnym kolorowaniem danych obrazów i obrazów równomiernego tła oraz

tworzenie dwu-lub wielokolorowych obrazów nie zawierających gradacji nasycenia kolorów, przy czym każdy z kolorów uzyskuje się z oddzielnego urządzenia do kolorowania a granice tych kolorów zależne są od poziomów rozdziału luminancji w przetwarzanych obrazach telewizyjnych.

Urządzenie do stosowania sposobu, według zastrzeżenia 1 znamienny tym, że składa się z obwodu głównego zawierającego szeregowo połączenie wzmacniacza (2), układu odtwarzania składowej stałej (4) i komparatora napięcia (5) o dwóch wyjściach do których dołączone są dwa układy kształtujące (6 i 7), przy czym drugie wejście układu odtwarzania składowej stałej sygnału wizyjnego (4) jest połączone z wyjściem układu formowania impulsów kluczujących (3), do wejścia którego doprowadza się całkowity sygnał synchronizacji CS, a na drugie wejście układu kształtującego (7) doprowadza się całkowity sygnał gaszący CG; ponadto urządzenie składa się z obwodu kolorowania zawierającego dwa urządzenia do kolorowania (8 i 9), których wyjścia połączone są z pierwszymi wejściami układów odtwarzania składowej stałej (10÷15), a drugie wejścia układów odtwarzania składowej stałej (10÷15) połączone są z wyjściem układu formowania impulsów kluczujących (3), wyjścia układów odtwarzania składowej stałej (10÷15), dołączone są do odpowiednich wejść układów bramkujących (16÷18) sterowanych sygnałem z pierwszego wyjścia komparatora napięcia 5 i do wejść układów bramkujących (19÷21) sterowanych sygnałem z drugiego wyjścia komparatora napięcia (5), przy czym wyjścia układów bramkujących (16 i 19, 17 i 20, 18 i 21) są dołączone parami do dwóch wejść sumatorów (22, 23, 24) z wyjść których uzyskuje się składowe podstawowe telewizji kolorowej (R, G, B).

21n⁷

(P. 158857)

15.11.1972.

Pierwszeństwo: 17.11.1971 - Japonia.

Sony Corporation, Tokio, Japonia (Susumu Tagawa, Yasuharu Kubota).

Kamera telewizji kolorowej do wytwarzania sygnału wizyjnego elektrycznego odpowiadającego kolorowi przedmiotu znajdującemu się w polu widzenia kamery, znamienna tym, że zawiera powierzchnię wybierania, przystosowaną do przetwarzania światła rzucanego na nią w elektryczny sygnał wyjściowy, filtr umieszczony pomiędzy przedmiotem a powierzchnią wybierania przystosowany do wytwarzania na powierzchni wybierania obrazu z rozdzielonymi kolorami zgodnie ze składowymi barw przedmiotu, środki przeznaczone do analizowania powierzchni wybierania oraz przetworzenie prądu stałego na prąd stały, współdziałający ze środkami analizowania w celu dostarczenia sygnału zmiennego do elektrod znacznikowych, aby wytworzyć elektrycznie obraz znacznikowy na powierzchni wybierania, przy czym faza obrazu znacznikowego zmienia się naprzemiennie w kolejnych okresach sygnału wyjściowego tak, że elektryczny sygnał wyjściowy jest sygnałem zespolonym, zawierającym kolorowy sygnał wizyjny, odpowiadający obrazowi z rozdzielonymi barwami oraz zawierający sygnał znacznikowy, odpowiadający obrazowi znacznikowemu, a faza tego sygnału zmienia się podobnie w kolejnych okresach.

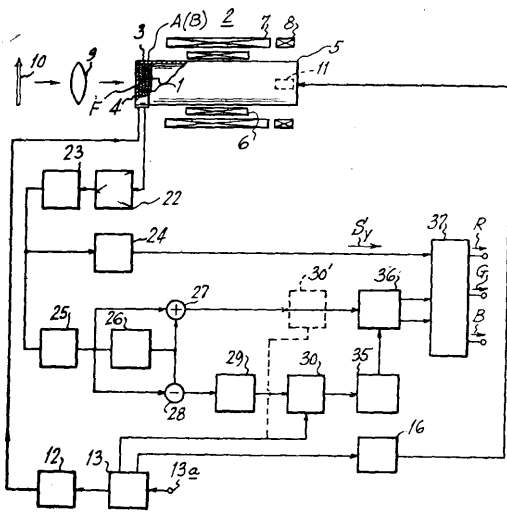
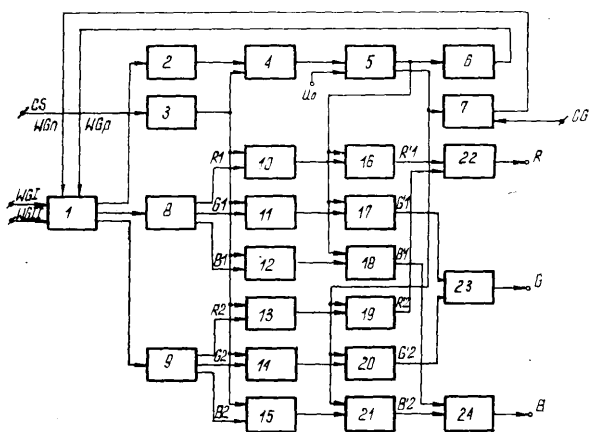
21n⁷

(P. 159258)

4.12.1972.

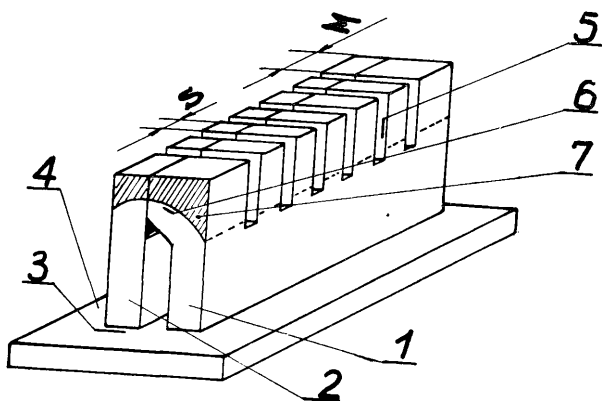
Warszawskie Zakłady Urządzeń Informatyki „Mera-mat”, Warszawa (Beno Paweł, Kowalewski Marek, Malinowski Zdzisław, Nowak Krzysztof, Szyller Andrzej, Seremak Edward, Matynia Janusz).

Sposób wytwarzania ferrytowych głowic magnetycznych a w szczególności głowic wielokolorowych dwuszczelinowych oraz głowica wykonana tym sposobem, przeznaczonych zwłaszcza do zapisu i odczytu informacji cyfrowej, znamienny tym, że podczas operacji nacinania rdzenia zapisu lub odczytu (1) uprzednio zamocowanej powierzchnią (3) do płyty (4) wykonuje się nacięcie profilu (5) stanowiącego w fazie ostatecznej szerokość (S), śladu zapisu lub odczytu, po czym następuje technologiczne powiązanie płytki (8)

z nadatkiem (7) zapewniającym w następnych fazach obróbki uzyskanie zarysu roboczego (6) po czym bazując na powierzchni (9) wykonuje się pod kątem (a) nacięcia (10) pod uzwojenia (11), które zakłada się na obydwa ramiona każdego obwodu magnetycznego oprócz zewnętrznych danej głowicy lub też na jedno ramię każdego, poza zewnętrznymi, z pojedynczych zamkniętych zwoją (14) obwodów magnetycznych.

Głowica wykonana sposobem według zastrz. 1, znamienne tym, że ma kąt pochylenia (a) części obwodu z cewkami (11) do części obwodu będącego szerokością (S) śladu zapisu lub odczytu różny od 180° , który jest mierzony prostopadłe do osi danego obwodu.

21n⁷

(P. 159333)

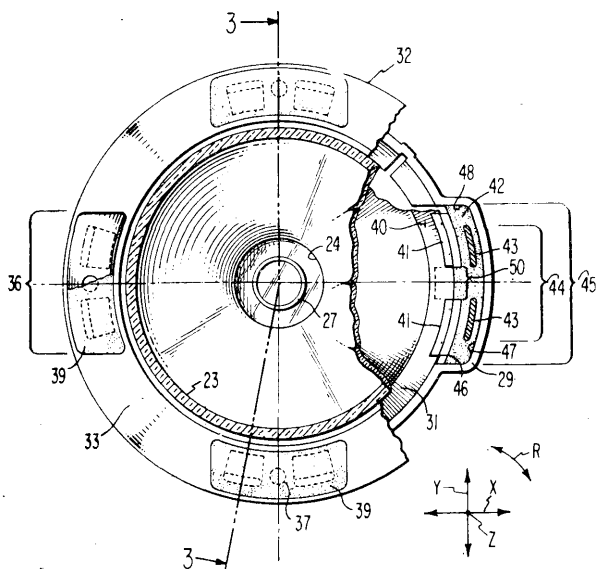
6.12.1972.

Pierwszeństwo: 14.01.1972 - USA.

RCA Corporation, Nowy Jork, USA (Terry Monroe Shrader).

Magnetyczny zespół odchyłający znamienne tym, że obejma (29, 51, 70) jest sztywno przyklejona do ustalonego miejsca powierzchni zewnętrznej, wspomnianej lampy, za pomocą utwardzanego materiału klejącego (39, 61, 73) oraz wspomniany zespół odchyłający (31) jest na stałe montowany na obejmie.

Sposób montowania magnetycznego zespołu odchyłającego na lampie kineskopowej znamienne tym, że: przyklejanie obejmy (29, 51, 70) do lampy jest podzielone na etapy tzn. wybór położenia obudowy (32, 63, 74) z zespołem odchyłającym (31) i wstępne przytwierdzenie ich do obejmy; regulacja położenia obudowy w stosunku do obejmy w celu uzyskania żądanej współzależności roboczej zespołu odchyłającego i lampy; umocowanie obudowy na stałe na obejmie.

21n⁷

(P. 159363)

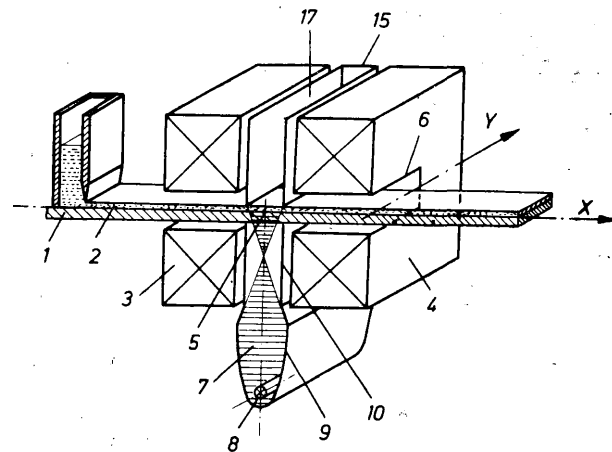
7.12.1972.

Pierwszeństwo: 9 grudnia 1971 - Niemiecka Republika Federalna.

Badische Anilin - Soda Fabrik, Ludwigshafen, Niemiecka Republika Federalna (Hans-Juergen Michel, Karl Uhl, Hans Seiberth, Gustav Leewenberg, Dieter Reimer).

Sposób wytwarzania nośnika zapisu magnetycznego przez nanoszenie ciekłej zawiesiny magnetycznej na niemagnesowalne, ruchome podłoże, na przykład na taśmę, zorientowania magnetycznie anizotropowych cząstek w zawieszynie w kierunku równoległym do powierzchni podłoża i suszenie zawiesziny magnetycznej w celu utrwalenia położenia cząstek magnetycznych, znamienne tym, że podłoże z jeszcze nie utwardzoną zawieszyną magnetyczną przeprowadza się przez jednorodne, stałe lub przemienne pole magnetyczne, którego linie pola przebiegają równoległe do powierzchni podłoża, a suszenie przeprowadza się przez pochłanianie przez podłoże promieniowania elektromagnetycznego o długości fali w zakresie 0,1–11 μm lub 1–100 cm.

Urządzenie do stosowania sposobu, według zastrz. 1–4, znamienne tym, że do zawiesziny magnetycznej (2) jest doprowadzane promieniowanie elektromagnetyczne za pomocą zasadniczo liniowego źródła promieniowania (8, 8N).

22a

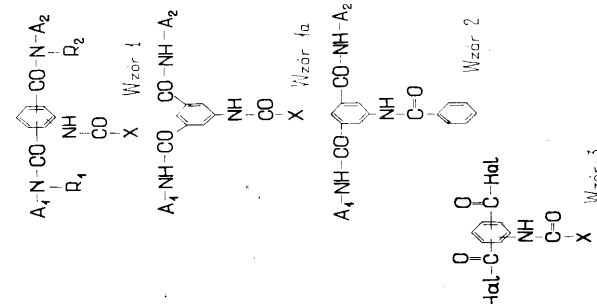
(P. 158675)

7.11.1972.

Pierwszeństwo: 9.11.1971—5.09.1972 - Szwajcaria.

Ciba - Geigy AG Bazylea, Szwajcaria.

Sposób wytwarzania nowych barwników kadziowych o wzorze ogólnym 1, w którym każdy z R_1 i R_2 oznacza atom wodoru lub niższą grupę alkilową, A_1 i A_2 oznaczają różne lub takie same zdolne do kadziowania grupy o 3–6 skondensowanych pierścieniach, a X oznacza resztę szeregu benzenowego lub naftalenowego, grupę heterocykliczną związaną przez pierścieniowy atom węgla lub jedną z zdefiniowanych dla A_1 lub A_2 grup, znamienne tym, że dwuhalogenek kwasowy

o wzorze ogólnym 3, w którym Hal oznacza brom lub zwłaszcza chlor, a X ma wyżej podane znaczenie, kondensuje się z mieszaniną 0—2 równoważników związku o wzorze A_1-NHR_1 i 2—0 równoważników związku o wzorze A_2-NHR_2 , w których to wzorach A_1 , A_2 , R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie.

tt* (P. 158879) 16.11.1972.

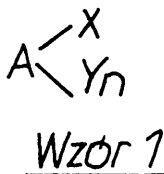
Zakłady Przemysłu Barwników „Boruta”, Zgierz (Marian Ignatowicz, Zdzisław Zaremba, Józef Pudłowski, Eugeniusz Klusek, Władysław Popławski, Alina Ciemieniewska).

Sposób wytwarzania nowej nierozpuszczalnej w wodzie czerwieni monoazowej do barwienia włókien poliestrowych znamienny tym, że chlorek dwuazoniowy 4-nitroaniliny poddaje się reakcji sprzęgania z 1-acetyloamino-1-naftolenem przy czym reakcję sprzęgania prowadzi się w temperaturze 0—4°C przy pH 4—8 w obecności octanów metali alkalicznych i amonu oraz wodorotlenków metali alkalicznych i amonu.

22a (P. 158920) 16.11.1972.

Zakłady Chemiczne w Bydgoszczy, Bydgoszcz (Stanisław Stefaniak).

Sposób wytwarzania barwników reaktywnych rozpuszczalnych w wodzie o budowie wyrażonej wzorem ogólnym 1 w którym A - oznacza nierozpuszczalną lub słabo rozpuszczalną w wodzie resztę barwnika, X - oznacza grupę reaktywną taką jak np. $-SO_3CH_2CHCl_2$, $-SO_2CH=CHCl$ lub inne trwałe na działanie stężonych kwasów grupy, Y - natomiast oznacza grupę hydrofilową typu anionowego, jak np. $-SO_3Z$, $-COOZ$, przy czym Z - oznacza atom wodoru lub metal alkaliczny, n - oznacza cyfrę od 1 do 4, znamienny tym, że barwniki reaktywne nierozpuszczalne lub słabo rozpuszczalne w wodzie poddaje się działaniu związków sulfonujących takich jak np. dymiący kwas siarkowy w zakresie temperatur od 0—100°C przy czym otrzymane barwniki wydzielają się znanymi sposobami.

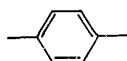
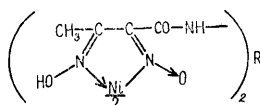
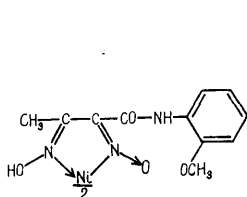

22a (P. 159173) 29.11.1972.

Pierwszeństwo: 1.12.1971 - Niemiecka Republika Federalna.

Badische Anilin-und Soda-Fabrik AG Ludwigshafen, Niemiecka Republika Federalna (Georg Henning).

Stabilizowany pigment pomarańczowy, znamienny tym, że zawiera barwnik o wzorze 1 i związki o wzorze 2, w którym R oznacza rodnik o wzorze $-CH_3-CH_2-$ lub o wzorze 3.

22g (P. 152846) 11.01.1972.

Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy Międzyspółdzielni Laboratorium Badawczo-Technologiczne Przemysłu Farb i Lakierów Kędzierzyn, Polska (Tomasz Brandner, Stanisław Ojrzyski, Jan Bubak).

Farba ochronna do malowania podlewu luster, zawierająca żywicę, pigmenty nieorganiczne jak czerwien żelazową, oranż chromowy, biel tytanową, biel cynkową, talk, znamienny tym, że składa się z 1,5 części wagowej żywicy gliceroftalowej modyfikowanej olejem lnianym, tungowym oraz 100% żywica fenolową otrzymaną na bazie pizobutylofenolu, od 0,2—0,8 części wagowych chlorokauczuku i od 0,02—0,04 części wagowych chloroparafiny 40%.

22i2 (P. 158792) 10.10.1972

Politechnika Wrocławska, Wrocław, (Zbigniew Święcki, Jerzy Fekecz, Jerzy Michalski, Józef Zubieński).

Sposób wytwarzania kleju, zwłaszcza do łączenia wyrobów elektroceramicznych, znamienny tym, że w 100 częściach wagowych 85%-owego H_3PO_4 rozpuszcza się 1, 2 części wagowej metalicznego glinu, dodaje 25 części wagowych nasyconego roztworu kwasu chromowego, a po wymieszaniu dodaje się 1—2 części wagowe kwasu borowego oraz pojedynczo wymiennie takie wypełniacze o uziarnieniu poniżej 0,1 mm jak kaoliny, gliny ogniotrwałe, talk, spieczony magnez, tlenek glinu, kwarc, i skałki potasowe, wprowadzane w ilości 10—15 części wagowych, lub mieszaninę dwóch, trzech bądź wszystkich wyżej wymienionych wypełniaczy, wprowadzaną w ilości 10—15 części wagowych.

22k (P. 159353) 7.12.1972.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Janina”, Libiąż (Frydolin Bura, Władysław Kapuściński, Stanisław Wojdyło, Mieczysław Warszawski, Wiesława Krzemień).

Lepiszczce polimerowe do uszczelniania zwłaszcza wyrobisk górniczych oraz w nich występujących budowli, znamienny tym, że składa się z 5—45 części wagowych pyłu kamiennego bądź kredy jako wypełniacza a najkorzystniej 18,4 części wagowych, 5—25 części wagowych dyspersji wodnej polichlorku winylu a najkorzystniej 18,4 części wagowych, 5—25 części wagowych dyspersji wodnej kopolimeru butadienowo-styrenowego zawierającego grupy karboksylowe a najkorzystniej 18,4 części wagowych, 2—10 części wagowych fosforanu trójkretylu a najkorzystniej 5,0 części wagowych, 0,5—5 części wagowych sześciometafosforanu sodu a najkorzystniej 1,8 części wagowych, 0,1—15 części wagowych polimetakrylanu sodu lub poliakrylanu amonu a najkorzystniej 0,1 części wagowych.

23b (P. 153862) 4.03.1972.

Centralne Laboratorium Gazownictwa, Kraków (Jerzy Naczyński, Stanisław Krupa, Karol Kaczmarek).

Sposób skraplania metanu i wyższych węglowodorów z gazu ziemnego znamienny tym, że gaz ziemny pobierany z gazociągu magistralnego o ciśnieniu poniżej 65 ata po osuszeniu go w adsorberach, ochłodzeniu w pierwszym wymienniku ciepła i oddzieleniu w separatorze wyższych węglowodorów (etan, propan), dzieli się na dwie części, z których jedna zawierająca 15—40% gazu po ochłodzeniu w następnych wymiennikach ciepła rozpręża się na zaworze dławiącym do ciśnienia najlepiej 1 ata, a pozostała część rozprężając się w maszynie ekspansyjnej włączony równolegle z drugim wymiennikiem ciepła do ciśnienia utylizacji najlepiej 5—1,1 ata, przepływa przez wymienniki ciepła, w których powoduje schłodzenie gazu płynącego w przeciwnym kierunku do skroplenia.

Urządzenie do skraplania metanu i wyższych węglowodorów z gazu ziemnego według zastrz. 1 i 2 znamienne tym, że składa się z kolejno usytuowanych trzech wymienników ciepła (7, 8, 9), przed którymi znajdują się adsorbery (3a i 3b) z sitami molekularnymi, natomiast za wymiennikami znajdują się zawór dławiący (11) a równolegle do drugiego wymiennika ciepła (8) jest włączona maszyna ekspansyjna (14a), przy czym za pierwszym wymiennikiem ciepła (1) jest włączony separator skroplin (10) wyższych węglowodorów, a przed maszyną ekspansyjną (14a) jest zamontowany zawór dławiący (13) zapewniający stabilizację ciśnienia wlotowego na maszynę ekspansyjną.

23b (P. 158972) 20.11.1972.

Pierwszeństwo: 30.11.1971; 12.06.1972
- Stany Zjednoczone Ameryki

Standard Oil Company, Chicago, Stany Zjednoczone Ameryki (Carl Joseph Horecky, Robert James Tahrig, Robert James Shields, Claude Owen McKinney).

Sposób katalitycznego **krakowania ropy naftowej** przy użyciu katalizatora pyłowego, znamienne tym, że zdolny do fluidyzacji katalizator krakowania zdezaktywowany, zawierający osad z koksu, usuwa się ze strefy reakcji krakowania, odpędza materiał lotny, przeprowadza do strefy regeneracji i zawraca do strefy reakcji, przy czym cząstki zdezaktywowanego katalizatora, zawierającego osad koksu, wprowadza się w reakcję z gazem regeneracyjnym, zawierającym tlen w nadmiarze, w strefie regeneracji, w temperaturze regeneracji i spala zasadniczo prawie wszystkich koks znajdujący się na cząstkach katalizatora, następnie zapoczątkowuje się i utrzymuje spalanie tlenu węgla, wytworzonego w trakcie kontaktu z gazem regeneracyjnym, zawierającym tlen, celem spalania zasadniczo wszystkiego tlenu węgla w strefie regeneracyjnej, ażeby katalizator krakowania mógł zaabsorbować większą część ciepła, wydzielonego przy spalaniu tlenu węgla, usuwa z strefy regeneracyjnej gaz spalinowy, zawierający bardzo małą zawartość tlenu węgla, a cząstki regenerowanego katalizatora, o niskiej zawartości resztkowego koksu zawraca do strefy reakcyjnej.

23b (P. 159171) 29.11.1972.

VEB Petrolchemisches Kombinat Schwedt, Schwedt, NRD (Horst Laux, Josef Werner, Alfred Hartmann).

Sposób wytwarzania twardych bitumów pochodzących z destylacji i składników olejów smarowych o dużej lepkości z pozostałości po destylacji ropy naftowej pod zmniejszonym ciśnieniem, znamienne tym, że do pozostałości po destylacji pod zmniejszonym ciśnieniem dla polepszenia działania rozdziałającego dodaje się 5—50% wagowych składnika oleju mineralnego o małej lepkości o zakresie temperatur wrzenia 340—460°C i o lepkości 2—50 cSt, korzystnie 6—20 cSt w temperaturze 50°C i tę mieszaninę poddaje się destylacji pod zmniejszonym ciśnieniem przy ciśnieniu układu 10—50 torów.

23b (P. 159340) 6.12.1972.

Pierwszeństwo: 8 grudnia 1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Gulf Research Development Company, Pittsburgh, Stany Zjednoczone Ameryki (Joel Drexler Mc Kinney, John Angelo Paraskos).

Sposób wytwarzania asfaltowych olejów opałowych o niskiej zawartości siarki, znamienne tym, że surowy węglowodorowy olej asfaltowy zawierający siarkę przepuszcza się przez pierwszą strefę hydroodsierczania w obecności wodoru, odprowadza się z tej strefy strumień o zmniejszonej zawartości siarki, składający się z frakcji lekkich gazów, zawierających siarkowodór, frakcji lekkiego oleju, zawierającej związki nasycone i aromatyczne, oraz wyżej wrzącej frakcji asfaltowej, następnie oddziela się od strumienia frak-

cję lekkich gazów oraz część frakcji lekkiego oleju, a pozostałość przepuszcza się przez drugą strefę hydroodsierczania w obecności wodoru, przy czym w każdej ze stref hydroodsierczania znajduje się katalizator hydroodsierczania umieszczony na nośniku nie powodującym **krakingu**, i wreszcie odprowadza się z drugiej strefy hydroodsierczania węglowodorowy asfaltowy olej opałowy o niskiej zawartości siarki.

23c (P. 158859) 15.11.1972.

Pierwszeństwo: 17.11.1972 - Francja

Rhone - Progil, Paryż Francja (Bernard Demoures, Daniel Llauro, François Giolito).

Sposób wytwarzania dodatków ulepszających właściwości dyspergujące olejów smarowych oraz paliw płynnych otrzymywanych w wyniku reakcji alkoholi jedno- lub wielowodorotlenowych i/lub związków aromatycznych jedno- lub wielowodorotlenowych z kwasami karboksylowymi podstawionymi rodnikiem węglowodorowym odpowiednio nasycenym o co najmniej 30 atomach węgla, korzystnie co najmniej 50 atomach węgla, lub z pochodną tych kwasów, taką jak bezwodnik, chlorek kwasowy lub ester, znamienne tym, że mieszaninę poreakcyjną poddaje się całkowitemu zobojętnieniu związkiem zasadowym nie dającym popiołu, przy czym mieszanina po estryfikacji zawiera nieprzereagowany kwas i/lub bezwodnik kwasowy w takiej ilości, że całkowite zobojętnienie wolnych grup funkcyjnych karboksylowych wymaga użycia związku zasadowego nie dającego popiołu w ilości odpowiadającej co najmniej 0,9% wagowych, korzystnie 0,9—5% wagowych, zwłaszcza 1—2,5% wagowych w przeliczeniu na azot, w stosunku do kompleksowej mieszaniny, jako produktu końcowego.

23c (P. 158974) 20.11.1972.

Pierwszeństwo: 17.01.1972 - Niemiecka Republika Demokratyczna

Institut für Milchwirtschaft der DDR Oranienburg, Niemiecka Republika Demokratyczna (Rudolf Bruncke, Joachim Lange, Siegfried Widera, Bernd Schmalfeldt).

Sposób wytwarzania tłuszczów do smarowania, a zwłaszcza masła o zmniejszonej zawartości tłuszczu przy zastosowaniu emulsji typu „tłuszcz w wodzie”, jako materiału wyjściowego, znamienne tym, że emulsję tłuszczową o zawartości 35—65% tłuszczu ogrzewa się do temperatury przewyższającej temperaturę klarownego topnienia, a następnie w sposób ciągły gwałtownie oziębia w czasie przepływu przez chłodnicę do temperatury poniżej 25°C i przy równoczesnej obróbce mechanicznej przeprowadza proces i uzyskuje emulsję typu „woda w tłuszczu”.

24b (P. 159857) 27.12.1972.

Instytut Energetyki, Warszawa (Jacek Żelkowski).

Sposób prowadzenia obserwacji płomieni w komorze paleniskowej kotła energetycznego, znamienne tym, że obserwacje prowadzi się z dolnej części komory paleniskowej, to jest pod palnikami w takiej odległości, aby można było oglądać cały przekrój komory, przy czym do tej obserwacji stosuje się sondę optyczną ze złamaną osią optyczną i o dużym kącie widzenia.

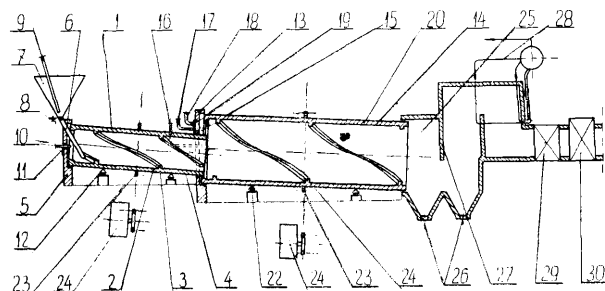
24d (P. 159592) 16.12.1972.

Zakłady Chemiczne „Blachownia”, Blachownia Śląska (Zygmunt Lipiński, Tadeusz Gałdyś, Roman Jarawka, Mirosław Trawiński, Edward Siedlecki, Jan Worobiec).

Sposób spalania odpadów, zwłaszcza toksycznych odpadów przemysłowych, znamienne tym, że spalanie prowadzi się w ruchu spiralnym w dwuczłonowym obrotowym piecu pochylonym zgodnie z kierunkiem spalin i transportem materiału, przy czym w pierwszej części pieca o mniejszej średnicy, z doczołowym

doprowadzeniem odpadów stałych, ciekłych, lub ma-
zystych zasilanej powietrzem, ogrzanej wstępnie ga-
zem do temperatury poniżej temperatury zapłonu od-
padów, zachodzi suszenie odpadów oraz wstępne spa-
lanie, zaś materiał mieszany i transportowany w ru-
chu złożonym wywołanym przez spiralę z cegły krze-
mionkowej umiejscowionej na obmurzu obrotowego
walca, przesuwa się wzdłuż pieca, a następnie prze-
chodzi do drugiej części pieca o większej średnicy
i mniejszym kącie nachylenia od części pierwszej, po-
łączonej mimosłownie z częścią pierwszą, ogrzaną
wstępnie powyżej temperatury zapłonu odpadów,
z doprowadzeniem gorącego powietrza i/lub odpa-
dów gazowych, w której zachodzi całkowite spalanie,
przy czym czas spalania reguluje się szybkością obro-
tów obu członów pieca z możliwością oddzielnej re-
gulacji obrotów walca, a spaliny z drugiej części pieca
przechodzą do zamykającej wylotową część pieca ko-
mory z przegrodami, w której oddziela się zanieczysz-
czenia mechaniczne i odprowadza wraz z żużlem,
a następnie odbiera ciepło spalin przez wytwornicę
pary i rekuperator, po czym spaliny opuszcza się od
toksycznych związków chemicznych i kieruje do ko-
mina.

Piec obrotowy do spalania odpadów sposobem
według zastrz. 1 znamieny tym, że składa się ze sta-
lowego otwartego walca (1), posiadającego po stronie
wewnętrznej obmurowanie (2) z cegły krzemionkowej,
na którym dodatkowo znajdują się występy (3) wy-
konane w formie spirali oraz izolację azbestową (4),
przy czym walec z jednej strony zamknięty jest ele-
mentem (5) wykonanym z cegły krzemionkowej po-
przez który wprowadzony jest do wnętrza walca ko-
niec (6) zasobnika (7) wyposażonego w zasuwę (8),
z napędem ślimakowym i rurę (9) dla doprowadzania
odpadów ciekłych, ponadto w element (5) wbudowany
jest palnik (10) doprowadzający gaz oraz kłapa (11) do
regulacji dopływu powietrza, zaś sam walec pochylo-
ny pod kątem 7—10 stopni spoczywa na rolkach (12)
przy czym koniec walca (1) przechodzi poprzez ele-
ment (13) zamykający walec (14) o większej średnicy
do wnętrza tego walca tworząc z nim połączenie mimos-
łowne, ponadto do przestrzeni międzywalcowej (15)
poprzez element (13) przechodzi dysza (16) doprowa-
dzająca odpady gazowe lub ciekłe, palnik gazowy
(17) dla wstępnego nagrzewania komory, przewód (18)
doprowadzający gorące powietrze oraz kłapa (19) do-
prowadzająca zimne powietrze, przy czym walec (14)
posiada obmurowanie (20) z cegły krzemionkowej
z występiami spirali (21) i spoczywa na rolkach (22)
pod kątem mniejszym w stosunku do położenia pierw-
szego walca wynoszącym 4—7 stopni, a każdy z wal-
ców posiada na obwodzie pierścienie zębaty (23), po-
łączony z przekładnią (24) umożliwiającą regulację
obrotów, z drugiej strony walec (14) zamknięty jest
komorą (25) z lejami (26) dla odprowadzenia żużlu
oraz przegrodami (27) dla odpylania spalin a w ka-
nale komory (25) znajdują się przewody kotła utyli-
zatora (28) odbierającego ciepło spalin, rekuperator
(29) oraz urządzenie (30) do oczyszczania chemiczne-
go spalin odprowadzanych do komina.

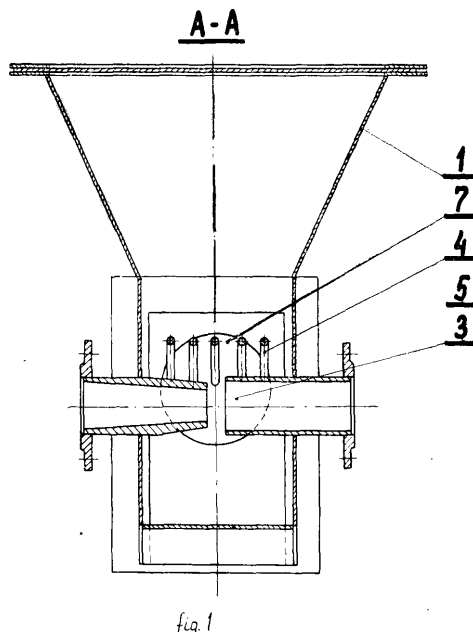
24g

(P. 158711)

6.11.1972.

Centralne Biuro Konstrukcji Kotłowych, Tarnow-
skie Góry, Polska (Tadeusz Szulc, Ernest Minas).

Urządzenie inżektorowe instalacji nawrotu lotnego
koksiku, znamienne tym, że ma górną obudowę (1)

zamocowaną pod zsypem żużla i lotnego koksiku, po-
łączoną z dolną obudową (2), w której znajduje się
inżektor (3), składający się z dwóch o różnej średnicy
dysz, odległych od siebie o odległość mniejszą od
wielkości dopuszczalnych do powtórnego nawrotu,
ziarn żużla i lotnego koksiku usytuowanych w jednej
osi, nad którym to inżektorem (3) znajduje się krata
z prętów (4), a na przedniej ścianie dolnej obudowy
(2), jest wyczystkowa kłapa (5) z obserwacyjnym
okienkiem (7), natomiast ponad górną obudowę (1)
usytuowana jest regulująca zasuwa (6).

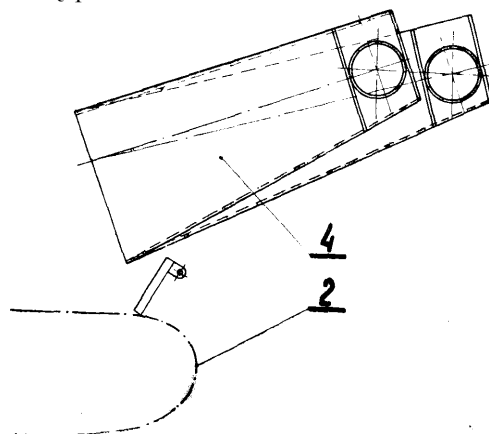
24g

(P. 158712)

6.11.1972.

Centralne Biuro Konstrukcji Kotłowych, Tarnow-
skie Góry, Polska (Tadeusz Szulc, Ernest Minas).

Końcówka instalacji nawrotu lotnego koksiku, zna-
mienna tym, że kolanko (1) jest o przekroju szerszym
niż wlot, do którego wchodzi rura wlotu (3), a wylot
końcówki (4) jest rozszerzający się w swoim poprzecz-
nym wymiarze oraz wylot końcówki (4) jest ułożony
tuż nad paliwem na ruszcie (2) w początkowej fazie
spalania się paliwa.

241

(P. 159858)

27.12.1972.

Instytut Energetyki, Warszawa (Jacek Żelkowski,
Viola Wróblewska, Andrzej Burakowski).

Sposób ustalenia optymalnych wymiarów i kształtu
palników strumieniowych oraz kątów ich skierowania
w kotle pyłowym, znamienne tym, że przy ich usta-

laniu dla kotła pracującego dokonuje się obserwacji płomieni z palników od dołu, z dolnej części komory paleniskowej, określa i rejestruje rzeczywiste kierunki wypływu ognia z palników, ustala odległości zapłonu i kształt jądra płomieni oraz odległość maksymalnych stref temperatur od ścian komory paleniskowej, a następnie na niepracującym kotle dokonuje pomiaru kątów ustawienia palników, z kolei zarejestrowany stan pracującego kotła odtwarza się na modelu izotermicznym stosując równoległe model matematyczny i drogą kolejnych zmian znajduje się kształt i wymiary palników oraz kąty ich ustawienia w modelu takie, przy których zapewniony jest stabilny zapłon mieszanki paliwowo-powietrznej, dobre wypalenie i nieomywanie ścian komory paleniskowej oraz następnie mając kąty ustawienia palników w palenisku kotła i ostatecznie ustalone wymiary i kształty palników oraz kąty palników na modelu wprowadza się korektę wymiarów, kształtu i ustawienia palników w komorze paleniskowej kotła.

25a

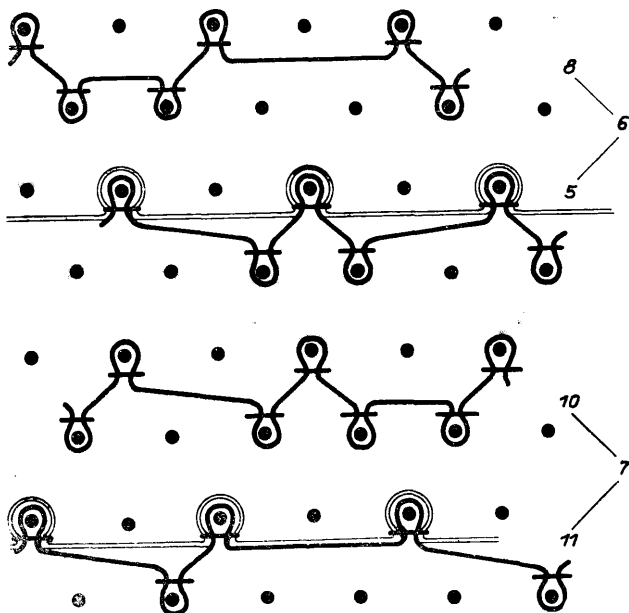
(P. 158753)

8.11.1972.

Pierwszeństwo: 10.11.1971 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Textilkombinat Cottbus, Niemiecka Republika Demokratyczna, (Werner Hensel).

Sposób wytwarzania dwustronnej dzianiny żakardowej na szydełkarkach, zwłaszcza na **szydełkarkach** okrągłych o dużej średnicy, w którym na wysunięte do pozycji dziania igły układu dziewiarskiego, tworzące we wzajemnym ułożeniu krzyż, na ten krzyż zaś nakłada się nitkę, znamienny tym, że za trzonem igły tylko jednego rodzaju igieł (4 lub 5), odwróconym od języczka igły, dodatkowo nakłada się drugą nitkę do tworzenia prawo-lewego rzęduka pętlowego (9), który wiązany jest łącznie z uformowanym w tym sposobie pracy rządkiem dwuprawym (8), po stronie nielicowej dzianiny tworzone są oczka z dwóch nitek na zmianę z oczkami z jednej nitki, przy czym dodatkowo druga nitka z tych dwu nitek wrabiana jest tylko w rządkiem prawo-lewy (11), następnie dziany jest raport tylko z taką liczbą układów dziewiarskich jaka jest konieczna do tworzenia strony żakardowej - strony licowej - i, w porównaniu z dotychczasowym sposobem, zaoszczędzane są konieczne układy dziewiarskie dla prawo-lewych rzędów (11).

25a

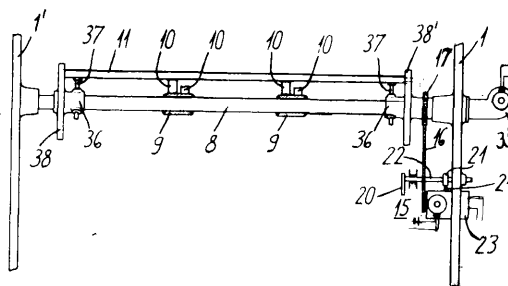
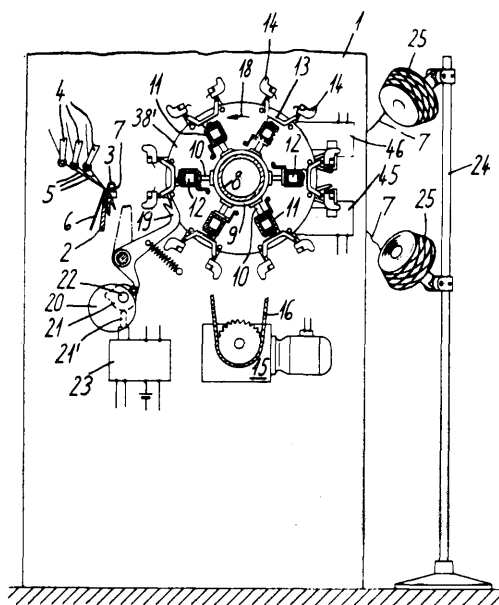
(P. 158777)

9.11.1972.

Pierwszeństwo: 12.11.1971 - 28.04.1972
- Niemiecka Republika Federalna

W. Schlafhorst and Co Monchengladbach, Niemiecka Republika Federalna, (Josef Derichs, Heinz Kamp, Gunter Frehn).

Osnowarka, a zwłaszcza osnowarka raszłowa, mająca urządzenie do wprowadzania nici wątkowych, podawanych za pomocą strumienia powietrza i ściąganych z założonych na stałe cewek, znamienny tym, że posiada pneumatycznie zasilane naboje (12) do wyciągania nici wątkowych (7) prowadzone w jednej lub w kilku rurach profilowych (11), rozciągających się na całej szerokości pasma materiału i zaopatrzonych w szczelinę wzdłużną (28).

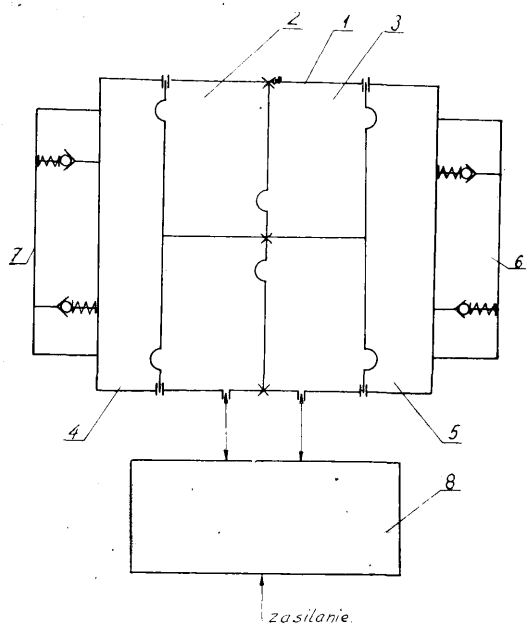
27b

(P. 159283)

5.12.1972.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów, Warszawa (Małgorzata Jacórzynska-Smigera, Jan Mądry, Wojciech Rogalski, Tadeusz Sołtyk).

Pneumatyczne urządzenie zasysające, znamienny tym, że posiada przeponową pompę (1) sterowaną pneumatycznym generatorem (8) impulsów o zmiennej częstotliwości i szerokości.

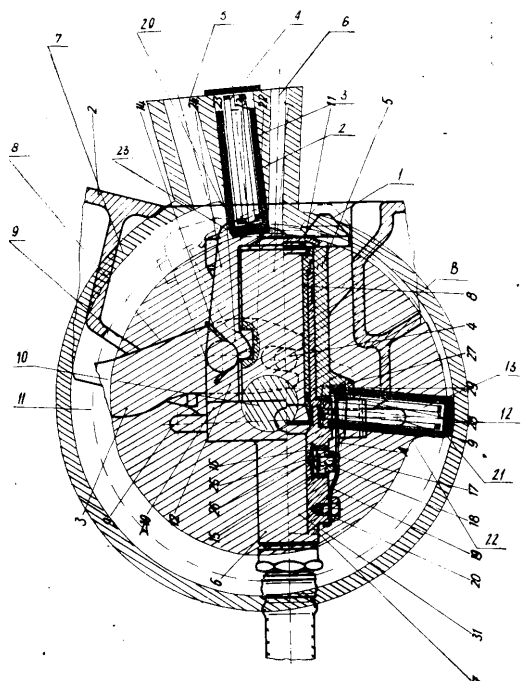
27c

(P. 155472)

19.05.1972.

Okręgowy Zarząd Wodny, Bydgoszcz (Aleksander Wrzosek).

Sprężarka rotacyjna łopatkowa, znamieną tym, że powierzchnie wewnętrzne korpusów oraz powierzchnie wierników w przekroju prostokątnym do osi symetrii wału mają kształt cykloidy.

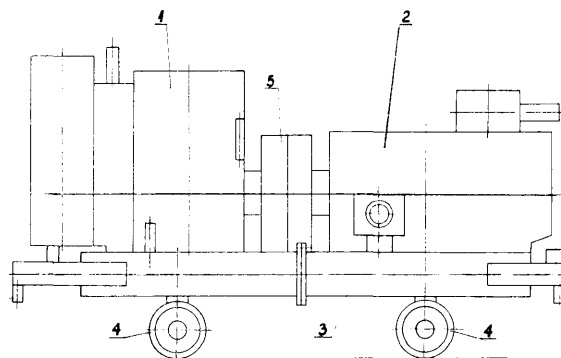
27c

(P. 156865)

21.07.1972.

Huta Stalowa Wola Przedsiębiorstwo Państwowe Stalowa Wola, Polska (Edward Szulczkowski).

Agregat sprężarkowy do wytwarzania sprężonego czynnika w kopalniach lub tym podobnych obiektach, składający się ze sprężarki, silnika napędowego, zbiorników sprężonego powietrza, ramy nośnej, znamieną tym, że ma ramę-zbiornik (3) sprężonego czynnika, która składa się z dwóch segmentów (6) i (7) połączonych ze sobą rozłącznie, przy czym jeden segment (6) połączony jest ze sprężarką (1) a drugi segment (7) z silnikiem napędowym (2).

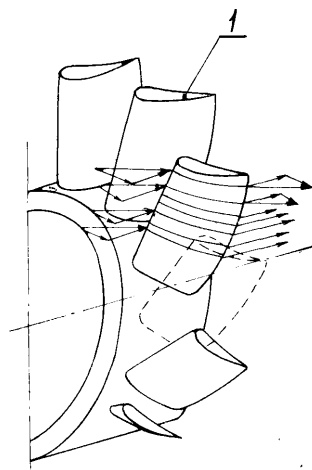
27c

(P. 159383)

8.12.1972.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice (Krzysztof Karowiec, Alojzy Haider).

Sposób sprężania powietrza i urządzenie do stosowania tego sposobu, znamienne tym, że w przekroju dolotowym dyfuzora zewnętrzne warstwy przepływającego czynnika z prędkością osiową C_a posiadają dodatkową składową prędkość C_u , w wyniku czego powstaje siła odśrodkowa powodująca dociskanie tych cząstek do ścianek dyfuzora.

27c

(P. 159475)

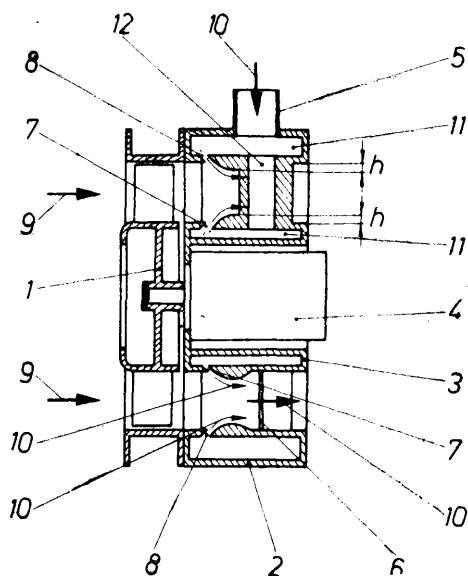
12.12.1972.

Patent dodatkowy do patentu nr....
(zgłoszenie P. 153355)

Pierwszeństwo: 15 grudnia 1971 - Niemiecka
Republika Demokratyczna

VEB Kombinat Luft-und Kältechnik, Drezno, Niemiecka Republika Demokratyczna, (Klaus Döge).

Układ łopatek kierowniczych do oddziaływania na warstwę przyścienną w maszynie wirnikowej, zwłaszcza w urządzeniach klimatyzacyjnych, zawierający szczeliny wdmuchujące i zasysające usytuowane z odstępem w łopatkach wirnika i w prostych lub krzywoliniowych częściach obudowy w celu zwiększenia przenoszenia energii, według zgłoszenia nr P-153355, znamienne tym, że na stronie zasysania wykonany jest obrys z opóźnieniem, które ma wartość maksymalną za szczeliną i zmniejsza się w kierunku krawędzi tylnej, przy czym przylegający przepływ uzyskuje się tylko przez oddziaływanie na warstwę przyścienną.

27d

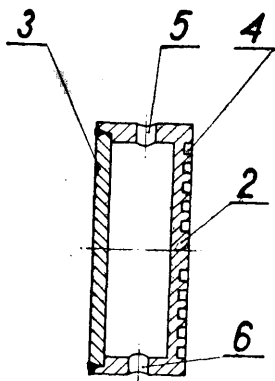
(P. 146559)

1.03.1971.

Patent dodatkowy do patentu P. 146129

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Elektroniki Próżniowej, Warszawa, Polska (Czesław Pietrzak, Włodzimierz Roman, Jerzy Langner, Jan Dębski).

Pompa próżniowa dyfuzyjna, zwłaszcza olejowa, do wytwarzania wysokiej i bardzo wysokiej próżni, która w rurze łączącej pompę dyfuzyjną z pompą próżni wstępnej w pobliżu otworu wylotowego ma dodatkowy zbieracz par czynnika, według zgłoszenia P-146129, znamienna tym, że: zbieracz (1) par czynnika ma wewnętrzną przestrzeń wydrążoną, a na obwodzie ma otwory (5) i (6), przez które przepływa ciecz chłodząca.

28a

(P. 158094)

5.10.1972.

Instytut Przemysłu Skórzanego, Łódź (Remigiusz Dzieża, Janusz Bajda, Tadeusz Dziadek, Antoni Kardas, Jadwiga Świstak, Aleksander Mużdżak).

Sposób garbowania skór futerkowych przygotowanych do garbowania i wysuszonych w znany sposób, znamienny tym, że skóry futerkowe garbuje się w bębnie w środowisku trocin zwilżonych roztworem wodnym związków garbujących pochodzenia nieorganicznego i/lub organicznego, takimi jak zasadowe sole chromowe, aldehyd mrówkowy w ilości 0,5–250 g związku garbującego na 1 kg skór futerkowych suchych po czym skóry obraca się w bębnie w czasie 1–48 godz. w temperaturze 5–50°C, a następnie do bębna na 1 kg trocin dodaje się 25% roztwór wody

amoniakalnej w ilości 0,5–10 g i skóry obraca się w bębnie przez okres 1–5 godzin, lub bezpośrednio po garbowaniu w trocinach, skóry futerkowe wykańcza się w sposób stosowany w przemyśle futrzarskim.

28b

(P. 158933)

20.11.1972.

Zakłady Chemiczno-Aerolowe „Unia” Spółdzielnia Pracy, Warszawa Instytut Przemysłu Skórzanego, Łódź (Józef Trawkowski, Ryszard Radzyńkiewicz, Andrzej Pilewski, Stanisław Piniak, Tadeusz Pietrzak, Witold Rościszewski, Wiktor Pietrzykowski, Danuta Żydowicz, Benedykt Sobieraj).

Kompozycje do renowacji kolorystycznej i/lub impregnacji welurów w postaci aerozolu zawierające roztwory związków krzemoorganicznych lub związków fluoroorganicznych w rozpuszczalnikach organicznych, w których rozpuszcza się barwniki syntenowe i metalokompleksowe, które to roztwory miesza się z skroplonym dwufluorodwuchlorometanem w pojemniku aerolowym w stosunkach wagowych 40–60:60–40, znamiennie tym, że zawierają 0,1–5 części wagowych żywicy polistyrenowej oraz 0,1–3 części wagowych beta-etoksynaftalenu.

29a

(P. 152703)

31.12.1971.

Instytut Przemysłu Włókien Łykowych, Poznań, Polska (Antoni Nowak).

Sposób wytwarzania włókna konopnego zieleńcowego polegający na zmiedleniu słomy nieroszonej i trzepaniu jej na turbinach, znamiennie tym, że miedleniu poddaje się słomę o grubości nie mniejszej niż 4,5 mm mierzonej w środku długości technicznej łodygi, przy czym przed miedleniem doprowadza się wilgotność słomy do wartości 16–25%, a zwłaszcza 16–20% i obcina część wierzchołkową słomy mniej więcej do 1/4 długości łodygi.

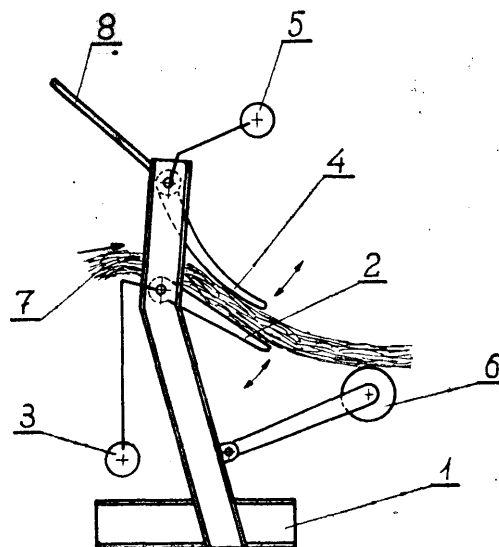
29a

(P. 159749)

24.11.1971.

Instytut Przemysłu Włókien Łykowych, Poznań, Polska (Zbigniew Karasiński).

Urządzenie rozpulchniające słomę lnianą lub konopną po wyżymaniu wykonane z elementów wibrujących, znamiennie tym, że stanowią je dwa wibrujące ruchem wychylnym grzebienie (2, 4) o równoległych trzonach, wykonujące ruchy przeciwsobne lub o różnym okresie drgań, ewentualnie zazębiające się okresowo ze sobą, pomiędzy które wprowadza się warstwę (7) słomy.

29b

(P. 158808)

11.11.1972.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, (Stanisław Ropuszyński, Halina Nowak, Józefa Homa).

Srodek pomocniczy do wykańczania włókien syntetycznych, znamienny tym, że stanowią go oksyetylenowe lub oksypropylenowe pochodne parojalnych glicerydów kwasów oleju rycynowego lub oliwkowego, zawierające od 1 do 50 grup oksyetylenowych lub oksypropylenowych, w przeliczeniu na 1 mol monoglicerydu.

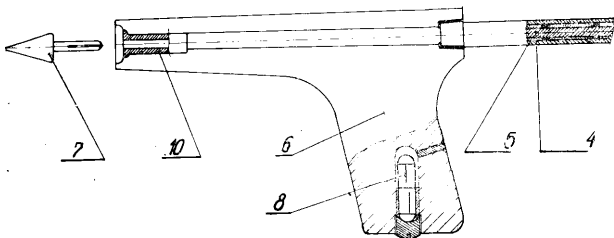
30a

(P. 152400)

22.12.1971.

Kazimierz Gostowski, Gliwice, Włodzimierz Mysłowski, Gliwice, Polska.

Aparat do leczenia prądem jonów dodatnich, oparty na zasadzie maszyny influencyjnej Wimshurst, znamienny tym, że przeciwbieżnie obracające się tarcze aparatu (I) wykonane są z materiału o dobrych właściwościach dielektrycznych jak polimetakrylan metylo-owy, tekstolit i pokryte warstwą parafiny, co uniezależnia działanie aparatu od warunków atmosferycznych.

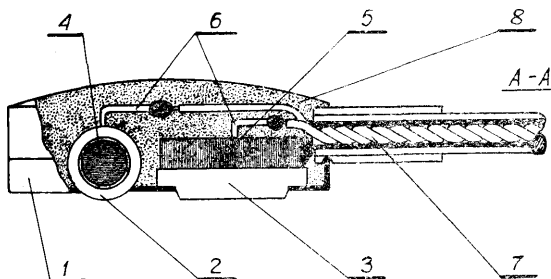
30a

(P. 159162)

29.11.1972.

Instytut Reumatologiczny w Warszawie, Warszawa (Tadeusz Pałko, Sławomir Kopp).

Fotoelektryczny czujnik tętna, znamienny tym, że składa się z płytki z otworami, w których znajdują się przezroczyste osłony a nad nimi umieszczone są fotoelement i źródło światła połączone przewodnikami elektrycznymi oraz zalany tworzywem sztucznym.

30b

(P. 151712)

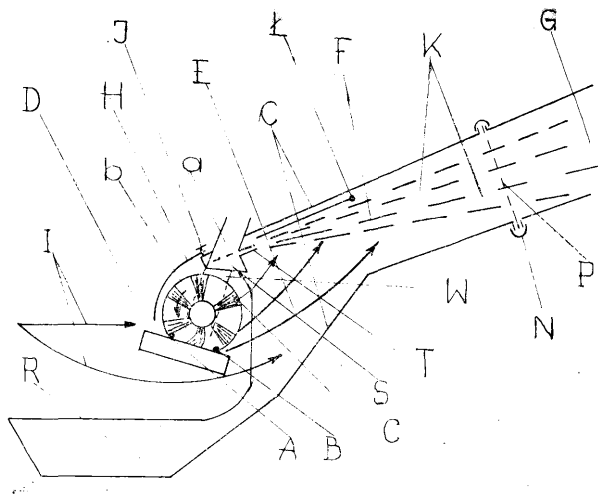
22.11.1971.

Henryk Pawłowski, Koźmin, Polska.

Sposób odprowadzania pyłów polerowniczych i urządzenie do stosowania tego sposobu, zwłaszcza do polerek techniczno-dentystycznych, za pomocą strumienia powietrza, przepływającego w osłonie w kierunku osadnika pyłu znamienny tym, że strumień sprężonego powietrza (F), wydostający się z dyszy (a), przecina tor lotu cząsteczek pyłu (E), skierowując te cząsteczki, w kanale osłony (K), do osadnika pyłu (L), skąd wtłoczone powietrze wypompowane zostaje poprzez filtr (L) i dostarczone ponownie do dyszy (a), przy czym strumień sprężonego powietrza (F) powo-

duje zassanie powietrza (I), otaczającego szczotkę (b), i przedmiot polerowany, do kanału odprowadzającego pył (K).

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—3, znamienny tym, że górna ścianka osłony (c) zakrywa szczotkę polerowniczą z góry, blisko niej i do jej połowy, a przedłuża ją, tylko nad szczotką i w kierunku jej ruchu, dodatkowy ruchomy pasek osłony (H), wąski na szerokość tej szczotki, zaś pod górną ścianką osłony, w pobliżu jej krawędzi, umieszczona jest dysza.

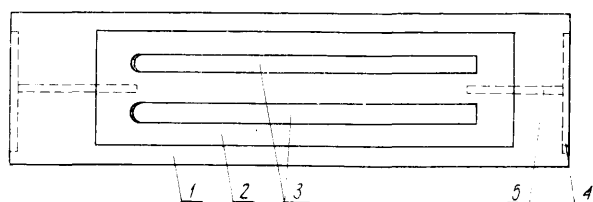
30c

(P. 158923)

17.11.1972.

Akademia Rolniczo-Techniczna, Olsztyn (Konstanty Romaniuk).

Naczynie, zwłaszcza **do badań koproskopowych** posiadające cienkie przezroczyste dno, znamienny tym, że pojemnik naczynia stanowi jeden lub kilka wydłużonych rowków (3), przy czym szerokość rowka jest tak dobrana, aby w całości była widoczna w urządzeniu powiększającym.

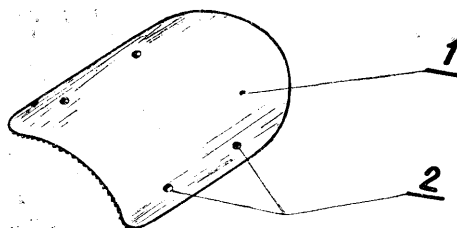
30d

(P. 157077)

2.08.1972.

Akademia Medyczna, Wrocław, Polska (Henryk Kuś).

Proteza odrostowa paznokcia, znamienna tym, że stanowi ją wykonany z tworzywa sztucznego paznokieć (1), o kształcie zbliżonym do paznokcia naturalnego, w którym w pobliżu obrzeża wykonane są otworki (2) umożliwiające przymocowanie chirurgiczne protezy do łożyska paznokciowego lub w przypadku jej przyklejenia zapewniające odpływ płynu tkankowego, przy czym zewnętrzna powierzchnia paznokcia (1) jest gładka, a wewnętrzna jego powierzchnia jest szorstka.

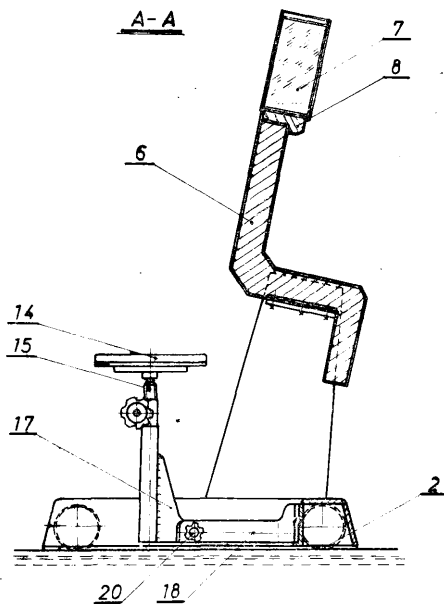
30e

(P. 158849)

14.11.1972.

Instytut Fizyki Jądrowej w Krakowie, Kraków (Karol Kania, Marian Lemler, Ryszard Palczak, Jan Pawełczyk, Henryk Rapacki).

Ochronny fotel dla lekarza zaopatrzony w znane kółka jezdne (2), hamulec i siedzenie (14) z wykręcaną kolumną gwintowaną, znamienny tym, że ołowiowa ochronna osłona (6) fotela uformowana jest w taki sposób, że posiada dodatkowo skierowaną do dołu część stanowiącą ekran ochronny goleni i nóg, zaś w skierowanej do góry szerokiej, wystarczającej do osłonięcia tułowia wraz z barkami części posiada boczne wnęki zwężające osłonę w miejscu gdzie lekarz obejmuje ją ramionami; że od góry na osłonie osadzony jest uchylny ekran ochronny głowy i oczu z przezroczystego szkła ołowiowego a ponadto, że fotel posiada przymocowaną do ramy prowadnicę (18), w której osadzony jest przesuwne wysięgnik (17) z zamocowanym na nim za pośrednictwem nakrętki (16) siedzeniem (14) fotela.

30g

(P. 141832)

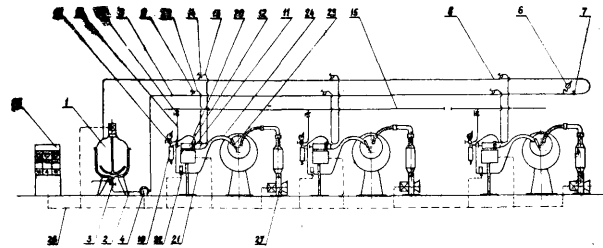
4.07.1970.

Zakład Doświadczalny Mechanizacji Przemysłu Farmaceutycznego, Kraków, Polska (Ryszard Ziętek, Władysław Popiel).

Sposób prowadzenia procesu rozpyłowego drażowania i powlekania tabletek i granulek, znamienny tym, że dozowanie medium do poszczególnych bębnow drażetkarskich w zestawie następuje ustalonymi pojemnościami wynikającymi z nastawionej objętości cylindra wchodzącego w skład zespołu dozującego, przy czym wypływ medium jest spowodowany doprowadzeniem pod ciśnieniem powietrza do zespołu dozującego zakończonego końcówką rozpylającą, do której jest doprowadzone równocześnie powietrze powodujące rozpylenie medium, przy czym zakończenie fazy dozowania jest ustalone w oparciu o najdłuższy czas wypływu medium cylindra w zestawie, po czym po wypływie ustalonej dozy medium następuje przedmuchanie powietrzem wypychającym, cylindra oraz przewodu wypływowego z końcówką rozpylającą, i zamknięcie z opóźnieniem, w stosunku do zakończenia cyklu wypływu medium, dopływu powietrza rozpylającego.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrzeżenia 1 znamienny tym, że jest wyposażone w cylinder (12) oraz rozpylającą końcówkę (23), a cylinder (12) ma z jednej strony zamknięcie stałe w postaci dna (43) z występem kołnierzykowym, a w dnie (43) są wywiercone dwa otwory (44), których środki leżą na obwodzie wewnętrznej średnicy cylindra (12) w osi pionowej, natomiast z drugiej strony cylinder (12)

jest zamknięty nakręcaną pokrywą (47), w którą jest wkręcone tłoczysko (49) z podziałką (52) i zamocowanym obrotowo tłokiem (50), przy czym w dnie (43) cylindra (12) jest zamocowana obrotowo, centralnie poprzez sprężyny, śrubą (41) tarcza (11) z czterema przelotowymi otworami (53), których osie są umieszczone na średnicy równej wewnętrznej średnicy cylindra (12).

30h

(P. 152418)

23.12.1971.

Warszawskie Zakłady Farmaceutyczne „Polfarm” Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska (Andrzej Bojarski, Tadeusz Gorta, Bogumiła Kącka, Wiesław Lewenstein).

Sposób wytwarzania roztworów ampulkowych związków pochodnych chlorofenylobenzodiazepiny, znamienny tym, że jako solubilizatora używa się tenzydów zwłaszcza estrów polioksyetylenosorbitanów z kwasami tłuszczowymi lub estrów polioksyetylenu z kwasami tłuszczowymi przy czym ilość tenzydów może wynosić 10—45% wagi płynu.

30h

(P. 158858)

15.11.1972.

Pierwszeństwo: 17.11.1971 - Niemiecka Republika Federalna

Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften e.V., Göttingen, Niemiecka Republika Federalna (Chris Galanos, Otto Lüderitz, Otto Wesphai).

Srodek immunizujący, znamienny tym, że zawiera jako antygen lipoid A i jako przeciwciało antylipoidu A.

30h

(P. 158867)

15.11.1972.

Pierwszeństwo: 5.05.1972 - Włochy

Gruppo Lipetit, Mediolan, Włochy (Richard John White, Giancarlo Lancini).

Sposób wytwarzania ryfamycyny B selektywnie na drodze fermentacji, znamienny tym, że na pożywcze zawierającej źródło przyswajalnego węgla, źródło przyswajalnego azotu oraz niezbędne sole mineralne, poddaje się fermentacji mutanty *Streptomyces mediterranei* M 18 ATCC 21789 i ich odpowiedniki, aż do uzyskania aktywności antybiotykowej i z brzożki wyizolowuje się ryfamycynę B.

Sposób wytwarzania ryfamycyny S, znamienny tym, że ryfamycynę B rozpuszcza się w wodzie i pozostawia się roztwór w ciągu 15 - 20 dni w dostępie tlenu atmosferycznego, lub roztwór ryfamycyny B w metanolu i acetonie miesza się z wodnym roztworem azotynu sodu, który zakwasza się kwasem solnym i pozostawia mieszaninę w temperaturze 0—5°C w ciągu około 8 godzin.

Sposób wytwarzania ryfamycyny, znamienny tym, że ryfamycynę S poddaje się działaniu 1—4 równomolowych ilości aldehydoiminowej pochodnej aldehydu mrówkowego i aminy pierwszorzędnej w obecności nadmiaru tej samej aminy w rozpuszczalniku w temperaturze zawartej między temperaturą pokojową, a temperaturą wrzenia rozpuszczalnika i w obecności czynnika utleniającego w ciągu 3—72 godzin, a surowy produkt rozpuszcza się w obojętnym rozpuszczalniku organicznym i zadaje się około 2 równomolowymi ilościami 1-amino-4-metylopiperazyny.

30h

(P. 158868)

15.11.1972.

Pierwszeństwo: 23.11.1971 - Niemiecka
Republika Demokratyczna

VEB Deutsches Hydrierwerk Rodleben, Ro lau
/Elbe, Niemiecka Republika Demokratyczna (Siegfried
Schmidt).

Sposób wytwarzania masy do czopków przez modyfikowanie naturalnych tłuszczów i olejów na drodze katalizacyjnego uwodornienia a następnie między- i wewnątrzcząsteczkowego przegrupowania grup acylowych między cząsteczkami trójglicerydów przez przeestryfikowanie znanymi metodami i przy użyciu znanych katalizatorów uwodorniających i przeestryfikujących, znamienny tym, że stosuje się mieszaniny, składające się z kilku, korzystnie z dwu różnych naturalnych tłuszczów i olejów przy czym co najmniej jeden składnik mieszaniny jak na przykład olej kokosowy lub olej z ziaren palmowych, zawiera dużą ilość reszt kwasów tłuszczowych o 12 i 14 atomach węgla w cząsteczce, podczas gdy pozostałe składniki mieszaniny zawierają przede wszystkim reszty kwasów tłuszczowych o 16 i 18 atomach węgla w cząsteczce, jak na przykład łój i/lub smalec, a stosunek ilościowy tłuszczów do olejów o nisko- i wysokocząsteczkowych grupach acylowych wynosi od 95:5 do 50:50 w celu otrzymania produktów o różnych właściwościach.

30h

(P. 158918)

17.11.1972.

Pierwszeństwo: 20.11.1971 - Niemiecka
Republika Federalna

Schering Aktiengesellschaft, Bergkamen, Niemiecka
Republika Federalna i Berlin Zachodni (Gisela Schöpf-
lin, Peter Fuchs, Karl Heinz Kolb).

Nośnik farmaceutyczny o długotrwałe utrzymującej się właściwości regularnego i równomiernego uwalniania substancji czynnej leku, znamienny tym, że jako substancję nośną zawiera elastomer silikonowy typu LTV.

30h

(P. 158952)

18.11.1972.

Patent dodatkowy do patentu nr....
(Zgłoszenie patentowe nr P. 147426)

Instytut Przemysłu Farmaceutycznego, Warszawa (Tadeusz Szcześniak, Leonard Karabin, Maria Krzemień-Brodowicz, Kazimierz Dziegielewski, Andrzej Korona, Urszula Siwek, Mieczysław Wawrzyniewicz, Maria Dutkiewicz, Marek Fabijański, Ludomir Kotala, Jadwiga Wolf, Maria Wołkowicz, Krzysztof Brodowski, Halina Czajkowska, Janina Karasińska, Krystyna Wituch, Krystyna Zajdel).

Sposób wytwarzania polimiksyny E metodą biosyntezy w podpowierzchniowej hodowli bakterii *Bacillus polymyxa* NCIB 7575 na pożywkach zawierających jako źródło węgla syrop ziemniaczany według zgłoszenia patentowego P. 147426, znamienny tym, że do pożywki produkcyjnej jako dodatkowe źródło azotu organicznego dodaje się kwas glutaminowy w ilości 0,1—0,6% wagowych, korzystnie około 0,4% wagowych.

30h

(P. 159349)

7.12.1972.

Instytut Chemii Przemysłowej, Warszawa (Janina Cygańska, Irena Mazgajska, Józef Szuba).

Sposób wytwarzania bazy kosmetycznej typu w/o zawierającej 70—90% surowców naturalnych typu węglowodorów a 10—30% surowców alkoholowo-estrowych, znamienny tym, że osobno stapia się frakcję węglowodorową dobierając tak jej składniki, aby temperatura mięknienia stopu wynosiła 56—62°C, a stopień penetracji w temperaturze 21°C wynosił 58—65 oraz osobno stapia się frakcję alkoholowo-estrową po czym obie frakcje łączy w temperaturze do 90°C przy ciągłym mieszaniu i przepływie azotu.

30h

(P. 159707)

20.12.1972.

Pierwszeństwo: 23.12.1971; 27.09.1972
- Stany Zjednoczone Ameryki

Elli Lilly and Company Indianapolis, Indiana, Stany Zjednoczone Ameryki (Robert L. Hamill, Martin Marvin Hoehn).

Sposób wytwarzania nowych antybiotyków A28695A i A28695B, znamienny tym, że hoduje się ustrój *Streptomyces albus* NRRL 3883 w pożywce zawierającej źródła przyswajalnego węgla, azotu i soli nieorganicznych, w warunkach aerobowych, włącznie, do czasu wytworzenia się odpowiedniej ilości antybiotyków.

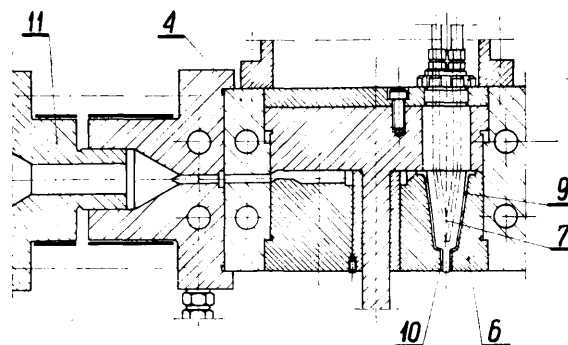
30k

(P. 158843)

22.02.1971.

Farmaceutyczna Spółdzielnia Pracy „Inlek”, Lublin (Stefan Kuśmierz, Jan Snieżyński).

Urządzenie do ciągłego wytłaczania z tworzyw sztucznych, pojedynczych odcinków rur lub drenów z rozszerzonym zakończeniem cylindrycznym, kielichowym i/lub z kołnierzem do pracy na dowolnej wytłaczarce, znamienny tym, że posiada korpus głowicy spełniający funkcję rozdzielacza (2) i ruchomą część ustnikową (4) pozostającą w ruchu postępowym obrotowym lub posuwisto-zwrotnym w płaszczyźnie poziomej względem korpusu głowicy - rozdzielacza (2) i wytłaczarki.

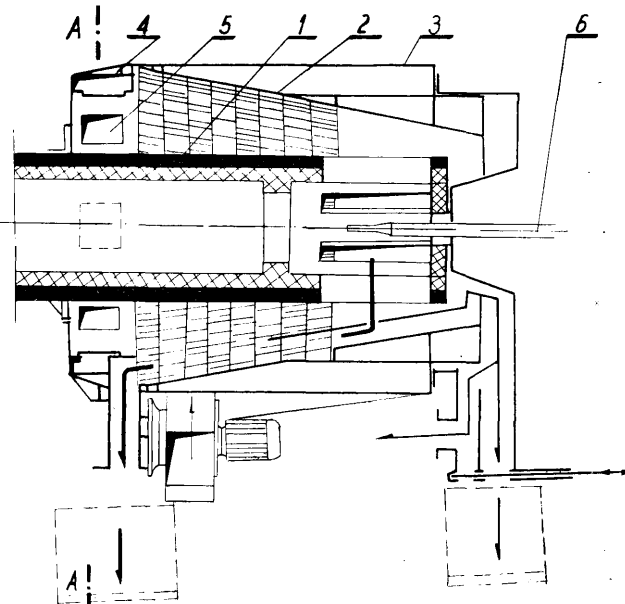
31a

(P. 158732)

8.11.1972.

Biuro Projektów Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych „Bipromog” Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice, Polska (Zbigniew Olszewski).

Piec obrotowy mający zmienny kąt nachylenia zwłaszcza aż do ujemnego posiadający co najmniej

po jednym wentylatorze chłodzenia cyklonowego chłodnika i chłodzenia przeciwbieżnie wsadu znamienne tym, że wentylator (7) cyklonowego chłodnika, zamocowany jest do zewnętrznego płaszcza (2) cyklonowego chłodnika, a wentylator (8) chłodzenia wsadu zamocowany jest do okężnicy (4).

31a (P. 158756) 9.11.1972.

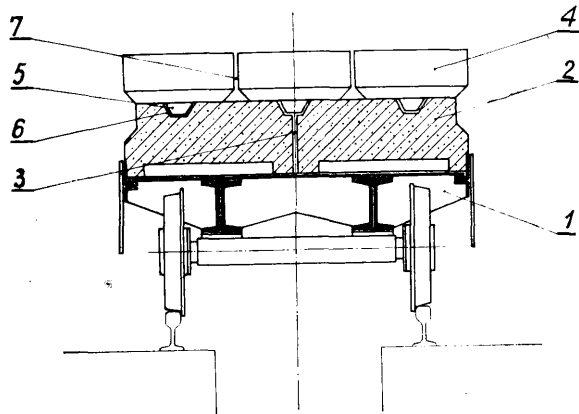
Biuro Projektów Przemysłu Cukrowniczego „Cukroprojekt”, Warszawa (Abramowicz Tadeusz).

Urządzenie mechaniczne do rozładunku pieca wapiennego z nisko położonym wylotem, znamienne tym, że posiada stożek ścięty (2) z łopatkami (4) na bocznej powierzchni, która wykonuje ruch obrotowy dookoła osi podłużnej.

31a (P. 158896) 16.11.1972.

Radomskie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych Przedsiębiorstwo Państwowe, Radom (Stanisław Słaboń, Ryszard Dobrowolski, Bogdan Michalak).

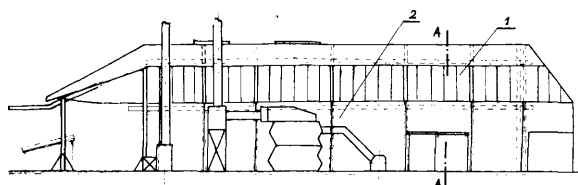
Trzon wózka piecowego, zwłaszcza wysokotemperaturowego pieca tunelowego lub pieca komorowego z wysuwającym trzonem, do wypalania półwyrobów ceramicznych w temperaturze powyżej 1400°C, jak zasadowych lub korundowych kształtek ogniotrwałych, składający się z formowanych elementów ceramicznych, korzystnie prefabrykatów z betonu ognioodpornego i/lub izolacyjnego, zdylatowanych i osadzonych w metalowej ramie nośnej wózka, znamienne tym, że elementy trzonu podzielone są na co najmniej dwie poziome warstwy różniące się kształtem, wielkością i/lub tworzywem, przy czym dolna warstwa łączona jest nieruchomo z ramą (1) wózka, natomiast górna warstwa połączona jest rozłącznie i przesuwnie z warstwą dolną, a dylatacyjne szczeliny (7) warstwy górnej w zasadzie nie pokrywają się z dylatacyjnymi szczelinami (3) warstwy dolnej.

31a (P. 159430) 11.12.1972.

Olkuska Fabryka Naczyni Emaliowanych, Olkusz (Jerzy Hiller, Wiesław Cieśla).

Sposób wykorzystania ciepła odpadowego z chłodzenia pieców tunelowych polegający na wprowadzeniu wymuszonego obiegu powietrza lub gazów, znamienne tym, że nagrzewanie powietrza lub gazów następuje bezpośrednio na ściankach przewodów przegród lub kanałów wentylacyjnych ścian, sklepienia a zwłaszcza stropu lub komory spalania pieca.

31a¹ (P. 159347) 7.12.1972.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków (Marian Golec, Aleksander Długosz, Maria Szudek).

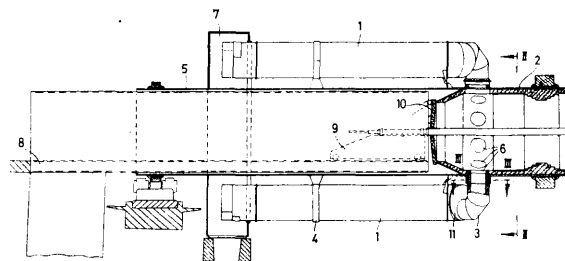
Sposób otrzymywania elektrod grafitowych oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. Tekst zgłoszenia i rys. zamieszczono w kl. 21h, na str. 72.

31a¹ (P. 159497) 13.12.1972.

Pierwszeństwo: 15 grudnia 1971 -
Niemiecka Republika Federalna

Klößner-Humboldt-Dentz Aktiengesellschaft, Köln, Niemiecka Republika Federalna (Herbert Deussner).

Chłodnica satelarna składająca się z kilku rur chłodzących, rozmieszczonych równomiernie dookoła obwodu końca wylotowego pieca obrotowego, których otwory wlotowe są połączone z otworami wylotowymi pieca za pomocą odpowiednich łączników ześlizgowych umożliwiając przesunięcie otworów wlotowych rur chłodzących w stosunku do otworów wylotowych pieca w kierunku ruchu obrotowego, znamienne tym, że każda rura (1) chłodząca ma ucięty w stosunku do swej osi (17) koniec wlotowy, ukształtowany w ten sposób że płaszczyzna przecięcia jest prawie pionowo w skrajnej dolnej w stosunku do osi obrotu pieca, pozycji odpowiedniego otworu (6) wylotowego korpusu (2) pieca oraz że rura (1) chłodząca w płaszczyźnie przeniesienia ma najkorzystniejszą płaską ścianę (11) zamkającą, w której jest wykonany otwór (15) wlotowy.

31a¹ (P. 159538) 14.12.1972.

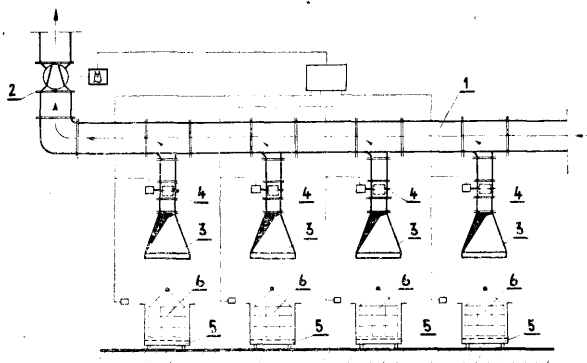
Huta im. Lenina, Kraków (Tadeusz Pietruszka, Stefan Miłoś, Bogusław Bodura).

Sposób zabezpieczenia dysz wielkopieczowych, dysz lanc tlenowych konwertorów, pieców tandem i innych elementów wykonanych z miedzi pracujących w wysokich temperaturach znamienne tym, że na oczyszczoną miedź nakłada się warstwę glinu o grubości 0,3 do 1,0 mm znanymi metodami, po czym poddaje się ją wyżarzaniu dyfuzyjnemu w czasie 600 do 900° C uzyskując stop Cu—Al, jako powłokę brązu glinowego, która hamuje proces utleniania, zwiększa wytrzymałość mechaniczną dysz i innych elementów wykonanych z miedzi.

31a¹ (P. 159543) 15.12.1972.

Bydgoskie Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Przemysłowego, Bydgoszcz (Tadeusz Markowski, Czesław Lisowski).

Urządzenie do odprowadzania zanieczyszczonego powietrza z wielu źródeł emisji a w szczególności znanianien podczas wyjmowania wsadu, znamienne tym, że ma do wspólnego wentylacyjnego kanału (1) z jednym wyciągowym wentylatorem (2) połączone boczne ssawy (3) posiadające przepustnice (4) których otwarcie następuje przy jednoczesnym uruchomieniu wentylatora (2),

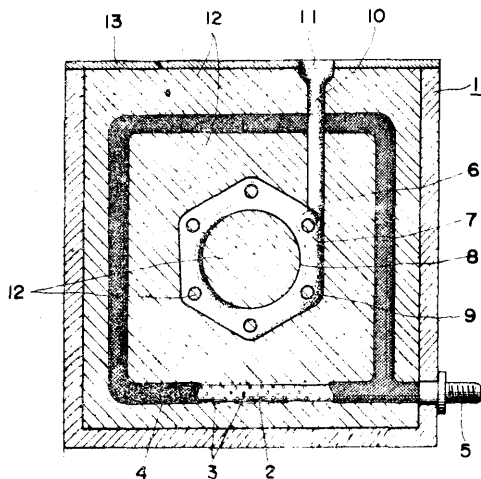

31b (P. 158831) 14.11.1972.

Pierwszeństwo: 14.12.1971, 25.12.1971, 30.07.1972,
13.07.1972 - Japonia

Kabushiki Kaisha Akita, Nagano Pref., Japonia
(Masao Hondo).

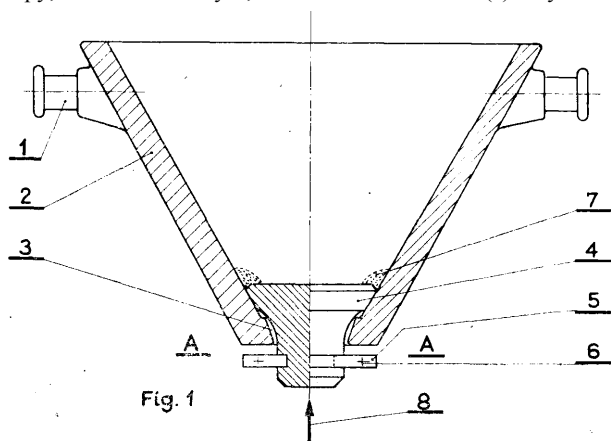
Sposób odlewania metalu przy zastosowaniu modelu utworzonego z łatwo spalającego się materiału tworzącego powłokę, obłożoną formierskim piaskiem, znamienny tym, że przed wykonaniem odlewu tworzy się formę wykonaną z łatwo spalającego się syntetycznego materiału, umieszczoną w formierskim piasku, zagęszczanym przy pomocy vibracji, która wypełniana jest podczas odlewu roztopionym metalem przy równoczesnym jej spalaniu.

31b (P. 159415) 11.12.1972.

Huta „Jedność” Przedsiębiorstwo Państwowe, Siemianowice Śląskie, Polska (Józef Kasprzyk, Mieczysław Nowak, Eliasz Bohun, Kazimierz Dybał, Leszek Chomicki).

Kadź żużlowa mająca boczny płaszcz oraz nośne czoło, znamienna tym, że w dnie kadzi (2) wykonany

jest otwór (3), w którym luźno jest osadzony korek (4), korzystnie w kształcie grzyba.

31b (P. 159457) 12.12.1972.

Politechnika Warszawska, Warszawa, Polska (Zdzisław Marciniak, Stefan Pokrasen, Janina Kotschy).

Sposób wytwarzania części maszyn na bazie metalurgii proszków żelaza lub stali polegający na odlaniu w formie, korzystnie gipsowej, gęstwy sporządzonej z proszku żelaza z frakcji podsitowych wymieszanego z wodą destylowaną z dodatkiem środków zapewniających lepkość zwłaszcza z alginianem sodu, a następnie wysuszeniu w temperaturze 80—100° C w czasie zależnym od objętości formy i poddaniu spiekaniu półfabrykatu w atmosferze redukującej, na przykład wodoru, w temperaturze 800-850°C, znamienny tym, że wyjęty z pieca półfabrykat poddaje się operacji obwiedniowego prasowania na zimno, umieszczając go w matrycy zapewniającej uzyskanie ostatecznych wymiarów i parametrów powierzchni.

31b (P. 159462) 12.12.1972.

Przedsiębiorstwo Dostaw Materiałów Odlewniczych, Katowice, Polska (Ireneusz Szlenk, Józef Ebisz, Ewa Gawlik).

Spoivo odlewnicze, zwłaszcza do sporządzania mas rdzeniowych, zawierające ług posiarzynowy ciekły lub wysuszony, znamienny tym, że zawiera pak beta-naftolowy, stanowiący produkt odpadowy pozostający po destylacji beta-naftolu.

31b (P. 159518) 14.12.1972.

Sosnowiecka Odlewnia Staliwa „Sostal”, Sosnowiec, Polska (Piotr Lwowicz).

Sposób otrzymywania odlewu z miejscowym zmienionym składem chemicznym, znamienny tym, że do powierzchni formy przed jej zalaniem ciekłym metalem są mocowane ładunki wykonane z cienkiej powłoki metalowej, wewnątrz której jest umieszczony dodatek stopowy, najkorzystniej w postaci sproszkowanej, lokalnie zmieniający skład chemiczny odlewu.

31b (P. 159540) 14.12.1972.

Zakłady Budowy Maszyn i Aparatury im. St. Szadkowskiego, Kraków, Polska (Adam Piętka, Jan Meus).

Sposób wykonywania odlewów, zwłaszcza odlewów ciężkich o rozwiniętej powierzchni i skomplikowanym kształcie, formowanych przy użyciu ciekłej masy samoutwardzalnej według zgłoszenia patentowego P-155537, znamienny tym, że model wraz z krzyżakiem podczas wypełniania formy ciekłą masą samoutwardzalną jest uniesiony przy pomocy urządzenia podnośnikowego ponad górną krawędź ramy, a następnie po wypełnieniu formy model doprasowuje się przy pomocy tego samego urządzenia podnośnikowego powodując oparcie krzyżaka o ramę.

31b¹ (P. 157245) 12.08.1972.

Przedsiębiorstwo Dostaw Materiałów Odlewniczych, Katowice (Ireneusz Szlenk, Józef Ebisz, Józef Leszczyk, Ewa Gawlik).

olej do sporządzania bezwodnych mas formierskich, w skład którego wchodzi olej mineralny, znamienny tym, że zawiera niejonowy środek powierzchniowo czynny, w postaci produktu addycji kwasu oleinowego z 1 do 15 molami tlenu etylenu, najlepiej z 6 do 7 molami tlenu etylenu.

31b¹ (P. 158409) 21.10.1972

Przedsiębiorstwo Dostaw Materiałów Odlewniczych, Katowice (Krzysztof Rutkowski, Zbigniew Miętka, Ireneusz Szlenk, Paweł Klakus, Zbigniew Sadzik).

Preparat do wytwarzania powłok ochronnych na formach metalowych stosowanych do produkcji odlewów

i gasek ze stopów miedzi, znamienno tym, że zawiera w swym składzie:

1. olej cylindrowy	300—700 części wagowych
2. olej napędowy	500—200 „
3. kałafonia	0—50 „
4. proszek aluminiowy	0—20 „

31b¹ (P. 158500) 27.10.1972.

Przedsiębiorstwo Dostaw Materiałów Odlewniczych, Katowice (Ireneusz Szlenk, Tadeusz Słowik, Józefina Obal).

Preparat do sporządzania powłok ochronnych na formach i rdzeniach odlewniczych, składający się z zmielonego materiału ogniotrwałego, bentonitu, urotropiny, alkoholi AC i wody, znamienno tym, że zawiera rozpuszczalną w wodzie sulfonowaną żywicę nowolakową.

31b¹ (P. 158733) 2.11.1972.

Przedsiębiorstwo Dostaw Materiałów Odlewniczych, Katowice (Ireneusz Szlenk, Tadeusz Jelonek, Józefina Obal).

Powłoka ochronna na formy i rdzenie odlewnicze zalewane staliwem, zawierająca wodę, zmielony materiał ogniotrwały, anionowy i niejonowe środki powierzchniowo-czynne, znamienno tym, że zawiera produkt addycji 5 do 9 moli tlenu etylenu z kwasem oleinowym w ilości od 0,5 do 3% oraz poliakrylan sodu w ilości od 0,2 do 1,5%.

31b² (P. 134497) 28.06.1969.

Gebrüder Böhler and Co. Aktiengesellschaft, Werk Kapfenberg, Austria.

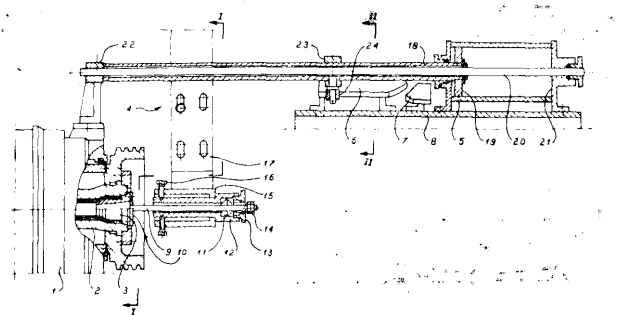
Sposób elektrożużlowego przetapiania metali i ich stopów, w którym odbywa się ruch względny między cięższym blokiem a wlewnicą, chłodzoną wodą, przy czym podczas procesu przetapiania wlewnica podnoszona jest względem bloku stojącego na płycie podstawowej, znamienno tym, że podnoszenie wlewnicy następuje w sposób nieciągły skokami każdorazowo do pewnej wysokości maksymalnej, która osiągana jest wówczas, gdy dolny brzeg wlewnicy i najniższy punkt studzienki odlewu znajdują się na tym samym poziomie.

31b² (P. 156855) 20.07.1972.

Zakłady Metalurgiczne „Przemków” Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Przemków (Eugeniusz Banaś).

Sposób odśrodkowego odlewania rur kielichowych w formie (kokili) poddawanej wirowaniu w zasadzie wokół osi poziomej, znamienno tym, że poszczególne rury odlewa się cyklicznie w formie ciągle wirującej lub zatrzymywanej tylko na czas ich usuwania, przy czym do odtwarzania kielichów rur stosuje się rdzenie wielokrotnego użycia, zwłaszcza metalowe, przystosowane do ciernego sprzęgania z wirującą formą przed jej zalaniem i odpowiedniego oddzielania ich od tej formy po każdorazowym odlaniu rury.

Maszyna odśrodkowa do stosowania sposobu według zastrz. 1—3, zawierająca odpowiednio obudowaną formę (kokilę), ułożyskowaną poziomo lub pod niewielkim kątem do poziomu, znamienno tym, że jest zaopatrzona najlepiej w obrotowy nośnik wielowrzecionowy

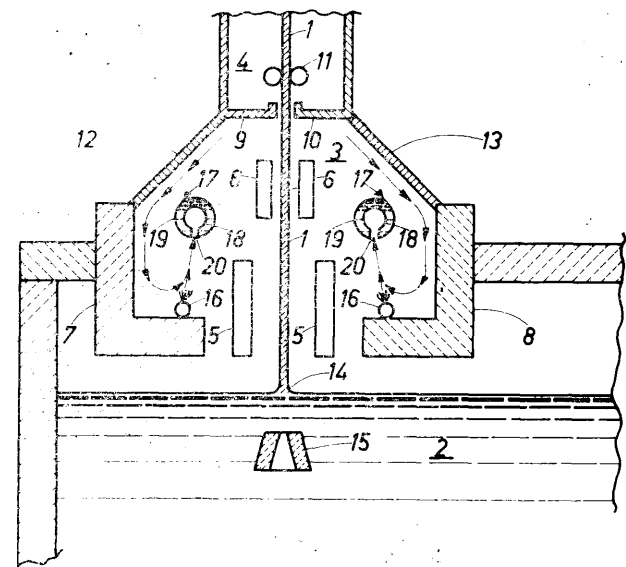
(4) lub (26) dla rdzeni kielichowych (3) i znany skądinąd samoczynny lub ręcznie sterowany mechanizm tłokowy, zwłaszcza siłownik (5) lub (31) o działaniu dwustronnym, przystosowany do cyklicznego sprzęgania, ryglowania oraz wyjmowania kolejnych rdzeni z wirującej formy (2) lub (25) i ewentualnie usuwania z niej odlanych rur.

32a (P. 158192) 10.10.1972.

Pierwszeństwo: 15.10.1971 - Luxemburg

Glaverbel, Watermael-Boitsfort, Belgia (Robert Tovssaint, Henry Boonen).

Sposób wytwarzania płaskiego szkła, według którego ciągnie się szkło w postaci ciągłej wstęgi z masy stopionego szkła w komorze ciągnięcia, w której wstęga krzepnie, znamienno tym, że w przynajmniej jednej strefie komory ciągnięcia (3) ograniczonej w komorze ścianą krańcową (12, 13, 31) albo elementem chłodzącym (5, 6, 26, 27), który znajduje się na drodze gazu opadającego lub zstępującego w komorze (3) pod wpływem stosunkowo niskiej temperatury dostarcza się energię do masy gazu dla wywołania lub wzmocnienia jego przemieszczenia do jednej lub kilku stref usytuowanych powyżej, oraz wysysa się gaz poza komorę w jednym lub kilku miejscach wewnątrz komory, przy czym dobiera się tak podciśnienie, że siły ssania są wystarczające do wyciągnięcia gazu z przynajmniej jednej wymienionej strefy usytuowanej powyżej.

Urządzenie do wytwarzania szkła płaskiego zawiera ądy środki ciągnięcia ciągłej wstęgi z masy stopionego szkła w komorze ciągnięcia, w której krzepnie wstęga, znamienno tym, że zawiera środki dla dostarczenia energii do gazu w komorze ciągnięcia (3) w przynajmniej jednej strefie komory przylegającej do ściany krańcowej, lub przyległej do elementu chłodzącego znajdującego się w komorze ciągnięcia, który się znajduje na drodze gazu opadającego pod wpływem obniżenia temperatury tego gazu, rozmieszczone w taki sposób, że wywołują lub wzmocniają przemieszczenie gazu do jednej lub kilku stref usytuowanych powyżej, oraz, że zawiera środki do wysysania gazu poza wymienioną komorę ciągnięcia, a wymienione środki ssania posiadają dysze wejściowe (54) umieszczone w sposób umożliwiający wydobywanie gazu z przynajmniej jednej strefy usytuowanej powyżej.

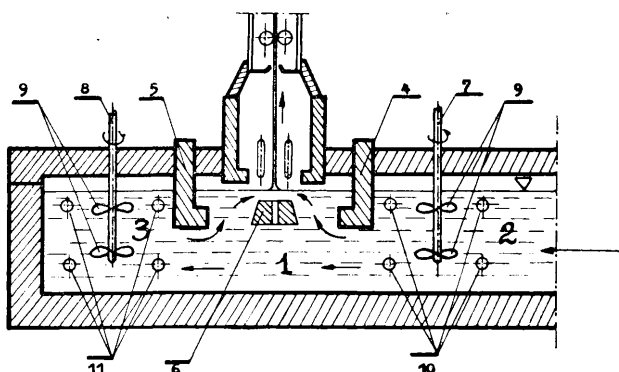
32a (P. 158704) 2.11.1972.

Instytut Szkła, Warszawa (W. Tuszyński, B. Ziemia).

Sposób otrzymywania szkła płaskiego o małej falistości metodami pionowego ciągnięcia taśmy szkła-

nej, znamienne tym, że masę szklaną doprowadza się do strefy (2) przedmaszynowej, gdzie ujednoldnia się ją w wyniku działania mieszadeł (7), po czym masa przedostaje się pod mostem (4) do studni (1) podmaszynowej, skąd część wchodzi do ciągnionej taśmy szklanej, a część przechodzi do strefy (3) zamaszynowej, gdzie miesza się ją i dogrzewa elektrycznie, a następnie ujednoldnioną masę szklaną ze strefy (3) zamaszynowej przeprowadza się do studni (1) podmaszynowej prądem wyrobowym, po czym ciągnie się ją do góry w postaci taśmy szklanej.

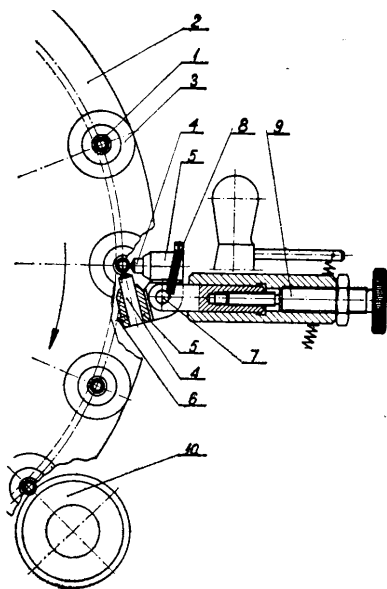
Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1, znamienne tym, że zbudowane jest w postaci kanału, który w końcowej części posiada trzy strefy, z których strefa (2) przedmaszynowa i (3) zamaszynowa są strefami ujednoldnienia masy szklanej, przy czym strefy te oddzielone są od studni (1) podmaszynowej o znanej budowie kształtkami ogniotrwałymi zwanymi mostami (4) i (5) lub L-mostami, a w strefie (2) przedmaszynowej i (3) zamaszynowej zainstalowane są mieszadła (7) i (8) najkorzystniej **propelerowe** do ujednoldnienia masy szklanej.

32a (P. 158932) 18.11.1972.

Zakłady Maszyn i Urządzeń Technologicznych „Uni-ma” Zakład Zamiejscowy w Koszalinie, Koszalin (Anatol Maruszczyk, Janusz Szponar).

Urządzenie do nacinania materiału zwłaszcza rurek i pałeczek szklanych, znamienne tym, że składa się z zespołu dwóch nożyków (4) osadzonych obrotowo w uchwycie (5) i napinanych sprężyną (8), przy czym zarówno nożyki (4) jak i uchwyt (5) są osadzone przesuwnie w celu regulacji ustawienia.

32a (P. 158981) 21.11.1972.

Instytut Szkła Filia w Krakowie, Kraków (Henryk Wilk, Mieczysław Wojtasik, Jacek Piotrowski, Józef Dudek).

Sposób uszlachetniania form szklarskich i innych urządzeń metodą dyfuzyjnego chromowania, znamienne tym, że mieszanina stanowiąca 0,2% wagowych do 10% wagowych zestawu dyfuzyjnego składa się z 10% wagowych do 85% wagowych NaBH_4 uzupełnionych do 100% wagowych składnikami Ti lub MeBH_4 , Li, Me, Na i K.

32b (P. 158874) 15.11.1972.

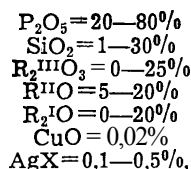
Huta Szkła Okiennego „Murów”, Murów (Igor Niepomniaszczyk, Grzegorz Filipowicz, Władysław Hill er, Mieczysław Such).

Dysza z podłużną szczeliną do formowania szkła płaskiego, zwłaszcza ciągniętego pionowo, znamienne tym, że na powierzchni szczeliny naniesiona jest powłoka tlenku metalu, najkorzystniej tlenku glinu, lub tlenku cyrkonu, lub tlenku tytanu bądź ich kompozycji.

32b (P. 159396) 8.12.1972.

VEB Jenaer Glasswerk Schott und Gen, Jena (Niemiecka Republika Demokratyczna).

Fotochromiczne szkło fosforanowe zawierające halogenek srebra, znamienne tym, że jako czynnik regulujący rozmieszanie zawiera dodatek dwutlenku krzemu, a skład tego szkła w procentach wagowych jest następujący:

przy czym we wzorach tych R^{I} oznacza atom litu i/lub sodu i/lub potasu, R^{II} oznacza atom wapnia, strontu, magnezu, baru, cynku lub ołowiu, R^{III} oznacza atom glinu lub lantanu, a X oznacza atom chloru, bromu lub jodu.

34g (P. 156822) 19.07.1972.

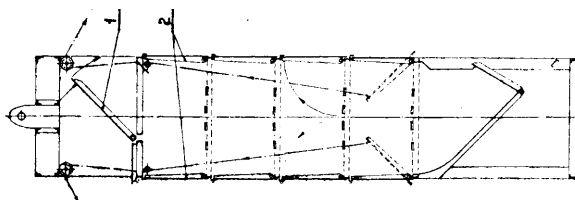
Głuchowski Ośrodek Przemysłu Meblarskiego, Głucholazy (Kazimierz Borkowski, Jerzy Kondaszewski).

Linia produkcyjna do wytwarzania mebli tapicer-skich w rytmie przymusowym znamienne jest tym, że podstawową jej częścią są odcinki przenośnika, łączone z segmentów z odrębnymi cięgnami nośnymi (3).

35a (P. 156826) 19.07.1972.

Główne Biuro Studiów i Projektów Górniczych - Ośrodek Studialno-Badawczy Projektowania Podziemnego, Katowice.

Naczynie wydobywcze do transportu pionowego w szybie, znamienne tym, że przeciwległe ściany naczynia posiadają wbudowane obrotowo segmenty (1) i (2) mogące przyjmować położenie poziome lub pionowe, a ilość utworzonych w ten sposób pięter może być dowolna w zależności od potrzeb i wysokości naczynia.

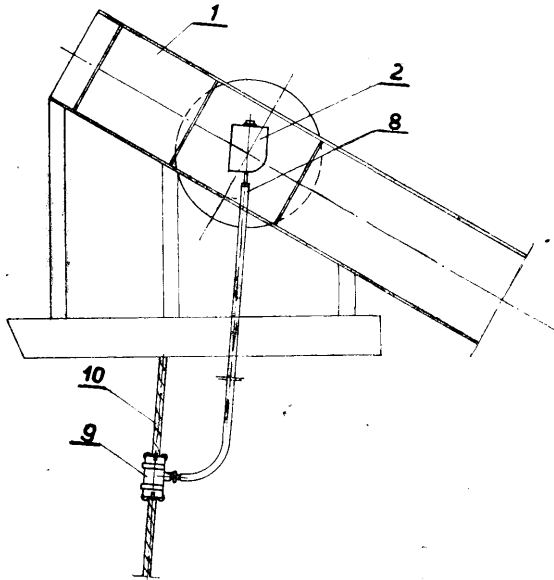
35b

(P. 158937)

20.11.1972.

Centralne Biuro Konstrukcji Maszynowych Przedsiębiorstwo Państwowe, Bytom, Polska (Ryszard Wolski, Aleksander Bobik).

Urządzenie do pomiaru wahań ciężaru w żurawach wypadowych, znamienne tym, że zawiera obudowę połączoną sztywno z wysięgnikiem żurawia, wewnątrz której znajdują się dwa potencjometry pierścieniowe ze stykiem rtęciowym, wzajemnie do siebie prostopadłe i połączone sztywno z przegubowo ułożyskowanym końcem ramienia prowadzącego linę, na którego drugim końcu znajduje się uchwyt liny, umożliwiający ruch liny wzdłuż jej osi, ale bez luzów w kierunku do niej prostopadłym.

35b

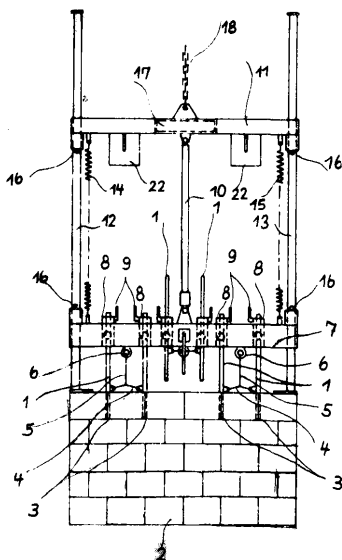
(P. 159153)

28.11.1972.

Pierwszeństwo: 1 grudnia 1971

Fried Krupp Gesellschaft mit beschränkter Haftung (Gerno Leiding).

Sposób chwytania i osadzania elementów ściennych i tym podobnych elementów na miejscu budowy za pomocą urządzenia uchwytowego, podwieszonego do haka żurawia, które chwyta elementy ścienne za pomocą mechanizmów zakleszczających, przyciskanych przy podnoszeniu poprzez naciąg liny do ścian zewnętrznych względnie szczelinowych, znamienne tym, że bezpośrednie osadzanie elementów ściennych na przewidzianej powierzchni podporowej względnie na

miejsce budowy przeprowadza się przez ręczne uruchamianie urządzenia uchwytowego w czasie unieruchamiania haka żurawia.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że urządzenie uchwytowe składa się z nośnej górnej belki (11) i z nośnej dolnej belki (7) jest prowadzone na umieszczonych z boku prowadzących prętach (12 i 13), a nośna górna belka (11) i nośna dolna belka (7) są względem siebie przesuwane za pomocą podnośnego mechanizmu (10), przy czym dolna belka (7) jest wyposażona w podwieszone zakleszczające mechanizmy.

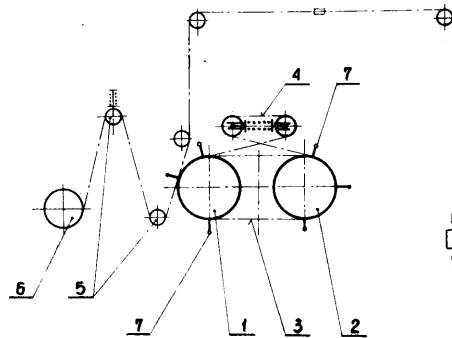
35c

(P. 156632)

11.07.1972.

Biuro Projektów Budownictwa Morskiego, Gdańsk (Bogusław Gajdamowicz).

Wciągarka bierna dwubębnowa sprzężona z nawijarką, znamienne tym, że między bębniami ciernymi (1) i (2) znajduje się amortyzator (4) zaś promieniowo wokół bębniów ciernych (1) i (2) zamocowane są odchylne zabezpieczenia grzebieniowe (7).

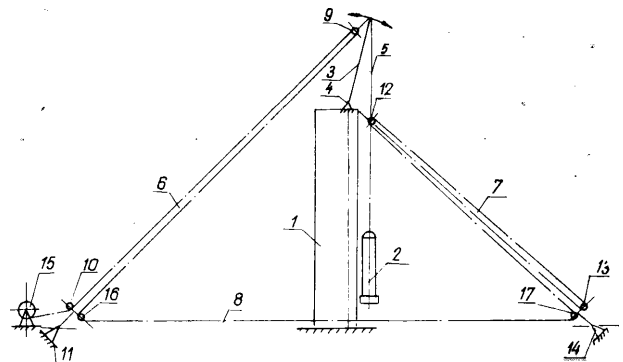
35c

(P. 158354)

19.10.1972.

Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Konstrukcji Metalowych „Mostostal”, Warszawa (Franciszek Markuszewski).

Linowy układ usztywniający konstrukcję nośną zawierający wielokrążki rozmieszczone po przeciwnych stronach konstrukcji nośnej, znamienne tym, że wielokrążki (6 i 7) lub wielokrążki (20 i 21) są olinowane wspólną liną (8) lub (22).

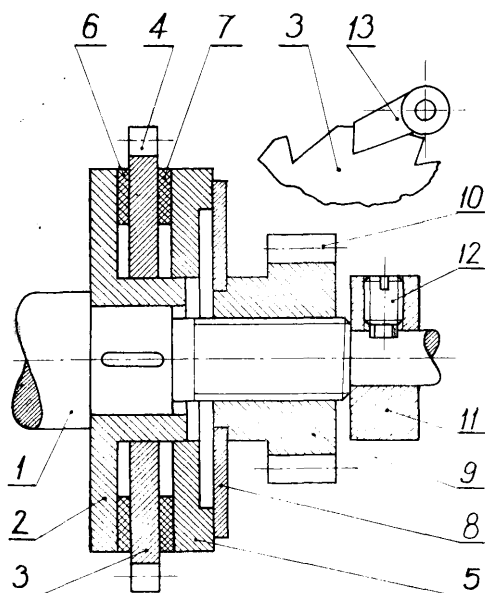
35c

(P. 158818)

13.11.1972.

Zakłady Mechaniczne „Łabędy”, Gliwice (Jan Pawełko).

Hamulec samoczynny wciągarki wyposażony w tarczę dociskającą i tarczę dociskane zaopatrzone w nakładki cierne i nasadzone na wałek napędzający wciągarki oraz wkreconą na jego część gwintową nakrętkę z wieńcem zębatym, znamienne tym, że zawiera osadzone osiowo na wałku napędzającym element sprężysty korzystnie w postaci dodatkowej tarczy docis-

kającej, czy tarczy oporowej lub sprężystej tarczy hamulcowej, o tak dobranej sztywności by jego odkształcenie sprężyste nie zostało zablockowane, w zakresie pracy hamulca.

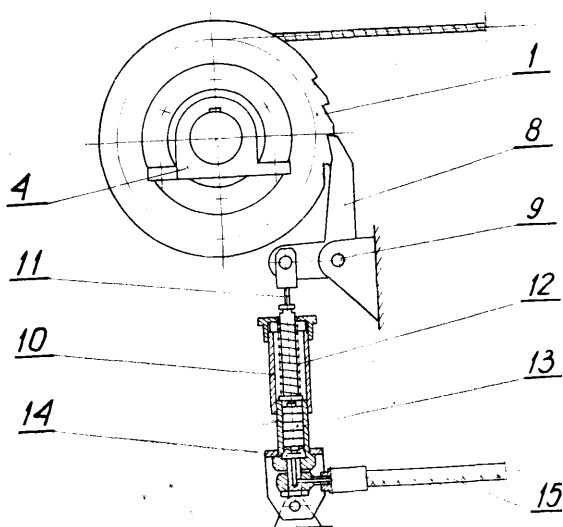
35e

(P. 159032)

22.11.1972.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, Polska (Andrzej Górecki, Jan Łęgowski).

Wciągarka linowa o napędzie hydraulicznym zabezpieczona zapadką przed niekontrolowanym opuszczaniem, znamienna tym, że ma sterujący siłownik (10) połączony z zapadką (8) ekscentrycznie w stosunku do osi jej obrotu, przy pomocy trzpienia (11), którego koniec zaopatrzony w kołnierz umieszczony jest w cylindrze siłownika (10), a sprężyna (12) umieszczona wewnątrz cylindra jest jednym końcem oparta o kołnierz trzpienia (11), a drugim o nakrętkę cylindra, przy czym **trzpień (11) styka się z tłokiem (13), a przestrzeń (14) pod tłokiem (13) jest połączona z układem hydraulicznym napędu silnika (2) wciągarki.**

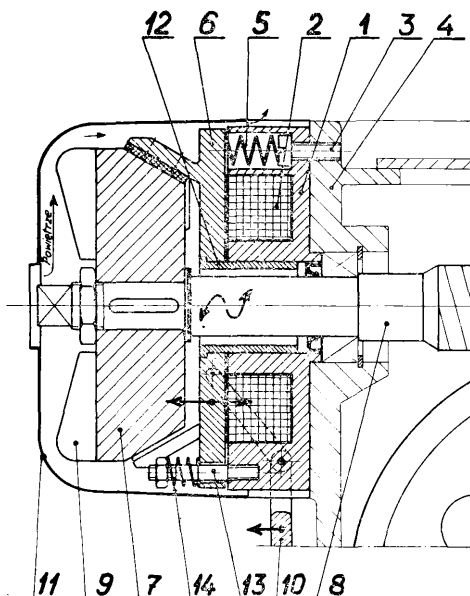
35c

(P. 159142)

28.11.1972.

Zakłady Urządzeń Dźwigowych, Warszawa, Polska (Karol Kisielewski).

Hamulec stożkowy do wciągarek dźwigów elektrycznych, znamienny tym, że ma obudowę (1) elektromagnesu (2) przymocowaną bezpośrednio do korpusu (4) reduktora i zaopatrzoną w osadzoną w niej przesuwnie zworę (6), zabezpieczoną przed obrotem śrubami (13) wyposażonymi w sprężyny pomocnicze (14), które osłabiają lub wspomagają działanie sprężyn głównych (1), umieszczonych w gniazdach obudowy (1) i dociskających zworę (6) - stanowiącą stożek zewnętrzny - do stożka wewnętrznego (7) osadzonego na stałe na wale (8) reduktora.

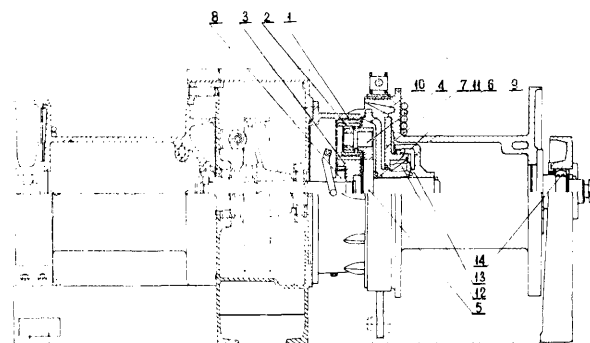
35c

(P. 159229)

2.12.1972.

Toruńskie Zakłady Urządzeń Okrętowych, Toruń, Polska (Janusz Kisiel, Marian Sienkiewicz).

Wciągarka zwłaszcza okrętowa z przekładnią obiegową, składająca się z bębna roboczego i napędzanej od wciągarki ładunkowej przekładni obiegowej znamienna tym, że ma jarzmo (5) poparte poprzez satelity (2) w uzębieniu stałego wiencowego koła (1) i/lub na uzębionym czopie (7) bębna (9) wciągarki.

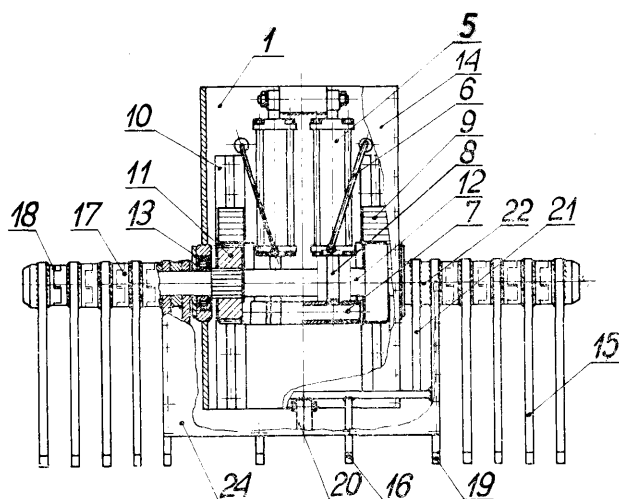
35d

(P. 159388)

8.12.1972.

Zakłady Mechaniczne im. M. Nowotki, Warszawa (Janusz Kobyliński).

Urządzenie do ładowania i transportu materiałów skłębionych, zwłaszcza wiórów metalowych, osadzone

na karetkę wózka podnośnikowego, składające się z zespołu napędowego i widel z ruchomymi widelcami, znamienne tym, że widły (2) składają się z widelców (15) tworzących boki pojemnika ładunkowego (23) i z zespołu widelców (16) tworzącego dno i przednią ścianę pojemnika ładunkowego (23).

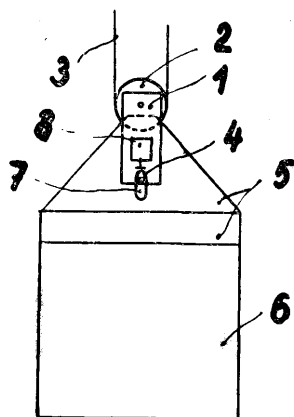
35h

(P. 158809)

13.11.1972.

Pierwszeństwo: 15.11.1971 - Czechosłowacja
C K D Praha, oborovy podnik, Praga, Czechosłowacja (Zdanek Volný, Vitěšslav Hlásny).

Urządzenie zabezpieczające przed zluźnianiem liny przy opuszczaniu urządzenia podwieszającego, zwłaszcza podczas manipulowania zbiornikiem za pomocą żurawia bramowego, którego mechanizm podnoszący jest poruszany hydraulicznie, znamienne tym, że w haku rolkowym (1) lub w urządzeniu podwieszającym (5) wykonane jest pionowe wycięcie (7), w którym umieszczony jest przestawnie trzpień (4), któremu przyporządkowany jest wyłącznik krańcowy (8), sterujący zawór przelewowy (17) umieszczony w obwodzie opuszczania (16) mechanizmu podnoszącego, który składa się z bębna linowego (9), cieczonego silnika (10) i z przekładni (11).

36c

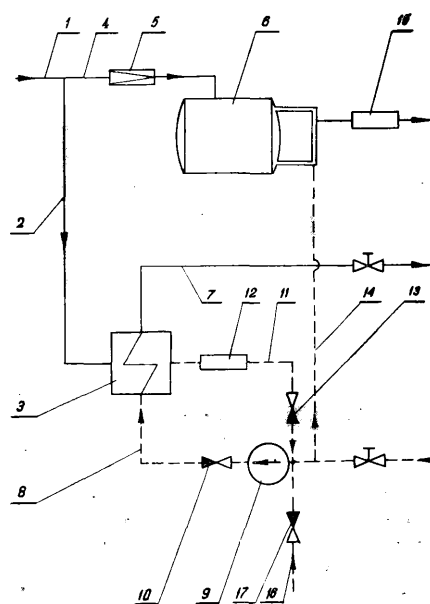
(P. 131407)

27.01.1969.

Łódzkie Biuro Projektów Budownictwa Przemysłowego, Łódź (Włodzimierz Półrola).

Układ instalacyjny zasilania parą ogrzewań wodnych systemu zamkniętego, znamienne tym, że złączony jest z przewodem (1), doprowadzającym parę, dwoma przewodami (2) i (4), z których jeden przewód (4) po-

łączony jest za pośrednictwem zaworu redukcyjnego (5) z naczyniem wsporczym (6), drugi zaś przewód (2) połączony jest z wymiennikiem ciepła (3), który z kolei połączony jest, z przewodem (7) zasilającym instalację cieplną w kondensat, z przewodem (8) doprowadzającym kondensat z instalacji cieplnej, przy czym na przewodzie (8) zainstalowano pompę (9) a za nią zawór zwrotny (10), oraz z przewodem (11), wyposażonym w urządzenie upustowe (12) i zawór zwrotny (13) wpływa pod ciśnieniem pary do przewodu (8) z zainstalowaną pompą (9) gdzie po zmieszaniu z kondensatem wracającym z instalacji cieplnych zostaje wtłoczony przez wymiennik (3) w którym podgrzany zostaje jeszcze znajdująca się tam para do przewodu (7) doprowadzającego kondensat do instalacji cieplnej, dodatkowy zaś przewód (14) łączy naczynie wzbiornicze (6) z przewodem (8), którym wraca kondensat z instalacji cieplnej do wymiennika (3), w ten sposób, że ciśnienie panujące w naczyniu wzbiorniczym (6) utrzymuje stałe równe mu co do wartości ciśnienie statyczne w instalacji cieplnej a nadto przewodem (14) wpływa nadmiar kondensatu z przewodu (8), którym wraca kondensat do wymiennika (3), przy czym kondensat ten jest usuwany z układu dodatkowym urządzeniem upustowym (15) połączonym z naczyniem wzbiorniczym (6).

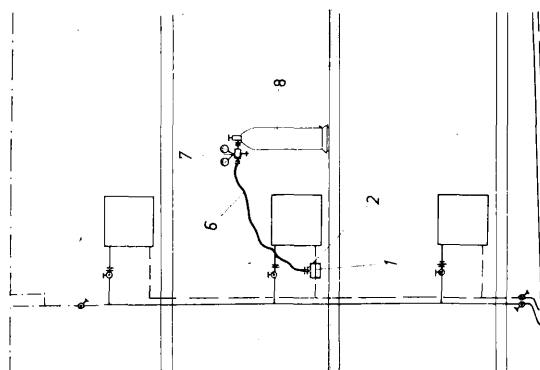
36c

(P. 152603)

30.11.1971.

Politechnika Warszawska, Warszawa (Józef Obrębski).

Sposób wymiany kryz i innych części instalacji wodnych, a zwłaszcza w instalacjach centralnego ogrzewania, znamienne tym, że odciecie naprawianej, lub wymienianej części instalacji od pozostałej instalacji powoduje się przez zamrożenie wody w odcinku przewodu.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że posiada dwudzielną nakładkę rurową (1) z przyłączem ze złączką do węża (2) i sprężynującą, lub stałe odboje dystansowe (3) oraz dwudzielną nakładkę termiczną (4), jak również dwudzielny płaszcz ochronny z blachy z zaczepami i uchwytnymi mocującymi poszczególne części urządzenia w jedną całość (5) przyłączaną do butli ze sprężonym dwutlenkiem węgla (8) za pomocą elastycznego węża z izolacją termiczną (6).

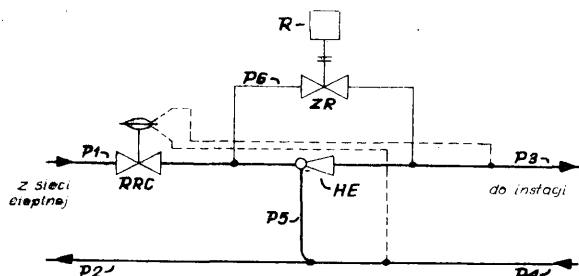
36c

(P. 158840)

13.11.1972.

Stołeczne Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej, Warszawa (Marek Sikorski).

Układ regulacji odbioru ciepła w instalacji centralnego ogrzewania zasilanej za pomocą węzła hydroelewatorowego znamienne tym, że do regulacji temperatury wody w przewodzie (P3) zasilania instalacji centralnego ogrzewania, ma przewód (P6) bocznikujący hydroelewator (HE) i zaopatrzony w znany jako taki regulacyjny zawór (ZR), a do utrzymywania stałej różnicy ciśnień między przewodami (P3 i P4) ma regulator (BRC) w przewodzie (P1), położony przed złączem przewodu (P1) z przewodem (P6).

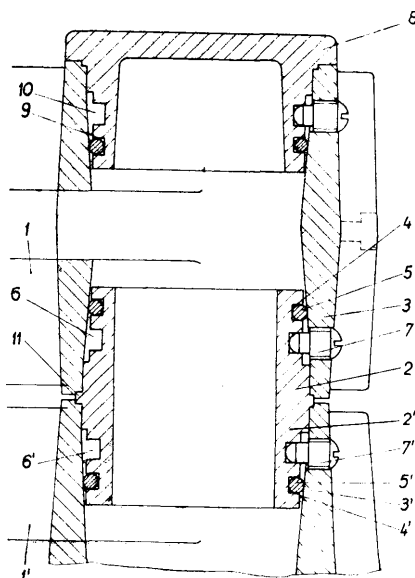
36c

(P. 159635)

18.12.1972.

Pierwszeństwo: 23 grudnia 1971 Jugosławia Mariborska Livarna, Maribor, Jugosławia (Jože Germek).

Złącze grzejników, znamienne tym, że jedna połowka (2) tulei łączącej jest włożona do głowicy (3) jednego grzejnika (1) a druga połowka (2') tulei łączącej do głowicy (3') następnego grzejnika, przy czym każda połowka (2, 2') tulei łączącej posiada jeden rowek (4, 4') dla pierścienia uszczelniającego (5, 5') i jeden rowek (6, 6') dla śruby mocującej (7, 7'), a także umieszczony pośrodku kołnierz oporowy (11).

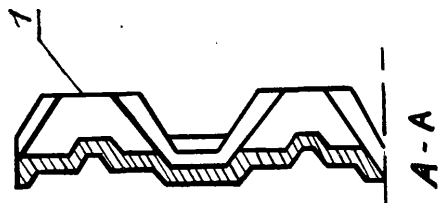
37a

(P. 133317)

2.05.1969.

Ławskie Zakłady Przemysłu Terenowego. Przedsiębiorstwo Państwowe, Ława (Antoni Rypiński, Mieczysław Antonowicz, Tadeusz Flaga).

Płyta wielowarstwowa przeznaczona do produkcji mebli i innych wyrobów oraz z przeznaczeniem do stosowania w budownictwie, znamienne tym, że jednolity wkład stanowiący wypełniacz w postaci wytłaczanki o przekroju wielościannu ma szkielet z wypukłościami naprzemianległymi o kształcie różnych figur geometrycznych, zwłaszcza stożka ściętego, trapezu, walca, półkuli, kwadratu, prostokąta, a powierzchnia zewnętrzna dna (1) stanowi część roboczą mocującą do wkładu okładzinę płyty zewnętrznej.

37a

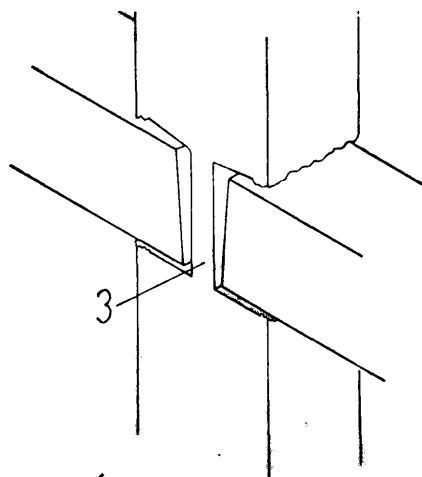
(P. 135349)

12.08. 1969.

Pierwszeństwo: 13. 08. 1968 - Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Wohnungsbankombinat Cottbus, Hoyerswerde, Niemiecka Republika Demokratyczna.

Złącze prefabrykatów żelbetonowych zwłaszcza dla obszarów węzłów konstrukcyjnych lekkich podpór, i rozpór, znamienne tym, że prefabrykaty żelbetonowe posiadają w miejscach węzłów konstrukcyjnych wybrania (1), których prostopadłe do osi wzdłużnej prefabrykatu żelbetonowego wymiary co najmniej na jednej krawędzi przekroju są ograniczone przez lekko usuwane lub rozdzielane, przystosowane do naprężeń występujących podczas transportu i montażu, wykonane z cienkościennego betonu, żelbetu, pręta stalowego lub innego materiału, połączone w znany odporny na ściskanie lub rozciąganie i ściskanie sposób, złącza (2) przy czym w podporach, równoległa do osi wzdłużnej podpór, długość wybrań (1) jest większa o luz montażowy, tolerancję wykonania i wielkość szczeliny od wysokości przekroju łóżyskowych w tym miejscu podczas montażu dźwigaropodobnych konstrukcji, a także tym, że w obszarze wybrań (1), w środku przekroju podpory, jej górna i dolna część są sztywno połączone przez sztywny, wykonany z żelbetu, okrągłego lub profilowanego pręta stalowego lub z innego materiału element nośny (3) o przekroju prostokątnym, trapezowym, okrągłym lub złożonym.

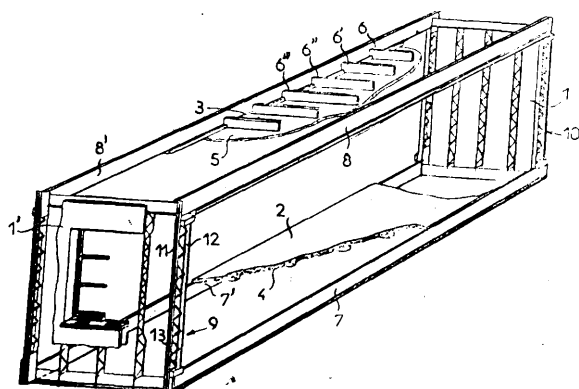
37a (P. 139292) 9.03.1970.

Pierwszeństwo: 11.03.1969, 19.01.1970 - Szwajcaria

Sigma Holding S.A., Luksemburg, W. K. Luksemburg (Charles Verbraecken).

Sposób wznoszenia budynków, zwłaszcza mieszkalnych z elementów wielkowymiarowych w postaci prostopadłościennych klatek posiadających podłogę, strop oraz pionowe ściany boczne, pełne lub z otworami polegający na montowaniu ich na miejscu budowy przez ustawianie obok siebie i/lub jedne na drugich oraz łączenie ze sobą w celu utworzenia budynku, znamieny tym, że prefabrykowane elementy klatkowe po ich ustawieniu zalewa się betonem wypełniając nim wgłębienia i wolne przestrzenie w sąsiadujących ze sobą elementach tworząc w ten sposób szkielet nośny budynku oraz łącząc jednocześnie ze sobą poszczególne elementy klatkowe.

Wielkowymiarowy element konstrukcyjny stosowany przy wykonywaniu sposobu według zastrz. 1 do 11, mający postać klatki i składający się z podłogi, stropu oraz pionowych ścian bocznych, znamieny tym, że przynajmniej jedna spośród pionowych ścian bocznych (1, 1') ma postać pustej wewnątrz płyty tworzącej oszalowanie do pomieszczenia zalewy betonowej i posiada szkielet w postaci ramy składającej się z dwóch dźwigarów poprzecznych dolnego (7) i górnego (8) połączonych pionowymi belkami (9, 10) przy czym dźwigary te mają przekrój poprzeczny w kształcie litery L lub J a ich półki są zwrócone na zewnątrz elementów klatkowych tworząc kanał poziomy stanowiący oszalowanie.

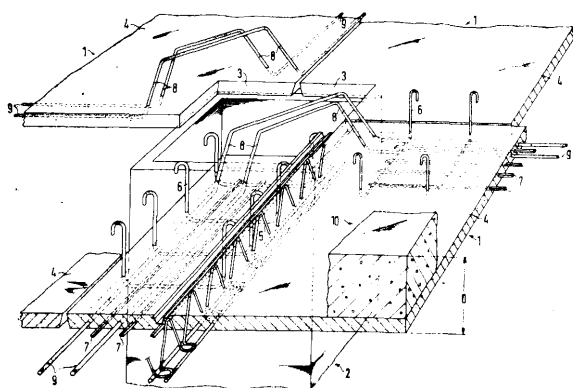

37a (P. 158780) 9.11.1972.

Pierwszeństwo: 11 listopada 1971; Niemiecka Republika Federalna

Georg Hubmann, Monachium, Niemiecka Republika Federalna.

Strop, złożony z gotowych elementów płytowych, stropowych, opartych na narożach korzystnie pustych

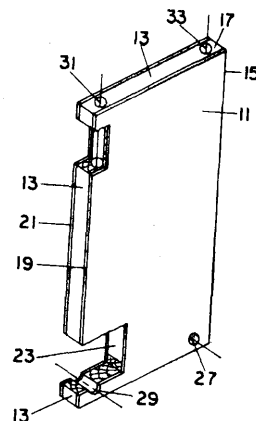
w środku i wypełnionych wraz z płytami masą betonową, podpór, które to płyty zawierają co najmniej jeden pręt zbrojeniowy wygięty ku górze w pobliżu podpory dla utworzenia zbrojenia łącznikowego, znamieny tym, że zbrojenie łącznikowe (8) gotowej częściowej płyty stropowej (4) co najmniej na odcinku wystającym ponad górną powierzchnię płyty jest usytuowane w pobliżu lub ponad narożem przekroju podpory (2) i jest oboma końcami połączone z brzegami płyty (4) przylegającymi do tego naroża.

37a (P. 158801) 10.11.1972.

Pierwszeństwo: 28 lipca 1972; Stany Zjednoczone Ameryki

Agnarius Inc., Lawton, Stany Zjednoczone Ameryki (Carl D. Russell).

Sposób montażu płyt budowlanych, znamieny tym, że usytuowuje się montowaną płytę w płaszczyźnie ściany, w której będzie zamontowana, doprowadza się płyty do styku z krawędziami ściany i następnie odsuwa się, nakłada się lepiszcza na krawędzie boczną i dolną ściany w miejscu przyszłego zamontowania płyty, przesuwają się płyty w ustalonej płaszczyźnie i po ustalonej drodze do zetknięcia z krawędziami ściany, na które nałożono lepiszcza dla dokładnego rozprowadzenia lepiszcza i ułatwienia ułatniania związków gazowych wydzielanych z lepiszcza, odsuwa się płyty od krawędzi ściany na czas ułatniania się związków gazowych i następnie ponownie dosuwa się płyty do krawędzi ściany dla ostatecznego jej przyklejenia.

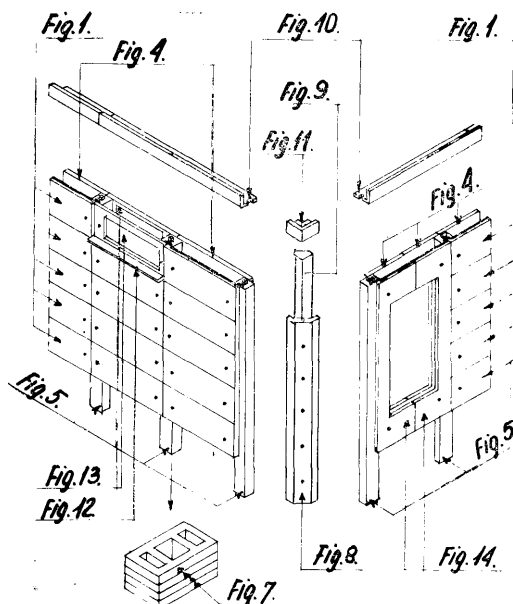

Urządzenie do montażu płyt budowlanych w zwarte zespoły ścian zawierające zespoły do usytuowania, ustawiania i osadzania jednej obok drugiej dla utworzenia konstrukcji ścian, znamienne tym, że zawiera ramę przytrzymującą płytę (81), posiadającą mechanizm blokujący za pomocą których płyta (11) poprzez otwory (27 i 29) znajdujące się w dolnej jej części i otwór (31) znajdujący się w górnej części, przytwierdzana jest do ramy przytrzymującej płytę (81), ramą podpierającą (301) utrzymującą ramę przytrzymującą płytę (81) wraz z płytą (11) montowaną w ścianie, prowadnik kierunkowy (251) przytwierdzony do ramy podpierającej (301) za pośrednictwem którego rama przytrzymująca płytę (81) przesuwana jest w czasie montowania płyty (11) w ścianie.

37b (P. 153851) 3.03.1972.

Instytut Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa w Warszawie, Ośrodek Badańczo-Instruktażowy Budownictwa Rolniczego w Gdańsku, Warszawa, (Wiktor Kraśkiewicz, Jerzy Orchowski).

Prefabrykowane elementy budowlane, znamienne tym, że posiadają izolację termiczną wtopioną w konstrukcję elementów nośnych w sposób zapewniający jej ciągłość w przegrodzie, która na pionowych połączeniach płyt ze słupem zapewnia naturalną szczelność dzięki specjalnemu ukształtowaniu obrzeży w postaci zamka dociskowego.

Konstrukcja ściany budynku zwłaszcza dla budownictwa na wsi zestawiona z prefabrykowanych elementów budowlanych według zastrz. 1, znamienna tym, że zmontowana z nich przegroda ciepła posiada poziome przepony w płaszczyznach łączenia płyt ściennych, które - ograniczając ruch powietrza w przestrzeni wewnętrznej ściany - zwiększają jej opór cieplny, natomiast w narożniku przegrody ciepłej istniejąca pustka umożliwia dodatkowe jej ocieplenie zasypką.

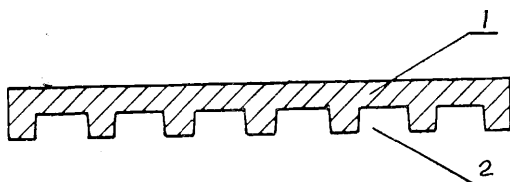
37c

(P. 143497)

28.09.1970.

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa (Władysław Chruściński).

Element do przykrywania izolacji termicznej, zwłaszcza dachów i stropodachów wentylowanych, kanałami utworzonymi nad warstwą izolacji, znamienny tym, że stanowi płytkę (1) z rozmieszczonymi z jednej strony kanałikami (2), otwartymi w przeciwnych bokach płytki, przy czym szerokość kanałików jest większa od szerokości żeberek między poszczególnymi kanałikami, a ich wysokość jest zbliżona do połowy grubości płytki.

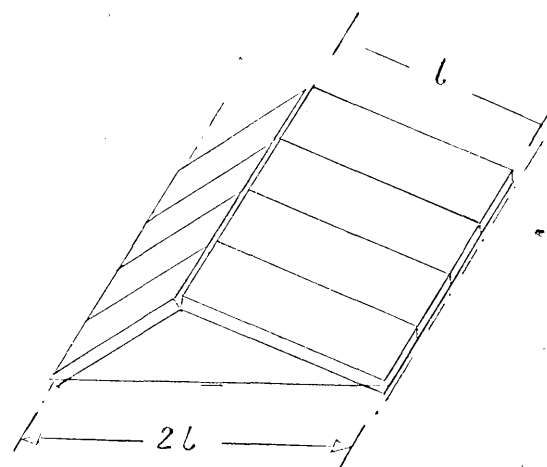
37c

(P. 145213)

22.12.1970.

Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”, Warszawa (Stanisław Frelek, Witold Piasecki, Janusz Roszak, Andrzej Żorawski).

Prefabrykowane przekrycie z płyt żelbetowych, znamiennie tym, że płyty układają się w formie dwóch tarcz wnic wzajemnie do siebie nachylonych pod kątem nie mniejszym niż 10%, przy czym tak sformowane dwie tarcze są połączone i sprzęgnięte w dolnej płaszczyźnie ściągiem stalowym, dostosowanym odpowiednio do przewidywanych obciążeń przy czym konstrukcja przekrywa rozpiętość dwukrotnie większą niż zastosowane płyty.

37c

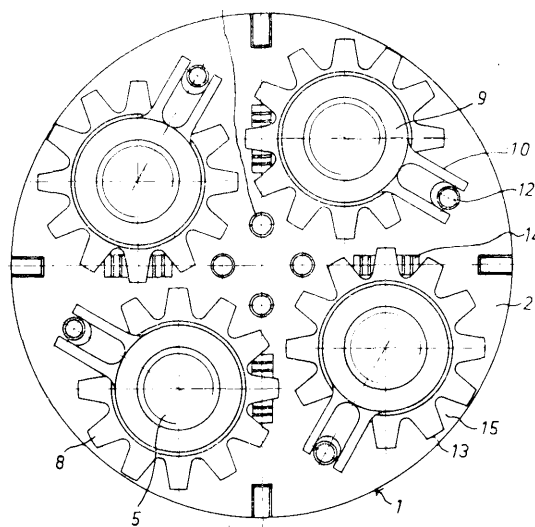
(P. 158973)

20.11.1972.

Pierwszeństwo: 22.11.1971 - Niemiecka Republika Federalna

Klaus Göbel, Triar, Niemiecka Republika Federalna.

Podpora do wsporników płyt pokrycia dachowego oddalona od stropodachu, składająca się z położonej na niej podstawy oraz spoczywającej na niej podpory do płyt, która może być unieruchomiona na określonej wysokości przez obrócenie nagwintowanego elementu umieszczonego między podstawą i podporą do płyt, znamienna tym, że nagwintowany element jest wykonany w postaci nagwintowanego bolca (5) zaopatrzonego w dwa przeciwnie nagwintowane odcinki (6), (7), z których jeden nagwintowany odcinek (6) może być wkręcony w odpowiedni gwint wewnętrzny (4) w podstawie (1), a drugi nagwintowany odcinek (7) może być wkręcony w odpowiedni gwint wewnętrzny w podporze do płyt (9).

37d

(P. 139591)

25.03.1970.

Pierwszeństwo: 29.03.1969; 19.09.1969 - Niemiecka Republika Federalna

Artur Fischer, Tumlingen, Niemiecka Republika Federalna.

Urządzenie do zakotwiczenia w ścianie złożone z wiertła udarowego i kołka, do wiercenia otworów

w ścianie i osadzania w nim elementu mocującego, składającego się z trzonu wiertła, z połączonego z nim rozłączenia członu rozpierającego, stanowiącego wrzeciono wiertarskie, z elementu mocującego rozpieranego, znamienne tym, że człon rozpierający (1, 10) stanowi płaski, podłużny element, który wzdłuż osi zaopatrzone jest na jednym końcu (3, 11) w rączki wiertła (4) a na drugim końcu (6) w płaszczyzny klinowe, przy czym element mocujący ma kształt sworznia śrubowego (20) z gwintem na jednej stronie (26) a z rowkiem dopasowanym od czoła do członu rozpierającego na drugiej stronie (21).

Fig. 1

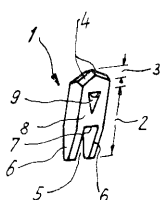

Fig. 5

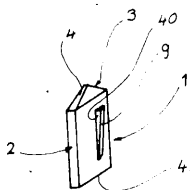
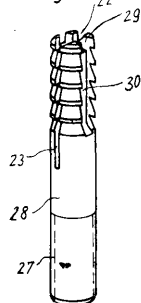
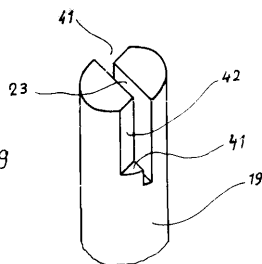

Fig. 6

Fig. 9

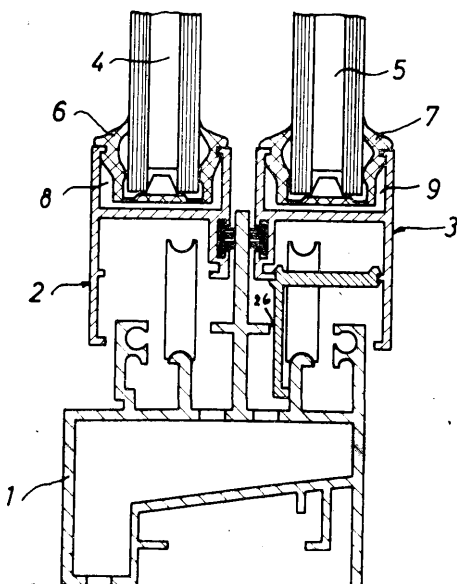
37d

(P. 158776)

9.11.1972.

Pierwszeństwo: 12.11.1971, 25.02.1972 - NRF
Firma Wilh. Frank GmbH, Leinfelden, NRF (Wilhelm Frank).

Uszczelnienie przesuwno-uchyłnych ram okien, drzwi, itp., gdzie jedna z elastycznych listew uszczelniających ramy stałej albo ruchomej położona powyżej osi obro-

tu współpracuje z płaszczyzną przylegania innej ramy a listwa uszczelniająca jest odciążona w położeniu odchylonym ramy ruchomej, zaopatrzonej w urządzenie do uchylania, znamienne tym, że posiada ramy ruchome (2, 3) i ramę stałą (1) połączone w położeniu uchylonym za pomocą nożyc (32), do uchylania, pozwalających na przesuwanie i uchylanie, ramy ruchomej 3; przy czym droga przesuwu końca (35), nożyc (32) do uchylania od strony ramy stałej (1) odpowiada drodze przesuwu ramy ruchomej (3), a rama ruchoma (3) przedłużona jest ku dołowi poza oś obrotu (18), przy pomocy kształtownika przyciskowego (17), w którego zasięgu przy zamykaniu i odchylaniu znajduje się płaszczyzna dociskowa (19) ramy stałej (1), przy czym przymknięta rama ruchoma (3) docisnięta jest elastycznie do płaszczyzny dociskowej (19).

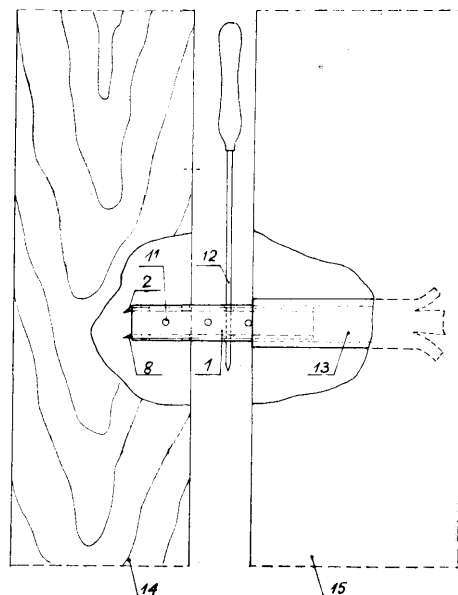
37d

(P. 158789)

10.11.1972.

Ośrodek Rozwoju Techniki i Projektowania Budownictwa „Warszawa”, Warszawa, Polska (Otton Żywicki, Sławoj Prużyński).

Sposób wbudowywania stolarki okiennej w otwory ścian polegający na wstawianiu i ustalaniu wymaganego położenia okien w stosunku do ścian, znamienne tym, że zewnętrznie gwintowane tuleje (1) zaostrome na końcach są wprowadzane w wewnętrznie gwintowane tuleje (13) zamocowane trwale w ościeżach (15) ściany i następnie za pomocą szpilkowego klucza (12) wkładanego w kolejne otwory (11) tych tulej są wprowadzane przez obracanie w kierunku przeciwnym, co powoduje wcinanie z jednoczesnym wkręcaniem zewnętrznie gwintowanych tulei (1) w ościeżnice (14) okien na dowolną głębokość tworząc trwałe połączenie tych ościeżnic (14) z ościeżnicami (15) ściany.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że zewnętrznie gwintowana tuleja (1) ma na jednym końcu wewnętrzny noż (2) i zewnętrzny noż (8) położone przeciwległe względem siebie, przy czym krawędź (3) ostrza wewnętrznego noża (2) jest nachylona do wnętrza tulei (1) o wielkość przesunięcia wierzchołka (4) w stosunku do podstawy (5) położonej na okręgu (6) określonym średnicą rdzenia tulei (1) z tym, że przesunięcie wierzchołka (4) w stosunku do wewnętrznego obwodu (7) tulei (1) jest zawarte w zakresie od 1 mm do 3 mm, a krawędź (9) ostrza zewnętrznego noża (8) jest równoległa do osi (10) podłużnej tulei (1) i leży na linii prostej przechodzącej przez okrąg (6).

37d

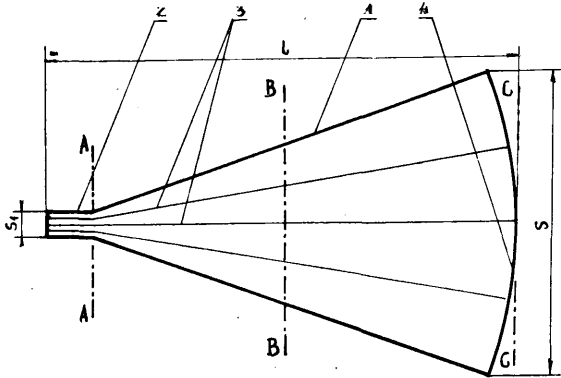
(P. 158825)

14.11.1972.

Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Budownictwa Ogólnego, Warszawa, Polska (Juliusz Goliger).

Stopień zabiegowy do klatek schodowych, znamieny tym, że ma kształt wachlarza, wytworzonego z płaskiej lub falistej blachy stalowej, w którym na końcu przeznaczonym do umocowania ma zakończenie (2) uformowane z ciasno sprasowanych pionowych fal o wysokości wyznaczonej wymaganą wytrzymałością stopnia na zginanie i ścinanie, a ku drugiemu końcowi fale (3) są rozmieszczone promieniście, zaś ich wysokość jest stopniowo coraz mniejsza i na krawędzi (4) przechodzi w powierzchnię płaską lub zbliżoną do płaskiej, przy czym na górnej powierzchni tak ukształtowanego stopnia jest umocowana stopnica z materiału innego niż stal lub też bruzdy fal są od góry wypełnione za pomocą materiału odpornego na ścieranie.

Sposób wykonania stopnia według zastrz. 1, znamieny tym, że arkusz płaskiej blachy stalowej formuje się za pomocą obróbki plastycznej w pionowe fale, po czym te fale na jednym końcu sprasowuje się do ściśnięcia formując przeznaczony do zamocowania zakończenie, a ku drugiemu końcowi rozszerza się w kształt wachlarza i spłaszcza stopniowo na długości stopnia aż do uzyskania w pobliżu krawędzi zaniku fal.

37d

(P. 158964)

20.11.1972.

Warszawskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego „Dźwigar”, Warszawa, Polska (Jacek Błaszczak, Ryszard Żywek).

Sposób wykonywania bezspoinowych posadzek z żywicy syntetycznych na podłożu betonowym, znamieny tym, że posadzka składa się z dwóch warstw z tym, że warstwa spodnia ułożona bezpośrednio na podłożu betonowym jest wykonana z elastycznej żywicy lub szpachlówki epoksydowej, a warstwa wierzchnia z żywicy o wysokich właściwościach mechanicznych.

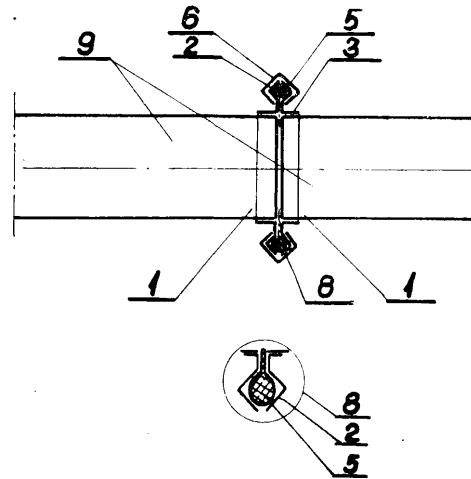
37d

(P. 159553)

15.12.1972.

Przedsiębiorstwo Instalacji Przemysłowych „Instal”, Warszawa (Roman Tkaczyk, Ryszard Wojda, Stanisław Kuciak, Ryszard Kowalik, Zenon Januszewski).

Złącze elementów kanałów wentylacyjnych prostokątnych lub wielokątnych z blachy stalowej lub innego materiału ukształtowanych w element prosty, krzywy lub rozgałęźny z połączonymi szczelnie i trwale krawędziami wzdłuż podłużnej osi symetrii, znamieny tym, że obydwie lub jedno końce elementu kanału wentylacyjnego (1) wyposażone są w profilowane złącze (2), przytwierdzone trwale do elementu kanału (1) w przeciwnym do siebie kierunku za pomocą nitów (3), spawów lub zgrzein pozwalające przy czołowym łączeniu poszczególnych elementów kanałów (1), na umieszczenie elastycznej uszczelki (5) w wytworzonej szczelinie (4) między złączami (2).

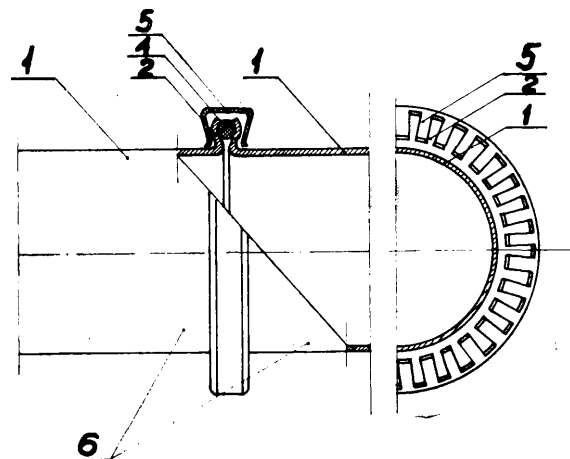
37d

(P. 159544)

15.12.1972.

Przedsiębiorstwo Instalacji Przemysłowych „Instal”, Warszawa (Roman Tkaczyk, Ryszard Wojda, Stanisław Kuciak, Ryszard Kowalik, Zenon Januszewski).

Złącze elementów kanałów wentylacyjnych okrągłych lub owalnych z blachy stalowej, taśmy blaszanej lub innego materiału, ukształtowanych w element prosty, krzywy lub rozgałęźny z połączonymi szczelnie i trwale krawędziami wzdłuż podłużnej osi symetrii lub spiralnie po obwodzie elementu, znamienne tym, że końce elementu owalnego kanału (1) posiadają profilowane kołnierze (2) z wkłnięciami (3), służącymi do umieszczenia elastycznej uszczelki (4) i założenia na całym obwodzie elementu kanału (1) sprężystej opaski (5), której kształt w przekroju poprzecznym zbliżony jest do greckiej litery Ω - omega.

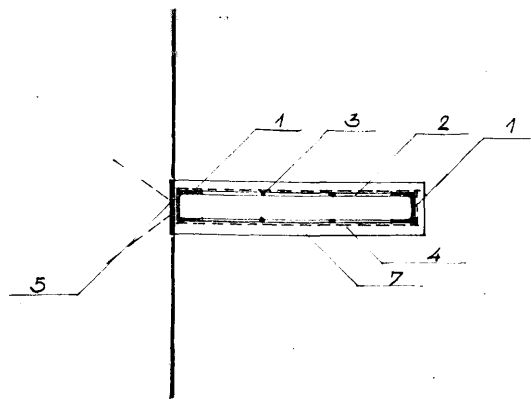
37d

(P. 159765)

22.12.1972.

Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Ogólnego „Miastoprojekt-Białystok”, Białystok (Mieczysław Krzywiec, Marek Ruciński).

Element budowlany stosowany jako wystrój elewacyjny obiektu, znamieny tym, że jest wykonany z odpowiednio sztywnej, ażurowej, przestrzennej konstrukcji metalowej w kształcie belki o dowolnym profilu, zakończonej postacią zagiętego haka przy czym konstrukcja ta może być otynkowana, pokryta blachą, folią aluminiową lub innym podobnym materiałem oraz trwale lub rozłącznie po zawieszeniu przymocowana do ściany obiektu.

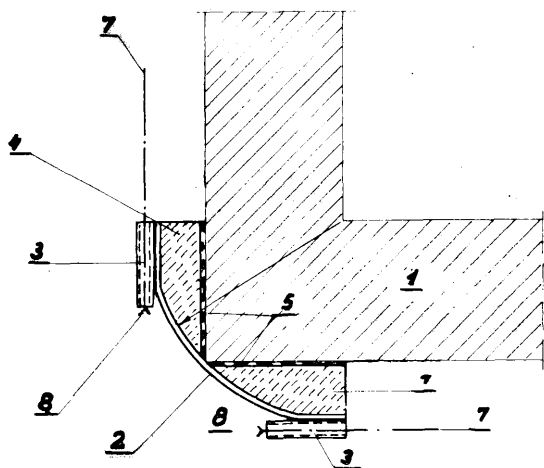
37e

(P. 158821)

13.11.1972.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Sosnowiec”, (Henryk Pierzchała, Józef Łojas, Józef Łukaszewicz).

Sposób zakotwienia ściągów dla istniejących budynków i budowli stojących na gruntach ruchomych, znamienny tym, że przy narożach (1) budynku ustawia się najpierw pionową blachę (2) wykonaną w kształcie wycinka cylindra w ten sposób, że środkowa tworząca blachy styka się z narożem budynku (1), zaś jej podstawa spoczywa na umieszczonej w płaszczyźnie poziomej blasze (6), wypełniającej przestrzeń pomiędzy narożem (1) budynku a blachą cylindryczną (2), a następnie do zamocowanych w miejscu skrajnych tworzących blachy (2) rurek poziomych (3) wkłada się napinające śruby (8), które łączy się z końcówkami ściągów (7), zaś przestrzeń pomiędzy tak wykonaną konstrukcją a narożami budynku (1) wypełnia się betonem (4) wyłożony uprzednio lico naroża (1) warstwą papieru (5).

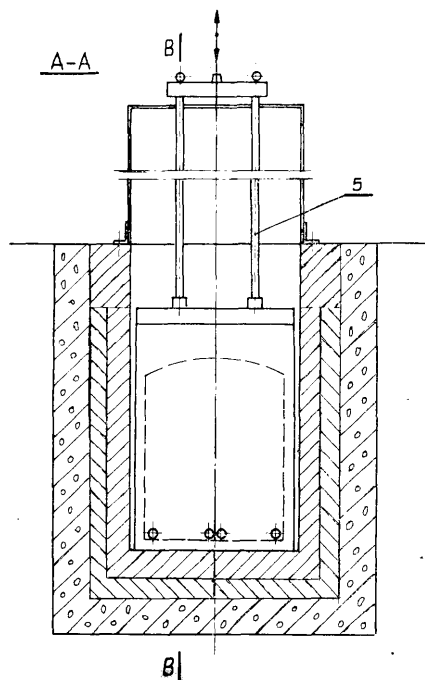
37f

(P. 150573)

18.09.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych „Bipromog”, Gliwice (Erhard Baron).

Zasuwa kanału gorącego czynnika gazowego, zwłaszcza gazów spalinowych o temperaturze do 1700°C, składająca się z nośnej belki oraz mocowanego do niej metalowego zbrojenia wypełnionego ceramicznym tworzywem, korzystnie betonem ognioodpornym, znamienna tym, że zbrojenie (3) stanowi układ, korzystnie węzowy, zespolonych ze sobą rur stalowych połączonych u góry z nośną belką (2), a z dołu z kanałem (1) w kierunku przepływu spalin, przy czym nośna belka (2) zaślepiona na swych końcach oraz zaopatrzona w górnej części w doprowadzenie (5) powietrza tworzy kolektor zbiorczy umożliwiający swobodny lub wymuszony przepływ powietrza w celu chłodzenia zasuw.

37f

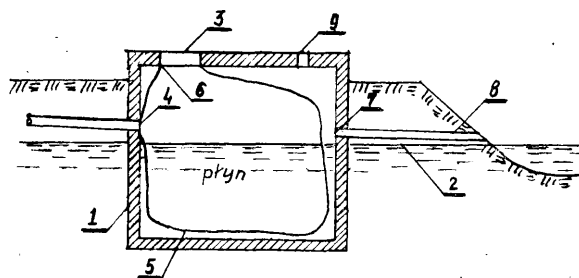
(P. 156023)

14.06.1972.

Zbigniew Cierpisz, Waldemar Żuchowicki, Koszalin, Polska.

Sposób izolowania płynów w istniejących zbiornikach od wód podziemnych, znamienny tym, że do ściany zbiornika (1) powyżej poziomu maksymalnego poziomu (2) wody podziemnej, lub do wylazu (3) oraz wszystkich otworów (4) wlotowych i wylotowych przymocowuje się wewnętrzny pojemnik (5) wykonany z elastycznej tkaniny lub folii.

Układ do stosowania sposobu według zastrzeżenia 1 i 2, 3 i 4,5 znamienny tym, że pojemnik (5) przymocowany jest do ściany zbiornika (1), posiadającej otwory (7) dla ułatwienia odpływu wody z przestrzeni pomiędzy pojemnikiem (5) i zbiornikiem (1).

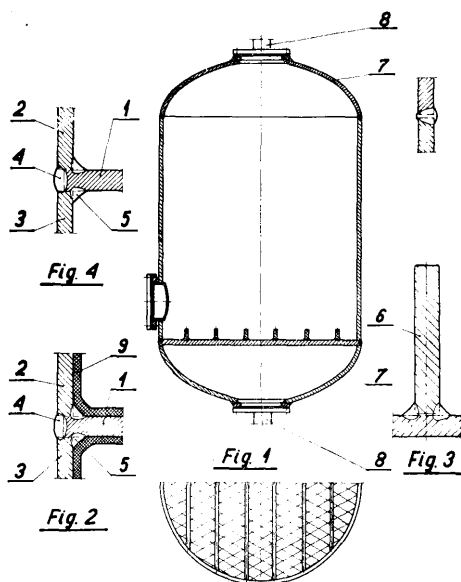
37f

(P. 158901)

17.11.1972.

Łambinowicka Fabryka Maszyn Celulozowo Papierniczych „CELPA” Łambinowice (Paweł Kawka, Roman Różański, Władysław Gryś, Dieter Niekrawiec, Stanisław Dembiczak).

Sposób wykonania zbiorników cylindrycznych stojących wyposażonych w dna drenazowe, znamienny tym, że dna drenazowe (1) posiadające średnicę zewnętrzną o 4 do 8 mm mniejszą od średnicy zewnętrznej zbiornika, są umieszczone między płaszczem (2) i dnem elipsoidalnym (3), a następnie spawane automatycznie na obwodzie spoiną o kształcie prostokątnym (4), a od wewnątrz dwustronnymi spoinami pachwinowymi (5).

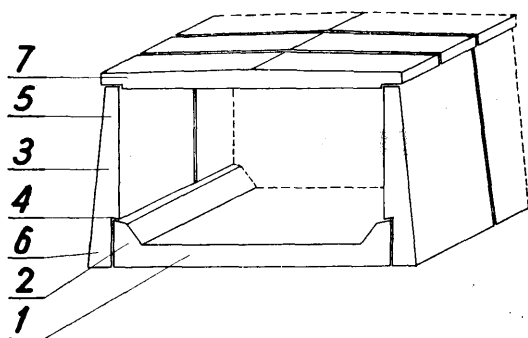
37f

(P. 159137)

28.11.1972.

Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynieryjno Morskiego „Hydrobudowa 4”, Gdańsk (Janusz Czapliński, Czesław Raganowicz, Henryk Rendzionek).

Prefabrykowany kanał z betonu zbrojonego dla przewodów podziemnych, zwłaszcza dla rurociągów ciepłowniczych, składający się z bocznych ścian, dna i pokrywy, znamienny tym, że boczne płyty (3) są zawieszane poziomymi wystęgami ich podcięć (4) na wystających na zewnątrz poziomych zębach (2) dna (1), przy czym usytuowana pod tym podcięciem (4) dolna część (6) płyty (3) stanowi część odporową, zapewniającą stateczność poziomą bocznej płyty (3) kanału.

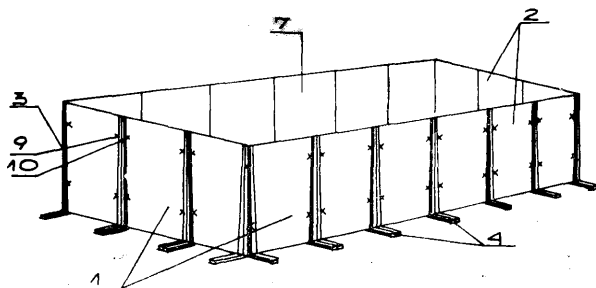
37f

(P. 159188)

23.05.1972.

Biurowo Studiów i Projektów Budownictwa Wiejskiego, Kraków (Roman Kowacz, Andrzej Socha).

Silos, zwłaszcza do kiszonki, posiadający kształt otwartego wielościanu o ścianach prostych lub skośnych, znamienny tym, że ma ściany utworzone z prefabrykowanych elementów (2) z wyłożeniem antykorozyjnym (7), połączone ze sobą rozłącznie, korzystnie, za pomocą śrub (9) z nakrętkami (10) przez docisk kołnierzy (3).

38b

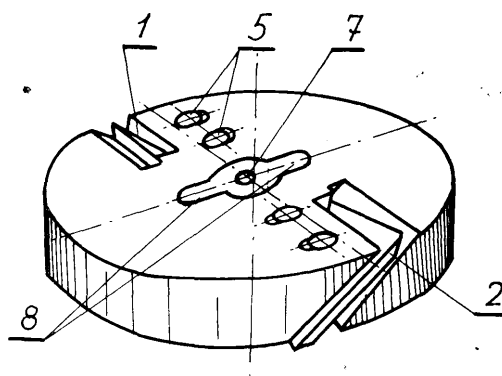
(P. 159248)

2.12.1972.

Akademia Rolnicza, Poznań, Polska (Jan Stanisławski, Bolesław Kortylewski).

Sposób strugania drewna, pozwalający na uzyskanie wiórów technologicznych znamienny tym, że drewno struga się w kierunku poprzeczno-wzdłużno-prostopadłym do włókien, przy czym powierzchnia skrawana jest nachylona do powierzchni obrobionej elementu pod kątem α , najkorzystniej od 1° do 45° .

Urządzenie do stosowania sposobu, według zastrzeżenia 1, znamienny tym, że głowica czołowa wyposażona jest w nożowe płytki 2 z ostrzami 3 usytuowanymi zbieżnie ku obwodowi głowicy pod kątem α o wielkości najkorzystniej od 1° do 45° oraz w krawędzie gładzące 4.

38c

(P. 133317)

2.05.1969

Hawskie Zakłady Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe, Hawa (Antoni Rypiński, Mieczysław Antonowicz, Tadeusz Flaga).

Płyta wielowarstwowa. Tekst zgłoszenia i rysunek zamieszczono w kl. 37a, na str. 92.

38c

(P. 152868)

11.01.1972.

Spółdzielnia Pracy Metalowo-Drzewna im. Rewolucji 1905 r., Radomsko, Polska (Wiesław Zadęcki, Antoni Kukawka, Irena Kópeć, Bogdan Pawłowicz, Roman Snopek, Stanisław Drozdek).

Sposób łączenia ze sobą powierzchni drewnianych, drewnopodobnych, celulozowych, znamienny tym, że czynnikiem łączącym jest polimer etylenowy w postaci folii o grubości od 0,001 do 2,0 mm przy zastosowaniu temperatury do 170°C i ciśnienia do 15 KG/cm^2 .

38h

(P. 139026)

26.02.1970.

Pierwszeństwo: 26.02.1969, 14.01.1970 - Czechosłowacja

Statny devársky vyskumny ustav, Bratislava, Czechosłowacja, (Frantisek Komora, Vladimir Paserin, Jiri Mostecký).

Sposób ochrony drewna umożliwiający odpowiednią jakościowo ochronę także dla dającego się z trudem impregnować drewna świerkowego albo jodłowego, znamienny tym, że impregnuje się dowolnie, szczególnie korzystnie jednak naturalnie wysuszone drewno z zastosowaniem dowolnego sposobu impregnowania, szczególnie korzystnie jednak sposobu nasycania próżniowo-ciśnieniowego, przy czym stosuje się środek impregnujący, który zawiera 2—10% chlorofenolu, szczególnie korzystnie jednak 4—6% pięciochlorofenolu, albo czterochlorofenolu, 10—40% węglowodorów olefinowych, 30—80% węglowodorów aromatycznych, z których co najmniej 5% stanowią homologi naftalenu, szczególnie korzystnie α -, β -metylonaftalen, 0,10% żywicy pirolitycznej (Pyrolyseharz), żywicy indeno-kumaronowej, wosku lub parafiny.

Środek impregnujący chroniący drewno przeciw szkodnikom biologicznym, znamienny tym, że zawiera 2—10% chlorofenoli, szczególnie korzystnie jednak

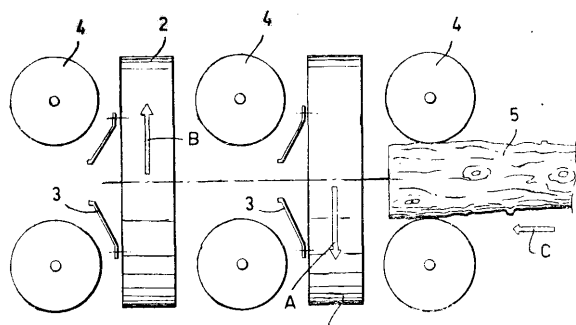
4—6% pięciochlorofenolu, albo czterochlorofenolu, 10—40% węglowodorów olefinowych, 30—80% węglowodorów aromatycznych, z których co najmniej 5% stanowią homologi naftalenu, szczególnie korzystnie α -, β -metylnaftalen, 0—10% żywicy pirolitycznej (Pyrolyseharz), żywicy indeno-kumaronowej albo parafiny.

38i (P. 158989) 22.11.1972.

Pierwszeństwo: 24.11.1971 - Finlandia

Antti Tapani Valo, Lohja, Finlandia (Antti Tapani Valo).

Korowarka wirnikowa do korowania bloków drewna (pni), znamienna tym, że ma dwa umieszczone za sobą w kierunku biegu bloków drewna (C), zaopatrzone w nożyce korujące (3), obracające się w przeciwnych kierunkach (A, B) pierścieniowe wirniki (1, 2).

39a² (P. 158922) 17.11.1972.

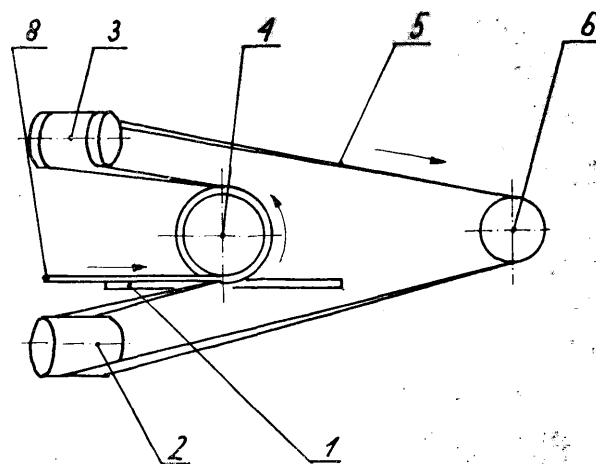
Zakłady Chemiczne „Blachownia”, Blachownia Śląska (Jan Kołodziej, Włodzimierz Kotowski, Teodor Stefan Bek, Jan Kwiek, Janusz Edward Kępka).

Sposób przetwarzania tworzyw termoplastycznych a zwłaszcza odpadów polietylenowych, na płyty i kształtki znamienny tym, że odpady z procesu produkcji i przetwórstwa polietylenu, lub bezużyteczne opakowania wytworzone z polietylenu lub kopolimerów polietylenowych jak pojemniki, worki, folie rozdzielające się w przystosowanym do tego celu rębaku do drewna, na nieregularne bryłki o średnicy do 1 cm, lub skrawki o średnicy do 3 cm, po czym rozdrobniony materiał miesza się z trocinami drzewnymi oraz uplastyczniającem dla drewna, sporządzając mieszanki zawierające 20—45% wagowych polietylenu lub kopolimerów, 55—75% wagowych trocin lub wiór drzewnych, 1—10% wagowych półpłynnego wosku polietylenowego o ciężarze drobinowym 150—5000, i ewentualnie barwniki, po czym mieszankę wprowadza się do wylączarki ślimakowej w której w temperaturze 140—180°C następuje wysycenie trocin tworzywem termoplastycznym i woskiem polietylenowym, wymieszanie i uśrednienie masy, po czym masę formuje się i prasuje na dowolne kształtki, względnie wprowadza do połączonej z wylączarką głowicy szczelinowej o długości szczeliny dobranej do szerokości płyty i szerokości 5—10 mm w zależności od wymaganej grubości płyty, a następnie wytworzone płyty prasuje się lub laminuje jedno lub dwustronnie w zależności od ich przeznaczenia, stosując do laminowania kolorowe folie polietylenowe lub warstwę papieru o dowolnym wzorze i barwie, którą sprasowuje się z jednej strony z płytą a z drugiej z bezbarwną przeźroczystą folią, przy czym wytworzone płyty posiadają własności drewnopodobne, są wodoodporne, a jednocześnie wykazują dobre własności wytrzymałościowe, względnie rozdrobnione odpady bez wypełniacza przetwarza się w tych samych warunkach na płyty o własnościach fizykochemicznych zależnych od stosowanego surowca.

39a[«] (P. 156873) 21.07.1972.

Politechnika Gdańska, Gdańsk, Polska (Tadeusz Burkiewicz, Witold Szydłowski, Roman Dembczyński).

Urządzenie do formowania dużych rur z tworzywa sztucznego, znamienna tym, że jest wyposażone w prze-

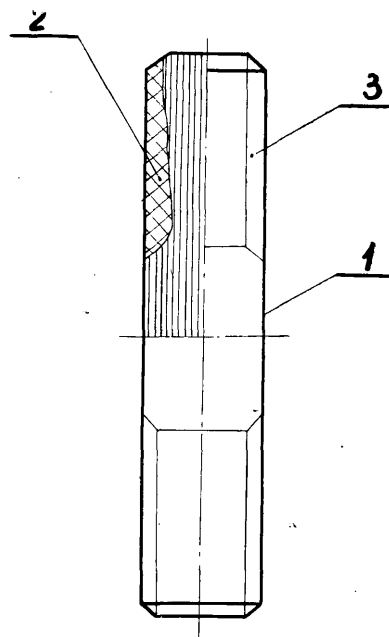

nośnik (5) rozpięty na matrycy (4) i co najmniej trzech rolkach (2, 3 i 6) osadzonych na wspornikach zamocowanych obrotowo do stołu (1) zaopatrzonego w szczylinę, usytuowaną korzystnie równoległą do osi rury, przy czym wsporniki rolek (2 i 3) posiadają mechanizmy zaciskające te rolki oraz mechanizmy do regulacji kątów (E i F), zawartych między osiami rolek (2, 3, 6) a osią zwijanej rury (7), zaś jedna z rolek (2, 3, 6) wyposażona jest w zespół napinający przenośnik (5).

39a³ (P. 159166) 29.11.1972.

Biurowo Studiów i Projektów Energetycznych „Energo-projekt” Zakład Doświadczalny, Poznań (Julian Konarski, Kazimierz Grzegorzczak, Witold Gościaszek, Longin Zeberski).

Sposób wykonania izolacyjnych śrub dwustronnych z gwintem o zwiększonej wytrzymałości na rozciąganie, znamienny tym, że na obrobionych końcach izolacyjnego pręta (1) nawijają się pasma tkaniny szklanej (2) nasyczonej żywicą syntetyczną, na których formuje się gwint (3).

39a⁵ (P. 154964) 25.04.1972.

Biurowo Opracowań Technicznych Państwowego Przemysłu Terenowego, Rzeszów, Polska (Karol Poznański, Tadeusz Warzybok).

Sposób zdobienia wyrobów z tworzyw termoutwardzalnych kształtowanych przez prasowanie przy zastosowaniu materiału zdobiącego wykonanego z włó-

kien jedwabiu sztucznego nasyczonego żywicą melaminową zadrukowanego lub zamalowanego z jednej strony motywami ozdobnymi, znamienne tym, że formę podgrzewa się do temperatury 150°C—165°C, po czym dokonuje się prasowania wstępnego wyrobu w czasie 30—45 sek, aż do uzyskania pełnej siły nacisku 250 ton oraz otwarcia formy i jej odpowietrzenia w czasie 8—12 sek, przy czym w czasie odpowietrzenia zakłada się na wypraskę stronę zadrukowaną lub zamalowaną motywem dekoracyjnym do powierzchni zdobionej, wypraski odpowiednio przygotowany rozkrój materiału zdobiącego, po czym dokonuje się prasowania ostatecznego wyrobu w czasie 60—90 sek w temperaturze 150—160°C oraz wyjęcia z formy wyrobu ozdobionego.

39a⁶

(P. 152678)

31.12.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr P. 146817

Dębickie Zakłady Opon Samochodowych „Stomil”. Dębica, Polska (Mieczysław Wodzeń, Józef Olechowski, Józef Mróz, Kazimierz Leski, Józef Bieniarz, Jan Górski, Janusz Ziemiowski).

Urządzenie do wytwarzania opon z kolorowymi bokami, szczególnie opon rowerowych według patentu nr (P-146817), znamienne tym, że do ramienia (1) jest zamocowany wspornik (3) z rolką (4), do którego jest zamocowana jednym końcem wymienna rynienka (5), której koniec jest zamocowany do ramienia (1), do którego jest również zamocowana wymienna, profilowa rolka (6) dociskowa.

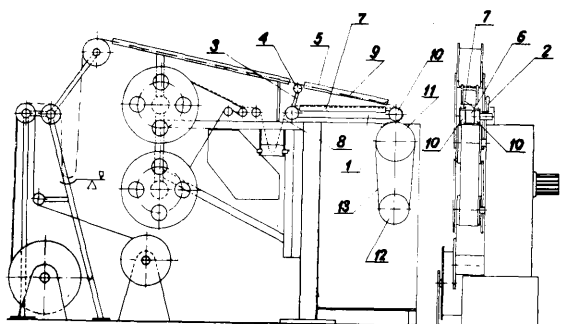
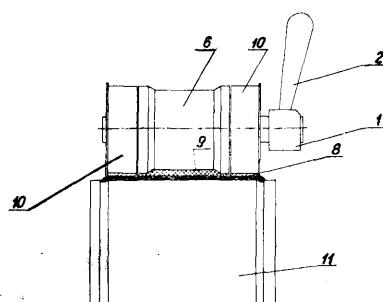
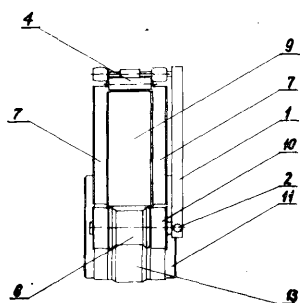

Fig. 1

Fig. 2

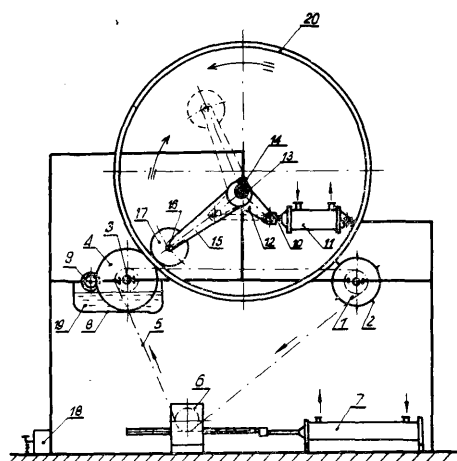
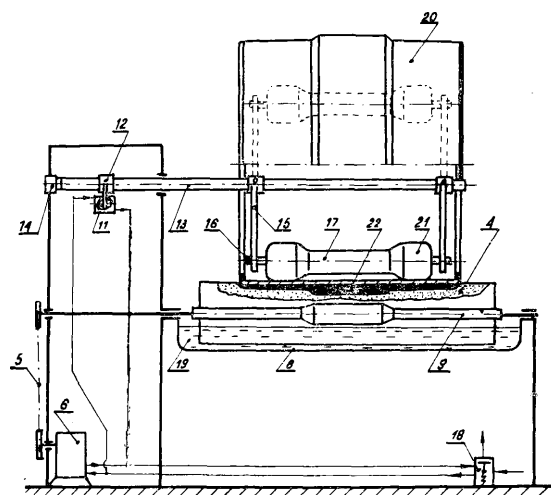
39a⁶

(P. 158701)

31.10.1972.

Olsztyńskie Zakłady Opon Samochodowych „Stomil”, Olsztyn (Leonard Guślakow).

Urządzenie do nanoszenia antyadhezyjnego roztworu na opony przed ich wulkanizacją, którego pneumatyczne siłowniki są połączone wspólnym, czterodrogowym rozdzielaczem sterowanym mechanicznie, znamienne tym, że do osi (16) dociskowej, wyprofilowanej rolki (17), której profil jest odwrotnością kształtu zewnętrznej powierzchni skonfekcjonowanej opony (20), są zamocowane zaciskowe jarzmo (15), zamocowane swym drugim końcem do osadzonej na stałym rdzeniu (14) skrętnej rury (13), na której jest zaciśnięte jarzmo (12) zamocowane do tłoczyska (10) pneumatycznego siłownika (11), natomiast napędowy wałek (1) z progami (2) oraz wałek (3) obłożony wymienną tuleją (4) z elastycznego, porowatego tworzywa z którą bezpośrednio kontaktuje się wałek (9) z regulacją docisku do tulei (4), są połączone wspólnym cięgłem (5) z przekładnią (6) otrzymującą napęd z pneumatycznego siłownika (7).

39a⁶

(P. 158997)

20.11.1972.

Centralne Laboratorium Oponiarskie „Stomil”, Poznań (Bolesław Jurkowski, Tadeusz Andrysiak, Barbara Jurkowska Henryk Wolniewicz).

Sposób wytwarzania opon bezosnowowych, znamienne tym, że z mieszanki zawierającej polimer-nośnik o wysokoorientowanej strukturze, wytłacza się folię w kształcie węża, a dla uporządkowania struktury mieszankę przeciska się przez wąską szczelinę kalandra lub głowicy wytłaczarki zmieniając szybkość transportera odbierającego, a następnie nawija się na bęben konfekcyjny, na poszczególne strefy profilu po-

przecznego opony, a z drugiej wylączarki podaje się pasma zorientowanych nierozciągliwych włókien, najkorzystniej szklanych z żywicą, która sieciuje podczas wulkanizacji tworząc sztywne obrzeże umożliwiające montowanie opony na obręczy koła.

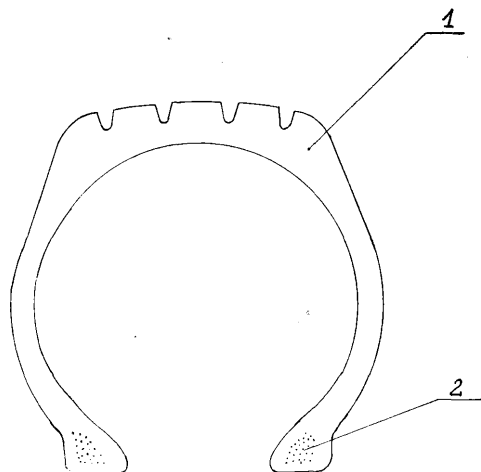
39a⁶

(P. 158998)

20.11.1972.

Centralne Laboratorium Oponiarskie „Stomil”, Poznań (Bolesław Jurkowski, Tadeusz Andrysiak, Barbara Jurkowska, Henryk Wolniewicz).

Konstrukcja opon bezosnowowych, znamienna tym, że posiada powłokę nośną opony (1) z warstw nieusieciowanego polimeru o wysokozorientowanej strukturze z partią stopową (2), wypełnioną włóknem o znacznej sztywności, najkorzystniej szklanym wymieszany z żywicą.

39a⁷

(P. 158763)

7.11.1972.

Politechnika Śląska im W. Pstrowskiego, Gliwice, (Adam Gierek, Eugeniusz Piesiur).

Sposób wytwarzania tworzywa z trocin i wiórów drewnianych, zwłaszcza na modele i rdzennice odlewnicze, znamienny tym, że stosuje się spoiwo fosforanowo-chromowo-glinowe o następującym składzie chemicznym dla stężenia H_3PO_4 od 65-10%: H_3PO_4 od 730-1120 części wagowych co stanowi 76,8%, $Al(OH)_3$ od 140-213 części wagowych co stanowi 14,7%, Cr_2O_3 od 59-91 części wagowych co stanowi 6,3%, $CHOOH$ od 21-32,3 części wagowych co stanowi 2,2%, H_2O od 200-400 części wagowych - do którego to spoiwa dodaje się nieorganiczny wypełniacz w postaci tlenków metali jak $Cr_2O_3, CaO, ZnO, TiO_2, Al_2O_3, MgO$, bądź ich wodorotlenków lub żużla żelazo-tytanowego o składzie FeO 4-8%, Al_2O_3 40-60%, TiO_2 10-30%, CaO 2-15%, przy czym składniki te dodaje się w ilości 5-30% w stosunku do spoiwa.

39a⁷

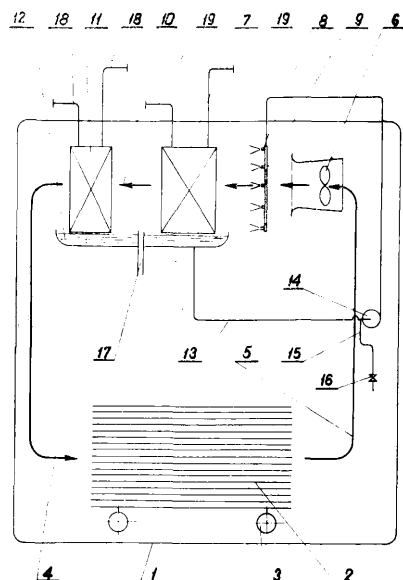
(P. 158782)

10.11.1972.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Budowy Urządzeń Chemicznych „Cebeba”, Kraków, (Lech Raczynski, Włodzimierz Jurga).

Sposób **otrzymywania środowiska** nawilżającego zwłaszcza w procesie nawilżania płyt pilśniowych, znamienny tym, że gazy nawilżające płyty pilśniowe są najpierw nasycone wilgocią z wody odparowywanej z powierzchni nagrzewnicy w temperaturze wyższej niż temperatura nawilżania płyt wynosząca najczęściej 65°C a następnie są schładzane do temperatury nawilżania w celu osiągnięcia 100% wilgotności, a równocześnie nadmiar wilgoci zostaje wytrącony po przejściu przez punkt rosy w postaci mgły, która jest koagulowana w chwili jej powstawania na chłodnicy.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1, znamienne tym, że posiada zespół natryskowych dysz (8) usytuowanych przed nagrzewnicą (7), zaś za nagrzewnicą (7) umieszczona jest chłodnica (11) wyposażona w przelewową tacę (12),

39a⁷

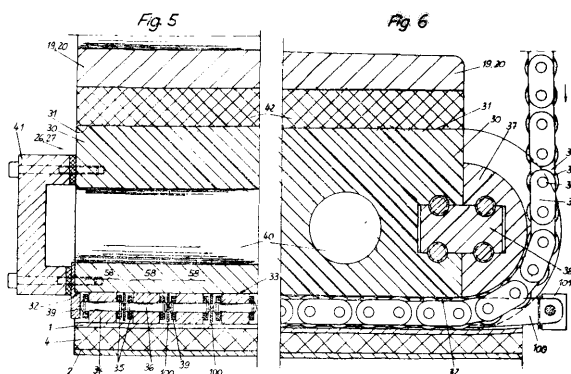
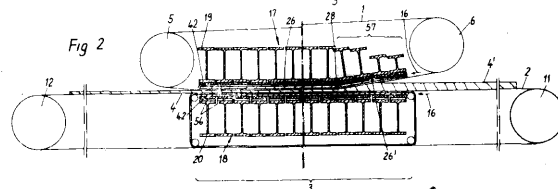
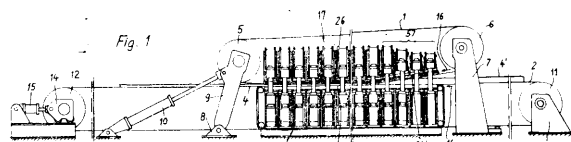
(P. 158942)

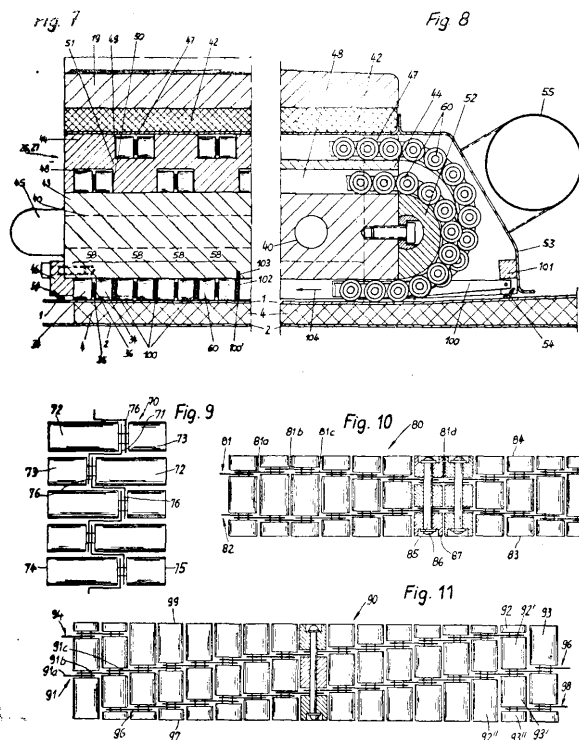
20.11.1972.

Pierwszeństwo: 22.11.1971; 5.10.1972 - Niemiecka Republika Federalna

Eduard Küsters Krefeld, Niemiecka Republika Federalna (Karl-Heinz Ahrweler, Valentin Appenzeller, Kurt Quoos, Eduard Küsters).

Urządzenie do wywierania nacisku powierzchniowego na odcinek wzdłużny przebiegającego pasma, zwłaszcza do ciągłego wytwarzania płyt pod ciśnieniem i ewentualnie przy oddziaływaniu cieplnym, w którym pasmo prowadzone jest pomiędzy biegnącymi odpowiednio do biegu pasma, rozciągającymi się na całą szerokość pasma taśmami formującymi o obwodzie zamkniętym i w której przewidziane są pomiędzy taśmami formującymi oraz pod i nad nimi krążki toczące się po płytach umieszczonych w konstrukcji podporowej, obie-

gające w niekończącej się kolejności w płaszczyźnie wzdłużnej prostopadłej do pasma, przy czym krążki te przenoszą ciśnienie robocze z konstrukcji podporowej na taśmy formujące, znamiennie tym, że krążki w odcinku wzdłużnym (3) przewidziane są w wielu łańcuchach krążków (33, 60, 70, 80, 90) rozmieszczonych poprzecznie do pasma (4) gęsto sąsiadujących ze sobą ale poruszających się niezależnie od siebie.

(P. 157118)

4.08.1972.

Ośrodek Technologii Gumy. Szczecin, Polska (Zbigniew Rosłaniec, Wanda Pawłowska, Mieczysław Sadowski).

Mieszanka gumowa o szerokim zakresie stosowania w skład której wchodzi ponadto powszechnie stosowane surowce, znamiennie tym, że składa się z kauczuku butadienowo-nitrylowego i kauczuku chloroprenowego typu G w stosunku wagowym odpowiednio od 1:3 do 1:1,2, przyspieszacza z grupy tiuramów w ilości od 0,05 do 1,0 części wagowych na 100 części wagowych kauczuków, aktywatorów w postaci tlenku magnezowego i tlenku cynkowego w ilości odpowiednio od 3 do 2 i od 0,05 do 0,5 części wagowych na 100 części wagowych kauczuków, sita molekularnego od 1 do 3 części wagowych na 100 części wagowych kauczuków oraz ze **zmiękczacza** o niskiej temperaturze krzepnięcia znad sita molekularnego w ilości od 15 do 25 części wagowych na 100 części wagowych kauczuków.

39b^a

(P. 158748)

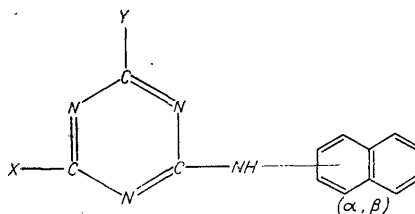
8.11.1972.

Pierwszeństwo: 10.11.1971 - Niemiecka Republika Federalna

Deutsche Gold- und Silber-Scheideanstalt, vormals Roessler, Frankfurt n/Menem, Niemiecka Republika Federalna (Hermann Westlinning, Werner Schwarze, Horst Fleischhauer).

Sposób stabilizacji wulkanizatów z wulkanizujących się mieszanek kauczukowych, które ewentualnie zawierają napelniające, za pomocą związków zawierających grupy naftyloaminowe, znamiennie tym, że jako środek stabilizujący stosuje się co najmniej jedną 1, 3, 5-triazynę o wzorze ogólnym 1, w którym X oznacza grupę o wzorze 2, grupę -SR⁶ lub chlor, Y oznacza grupę o wzorze 3 lub grupę -SR⁷, przy czym występujące w grupach o wzorze 2 i 3 symbole R¹, R², R³ i R⁴ oznaczają wodór, grupy alkilowe o 1—18 ato-

mach węgla, ewentualnie podstawione jedną lub kilkoma grupami -OH, -OR⁵, przy czym R⁵ oznacza niższą grupę alkilową lub -CN, albo R¹, R², R³ i R⁴ oznaczają grupy fenyłowe, alkilowe lub metallilowe, albo R¹ lub R³ oznacza grupę α-naftyłową lub β-naftyłową, w przypadku gdy R² i R⁴ są atomami wodoru, a symbole R⁶ i R⁷, występujące w grupach -SR⁶ i SR⁷, oznaczają grupy alkilowe o 1—18 atomach węgla lub grupy tioeterowe o wzorze C_nH_{2n+1}-S-CH₂-CH₂-, w którym n=1—18.

Wzór 1

Wzór 2

Wzór 3

39b^a

(P. 107452)

15.02.1965.

Instytut Ciężkiej Syntezy Organicznej, Błachownia Śląska, (Józef Oblój, Hanna Maciejewska, Maria Nowakowska, Henryk Szewczyk, Antoni Zielasko, Piotr Szota, Karol Kiteł).

Sposób wytwarzania kopolimerów wulkanizujących się przy pomocy siarki przez kopolimeryzację etylenu, propylenu i dienu w środowisku węglowodoru aromatycznego w obecności kompleksu katalitycznego wytworzonego z dwuetylochloroglinu i związku wanadu o wzorze VOR₃, w którym R oznacza chlorowec lub grupę alkoksylową znamiennie tym, że do roztworu dwuetylochloroglinu nasyconego mieszaniną etylenu i propylenu wprowadza się roztwór węglowodorowy związku wanadu i mieszaniny dienów składającej się z dwucyklopentadienu i cyklopentadienu w ilości do 10% wagowych, przy czym stosunek moliowy dienu do związku wanadowego wynosi 30:1 do 60:1, a stosunek moliowy składników katalizatora Al:V jest większy od 10:1.

39b^a

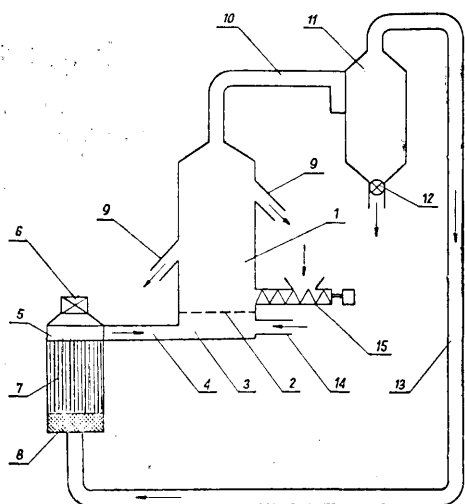
(P. 150738)

27.10.1971.

Politechnika Poznańska, Poznań, (Andrzej Krajewski, Andrzej Suszka, Aleksander Żuk).

Sposób wstępnego spieniania granulatu polistyrenowego z dodatkiem środków spieniających, znamiennie tym, że wstępne spienianie granulatu polistyrenowego prowadzi się w fazie fluidalnej w urządzeniu za pomocą medium ogrzewczego w postaci gazowej o temperaturze 80—120°C i jego sprężeniu do 400 mm słupa wody, przy czym najkorzystniejsze wyniki spienienia uzyskuje się przy zasypie złoża granulatu na ruszcie 2 reaktora 1 w wysokości około 100—120 mm.

Urządzenie do stosowania sposobu, według zastr. 1, znamiennie tym, że składa się z reaktora (1), z komorą mieszania (3) umieszczoną poniżej rusztu (2) i połączoną przewodem (4) z dmuchawą (5), przy czym do dmuchawy (5) zamocowana jest nagrzewnica (7) wyposażona w filtr (8) i połączona przewodem (13) poprzez cyklon (11) z górną częścią reaktora (1).

39b⁴

(P. 158905)

17.11.1972.

Politechnika Wrocławska, Wrocław (Włodzimierz Łaskawski, Tadeusz Skowroński, Marek Kozłowski).

Sposób modyfikacji polichlorku winylu, polegający na stosowaniu modyfikatora w postaci kopolimeru butadienowo-styrenowego, znamienny tym, że stosuje się małą ilość steczek w kopolimer butadienowo-styrenowy, zmodyfikowany przez szczepienie styrenem, o masie cząsteczkowej 1.000–50.000 i zawartości styrenu 10–75%, lub małą ilość cząsteczkowy kopolimer butadienowo-styrenowy, zmodyfikowany przez częściowe uwodornienie, o masie cząsteczkowej 500–40.000 i zawartości styrenu 10–50%, wprowadzany w ilości 2–20 części wagowych na 100 części wagowych polichlorku winylu.

39b⁴

(P. 158945)

17.11.1972.

Zakłady Azotowe im. F. Dzierżyńskiego, Tarnów (Stanisław Wachowicz, Andrzej Tarnowski, Andrzej Tobiczek, Janina Zajackowska, Adam Przybyło).

Sposób otrzymywania **flokulenta** poliakryloamidowego na drodze polimeryzacji monomeru akryloamidu otrzymanego z produktów hydrolizy akrylonitrylu po ich zobojętnieniu, znamienny tym, że produkty hydrolizy akrylonitrylu zobojętnia się za pomocą amoniaku korzystnie do pH wynoszącego około 7,4 a polimeryzację przeprowadza się następnie znany sposobem to jest przy użyciu znanych katalizatorów i w znanym zakresie temperatur.

39b⁴

(P. 158988)

22.11.1972.

Institut **Khimii** Nefti i Prirodnikh Selei Akademii Nauk Kazakhkoi SSR Giriev, Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Anatoly Dmitrievich Pomogailo, Urakbai Alimbaevich Mambetov, Dmitry Vladimirovich Sokolsky, Alexandr Avraamovich Bolshov, Moisei Kharitonovich Gluzman, Gerta Gennadiyevna Kochurovskaya, Evgeny Moissevich Gluzman, Petr Evgenievich Matkovsky, Galina Albertovna Beikhold, Irina Ivanovna Afanasiewa, Mikhail Ivanovich Burymchenko, Esengeldy Baishiganov).

Katalizator polimeryzacji i kopolimeryzacji **olefin**, stanowiący układ dwuskładnikowy, zawierający kompleksowy związek metalu o przejściowej wartościowości łączącej się z związkiem glinoorganicznym, znamienny tym, że jako związek kompleksowy zawiera związek o ogólnym wzorze $(D-O-MX_{n-1} \cdot mMX_n)$, wytworzony na drodze reakcji składników o wzorach MX_n i D , w których to wzorach M oznacza atom metalu o przejściowej wartościowości z grupy 4a lub 5a układu okresowego, X oznacza atom chlorowca, grupę tlenochlorowcową, n oznacza liczbę odpowiadającą wartościowości metalu M , m oznacza całkowitą

liczbę 7–50, a D oznacza modyfikujący ligand typu elektrodonorowego, taki jak eter glikolu polietylenowego z alkoholem jednowodorotlenowym o ogólnym wzorze $R-(OCH_2CH_2)_k-OH$, w którym R oznacza grupę $C_6H_{13}-C_9H_{19}$ a k oznacza liczbę 3–9, eter glikolu polietylenowego z alkoholem wielowodorotlenowym o ogólnym wzorze $(R-COOCH_2)_2[CH_2(OCH_2CH_2)-OH]_2$, w którym R oznacza grupę $C_4H_9-C_6H_{13}$ a k oznacza liczbę 2,5–29, ester glikolu polietylenowego z kwasem karboksylowym o ogólnym wzorze $R-CO(OCH_2CH_2)_kOH$, w którym R oznacza grupę $C_{11}H_{23}-C_{17}H_{35}$ a k oznacza liczbę 10–160, lub ester kwasu karboksylowego z bezwodnikiem sorbitu o ogólnym wzorze 1, przedstawionym na rysunku, w którym R oznacza grupę $C_{11}H_{23}-C_{17}H_{35}$, a suma $k_1+k_2+k_3$ stanowi liczbę 20–85.

Sposób wytwarzania związków kompleksowych katalizatora według zastrz. 1–13, znamienny tym, że roztwór związku metalu o wzorze ogólnym MX_n , w którym M oznacza atom metalu o przejściowej wartościowości z grupy 4a i 5a układu okresowego pierwiastków, X oznacza atom chlorowca lub grupę tlenochlorowcową a n oznacza liczbę odpowiadającą wartościowości metalu M , poddaje się reakcji z roztworem związku typu elektronowego, takiego jak eter glikolu polietylenowego i alkoholu jednowodorotlenowego, o ogólnym wzorze $R-(OCH_2CH_2)_k-OH$, w którym R oznacza grupę $C_6H_{13}-C_9H_{19}$, a k oznacza liczbę 3–9, eter glikolu polietylenowego z alkoholem wielowodorotlenowym o ogólnym wzorze $(R-COOCH_2)_2C[CH_2(OCH_2CH_2)_kOH]$, w którym R oznacza grupę $C_4H_9-C_6H_{13}$ a k oznacza liczbę 2,5–29, ester glikolu polietylenowego z kwasem karboksylowym o ogólnym wzorze $R-CO(OCH_2CH_2)_kOH$, w którym R oznacza grupę $C_{11}H_{23}-C_{17}H_{35}$, a k oznacza liczbę 10–160, lub ester kwasu karboksylowego z bezwodnikiem sorbitu o ogólnym wzorze przedstawionym na rysunku, w którym R oznacza grupę $C_{11}H_{23}-C_{17}H_{35}$, a suma $k_1+k_2+k_3$ stanowi liczbę 20–85, reakcję prowadzi się w aromatycznym lub zawierającym chlor rozpuszczalniku w atmosferze obojętnej, następnie oddziela się i suszy osad związku kompleksowego.

(P. 159059)

24.11.1972.

Pierwszeństwo: 26.11.1971 - Włochy

Snam Progetti S.p.A. Mediolan, Włochy (Giampaolo Giuliani, Mario Bruzzzone).

Sposób wytwarzania polietylenu o wysokim ciężarze właściwym do wyrobu błon znamienny tym, że przesiewa się proszek polietylenu o wysokim ciężarze właściwym, a następnie homogenizuje mechanicznie odsianą frakcję.

39b⁴

(P. 159060)

24.11.1972.

Pierwszeństwo: 26.11.1971 - Włochy

Snam Progetti S.p.A. Mediolan, Włochy (Mario Bruzzzone, Roberto Paiella).

Sposób wytwarzania polietylenu o zwiększonej wydajności sieciowania pod wpływem działania promieni **gamma**, znamienny tym, że polietylen polimeryzuje się w obecności niewielkiej ilości butadienu.

39b⁴

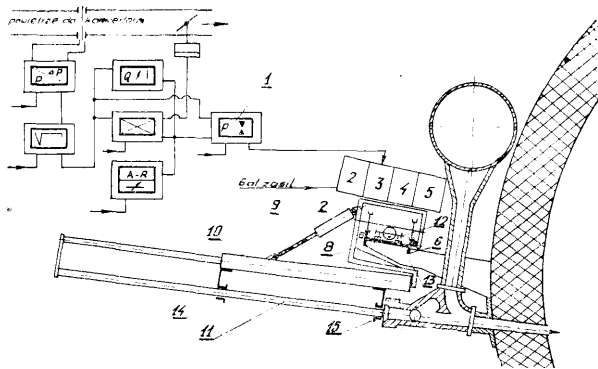
(P. 159061)

24.11.1972.

Pierwszeństwo: 26.11.1971 - Włochy

Snam Progetti S.p.A. Mediolan, Włochy (Giampaolo Giuliani, Roberto Paiella).

Sposób wytwarzania polietylenu o zwiększonej odporności na pękanie pod wpływem naprężenia lub uderzenia, znamienny tym, że polietylen miesza się z niewielką ilością związku o ogólnym wzorze $R-[R^1O(R^2O)_n-I-X]$, w którym R oznacza łańcuch węglowodorowy tworzony przez rodnik alkilowy, alkenyowy lub cykloalkilowy, $(R^2O)_n$ oznacza łańcuch polieterowy, w którym R^2 oznacza rodnik alkilowy, ewentualnie podstawiony podstawnikiem alkilenowym, arylenowym, cykloalkilenowym lub **aralkilenowym**,

łowniki 8, 9 10 zamocowane na wózku 7, przejeżdżającym po szynie 6 przytwierdzonej do konwertora wykonującej czynności przebijania dysz konwertora samoczynnie od pomiaru ilości dmuchu.

40a

(P. 159159)

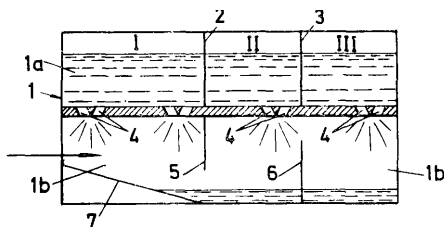
28.11.1972.

Pierwszeństwo: 29 listopada 1971; Wielka Brytania

Metallurgical Processes Limited and I. S. C Smelting Limited - działający pod nazwą Metallurgical Development Company, Nassau, Bahama (Frank George Simon Benatt, Michael William Gammon).

Sposób kondensacji, chłodzenia i oczyszczania pary lub gazu, zwłaszcza pary cynku lub pary kadmu, polegający na przepuszczaniu pary lub gazu przez strumień rozpylonych cząstek stopionego metalu, znamienny tym, że wytwarza się co najmniej dwie ciągle strugi stopionego metalu i doprowadza do ich wzajemnego zderzenia, w celu wytworzenia strumienia rozpylonych cząstek.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 do 6, znamiennie tym, że zawiera komorę obróbki (1b), w której stropie znajduje się szereg par zbieżnych dysz (4) w celu uzyskania co najmniej dwu zderzających się ciągłych strug stopionego metalu i wytworzenia strumienia rozpylonych cząstek, oraz ma drugą komorę (1a) zawierającą stopiony metal, umieszczoną nad komorą obróbki (1b), przy czym druga komora (1a) połączona jest z komorą obróbki (1b) za pomocą otworów stanowiących dysze (4), usytuowanych w stropie komory obróbki (1b), stanowiącym podłogę drugiej komory (1a).

40b

(P. 158928)

18.11.1972.

Huta Siechnice Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Siechnice, Polska (Henryk Makowski, Zenobiusz Szczepanik, Albert Jochelson).

Sposób wytwarzania żelazochromu znamienny tym, że jako komponentu do wsadu rudy chromu, wapna i żelazokrzemu, stosuje się masę elektrodową i/lub karburety mające uszlachetniony węgiel.

40c

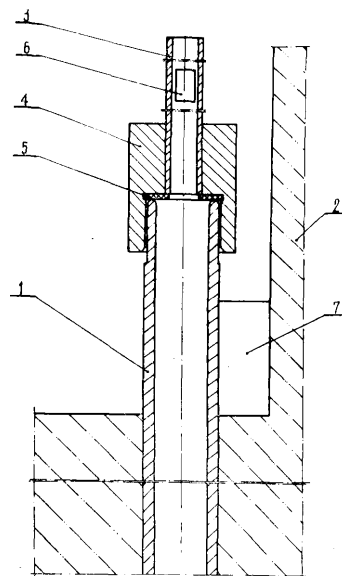
(P. 159200)

30.11.1972.

Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi Huta Miedzi „Legnica”, Legnica, Polska (Szczepan Król, Jerzy Cymerman, Szymon Kochan, Roman Dzieciola, Czesław Stalski, Tadeusz Skibiński).

Urządzenie do odprowadzania elektrolitu z wanny, zwłaszcza w elektorafinerii miedzi, znamiennie tym,

że posiada króciec spustowy (1) zamocowany w dnie wanny (2), który jest dociskany nasadą (4), połączoną na stałe z rurą przelewową (3), zaopatrzoną w okno (6) usytuowane na poziomie elektrolitu w wannie (2), przy czym nasada (4) połączona jest z króćcem spustowym (1) poprzez podkładkę (5) stanowiącą uszczelnienie tego połączenia.

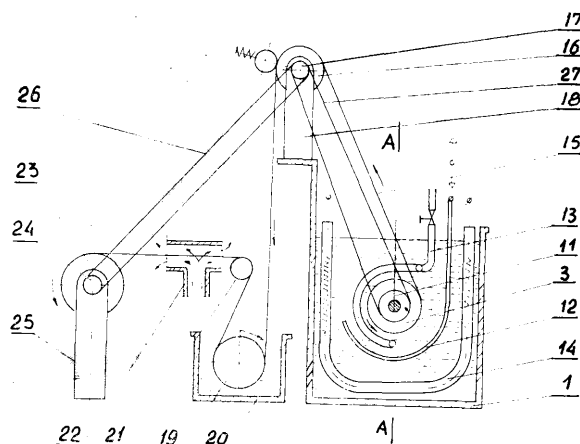
40c

(P. 159901)

28.12.1972.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków (Wiesław Zapałowicz, Teodor Maślanka, Józef Misiek, Bolesław Waligóra, Zofia Görlich, Janina Kruk, Jan Najbar, Andrzej Karocki).

Urządzenie do wykonywania folii i taśmy z metali nieżelaznych, zawierające ciąg odbiorczy wytworzonej folii lub taśmy, wyposażony w napęd, znamiennie tym, że umieszczona w zbiorniku elektrolitu (1) katoda (2)

ma kształt cylindra zamkniętego pokrywami i osadzonego na wałku (5), połączonym sprężkami (6), z ułożonymi przelotowo w zbiorniku elektrolitu (1) osiami (7, 8), wyposażonymi w pierścienie ślizgowe (9) ze szczotkami (10), przy czym katoda (2) jest okalana anodą (12) oraz perforowanym przewodem gazowym (13), zaś anoda (12) jest wyposażona w śrubę nastawczą do ustalania odległości anody (12) od katody (2), a ponadto katoda (2) jest połączona z ciągiem odbiorczym wytworzonej na niej folii lub taśmy.

40d (P. 159999) 28.12.1972.

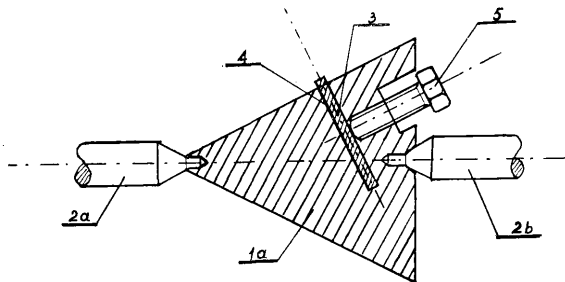
Zakłady Hutniczo-Przetwórcze Metali Nieżelaznych „Hutmen”, Wrocław, (Tadeusz Wronka, Kazimierz Joszt, Henryk Orzechowski, Stefan Widanka).

Sposób wytwarzania rur z mosiądzu aluminiowego. Tekst zgłoszenia umieszczono w klasie 7b na str. 14.

42a (P. 159241) 2.12.1972.

Zakłady Elektrotechniki Motoryzacyjnej „Zelmot”, Warszawa (Wacław Stęlegowski).

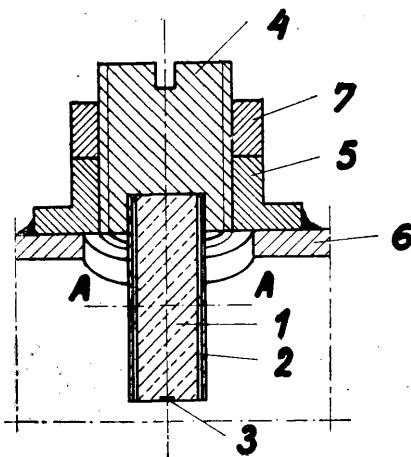
Sposób wykonania szablonu o zarysie krzywych drugiego stopnia, znamieny tym, że szablon (4) osadza się w przyrządzie o kształcie stożka (1a, 1b) obracającym się wokół swej osi głównej w ten sposób, że płaszczyzna szablonu (4) nachylona jest do osi głównej przyrządu (1a, 1b) pod kątem (a) dobranym w zależności od parametrów krzywej ograniczającej kształt szablonu (4) i obrabia się szablon (4) przesuwając narzędzie wzdłuż prostej równoległej od tworzącej stożka przyrządu (1a, 1b) o odległość dobraną w zależności od parametrów krzywej ograniczającej szablon (4).

42b (P. 149632) 24.07.1971.

Dowództwo Wojsk Lotniczych Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych, Warszawa (Włodzimierz Amano-wicz).

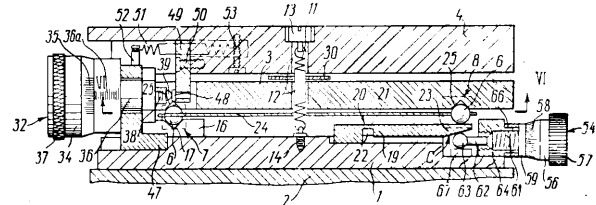
Kolek do określania minimalnej dopuszczalnej wartości szczeliny pomiędzy wirującymi łopatkami a obudową w maszynie wirnikowej wykonany ze znanego kleju znamieny tym, że jest uformowany z zestawionej mieszaniny wzmocnionej uzbrojeniem, przy czym mieszanina jest klejem do metalu, najlepiej klejem ceramicznym o spoiwie wiążącym w postaci fosforanów, stosowanym do przyklejania wysokotemperaturowych tensometrów elektrycznych, do którego dodano wypełniacza w postaci proszku grafitowego najlepiej w stosunku objętościowym 20% do 40% objętości rozrobionego kleju, natomiast uzbrojenie jest z cienkich elementów metalowych najlepiej z drutu niechromowego o średnicy od 0,1 mm do 0,2 mm.

12l (P. 158010) 30.09.1972.

Bjuro Vzaimozamenyaemosti v metalloobrabatyvaju-schei promyshlennosti, Moskwa, Związek Radziecki (Naum Genrikhovich Basin, Alexei Viktorovich Vy-sotsky, Anatoly Petrovich Kurochkin, Ura Julievna Okun).

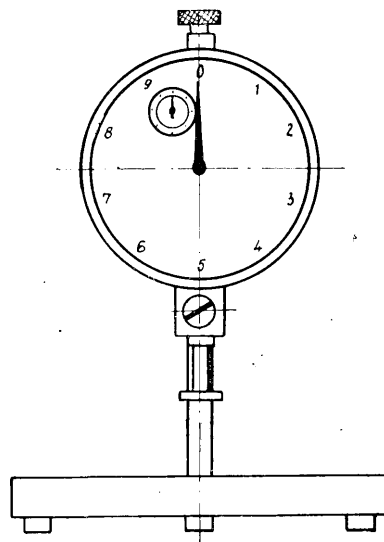
Stół do ustalania położenia detali w przyrządach do kontroli wymiarów liniowych, mający trzy płyty umieszczone jedna nad drugą, z których dolna stanowi podstawę, a dwie dalsze umieszczone są na kulkowych podporach i wyposażone w mechanizmy do precyzyjnego przesuwania tych płyt w płaszczyznach poziomych wzdłuż dwóch prostopadłych wzajemnie do siebie osi oraz do nachylania w dwóch wzajemnie prostopadłych do siebie płaszczyznach pionowych, znamieny tym, że kulkowe podpory każdej z przemieszczanych płyt (3) lub (4) stanowią dwie prostoliniowe prowadnice (7) i (8) lub (9) i (10) kulkowe, położone po obu stronach od środka stołu równoległe do siebie, przy czym w jednej z prowadnic kulki (6) umieszczone są pomiędzy mającymi kształt litery V rowkami (25, 17) lub (31, 26), wykonanymi w zwróconych ku sobie powierzchniach sąsiednich płyt (1, 3) lub (3, 4), a w drugiej prowadnicy pomiędzy rowkiem (25) lub (31) w kształcie litery V, wykonanym w leżącej powyżej płycie (3) lub (4) i płaską powierzchnią pośredniego elementu, połączonego z leżącą poniżej płytą (1) lub (3), w sposób umożliwiający przesuwanie tej powierzchni w pionowej płaszczyźnie za pomocą mechanizmu (54) lub (55) precyzyjnego nachylenia, w celu obrotu położonej wyżej płyty (3) lub (4) wokół kulek (6) drugiej prowadnicy (7) lub (9) te same płyty (3) lub (4), przy czym prowadnice (7) lub (8) jednej płyty (3) ustawione są pod kątem prostym względem prowadnic (9) lub (10) drugiej płyty (4).

42l (P. 158443) 24.10.1972.

Instytut Technologii Drewna, Poznań (Stanisław Szarama, Miron Szostak).

Sposób pomiaru równoległości płyt grzejnych w prasach, szczególnie płyt grzejnych w prasach do produkcji tworzyw drzewnych, znamieny tym, że na

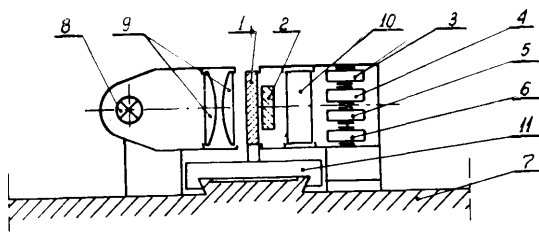

obiegowej płycie prasy, umieszcza się w punktach pomiarowych pudełka od góry otwarte korzystnie w kształcie ostrosłupa ściętego prawidłowego, którego mniejsza podstawa styka się z płytą obiegową prasy, po czym na płytę nanosi się kobierzec włórow, a pudełka wyjmują się i na ich miejscu umieszcza przymiary, służące do pomiaru odległości pomiędzy płytami grzejnymi w czasie prasowania, a następnie kobierzec prasuje się wraz z przymiarami, po czym wyjmują się przymiary i mierzy ich wysokość, którą porównuje się z nominalną odległością płyt grzejnych.

42b (P. 158784) 10.11.1972.

Instytut Elektroniki, Warszawa (Antoni Trzaska-Durski, Kazimierz Feliszek).

Sposób kompensacji wielkości zakłócających w fotoelektrycznych urządzeniach pomiaru przesunięć prostoliniowych i kątowych, znamienny tym, że w przetworniku zawierającym fotoelementy: pomiarowy w jednym kanale i odniesienia w drugim kanale, wprowadzono do obu kanałów fotoelementy kompensacyjne, a fotoelementy w kanałach są sprzężone oddzielnymi strumieniami świetlnymi pochodzącymi z dwóch oddzielnych źródeł światła lub fotoelementy obu kanałów są sprzężone jednym strumieniem świetlnym pochodzącym z jednego wspólnego źródła światła, a zakłócenia wnoszone przez składową (e) stałą (e) strumienia (ii) świetlnego (ych) są całkowicie kompensowane w różnicowym układzie elektronicznym.

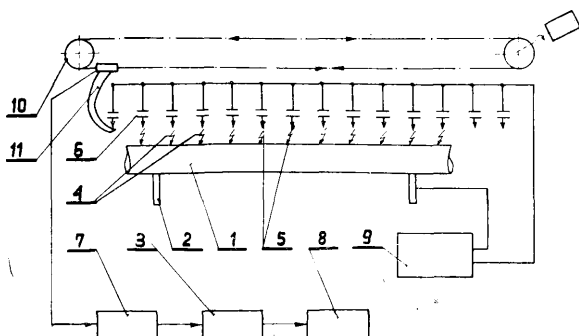

42b (P. 158846) 14.11.1972.

Centrala Zbytu Stali - Centrostal Przedsiębiorstwo Państwowe, Katowice (Sławomir Denus, Ryszard Szuster, Dariusz Antonowicz, Leszek Chomicki).

Sposób pomiaru długości przedmiotów metalowych, znamienny tym, że mierzony przedmiot (1) przesuwany jest poprzecznie do swej osi podłużnej w pewnej odległości od rzędu ostrzy (5) będących względem tego przedmiotu pod odpowiednim napięciem, co powoduje przeskok iskry (4) z ostrza (5) do przedmiotu (1) i naładowanie kondensatorów (6), które to napięcia z kondensatorów (6) zbierane są jako pojedyncze impulsy, liczone i sumowane, a ilość impulsów jest krotnością podziałki między ostrzami (5).

Zestaw urządzeń do stosowania sposobu według zastrz. 1 mający znany stół podawczy i stół odbiorczy, znamienny tym, że ma znany mechanizm wybiórczy (14) podający pojedynczo mierzone przedmioty (1) na pomiarowy stół (2), oraz ma szereg ostrzy (5) umieszczonych w pewnej odległości od mierzonego przedmiotu (1), a każde ostrze (5) łączy się z kondensato-

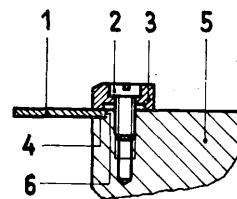
rem (6), przy czym zasilacz (9) wysokiego napięcia jest połączony z kondensatorami (6) i pomiarowym stołem (2), ponadto zestaw posiada przesuwany w linii kondensatorów (6) zbieracz (11) z odpowiednim znamionym napędem połączony poprzez układ formowania (7) i licznik impulsów (3) z drukarką (8) i/lub czytnikiem.

42b (P. 158861) 15.11.1972.

Pierwszeństwo: 17 listopada 1971

VEB Feinmess Dresden, Dresden, Niemiecka Republika Demokratyczna).

Precyzyjny przymiar kreskowy z taśmy stalowej, który jest stosowany do optycznych i elektroniczno-światlnych układów ustalających położenie i mierzących drogę, znamienny tym, że obok przymiaru (1) zamocowana jest z jednej strony za pomocą śrub (2) lub innych zamkniętych kształtowo lub siłowo elementów listwa mocująca (3) względnie kilka płytek mocujących, które dociskają przymiar (1) do powierzchni (4) przyłożenia, mającej szerokość przynajmniej równą szerokości płaszczyzny dociskowej elementu lub elementów mocujących, a część maszyny (5) przyrządu lub podstawki ma krawędź oporową (6), do której dosunięty jest przymiar.

42b (P. 159355) 7.12.1972.

Politechnika Warszawska, Warszawa (Barbara Madejczyk).

Izotopowy sposób pomiaru grubości warstw znamienny tym, że przeprowadza się pomiar grubości warstwy równoważnej pod względem absorpcji warstwie badanej, poprzez napięciową regulację szerokości bariery półprzewodnikowego detektora promieniowania jonizującego.

42b (P. 159589) 16.12.1972.

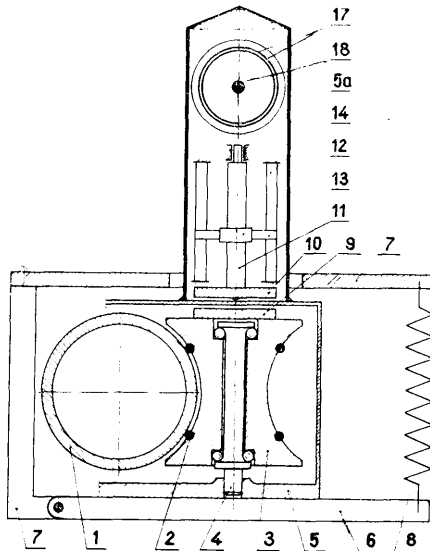
Wyższa Szkoła Inżynierska, Białystok (Adam Bał, Bolesław Borkowski).

Urządzenie do bezstykowego pomiaru przemieszczeń statycznych i kinetycznych elementów drgających w podwyższonych temperaturach. Tekst zgłoszenia i rysunek zamieszczono w kl. 42k, na str. 112.

42b (P. 159784) 22.12.1972.

Państwowy Instytut Hydrologiczno-Meteorologiczny, Warszawa (Kazimierz Rózdzyński).

Miernik pograżania geologicznej wibracyjnej sondy rdzeniowej, znamienny tym, że posiada obrotowy wałek (3) dociskany do usytuowanej w przybliżeniu prostopadle do osi tego wałka, przemieszczającej się wzdłużnie rury rdzeniowej (1), geologicznej wibracyjnej sondy, przy czym do czoła obrotowego wałka przymocowany jest magnes stały (9) stanowiący część sprzęgła magnetycznego, którego druga część zaopatrzona jest w przymocowaną do niej śrubę pociagową (11), z nakrętką

(12) z przymocowanymi do niej suwakami (13), potencjometru włączonego w obwód elektrycznego urządzenia pomiarowego.

42c

(P. 159784)

22.12.1972.

Państwowy Instytut Hydrologiczno-Meteorologiczny, Warszawa (Kazimierz Róźdzynski).

Miernik pograżania geologicznej wibracyjnej sondy rdzeniowej. Tekst zgłoszenia i rys. zamieszczono w kl. 42b, na str. 107.

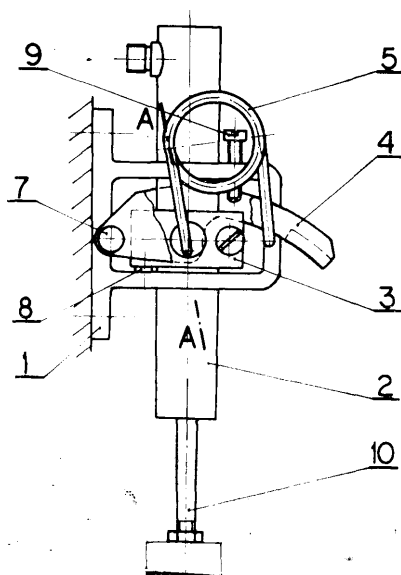
42d

(P. 158909)

17.11.1972.

Polska Akademia Nauk Instytut Maszyn Przepływowych, Gdańsk, Polska (Maciej Burzyński, Zygmunt Popowicz).

Uchwyt do mocowania elektrycznych czujników przemieszczeń, stanowiący element mocujący czujnik do badanego obiektu, znamienny tym, że obudowa czujnika (2) lub tuleja pośrednia (11) lub (19), do której przytwierdzony jest czujnik (2 lub 26), jest osadzona suwliwie w korpusie (1 lub 13) i jest związana z nim poprzez sprężynę (5 lub 24), a ponadto korpus (1 lub 13) jest wyposażony w zderzaki (8 i 9 lub 14 i 16), stanowiące ograniczniki ruchu dla obudowy czujnika (2) lub dla tulei pośredniej (11 lub 19).

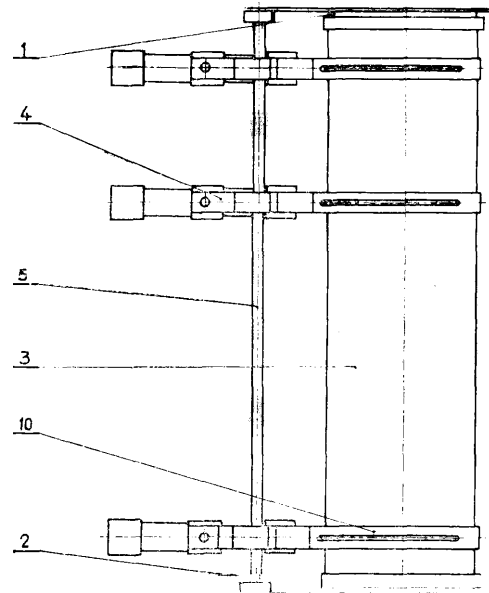
42e

(P. 153643)

12.07.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych „Bipromog” Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice (Albin Pytlakowski).

Hermetyczny dozownik objętościowy zwłaszcza materiałów sypkich, znamienny tym, że składa się z górnego króćca (1), dolnego króćca (2), elastycznego przewodu (3) między króćcami (1, 2) oraz co najmniej dwu zaciskowych (4) mechanizmów, przy czym zaciskowe mechanizmy (4) mocowane przesuwnie do przewodnic (5) o osiach równoległych do osi elastycznego przewodu (3) składają się z cylindra (6), korzystnie pneumatycznego, stałego zacisku (7) i ruchomego zacisku (8) mocowanego dla tłoczyska (9) cylindra (6) i prowadzonego w przewodnicach obejmy (10).

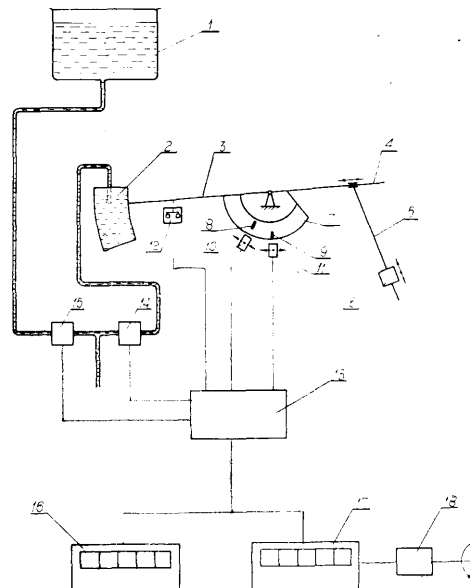
42e

(P. 158794)

10.11.1972.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Sprzętu Komunikacyjnego, Mielec, Polska (Wiesław Kopecki, Marian Bartnik, Marian Myszak).

Urządzenie do automatycznego pomiaru zużycia paliwa metodą wagową, znamienny tym, że stanowi układ wagowy o ramionach umieszczonych względem

siebie pod kątem rozwartym, posiadający na ramieniu (3) zbiornik pomiarowy (2), a na ramieniu (4) przesuwającą dźwignię (5) z umieszczonym na niej przesuwnym obciążnikiem (6), natomiast między ramionami (3) i (4) znajduje się tarcza (7) z dwiema szczelinami (8) i (9) występującymi dwa układy fotoelektryczne (10) i (11) dające odpowiednio sygnały początku i końca pomiaru, przy czym kąt zawarty między ramieniem (4) a dźwignią (5) jest optymalny ze względu na długość ramienia (4) i dźwigni (5), umożliwiając uzyskanie stanu równowagi układu przy dowolnym wychyleniu.

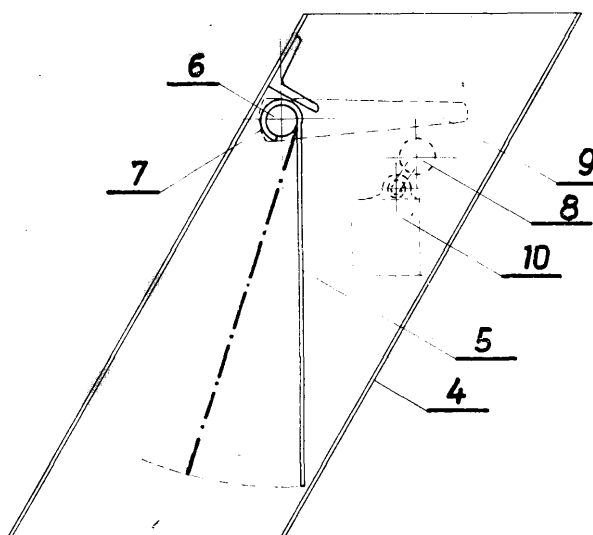
42e

(P. 159582)

16.12.1972.

Alfons Filip, Gdańsk.

Wskaźnik poziomu produktów sypkich, znamieny tym, że składa się najkorzystniej z rury opadowej 4, w której umieszczona jest obrotowa zapadka 5, przy czym w osi obrotu 6 umocowana jest dźwignia 9, w zasięgu której znajduje się wyłącznik krańcowy 10, sprzężony ze znanym układem sygnalizacyjnym akustycznym lub świetlnym.

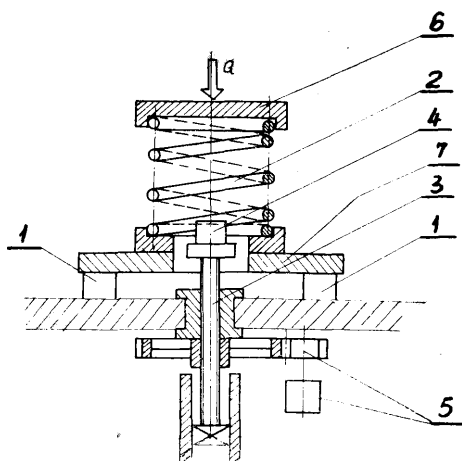
42f

(P. 155292)

11.05.1972.

Biuro Studiów i Projektów Hutnictwa „Biprostal”, Kraków (Bolesław Mikoś).

Układ do odważania części dużego ciężaru przy pomocy wag z czujnikami tensometrycznymi lub magnetostrykcyjnymi, znamieny tym, że całkowity ciężar spoczywa na jednej lub więcej sprężynach (2), a czujnik ciężaru (4) przesuwany przy pomocy śruby (3) i napędu (5) przejeżdża nad częścią ciężaru wynikającą z wielkości skoku śruby i czujnika oraz odkształcenia sprężyny w stanie obciążonym $h_1 - h_{11}$.

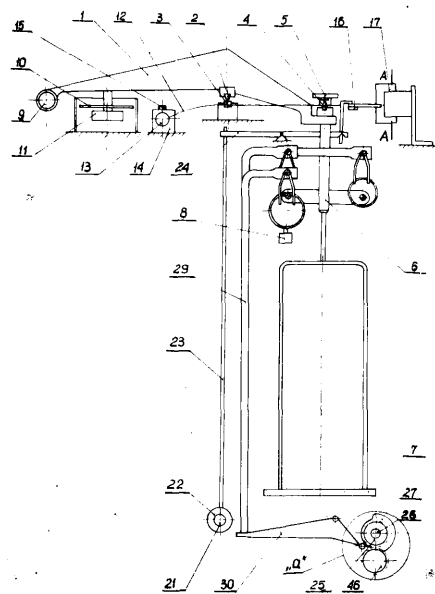
42f

(P. 158977)

20.11.1972.

Zakłady Mechaniki Precyzyjnej Przedsiębiorstwo Państwowe, Gdańsk, Polska (Bogusław Misiewicz).

Automatyczna waga analityczna z mechanizmem do włączania odważników, sprzężonym z silnikiem elektrycznym i sterowanym przesłoną zamocowaną na sprężynowym urządzeniu ważącym, umieszczoną między źródłem światła i fotoelementami, z których każdy posiada osłonę ze szczeliny, znamieną tym, że każdy fotoelement (19, 20) włączony jest w obwód uzwojenia elektromagnesu (39, 40) włączającego sprzęgło (33, 34) przesuwne umieszczone na wałku (36) połączonym za pośrednictwem kół zębnych (31, 32, 45, 46) z wałkiem (25, 26), na którym osadzony jest zespół krzywek (27, 28) włączających odważniki (8) jednej dekady, oraz że liczba szczelin (53, 55, 54, 56) znajdujących się w przesłonie (17) umocowanej na sprężynowym urządzeniu ważącym jest dwukrotnie większa od liczby dekad wyłączanych odważników (8) tak, że każdemu fotoelementowi (19, 20) przyporządkowane są dwie szczeliny (53, 55), (54, 46) o różnych szerokościach, tak ustawione, że przy każdym wychyleniu sprężynowego urządzenia ważącego oświetlony jest tylko jeden z fotoelementów (19, 20).

42h

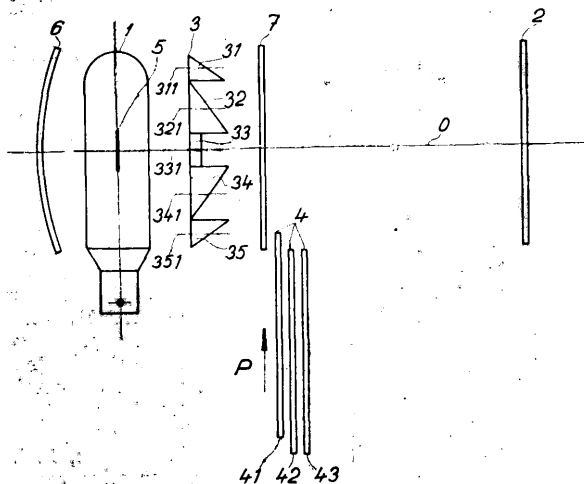
(P. 159330)

6.12.1972.

Pierwszeństwo: 10.12.1971 - Czechosłowacja

Meopta, narodni podnik Prerov, Czechosłowacja. (Vojtech Langer, Emil Nesvadba).

Układ oświetleniowy do urządzeń powiększających zwłaszcza do powiększalników przeznaczonych do wykonywania reprodukcji barwnych, składający się z lampy projekcyjnej, wyposażonej w sferyczne lub asferyczne zwierciadło reflektorowe z zestawu barwnych filtrów korekcyjnych umieszczonych pomiędzy dwiema matówkami, wejściową i wyjściową, ograniczającymi komorę mieszania barw światła, znamieny tym, że pomiędzy lampą projekcyjną (1) a matówką wejściową (7) umieszczony jest element optyczny (3) rozpraszający światło, utworzony z układu pryzmatów optycznych (31, 32, 33, 34, 35), których osie optyczne (311, 321, 331, 341, 351) przebiegają równolegle do osi optycznej (O) układu oraz prostopadle do kierunku przesunięcia (P) barwnych filtrów korekcyjnych (41, 42, 43), przy czym pryzmaty symetryczne względem osi optycznej (O) układu mają taką samą siłę załamania światła a znajdujący się w osi optycznej (O) układu pryzmat (33) ma zerową siłę załamania światła.

42i (P. 159095) 25.11.1972.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, Polska (Władysław Białoskórski).

Sposób pomiaru temperatury w piecach przemysłowych zwłaszcza posiadających bardzo wysokie temperatury, znamienny tym, że pomiaru dokonuje się za pomocą okresowo ochładzanych czujników termometrycznych ustalając temperaturę chłodnicy poprzez samoczynną regulację na wartość stałą, niezmienną, uwarunkowaną przyjętym zakresem pomiarowym, do której to chłodnicy przemieszczane są czujniki termometrów dla ochłodzenia, a następnie wyznacza się temperaturę tego czujnika, która jest zależna od temperatury panującej w piecu, przy czym skala jego miernika jest wyskalowana w wartościach temperatury występującej w piecu dla danego przyjętego zakresu pomiarowego.

42i (P. 159418) 9.12.1972.

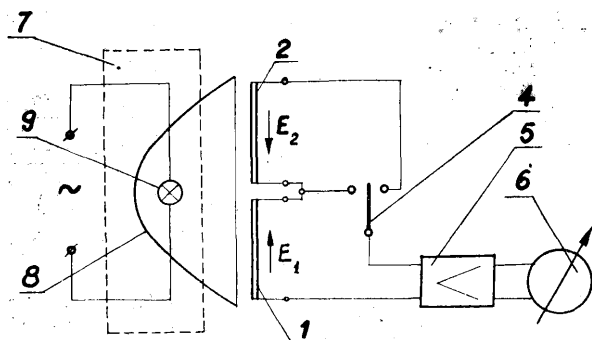
Politechnika Gdańska, Gdańsk (Zbigniew Muszałski, Kazimierz Iskrzycki).

Przekaznik degrowy. Tekst zgłoszenia i rys. zamieszczono w kl. 21g, na str. 71.

42i (P. 159996) 28.12.1972.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, (Tadeusz Dziewanowski, Józef Zieliński).

Układ do pomiaru cieplnej przewodności właściwej ciał stałych wyposażony w próbki wzorcową i badaną oraz w miernik napięcia, znamienny tym, że próbki (1 i 2), wykonane korzystnie w postaci płytek, wyposażone są w termoelektryczne łańcuchy (3), składające się z termoelementów, przy czym jedne płaszczyzny próbek (1 i 2) pokryte są materiałem o bardzo dużej emisyjności, a przeciwległe płaszczyzny pokryte są materiałem o emisyjności bliskiej zeru, natomiast termoelektryczne łańcuchy (3) próbek (1 i 2) połączone są ze sobą przeciwnie oraz poprzez przełącznik (4) i wzmacniacz (5) połączone są z miernikiem napięcia (6), a naprzeciw próbek (1 i 2) umieszczony jest rzutnik (7) promieniowania ciepłego.

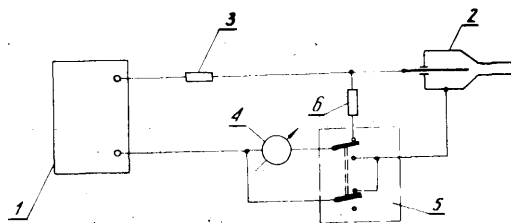
42k

(P. 135955)

22.09.1969.

Przemysłowy Instytut Elektroniki, Warszawa (Marian Żukowski).

Sposób pomiaru wysokiej próżni za pomocą głowicy jarzeniowej, znamienny tym, że w zakresie wyższych ciśnień mierzy się napięcie występujące na zaciskach jarzeniowej głowicy, a w zakresie niższych ciśnień za pomocą tego samego miernika lub innego mierzy się prąd przepływający przez głowicę.

42k

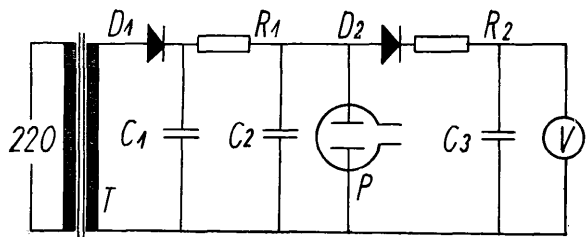
(P. 156351)

29.06.1972.

Uniwersytet Marii Curie Skłodowskiej, Lublin, (Danuta Stachórska, Zdzisław Wroński, Celina Dmitrowicz).

Sposób pomiaru niskich ciśnień, znamienny tym, że mierzy się ciśnienie gazu poprzez pomiar napięcia będącego ciągłą funkcją napięcia zapłonu (U_1) i gaśnięcia (U_2).

Układ do stosowania sposobu według zastrzeżenia 1, znamienny tym, że działa w układzie generatora relaksacyjnego, posiadającego w miejscu elementu rozładowującego głowicę próżniomierza (P), której elektrody połączone są z woltomierzem (V) i kondensatorem stabilizującym (C_3), poprzez diodę (D_2).

42k

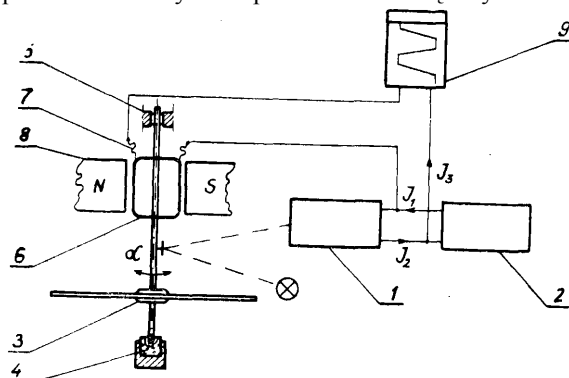
(P. 158854)

15.11.1972.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, Polska (Tadeusz Dziewanowski, Józef Zieliński, Jan Matejko).

Sposób pomiaru momentu tarcia spoczynkowego łożysk, znamienny tym, że ułożyskowany organ wprowadza się w ruch oscylacyjny, za pomocą okresowo zmieniającego się prądu, a wartości chwilowe tego prądu rejestruje się na podstawie różnic rzędnych punktów załamania zarejestrowanego przebiegu wyznacza się absolutną wartość momentu tarcia spoczynkowego badanych łożysk.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1, wyposażone w indykator przemieszczeń kątowych i uz-

wojoną cewkę, umieszczoną między biegunami magnesu stałego, znamienne tym, że wyjście fotoelektrycznego indykatora (1) jest połączone z programatorem (2) prądu zasilania oraz z zaciskiem wejściowym (rejestratora (9) i poprzez uzwojenie cewki (6) z drugim wejściowym zaciskiem rejestratora (9).

42k

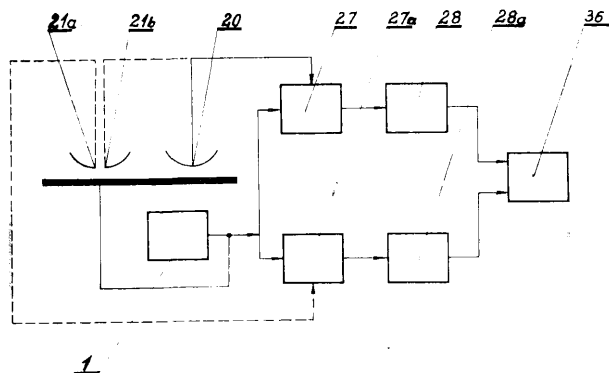
(P. 158877)

16.11.1972.

Patent dodatkowy do patentu według zgłoszenia P. 150051

Kopalnia Węgla Kamiennego „Jastrzębie”, Jastrzębie Zdrój (Tomasz Niemiec, Roman Trzaskalik).

Przyrząd do modelowania odkształceń ciągłych powierzchni spowodowanych eksploatacją górniczą według patentu (zgłoszenie nr P.—150051) złożony z kondensatora o zmiennej pojemności przyłączonego wraz z generatorem przestrajalnym do wskaźnika, poprzez modulator i filtr dolnoprzepustowy ze wzmacniaczem, trigger Schmidta, uni vibrator oraz układ całkujący, przy czym do modulatora przyłączony jest równolegle z generatorem przestrajalnym generator podstawowy, zaś układ przyrządu złożony z kondensatora i generatorów w połączeniu z układem szeregowo połączonych z modulatorem filtra dolnoprzepustowego, triggera Schmidta, uni vibratora, układu całkującego oraz wskaźnika, przetwarza częstotliwość na natężenie prądu, przy czym kondensator o zmiennej pojemności ma jedną okładzinę o kształcie określonym równaniem powierzchni obrotowej dla osiadań lub powierzchni trójkątnej dla przesunięć, przemieszczaną poziomo nad drugą okładziną o kształcie wyeksploatowanego pokładu w odpowiedniej skali, znamienne tym, że ma generator (1) drgań prostokątnych połączony z uni vibratorami (27, 27a), układami całkującymi (28, 28a) oraz wskaźnikiem (36), w którym jeden lub więcej kondensatorów (20, 21a, 21b) połączonych jest z jednym lub więcej uni vibratorami (27, 27a) a posobnie z układami całkującymi (28, 28a) i wskaźnikiem (36), przy czym do uni vibratorów (27, 27a) przyłączony jest generator (1) drgań prostokątnych.

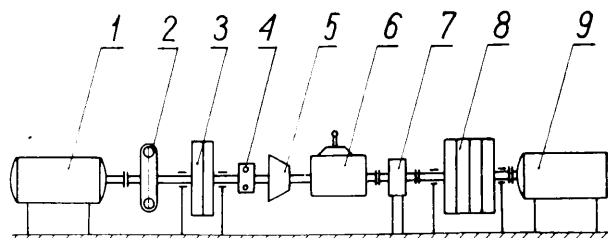
42k

(P. 158959)

20.11.1972.

Politechnika Warszawska, Warszawa (Stefan Rutkowski, Sławomir Łuk j ano w, Kazimierz Kling, Henryk Skwarecki).

Stanowisko do badań zespołów układu napędowego pojazdów, zaopatrzone w silnik elektryczny napędzający poprzez sprzęgło wyłączone, korzystnie cierne, badany zespół napędowy z którym drugostronnie są na wspólnej osi obrotów, kolejno sprzężone, mechanizm imitujący sprężystość układu napędowego, zastępujące masę pojazdu - koło zamachowe i hamulec elektryczny, wyposażone w układ automatycznego sterowania, znamienne tym, że pomiędzy silnikiem elektrycznym (1), a sprzęgłem wyłączalnym (5) znajdują się współpracujące, sprzęgło hydrokinetyczne (2), koło zamachowe (3) o masie układu wirującego silnika spalinowego w pojeździe, oraz element (4) imitujący drgania tego silnika spalinowego.

42k

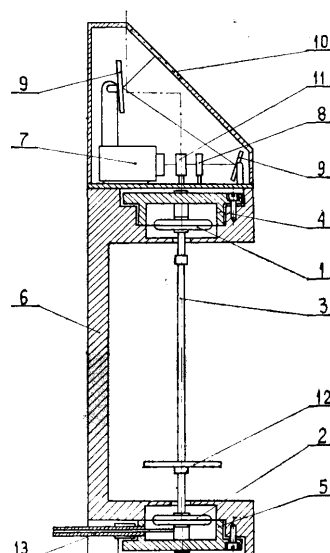
(P. 159087)

24.11.1972.

Szefostwo Techniki Lotniczej Ministerstwa Obrony Narodowej Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych, Warszawa (Zbigniew Kaczmarczyk).

Sposób pomiaru ciśnienia absolutnego gazu za pomocą określenia wartości siły, niezbędnej do sprówdzenia do położenia pierwotnego obciążonej mierzonym ciśnieniem przepony według patentu Nr 57290, znamienne tym, że odkształcenie poddanej działaniu mierzonego ciśnienia przepony prężnej korygowane jest odkształceniem prężnej przepony próżniowej.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrzeżenia 1, składające się z korpusu i umieszczonego na nim układu optycznego do odczytu położenia początkowego ruchomego elementu w postaci żerdzi z wspornikiem i osadzonych na jej końcach przepon, znamienne tym, że umieszczone na końcach żerdzi (3) przepony prężne (1) i (2) umocowane są przeciwnymi do żerdzi (3) płaszczyznami do wsporników (4) i (5) korpusu, przy czym przepona prężna (1) jest próżniowa, zaś przepona prężna (2) jest połączona z końcówką (13).

42k

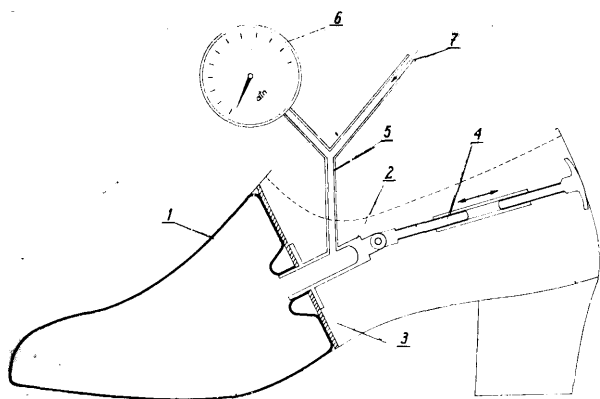
(P. 159348)

7.12.1972.

Branżowe Laboratorium Przemysłu Obuwniczego, Kraków (Józef Bożek, Adolf Plesiński, Tadeusz Ziajka).

Sposób określania stopnia stabilizacji kształtów obuwia znamienne tym, że polega na dokładnym odzwierciedleniu wnęki buta, bezpośrednio po wyjęciu go z kopyta, przez elastyczny pojemnik (1), poprzez napełnienie go powietrzem o stałym dla całej serii pomiarów nadeściśnieniu, a różnica ciśnienia wynika z odkształcenia wierzchu buta, a tym samym pojemnika elastycznego (1), w określonym czasie jest wielkością określającą stopień stabilizacji kształtów.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że składa się z elastycznego pojemnika

(1), wykonanego najkorzystniej z nieprzepuszczalnej gumy, który jest połączony szczelnie z króćcem (2), do którego jest przymocowana ścianka oporowa (3) o kształcie odtwarzającym przekrój poprzeczny badanego obuwia w przodostopiu, a z drugiej strony króćiec (2) jest połączony przegubowo z rozpierakiem (4), przy czym króćiec (2) wyposażony jest w rozgałęziony przewód rurowy (5) a do jego rozgałęzień zamocowane są manometr (6) i zawór (7).

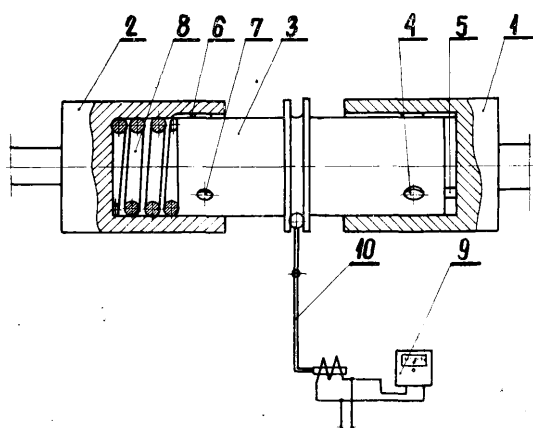
42k

(P. 159375)

7.12.1972.

Fabryka Maszyn i Sprzętu Wiertniczego „Glinik”, Gorlice (Leopold Matuszewski, Tadeusz Trybus, Zbigniew Nowak).

Momentomierz montowany na wałkach przenoszących moment obrotowy zamienny tym, że posiada wał pośredniczący (3) połączony z wałem napędzającym (1) i wałem napędzanym (2) a połączenie co najmniej po jednej stronie wału pośredniczącego (3) wyposażone jest w występy (7), (4) osadzone posuwnie w rowkach (6), (5) oraz wał pośredniczący (3) poddany jest działaniu sprężyny (8) a przesunięcie wzdłużne wału pośredniczącego (3) przekazywane jest na element pomiarowy (9).

42k

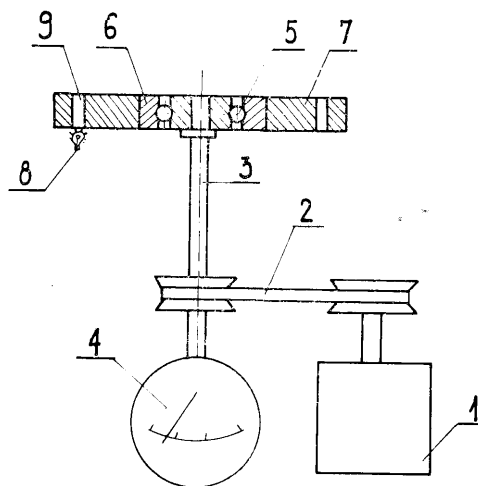
(P. 159483)

13.12.1972.

Politechnika Warszawska, Warszawa (Zbigniew Kusznierewicz).

Sposób określania momentu tarcia w łożyskach tocznych metodą dobiegu, znamienny tym, że jeden z pierścieni łożyska jest wprowadzany w ruch obrotowy o stałej określonej prędkości obrotowej, a dla drugiego pierścienia, z osadzoną na nim masą o znanym masowym momencie bezwładności wywołującą żądane obciążenie łożyska, gdy ten pierścień zostanie przez tarcie wprowadzony w ruch obrotowy, dokonuje się jednym ze znanych sposobów, na przykład metodą stroboskopową lub za pomocą fotoelementu zlicza-

jącego przesunięcia kątowe tego pierścienia, pomiaru przyspieszenia kątowego i następnie wyznacza się wartość momentu tarcia na podstawie znanej zależności fizycznej.

42k

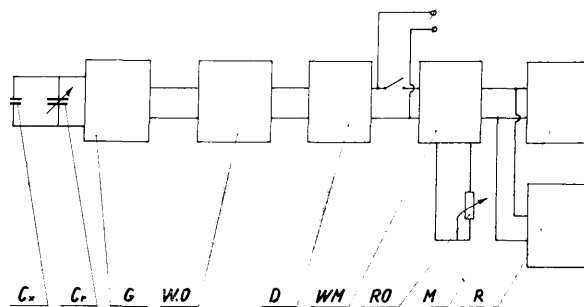
(P. 159589)

16.12.1972.

Wyższa Szkoła Inżynierska, Białystok (Adam Bał, Bolesław Borkowski).

Urządzenie do bezstykowego pomiaru przemieszczeń statycznych i kinetycznych elementów drgających w podwyższonych temperaturach, znamienny tym, że:

- zastosowano czujnik pojemnościowy do bezstykowego pomiaru przemieszczeń statycznych i kinetycznych w temperaturach podwyższonych,
- zastosowano kompensację zmian pojemności czujnika wynikającą ze zmian stałej dielektrycznej ϵ czujnika pod wpływem temperatury.

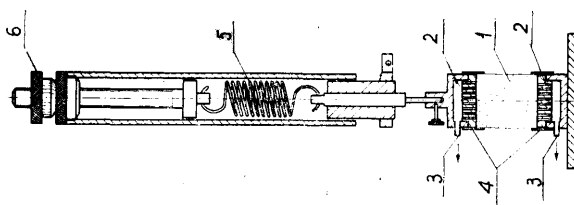
42k

(P. 159669)

20.12.1972.

Akademia Rolnicza, Warszawa (Wojciech Wolski, Andrzej Fürstenberg).

Aparat do badania wytrzymałości gruntu na rozciąganie, znamienny tym, że siły rozciągające przekazywane są na próbkę poprzez podciśnienie, wytworzone w perforowanych filtrach znajdujących się przy dolnej i górnej podstawie próbki.

42k

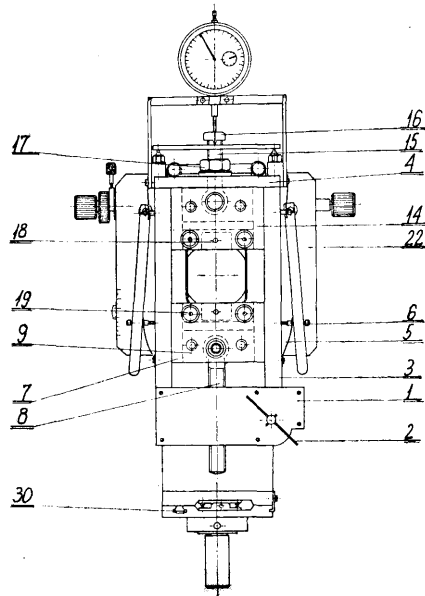
(P. 159672)

20.12.1972.

Biuro Projektów Przemysłu Gumowego „Stomil”, Warszawa Centralne Laboratorium Oponiarskie „Stomil”, Poznań (Stanisław Lipiński, Janusz Lewandowski, Ryszard Turski).

Urządzenie do badania opon wyposażone w wymienną warstwę nawierzchni drogowej, z którego obudową jest połączone jarzmo, w którym jest przesuwany osadzony i połączony z siłownikiem uchwyt z łożyskową osią połączoną z hamulcem o regulowanym momencie hamującym, znamienne tym, że w rowkowych kółkach (6) łożyskowanych w dwu rzędach w płycie (4), opierają się prowadnice (7) płyty (8), w którą jest wkręcona łożyskowana w obudowie (1) pociągowa śruba (9) której jeden koniec jest połączony ze źródłem napędu, natomiast w płycie (11), której czop (10) jest połączony obrotowo z płytą (8) i przez którego oś przechodzi pionowa oś uchwytu (22), są łożyskowane kółeczka (12), zaś na obwodzie płyty (11) znajduje się wycinek ślimacznicy (13) zazębiającej się z łożyskowanym w obudowie (1) ślimakiem (14) którego jeden koniec jest połączony ze źródłem napędu, przy czym jeden koniec pociągowej śruby (5) wkręconej w płytę (4) i łożyskowanej w obudowie (1) jest połączony ze źródłem napędu, zaś drugi jej koniec, jak również drugi koniec pociągowej śruby (9) i drugi koniec ślimaka (14) są połączone z indywidualnymi miernikami (18) siły, oraz poprzez przekładnię (19) z indywidualnymi miernikami (20) odkształceń, podczas gdy na prowadnicach (3) płyty (4) opierają się dwa rzędy szeregowo łożyskowanych w obudowie (1) rowkowych kółkach (2), których osie tworzą w poziomym rzucie z osiami rowkowych kółek (6) kąt prosty.

górnej szczęki (14) jest przymocowana maskownica (32), a stolik (22) jest zamocowany obrotowo na korpusie (27) i zaciskany zaciskiem (28).

42k

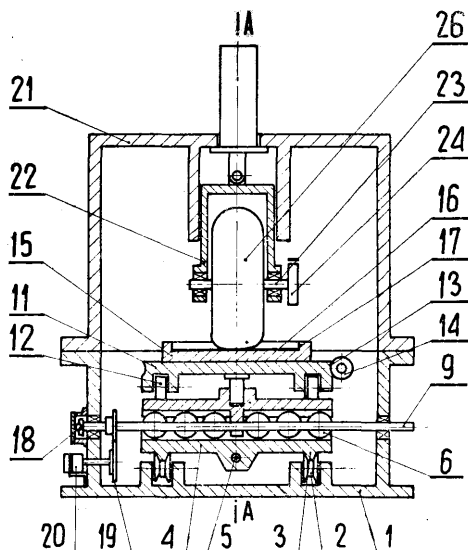
(P. 159803)

23.12.1972.

Patent dodatkowy do patentu głównego nr 65826

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków (Henryk Filcek, Tadeusz Vyrul, Zdzisław Kłeczek, Franciszek Skudrzyk).

Elastooptyczny przyrząd do pomiaru podporności stojaków, według patentu głównego nr 65 826, zawierający trzy czujniki elastooptyczne, równomiernie rozmieszczone na obwodzie przyrządu, znamienne tym, że czujniki (3) w postaci szklanych walców z otworem (4) lub bez, usytuowane są pod kątem 10° do 30° do podstawy (8) przyrządu, przy czym przyrząd ma w swej górnej części przegub kulisty (6).

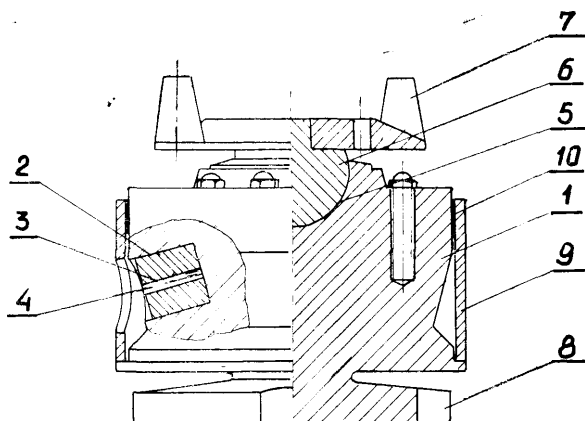
42k

(P. 119685)

20.12.1972.

Politechnika Wrocławska, Wrocław (Stefan Pilcer, Jerzy Ziaja, Józef Leśniak).

Mikrozrywarka do pomiaru przestrzennego stanu odkształcenia w pojedynczych krystalitach materiału polikrystalicznego na dyfraktometrze składająca się z korpusu, na którym jest umocowany krzyżowy stolik z urządzeniem rozciągającym próbkę oraz wyposażona w czujnik sprężynowy, znamienne tym, że dolna część korpusu (27) jest zamocowana na uchwycie (29) za pomocą przesuwnej urządzenia napędzanego pokrętelem (31), a w dolnej szczęki (7) urządzenia rozciągającego jest zamocowana regulacyjna śruba (11), natomiast w górnej części urządzenia rozciągającego jest połączone przegubem (20) ze stolikiem (22), na którym jest naklejona kątowna podziałka (23) i zamocowany aretaż (24) przy czym do dolnej szczęki (7) lub

42k

(P. 159824)

28.12.1972.

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Robót Inżynierskich, Zabrze, Polska (Stefan Orzół, Walery Szadurski, Józef Niemiec).

Akustyczny i/lub optyczny sygnalizator ostrzegawczy obsuwania ścian wykopów ziemnych, zwłaszcza wąskoprzestrzennych wykopów ciągłych. Tekst zgłoszenia i rys. zamieszczono w kl. 74c, na str. 153.

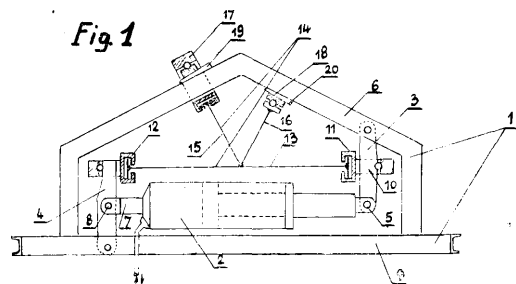
42k

(P. 159919)

29.12.1972.

Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Konstrukcji Metalowych „MOSTOSTAL”, Warszawa, Polska (Zygmunt Sekuła).

Urządzenie do badania wytrzymałości węzłów kratownic płaskich, zawierające ramę o kształcie wieloboka i uchwyty przegubowe, znamienne tym, że siłownik hydrauliczny (2) umieszczony wewnątrz ramy (1) jest umocowany obrotowo z jednej strony zakończeniem tłoczyska (5) do dolnego końca dźwigni (3), umocowanej obrotowo swym górnym końcem do pochyłego boku (6) ramy (1), a z drugiej przeciwległej strony jest umocowany obrotowo swym zakończeniem korpusu (7) do punktu mocowania (3) na dźwigni (4), umocowanej obrotowo swym dolnym końcem do poziomego pasa (9) ramy (1), przy czym na górnym zakończeniu dźwigni (4) oraz w punkcie mocowania (10) na dźwigni (3) są osadzone uchwyty (11, 12) z przegubami kulowymi, a odpowiednio dobrane punkty mocowania (8, 10) zakończenia (7) korpusu siłownika (2) na dźwigni (4) i uchwytu (11) na dźwigni (3) zapewniają rozkład siły poziomej F wywołanej przez siłownik (2) na dwie siły składowe P_1 i P_2 pozostające do siebie w z góry ustalonym stosunku K .

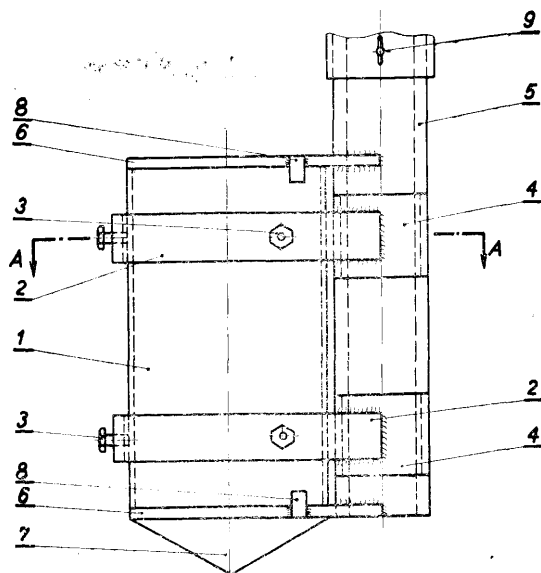
421

(P. 152501)

27.12.1971.

Przedsiębiorstwo Specjalistyczne Górnictwa Surowów Chemicznych „Hydrokop” Zakład Doświadczalny. Kraków, Polska (Adam Pankiewicz, Kazimierz Marzec).

Urządzenie do poboru prób gruntów o nienaruszonej strukturze i konsystencji płynnej lub miękkoplastycznej a szczególnie do poboru prób tworzywa uszczelniającego przy wykonywaniu ekranów przeciwwfiltracyjnych, znamienne tym, że zawiera wymienny cylinder (1) osadzony za pomocą śrub (3) w dwóch pierścieniach (2) połączonych z tulejami (4) osadzonymi obrotowo na żerdzi (5), przy czym żerdź posiada przymocowane dwie pokrywy (6) rozstawione w odległości odpowiadającej wysokości cylindra, które przez obrót żerdzi zamykają lub otwierają cylinder.

421

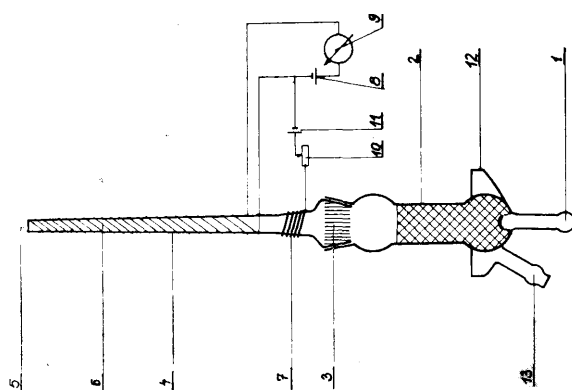
(P. 156647)

11.07.1972.

Zakłady Pomiarowo-Badawcze Energetyki „Energo-pomiar”. Gliwice, Polska (Romuald Chruściel, Zbigniew Szpetman).

Uniwersalny przetwornik elektrochemiczny z krótkim czasem odpowiedzi do pomiaru małych dawek gazowych zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, w postaci pionowej kapilary z umieszczonymi na wewnętrznej powierzchni elektrodami pomiarowymi po których spływa grawitacyjnie roztwór reakcyjny, znamienne tym, że roztwór reakcyjny doprowadzany jest przez górny otwarty koniec kapilary, a kapilara umieszczona jest bezpośrednio w analizowanym powietrzu.

Uniwersalny przetwornik elektrochemiczny według zastrz. 1 znamienne tym, że na dolnej części kapilary, poniżej elektrod pomiarowych, umieszczona jest elektroda dodatkowa, która z jedną z elektrod pomiarowych tworzy pomocniczy obwód skracający czas odpowiedzi.

421

(P. 156837)

20.07.1972.

Instytut Chemii Przemysłowej, Warszawa (Danuta Ciecierska-Stokłosa, Mirosława Dyl, Maria Głuzińska, Krystyna Gorczyńska, Stanisław Gralak, Krystyna Kijewska, Stanisław Kurowski, Elżbieta Maciejewska, Anna Piotrowska, Janina Świętosławska, Hanna Walęziak, Alicja Wokrojowa, Zyta Wołosz, Kazimierz Ziębora).

Sposób oznaczania zawartości wodorotlenku kumenu, kumenu i produktów rozpadu wodoronadtlenku kumenu w mieszaninach powstających podczas przemysłowego utleniania kumenu do wodoronadtlenku kumenu w oparciu o pomiar gęstości, znamienne tym, że w oparciu o pomiary gęstości dla szeregu mieszanin z instalacji, w ściśle określonej temperaturze, z precyzją $\pm 0,002$ do $0,0002$ oraz o wystarczająco dokładne oznaczenie składu tych próbek i stosunku w nich wodoronadtlenku do produktów rozpadu, wykonuje się wykresy kalibracyjne zależności gęstości od stężenia wodoronadtlenku kumenu, a następnie układa się tablice zależności gęstości od zawartości podstawowych składników w mieszaninach, po czym z instalacji przemysłowej pobiera się próbki mieszaniny, wykonuje pomiar gęstości w ściśle określonej temperaturze i na podstawie tablic odczytuje zawartość wodoronadtlenku kumenu, kumenu i produktów rozpadu.

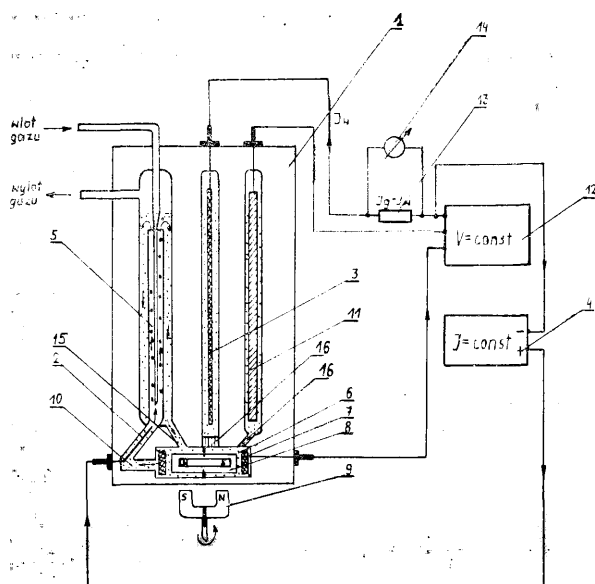
421

(P. 156841)

20.07.1972.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego. Gliwice, Polska (Jerzy Strojek, Zbigniew Udziel, Jerzy Żak, Romuald Chruściel).

Sposób określania zawartości niektórych składników mieszanin gazowych za pomocą reakcji określającego składnika gazowego z wytworzonym w roztworze na drodze elektrolizy lub reakcji chemicznej od-

czynnikiem znamieny tym, że proces elektrowędrucji lub elektrowędrucji odczynnika pozostającego w roztworze po reakcji tego odczynnika z gazem w kolumnie absorpcyjnej prowadzi się na elektrodzie, której potencjał jest utrzymywany na stałej i określonej wartości za pomocą znanych urządzeń elektronicznych, w warunkach intensywnego mieszania i wymuszonego, stałego przepływu roztworu w przestrzeni przy elektrodowej.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że naczynko pomiarowe (1) zawiera elektrodę pracującą (7) o kształcie cylindrycznym umieszczoną w szczelinie utworzonej przez wirnik (8) sprzężony z silnikiem napędzającym i ściankę przestrzeni (6) elektrody pracującej również kształtu cylindrycznego, z której wyprowadzony jest stycznie do obwodu kanał (10) połączony z kolumnką absorpcyjną (5), której kanał wylotowy (15) połączony jest z przestrzenią (6) elektrody pracującej.

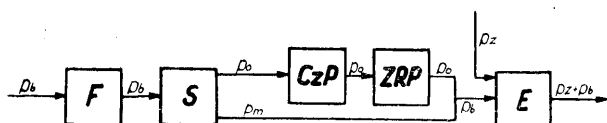
421

(P. 158925)

17.11.1972.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego Zakład Doświadczalny Telemechaniki Górniczej „Elektrometal”, Cieszyn (Fryderyk Regel).

Sposób odwodnienia analizowanego gazu w układzie zawierającym filtr, skraplacz, czujnik pomiarowy, zawór regulacji przepływu i eżektor znamieny tym, że gaz badany (p_b) po przejściu przez filtr (F) i skraplacz (S) rozdziela się na dwa kanały, z których jeden zawiera zawór regulacji przepływu (ZRP), przy czym gaz odwodniony (p_o) przechodzi jednym kanałem przez czujnik pomiarowy (CzP) natomiast gaz mokry wraz ze skroplinami (p_m) drugim kanałem, po czym gazy z obu kanałów połączone w węzle W przekazuje się do eżektora E, który wymusza przepływ gazu (p_b) w układzie usuwając na zewnątrz w sposób ciągły gaz wraz ze skroplinami ($p_z + p_b$).

421

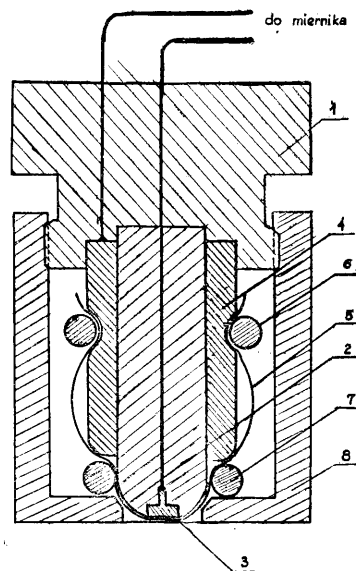
(P. 158957)

20.11.1972.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice (Jan Izidorczyk, Walery Miśniakiewicz, Krystyna Raszka, Edmund Romer).

Membranowy czujnik elektrochemiczny do określania ciśnienia cząsteczkowego tlenu w gazach składający się z dwóch elektrod, elektrolitu i membrany,

znamieny tym, że elektrody (3) i (4) są oddzielone od siebie materiałem elektroizolacyjnym (2) a połączenie elektrolityczne między tymi elektrodami (3), (4) stanowi warstwa bardzo cienkiego i stałej grubości filmu elektrolitu w postaci roztworu o dużej lepkości, przy czym powierzchnia czołowa katody (3) i przykatodowa część materiału elektroizolacyjnego (2) jest tak wykształcona by umożliwiała równomierny dościsł membrany (5) do tej powierzchni za pomocą elementu elastycznego (7).

421

(P. 158963)

20.11.1972.

Uniwersytet Jagielloński Instytut Chemii, Zakład Chemii Fizycznej i Elektrochemii, Kraków (Zdzisław Szegłowski, Bolesław Waligóra).

Sposób ilościowego oznaczania własności i jakości detergentów i dyspergatorów jako dodatków uszlachetniających oleje silnikowe, znamieny tym, że zastosowano elektroforezę szlamów w oleju zawierającym badane dodatki w stałym polu elektrycznym wytworzonym w oleju między płasko-równoległymi elektrodami metalowymi pokrytymi bibułą filtracyjną.

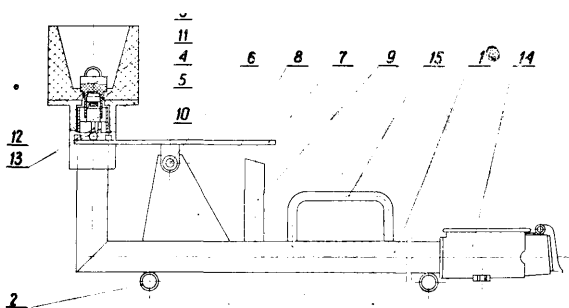
42l

(P. 159078)

21.11.1972.

Huta im. Lenina, Kraków (Jan Kmak, Stanisław Woron, Jerzy Machniewicz, Andrzej Piliński, Bogusław Bieda, Bohdan Kołomyjski).

Urządzenie do oznaczania węgla w stali metodą pomiaru temperatury likwidus krzepnącej próbki, znamiennie tym, że pomiarowa wlewniczka (3) wykonana jest z grafitu i posiada w dnie (4) otwór (10), w którym umieszcza się wymienny termometryczny czujnik (11), przy czym pomiarową wlewniczkę (3) ustawiono na talerzowym podnośniku (5) w ten sposób, że styki termometrycznego czujnika (11) łączą się z elektrycznym zestykiem (12) zabudowanym centrycznie w pionowej części pomiarowego stojaka (1).

421

(P. 159086)

24.11.1972.

Huta Baildon, Katowice (Krystyna Gralewska, Jan Słaboń).

Sposób oznaczenia chromu w stali i stopach w środowisku jonów przeszkadzających, znamiennie tym, że do rozpuszczonej próbki stali lub stopu dodaje się roztwór soli niklu w ilości nie mniej niż 0,25 g niklu na każde 100 ml analizowanego roztworu.

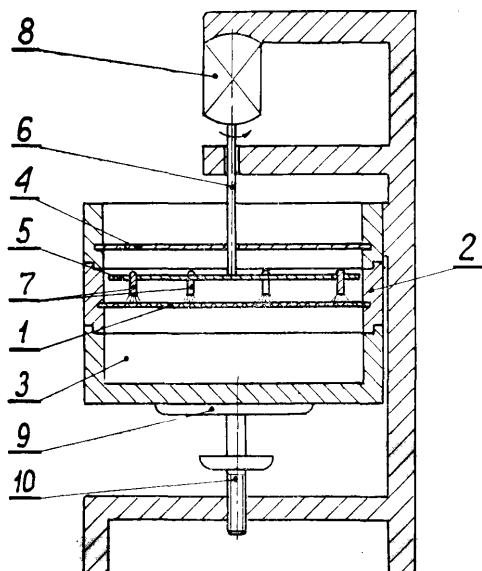
42l

(P. 159385)

8.12.1972.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, (Bronimira Mieszczak, Henryk Wencel).

Laboratoryjny przesiewacz pyłów z napędem mechanicznym, znamiennie tym, że ma nad nieruchomym poziomym sitem (1) umieszczoną poziomą obrotową gwiazdę (5) napędzaną mechanicznie, do ramion której są przymocowane pędzle (6) służące do mieszania materiału znajdującego się na powierzchni sitowej.

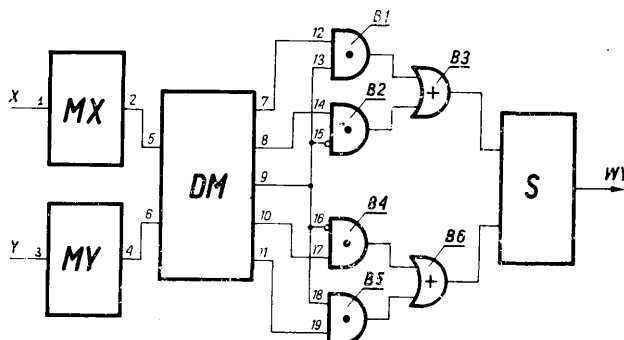
42m

(P. 157139)

5.08.1972.

Przemysłowy Instytut Telekomunikacji, Warszawa (Józef Bielski, Janusz Kłosiński).

Układ do pierwiastkowania sumy kwadratów przetwarzanych sygnałów, w skład którego wchodzi układ modułujący, układ decyzyjno-mnożący, bramki iloczynowe, bramki sumacyjne i sumator znamiennie tym, że wyjścia (2) i (4) układów modułujących (MX) i (MY) są połączone z wejściami (5) i (6) układu decyzyjno-mnożącego (DM) przy czym wyjście sterujące (9) układu (DM) jest połączone z wejściami sterującymi (13, 15, 16, i 18) bramek iloczynowych (B1, B2, B4 i B5), zaś wyjście informacyjne (7) tego układu jest połączone z wejściem informacyjnym (12) bramki (B1), wyjście informacyjne (8) z wejściem informacyjnym (14) bramki (B2), wyjście informacyjne (10) z wejściem informacyjnym (17) bramki (B4), a wyjście informacyjne (11) z wejściem informacyjnym (19) bramki (B5), natomiast wyjścia bramek (B1) i (B2) są połączone z wejściami bramki sumacyjnej (B3), której wyjście jest połączone z jednym z wejść sumatora (S), zaś wyjścia bramek (B4) i (B5) są połączone z wejściami bramki sumacyjnej (B6), której wyjście jest połączone z drugim wejściem sumatora (S), na wyjściu którego otrzymuje się przybliżoną wartość pierwiastka z sumy kwadratów wartości sygnałów wejściowych, podawanych na wejścia (1) i (3) układów modułujących (MX) i (MY).

42m

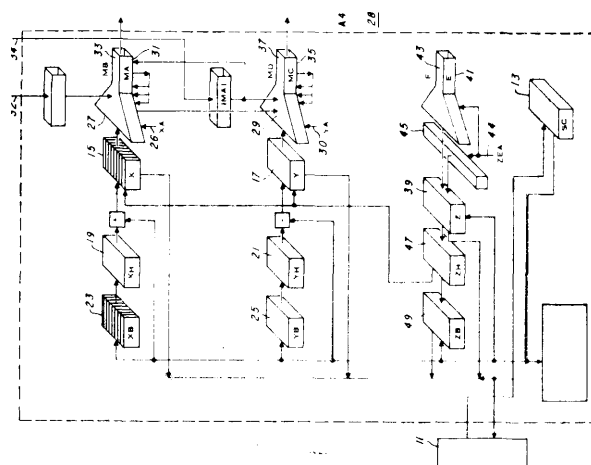
(P. 157556)

2.09.1972.

Pierwszeństwo. 2.09.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Texas Instruments Incorporated, Dallas, Stany Zjednoczone Ameryki (Carroll Ray Hall).

Maszyna matematyczna z programem pamiętanym, zawierająca pamięć, buforową jednostkę pamięciową i arytmometr, znamiennie tym, że wymieniona buforowa jednostka pamięciowa zawiera środki do rejestrowania danych, które mogą być przetwarzane w wy-

mienionym arytmometrze, środki do rejestrowania pośredniego danych odbieranych z wymienionej pamięci oraz środki do wytwarzania w wymienionej pamięci danych dla powtarzania danych rejestrowanych w wymienionych środkach do rejestrowania pośredniego.

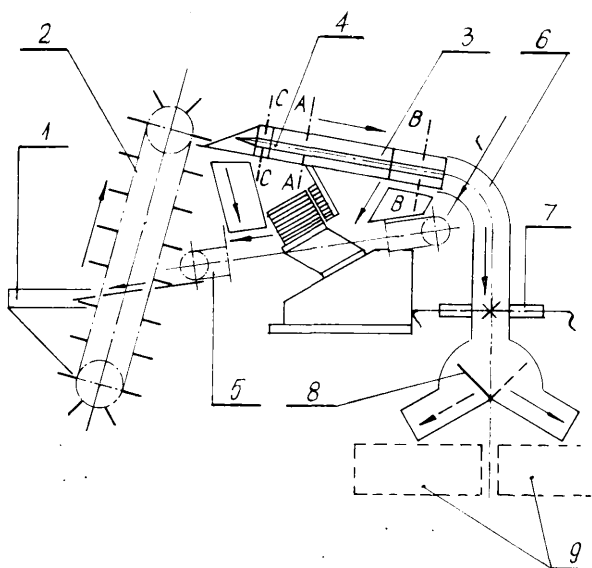
42m⁷

(P. 158822)

14.11.1972.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Przemysłu Spożywczego „Spomasz”, Warszawa (Marian Zembruski, Tadeusz Turkowski, Czesław Eysymontt, Zbigniew Wittecki).

Urządzenie do liczenia pieczywa drobnego składające się z kosza zasypowego współpracującego z podajnikiem szczelinkowym rynny wibracyjnej, rynny spadkowej oraz przenośnika taśmowego, znamienne tym, że powierzchnie boczne rynny wibracyjnej (3) mają karby (4) z wierzchołkami skierowanymi do wewnątrz rynny i ciągnącymi się przez całą długość tych ścian służącymi do zorientowania bułek „na płask” na rynnie wibracyjnej (3), oraz mają dwa wycięcia usytuowane na początku i końcu rynny w celu odprowadzenia nadmiaru bułek na podajniki powrotne (5).

42m

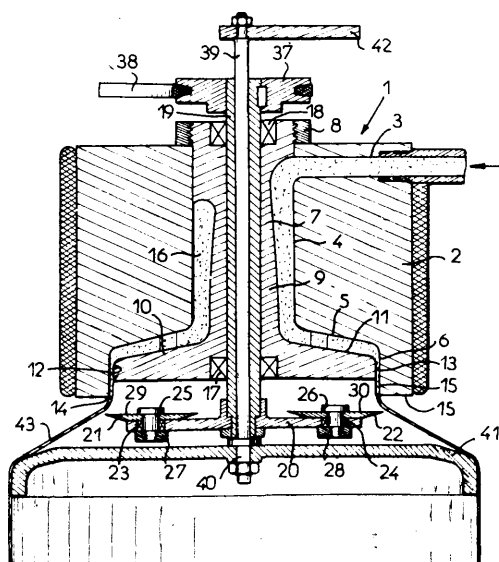
(P. 159346)

2.12.1972.

Pierwszeństwo: dla zastrz. 1—3, 5 i 9 2.12.1971 dla zastrz. 4 i 6-8 16.11.1972 Francja

Maurice Labarre, Boulogne, Francja.

Urządzenie do wytwarzania kształtowników perforowanych zwłaszcza w postaci rury lub siatki, przez

wyciskanie tworzywa sztucznego, a w szczególności tworzywa termoplastycznego, posiadające cylindryczną głowicę wyciskającą ze szczeliną okrągłą przeznaczoną do uzyskania kształtownika rurowego o ścianie pełnej oraz zespół do wykonania w niej otworów które zostają następnie powiększone przez rozciąganie poprzeczne i/lub wzdłużne powłoki, znamienne tym, że ma jeden lub szereg radełkowanych lub zębatych krążków (21, 22) napędzanych obrotowo dookoła osi matrycy wyciskającej w ten sposób, że zęby krążków (21, 22) przechodzą przez ściankę powłoki rurowej (43), po wyjściu jej ze szczeliny (14).

42m

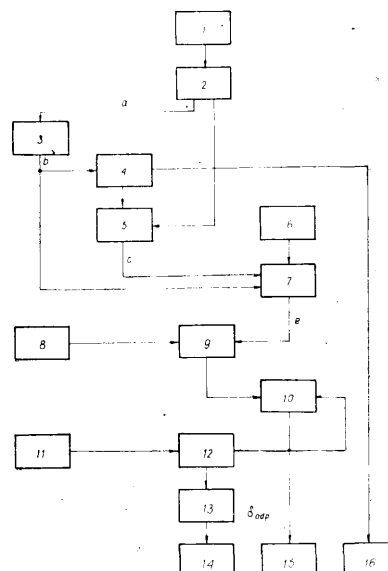
(P. 159508)

13.12.1972.

Zakład Doświadczalny przy Przemysłowym Instytucie Telekomunikacji, Warszawa (Zbigniew Łukasiewicz, Wacław Biwan).

Sposób pomiarów dokładności konwertera znamien-ny tym, że pomiary dokonuje się przy pomocy pomiaru czasu między kolejnymi zmianami sygnału cyfrowego konwertera, określonymi rozdzielnością konwertera kątowno-cyfrowego, obracając wałek konwertera stabilnym układem napędowym, sumuje się ilość impulsów stabilnego generatora impulsów pomiędzy kolejnymi zmianami sygnału cyfrowego konwertera, uzyskaną sumę impulsów porównuje się zadaną wartością ilości impulsów przypadającą na jedną zmianę sygnału cyfrowego konwertera, uzyskaną różnicę impulsów pomiędzy wartością zadaną i zmierzoną sumuje się algebraicznie, porównuje się zadaną dopuszczalną algebraiczną sumą błędów oraz rejestruje się ilości przypadków przekroczenia dopuszczalnej algebraicznej sumy błędów podziału i algebraiczną sumę błędów po pełnym obrocie wałka konwertera (Fig 2).

Przyrząd do stosowania sposobu wg zastrzeżenia 1 znamien-ny tym, że badany konwerter (2) połączony jest ze stabilnym układem napędowym (1), detektorem zmian sygnału cyfrowego (3) i detektorem pełnego obrotu (5), detektor zmian sygnału cyfrowego połączony jest z licznikiem zmian sygnału cyfrowego (4) i licznikiem impulsów (7), do którego przyłączony jest generator impulsów (6) oraz detektor pełnego obrotu (5) sumator (9) połączony jest z licznikiem impulsów (7) oraz nastawnikiem (8) zadanej ilości impulsów na jedną zmianę sygnału cyfrowego, wartość różnicy ilości impulsów uzyskana w sumatorze (9) jest algebraicznie dodawana w sumatorze (10) i wyświetlana na wskaźniku (15), sumator (12) połączony jest z nastawnikiem (11) dopuszczalnej wartości algebraicznej sumy błędów podziału, sumatorem (10) i licznikiem (13) zliczającym przypadki przekroczenia dopuszczalnej wartości algebraicznej sumy błędów podziału, które są wyświetlane na wskaźniku (14), wskaźnik (16) połączony jest z licznikiem (4) zmian sygnału cyfrowego konwertera.

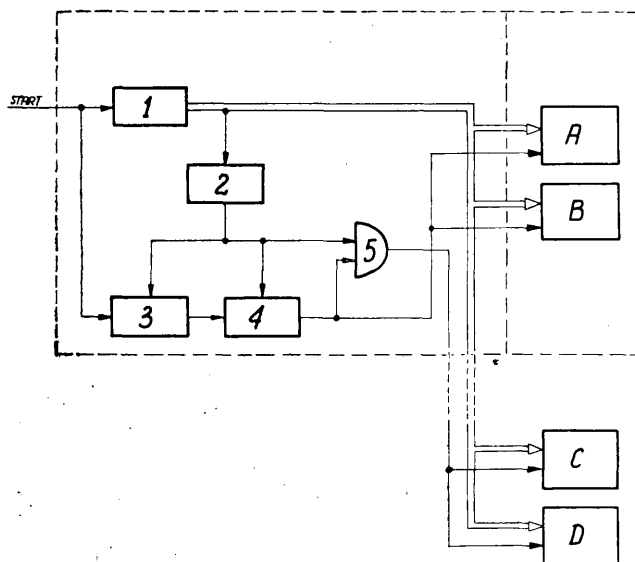
42m

(P. 159621)

18.12.1972.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów, Warszawa, Polska (Henryk Orłowski).

Układ wybierający w urządzeniu sprzęgającym komputer z obiektem sterowanym lub kontrolowanym działającym na zasadzie sprzężenia liniowego polegającego na równoległym połączeniu szeregu podzespołów buforowych z jedną częścią centralną, posiadający zespół wysyłający sygnały adresowe, znamienny tym, że ma zespół (2) wykrywający co najmniej dwie grupy adresów, sterujący układem opóźniającym (3) o zmiennym czasie opóźnienia i połączonym z nim generatorem (4) impulsów próbkujących o zmiennej szerokości i układ bramkujący (5) włączony pomiędzy wyjścia układu opóźniającego (3) i generatora (4) a wejścia podzespołów buforowych (C, D), przy czym układ opóźniający (3) i generator (4) wytwarzają opóźnienie i impulsy próbkujące o zmiennej szerokości w co najmniej dwóch zakresach, a podzespoły buforowe są połączone w zespoły (A i B), (C i D) w zależności od wymaganych parametrów czasowych impulsu **próbkującego.**

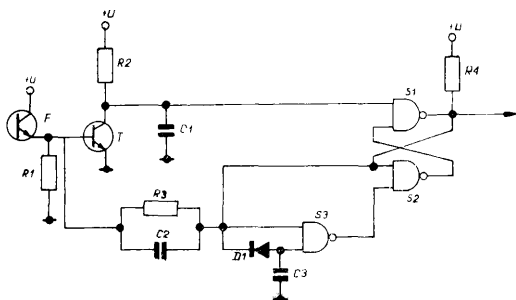
42m

(P. 159720)

21.12.1972.

Zakłady Mechaniczno-Precyzyjne „MERA-Błonie”, Błonie (Zbigniew Naotyński, Jan Broda, Marian Gronek, Jan Solarz, Mieczysław Ziolkowski).

Układ formowania sygnału dziurki prowadzącej w czytniku perforowanego nośnika informacji, znamienny tym, że zastosowano w nim dodatnie sprzężenie zwrotne typu RC między przerzutnikiem monostabilnym a wejściem wzmacniacza odczytu sygnału dziurki prowadzącej.

42o

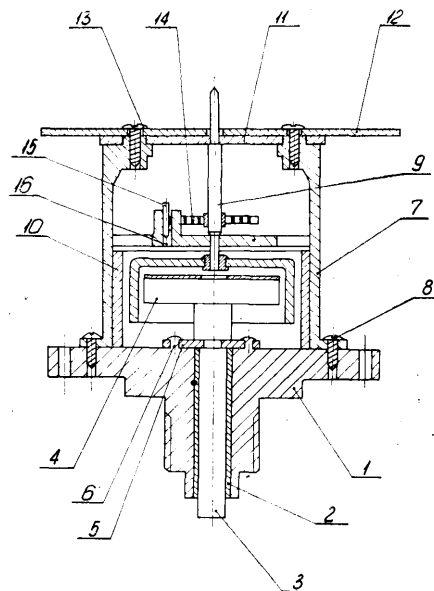
(P. 158772)

9.11.1972.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów, Warszawa, Polska (Grzegorz Swiderski).

Mechanizm tachometru magnetycznego, znamienny tym, że jest wyposażony w korpus (1) i szkielet (7)

wykonane z tworzywa sztucznego połączonych między sobą za pomocą wkrętów samogwintujących (13).

42r¹

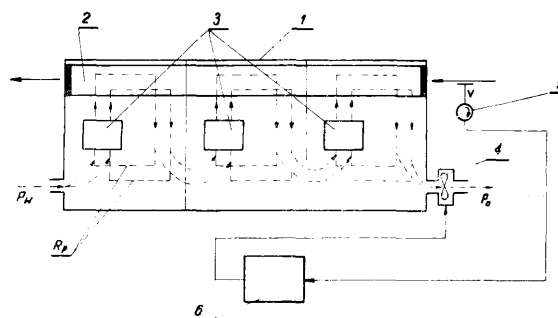
(P. 153156)

28.01.1972.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów, Oddział w Łodzi, Łódź (Edward Kącki, Józef Spirnek, Jerzy Niewirowski, Zdzisław Kulczyński).

Sposób zwiększenia wydajności procesu suszenia konwekcyjnego materiału w postaci przesuwającej się taśmy, znamienny tym, że regulację suszarki realizuje się za pomocą układu regulacji ekstremalnej.

Sposób zwiększenia wydajności według zastrz. 1 i 2 znamienny tym, że sygnałem wejściowym regulatora jest prędkość przesuwu materiału, a sygnałem wyjściowym jest natężenie przepływu powietrza odlotowego lub natężenie powietrza wlotowego.

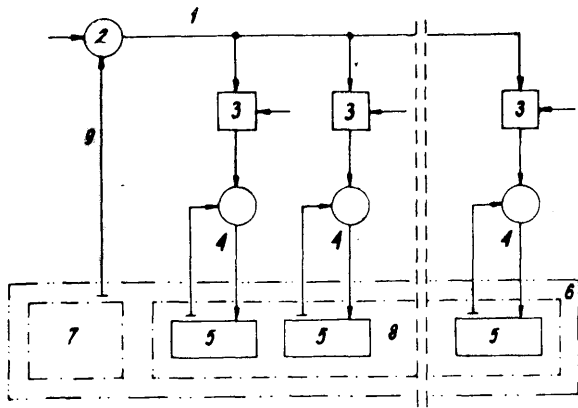
42r¹

(P. 158876)

16.11.1972.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów, Warszawa, Polska (Krzysztof Abramowski, Tomasz Mańkowski, Ryszard Sawwa, Ryszard Sobczak).

Sposób sterowania obiektem o wielu urządzeniach technologicznych posiadających dowolne charakterystyki statyczne lub/i dynamiczne umożliwiające wspólne sterowanie wszystkimi obiektami z możliwością indywidualnego zróżnicowania ich działania, znamienny tym, że poszczególne sygnały wyjściowe z nadrzędnego układu sterowania podlegają między wyjściem z nadrzędnego układu sterowania (2) a wejściami do pomocniczych układów sterowania (4) odpowiedniej modyfikacji fizycznej w modyfikatorach (3) co pozwala na właściwe indywidualne sterowanie poszczególnych technologicznych urządzeń (5) za pośrednictwem pomocniczych urządzeń sterujących (4).

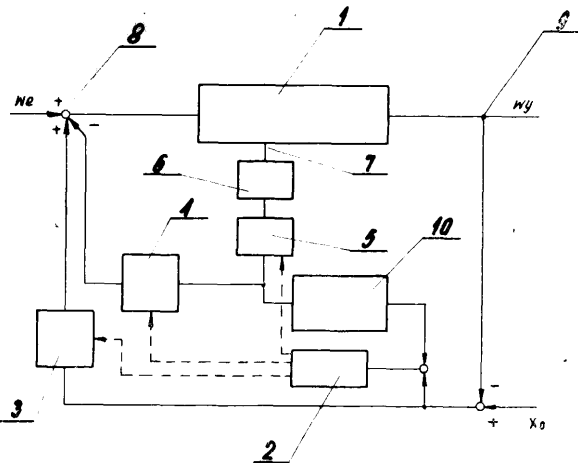
42r1

(P. 159242)

2.12.1972.

Instytut Badań Jądrowych, Warszawa, Polska (Tadeusz Wałęcki).

Układ regulacji obiektu zawierającego opóźnienie transportowe, znamienny tym, że zawiera dwie pętle regulacji: główną (1, 9, 3, 8) i dodatkową (1, 7, 6, 5, 4, 8) pracującą naprzemiennie zależnie od miejsca powstawania zakłóceń, przy czym pętla główna włączona jest w czasie pracy pomiędzy wyjściem (9) a wejściem (8) obiektu, a pętla dodatkowa włączona jest w czasie pracy pomiędzy dodatkowym punktem pomiarowym (7) i wejściem obiektu (8) oraz układ regulacji zawiera układ przełączający (2) sterowany różnicą sygnałów z wyjścia obiektu (9) i z dodatkowego punktu pomiarowego (7) włączający do pracy naprzemiennie wspomniane pętle regulacji.

42r1

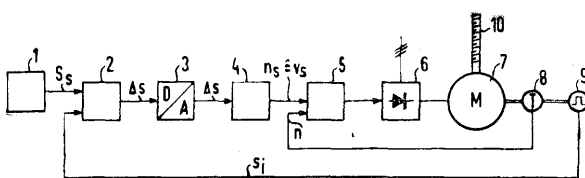
(P. 159708)

20.12.1972.

Pierwszeństwo: 15.01.1972 - Niemiecka Republika Federalna

Siemens Aktiengesellschaft, Monachium, Niemiecka Republika Federalna (Hubert Bornhorst).

Układ zasilania elektrycznego silnika obrabiarki z automatyczną regulacją prędkościową znamienny tym, że regulator położenia (2) połączony jest z regulatorem prędkości (5) za pośrednictwem członu liczącego (4) o parabolicznej charakterystyce wielkości wyjściowej w stosunku do wejściowej.

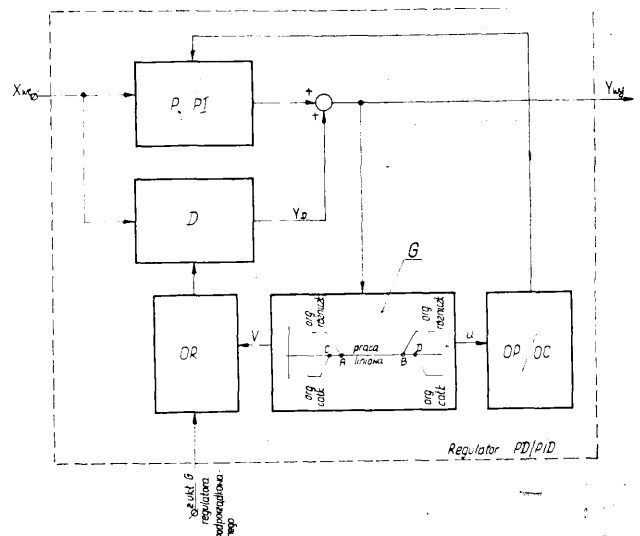
42r1

(P. 159815)

27.12.1972.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów, Warszawa (Piotr Jabłoński, Zbigniew Pietrusiński).

Elektryczny regulator ciągle PD/PID z układem ograniczenia różniczkowania, znamienny tym, że jest wyposażony w człon progowy (G) sterujący członem ograniczenia całkowania lub ograniczenia sygnału wyjściowego (OP/OC) oraz członem ograniczenia wartości sygnału różniczkowania (OR) w kierunku zmniejszenia co do bezwzględnej wartości sygnału różniczkowania (Y_D) tak, że sygnał wyjściowy (Y_{wy}) regulatora nie przekracza wartości granicznych, przy czym sygnał powodujący zadziałanie członu ograniczenia całkowania lub ograniczenia sygnału wyjściowego (OP/OC) zostaje wytworzony dopiero wówczas, gdy wielkość sygnału różniczkowania (Y_D) jest bliska zeru.

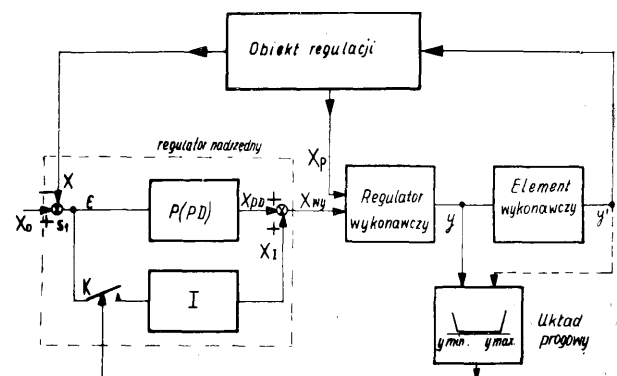
42r1

(P. 159816)

27.12.1972.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów, Warszawa (Piotr Jabłoński, Zbigniew Pietrusiński).

Urządzenie ograniczenia całkowania w układach regulacji kaskadowej z regulatorem nadrzędnym typu PI lub PID, znamienny tym, że jest wyposażone w układ progowy z nastawianymi lub stałymi progami (Y_{min}) i (Y_{max}), przy czym na wejście układu progowego podawany jest sygnał wyjściowy regulatora wykonawczego (Y) lub odpowiednio przetworzony sygnał (Y_i) położenia elementu wykonawczego i w klucz (K) włączony na wejściu członu całkującego (I) regulatora nadrzędnego i sterowany przez układ progowy w ten sposób, że odłącza sygnał uchybu regulacji (E) od wejścia członu całkującego (I), gdy sygnał wyjściowy układu progowego jest mniejszy od (Y_{min}) lub większy od (Y_{max}) i włącza sygnał uchybu regulacji (E) na wejście członu całkującego (I) gdy sygnał wyjściowy układu progowego zawiera się między (Y_{min}) i (Y_{max}).

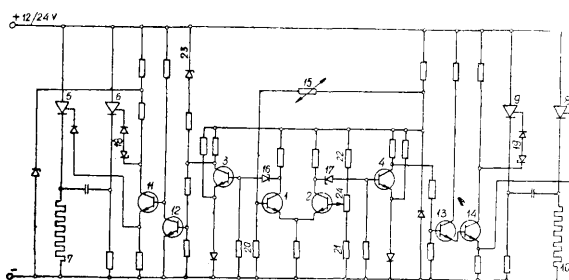
42r²

(P. 159262)

4.12.1972.

Wytwórnia Aparatów Termoelektrycznych „Horyzont” Spółdzielnia Pracy, Kraków, Polska (Tadeusz Bartoniczek, Eugeniusz Horoszkowski, Józef Liśkiewicz, Józef Policht, Krzysztof Rutkowski).

Bezstykowy układ stabilizacji temperatury zwłaszcza dla ciepłarek dla wężniaków zasilany prądem stałym 12V lub 24V, znamienny tym, że stabilizacja nastawionej temperatury dokonywana jest za pomocą dwu niezależnych grzejników (7 i 10) włączanych i wyłączanych łącznikami tranzystorowymi (5 i 6) dla grzejnika (7), a tranzystorami (9 i 8) dla grzejnika (10) przy czym oba łączniki sterowane są jednocześnie z regulatora temperatury zbudowanego z tranzystorów (1, 2, 3, 4), zaś czujnik (15) temperatury regulatora znajduje się w obwodzie sterującym tegoż regulatora przy czym **stabilizator** (23) krzemowy blokuje działaniem tyristorowego łącznika grzejnika (7) dla napięcia zasilania 24V zaś układ wyzwala łącznik tyristorowego grzejnika (10), składający się z tranzystorów (13 i 14) ustawiony jest na napięcie pracy 24V.

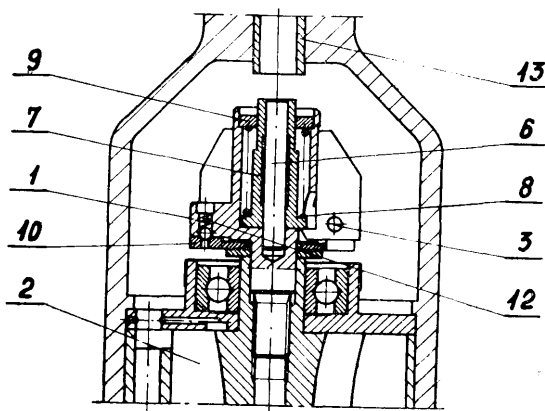
42r²

(P. 159517)

14.12.1972.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy „Hydropneumat” przy Zjednoczonych Zakładach „Archimedes”, Wrocław (Jan Galar, Mirosław Kopeć, Roman Charko).

Regulator ilości obrotów, zwłaszcza ilości obrotów ręcznych obrotowych narzędzi pneumatycznych wyposażony w przesuwany dławik umieszczony w osi korpusu regulatora i obracający się razem z nim, znamienny tym, że posiada selektor (10) z wyjęciami (11) oraz co najmniej dwa komplety ciężarków (4) i (5) różniących się masą, przy czym wyjęcia (11) selektora (10) są symetryczne do jego osi, wspólnej z osią regulatora.

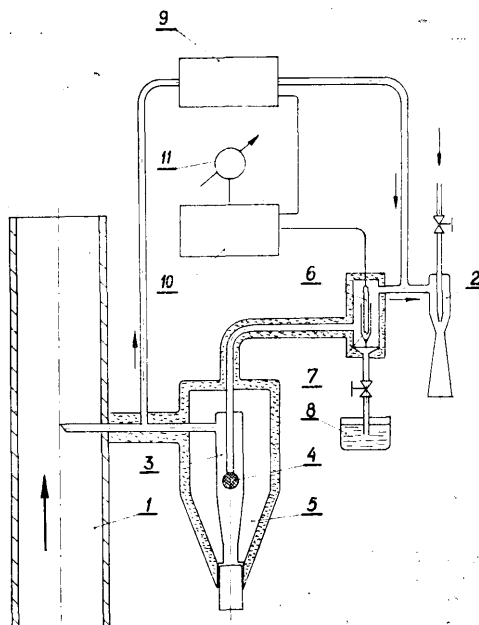
42r²

(P. 159613)

18.12.1972.

Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Wzbogacania i Utylizacji Kopalni „Separator”, Katowice (Stefan Kasprzyk, Stanisław Kasprowski).

Przyrząd do określania termicznej sprawności suszarek spalinowych np. węgla lub innych kopalni, znamienny tym, że obejmuje zespół pomiarowy złożony z psychrometru z termometrem mokrym (6) do określania udziału objętościowego H_2O w spalinach zasysanych z wylotowego kanału (1) suszarki, z analizatora spalin (9) do określania udziału objętościowego CO_2 ,

oraz z aparatury analogowej (10), która służy do dokonywania na bieżąco dzielenia wartości H_2O zmierzonej termometrem mokrym (6) przez wartość CO_2 zmierzoną analizatorem (9) i do wskazywania na skali (11), wywzorcowanej w funkcji ilorazu H_2O/CO_2 , bezpośrednio wartości termicznej sprawności suszarki, a w razie potrzeby do rejestrowania tej wartości.

Przyrząd według zastrzeżenia 1, znamienny tym, że jest wyposażony przed wlotem do psychrometru z termometrem mokrym (6) w stabilizator (5) utrzymujący na poziomie stałym temperaturę spalin zasysanych z wylotowego kanału (1) suszarki.

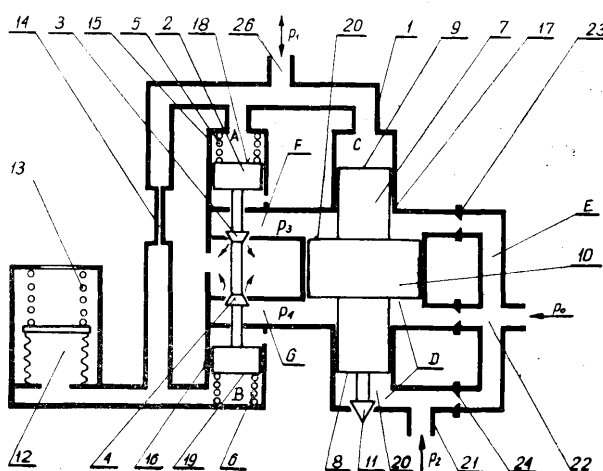
42r²

(P. 159786)

22.12.1972.

Zakłady Mechaniczne im. Gen. Karola Świerczewskiego, Przedsiębiorstwo Państwowe, Elbląg, Polska (Marian Koczub, Stefan Perycz).

Człon różniczkujący do układu regulacji prędkości obrotowej maszyn wirnikowych, zwłaszcza turbin parowych, składający się z suwaków w układzie dławików zwężkowych i komór znamienny tym, że między znaną pompą odśrodkową (26) wytwarzającą ciśnienie sygnału wejściowego (p_1), a znanym proporcjonalnym regulatorem prędkości obrotowej (27) jest umieszczony o działaniu ciągłym człon proporcjonalno-różniczkujący (25), którego powierzchnie czynne (17, 18) suwaka różnicowego (2), zawieszonego w cylindrach (14, 15) korpusu (1) na sprężynach (5, 6) lub innych elementach, współpracują z powierzchnią czynną (9) suwaka sumującego (7), przy czym są one połączone z akumulatorem (12) obciążonym sprężyną (13) oraz

z przewodem strumienia ciśnienia (p1) za pomocą kanału (20) przez zwężkę laminarną (14), zaś krawędź sterująca (3), usytuowana w komorze (F), oraz krawędź sterująca (4) znajdująca się w komorze (G) suwaka różnicowego (2) współpracują z powierzchnią czynną tłoka (10) suwaka sumującego (7), osadzonego w cylindrze (17), który rozdziela komorę (E) ciśnienia roboczego (po) na komorę (F i G) które są połączone z przewodem ciśnienia roboczego (po) za pomocą kanału trójdrożnego (22) przez zwężkę zasilającą (23), poza tym tłoczek (8) suwaka sumującego (7) jest zaopatrzony w krawędź sterującą (11), a komora (D) jest zasilana strumieniem ciśnienia roboczego (po) za pomocą kanału trójdrożnego (22) przez zwężkę zasilającą (24), która jest wyposażona w prostkę (21), doprowadzającą strumień ciśnienia sygnału wyjściowego (p2) do proporcjonalnego regulatora prędkości obrotowej (27) za pomocą przewodu lub innego elementu.

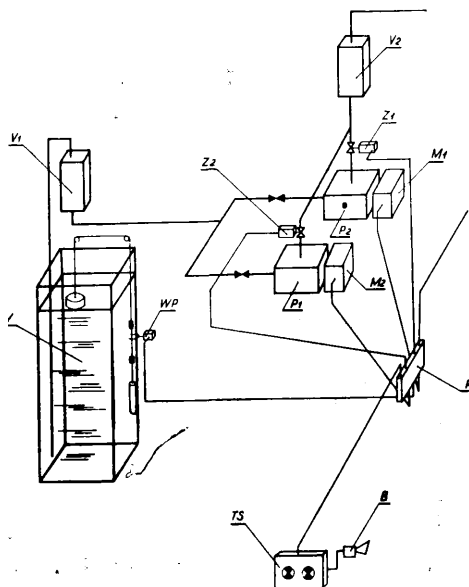
42r³

(P. 158706)

2.11.1972.

Biuro Projektowo-Technologiczne Przemysłu Motoryzacyjnego MOTOPROJEKT, Warszawa (Alfred Celman).

Przekątnikowo-stycznikowy cykliczny układ przełączający impulsowany znanym łącznikiem pływakowym, ciśnieniowym lub podobnym znamieny tym, że jego przekątniki pomocnicze bezzwłoczne (PA i PB) współpracują z przekątnikiem (P) powodującym przełączenie obwodów sterujących odbiornikami (S1 i S2) za pomocą swych styków pomocniczych (5—6, 9—11) zaś zabezpieczenie ciągłości pracy układu wynika z zastosowania dodatkowego przekątnika zwłocznego (PCzA i PCzB) w obwodzie sterowania każdego odbiornika, który łączy się ze stycznikiem (S1 lub S2) odbiornika aktualnie niepracującego.

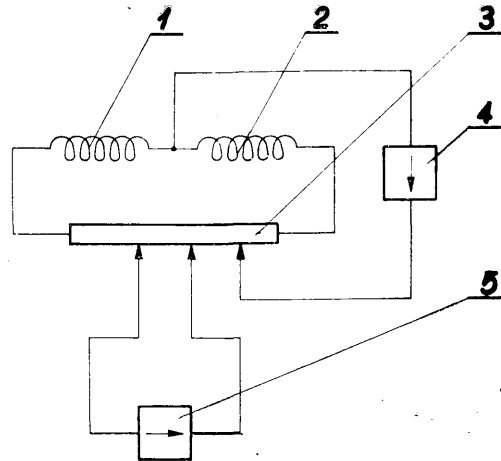
42r³

(P. 158771)

9.11.1972.

Instytut Techniki Ciepłej, Łódź, Polska (Andrzej Werner, Wojciech Marasek).

Układ sumatora sygnałów elektrycznych, znamieny tym, że zawiera dwie połączone szeregowo cewki (1) i (2), których skrajne wyprowadzenia zwarte są opornikiem (3) z przesuwными odczepami, a podlegające sumowaniu sygnały elektryczne (5) i (4) doprowadzone są do par. odczepów opornika (3) lub do jednego odczepu opornika (3) i punktu łączenia cewek (1) i (2).

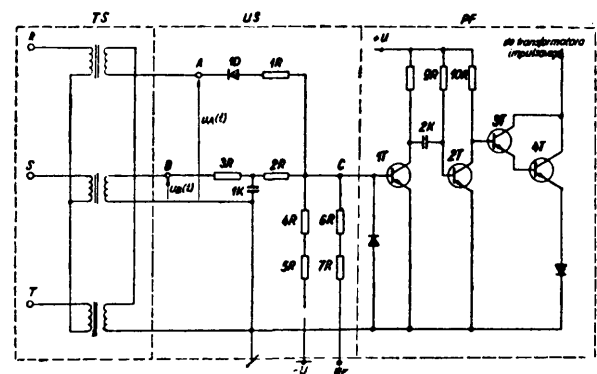
42r³

(P. 159192)

30.11.1972.

Pomorskie Zakłady Wytwórcze Niskiego Napięcia „Apator”, Toruń, Polska (Eugeniusz Christke, Jerzy Charzewski, Józef Rusiecki, Marek Kamiński).

Układ synchronizowany siecią do sterowania tyrystorów w regulatorach prądu stałego stosowanych zwłaszcza do układów napędowych złożony z trzech zasadniczych członów, transformatora, układu synchronizującego i przesuwników fazowych, znamieny tym, że układ synchronizujący (US) jest połączony z dwoma uzwojeniami napięć synchronizujących (RiT) transformatora TS i z węzłem („C”) przesuwnika fazy (PF) poprzez diodę (1D) i rezystor (1R), a z trzecim uzwojeniem wtórnym (S) transformatora (TS) za pomocą rezystorów (3R i 2R), w wyniku czego uzyskuje się synchronizowane dla danej fazy napięcie zbliżone do piłokształtne umożliwiające fazową regulację zapłonu tyrystorów.

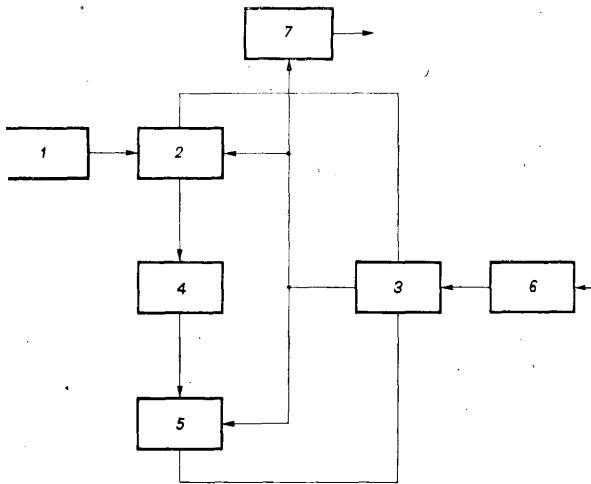
42r³

(P. 159232)

2.12.1972.

Przemysłowy Instytut Telekomunikacji, Warszawa (Jacek Gronowski).

Układ automatycznej cyfrowej regulacji częstotliwości i fazy zawierający generator lokalny, znamieny tym, że generator lokalny (1) jest generatorem stabilnym (nie przestrajającym) o częstotliwości wyższej od częstotliwości użytecznej i połączonym z cyfrowym dzielnikiem częstotliwości (2), z którego sygnały podawane są do układu koincydencji (3), a poprzez sumator (4) do układu pamięci cyfrowej (5), połączonej z układem koincydencji (3), który łącznie z układem wykrywania przejścia przez zero (6) steruje procesem zerowania licznika w dzielniku częstotliwości i wpisywania do pamięci.

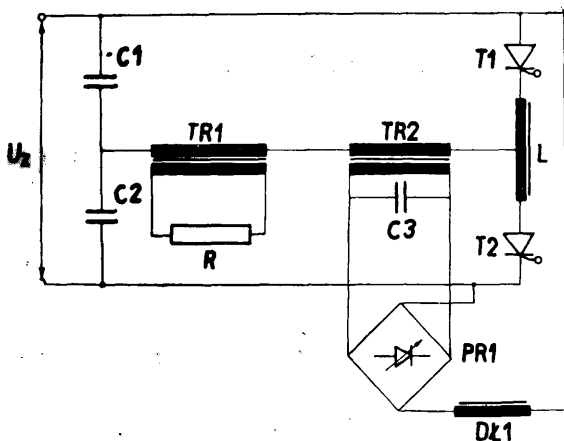
42r⁸

(P. 159326)

6.12.1972.

Warszawskie Zakłady Radiowe, Warszawa (Andrzej Chmielewski).

Układ stabilizacji napięcia w falowniku, znamienny tym, że składa się z transformatora dodatkowego (**TR2**), którego jedno wyprowadzenie uzwojenia pierwotnego jest połączone z uzwojeniem pierwotnym transformatora głównego (**TR1**) falownika, którego uzwojenie wtórne jest połączone z rezystancją obciążenia (**R**) a drugie wyprowadzenie uzwojenia pierwotnego transformatora dodatkowego (**TR2**) jest połączone ze środkiem cewki (**L**) włączanej między szeregowo połączone ze sobą tyrystory (**T1**) i (**T2**) falownika, przy czym wtórne uzwojenie transformatora dodatkowego (**TR2**) z równolegle dołączonym kondensatorem (**C3**) jest połączone poprzez prostownik sterowany (**PR1**) i dławik (**DŁ1**) z wejściem napięcia zasilającego falownik.

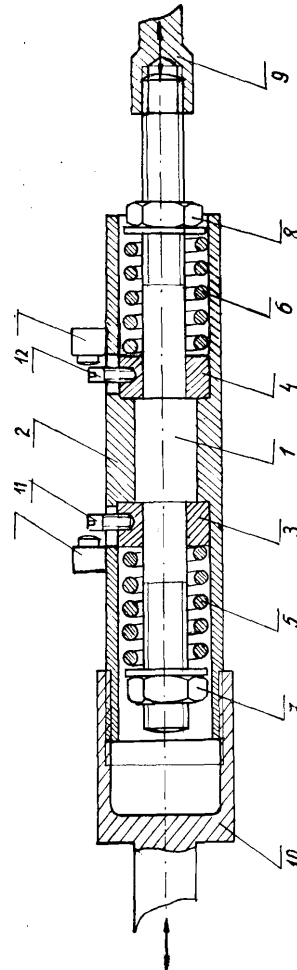
42r⁴

(P. 158764)

9.11.1972.

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice, Polska (Józef Senkała, Henryk Cyganek, Zuzanna Kaszuba, Krzysztof Gosiewski, Mieczysław Rembowiecki).

Urządzenie do zabezpieczania siłowego, **zwłaszcza** siłowników elektrycznych zawierające trzpień, korpus, tuleje blokujące, sprężyny, kołki wyłączające i wyłączniki, znamienny tym, że posiada dwa elementy przenoszące siłę (1), (2), jeden połączony z urządzeniem napędowym a drugi połączony z urządzeniem napędzanym zablokowane obustronnie przy pomocy elementów (3), (4) dociskanych z obu stron siłą naciągu sprężyn (5), (6).

42s

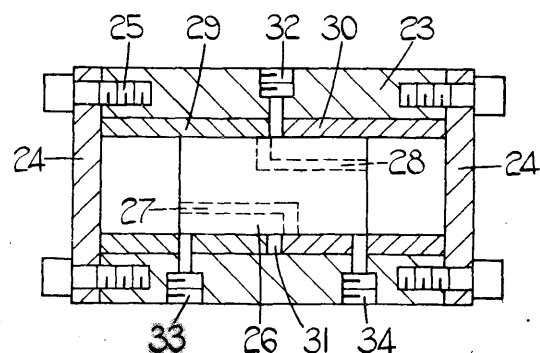
(P. 157915)

25.09.1972.

James William Alfred Westwood, Upton Upon Severn, Wielka Brytania.

Verenigde Bedrijven Tarkfabriek Kooiman N. V., Papendrecht, Holandia (James William Alfred Westwood).

Wibrator, znamienny tym, że zawiera tłok (26) przesuwany osadzony w cylindrze (23), ze szczelinami (32, 33, 34) dla dostarczania czynnika gazowego pod ciśnieniem i odprowadzania go dla wytworzenia ruchu postępującego wzdłuż osi tłoka (26) wewnątrz cylindra, przy czym jedna albo obie obie współpracujące powierzchnie cylindryczne tłoka i cylindra są wykonane z materiału o małym współczynniku tarcia umożliwiając działanie wibratora bez dodatkowego smarowania tych powierzchni.

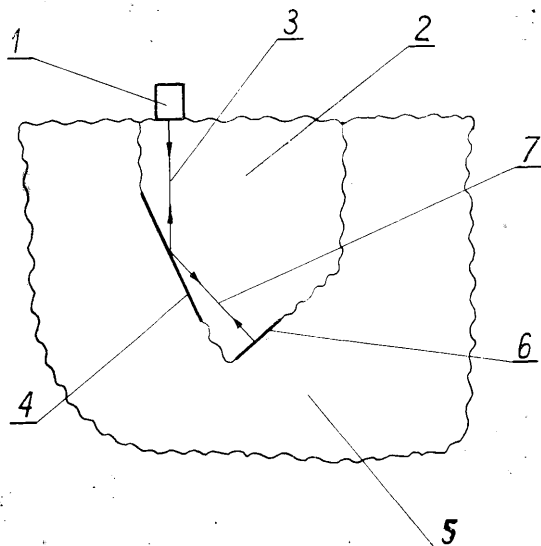
42s

(P. 159733)

21.12.1972.

Polska Akademia Nauk Instytut Podstawowych Problemów Techniki, Warszawa (Leszek Filipczyński).

Sposób pomiaru czułości głowicy ultradźwiękowej stanowiący ulepszenie sposobu według patentu nr 60569, znamienne tym, że głowicę ultradźwiękową (1) sprzęga się akustycznie z wzorcem ultradźwiękowym (5) mającym co najmniej dwie płaskie powierzchnie (4 i 6), nachylone względem siebie pod kątem o wartości od zera do stu osiemdziesięciu stopni, poprzez dodatkowy ośrodek ciekły (2) o dużej grubości, z tym, że kąt padania fali ultradźwiękowej, wypromieniowanej przez głowicę, na płaską powierzchnię (4) jest kątem ostrym, przez co uzyskuje się rozszczepienie i osłabienie odbitej fali ultradźwiękowej.

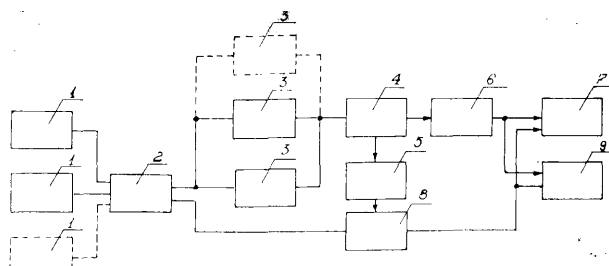
43a²

(P. 149550)

19.07.1971.

Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego, Warszawa (Bohdan Kapica).

Urządzenie samoczynnej kontroli wartownika składające się z przekaźników, przycisków i z nastawnego wyłącznika czasowego, znamienne tym, że każda tabliczka (1) wejściowa zawierająca co najmniej dwa przyciski wejściowe jest podłączona do tabliczki (2) kodowej, umożliwiającej okresową zmianę kodu, i przez nią do grupy przekaźników (3) sterujących połączone wzajemnie równolegle, przy czym jeden z nich jest zawsze w stanie aktywnym a pozostałe w stanie pasywnym, naprzemiennie, w każdym cyklu pracy licznym od momentu wciśnięcia grupy przycisków w jednej tabliczce (1) wejściowej do momentu wciśnięcia przycisków w następnej (1), przekaźniki (3) sterujące poprzez przekaźnik (4) pośredni są połączone do przekaźnika (6) nastawnego wyłącznika czasowego ustalającego czas przejścia wartownika od jednego punktu kontrolnego, wyposażonego w tabliczkę wejściową, do następnego oraz do urządzenia (7) sygnalizacji alarmowej i urządzenia (9) rejestracji sygnałów alarmowych, jednocześnie oba te urządzenia (7 i 9) są również połączone z tabliczkami (1) wejściowymi przez tabliczkę (2) kodową i przez przekaźnik (5) alarmu, umożliwiający bezpośrednie zaalarmowanie wartowni przez wartownika, równolegle do gałęzi przekaźników (3) sterujących i przekaźnika (6) nastawnego wyłącznika czasowego, jednocześnie przekaźnik (5) alarmu jest także połączony z tą gałęzią rozkadowo przez przekaźnik (8) pomocniczy uruchamiający przekaźnik (5) alarmu w przypadku wciśnięcia na tabliczce (1) wejściowej nieprawidłowej kombinacji kodu.

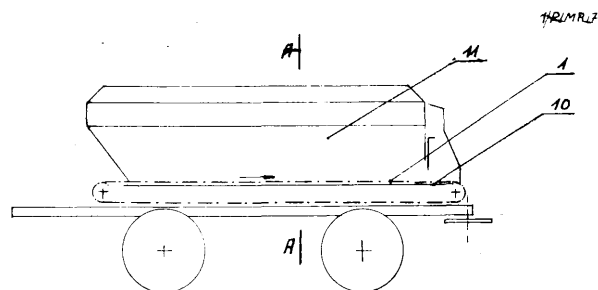
45b

(P. 152735)

3.01.1972.

Przemysłowy Instytut Maszyn Rolniczych, Poznań, Polska (Romuald Gierszal).

Przenośnik łańcuchowy listwowy do rozsiewaczy materiałów sypkich wyposażony w łańcuch lub łańcuchy ogniwkowe z przymocowanymi do nich listwami oraz w koła napędzające i napinające, znamienne tym, że do ustawionych w płaszczyźnie poziomej ogniów (4) lub w płaszczyźnie pionowej ogniów (5) technicznego łańcucha (1) są przymocowane od dołu poprzeczne listwy (6) proste lub wygięte w kształcie kątownika lub podobnym, przy czym listwy (6) całą swoją roboczą krawędzią (9) bezpośrednio dotykają dno (10) ładunkowej skrzyni (11), natomiast łańcuch (1) jest osadzony na napędzających kołach: gniazdkowym kole (2) lub zębowym kole (3).

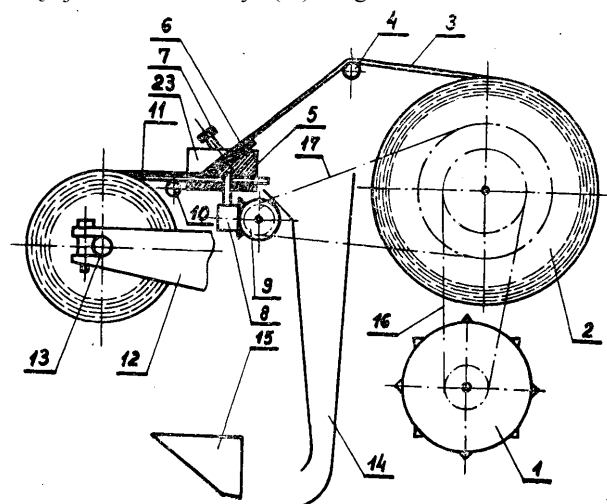
45b

(P. 158853)

15.11.1972.

Akademia Rolnicza w Lublinie, Lublin (Krzysztof Gilewicz).

Siewnik do wysiewu pojedynczych nasion zwłaszcza buraków i warzyw wykorzystujący nośnik nasion z elementem nośnym w postaci rurki foliowej, wyposażony w redlicę i element zasypujący, znamienne tym, że składa się z kołka kopiującego (1), bębna (2) nawijającego sznurek (3), rolki (4) prowadzącej sznurek (3), urządzenia dozującego (23), rolki (10) prowadzącej element nośny (11) i gniazda nośnika nasion

(13), zamocowanych na wspólnej ramie (12), przy czym kółko kopiujące (1) za pośrednictwem przekładni łańcuchowej (16) napędza bęben (2) nawijający sznurek (3) a bęben (3) napędza urządzenie dozujące (23).

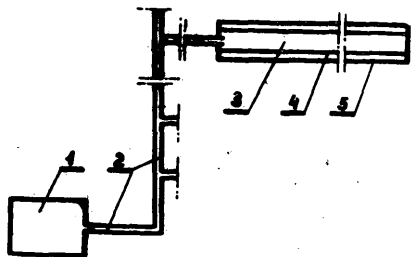
Siewnik według zastrz. 1, znamienny tym, że urządzenie dozujące (23) składa się z przewodnicy (5), nożyka (6) odcinającego sznurek (3) i tarczy nożowej (8) odcinającej segmenty elementu nośnego (11), napędzanej przekładnią stożkową (9).

Odmiana siewnika według izastrz. 2 znamienna tym, że urządzenie dozujące (23) posiada rolkę (20) prostującą taśmę foliową i bęben (21) do jej nawijania.

45f (P. 156875) 21.07.1972.

Wyższa Szkoła Rolnicza w Lublinie. Lublin, Polska (Janusz Haman).

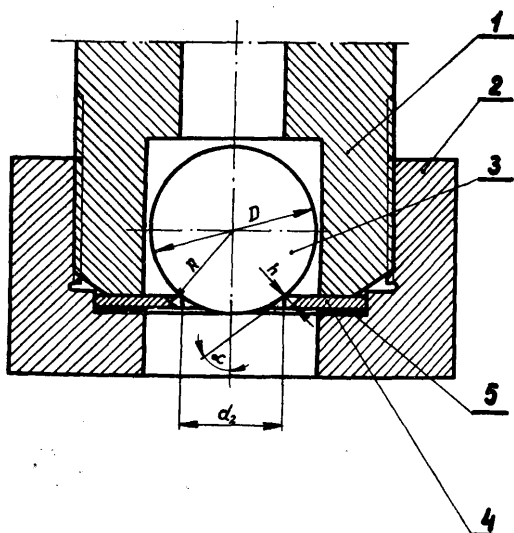
Urządzenie do nawadniania upraw rolniczych złożone z pompy wodnej, przewodu doprowadzającego wodę na pole i urządzeń rozprowadzających wodę po polu, znamienne tym, że urządzenie rozprowadzające wodę składa się z dwóch przewodów wykonanych z elastycznego tworzywa sztucznego, z których przewód o mniejszym przekroju (4) znajduje się wewnątrz przewodu o większym przekroju (5) i posiada otwory umożliwiające wypływ wody do przewodu zewnętrznego (5), a przewód zewnętrzny (5) posiada otwory o łącznym prześwicie mniejszym niż w przewodzie wewnętrznym (4), przy czym przewód o mniejszym przekroju (4) jest ślepo zakończony na jednym końcu, a na drugim jest podłączony do przewodu doprowadzającego wodę (2), zaś przewód o większym przekroju (5) jest zakończony ślepo na obu końcach.

45f (P. 157228) 11.08.1972.

Wyższa Szkoła Rolnicza. Lublin, Polska (Janusz Haman).

Rozpylacz płaskostrumieniowy, znamienny tym, że w korpusie (1) o kształcie walca, którego otwór wylotowy cieczy jest zamknięty płytką (4) znajduje się kulka (wkładka kulista) (3) o średnicy większej od średnicy otworu w płytce, przy czym płytka (4) docis-

nięta do korpusu (1) nakrętką (2) posiada oprócz kołowego otworu żłobki wyfrezowane symetrycznie względem osi rozpylacza, których promień krzywizny R jest większy od promienia kulki (3).

45f (P. 159069) 24.11.1972.

Pierwszeństwo: 25.11.1971 - Francja

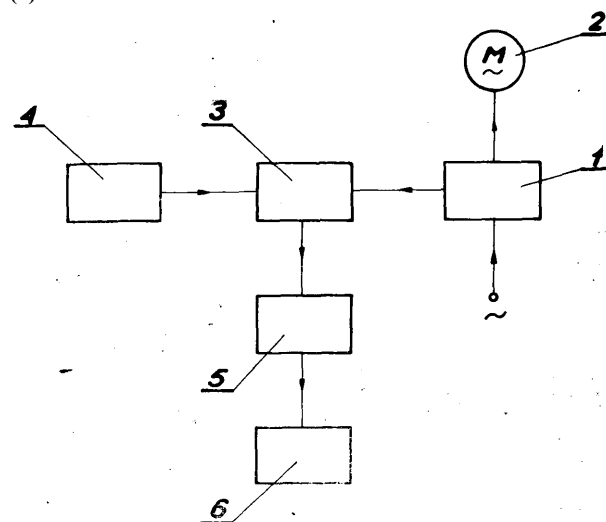
Societe d'Interet Collectif Agricole des Sylviculteurs du Sud-Ouest (S.I.C.A.S.S.O.) Bordeaux, Francja (Patrice Marie Alfred Soulard).

Mieszanaka uaktywniająca żywicowanie drzew, zwłaszcza drzew żywych z rodziny Pinus, na bazie kwasu siarkowego, znamienna tym, że zawiera 5—60 części wagowych, liczonych na suchy produkt, lignosiarczynu metalu alkalicznego lub ziem alkalicznych lub amonowego i 24-93 części wagowych, liczonych na H_2SO_4 , uwodnionego kwasu siarkowego o stężeniu H_2SO_4 od około 30% do około 94% wagowych.

45g (P. 158724) 7.11.1972.

Wyższa Szkoła Rolnicza, Olsztyn (Janusz Budny, Mieczysław Eisele, Janusz Rejewski, Ryszard Szczyński, Ryszard Wasilewski, Zygmunt Zander).

Urządzenie do sygnalizacji zakończenia procesu zmaśniania w masielnicach periodycznych, składające się z: regulatora mostkowego, nastawnika wartości maksymalnej natężenia prądu pobieranego przez silnik masielnicy, przekaznika pośredniczącego oraz sygnalizatorów (optycznego i akustycznego) zakończenia zmaśniania, znamienne tym, że posiada przetwornik ciepłoty (1) przetwarzający proporcjonalnie wielkość prądu, pobieranego przez silnik masielnicy, na ciepło, przez co zmienia się oporność umieszczonego wewnątrz przetwornika i/l opornika, co wykorzystane jest przez regulator mostkowy (3), który ustawia wartość maksymalną, dla danego procesu zmaśniania, prądu pobieranego przez silnik masielnicy (2) zaś spadek wartości tego prądu powoduje włączenie, przez regulator mostkowy (3), sygnalizatorów zakończenia procesu zmyśniania, przy czym wielkość spadku wartości pobieranego prądu, przy której nastąpi włączenie zakończenia zmaśniania, zadawana jest nastawnikiem regulatora mostkowego (3).

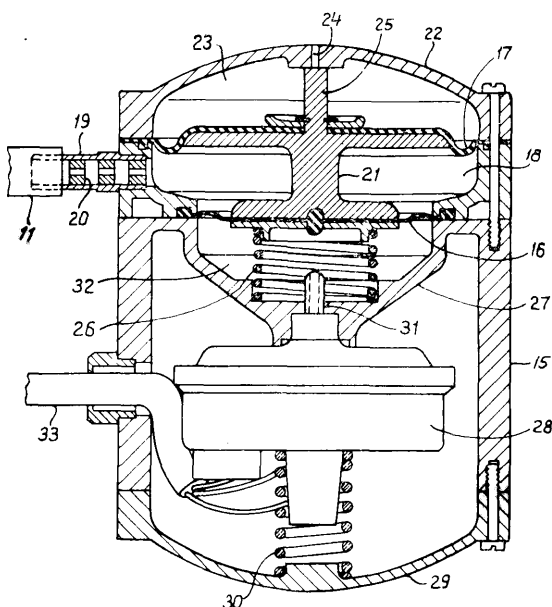

45g (P. 159397) 8.12.1972.

Pierwszeństwo: 10.12.1971 - Szwecja

Alfa - Laval AB Tumba, Szwecja, (Karl Erik Olander).

Urządzenie do sterowania pompą w zbiorniku cieczy, np. zbiorniku na mleko w zmechanizowanej mleczarni, w którym zmiany poziomu cieczy uruchamiają, np. za pomocą pływaka lub elektrod sondujących ten poziom, zawór, połączony z dwoma źródłami gazu o różnym ciśnieniu i który to gaz w zależności od poziomu cie-

czy uruchamia przez przewód wyłącznik pneumatyczny pompy o napędzie elektrycznym do opróżniania zbiornika cieczy, znamienne tym, że posiada pierwszą zamkniętą komorę (32) ograniczoną przez przeponę (16), która to komora posiada otwarte połączenie (31) z pomieszczeniem wyłącznika (28) podlegającym oddziaływaniu pneumatycznemu, przy czym przepona (16) ogranicza drugą zamkniętą komorę (18) połączoną z przewodem (11).

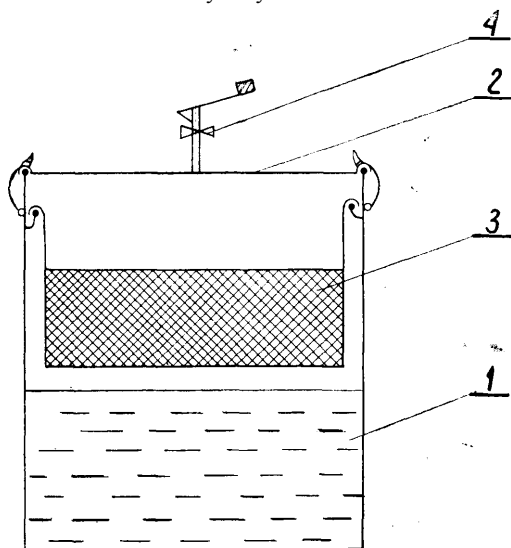
45h

(P. 159314)

6.12.1972.

Władysław Grabowski, Warszawa.

Sposób wytapiania wosku z plastrów pszczelich, znamienne tym, że zboiny pszczele ogrzewamy gorącą parą w temperaturze topienia wosku i umieszczamy je w naczyniu dziurkowanym najlepiej sitowym zamkniętym w zbiorniku hermetycznym.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że posiada zbiornik (1) hermetycznie zamknięty, w którym umieszczone jest naczynie (3) sitowe przy czym zbiornik wyposażony jest w zawór (4) bezpieczeństwa.

451

(P. 158747)

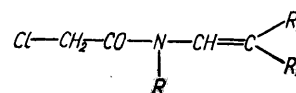
8.11.1972.

Pierwszeństwo: 9.11.1971 - Niemiecka Republika Federalna

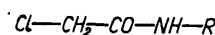
Bayer Aktiengesellschaft Leverkusen, Niemiecka Republika Federalna, (Peter Hartmann, Klaus Sasse, Ludwig Eue, Robert R. Schmidt).

Środek chwastobójczy znamienne tym, że zawiera α -chloro-N-(alken-1-ylo)-acetamidy o wzorze ogólnym 1, w którym R oznacza atom wodoru, rodnik alkilowy o 1-4 atomach węgla lub rodnik alkenylowy o 2-4 atomach węgla i R_1 i R_2 oznaczają rodniki alkilowe o 1-4 atomach węgla.

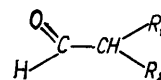
Sposób wytwarzania α -chloro-N-(alken-1-ylo)-acetamidów o wzorze 1, w którym R, R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie znamienne tym, że α -chloroacetamidy o wzorze 2, w którym R ma wyżej podane znaczenie, poddaje się reakcji z aldehydami o wzorze 3, w którym R_1 i R_2 mają wyżej podane znaczenie, ewentualnie w środowisku rozcieńczalnika i ewentualnie w obecności katalizatora.

WZÓR 1

WZÓR 2

WZÓR 3

451

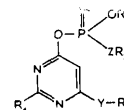
(P. 159125)

2.03.1972.

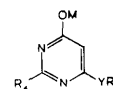
Pierwszeństwo: 4.03.1971; 12.01.1972 - Szwajcaria

Sandoz AG Bazylea, Szwajcaria. (Karlheinz Milzner, Fritz Reisser).

Środek szkodnikobójczy, znamienne tym, że jako substancję czynną zawiera nowe estry pirymidynylowe kwasu fosforowego o ogólnym wzorze 1, w którym R_1 i R_2 są jednakowe lub różne i oznaczają rodniki alki-

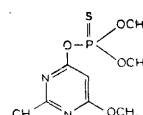
WZÓR 1

WZÓR 2

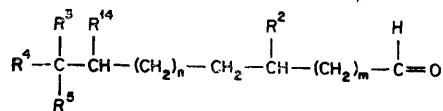

WZÓR 3

WZÓR 4

lowe o 1—5 atomach węgla, ewentualnie rozgałęzione, R_3 oznacza rodnik alkilowy o 1—6 atomach węgla, ewentualnie mający łańcuch rozgałęziony, rodnik cykloalkilowy o 3—8 atomach węgla lub rodnik fenylo-
wy, ewentualnie podstawiony chlorem, bromem i/lub rodnikiem alkilowym o 1—3 atomach węgla, R_4 ozna-
cza rodnik alkilowy, ewentualnie rozgałęziony, zawie-
rający 1—5 atomów węgla, Q oznacza atom tlenu lub
siarki, Y oznacza atom tlenu lub siarki, a Z oznacza
atom tlenu lub grupę o wzorze $-NR_5$, w którym R_5
oznacza atom wodoru lub ewentualnie rozgałęziony
rodnik alkilowy o 1—5 atomach węgla.

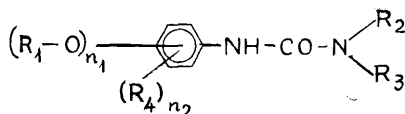

WZÓR 2

451 (P. 159187) 15.03.1967.

Farbwerke Hoechst Aktiengesellschaft vormals Mei-
ster Lucius un. Bruning Frankfurt nad Menem, Nie-
miecka Republika Federalna (Otto Scherer, Gerhard
Hörlein, Hubert Schönowsky).

Środek chwastobójczy, znamienny tym, że jako sub-
stancję czynną zawiera pochodną mocznika o wzorze
1, w którym R_1 oznacza resztę chlorowcoalkilową, chlo-
rowcocykloalkilową, chlorowcoalkenylową lub chloro-
wocycloalkenylową o 1—5 atomach węgla, $n_1 = 1$ lub 2,
 R_4 oznacza atom chlorowca, resztę alkilową, alkoksy-
lową, trójfluorometylową, $n_2 = 0—3$, R_2 oznacza atom
wodoru lub resztę alkilową o 1—4 atomach węgla i R_3
oznacza resztę alkilową lub alkoksylową każdorazowo
o 1—4 atomach węgla.

451 (P. 159362) 7.09.1972.

Przemysłowo-Handlowa Spółdzielnia Inwalidów, So-
kołów Podlaski (Tadeusz Gliński).

Środek owadobójczy, znamienny tym, że zawiera
znane substancje owadobójcze oraz alkohole wielowo-
dorotlenowe zwłaszcza glicerynę, hydrolizat drożdży
oraz substancje hormonalne pochodzenia roślinnego
i zwierzęcego.

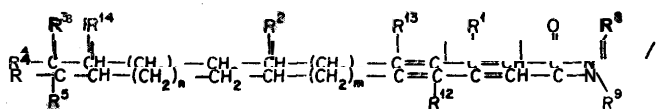
451 (P. 159701) 31.01.1972.

Pierwszeństwo: 1.02.1971; 8.10.1971 - Stany
Zjednoczone Ameryki Płn.

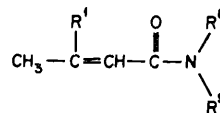
Zoecon Corporation, Palo Alto, Stany Zjednoczone
Ameryki Płn. (Clive A. Henrick).

**Środek do zwalczania insektów oparty na hormonie
młodzieńczym**, znamienny tym, że jego składnik ak-
tywny zawiera nowe związki dwuolefinowe o wzorze
1, w którym m i n oznaczają każdorazowo liczbę o
wartości 0—3, R^1 i R^2 oznaczają każdorazowo niższy
rodnik alkilowy, R^4 oznacza rodnik alkilowy, R^3 , R^5 ,
 R^{12} , R^{13} i R^{14} oznaczają każdorazowo atom wodoru lub
niższy rodnik alkilowy, a R^8 i R^9 oznaczają każdorazo-
wo atom wodoru, rodnik alkilowy, alkenylowy, cyklo-
alkilowy, hydroksyalkilowy, alkoksyalkilowy, arylo-
wy, aryloalkilowy lub, razem z atomem azotu, do któ-
rego są przyłączone, oznaczają rodnik pirolidynowy,
morfolinowy, piperidynowy, piperazynowy lub 4-alki-
lopiperazynowy.

Sposób wytwarzania nowych związków olefinowych
o wzorze 1 według zastrz. 1, znamienny tym, że alde-
hyd o wzorze 2 poddaje się reakcji z amidem o wzo-
rze 3 w obecności zasady nieorganicznej lub organicz-
nej, korzystnie w obecności amidku sodowego, amidku
potasowego, wodorotlenku potasowego.

WZÓR 1

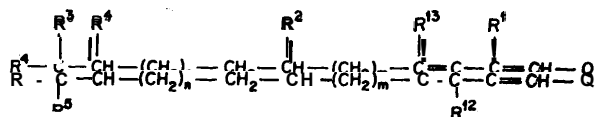
WZÓR 3

451 (P. 159704) 31.01.1972.

Pierwszeństwo: 1.02.1971; 8.10.1971 - Stany
Zjednoczone Ameryki Płn.

Zoecon Corporation, Palo Alto, Stany Zjednoczone
Ameryki (Clive A. Henrick).

**Środek do zwalczania insektów oparty na hormonie
młodzieńczym**, znamienny tym, że jego składnik czyn-
ny zawiera nowe związki dwuolefinowe o wzorze 1,
w którym m i n oznaczają każdorazowo liczbę o war-
tości 0—3, R^1 i R^2 oznaczają każdorazowo niższy rodnik
alkilowy, R^4 oznacza rodnik alkilowy, R^3 , R^5 , R^{12}
i R^{14} oznaczają każdorazowo atom wodoru lub niższy
rodnik alkilowy i Q oznacza jedną z grup o wzorze
2, 3, 4, grupę o wzorze $-CH_2-OR^{16}$, grupę o wzorze
 $-CH_2-SR^{16}$, grupę o wzorze 5, 6, 7, grupę o wzorze
 $-CH_2-X$ albo $-C \equiv N$, w których X oznacza atom
bromu, chloru lub fluoru, R^{15} oznacza atom wodoru,
niższy rodnik alkilowy, rodnik cykloalkilowy, arylo-
wy lub aryloalkilowy, R^{16} oznacza atom wodoru, niższy
rodnik alkilowy, rodnik cykloalkilowy, arylo-
wy, aryloalkilowy lub aryl karboksylowy, R^{17} oznacza niższy
rodnik alkilowy, rodnik cykloalkilowy, arylo-
wy lub aryloalkilowy, a R^8 i R^9 oznaczają każdorazowo atom
wodoru, rodnik alkilowy, alkenylowy, cykloalkilowy,
hydroksyalkilowy, alkoksyalkilowy, arylo-
wy, aryloalkilowy lub, razem z atomem azotu, do któ-
rego są przyłączone, oznaczają rodnik pirolidynowy,
morfolinowy, piperidynowy, piperazynowy lub 4-alkilopiperazyno-
wy.

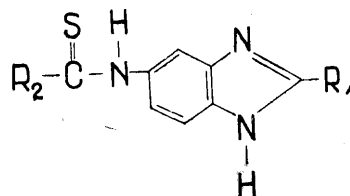

451 (P. 159963) 30.01.1968.

Pierwszeństwo: 9.01.1968 - Stany Zjednoczone
Ameryki

Merck and Co., Inc. Rahway, New Jersey, Stany
Zjednoczone Ameryki (Dale R. Hoff, Michael H. Fis-
cher).

Środek do zwalczania robaków, znamienny tym, że
jako substancję czynną zawiera co najmniej jeden
związek o ogólnym wzorze podanym na rysunku, w
którym R_1 oznacza rodnik tiazolilowy, a R_2 oznacza
atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, alkoksylowy
lub alkilotio, rodnik fenylo-
wy lub fenyloalkilowy, gru-

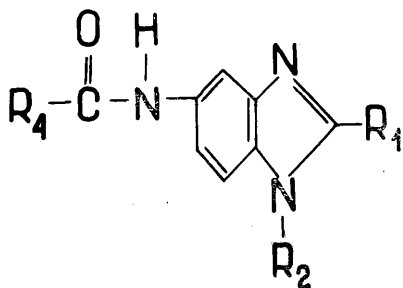
peę fenoksyłową, niższą grupę alkiloaminową lub dwu-alkiloaminową, grupę fenyloaminową albo grupę cykloalkiloaminową o 5 lub 6 członach w pierścieniu.

451 (P. 159964) 3.02.1967.

Pierwszeństwo: 3.02.1967 - Stany Zjednoczone Ameryki

Merck and., Inc. Rahway, New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki (Dale R. Hoff, Michael H. Fisher).

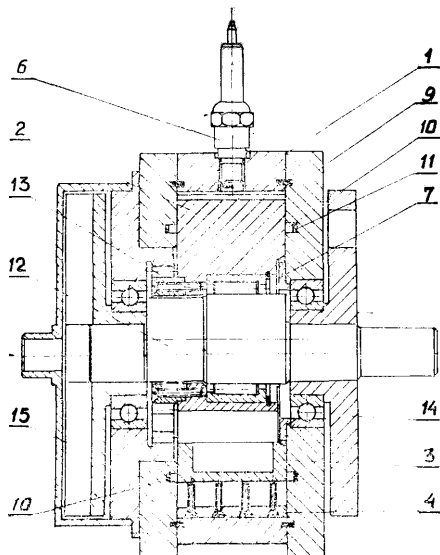
Środek do zwalczania robaków, znamienny tym, że jako substancję czynną zawiera co najmniej jeden związek o ogólnym wzorze podanym na rysunku, w którym R_1 oznacza pięcioczłonowy, jednopierścieniowy rodnik heteroaromatyczny, zawierający 1—3 heteroatomów, takich jak tlen, azot i siarka, R_2 oznacza atom wodoru lub niższą grupę alkoksycarbonyłową, a R_4 oznacza atom wodoru, niższy rodnik alkilowy, ewentualnie podstawiony niższą grupą alkoksylową, rodnikiem fenyłowym lub 1 albo 2 atomami chlorowca, niższą grupę alkilową, grupę alkoksylową zawierającą 1—10 atomów węgla, ewentualnie podstawioną 1—3 atomami chlorowca, rodnik cykloalkilowy lub cykloalkiloksyłowy zawierający do 10 atomów węgla, niższy rodnik alkenyłowy, alkenyloksylowy, alkinyłowy lub alkinyloksylowy, zawierający do 5 atomów węgla, rodnik fenyłowy, ewentualnie podstawiony 1 lub 2 atomami chlorowca, niższą grupą alkoksylową, grupą trójfluorometyłową, nitrową lub fenoksyłową, grupę fenoksyłową, ewentualnie podstawioną chlorowcem, rodnik naftyłowy, pięcioczłonowy lub sześcioczłonowy, jednopierścieniowy rodnik heteroaromatyczny, zawierający 1 lub 2 heteroatomy, takie jak atom tlenu, azotu i siarki, albo sól addycyjną tego związku z kwasem lub związek kompleksowy z metalem.

46a (P. 159750) 21.12.1972.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków (Stanisław Krawczyk).

Silnik spalinowy z wirującym tłokiem, zawierający cylinder, tłok i świece zapłonowe, znamienny tym, że wewnątrz walcowego cylindra (1) jest zamocowany

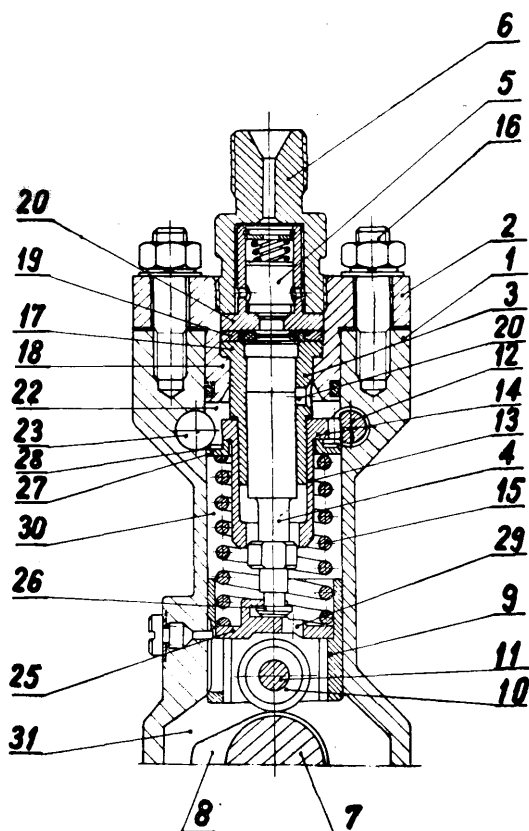

obrotowo tłok (2), zaopatrzony na obwodzie w równomiernie rozłożone wysuwki (3) zakończone obrotowymi stopkami (4), przy czym wysuwki (3) posiadają na bocznych powierzchniach listwy uszczelniające (5), zaś cylinder (1) ma na obwodzie równomiernie rozmieszczone co najmniej trzy świece zapłonowe (6), pomiędzy którymi są usytuowane kanały ssące (7) i kanały wydechowe (8), a w bocznych pokrywach (9) cylindra (1) są współśrodkowo umieszczone nieruchome pierścienie uszczelniające (10), dociskane do tłoka (2) sprężyną (11).

46c (P. 139550) 21.03.1970.

Warszawskie Zakłady Mechaniczne „Delta—WZM”, Warszawa (Andrzej Krainiński, Krzysztof Lendzion, Andrzej Łojek).

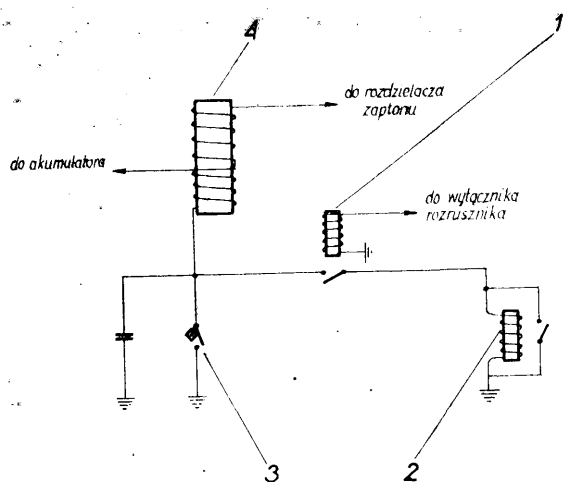
Pompa wtryskowa do silników spalinowych, zwłaszcza wielosekcyjna szeregową, z tul ej owym mocowaniem zespołów tłoczących, znamienna tym, że kanał doprowadzający paliwo połączony jest z komorami sprężyn.

46k (P. 151983) 7.12.1971.

Jaromir Gazy, Warszawa.

Układ połączeń ułatwiający uruchomienie silnika spalinowego z zapłonem akumulatorowym, znamienny tym, że równoległe do przerywacza (3) zostaje dołączone uzwojenie i zestyk przekąźnika (2), przy czym przekąźnik (2) zostaje dołączony poprzez zestyk przekąźnika (1), którego uzwojenie dołączono do wyłącznika rozrusznika.

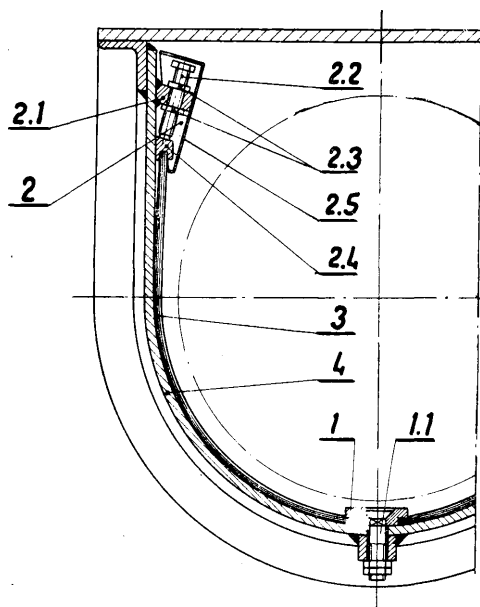
47a

(P. 159202)

30.11.1972.

Biuro Projektów Przemysłu Koksochemicznego „Koksoprojekt” Zabrze, Polska (Ryszard Gromek).

Uchwyt mocujący płytę wykładzinową, znamienny tym, że dla jego zamocowania oparto jedną krawędź płyty 3 o zaczep 1, a przeciwległą krawędź płyty 3 docisnięto śrubami 2.2, lub innymi urządzeniami mocującymi w efekcie płytę 3 za pośrednictwem ściskania do korpusu 4.

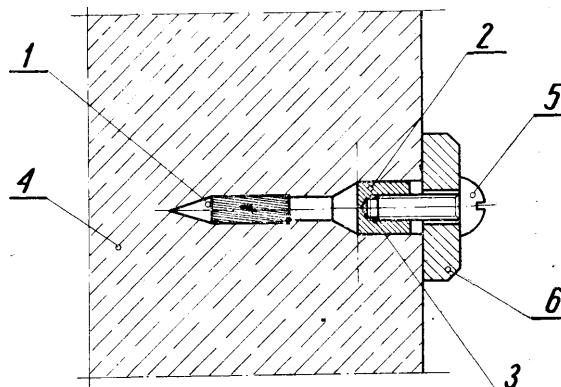
47a¹

(P. 159864)

27.12.1972.

Wrocławskie Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Przemysłowego, Wrocław (Bolesław Łupkowski).

Kolek do wstrzeliwania wykonany w postaci grotu z łbem walcowym, znamienny tym, że wewnątrz łba

walcowego (2) wykonany jest ślepy otwór gwintowany (3), co umożliwia połączenie z kołkiem za pomocą wkręta lub śruby (5) dowolnej konstrukcji (6) docisniętej do podłoża (4).

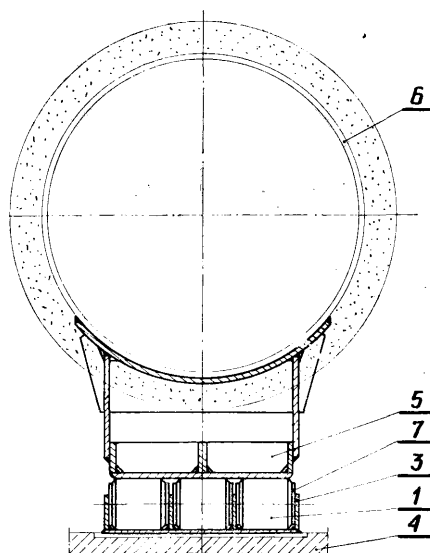
47a²

(P. 158837)

10.11.1972.

Wrocławskie Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Przemysłowego, Wrocław (Adam Pełowski, Zbigniew Worutowicz).

Podpora toczna do rurociągów, znamienna tym, że stanowi ją układ rolek (1) umieszczonych w płaszczyźnie prostopadłej do siły ciężkości w łożu (2), zaopatrzone w prowadnice (3), których wysokość jest większa od promienia rolek (1), co zabezpiecza je przed niepożądanym przemieszczaniem się, a na bocznych płaszczyznach rolek (1) umieszczone są przekładki antykorozyjne (7).

47b

(P. 158986)

22.11.1972.

Pierwszeństwo: 26 listopada 1971 ; Włochy

S K F Industrial Trading and Development Co. N. V., Amsterdam, Holandia (Nazzareno Pi va).

Łożysko toczne posiadające pierścieniową uszczelkę umieszczoną pomiędzy zewnętrznym i wewnętrznym pierścieniem łożyska, składające się ze sprężystego pierścienia którego obrzeże wewnętrzne posiada kształt dwóch stożkowatych warg, które stykają się z wewnętrzną powierzchnią cylindryczną wewnętrznego pierścienia łożyska, oraz z podkładki wzmacniającej przymocowanej do jednego z czoł pierścienia sprężystego, przy czym zewnętrzna średnica podkładki wzmacniającej jest mniejsza od zewnętrznej średnicy pierścienia sprężystego i zewnętrznego obrzeża pierścienia sprężystego, które wystaje poza podkładkę wzmacniającą i które jest umieszczone w rowku wykonanym w wewnętrznej powierzchni cylindrycznej zewnętrznego pierścienia łożyska, zaś rowek ten dzieli wewnętrzną powierzchnię cylindryczną na dwie części, pierwszą część rozciągającą się od rowka do środka łożyska ku bieżniom elementów tocznych i drugą część rozciągającą się pomiędzy rowkiem i przylegającym czołem bocznym zewnętrznego pierścienia łożyska, przy czym druga część wewnętrznej powierzchni cylindrycznej posiada większą średnicę niż pierwsza jej część, a ścianka boczna rowka pierścieniowego, która przecina drugą część wewnętrznej powierzchni cylindrycznej zewnętrznego pierścienia łożyska jest nachylna w stosunku do osi łożyska, znamienne tym, że zewnętrzna średnica podkładki wzmacniającej (8) jest wię-

ksza od średnicy drugiej części (11) wewnętrznej powierzchni cylindrycznej zewnętrznego pierścienia (1) łożyska, zaś obrzeże zewnętrzne pierścienia sprężystego (7) ma w przekroju osiowym kształt asymetrycznej litery V, przy czym kąt pomiędzy jedną powierzchnią (7e) obrzeża w kształcie litery V i osią pierścienia sprężystego jest większy niż kąt utworzony przez drugą powierzchnię (7d) a wierzchołek obrzeża w kształcie litery V znajduje się bliżej zewnętrznej powierzchni pierścienia sprężystego niż jego wewnętrznej powierzchni, do której jest przymocowana podkładka wzmacniająca (8).

47b

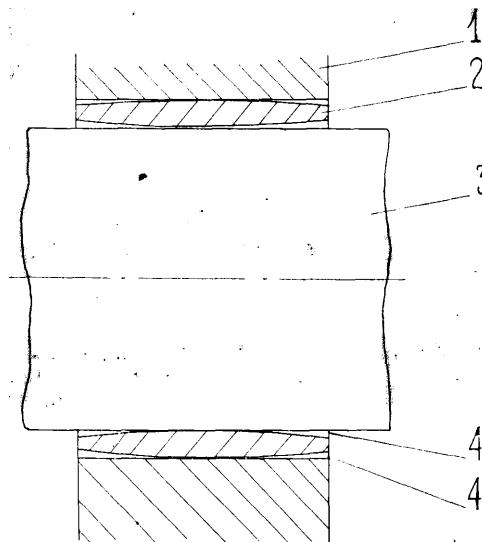
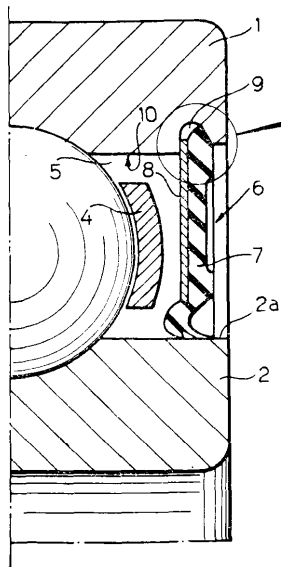
(P. 159158)

28.11.1972.

Pierwszeństwo: 29 listopada 1971; Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Schwermaschinenbau - Kombinat „Ernst Thälmann” Magdeburg, Magdeburg, Niemiecka Republika Demokratyczna (Hans Nawrotzki, Gunter Hördd).

Łożysko ślizgowe nastawne do mających pochylenia i krzywizny wałów o dużych obciążeniach, a zwłaszcza dla wałów walcarek, znamienne tym, że zewnętrzna powierzchnia tulei łożyskowej (2), lub wewnętrzna powierzchnia obudowy (1) łożyska jest wypukła, o profilu baryłkowym lub klinowym lub jest stopniowana, przy czym tuleja łożyskowa (2) ma na swych końcach średnicę zewnętrzną mniejszą niż w środku, lub obudowa (1) łożyska ma na swych końcach średnicę większą niż w środku.

47b (P. 159189) 29.11.1972.

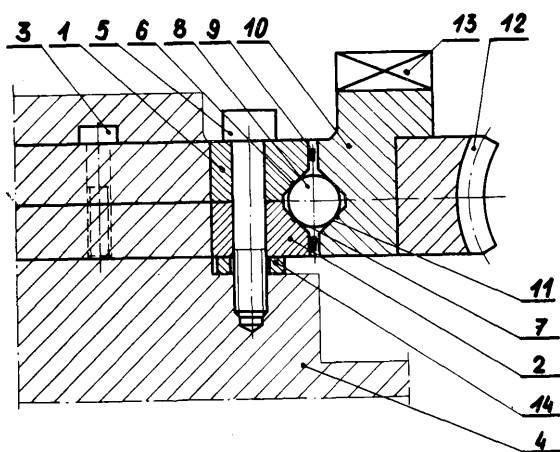
Huta im. Lenina, Kraków (Feliks Bialek).

Korbwód podatny. Tekst zgłoszenia i rys. zamieszczono w kl. 7a, na str. 13.

47b (P. 159537) 14.12.1972.

Kombinat Obrabiarek Ciężkich „Ponar-Porum” Dąbrowska Fabryka Obrabiarek im. St. Krzynówka Przedsiębiorstwo Państwowe, Dąbrowa Górnicza, Polska (Bonifacy Kopeć, Leszek Stasiński, Henryk Palut).

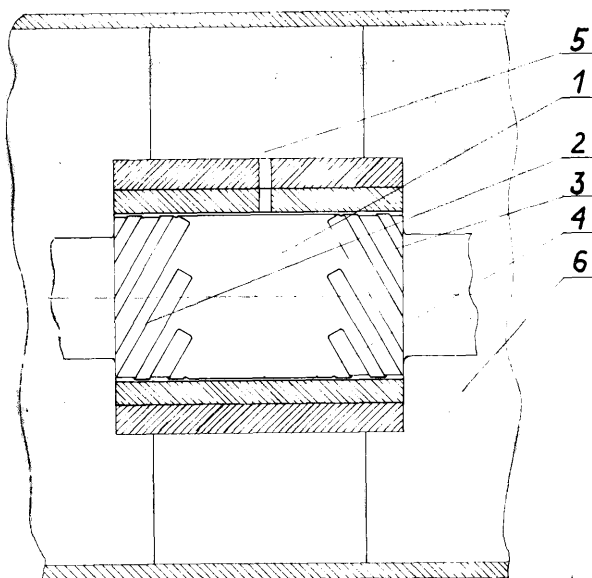
Toczne łożysko promieniowo-poosiowe zwłaszcza do łożyskowania kół ślimakowych, oraz dla zespołów i elementów ustawczoroboczych o dużych gabarytach zewnętrznych i/ albo małych przestrzeniach łożyskowania, znamienne tym, że zewnętrzny jednolity pierścień (10), osadzony jest na wewnętrznym dzielonym pierścieniu (1) i (2) poprzez kulki (8) i korzystnie ukształtowane bieżnie (11), (6) i (7).

47b (P. 159995) 28.12.1972.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, (Janusz Pluteczki, Rainer Pietrasik).

Łożysko ślizgowe promieniowe, składające się z czopa umieszczonego obrotowo w panewce, znamienne tym, że na krańcach czopa (1) wykonane są nieprzelotowe śrubowe rowki (2 i 3) o przeciwnych kierunkach uzwojenia.

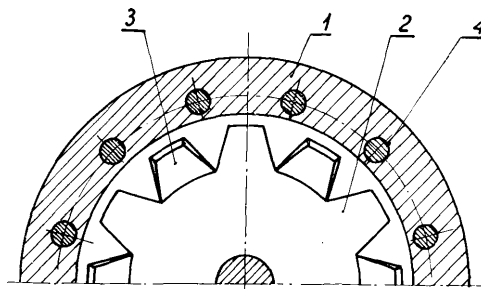
47c (P. 151769) 25.11.1971.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice (Stanisław Nitka, Zdzisław Kowal, Jerzy Rykała).

Sprzęgło elektromagnetyczne z charakterystyką zmienną w zakresie od charakterystyki o przebiegu zabezpieczeniowym poprzez pośrednie charakterystyki do charakterystyki zabezpieczeniowo regulacyjnej, zawierające twornik i induktor z biegunami w kształcie zębów na obwodzie, a w tworniku żłobki wykonane wzdłuż tworzącej twornika znamienne tym, że odległości między sąsiednimi żłobkami (4) są równe lub większe od szerokości zębów biegunów (3) induktora.

W odmianie wykonania sprzęgło według zastrz. 1, znamienne tym, że ma w tworniku (1) prostokątne żłobki (6) wzdłuż tworzących po jego wewnętrznej stronie.

W odmianie wykonania sprzęgło według zastrz. 1 i 2 znamienne tym, że w żłobkach (4) lub (6) ma metalowe pręty (7) tworzące klatkę.

47c (P. 158767) 9.11.1972.

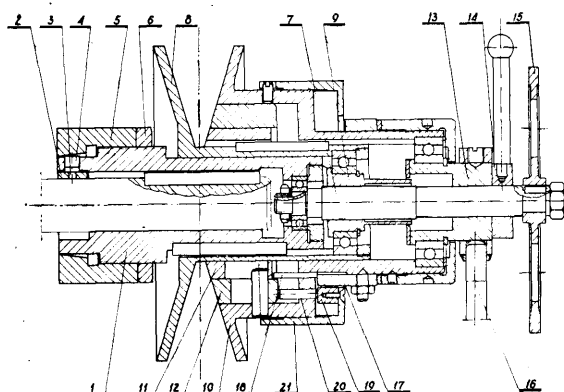
Zakłady Maszyn Chemicznych „Metalchem”, Gliwice, Polska (Jerzy Palonka).

Sprzęgło przeciążeniowo-rozruchowe, znamienne tym, że posiada tarczę (6) z osadzonymi w niej promieniowo kulkami łożyskowymi (7) dociskanimi do irodkowo do gniazd w piaście (11) przy pomocy sprężyn dociskowych (8).

47d (P. 159431) 11.12.1972.

Politechnika Poznańska, Poznań, Polska (Marian Duziak, Bolesław Partyka).

Przekładnia bezstopniowa na pas klinowy (zachowująca stałą oś pracy pasa, umożliwiającą płynną regulację przełożenia w ruchu przekładni znamienne tym, że ma śrubę (6) z gwintem lewo i prawozwojnym ułożyskowaną i ustaloną tulei (1) oraz ma dzieloną tarczę (9) z ruchomymi pierścieniami (10) i (11) dociskanimi krzywkami (14) i (16) lub elementami sprężystymi (19) i (20) zachowując stałą oś pracy pasa.

47f

(P. 157254)

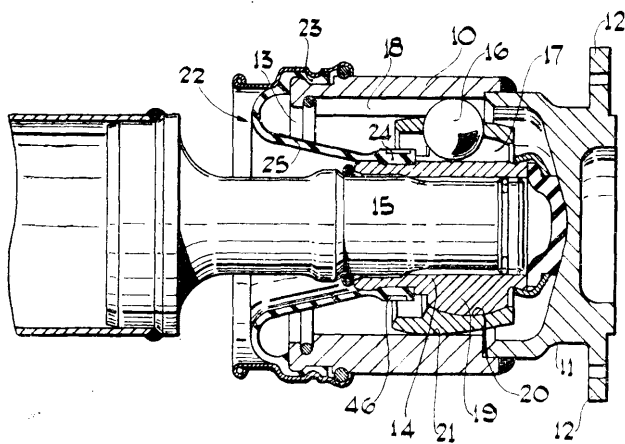
12.08.1972.

Pierwszeństwo: 14.08.1971 - Wielka Brytania

GKN Transmissions Limited, Birmingham, Wielka Brytania (Leslie George Fisher).

Połączenie cylindrycznej tulei zewnętrznej z tuleją wewnętrzną sprzężoną z tą pierwszą tuleją za pomocą elementów przenoszących moment obrotowy i umożliwiające wzajemne przemieszczenia, przy czym otwarty koniec tulei zewnętrznej jest zasłonięty przez element uszczelniający z tulejowym obrzeżem nasadkowym obejmującym łączoną tuleję zewnętrzną i zaciśniętym na tej części za pomocą nasadkowej z kolei na tym obrzeżu tulei metalowej, znamienne tym, że tuleja metalowa (31) ma krawędź (33) wystającą wzdłuż osi poza wolny koniec tulejowego obrzeża nasadkowego (23) elementu uszczelniającego (22) i jest zamocowana na przeciwdziałających poosiowo przesunięciom elementach (30, 30a) mocujących umieszczonych na łącznej tulei zewnętrznej (10).

Sposób dokonywania połączenia według zastr. 1 do 5, przez zamocowywanie elementu uszczelniającego z elastomeru na jednym końcu zewnętrznej części łączącej przez ściśle osiowe dopasowanie z tą częścią, na której obciśnięte jest tulejowe obrzeże nasadkowe elementu uszczelniającego znamienne tym, że wzdłuż osi połączenia przesuwa się na obrzeżu nasadkowym (23) elementu uszczelniającego (22) ściśle dopasowaną tuleję metalową (31) tak, aby krawędź (33) tulei metalowej (31) wychodziła poosiowo poza wolny koniec (34) obrzeża nasadkowego (23) i zachodziła na elementy mocujące (30, 30a) założone na łączoną tuleję zewnętrzną (10) przy czym tuleję metalową (31) odkształca się na tych elementach dla utworzenia zamocowania zabezpieczającego ją przed zesunięciem wzdłuż osi połączenia.

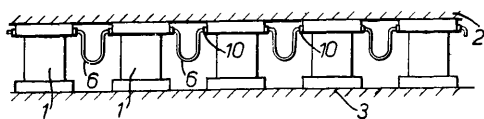
47f

(P. 159045)

23.11.1972.

Dowty Mining Equipment Limited, Tewkesburg, Wielka Brytania (Keith Cheshir, Peter Farr).

Obudowa górnicza przesuwana hydraulicznie posiadająca co najmniej dwa zestawy podpierające, połą-

zione ze sobą układem przewodowym, znamienne tym, że układ przewodowy (6) zawiera kilka przewodów giętkich (7) i dwuczłonowe złącza (9, 10), którego jeden człon znajduje się w zestawie podpierającym (1), a drugi w końcówce przewodu, z którym układ przewodowy (6) jest połączony tak, że gdy obie części złącza są połączone oba zestawy podpierające (1) połączone są przewodami hydraulicznymi.

47f

(P. 159073)

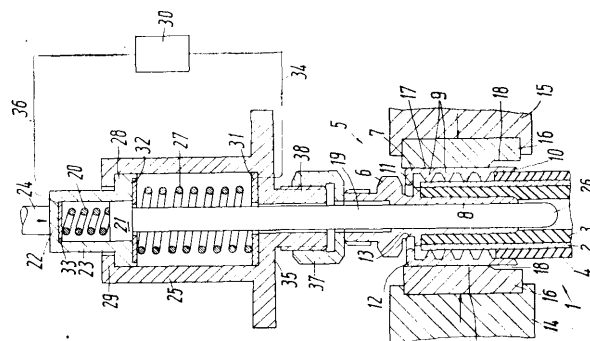
24.11.1972.

Pierwszeństwo: 26.11.1971 - NRF

Techno-Chemie Tessler n. To. GmbH. Frankfurt, NRF.

Sposób sprawdzania osadzenia mufy połączeniowej na elastycznym przewodzie rurowym, zawierającej do najmniej jedną tuleję z materiału elastycznego, która jest otoczona co najmniej jednym uzbrojeniem metalowym, na giętkim przewodzie rurowym, przy czym mufa zawiera korpus przeznaczony do połączenia z tuleją wewnętrzną, oraz tuleję z obwodowymi wewnętrznymi wybrzuszeniami, przeznaczoną do nakładania na uzbrojenie, znamienne tym, że określa się opór korpusu mufy wprowadzanego do wewnętrznej tulei giętkiego przewodu rurowego, tak iż siła potrzebna do zmniejszenia tej części jest równa dopuszczalnej sile dla zaciśnięcia giętkiego przewodu rurowego, przy czym przy dociąganiu, które usiłuje zmniejszyć tuleję mufy stwierdza się odkształcenie jako skrócenie odpowiedniej części korpusu, dociąganie zaś przerywa się przy pierwszym wystąpieniu odkształcenia tej części korpusu.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1, znamienne tym, że zawiera trzpień (19), którego średnica bez luzu, co najmniej w części swej długości, pasuje do otworu korpusu (6) mufy (5), ukierunkowany wzdłuż osi szczęk (14) i (15) i połączony za pomocą napędu posuwowego z ogranicznikiem dla przenoszonej siły i zawiera urządzenie zatrzymujące, współpracujące z urządzeniem uruchamiającym szczęki (14) i (15), sterowane wymienionym ogranicznikiem.

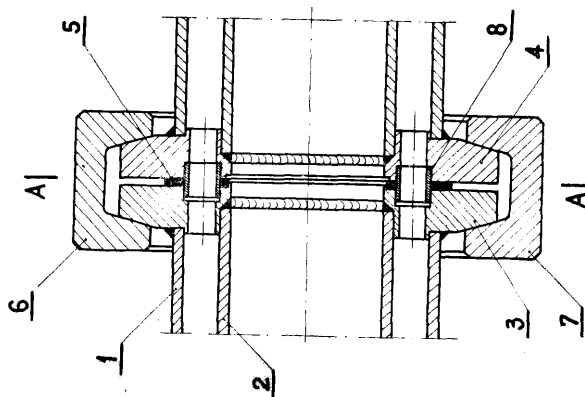
47f

(P. 159091)

24.11.1972.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Przemysłu Siarkowego „Siarkopol”, Machów k/Tarnobrzega, Polska (Bronisław Dul).

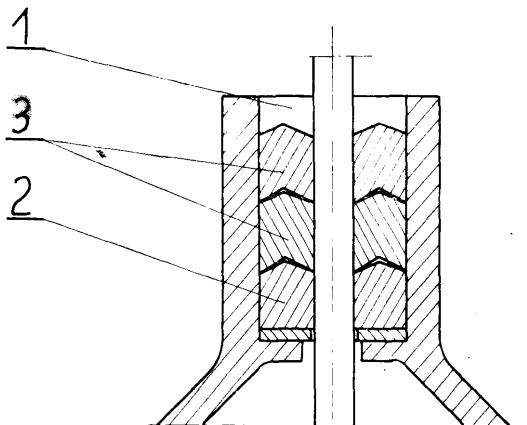
Sposób łączenia odcinków rur rurociągów z płaszczem grzewczym i złącze kołnierzone do tego sposobu, znamienne tym, że kołnierze stożkowe posiadają perforacje a otwory stanowiące perforację mogą posiadać dowolne kształty, które by zapewniały odpowiednią wytrzymałość konstrukcji.

47f (P. 159266) 4.12.1972.

Zakłady Artykułów Technicznych „WOTECH”, Łuków, Polska (Antoni Filipczak, Andrzej Różalski, Michał Świeczak, Zygmunt Żarnowiecki).

Segmentowe uszczelnienie dławnicowe zwłaszcza do armatury przemysłowej wykonane z masy azbestowo-kauczukowej, znamienne tym, że stanowi go zespół co najmniej dwóch pierścieni podstawowego (2) i składowych (3) z których pierwszy posiada w przekroju poosiowym kształt pięciokąta o trzech bokach prostokątnych, natomiast pozostałe pierścienie posiadają w przekroju osiowym postać wieloboku wklęsłego, którego dwa boki są równoległe do osi, a pozostałe boki parami tworzą na obwodzie powierzchnie daszkowe zewnętrzną (5) i wewnętrzną (8), przy czym kąt dwuścienny powierzchni daszkowej zewnętrznej (5) jest większy od kąta powierzchni daszkowej wewnętrznej (8) najkorzystniej ponad 130%, a ponadto stosunek wysokości pierścienia do szerokości przekroju zawarty jest najkorzystniej w granicach 1:1 - 1:1,5.

47f (P. 159298) 5.12.1972.

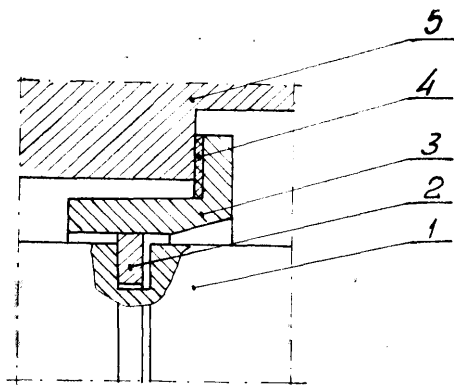
Zakłady Artykułów Technicznych „WOTECH”, Łuków, Polska (Antoni Filipczak, Andrzej Różalski, Michał Świeczak, Zygmunt Żarnowiecki).

Masa kauczukowo-azbestowa zwłaszcza na uszczelnienia dławnicowe znamienne tym, że jako napełniacz zmniejszający współczynnik tarcia zawiera dwusiarczek molibdenu w ilości 10—30% i proszek metali ciężkich w ilości 10—20% wagowych w stosunku do masy kauczuku.

47f (P. 159453) 8.12.1972.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, Polska (Zdzisław Sysak).

Zespół uszczelniający, składający się z wału z naciętym rowkiem, w którym osadzony jest uszczelniający rozprężny pierścień, znamienne tym, że pomiędzy rozprężnym pierścieniem (2) a obudową (5) osadzona jest

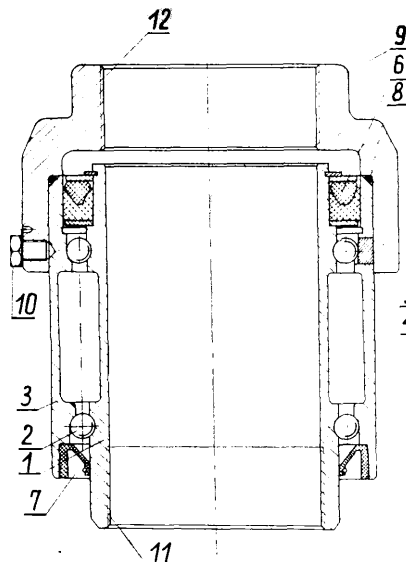

samonastawna tulejka (3) z kołnierzem, który poprzez uszczelkę (4) opiera się o obudowę (5), przy czym średnica zewnętrzna samonastawnej tulejki (3) jest mniejsza od średnicy wewnętrznej otworu obudowy (5) o podwójną wartość dopuszczalnego promieniowego przemieszczenia wału (1).

47f (P. 159594) 16.12.1972

Biuro Projektów Przemysłu Naftowego, Kraków, Polska (Jerzy Kowalik, Mieczysław Potępa).

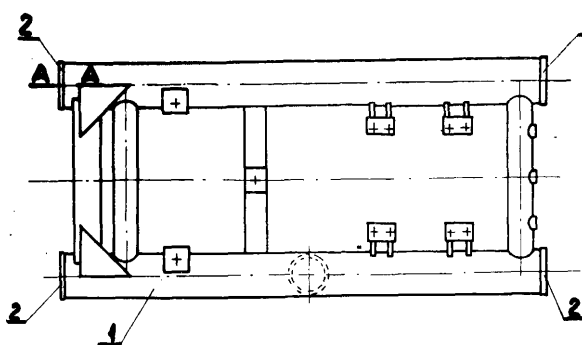
Obrotowe złącze rurowe, zwłaszcza do przegubowych wysięgników dystrybutorów cieczy o dużej wydajności, znamienne tym, że składa się z korpusu wewnętrznego (1), na którym założyskowana jest na elementach tocznych (2) tuleja (3) połączona z zewnętrznym korpusem (9) przy pomocy śrub (10), przy czym pomiędzy wewnętrznym korpusem (1) a tuleją (3) i zewnętrznym korpusem (9) znajdują się elementy uszczelniające (6), (7) i (8).

47f (P. 159804) 23.12.1972.

Huta Stalowa Wola Państwowy Kombinat Przemysłowy, Stalowa Wola, Polska (Ludwik Sitarz, Wojciech Szota).

Zamknięcie wnętrza rurowego zbiornika sprężonego powietrza, szczególnie sprężarek przewoźnych składające się z pokrywy, elementów uszczelniających, elementów łącznych, znamienne tym, że składa się z płaskiej pokrywy (2) posiadającej od strony styku z rurą (3) zbiornika (1) czołowe wytoczenie (4), w którym jest osadzony element uszczelniający (5), i otwory przełotowe (6) rozmieszczone na obwodzie o promieniu mniejszym od wewnętrznego promienia rury (2), oraz rozmieszczonych na wewnętrznym obwodzie rury (2) i przyspawanych klocków (7) z gwintowanymi otworami (8), w które wkręca się śruby (9) mocujące pokrywę (2), przy czym pod łbami śrub (9) znajdują się znane pierścienki uszczelniające (10).

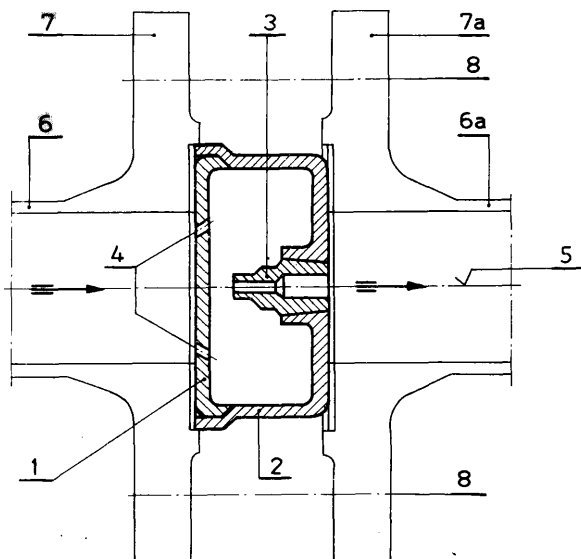
47g

(P. 158838)

11.11.1972.

Zakład Doświadczalny Armatury Przemysłowej przy Bielskiej Fabryce Armatur „BEFA” Przedsiębiorstwo Państwowe, Bielsko-Biała, Polska (Jan Knieżyk, Edmund Skulima, Zdzisław Kudzia).

Urządzenie do odprowadzania kondensatu, w skład którego wchodzi jednoczęściowy bądź wieloczęściowy kadłub, stanowiący przejściowy zbiornik na gromadzący się kondensat, dysza służąca do odprowadzania tegoż kondensatu oraz ewentualnie dalsze elementy składowe, znamienne tym, że miseczka bądź denko lub ścianka (1, 1a, 1b) kadłuba, usytuowana po stronie dopływowej, czyli przed wlotem do dyszy (3, 3a), jest w całości względnie w części wykonana jako element sitowy, albo/ oraz w tej miseczce bądź denku lub ściance znajdują się otworki (4) o niedużym prześwicie.

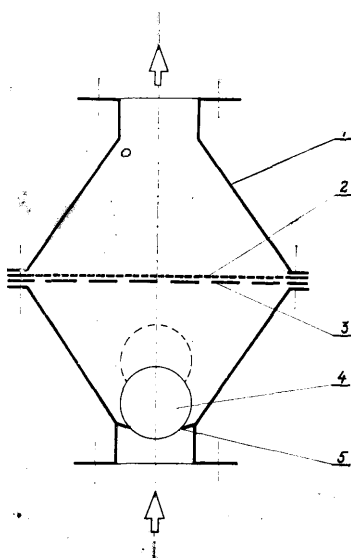
47g

(P. 158873)

15.11.1972.

Biuro Planowania Rozwoju Warszawy, Warszawa, Polska (Janusz Bartuś, Andrzej Rutkowski, Wojciech Kapuściński).

Zawór bezpieczeństwa zwłaszcza dla domowych instalacji gazowych, znamienne tym, że składa się z dzielonego korpusu (1), wewnątrz którego usytuowana jest wymienna kalibrowana przepona (2) wraz z wymienną perforowaną podkładką (3), natomiast dolna część korpusu (1) posiada gniazdo zaworowe (5) z nasadzoną kulką (4).

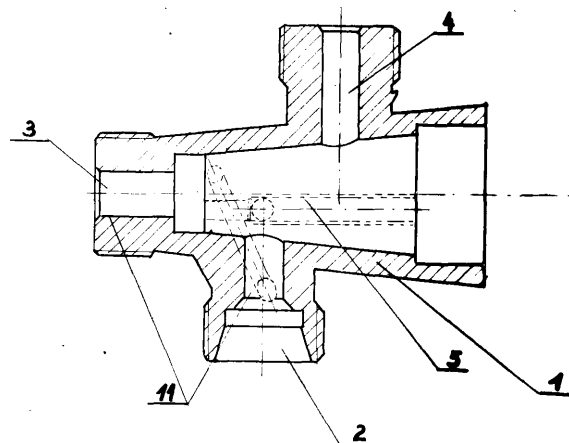
47g

(P. 159452)

11.12.1972.

Wrocławska Fabryka Wyrobów Blaszanych, Wronki (Stanisław Nowak, Romuald Gniadek).

Zawór do kuchni gazowej, znamienne tym, że kurek (6) posiada dodatkowy kanał (9) współpracujący z dodatkowym kanałem wylotowym (4) korpusu zaworu (1), który przy współpracy z kanałami wylotowymi (3) i (4) pozwala na uruchomienie przelotu gazu (11) z równoczesnym wyłączeniem przepływu dodatkowego (10) gazu.

47g

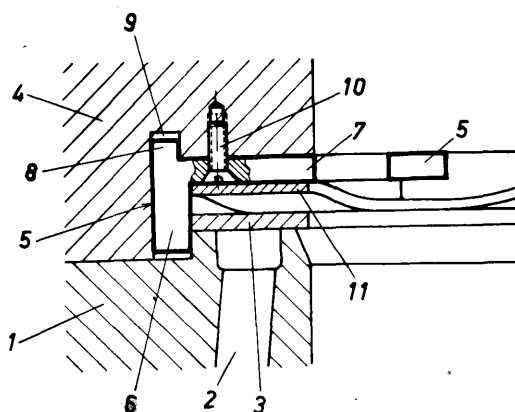
(P. 158984)

22.11.1972.

Pierwszeństwo: 26 listopada 1971; Austria

Hoerbiger Ventolwerke Aktiengesellschaft, Wiedeń, Austria (Friedrich Bauer).

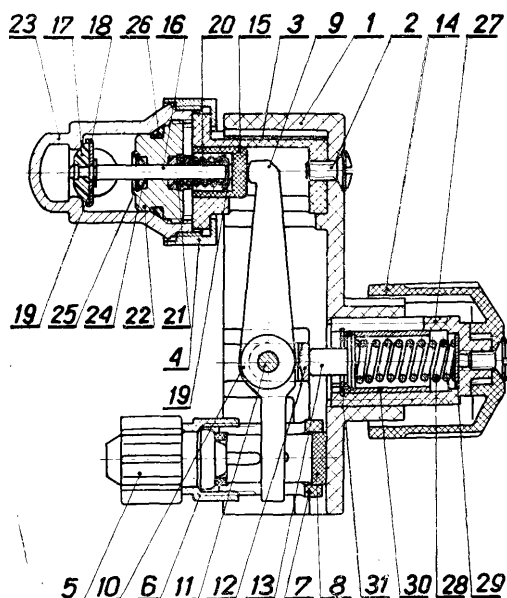
Zawór sprężarkowy z płytką zaworową umieszczoną pomiędzy gniazdem zaworowym i korpusem i prowadzoną ślizgowo na prowadnicach przebiegających w kierunku osiowym do których przylegają promieniowe występy oporowe znamienne tym, że prowadnice (6) i występy oporowe (7) stanowią jeden oddzielny segment prowadzący (5) wykonany jako niezależna część konstrukcyjna i mocowany do korpusu (4) na przykład za pomocą śrub (10).

47h (P. 158744) 8.11.1972.

Zakłady Metalowe „Predom-Dezamet”, Nowa Dęba k/Tarnobrzega, Polska (Stępień Marian, Zep Ryszard, Czerwiński Czesław, Kizior Aleksander, Jedynak Zenon, Daniel Edmund).

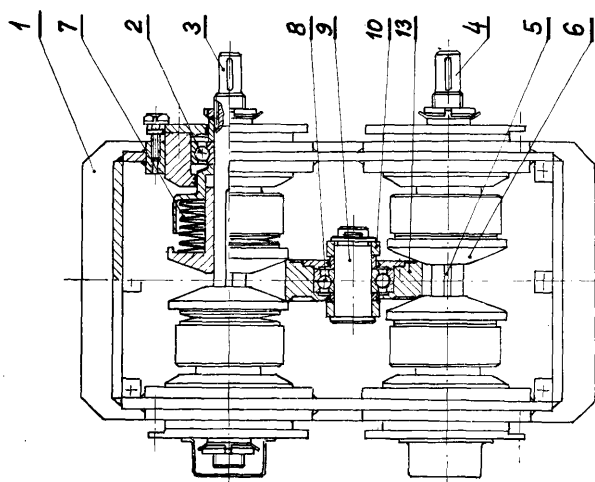
Automatyczny zawór grzejnikowy wyposażony w znane termostaty, w których zmiany objętości czynnika termostaticznego, pod wpływem zmian temperatury, zamieniane są na liniowe przesunięcie popychacza termostatu, znamienne tym, że posiada dźwignię dwuramienną 9 osadzoną obrotowo na osi 11 zabudowanej w obejmie 12, która to obejma ma możliwość ruchu prostoliniowego w prowadnicach korpusu 1, przy czym na jedno ramię dźwigni 9 działa popychacz termostatu 5, a drugie ramię dźwigni 9 poprzez element pośredni 15 działa na wrzeciono zaworu 16.

47h (P. 158924) 17.11.1972.

Fabryka Maszyn Odlewniczych, Kraków, Polska (Franciszek Pietrzyk).

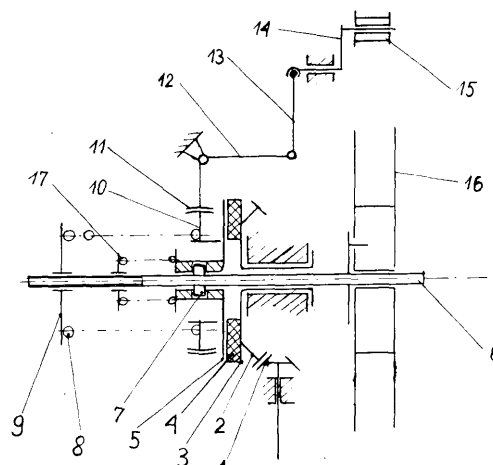
Bezstopniowa przekładnia cierna małej mocy z tarczami stożkowymi dociskanyymi sprężynami talerzowymi, znamienne tym, że posiada łożysko toczne (8) z pierścieniem (13) przenoszące moment obrotowy z wałka czynnego (3) na wałek bierny (4) poprzez tarcze stożkowe (6) przy czym łożysko toczne (8) osadzone jest na osi (9) zamocowanej w uchwycie (10) przytwierdzonym przesuwnie na prowadnicach (11) do pokrywy przekładni (12).

47k (P. 158961) 20.11.1972.

Politechnika Warszawska, Warszawa (Wiesław Bergandy).

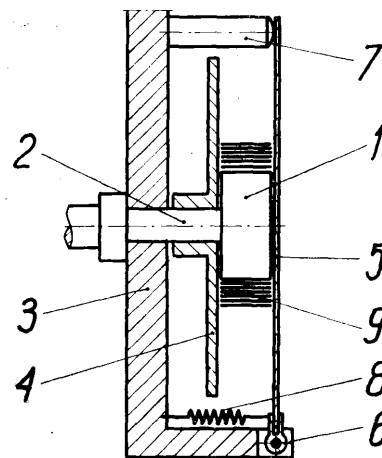
Urządzenie do zwijania taśm, drutów, włókien itp. przedmiotów na cewę, wyposażone w sprzęgło cierne przekazujące ruch obrotowy na wał cewy, znamienne tym, że: przesuwna część (5) sprzęgła cierne jest poprzez przekładnię, połączona z dźwignią sterującą (14), do której przymocowana jest rolka (15) prowadząca przedmiot zwijany (18) na cewę (16).

47k (P. 159053) 24.11.1972.

Politechnika Warszawska, Warszawa, Polska (Władysław Tryliński, Tadeusz Burzyński, Józef Dymicki, Jerzy Pawłowski, Andrzej Potyński, Jerzy Rossian, Stefan Stopiński).

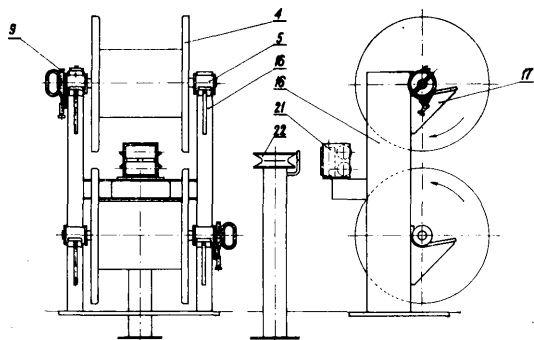
Szpula do zwijania taśm składająca się z rdzenia i jednej lub dwóch ścianek bocznych, znamienne tym, że jej ścianki boczne są ułożone skosowo niezależnie od rdzenia.

47k (P. 159190) 29.11.1972.

Włocławska Fabryka Lin i Drutu „Drumet”, Włocławek, Polska (Stanisław Rycharski).

Układ zawieszenia i hamowania szpul na rozwijaku zawierający łożyska, półosie, bęben hamulcowy i inne znane elementy konstrukcji maszyn, znamienne tym, że składa się z dwóch półosi (1) i (2) łożyskowanych w tocznych łożyskach (6) osadzonych w tulejach (5) uszczelnionych labiryntowym uszczelnieniem (7), przy czym jedna z półosi (2) ma przytwierdzony hamulco-

wy bęben (8), na którym znajduje się hamulcowe cięgno (9) napinane za pomocą sprężyny (15) regulowanej śrubą (11) z nakrętką (12), umieszczonych w hamulcowym jarzmie (10) przymocowanym do kołnierza tulei (5).

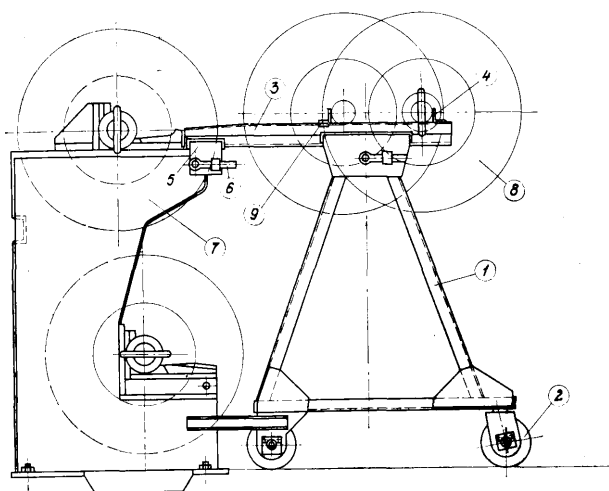
47k

(P. 159191)

29.11.1972.

Biuro Projektów Przemysłu Wyrobów Metalowych, Kraków, Polska (Tadeusz Popławski).

Przystawka do zakładania szpul w rozwijakach dwupoziomowych, znamienna tym, że ma umieszczone w stalowej konstrukcji (1) na wysokości dostosowanej do wysokości gniazd na czopy szpul w rozwijaku, przesła (3), zaopatrzone z jednej strony w stałe i ruchome ograniczniki (4) i (9), z drugiej zaś strony wyposażone w uchwyty (5) na sworznie (6), przy czym konstrukcja (1) jest umieszczona na jezdnych kołach (2).

47k

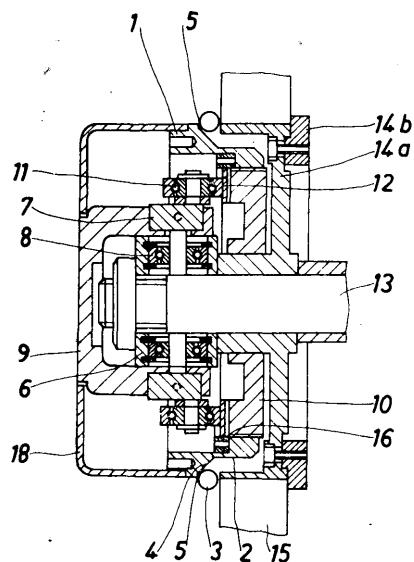
(P. 159477)

12.12.1972.

Pierwszeństwo: 20 grudnia 1971; Niemiecka Republika Demokratyczna

VEB Carl Zeiss Jena, Jena, Niemiecka Republika Demokratyczna.

Urządzenie do łączenia szpul z przyrządem zabierakowo-mocującym, składające się z części mocująco-zabierakowej, pierścienia dociskowego połączonego z elementem pośrednim oraz z elementu uruchamiającego, służące do uzyskania połączenia o zamkniętym układzie sił, znamienna tym, że pierścień dociskowy (1) posiada końcówkę (2) do ułożenia na niej sprężyny (3) bez końca, przy czym powierzchnia tej końcówki jest połączona z powierzchnią stożkową (4) pochyloną pod kątem 45° do osi symetrii pierścienia dociskowego, przechodzącą następnie w powierzchnię czołową (5).

48a

(P. 157114)

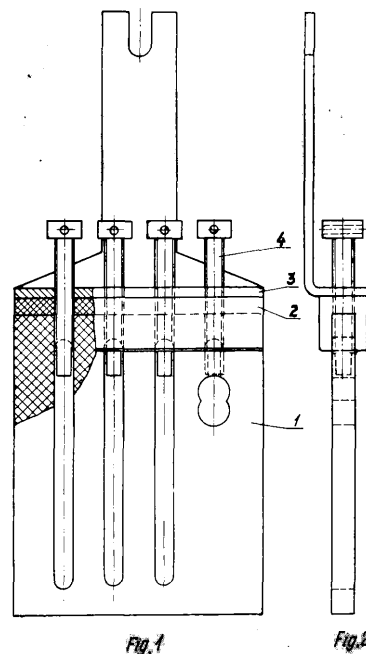
4.08.1972.

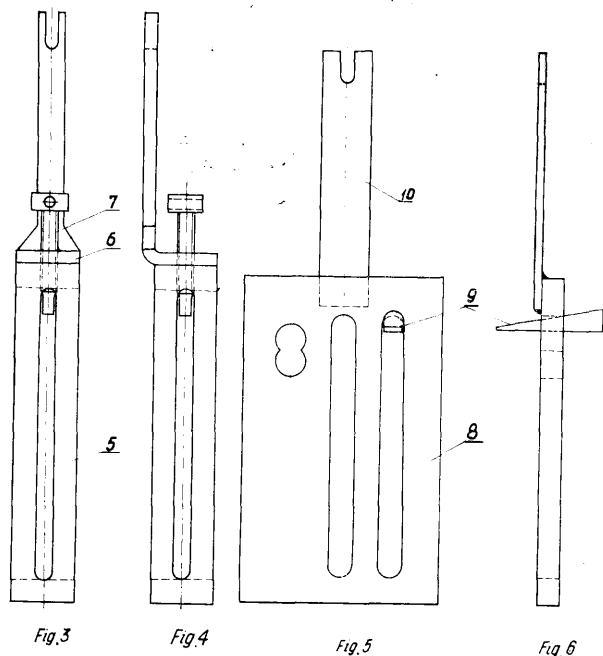
Instytut Metali Nieżelaznych. Gliwice, Polska (Stanisław Knapik, Stefan Miłoś).

Wieszak na elementy przeznaczone do uszlachetniania w procesach obróbki galwanicznej znamienny tym, że posiada pionową płytę (1) z tworzywa sztucznego lub metalu, w której wykonany jest co najmniej jeden otwór i/lub co najmniej jedna szczelina a do górnej części tej płytki przymocowany jest blok (2) z tworzywa sztucznego lub metalu, do którego górnej, płaskiej powierzchni przymocowana jest metalowa płytka (3) odgięta przy krawędzi bloku (2) do góry pod kątem prostym, przy czym przez płytkę (3) i blok (2) w osi szczelin lub otworów przewiercone i nagwintowane są otwory, w których wkręcone są metalowe śruby (4), przeznaczone do mocowania elementów uszlachetnianych i doprowadzenia do nich prądu elektrycznego.

Odmiana wieszaka według zastrz. 1, znamienna tym, że posiada pręt (5) z pionowymi szczelinami przedstawionymi względem siebie o 90, 45 względnie 30°.

Odmiana wieszaka według zastrz. 1, znamienna tym, że posiada pionową metalową płytkę (8) z co najmniej jednym otworem i/lub co najmniej jedną szczeliną oraz

kliny (9) z tworzywa sztucznego lub metalu do blokowania elementów przeznaczonych do uszlachetniania a umieszczonych w tych otworach względnie szczelinach.

48a (P. 157178) 8.08.1972.

Polska Akademia Nauk Instytut Cybernetyki Stosowanej. Warszawa, Polska (Edward Krauze, Andrzej Chorzempa).

Sposób sterowania procesem galwanicznym pokrywania powierzchni, polegający na pomiarze ładunku elektrycznego przeniesionego przez roztwór w procesie, znamieny tym, że analogowy sygnał proporcjonalny do prądu przepływającego przez wannę w procesie galwanizatorskim przetwarza się na ciąg impulsów, w których czas pomiędzy kolejnymi impulsami jest odwrotnie proporcjonalny do wartości prądu przepływającego przez wannę, a ilość impulsów występująca w ciągu impulsów jest proporcjonalna do przeniesionego ładunku, a następnie zlicza się te impulsy, przy czym po osiągnięciu żądanej sumy świadczącej o nałożeniu właściwej masy, sygnalizuje się o zakończeniu procesu galwanicznego.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastr. 1, włączone równolegle do rezystora bocznikującego poprzez który połączona jest wanna galwanizatorska z zasilaczem i składające się z przetwornika który ma na wejściu klucz tranzystorowy i tranzystor z transformatorem w kolektorze, przetwarzający sygnał napięciowy na prądowy, znamienne tym, że do wtórnego uzwojenia transformatora podłączony jest tranzystor z kondensatorem w obwodzie kolektora, do którego dołączone są szeregowo połączone układ progowy z kluczem do rozładowywania kondensatora, nastawny licznik impulsów oraz układ sygnalizacji.

48a (P. 158898) 17.11.1972.

Instytut Metali Nieżelaznych. Gliwice (Stanisław Socha, Józef Żemelka, Czesław Kluska, Henryk Grzegorzek, Zdzisław Radzikowski).

Sposób wytwarzania cienkich powłok cynkowo-olowianych na blachach stalowych, składający się z wytrawienia ocynkowanych blach stalowych i zanurzenia ich do płynnej kąpieli ołowianej znamieny tym, że ocynkowane blachy stalowe z wadami powierzchniowymi w postaci wtrąceń trójtlenku aluminium, tlenku cynku i cynku twardego, przeznaczone do ołowiowania w kąpieli ołowianej zawierającej od 0,01 do 0,05% wagowych cynku oraz od 0,002 do 0,008% wagowych antymonu wytrawia się w wodnym roztworze zawierającym

od 12 do 25% wagowych chlorku cynku i od 0 do 2% wagowych chlorku cyny w czasie od 1 do 3 minut w temperaturze od 20 do 30°C po czym blachy te podsusza się do uzyskania w roztworze powstającym na ich powierzchniach zawartości od 70 do 80% wagowych wody i następnie wprowadza je do kąpieli ołowianej o temperaturze od 360 do 380°C z prędkością od 4 do 5 centymetrów na sekundę po czym wyjmuję się je z prędkością od 3 do 5 centymetrów na sekundę i studzi w powietrzu a ocynkowane blachy stalowe o podobnych jak wyżej wadach powierzchniowych, przeznaczone do ołowiowania w kąpieli ołowianej zawierającej od 0,055 do 0,25% wagowych cynku i od 0,002 do 0,02% wagowych antymonu wytrawia się w wodnym roztworze zawierającym od 12 do 25% wagowych chlorku cynku, od 4 do 7% wagowych chlorku amonu i od 2 do 4% wagowych chlorku cyny w czasie od 2 do 4 minut przy temperaturze od 35 do 45°C, osusza je do uzyskania zawartości od 55 do 65% wody w roztworze pozostającym na powierzchniach tych blach po czym wprowadza się je do kąpieli ołowianej o temperaturze od 385 do 400°C i dalej postępuje z nimi jak w przypadku poprzednim natomiast cynkowane blachy stalowe o podobnych jak poprzednio wadach powierzchniowych a przeznaczone do ołowiowania w kąpieliach ołowianych zawierających od 0,3 do 0,5% wagowych cynku

i od 0,002 do 0,03% wagowych antymonu wytrawia się w wodnym roztworze zawierającym od 16 do 20% wagowych chlorku cynku od 8 do 12% wagowych chlorku amonu i od 5 do 10% wagowych chlorku cyny w czasie 2 do 8 minut przy temperaturze od 50 do 60°C po czym podsusza się je do zawartości od 50 do 60% wagowych wody w roztworze pozostającym na ich powierzchniach, po czym blachy te zanurza się w kąpieli ołowianej o temperaturze od 410 do 420°C i postępuje z nimi dalej jak w poprzednich przypadkach.

Sposób według zastr. 1, znamieny tym, że gdy kąpiel ołowiana zawiera od 0,6 do 1,4% wagowych cynku, od 0,002 do 0,04% wagowych antymonu, od 0 do 0,5% wagowych cyny, wprowadza się na jej powierzchnię mieszaninę zawierającą od 70 do 80% wagowych chlorku cynku od 10 do 25% wagowych chlorku amonu i od 5 do 15% wagowych chlorku cyny, po czym obniża się temperaturę kąpieli do 340—350°C i miesza ją intensywnie a z chwilą dalszego spadku temperatury do 335—340°C przerywa się mieszanie i pozostawia kąpiel w spokoju na okres od 2 do 3 godzin, doprowadzając ciepło aby temperatura kąpieli nie spadła poniżej 330°C i po upływie tego okresu zdejmuję się z lustra kąpieli topnik z wydzielonym cynkiem i jego związkami oraz podnosi jej temperaturę do co najmniej 380°C, po czym wprowadza się do niej uprzednio wytrawione ocynkowane blachy stalowe.

48a (P. 159793) 22.12.1972.

Pierwszeństwo: 20.06.1972 - Wielka Brytania

British Steel Corporation, Londyn, Wielka Brytania (Frederick, William Topham).

Sposób galwanicznego pokrywania metalicznym żelazem podłoża ze stopu żelaza, znamieny tym, że podłoża ze stopu żelaza powleka się galwanicznie z kąpielą zawierającą jako elektrolit chlorek żelazawy lub siarczan żelazawy, w którym jako dodatek jest rozpuszczony cytrynian lub kwas cytrynowy, który wstrzymuje tworzenie się w kąpieli nierozpuszczalnych związków żelazowych.

48b (P. 123531) 11.11.1967.

Pierwszeństwo: 14.11.1966 •- Szwajcaria

Electro Chemical Engineering GmbH, Zug, Szwajcaria (Edith-Luise Schmeling, Herbert Firebe, Ulrich Reininghaus).

Kąpiel i sposób otrzymywania szczególnie twardych pokryć niklowych metodami chemicznymi, znamienne tym, że można w niej i nim otrzymywać pokrycia niklowe na metalach oraz tworzywach półprzewodzących, a szczególnie na tytanie, stalach szlachetnych, magne-

zie i ich stopach, przy czym kapiel składa się z roztworu zawierającego jony niklu, podfosforynu i związków kompleksowych oraz czynnych powierzchni jonów wodorotlenku amonowego o takim stężeniu, że pH roztworu jest wyższe od 7 i zawarte między 7,0—8,5.

48b (P. 158958) 20.11.1978,

Politechnika Śląska im. W. Pstrowskiego, Gliwice (Adam Gierek, Bolesław Formanek).

Tworzywo tlenkowo-fosforowe na powłoki ochronne dla wyrobów metalowych i ceramicznych, znamiennie tym, że zawiera tlenkowe kruszywo miedziowo-tytanowe ze spoiwem glinowo-chromowo-fosforanowym albo ze spoiwem glinowo-chromowo-fosforanowym modyfikowanym jonami Ca^{2+} lub Zn^{2+} lub Mg^{2+} lub też ze spoiwem w postaci fosforanu wapnia, fosforanu magnezu, fosforanu cynku bądź ich mieszaninami, w ilości 30—70 części wagowych kruszywa ceramicznego, 70—30 części wagowych jednego z wymienionych spoiw.

Sposób nakładania tworzywa według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że po nałożeniu tworzywa na wyrób otrzymaną powłokę wygrzewa się w temperaturze 400°C stosując zwiększoną szybkość wygrzewania w przedziale temperatur od 100 do 200°C , powyżej 3°C na minutę.

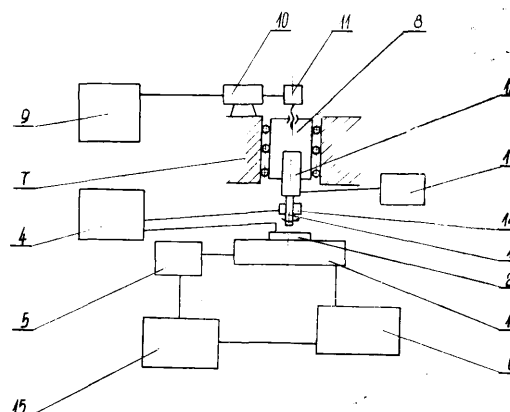
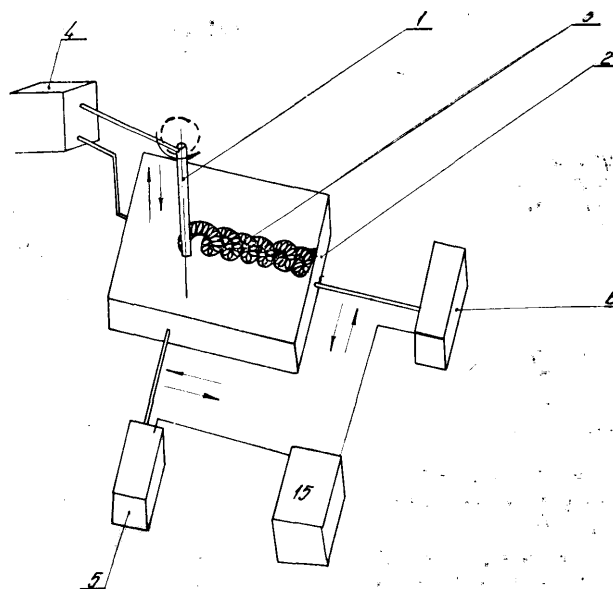
48b (P. 159047) 25.11.1972.

Pierwszeństwo: 27.11.1971 - Bułgaria

DSO „ISOT” Sofia, Bułgaria (Bogomil Totev Antонов).

Metoda miejscowego **elektro-iskrowego** nawarstwiania metali i stopów za pomocą obracającej się elektrody, znamienna tym, że elektroda nawarstwiająca (1) posiada kształt pręta o średnicy mniejszej niż 2 mm, obraca się wokół swojej osi i jest utrzymywana w odpowiedniej odległości od powierzchni nawarstwanego przedmiotu (2) zależnej od napięcia przebicia i prądu, podczas gdy impulsy elektryczne przy biegu jałowym mają napięcie od 15 do 600 V i szerokość od 1 do 10 mikrosekund.

Urządzenie do elektro-iskrowego **nawarstwiania** metali i stopów za pomocą obracającej się elektrody, według zastrz. 1, składające się z elektrody nawarstwiającej, z generatora impulsów, z urządzenia doprowadzającego prąd, z silnika obracającego elektrodę nawarstwiającą, znamiennie tym, że elektroda nawarstwiająca (1) posiada kształt pręta o średnicy mniejszej niż 2 mm, przy czym przymocowana jest do głowicy nawarstwiającej (8), w której umieszczony jest silnik (12), obracający elektrodę nawarstwiającą (1), któ-

ry to silnik (12) razem z głowicą może być przemieszczany osiowo dzięki układowi nadożnemu (9), przy czym elektroda nawarstwiająca (1) i przymocowany do stołu (16) nawarstwiany przedmiot (12) są zasilane z generatora impulsów (4).

48c (P. 158762) 9.11.1972.

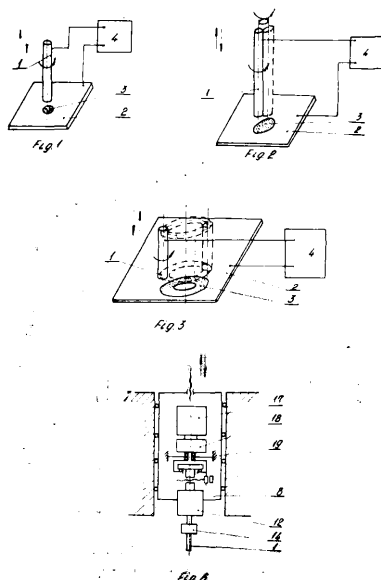
Zakłady Energetyczne Okręgu Wschodniego, Radom (Cezary Bukala, Ryszard Buchowiecki, Wacław Lizewski, Bogdan Pelczarski).

Sposób **zabezpieczenia** przed erozją popiołową powierzchni metalowych, zwłaszcza rur kotłowych, polegający na wytworzeniu powłok ochronnych w strefie intensywnej erozji, znamiennie tym, że jako powłoki ochronne stosuje się tlenek glinu Al_2O_3 lub tlenek tytanu TiO_2 w postaci proszkowej, nakładany według techniki napyłania plazmowego.

48d (P. 157222) 1.08.1972.

Nauko wo-Produkcyjne Centrum Półprzewodników Ośrodek Naukowo-Produkcyjny Materiałów Półprzewodnikowych. Warszawa, Polska (Rajmund Izbaner, Krystyna Jaśkowska).

Sposób wytwarzania pasty do pokryć metalowych na wyrobach ceramicznych stanowiących przewodniki prądu elektrycznego na elementach ceramicznych z proszku metalu szlachetnego, zwłaszcza srebra i środków wiążących, uplastyczniających i wypełniających, znamiennie tym, że drobno sproszkowany metal szlachetny homogenizuje się z kopolimerem metakrylanu metylu z metakrylanem butylu w rozpuszczalnikach organicznych lub ich mieszaninie oraz szkliwem kadmowo-bismutowo-borowym albo kadmowym.

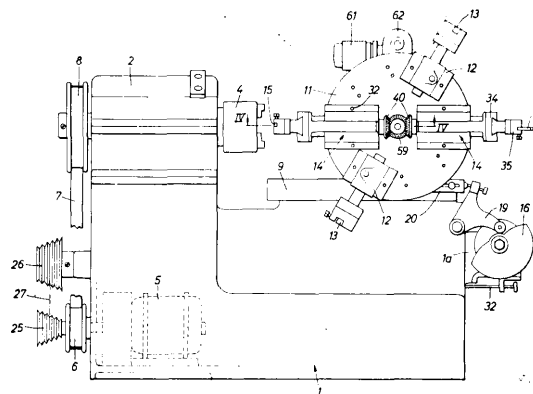
48d

(P. 159139)

28.11.1972.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Pomiarów i Automatyki Elektronicznej. Wrocław (Bogusław Woźniakowski, Halina Niepielska, Jan Gładysiewicz, Julian Jurk).

Ciecz emulsyjna do równoczesnego odfłuszczenia powierzchni miedzi i usuwania z niej warstwy tlenków, oparta na wodnym roztworze nadsiarczuanu amonowego, znamienna tym, że zawiera benzynę, czterochlorek węgla i detergent, przy czym wzajemny stosunek ilości benzyny do czterochloru węgla wynosi od 2,3 do 0,7; zaś sumaryczna ilość tych dwóch składników nie przekracza 50% objętościowych całego preparatu, natomiast ilość detergentu zawarta jest w granicach od 1% do 5% objętościowych tej cieczy.

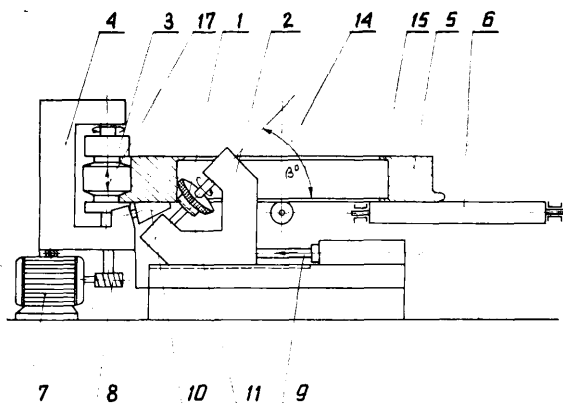
49a

(P. 152796)

7.01.1972.

Huta 1-go Maja Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice (Leszek Chomicki, Witold Danecki, Piotr Sledziński).

Urządzenie do odcinania wewnętrznej wypłytki pierścieni walcowanych zwłaszcza obręczy kół kolejowych, znamienna tym, że ma podporowe rolki (10) i reakcyjne (6), na których spoczywa obręcz (5), zaś do niej przylega napędowy pierścień (3) zaopatrzony w znany napęd (8 i 7) oraz ma, usytuowany wewnątrz obręczy (5), promieniowo, za pomocą siłownika (9), przesuwany i dociskany do obręczy (5), ułożyskowany obrotowo w obejmie (2) obrotowy nóż (11), odpowiednio pochylony zarówno w płaszczyźnie przesuwu o kąt β jak i do niej poprzecznie o kąt α .

49a

(P. 157960)

28.09.1972.

Pierwszeństwo: 30.09.1971 - Szwajcaria

Andre Bechler, Montier, Szwajcaria.

Automat tokarski do wykonywania gwintów za pomocą noży grzebykowych, znamienny tym, że głowica rewolwerowa (11), obracająca się względem osi (Y) przebiegającej pod kątem prostym do osi obrotu wrzeciona (3) jest wyposażona przynajmniej w jedną głowicę gwintującą (14), w której oprawka (35) noży grzebykowych jest prowadzona w obudowie (33) głowicy gwintującej dla uzyskiwania ruchu wzdłużnego w kierunku promieniowym do głowicy rewolwerowej i poprzecznym do osi tej głowicy przy czym w obwodzie (33) ułożyskowany jest wałek (37), na którym osadzony jest człon krzywkowy (38) do sterowania przesuwem wzdłużnym oraz człon krzywkowy (39) do sterowania przesuwem poprzecznym a pomiędzy tym wałkiem (37) lub każdą z głowic gwintujących (14) oraz wrzecionem (3) jest połączenie napędowe oraz tym, że głowica rewolwerowa jest wyposażona w napęd silnikowy dla nadawania jej ruchu w kierunku jej osi geometrycznej.

49a

(P. 159194)

30.11.1972.

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica, Kraków (Marian Morawiecki, Eugeniusz Wosiek, Wiesław Weroński, Krzysztof Kasprzyk).

Urządzenie do wykonywania na bieżkach walców roboczych bruzd do walcowania profili zmiennych i okresowo zmiennych. Tekst zgłoszenia i rysunek zamieszczono w klasie 7a na str. 13.

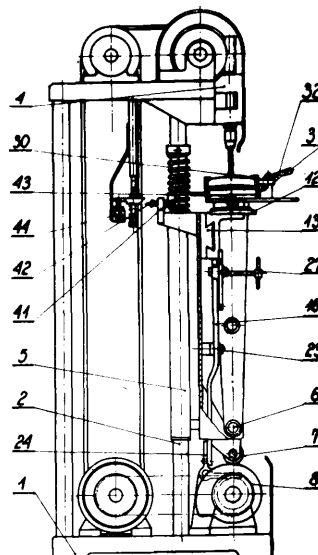
49a

(P. 159446)

11.12.1972.

Biuro Projektowania Dokumentacji Technologiczno-Konstrukcyjnej Przemysłu Lekkiego, Łódź (Jerzy Legędz, Waldemar Lewandowski).

Wiertarka wielo wrzecionowa zawierająca stół z saniami do mocowania desek szarpakowych, osadzony wahlwie w pionowo przesuwnej ramie, oraz wyposażona w schodkowy wzornik, do którego przylega stół połączony sprężynami z ramą, znamienna tym, że rama (5) rolkami (7) jest umieszczona na tarczowych krzywkach (8), zamocowanych na napędowym wale (9), na którym jest zamocowana bębnowa krzywka (25) do sterowania osadzonej na osi (23) dźwigni (26), zakończonej mechanizmem zapadkowym, współpracującym z zębatą listwą (15) schodkowego wzornika (12), osadzonego przesuwnie w wzdłużnej prowadnicy (13) ramy (5), w której nastawnie są umiejscowione katowe prowadnice (33), obejmujące sanie (29) stołu (3), zawierającego zderzak (40) do przesuwania wyposażonego w dwustopniową płytkę (43) trzpienia (42), umieszczonego w ramie (5) i usytuowanego w zasięgu przycisku sterowniczego wyłącznika (44) motoreduktora, połączonego pośrednio z wałem (9).

49d

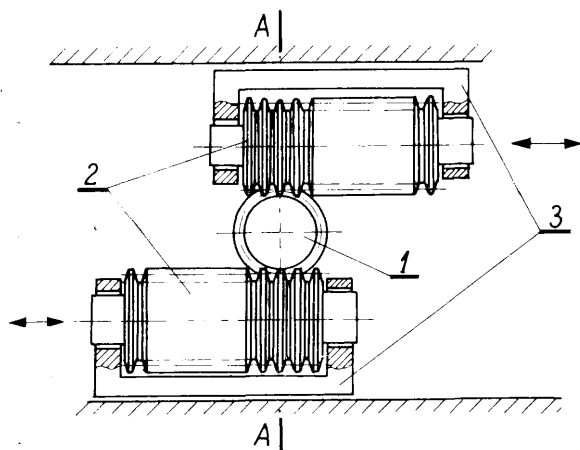
(P. 158705)

2.11.1972.

Zakłady Mechaniczne „Ursus”, Ursus, Polska (Andrzej Kucharski).

Sposób wykonywania zewnętrznych uzębień ewolwentowych poprzez walcowanie za pomocą rolek kształtujących, znamienny tym, że obrabiany materiał (1) przepycha się między swobodnie obracającymi się rolkami kształtującymi (2), które obracają się wokół swoich osi obrotu na skutek działania siły pochodzącej od siły przepychania materiału i które wykonują poosiowo przeciwnie skierowane ruchy posuwisto zwrotne z jednakową prędkością.

Urządzenie do wykonywania sposobu według zastrz. 1, znamiennie tym, że rolki kształtujące (2) ułożyskowane są w suwakach (3), przy czym mają osie obrotu wzajemnie równoległe.

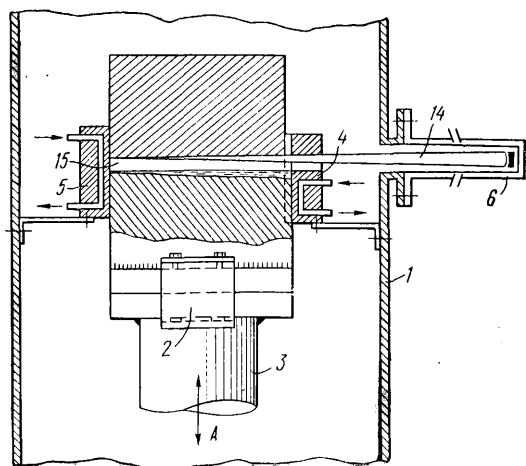
49h

(P. 152910)

14.01.1972.

Moskovsky ordena Lenina Energeticheskyy Institut, Moskwa, Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich (Nikolai Alexandrovich Olshansky, Matvei Yakovlevich Smelyansky, Anatoly Petrovich Lopatko, Leonid Grigorievich Tkachev, Arkady Filippovich Kozhaev, Alexaindr Ivanovich Sapozhnikov, Gennady Anatohevích Chernakov).

Sposób elektronowego zgrzewania grubych elementów, spoiną pionową i obwodową, przy poziomym układzie wiązki elektronów i wzajemnym względnym przemieszczeniu tej wiązki i elementów ustawianych na styk, znamienny tym, że w procesie zgrzewania utrzymuje się odstęp między poziomem stopionego metalu i osią wiązki elektronów od około 2 do około 2,5 średnicy wiązki elektronów i w sposób wymuszony zatrzymuje ciekły metal przed wyciekaniem ze strefy zgrzewania.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, mające działo elektronowe, mechanizm względnego przemieszczenia wiązki elektronów i zgrzewanych elementów, znamiennie tym, że ma dwa formowniki (4, 5) spoin, z których każdy jest ochładzaną płytą do wymuszonego zatrzymywania metalu przed wyciekaniem, ustawione wzdłuż spoiny po obu stronach styku i mające rowek (11) umieszczony wzdłuż spoiny, przy czym jeden z formowników ma przelotowy otwór (10) dla przechodzenia wiązki elektronów.

49h

(P. 158790)

10.11.1972.

Warszawska Fabryka Sprzętu Spawalniczego „Perun”, Warszawa.

Układ zasysający palników smoczkowych do spawania i cięcia metali oraz procesów pokrewnych, znamienny tym, że składa się ze smoczka w postaci krążka wyoblonego stożkowo z występami i wycięciami współśrodkowo rozmieszczonymi na obwodzie, korpusu komory mieszankowej z zagłębieniem walcowo stożkowym i podtrzymki, przy czym smoczek umieszczony jest luźno w zagłębieniu walcowo stożkowym korpusu komory mieszankowej od strony stożkowej opierając się o powierzchnię stożkową występami, a podtrzymka zabezpiecza go przed przemieszczeniem w kierunku pozostałej części zagłębienia stanowiącej zasobnik gazu.

49h

(P. 159131)

27.11.1972.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, Polska (Julian Kuna).

Spoivo do spawania miedzi tlenowej, zwłaszcza w gazach ochronnych, zawierające 0,15—0,20% Si i 0,20—0,25% Mn, znamiennie tym, że zawiera dodatek boru.

Spoivo według zastrz. 1, znamiennie tym, że zawiera dodatek boru w ilości 0,05—0,08 części wagowych, najkorzystniej 0,065 części wagowej.

49h

(P. 159316)

6.12.1972.

Patent dodatkowy do patentu P. 67229. Huta im. Lenina, Kraków, Polska (Tadeusz Sadowski, Zbigniew Warczak, Stanisław Dobosz).

Drut rdzeniowy do napawania powierzchni stalowych zwłaszcza narażonych na intensywne ścieranie składający się ze stalowej otoczki i zaprasowanej wewnątrz mieszanki proszkowej zawierającej węgiel, mangan, krzem, chrom, molibden, tytan, wanad, nikiel według patentu głównego nr 67229 znamienny tym, że wagowy udział poszczególnych składników w ogólnym ciężarze drutu rdzeniowego w przeliczeniu na czysty składnik wynosi: węgiel 2,5 do 5,0%, mangan 0,5 do 2,5%, krzem 0,5 do 3,0%, chrom 15,0 do 30,0%, molibden 0,3 do 2,5%, tytan 0,1 do 1,5%, wanad 0 do 0,8%, nikiel 0 do 3,0%.

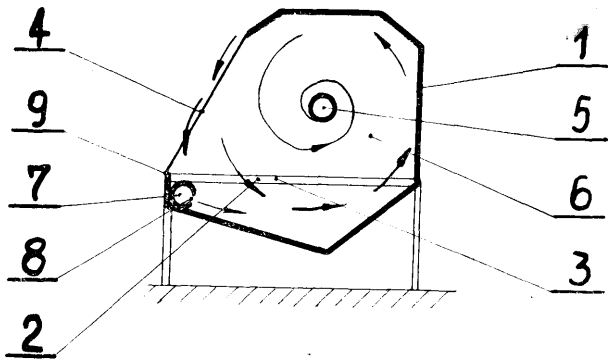
49h

(P. 159608)

18.12.1972.

Centrum Techniki Wytwarzania Przemysłu Okrętowego „Promor” Przedsiębiorstwo Projektowo-Technologiczne, Gdańsk (Wiesław Janiszewski).

Stół spawalniczy, znamienny tym, że ma obudowę (1) o kształcie graniastostupa lub cylindra, ruszt (2) złożony z płaskowników (3) leżących w płaszczyznach przekrojów poprzecznych obudowy (1) roboczy otwór (4) w przedniej części obudowy (1) ponad rusztem (2), odciągowy otwór (5) w jednej lub obu szczytowych ściankach (6) obudowy (1) oraz nawiewny przewód (7) z otworkami (8) na całej jego długości, leżący wzdłuż przedniej krawędzi (9) rusztu (2), przy czym ruszt (2) zajmuje cały przekrój podłużny obudowy (1) i stanowi cięciwę jej przekrojów poprzecznych, odciągowy otwór (5) usytuowany jest w środkowej części szczytowych ścianek (6), a otworki (8) nawiewnego przewodu (7) skierowane są pod ruszt (2) stycznie do obudowy (1).

49h

(P. 159889)

29.06.1971.

Doświadczalne Zakłady Lampowe „Lamina”, Piaszeczno, Polska (Jeute Wojciech, Retmianiak Jan).

Sposób spajania elementów metalowych, zwłaszcza do wykonywania złącz próżniuszczelnych, w którym łączone metale mają różne temperatury topnienia i w którym przez doprowadzenie energii cieplnej od strony elementu o niższej temperaturze topnienia stopieniu ulega tylko fragment tego elementu znamieny tym, że źródłem energii cieplnej jest łuk elektryczny w osłonie gazów obojętnych.

49m

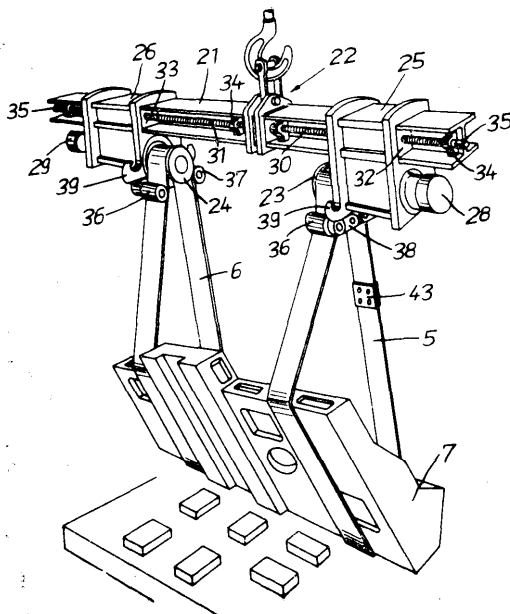
(P. 157366)

19.08.1972.

Pierwszeństwo: 21.08.1971 - Niemiecka Republika Federalna

Kabelschlepp GmbH, Siegen, Niemiecka Republika Federalna (Dietmar Steinmetz, Klaus Heidrich, Lothar Kietz, Werner Sziburies).

Urządzenie do odwracania i transportu ciężkich przedmiotów obrabianych, znamienne tym, że zawiera belkę nośną (1, 21) z umieszczonym w środku układem podwieszonym (2, 22) oraz z osadzonym na każdym jej końcu krążkiem napędowym (3, 4); (23, 24) do pasa taśmowego bez końca (5, 6), służącego do zawieszania przedmiotu obrabianego (T).

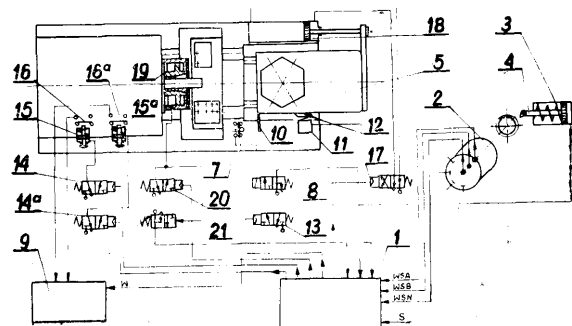
49m

(P. 157644)

8.09.1972.

Biuro Projektów Konstrukcji i Technologii Obrabirek i Narzędzi „Koprotech”, Warszawa, Polska (Stanisław Zaprzalek, Dariusz Stawiariski).

Sterowana alternatywnym programem, zautomatyzowana pneumatycznie obrabiarka, a zwłaszcza tokarka rewolwerowa zaopatrzona w elektryczny układ sterowania i napędu oraz pneumatyczny cylinder dwustronnego działania, którego tłoczek jest połączony sztywno z jednym z suportów jak i źródło zasilania połączone z elementami układu automatyki pneumatycznej znamieny tym, że jej układ automatyki pneumatycznej zawiera pneumatyczny układ logiczny (1) posiadający otwór wejściowy sygnału startu (S) oraz co najmniej trzy otwory wyjściowe (WSA, WSB i... WSN) sygnałów dwustanowych przyjmujące dane o realizowanych programach fazy cyklu pracy obrabiarki, mające postać informacji zakodowanych w kombinacjach równoczesnych sygnałów dwustanowych, zaś wszystkie lub niektóre otwory te są połączone za pomocą pneumatycznego przełącznika (2) ze źródłem zasilania zależnie od ustalonych programów połączeń zapewniających wprowadzanie poszczególnych informacji, w każdej jego pozycji, przy czym ma on korzystnie postać wybieraka obrotowego, który posiada dla każdej pozycji swego wałka rozdzielającego, wykonane w jego głowicy rozdzielającej zespoły otworów wyjściowych, a poszczególne otwory każdego zespołu są połączone oddzielnie z jednym z otworów wejściowych sygnałów dwustanowych układu logicznego (1) umożliwiając kolejne przekazywanie danych zawierających informację o programie, który jest zakodowany w tych połączeniach, natomiast pneumatyczny przełącznik (2) jest połączony mechanicznie z urządzeniem napędzającym (3) przesterowywanym sygnałem pneumatycznym, korzystnie mającym postać cylindra obracającego ten przełącznik ruchem swego tłoczyska (4), a co najmniej jeden suport (5) obrabiarki jest wyposażony w zespół sygnalizujący jego położenie, składający się z elektrycznego wyłącznika drogowego (7) połączonego pośrednio przez przetwornik elektryczno-pneumatyczny (8) z jednym z otworów wejściowych sygnału sterującego układu logicznego (1) oraz bezpośrednio, elektrycznie z jednym z wejść (W) elektrycznego układu sterowania i napędu (9) obrabiarki, które jest przystosowane do przyjmowania sygnałów powodujących zatrzymywanie tego suportu i umieszczonego w pobliżu suportu (5) w odległości umożliwiającej jego przesterowanie w końcowej fazie przesuwu roboczego tego suportu za pomocą stykającego się z nim, w tej pozycji występu (10) wykonanego w tym suporcie oraz z pneumatycznego wyłącznika drogowego (11) połączonego z kolejnym otworem wejściowym sygnału sterującego układu logicznego (1) i umieszczonego najkorzystniej w pobliżu suportu (5) jak i krzywki (12) lub kulki zamocowanej na nim w miejscu umożliwiającym przesterowanie tego wyłącznika przy powrocie suportu (5) do pozycji wyjściowej, natomiast jeden z otworów wyjściowych pneumatycznego układu logicznego (1) przekazujący sygnał w postaci ciśnienia będący informacją o rozpoczęciu następnej fazy cyklu pracy obrabiarki jest połączony poprzez wzmacniacz ciśnienia (13) z urządzeniem napędzającym (3), a dalsze co najmniej dwa otwory wyjściowe tego układu są połączone każde przez wzmacniacz ciśnienia (14) lub (14a) z jednym z miniaturowych cylindrów pneu-

matycznych (15) względnie (15a), których tłoczyska w skrajnej pozycji stykają się z ręcznymi przyciskami wyłączników elektrycznych (16 i 16a) elektrycznego układu sterowania i napędu (9), w sposób umożliwiający ich przełączanie, zaś ostatni otwór wyjściowy układu logicznego (1) jest połączony poprzez wzmacniacz ciśnienia (17) i zawór rozdzielający z cylindrem dwustronnego działania (18) przesuwającym suport (5).

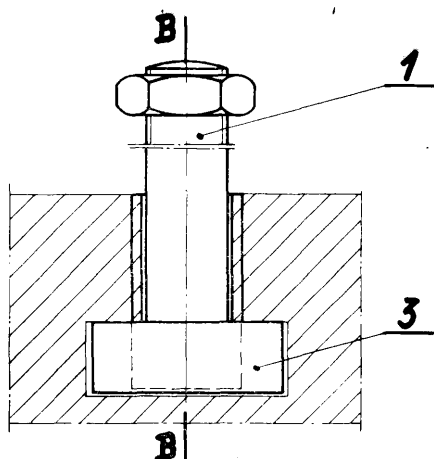
49m

(P. 158727)

7.11.1972.

Kombinat Obrabiarek Ciężkich „Ponar-Porum” Dąbrowska Fabryka Obrabiarek im. St. Krzynomka Przedsiębiorstwo Państwowe, Dąbrowa Górnicza (Bonifacy Kopeć).

Szybkomocująca śruba teowa z zamkiem służąca do mocowania przedmiotów na stołach płytach i innych urządzeniach posiadających rowki teowe, a w szczególności do mocowania detali na stołach i płytach obrabiarek, znamienna tym, że na śrubę (1) posiadającą łeb (3) odpowiadający wymiarom dolnego rowka teowego i długości nie większej od szerokości górnego pionowego rowka teowego (2) nasunięty jest zamek (4) w kształcie prostopadłościanu o szerokości nie większej od szerokości górnego rowka teowego (2) wysokości najkorzystniej równej wysokości rowka teowego, długości odpowiednio większej od długości łba śruby (3), z wycięciem na całej szerokości o kształcie łba śruby (3) i otworem nie mniejszym od średnicy śruby.

Przekrój A-A

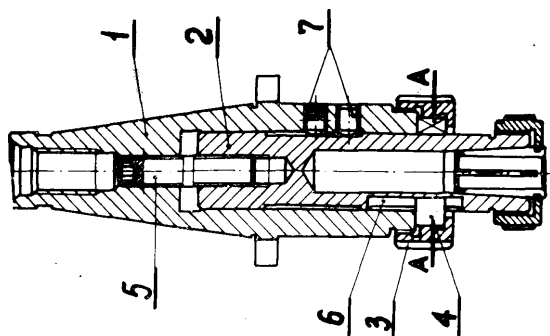
49m

(P. 158728)

7.11.1972.

Fabryka Przyrządów i Uchwytów, Białystok, Polska (Włodzimierz Mińczuk, Jerzy Dojnikowski).

Oprawka do narzędzi z regulacją osiową ustawienia narzędzia znamienna tym, że na czole korpusu (1) od strony nakrętki (3) znajdują się wgłębienia (8), a w jednym z nich osadzony jest wpust (4) w ten sposób, że końcem swym wchodzi w podłużny rowek wykonany w oprawce (2).

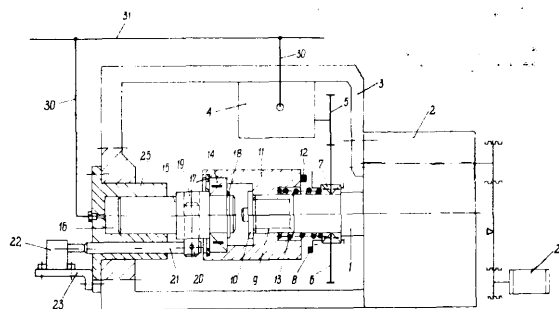
49m

(P. 158930)

18.11.1972.

Fabryka Obrabiarek „Rafamet”, Kuźnia Raciborska (Emil Węgrzyn, Zdzisław Kosowski, Antoni Kupka).

Urządzenie do zmiany przełożeń w reduktorach połączone przekładnią walcową i łożyskami z wałkiem wejściowym reduktora, znamienna tym, że ma osadzone na wielowypustowym końcu znanego wałka (1) reduktora tulejowe sprzęgło kłowe (11) wyposażone w dwustronne wybrania walcowe, jedno dla sprzężyny (13) a drugie dla obrotowego usytuowania w osi wału za pomocą łożyska (14) tłoka (15), osadzonego przesuwnie w cylindrze (16) korpusu (25) dla sprzęgnięcia silnika hydraulicznego (4) mocowanego do konsoli (3) reduktora z wałkiem wejściowym reduktora za pomocą przekładni zębatej (5,6) i przerywania obwodu prądowego silnika (24) w takt wzrostu ciśnienia cieczy w przewodzie (31) i połączonych z przewodem przesuwkach hydraulicznych kół reduktora.

49m

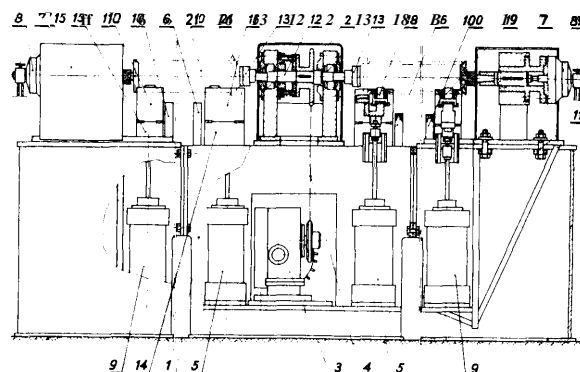
(P. 158978)

21.11.1972.

Patent dodatkowy do patentu nr 154096.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Techniki i Organizacji Produkcji Maszyn Górniczych „ORTEM”, Katowice (Mieczysław Szupiluk, Lech Kosowski, Alfons Smolnik).

Obrotnik spawalniczy, zwłaszcza do przedmiotów cylindrycznych składający się z części stałej wyposażonej w układ napędowy, z przesuwnej zespołu dociskowego oraz zespołu siłowników podtrzymujących i zsuwni, według zgłoszenia nr P. 154096, znamienny tym, że w środkowej części ramy nośnej (1) zabudowana jest głowica napędowa (2) wyposażona w przelotowy wałek (12), którego końce zaopatrzone są w elementy oporowe (13) spełniające funkcję zabieraków spawanych przedmiotów (20 i 21) oraz po obu stronach głowicy napędowej (2) umieszczone są siłowniki podtrzymujące (5) i zsuwnie (6) a ponadto na lewej i prawej części ramy nośnej (1) wykonanej w kształcie łoża zabudowane są przesuwne głowice dociskowe (7) zaopatrzone w obrotowe siłowniki mocujące (8), siłowniki podtrzymujące (9) i zsuwnie (10).

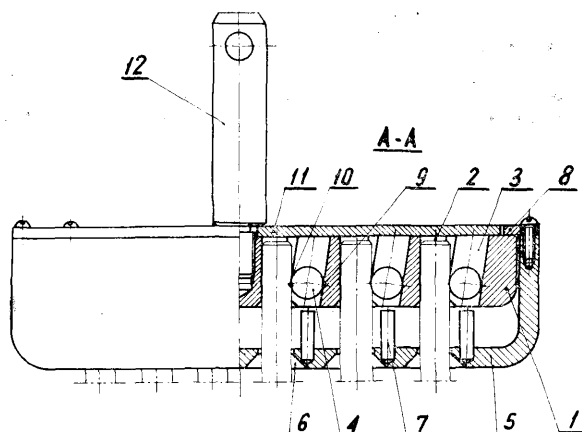
49m

(P. 159499)

13.12.1972.

Biuro Projektowo-Technologiczne Przemysłu Obrabiarek i Narzędzi BIPRON, Zabrze Polska (Emil Dudek, Maciej Staszek).

Uchwyt do **pojedynczego** mocowania przedmiotów prętowych, znamieny tym, że ma płytę (1) stałą z otworami (2), których przekrój poprzeczny odpowiada profilowi mocowanych przedmiotów, przenikającymi się z otworami (3), w których są elementy (4) zaciskające, najkorzystniej kule stalowe, przy czym otwory te przenikają się pod kątem mniejszym od kąta tarcia materiałów prętów i elementów zaciskowych.

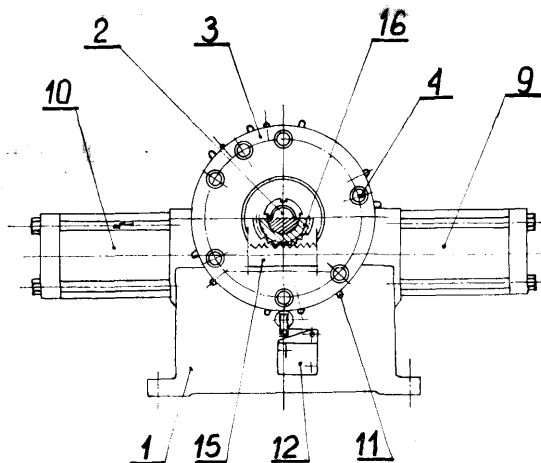
49m

(P. 159766)

22.12.1972.

Biuro Projektów Konstrukcji i Technologii Obrabiarek i Narzędzi „Koprotech”, Warszawa (Eugeniusz Karkowski, Dariusz Stawiarski, Eugeniusz Krysiak).

Pneumatyczny i pneumatyczno-hydrauliczny przyrząd **obrotowo-podziałowy** zawierający umieszczony w jego korpusie obracający się wałek z przymocowaną do niego stałą lub wymienną tarczą podziałową przystosowaną do umieszczania na niej bezpośrednio lub pośrednio za pomocą uchwytów przedmiotu obrabianego z wykonanymi w niej otworami zawierającymi w ich liczbie i rozmieszczeniu zakodowany program podziału kąta oraz współpracujący z otworami tarczy pilot przymocowany odpowiednio do korpusu i dociskany do tarczy sprężyną i stykający się swą końcówką sterującą w skrajnych położeniach z jednym z dwóch zaworów sterujących przymocowanych do korpusu w pobliżu tego pilota jak i pneumatyczny układ sterujący, w którego skład wchodzi pneumatyczne zawory sterujące połączone sekwencyjnie z pilotem i cylindrami napędzającymi przymocowanymi do boków korpusu, którego wyjścia są połączone z układem sterującym jednostki obróbczej znamieny tym,

że tarcza podziałowa (3) jest wyposażona w zmieniające program podziału kąta, nastawialne lub usuwalne zderzaki sterujące (11) umieszczone na niej w miejscach zapewniających, przy obracaniu się jej w kierunku podziałowym, zetknięcie się zderzaka najbliższego otworowi (4) w tarczy (3) w kierunku tego ruchu, z umieszczonym na korpusie (1) zaworem sterującym (12) przed osiągnięciem przez tarczę (3) położenia, w którym ten otwór i pilot (5) ustawione są współosiowo.

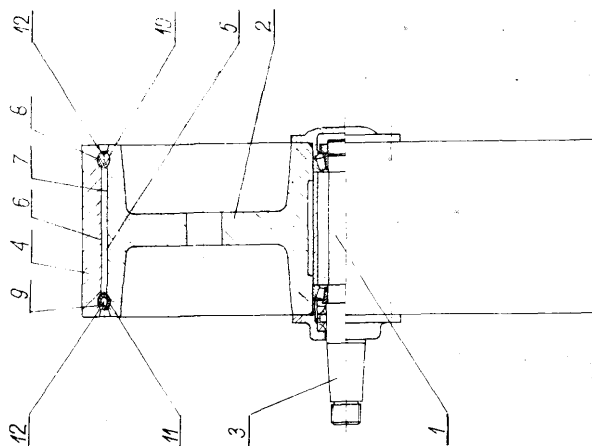
50c

(P. 159109)

25.11.1972.

Dolnośląskie Zakłady Metalurgiczne „Dozamet” Przedsiębiorstwo Państwowe, Nowa Sól, Polska (Zygmunt Grabarczyk, Stefan Makarewicz).

Krażnik młynarski lub gniotownika do mieszania i/lub kruszenia materiałów, zwłaszcza materiałów formierskich, zawierający korpus oraz wymienny pierścień, znamieny tym, że w szczelinie (5) znajdującej się pomiędzy korpusem (2) a nasadzoną na nim wymiennym pierścieniem (4) znajdują się $\sim$ najmniej dwa elastyczne pierścieniowe wkłady (12), przy czym każdy z nich umieszczony jest w dwóch kanałach (8) i (10) oraz (9) i (11) znajdujących się na przyległych cylindrycznych powierzchniach (6) i (7) korpusu i wymiennego pierścienia.

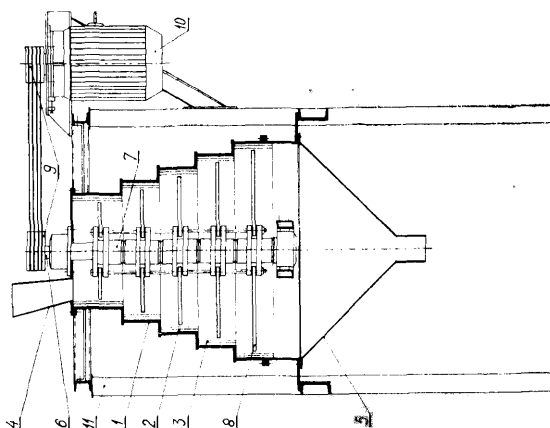
50c

(P. 159427)

11.12.1972.

Gdańskie Zakłady Ceramiki Budowlanej, Gdańsk (Robert Grudka, Eugeniusz Sosnowski).

Młyn udarowy przelotowy wyposażony w mechanizmy napędowe oraz komorę rozdrabniania wraz z białakami znamieny tym, że komora rozdrabniania (1) składa się z cylindrycznych pierścieni o średnicach wzrastających od góry ku dołowi zaś w każdym z pierścieni umieszczone są białaki (8) o długości właściwej dla danej średnicy pierścienia, przy czym w górnej części komory rozdrabniania (1) osadzony jest lej wyspowy (4).

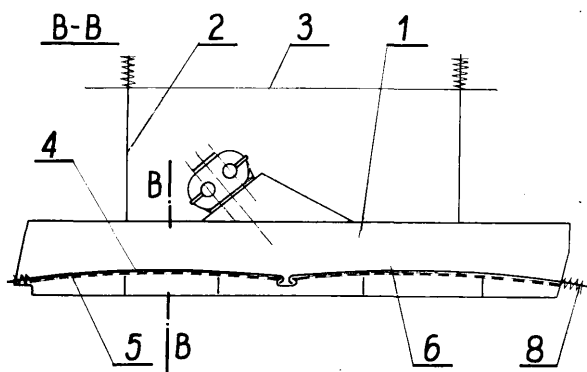
50d

(P. 159680)

20.12.1972.

Mikołowskie Zakłady Budowy Maszyn Górniczych „Mifama” Przedsiębiorstwo Państwowe, Mikołów (Wacław Solik, Włodzimierz Przybek, Ernest Bartoszek, Robert Ogierman).

Przesiewacz wibracyjny o ruchu prostoliniowym do klasyfikacji i odwadniania materiałów drobnoziarnistych, zwłaszcza mułu węglowego, znamienny tym, że jego rzeszota (1) ma dwa poprzeczne przedziały, w których sito (4) spoczywające na perforowanym podkładzie (5) uformowane jest według walcowej krzywizny (6) zwróconej wypukłością ku górze, przy czym tworzące powierzchnie sita (4) są prostopadłe do bocznych ścian (9) rzeszota (1), jak również tym, że silnik napędowy (11) połączony za pośrednictwem sprzęgieł elastycznych (13) z zespołami mas niewyważonych (14) spoczywa na poprzecznej belce (10) osadzonej na bocznych ścianach (9) rzeszota (1).

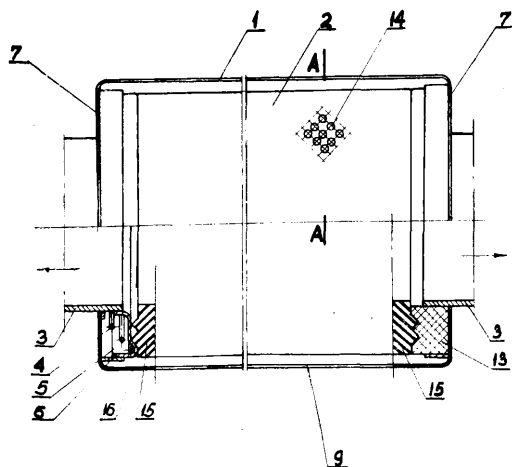
50e

(P. 150831)

30.09.1971.

Huta Stalowa Wola Przedsiębiorstwo Państwowe, Stalowa Wola (Edward Szulaczkowski).

Filtr powietrza do maszyn zwłaszcza silników spalinyowych i sprężarek z wkładem suchym o środkowo w osi wzdłużnej położonej rurze zbiorczej, który jest osadzony w obudowie, znamienny tym, że tworząca (16) obudowy (1) ma otwór (9) o zarysie równym lub większym od długości i średnicy wkładu (2) oraz tym, że po jednej lub obydwu stronach czołowych obudowy (1) bezpośrednio lub pośrednio między ścianką czołową (15) wkładu a ścianką (7) obudowy (1) oraz tworzącą (16) obudowy (1) a rurociągiem ssącym (3) znajduje się pierścieniowy element sprężysty (5) ustalający położenie wkładu (2) w obudowie (1).

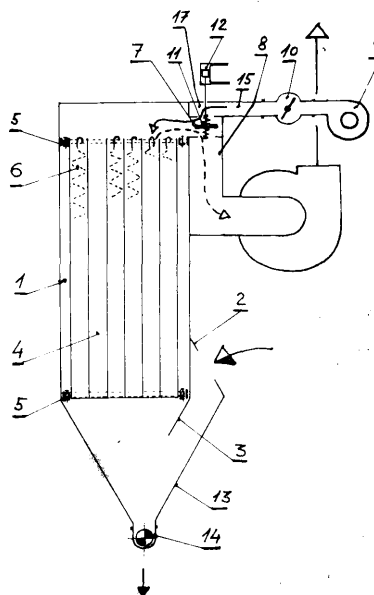
50e

(P. 159217)

1.12.1972.

Biuro Projektów Przemysłu Cementowego i Wapienniczego, Kraków, Fabryka Urządzeń Odpylających i Wentylacyjnych „Konwent”, Konińskie Zakłady Przemysłu Wapienniczego „Trzuskawica”, Sitkówka (Marian Gębica, Marian Borowski, Józef Czerkawski, Andrzej Albrecht, Janusz Switakowski, Kazimierz Hondra, Walerian Domiński, Andrzej Sokołowski).

Filtr tkaninowy do oczyszczania z pyłów powietrza i gazów przemysłowych, składający się ze skrzyniowej obudowy, zakończonej lejem zesypowym, zaopatrzonym w listwy kierujące, z umieszczonego wewnątrz obudowy zespołu komór odpylających, oraz z kolektorów, odciagowego i przedmuchowego, z zespołu przedmuchowego, złożonego z wentylatora i rurociągu oraz pulsatora, jak również z komór zaworowych, znamienny tym, że posiada tkaninę filtracyjną (4) przesyłaną w formie zespołu worków, umocowaną w otworach listew (5), przymocowanych w czterech narożach poszczególnych komór przy pomocy sztykujących zatyczek, oraz pulsator skrzydełkowy bębnowy (10) wspólny dla wszystkich komór, jak również rozrządy przedmuchu i odciaгу odrębne dla poszczególnych komór, zaopatrzone w jednogrzybkową przepustnicę z podwójną regulacją skoku, jak również uszczelnienie dolnej części filtra w postaci ślimaka wyprowadzonego poza lej zesypowy (13) w pełnej okrągłej obudowie (18), o zagęszczonych zwojach (19) i z przerwą (20) w zwojach.

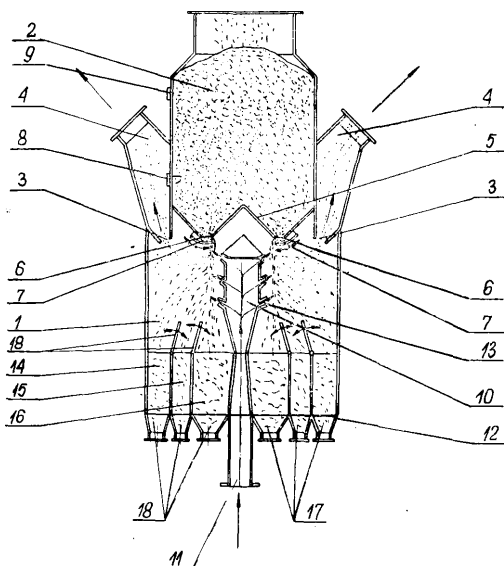
50e

(P. 159313)

6.12.1972.

Dolnośląskie Zakłady Metalurgiczne „DOZAMET” Przedsiębiorstwo Państwowe, Nowa Sól (Jan Marzec).

Separator powietrzny przeznaczony do frakcjonowania materiałów o różnym ciężarze właściwym, zwłaszcza do oddzielania od śrutu zanieczyszczeń powstałych w trakcie śrutowania, złożony z dwóch zbiorników, z których jeden - stanowiący zbiornik śrutu zanieczyszczonego - posiada co najmniej jeden otwór wysypowy, znamienny tym, że na otworze wysypowym (6) znajduje się ruchoma przesłona (7) uruchamiana impulsami wytwarzanymi przez korzystnie dwa znaczne sygnalizatory poziomu (8) i (9), umieszczone na różnych poziomach wewnątrz zbiornika (2) na śrut zanieczyszczony.

51b

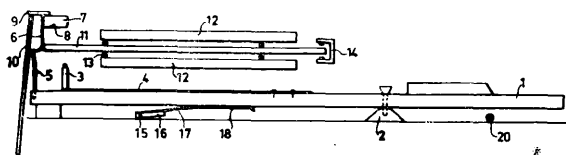
(P. 158778)

9.11.1972.

Pierwszeństwo: 9.11.1971 - Szwecja

Musikindustriell Forskning Mifo AB Linköping, Szwecja, (Gunnar Sjöstrand, Einar Jansson).

Instrument muzyczny z klawiaturą fortepianową, zwłaszcza o małych wymiarach, zawierający pręty metalowe lub drewniane do wytwarzania dźwięku, który zostaje ewentualnie wzmocniony elektronicznie oraz zawierający elementy tłumiące, znamienny tym, że pręty (11) umieszczone są między gumowymi żyłkami (13) lub innymi podobnymi miękkimi elementami, podtrzymywanymi pomiędzy dwoma ramkami (12), tworząc zespół prefabrykowany.

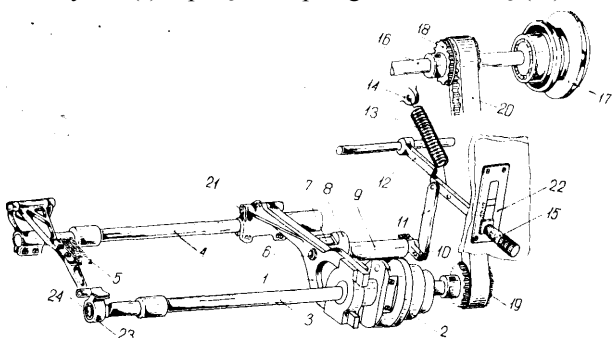
52a

(P. 158872)

15.11.1972.

„Predom - Łucznik” Zakłady Metalowe im. Gen. Waltera, Radom (Jerzy Nowak).

Mechanizm transportera w przemysłowej maszynie do szycia, złożony z wałka napędowego, z wałka posuwowego, z widelkowej dźwigni, ząbków i innych części, znamienny tym, że ma prostoliniową prowadnicę (8) i kamień (7) przesuwany ze sobą połączony przy czym kamień (7) za pośrednictwem czopa (6) obrotowo połączony jest z widelkową dźwignią (1) zaś prostoliniowa prowadnica (8) czopem (22) osadzona jest w łożysku (9) i połączona przegubem z korbą (10).

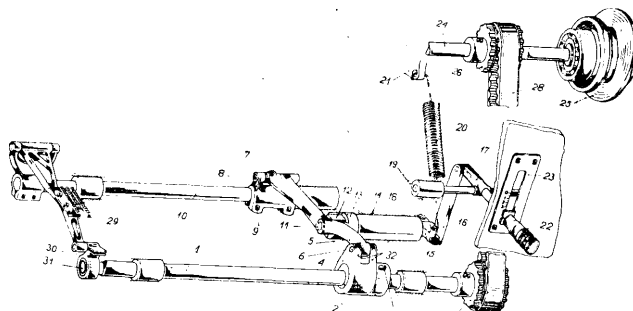
52a

(P. 158996)

20.11.1972.

„Predom-Łucznik” Zakłady Metalowe im. Gen. Waltera, Radom (Stefan Krupa).

Mechanizm transportera w przemysłowej maszynie do szycia, złożony z wałka napędowego, z wałka posuwowego, ze stałego mimośrodów, z prowadnicy z kamieniem, sprężyny i ząbków znamienny tym, że ma korbę (4) obrotowo osadzoną na stałym mimośrodku (2) oraz ma dźwignię (5) jednym końcem połączoną obrotowo z korbą (4), a której drugi koniec obrotowo połączony jest z korbą (8) posuwowego wałka (10), przy czym w środkowej części dźwigni (5) za pośrednictwem czopa (11) obrotowo połączona jest z kamieniem (12).

53c

(P. 158943)

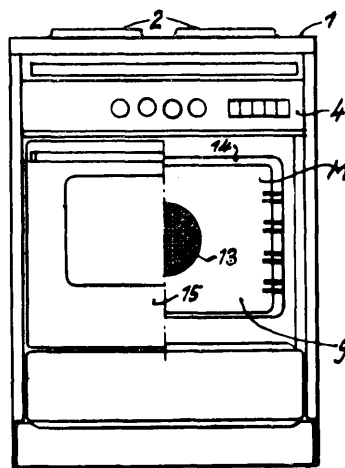
20.11.1972.

Pierwszeństwo: 22.11.1971; 3.11.1972 - Niemiecka Republika Federalna

G. Bauknecht GmbH Stuttgart - NRF (Gottlob Bauknecht, Gert Bauknecht, Dieter Harlin, Walter Lunenburger).

Sposób przyrządzania mięsa, zwłaszcza przez pieczenie za pomocą gazowego ośrodka przenoszenia ciepła powlekającego powierzchnię mięsa, znamienny tym, że ośrodek przenoszenia ciepła po wstępnej fazie podgrzewania utrzymuje się w stałej temperaturze poniżej 160°C, najkorzystniej około 140°C.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—4, posiadające zamkniętą, wypełnioną powietrzem komorę do umieszczenia wsadu, a także środki powodujące cyrkulację powietrza w komorze oraz źródło ciepła, nagrzewające strumień powietrza, znamienny tym, że jest wyposażone w termostat połączony z grzejnikiem i ograniczający temperaturę powietrza do wartości niższej od normalnej wartości oraz, że posiada sterowaną dmuchawę (6) regulującą cyrkulację strumienia powietrza.

57b (P. 157092) 3.08.1972.

Politechnika Warszawska. Warszawa, Polska (Nina Sadlej, Halina Smolińska).

Warstwa światłoczuła holograficzna o dyspersji molekularnej, znamienna tym, że układem światłoczułym jest roztwór barwnika absorbującego w czerwieni, na przykład błękitu metylenowego wobec reduktora, na przykład kwasu p-toluenosulfonowego w polimerze, na przykład w alkoholu poliwinylowym wobec monomeru, na przykład akrylamidu.

57d (P. 156556) 6.07.1972.

Akademia Medyczna. Gdańsk, Polska (Henryk Nowak).

Sposób wykonywania grafiki, znamienny tym, że na płycie metalowej, drewnianej, względnie z tworzywa sztucznego wycina się lub wytrawia kwasem mineralnym rysunek, pokrywa się ją mieszaniną składającą się z co najmniej 40 części wagowych spoiwa jak np. roztwór kalafonii w oleju, stop żywicy ftalowej modyfikowanej olejem lnianym z dodatkiem żywicy balatolowej, co najmniej 10 części wagowych wypełniacza jak np. węglan wapniowy, siarczan barowy, co najmniej 30 części wagowych pigmentu w postaci np. tlenku cynkowego oraz co najmniej 10 części wagowych rozpuszczalnika organicznego a następnie odbija się rysunek na papierze fotograficznym, który wywołuje się, zmywa wyżej opisaną mieszaninę rozpuszczalnikami organicznymi i utrwala.

57e (P. 158182) 10.10.1972.

Pierwszeństwo: 12.10.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

Xerox Corporation, Rochester, Stany Zjednoczone Ameryki (Arun Kumar Chatterji, Marianne Custozzo O'Neill).

Elektrostatograficzny materiał wywołujący, znamienny tym, że składa się z cząstek, które zawierają subtelnie rozdrobniony elektroskopowy materiał proszkowy, sól kwasu tłuszczowego z metalem w ilości mniejszej w stosunku wagowym do ilości materiału proszkowego i koloidalną krzemionkę o rozdrobnieniu submikronowym w ilości mniejszej w stosunku wagowym do ilości wymienionego materiału proszkowego.

Sposób wytwarzania obrazu, znamienny tym, że na powierzchni obrazowej wytwarza się obraz utajony, który wywołuje się przez poddanie działaniu elektrostatograficznego materiału wywołującego, zawierającego subtelnie rozdrobniony elektroskopowy materiał proszkowy, sól kwasu tłuszczowego z metalem w ilości mniejszej w stosunku wagowym do ilości materiału proszkowego i koloidalną krzemionkę o rozdrobnieniu submikronowym w ilości mniejszej w stosunku wagowym do ilości materiału proszkowego, usuwa co najmniej część wywołanego obrazu resztkowego za pomocą ścierania z części powierzchni obrazowej wymienionych powyżej materiału proszkowego, soli oraz krzemionki i powtarza wyżej wymienione czynności co najmniej jeden raz.

58a (P. 158969) 20.11.1972.

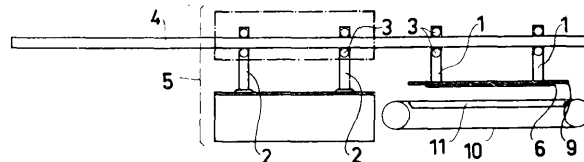
Pierwszeństwo: 19.11.1971 - Szwecja

Aktiebolaget Motåla Verkstad, Motåla, Szwecja (Hans Edwin Sundqvist, Bertil Gunnar Ahlstedt).

Sposób załadowywania pras elementami płytowymi pokrywany warstwą materiału powierzchniowego, takiego jak papier nasycony żywicą przeznaczonymi do sprasowania, znamienny tym, że elementy płytowe z warstwą materiału powierzchniowego przenosi się do prasy zawieszoną na środkach nośnych umieszczonych wzdłuż prawej i lewej strony płyty patrząc w kierunku przenoszenia, a środki nośne przemieszczają się na prawo i na lewo odpowiednio na odległość umo-

żliwiającą zwalnianie elementu płytowego i umieszczanie go na dolnej płycie prasy.

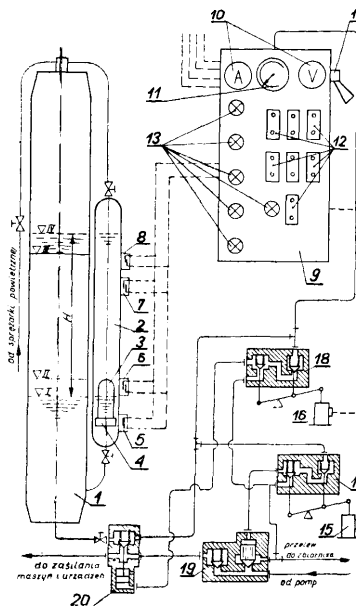
Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamiennie tym, że zawiera środki nośne (6) umieszczone wzdłuż prawej i lewej strony elementu płytowego (9), patrząc w kierunku przenoszenia, o konstrukcji umożliwiającej przesunięcie elementu płytowego na prawo i na lewo na odległość pozwalającą zwolnić element płytowy i umieścić go na dolnej płycie prasy.

58a (P. 159268) 4.12.1972.

Zakłady Naprawcze Taboru Kolejowego, Wrocław, Polska (Stanisław Piotrowski, Kazimierz Wasielewski, Władysław Janiszowski, Mirosław Piotrowski).

Elektro-hydrauliczny układ sterowania pomp i akumulatora do zasilania maszyn i urządzeń o napędzie hydraulicznym a szczególnie pras, wyposażonych w znaną aparaturę przekątnikowo-stykową, sygnalizacyjną i rozrządczą, znamienny tym, że pionowa butla (1) wodno-powietrzna połączona jest dwustronnie przewodami rurowymi z pionową rurą (2) diamagnetyczną, zaopatrzoną wewnątrz w pływak (3) połączony sztywno z magnesem (4) trwałym, zaś na zewnątrz rurą (2) zaopatrzoną jest w przesuwne osadzone kontaktrony (5), (6) dolne i (7), (8) górne, przy czym mogą być cztery lub więcej.

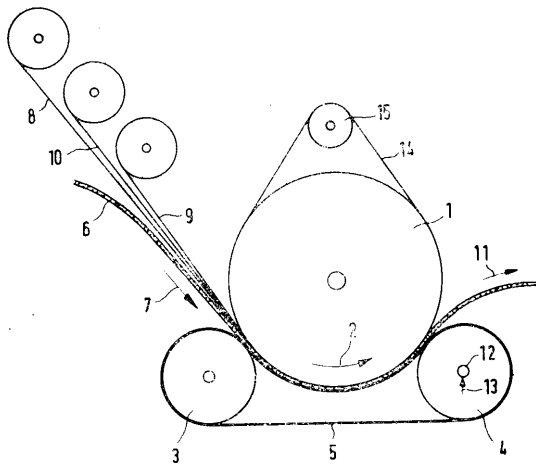

58a (P. 159471) 12.12.1972.

Pierwszeństwo: 12 stycznia 1972 Niemiecka Republika Federalna

Wilhelm Mende & Co., Teichhütte/Harz, Niemiecka Republika Federalna (Hubert Ettel).

Prasa do powlekania folią cienkich płyt wiórowych, znamienna tym, że ma walec (1) częściowo opasany napiętą taśmą (5), na który jest podawana folia (8) i cienka wiórowa płyta (6), które są dociskane do powierzchni zewnętrznej tego walca przy tej pomocy napiętej taśmy (5).

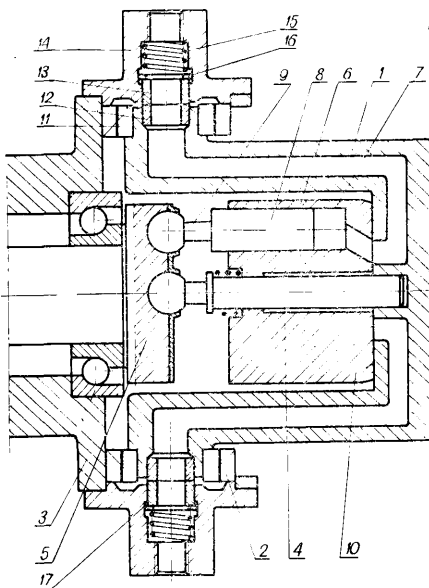
59a

(P. 159294)

5.12.1972.

Fabryka Urządzeń Budowlanych „Hydroma”, Szczecin (Kazimierz Dziura).

Pompa nurnikowa osiowa o zmiennej wydajności, której wydajność zmieniana jest przez wychylanie wirnika z jego korpusem względem wału napędowego, znamienna tym, że część stała pompy, to jest pokrywa (14), oraz korpus (2) mają w osi swojego wychylania dwie współśrodkowe tulejki (12) i (13) stykające się ze sobą czołowymi powierzchniami, z których jedna tulejka (12), osadzona jest na stałe w korpusie, a druga tulejka (13), suwliwie w pokrywie (14) przy czym, tulejka (13) w pokrywie dociskana jest wstępnie siłą sprężyny (15), działającej poprzez pierścień osadcy (16) zabudowany w poszerzonym rowku (17), dzięki czemu umożliwione jest przemieszczanie się pierścienia w granicach pracy sprężyny zapewniając niewypadanie tulejki (13) podczas montażu.

59a

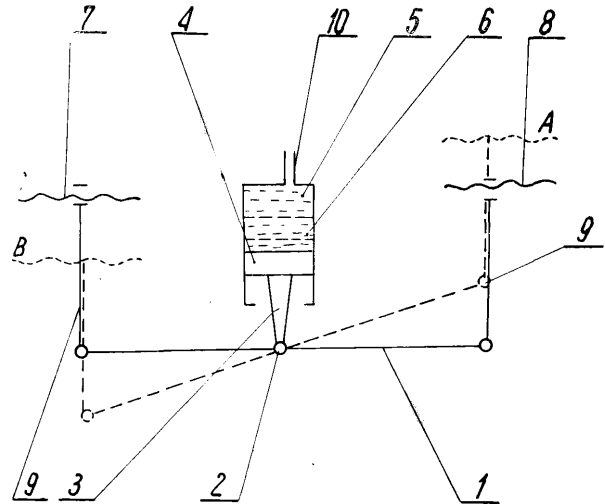
(P. 159593)

16.12.1972.

Wielkopolskie Zakłady Mechanizacji Budownictwa - ZREMB, Poznań (Sławosz Przybyłowski).

Mechanizm dźwigniowy eliminujący pulsację w przewodzie tłocznym pomp wyporowych, składający się

z dwuramienną dźwigni zamocowanej na osi w środku swej długości i połączonej poprzez cięgna z przeponami lub tłokami pompy, znamienna tym, że dźwignia (1) jest zamocowana obrotowo na ruchomej, przesuwnej osi (2) i połączona jest poprzez wspornik (3) z tłokiem (4), umieszczonym w cylindrze (5), wypełnionym cieczą (6).

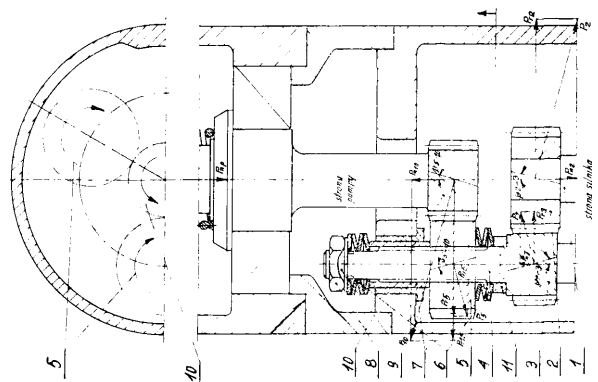
59b

(P. 156454)

3.07.1972.

Instytut Techniki Ciepłej, Łódź (Bolesław Pawlak).

Przekładnia przyspieszająca zwłaszcza do napędu pompy głębinowej mająca koło zębate walcowe, a mianowicie koła napędzane, napędzające i koła pośrednie, znamienna tym, że ma co najmniej trzy pary kół pośrednich umocowanych na wspólnych wałkach i rozmieszczonych równomiernie na obwodach koła napędzającego (2) i koła napędzanego (10), a kąty pochylenia linii zębów, współpracujących ze sobą kół spełniają zasadę, że siły poosiowe ($Pn3$ i $Pn5$) będące składowymi sił wypadkowych ($P3$ i $P5$) od momentów przenoszonych przez koła pośrednie (3 i 5) są sobie równe i przeciwnie skierowane, natomiast siła poosiowa ($Pn2$) będąca składową siły wypadkowej ($P2$) od momentu przenieszonego przez koło napędzające (2) jest zwrócona w stronę silnika a siła poosiowa ($Pn10$) jako składowa siły wypadkowej ($Pn10$) od momentu przenieszonego przez koło napędzane (10) jest zwrócona w stronę pompy, przy czym koła pośrednie dolne (3) stanowią nierozłączną część z wałkami (4) a koła pośrednie górne (5) są umocowane elastycznie na wałkach (4) i dociskane poprzez tuleje łożyskowe (7) sprężynami talerzowymi (6), które opierają się na pierścieniu ustalającym (11), oraz dodatkowo przekładnia posiada kompensatory objętości.

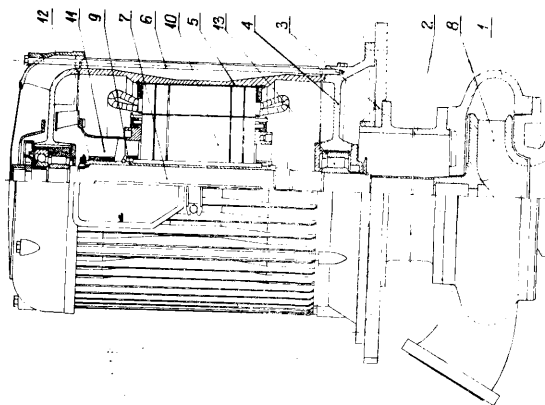
59b

(P. 158770)

9.11.1972.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, Polska (Antoni Pielichowski).

Pionowy zespół pompowy, składający się z pompy i silnika elektrycznego, którego wirnik osadzony jest na wspólnym wale z wirnikiem pompy, a korpus silnika spoczywa na korpusie pompy, znamienny tym, że wirnik (10) elektrycznego silnika osadzony jest na wspólnym wale (7) za pomocą pośredniczącej tulei (9), a korpus (5) elektrycznego silnika zamocowany jest do korpusu (1) pompy za pomocą wymiennego pośredniczącego członu (4), w którym osadzone jest dolne łożysko (13) silnika elektrycznego.

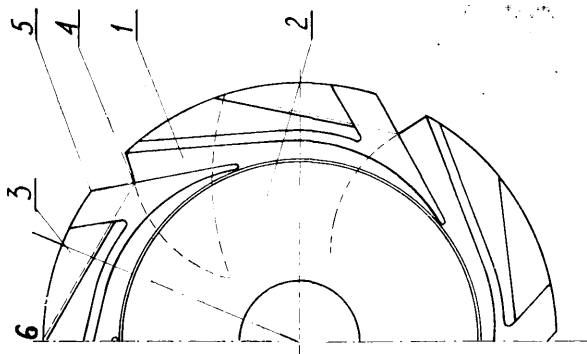
59b

(P. 159647)

19.12.1972.

Politechnika Wrocławska, Wrocław (Janusz Plutecki).

Kierownica odśrodkowo-dośrodkowa pompy wielostopniowej, którą stanowi część odśrodkowa połączona z częścią dośrodkową przewalem łopatkowym, znamienna tym, że przewal (2) utworzony jest przez powierzchnię sferyczną ograniczoną przez trzy naroża, z których wewnętrzne naroża (4) znajduje się na przecięciu położonej bliżej środka ściany kanału odśrodkowej części (1) ze ścianą wewnętrzną kanału dośrodkowej części (3), boczne naroża (5) znajduje się na przecięciu położonej bliżej środka ściany kanału odśrodkowej części (1) z zewnętrznym obwodem kierownicy, a zewnętrzne naroża (6) na przecięciu zewnętrznego obwodu kierownicy z wewnętrzną ścianą kanału dośrodkowej części (3).

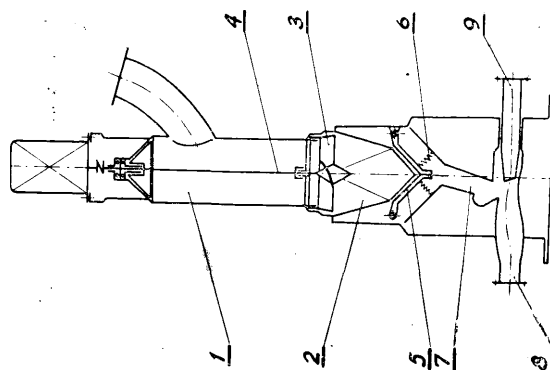
59c

(P. 159052)

24.11.1972.

Instytut Przemysłu Wiązanych Materiałów Budowlanych, Opole, Polska (Emilian Barwacz, Józef Kaczor).

Pompa do transportu pneumatycznego materiałów ziarnistych i/lub pylistych, składająca się z korpusu, napędu, wału, komory zasypowej i komory zagęszczania, znamienna tym, że pomiędzy komorą zagęszczania (2) a kanałem transportowym (8) znajduje się przewód (7) spływu grawitacyjnego.

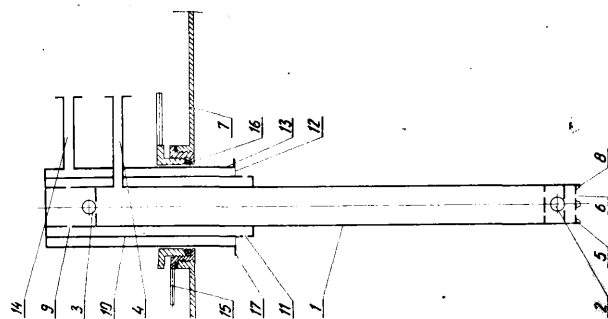
59c

(P. 159576)

18.12.1972.

Biuro Projektów Przemysłu Naftowego, Kraków (Marian Ciepierski).

Lanca do wysysania płynów toksycznych z pojemników, znamienna tym, że składa się z trzech koncentrycznych rur (1), (10) i (13), z których rura wewnętrzna (1) posiada na końcach otwory dolne (6) i górne (9), pomiędzy którymi wewnątrz umieszczone są zawory zwrotne (2) i (3) o zgodnym kierunku przepływu, od dołu do góry, a pomiędzy nimi umieszczony jest króciec (4) przewodu ssąco-łoczącego, odprowadzający wysysany ze zbiornika płyn lub doprowadzający rozpuszczalnik, przy czym druga rura środkowa (W) obejmuje rurę zewnętrzną tak, że górne otwory (9), znajdujące się nad zaworem zwrotnym (3), posiadają ujścia w tej rurze (10), która z kolei zamknięta na obu końcach, posiada na dole wykonanych szereg promieniowych otworów (11), poniżej dolnej krawędzi (12) rury zewnętrznej (13), otwartej na dole a zamkniętej na górze i połączonej króćcem (14) przewodu odpowietrzającego, przy czym na rurze zewnętrznej (13) nasadzony jest gwintowany łącznik (15) posiadający elastyczne uszczelnienie (16), umożliwiające opuszczanie lancy aż do samego dna pojemnika (7), w którego otwór wkręcony jest ten łącznik (15).

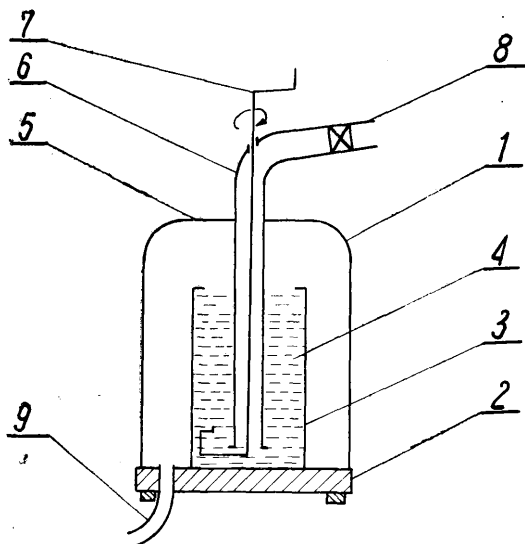
59c

(P. 159583)

16.12.1972.

Wielkopolskie Zakłady Mechanizacji Budownictwa - ZREMB, Poznań (Jan Mróz, Sławosław Przybyłowski, Piotr Stachowiak, Kazimierz Szajek).

Urządzenie do opróżniania pojemników zawierających substancje lepkie i/lub gęste, znamienna tym, że składa się ze zbiornika (1), mieszadła (7) zamocowanego obrotowo i umieszczonego w rurze (6) połączonej z pokrywą (5) zbiornika (1), przy czym do zbiornika (1) doprowadzane jest sprężone powietrze.

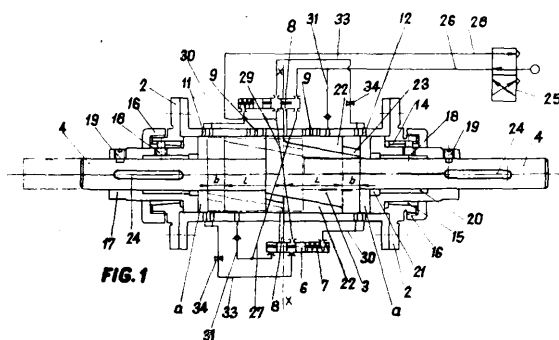
60a

(P. 157835)

20.09.1972.

Biuro Projektów Przemysłu Metali Nieżelaznych „Bipromet”, Katowice, Polska (Antoni Wyrwała).

Siłownik o zmiennym skoku tłoka, znamienny tym, że wyposażony jest w wewnętrzny układ sterowniczy skoku tłoka (3) o zasilaniu jednoprzewodowym, składający się z cylindra (1), w którego ścianie znajdują się kanały (8) zasilania, wydmuchowe otwory (9) i ciśnieniowe otwory (12), oraz z tłoka (3) mającego na swojej powierzchni wycięcia (22) połączone z dopływowymi kanałami (23), przy czym z cylindrem (1) połączone są poprzez kanały (8) zawory (5), do których doprowadzone są przewody (26) i (27) zasilania skoku tłoka (3) oraz ciśnieniowe przewody (30) łączące zawory (5) z ciśnieniowymi otworami (11), jak też dławiące przewody (33) łączące dławiące otwory (12) z zaworami (5).

60a

(P. 158488)

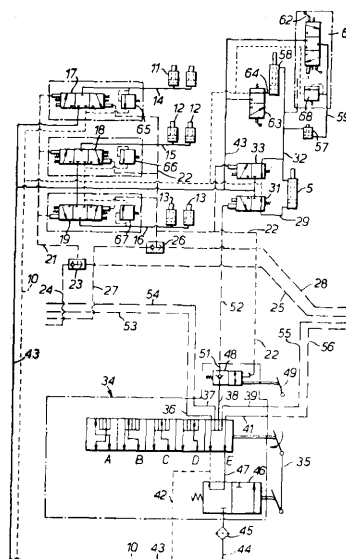
26.10.1972.

Pierwszeństwo: 28.10.1971 - Wielka Brytania

Dowty Mining Equipment Limited, Tewkesburg, Wielka Brytania (Robert Albert Gibbins).

Urządzenie hydrauliczne, zwłaszcza do sterowania obudowy górniczej, wyposażone w co najmniej jeden zespół sterujący w określony sposób przepływem czynnika roboczego ciekłego lub gazowego połączony z blokową płytą przyłączeniową lub ukształtowany na niej, znamienny tym, że blokowa płyta przyłączeniowa (70) składa się z korpusu (71) oraz bloku pomocniczego (87), które posiadają płaskie przylegające do siebie powierzchnie (86, 91), pomiędzy którymi jest umieszczony płaski element uszczelniający (89) zaopatrzone w co najmniej jedną szczelinę (99, 102, 105)

i zamocowany pomiędzy korpusem (71) a blokiem pomocniczym (87) za pomocą elementów zaciskowych (88), oraz urządzenie zawiera co najmniej jeden zespół hydrauliczny, korzystnie zaopatrzony w zawór (17, 18, 19, 31, 33) umieszczony w korpusie (71) względnie zamocowany na jego powierzchni, zaś wyloty otworów przyłączeniowych (93, 103, 104) zaworów lub innych zespołów hydraulicznych usytuowane są na płaskich powierzchniach (86) i (91) korpusu (71) i bloku pomocniczego (87), przy czym otwory przyłączeniowe (93) i (103) lub (104) usytuowane w korpusie (71) i w bloku pomocniczym (87) są połączone odpowiednio szczeliną (102) lub (105) w elemencie uszczelniającym (89), która tworzy kanał przepływowy pomiędzy płaskimi powierzchniami (86) i (91) w celu zapewnienia przepływu pomiędzy tymi otworami w kierunku równoległym do płaskich powierzchni (86) i (91).

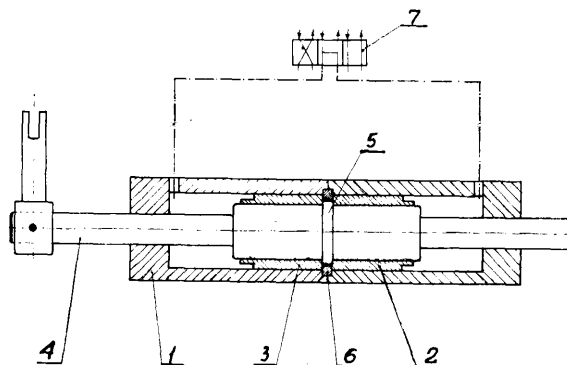
60a

(P. 158962)

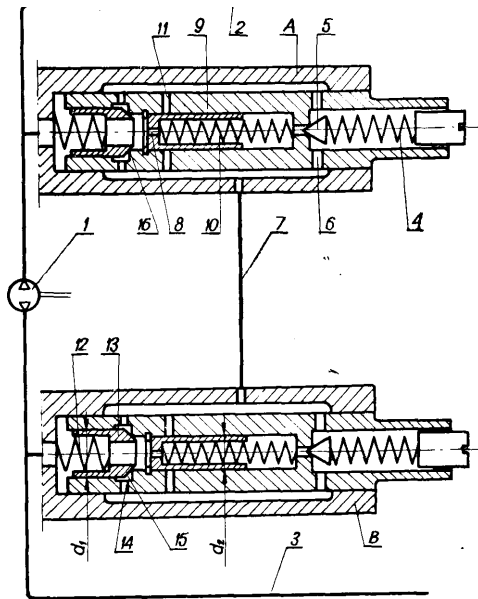
20.11.1972.

Biuro Projektowo-Technologiczne Przemysłu Motoryzacyjnego „MOTOPROJEKT”, Warszawa (Stefan Kulicki).

Siłownik **trzyłożeniowy**, który składa się z cylindra, dwóch tulej owych tłoków oraz wielostopniowego tłoczyska, znamienny tym, że cylinder (1) ma w miejscu potrzebnego środkowego położenia tłoczyska (2) próg oporowy (5).

wane jest różnicą ciśnień wywołaną przepływem przez zwężkę cieczy do pomocniczego grzybka ciśnieniowego, znamieny tym, że ma w swej przedniej części tulejkowy grzybek zwrotny (13), podtrzymywany sprężyną (12) do siedziska (16) na krawędzi otworu (d_2), mniejszego do otworu (d_1), w którym grzybek (13) jest spasowany, dzięki czemu, przez otwory (14) i podtoczenie (15) możliwy jest przepływ cieczy powracającej z wysoko do niskociśnieniowej gałęzi układu.

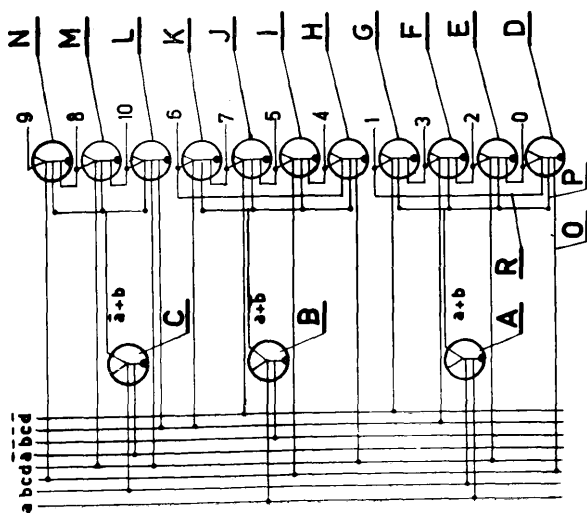
60b

(P. 157917)

26.09.1972.

Polska Akademia Nauk Instytut Cybernetyki Stosowanej Warszawa (Stanisław Kazimierz Michałowicz).

Sposób dekodowania liczb z kodu dwójkowego na kod dziesiętny, zwłaszcza przy użyciu elementów strumieniowych, w których sygnały przepływowe otrzymane z liczników dwójkowych lub włączników sygnałów sterują przepływem strumieni płynu w elementach strumieniowych, przez co realizuje się przetworzenie określonej liczby, znamieny tym, że **sygnały** wyjście z dekodera reprezentujące wartości cyfrowe w kodzie dziesiętnym podaje się na inne strumieniowe elementy wyjściowe tego dekodera, przez co blokuje się niektóre inne strumieniowe elementy wyjściowe dekodera, na których to wyjściach nie może pojawić się sygnał jedynkowy reprezentujący określoną cyfrę dziesiętną przy dekodowaniu innej określonej cyfry.

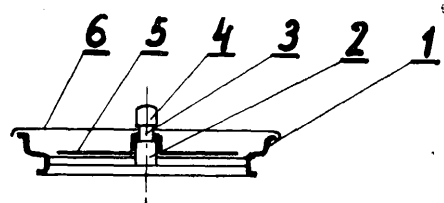
61a

(P. 153019)

21.01.1972.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Nowy Wirek”. Ruda Śląska, Polska (Tadeusz Wąsowicz, Ernest Stanowski)

Górnicza maska przeciwpyłowa, której zawór wydechowy złożony jest z korpusu, z płytki gumowej osadzonej na sworzniu w tym korpusie oraz z uszczelki zabezpieczającej, znamieny tym, że w korpusie (1) jest osadzony sworzень (2) zaopatrzony na powierzchni zewnętrznej w podcięcie (3), nad którym sworzень ten jest ukształtowany w formie płaskiego zakończenia (4) przechodzącego przez podłużny otwór (7) zabezpieczającej nakładki (6) osadzonej na korpusie (1).

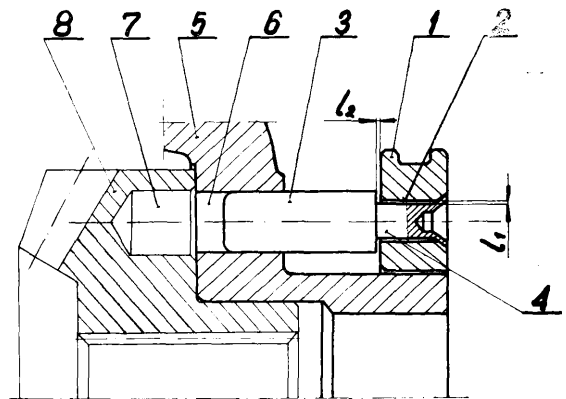
63c

(P. 156117)

20.06.1972.

Fabryka Samochodów Ciężarowych im. Feliksa Dzierżyńskiego, Starachowice (Czesław Trzaskalski, Ireneusz Piwnik).

Sprzęgło palcowe do blokowania mechanizmu różnicowego, zwłaszcza przekładni głównej mostów napędowych pojazdów mechanicznych.

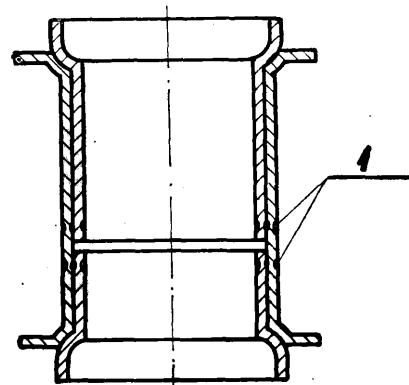
63d

(P. 159627)

18.12.1972.

Zakłady Rowerowe „Predom-Romet” Zakład w Poznaniu, Poznań (Marian Rajek).

Sposób wykonania korpusu piasty do pojazdów, zwłaszcza do rowerów, znamieny tym, że korpus został podzielony na trzy oddzielne części, które podlegają niezależnej obróbce, najlepiej obróbką plastyczną fig. 1, fig. 2, fig. 3 zmontowane w całość fig. 4 i połączone zgrzewaniem punktowym.

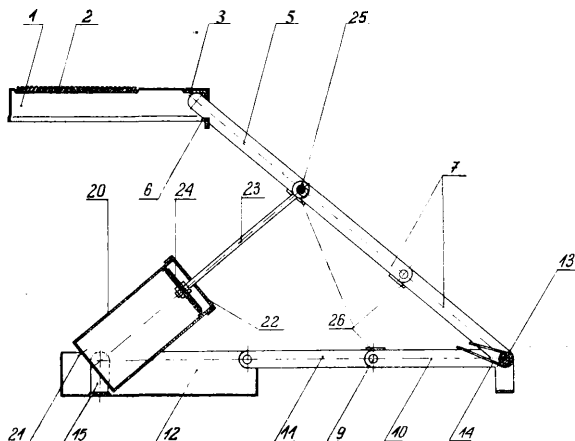
63e

(P. 159398)

9.12.1972.

Biuro Konstrukcyjno-Techniczne - Spółdzielnia Pracy, Poznań (Eugeniusz Bul).

Pompa tłokowa do napełniania powietrzem zwłaszcza dętek lub opon pojazdów kołowych, znamienna tym, że nożny przycisk (1) połączony jest z trzpieniem (23) tłoka (24) umieszczonym w cylindrze (20) osadzonym obrotowo w podstawie (12) za pośrednictwem składanej dźwigni (5, 7) obrotowo osadzonej wokół sworznia (13) zamocowanego w składanym przedłużeniu (10, 11) podstawy (12).

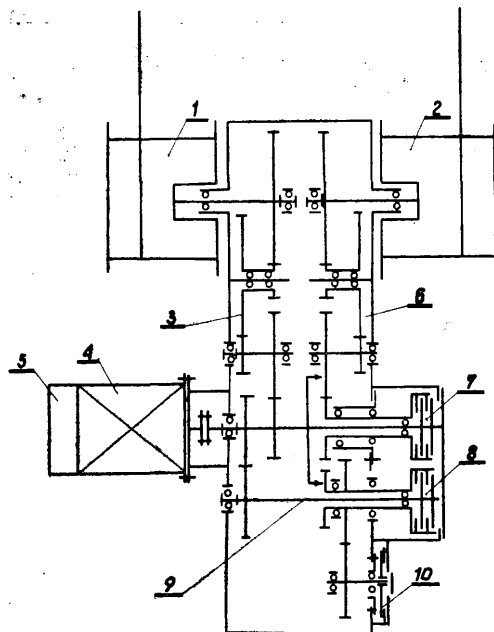
65a

(P. 150275)

31.08.1971.

Centrum Techniki Okrętowej, Gdańsk (Wiesław Gallas, Stanisław Miłosz, Bohdan Tyborowski).

Wciągarka obrotu i zmiany wysięgu żurawia bomo-
wego lekkiego dwutopenantowego, znamienna tym, że zbudowana jest z dwóch bębnow (1) i (2) połączonych z silnikiem napędowym (4) poprzez przekładnię (3) i (6) oraz sprzęgło (7) lub sprzęgło (8) i przekładnię (9), przy czym sprzęgła (7) i (8) są zblokowane hamulcem (10).

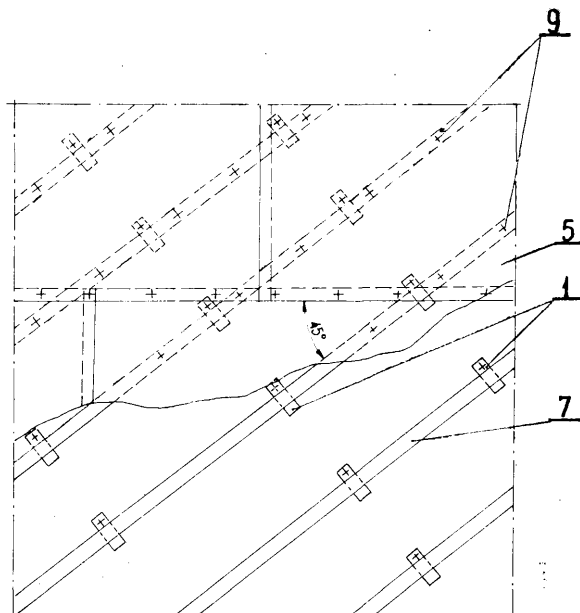
65j

(P. 154309)

25.03.1972.

Centrum Techniki Okrętowej Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione Gdańsk, Polska, Stocznia Gdańska im. Lenina Gdańsk, Polska (Konrad Kalinowski, Włodzimierz Mierziński).

Konstrukcja nośna szalowania pomieszczeń zwłaszcza ładowni chłodzonych na statkach posiadająca izolację cieplną, znamienna tym, że ma wspornik (1) szalowania składający się z pręta (2) nagwintowanego w jednym końcu umieszczonej na nim podpórki (3) z otworem nagwintowanym służącej do wsparcia nośnej listwy (4) szalowania, przy czym nośne listwy (4) szalowania są usytuowane pod kątem, korzystnie 45° w stosunku do krawędzi płyty (5) szalowania.

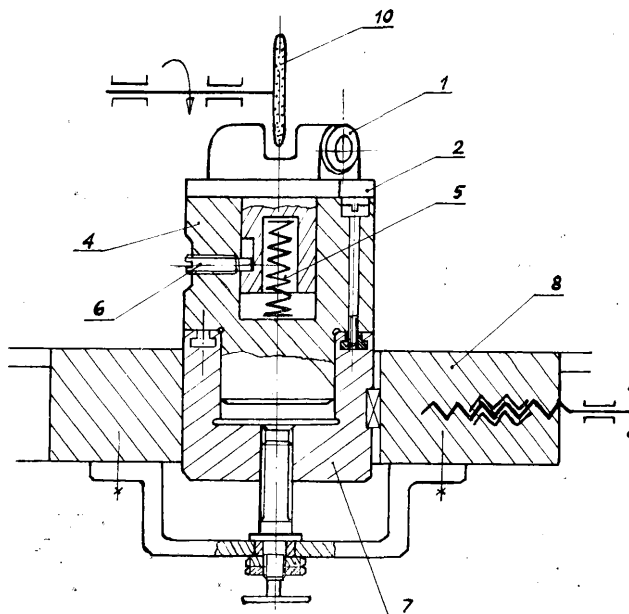
67a

(P. 159049)

24.11.1972.

Fabryka Samochodów Osobowych POLMO, Warszawa, Polska (Stanisław Smiałek, Zbigniew Zalewski).

Urządzenie do szlifowania wiertel krętych do wiercenia w metalach posiadające tarczę szlifierską z napędem i tuleję prowadzącą wiertło, znamiennie tym,

że do prowadzenia tarczy ścierniej w rowku wiertła i na jego powierzchni cylindrycznej, wyposażone jest w prowadzący trzpień wkreta (3) który z prowadzącą tulejką (1) umieszczony jest na głowicy (2), ta zaś posiada niewielki przesuw pionowy i podparta jest elastycznie sprężyną (5), ponadto głowica (2) wraz ze swym korpusem (4) jest osadzona obrotowo w pionowej prowadnicy (7), a ta ostatnia osadzona jest suwliwie w prowadnicy poziomej (8).

67c (P. 158842) 13.11.1972.

Instytut Mechaniki Precyzyjnej, Warszawa, Polska (Andrzej Wójcik, Antoni Rutkowski).

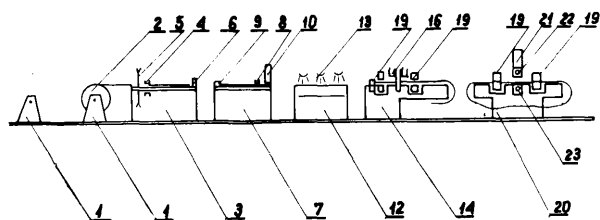
Sposób wytwarzania trzpieni do średnic diamentowych, znamienny tym, że kalibrowany lub szlifowany pręt ze stali węglowej obrabia się cieplnie do uzyskania twardości rzędu 45 HRc mocuje w znany sposób w głowicy obrabiarki i podpira walcową podtrzymką, a po ustawieniu noża stycznie do podtrzymki obtacza w jednym przejściu na gotowo część trzpienia zwaną „igłą”.

67c (P. 158871) 14.11.1972.

Sopockie Zakłady Przemysłu Maszynowego, Sopot (Stefan Sawicki, Ryszard Świątkowski).

Sposób wytwarzania bezkońcowej taśmy ścierniej do szlifierek taśmowych, wykonanej z odcinka taśmy o ukośnię i równolegle przyciętych krawędziach, z których jedna ma zeszlifowany nasyp ścierny, znamienny tym, że na przewidziane do sklejenia krawędzie taśmy nanosi się klej szybkowiązący składający się z 60 do 70 cz. w. kleju fenolowego wiążącego na gorąco, 30 do 40 cz. w. żywicy poliestrowej i 2 do 3 cz. w. nftenianu kobaltu zmieszanych z 20 do 40 cz. w. acetonu, a następnie krawędź o zeszlifowanym nasypie pokrytą klejem podsusza się w temperaturze do 100°C w czasie około 3 min, składa się z drugą krawędzią na zakładkę, po czym krawędzie taśmy ustawia się w urządzeniu ustawczym, umieszcza w prasie i prasuje w temperaturze do 160°C w czasie do 40 sek.

Zespół urządzeń do stosowania sposobu według zastrzeżenia 1, w skład którego wchodzi stojaki do przewijania taśmy, urządzenie do ukośnego cięcia taśmy, urządzenie do szlifowania nasypu ściernego, podsuszarka i prasa, znamienny tym, że w jego skład wchodzi urządzenie ustawcze (14) wyposażone w ruchomą dolną oporową listwę (15), dociskowe belki lewą (17) i prawą (16), wodzące listwy (18), tworzące prowadnice nożycowych uchwytów (19).

67c (P. 158897) 17.11.1972.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Obróbki Ściernej Oddział Warszawa, Warszawa (Włodzimierz Mikusiński, Aleksandra Medwid-Osipowska, Zbigniew Kacprzycki, Zdzisław Czapski).

Sposób wytwarzania ceramicznych urządzeń ściernych ze spoiwem otrzymanym na bazie gliny, kaolinu, tlenku glinu i węgla wapnia, znamienny tym, że spoiwo zawiera sjenit nefelinowy.

67c (P. 159259) 4.12.1972.

Kombinat Obrabiarek i Narzędzi do Obróbki Ściernej „PONAR - JOTES” Fabryka Tarcz Ściernych, Grodzisk Mazowiecki (Przemysław Kraszewski, Zbigniew Kacprzycki, Witold Kosiński).

Spoiwo do ściernic, zwłaszcza polerskich, stanowiące porowaty polimer uretanowy otrzymywany znanymi

sposobami jako produkt reakcji wieloizocyjanianów z wielkocząsteczkowymi związkami zawierającymi funkcyjne grupy hydroksylowe, na przykład poliestrami, w obecności znanych katalizatorów, środków spieniających, powierzchniowo-aktywnych i innych znanych substancji pomocniczych, nadające się do wypełnienia materiałem ściernym i ewentualnie innymi znanymi środkami modyfikującymi, jak substancje smarujące, emulgujące, barwiące i inne, znamienny tym, że powstaje w wyniku reakcji wieloizocyjanianów, najkorzystniej 4,4-dwuiizocyjaniano-dufenylometanu, z mieszaniną wysokocząsteczkowych związków zawierających funkcyjne grupy hydroksylowe, najkorzystniej poliesterów, składającą się z: 15÷95% wagowych wysokocząsteczkowego związku hydroksylowego o średnim ciężarze molowym 18004-2200 i liczbie hydroksylowej 30÷70, 0÷85% wagowych wysokocząsteczkowego związku hydroksylowego o średnim ciężarze molowym 1100÷1300 i liczbie hydroksylowej 150÷185, 0÷70% wagowych wysokocząsteczkowego związku hydroksylowego o średnim ciężarze molowym 1000÷1200 i liczbie hydroksylowej 1904-240 oraz 04-50% wagowych wysokocząsteczkowego związku hydroksylowego o średnim ciężarze molowym 700÷900 i liczbie hydroksylowej 260÷330, przy czym wieloizocyjanian reagujący z wymienioną mieszaniną wysokocząsteczkowych związków hydroksylowych stosowany jest w takiej ilości, żeby po odliczeniu stechiometrycznie niezbędnego wieloizocyjanianu do przereagowania ze środkami pomocniczymi, przypadło 0,94-1,55 mola funkcyjnych grup izocyjanianowych na 1 mol funkcyjnych grup hydroksylowych, zawartych w wymienionej mieszaninie wysokocząsteczkowych związków hydroksylowych.

67c (P. 159264) 4.12.1972.

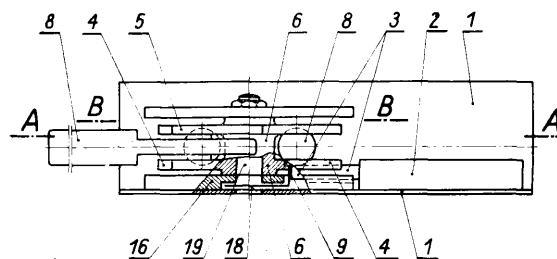
Kombinat Obrabiarek i Narzędzi do Obróbki Ściernej PONAR-JOTES Fabryka Tarcz Ściernych, Grodzisk Mazowiecki, Polska (Eugeniusz Sarnecki, Zbigniew Kacprzycki, Czesław Kozłowski).

Sposób wytwarzania ściernic wielkoporowych metodą prasowania zawierających ziarno ściernie, spoiwo i plastifikator znamienny tym, iż w trakcie mieszania wprowadza się do mas ściernych nieekspandujący polistyren suspensyjny lub kopolimer styrenu z dwuwinylobenzenem a także jego pochodnych w postaci perełek w ilości do 30% objętości ściernicy.

68a (P. 159040) 23.11.1972.

Główny Instytut Górnictwa, Katowice, Polska (Józef Lubos, Henryk Loska, Andrzej Nandzik).

Zamek ryglowy z blokadą, składający się z co najmniej jednego rygla wysuwnego za pomocą obrotowego elementu oraz z zasuwkowego blokującego zamka, znamienny tym, że element obrotowy jest zaopatrzony w dwa kołowe krążki (4, 5) połączone ze sobą trwałe, z których dolny (4) ma blokujące promieniowe wycięcie (9) odpowiadające kształtowi zasuwki (3) blokującego zamka (2), wykonane na obwodzie tego krążka w takim miejscu, aby przy wysuniętych ryglach (8) znalazło się ono w osi zasuwki (3) i ma dwa obwodowe naprzeciwległe wycięcia (10 i 11), ograniczające kąt obrotu całego elementu przy współpracy ze śrubami (12), natomiast górny krążek ma tylko dwa obwodowe wycięcia (14, 15) leżące nad wycięciami (10, 11) krążka dolnego, przy czym pomiędzy krążkami są zamocowane przegubowo końcówki jednego lub kilku rygli (8) za pomocą sworzni (7).

68c

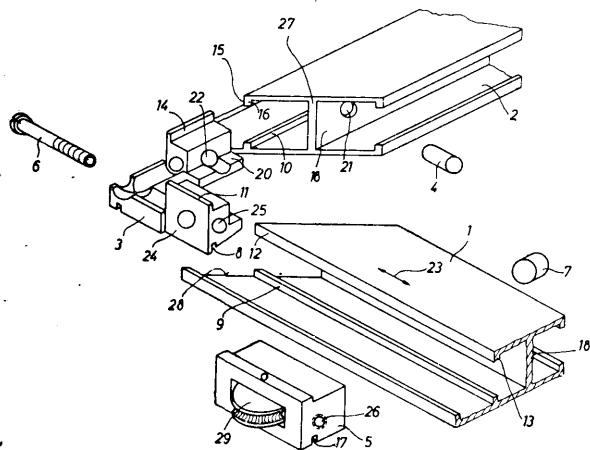
(P. 158865)

15.11.1972.

Pierwszeństwo: 17.11.1971 - Niemiecka Republika Federalna

Firma Wilh. Frank GmbH, Leinfelden, Niemiecka Republika Federalna (Wilhelm Frank).

Złącze kątowe dwóch końców dźwigara ramy okna, drzwi lub temu podobnych z obejmującym narożnik ramy lub wkładanym do niej kątownikiem i co najmniej jednym napinaczem pomiędzy kątownikiem a dźwigarem, znamienne tym, że jedno ramię (24) kątownika (3) jest przesuwnie połączone z dźwigarem (1) poprzez napinacz (5, 6) a drugie ramię (20) jest połączone z drugim dźwigarem (2).

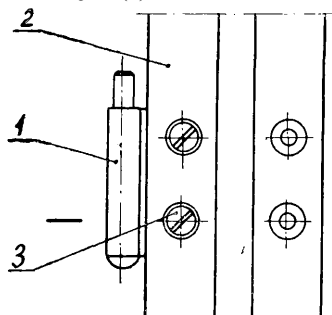
68c

(P. 158743)

8.11.1972.

Krakowska Fabryka Okuć Budowlanych, Kraków (Kazimierz Ziernicki, Benedykt Młyński).

Sposób mocowania zawias, znamieny tym, że zawiasa (1) posiada przetłaczane otwory gwintowane (5), jest osadzona w profilu ościeżnicowym (2) z kształtowym otworem (6) oraz otworami przetłaczanymi (7). Sposób ten znamieny jest również tym, że nie wymaga dodatkowego elementu do jej mocowania za wyjątkiem wkrętu (3).

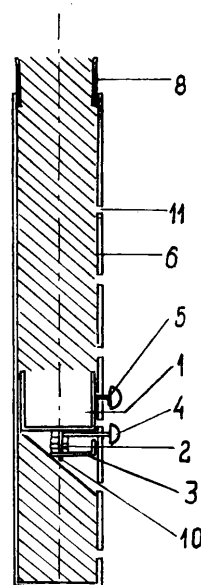
70e

(P. 159116)

27.11.1972.

Ryszard Bukowski, Jan Gut - Radom.

Uchwyt do kredy szkolnej, mający obudowę z osadzonym w niej siedziskiem z którym współpracuje sprężyna w prowadzonym wodziku, znamieny tym, że wyposażony jest w element przesuwowy podlegający działaniu sprężyny 2. Uchwyt według zastrz. 1 znamieny tym, że obudowa wyposażona jest w wycięcie podłużne 7 w celu umożliwienia przesunięcia siedziska oraz znamieny tym, że posiada wycięcie 11 pozwalające na stopniowe przesuwanie siedziska. Uchwyt, znamieny tym, że może być wykonany z blachy tworzywa sztucznego oraz materiałów pochodzenia roślinnego i zwierzęcego.

73

(P. 152702)

31.12.1971.

Jan Gul Bogdan Stark, Bydgoszcz, Polska.

Sposób wytwarzania linek napędowych **bezkońcowych**, znamieny tym, że otrzymuje się je z gotowej linki z włókien syntetycznych w metrach bieżących, którą tną się na wymagane odcinki a końce tych odcinków spawają doczołowo z zachowaniem średnicy linki, po czym poddaje się impregnacji i stabilizacji długości przez zastosowanie alkoholowego roztworu poliamidu „M”.

74b

(P. 154422)

31.03.1972.

Biuro Projektów Kolejowych, Kraków (Wiktor Mól).

Sposób przekazywania informacji o zakończeniu procesu **rozmrężania** rudy w wagonach w komorach odmrężalni, znamieny tym, że proces zakończenia rozmrężania sygnalizowany jest przy pomocy fali elektromagnetycznej wysyłanej przez radiowy sygnalizator temperatury (5), którego czujnik temperatury (7) umieszczony jest wewnątrz zamrożonej bryły rudy (3) w wagonie.

74b

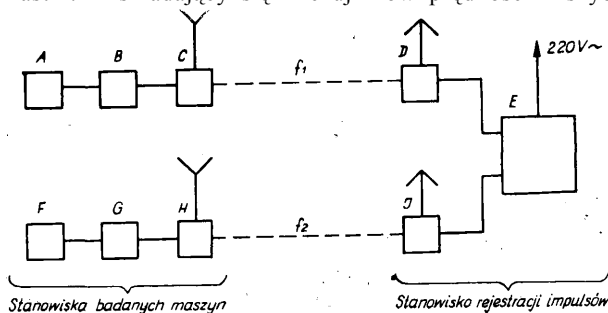
(P. 158707)

6.11.1972.

Huta im. Lenina, Kraków (Tadeusz Matuszyński, Ryszard Kalicki).

Sposób zdalnego pomiaru prędkości obrotowych elementów maszyn służący do określania różnicy prędkości tych elementów, znamieny tym, że przekazywanie sygnałów z czujników prędkości (B), (G) do szybko zapisującego rejestratora (E) realizuje się przez zastosowanie łączności bezprzewodowej, przy czym transmisja sygnałów pomiarowych odbywa się w formie dyskretnej.

Układ pomiarowy do stosowania sposobu według zastrz. 1 składający się z czujników prędkości i szyb-

kopiszącego rejestratora, znamienne tym, że przekazywanie sygnałów dyskretnych z czujników prędkości (B, G) do szybkopiszącego rejestratora (E) odbywa się poprzez typowe radiotelefony (C, D, H, I).

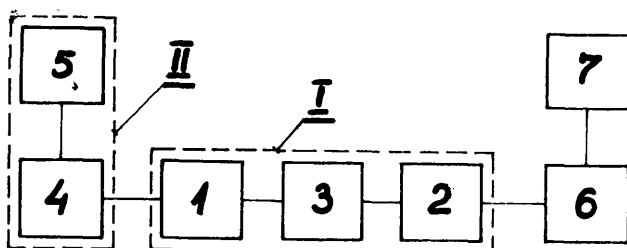
74b

(P. 158739)

8.11.1972.

Przedsiębiorstwo Geofizyki Górnictwa Naftowego, Kraków, Polska (Stanisław Tatar, Mieczysław Szkała).

Urządzenie zabezpieczające wieże wiertnic przed stawianiem ich w pobliżu linii wysokiego napięcia składające się z części sterującej zwanej „czujnikiem”, zespołu przekaźnikowo-sygnalizacyjnego oraz anteny według patentu nr 49017, znamienne tym, że wzmacniacz pasmowy (I) części sterującej (I) posiada filtry pasmowe LC znajdujące się w obwodach kolektorów bezpośrednio sprzężonych tranzystorów wzmacniacza, zaś w układzie antenowym (II) znajduje się generator (5).

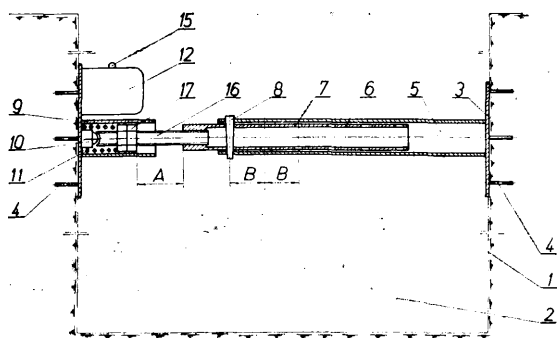
74c

(P. 159824)

28.12.1972.

Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Robót Inżynieryjnych, Zabrze, Polska (Stefan Orzoł, Walery Szadurski, Józef Niemiec).

Akustyczny i/lub optyczny sygnalizator ostrzegawczy obsuwania ścian wykopów ziemnych, zwłaszcza wąsko-przestrzennych wykopów ciągłych do celów instalacyjnych, składający się z mechanicznego zespołu inicjującego oraz elektrycznego zespołu wykonawczego, znamienne tym, że zespół mechaniczny ma postać regulowanej poziomej rozpórki złożonej z części regulacyjnej i części kontaktowej, przy czym część regulacyjna składa się z elementu do skokowej regulacji długości rozpórki i elementu do bezstopniowej regulacji długości rozpórki, a część kontaktowa składa się ze współosiowo umieszczonej prowadnicy (9) z niestabilnym elektrycznym łącznikiem (10) połączonym elektrycznie ze znanym zespołem alarmującym, korzystnie zawierającym nisko wołto we źródło zasilania (13), elektryczne źródło dźwięku (14) i/lub elektryczne źródło światła (15) umieszczone w ochronnej puszcze (12).

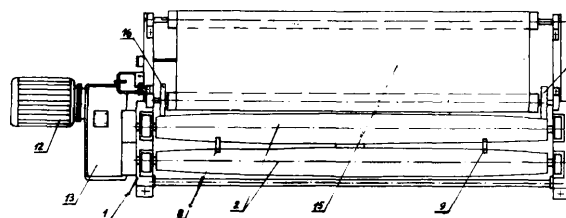
75a

(P. 152955)

18.01.1972.

Podgórzynskie Zakłady Przemysłu Gumowego „Stomil”, Podgórzyn (Jan Bzdęga, Henryk Stalica).

Urządzenie konfekcyjne do obkładania gumą lub materiałami gumopodobnymi zewnętrznych powierzchni przedmiotów cylindrycznych, na przykład walców do maszyn drukarskich, maszyn papierniczych i maszyn włókienniczych, mające dwa walce usytuowane poziomo jeden za drugim oraz układ dociskowy, znamienne tym, że poziome walce (2) są wymienne i mają regulowaną szczelinę oraz są obłożone warstwą gumy (3) o twardości 30—70° według skali Shore'a, przy czym gumowy obkład (3) ma kształt beczkowaty tak, że obwód jego w części środkowej walców (2) jest większy o 2—12 mm od obwodu na ich końcach.

75c

(P. 158813)

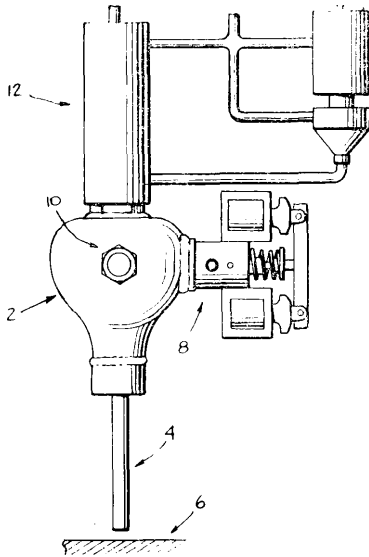
13.11.1972.

Pierwszeństwo: 15.11.1971 - Stany Zjednoczone Ameryki

H. B. Zachry Company San Antonio, Texas, Stany Zjednoczone Ameryki, (Rosser B. Melton, Jr., John M. Clark, Jr., Ronald I. Mathis, William D. Weatherford, Jr., Charles D. Wod, III).

Sposób natryskowego nakładania na obrabiany przedmiot sproszkowanego materiału powlekającego, znamienne tym, że sproszkowany materiał powlekający jest rzucały na przedmiot obrabiany w szeregu cyklach, z których każdy składa się z kilku faz, a to: z doprowadzenia określonej ilości gazowej mieszanki palnej do komory spalania, która wyposażona jest w dyszę wylotową; z zapłonu tej mieszanki palnej, w celu spowodowania podczas jej spalania gwałtownego wzrostu ciśnienia do wartości szczytowej; z wypływu mieszanki gazowej przez dyszę w czasie którego następuje okres stopniowego spadku ciśnienia; z podawania do komory spalania określonej ilości sproszkowanego materiału powłokowego przez okres kończący się z chwilą, gdy w komorze panuje ciśnienie równe znacznej jeszcze części ciśnienia szczytowego; oraz z rzucańcia przez dyszę strumienia gazów spalinowych z zawartym w nich sproszkowanym materiałem powlekającym na obrabiany przedmiot z dużą prędkością tak, by ten sproszkowany materiał powlekający wytwarzał na obrabianym przedmiocie żadaną powłokę.

Urządzenie do stosowania sposobu nakładania natryskowego sproszkowanego materiału powlekającego na obrabiany przedmiot według zastrz. 1, znamienne tym, że składa się z komory spalania (2), z zespołu (8) doprowadzającego paliwo połączonego z komorą spalania (2) dla podawania określonej ilości gazowej mieszanki palnej do komory spalania (2) w sposób przezywany w odpowiednich okresach, że świecy (10) zapłonowej połączonej z komorą spalania (2) i zespołem (8) doprowadzającym paliwo w celu zapłonu ładunku mieszanki palnej; z dyszy (4) połączonej z komorą spalania (2) dla skierowania wypływu gazu z komory spalania (2) na obrabiany przedmiot, przy czym dysza (4) ogranicza wypływ mieszanki gazowej podczas jej spalania w takim stopniu, że powoduje to gwałtowny wzrost ciśnienia w komorze spalania (2) do wartości szczytowej; z wtłaczacza (12) proszku połączonego z komorą spalania (2) przystosowanego do podawania określonej ilości sproszkowanego materiału powlekającego do komory spalania (2), oraz z układu czasowego połączonego ze świecą (10) zapłonową ustalającego podawanie sproszkowanego materiału do komory spalania (2) w określonym czasie.

75c

(P. 159794)

22.12.1972.

Pierwszeństwo: 3.11.1972 - Wielka Brytania

British Steel Corporation, Londyn, Wielka Brytania
(Albert Edward Jackson, Ernest Wynne Williams).

Sposób nakładania powłoki aluminiowej na podłoże stalowe, znamienny tym, że powierzchnię podłoża stalowego powleka się warstwą metalu, następnie tę powłokę metalową pokrywa się warstwą proszku aluminiowego lub proszku zawierającego aluminium, przy czym ten proszek aluminiowy tworzy stop z podłożem stalowym w określonej podwyższonej temperaturze, następnie warstwy te ubijają się do podłoża i prowadzi na zimno zmniejszenie grubości i z kolei poddaje wyżarzającej obróbce cieplnej dla spowodowania trwałego przywarcia warstw do podłoża i zaopatrzenia w ten sposób podłoża w powłokę aluminiową, przy czym warstwa metalowa służy do regulowania zarodkowania stopu, który tworzy się w wymienionej, podwyższonej temperaturze.

75c

(P. 159846)

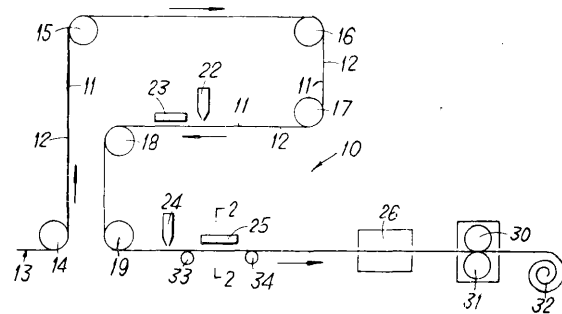
28.12.1972.

British Steel Corporation, Londyn, Wielka Brytania
(Albert Edward Jackson).

Sposób powlekania taśmy metalowej, znamienny tym, że pierwszą powierzchnię taśmy zwilża się i z zachowaniem określonego stałego odstępu na całej szerokości taśmy przepuszcza ją w pobliżu pierwszego mechanizmu elektrostatycznego, zasilanego proszkiem metalowym i nakładającego elektrostatycznie powłokę proszku metalowego na zwilżoną pierwszą powierzchnię, następnie zwilża się drugą powierzchnię taśmy, przeciwną do pierwszej powierzchni i z zachowaniem określonego stałego odstępu na całej szerokości przepuszcza się zwilżoną drugą powierzchnię w pobliżu drugiego mechanizmu elektrostatycznego zasilanego proszkiem metalowym i nakładającego elektrostatycznie powłokę proszku metalowego na tę zwilżoną drugą powierzchnię, przy czym powyższy określony stały odstęp utrzymuje się za pomocą przesuwania wilgotnej powłoki na pierwszej powierzchni co najmniej po jednej rolce podtrzymującej o gładkiej powierzchni, umieszczonej w pobliżu drugiego mechanizmu elektrostatycznego, a następnie wilgotne powłoki na pierwszej i drugiej powierzchni suszy się i przeprowadza trwałe przywarcie suchych powłok do tych powierzchni.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1—8, znamienny tym, że zawiera pierwszy zespół zwilżający (22) i drugi zespół zwilżający (24) dla kolejnego zwilżania pierwszej powierzchni (11) taśmy (13) i przeciwną do niej drugiej powierzchni (12) oraz posiada pierwszy mechanizm elektrostatyczny (23) i drugi taki mechanizm (25), za pomocą których powyższe po-

wierzchnie (11, 12) są elektrostatycznie powlekane proszkiem metalowym, ponadto ma zespół (14, 15, 16, 17, 18, 19, 33, 34), przesuwający taśmę (13) kolejno przed pierwszym i drugim mechanizmem elektrostatycznym (23, 25) dla przemieszczania każdej z tych powierzchni taśmy w pobliżu poszczególnego mechanizmu elektrostatycznego (23, 25) z zachowaniem określonego stałego odstępu na całej szerokości taśmy, przy czym powyższy zespół przesuwający składa się z co najmniej jednej rolki podtrzymującej (33, 34) o gładkiej powierzchni, umieszczonej blisko drugiego mechanizmu elektrostatycznego (25), po której w czasie działania przesuwają się wilgotne powłoki na pierwszej powierzchni (11), ponadto jest zaopatrzone w suszarkę (26) dla suszenia wilgotnych powłok na powierzchniach (11, 12) i wytworzenia trwałego przywarcia powłoki do tych powierzchni.

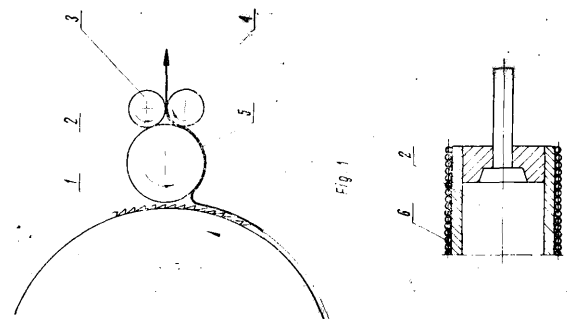
76b

(P. 152663)

31.12.1971.

Bielska Fabryka Maszyn Włókienniczych Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Bielsko-Biała, Polska (Paweł Tyrna, Józef Cwierzka, Andrzej Duda).

Urządzenie do zdejmowania runa ze zbieracza zgrzeblarki wałkowej złożone z zespołu wałków, znamienny tym, że wałek (2) zbierający runo jest pokryty spiralnie nawiniętą wielożyłową linką (6) z włókien naturalnych lub sztucznych, tworząc regularnie pofalowaną powierzchnię.

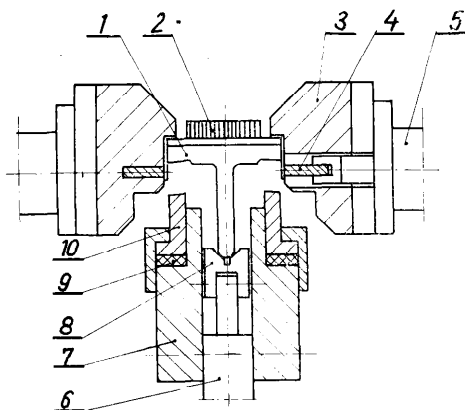
76b

(P. 158870)

14.11.1972.

Biuro Konstrukcyjno-Technologiczne Przemysłu Terenowego, Zielona Góra (Zygmunt Kotwicki, Marian Gabrysia, Andrzej Janecki).

Urządzenie do mocowania obić na pokrywach do zgrzeblarek wyposażone w siłowniki hydrauliczne, które przy pomocy połączeń dźwigniowych wywierają nacisk na elementy robocze głowicy znamienny tym, że wyposażone jest w bazę dociskową boczną (3) zaginającą przymię docisku pionowego (8) oraz korpus zacisku pionowego (7).

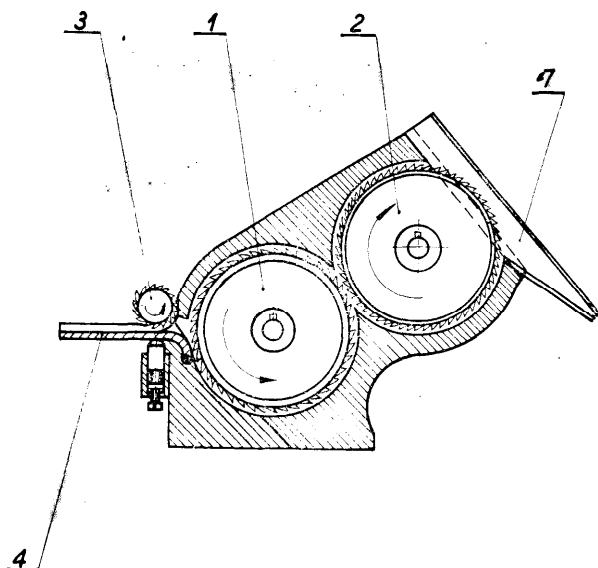
76c

(P. 156563)

7.07.1972.

Instytut Włókiennictwa. Łódź, Polska (Ryszard Jóźwicki, Czesław Radom, Mieczysław Hertz, Henryk Kubica)

Urządzenie zasilające **przędzark bezwrzecionowych**, składające się z wałka podającego z dociskowym stolikiem, znamienne tym, że jest wyposażone w dwa następujące po sobie i współpracujące z sobą wyczesujące wałki (1, 2) z obiciem piłowym lub igłowym na powierzchni walcowej, z których wałek (2) ma prędkość większą od wałka (1), przy czym wałki te mają średnice oraz miejsce punktu współpracy tak dobrane, że odległość między punktem zasilania a punktem współpracy jest większa od długości obrabianych włókien.

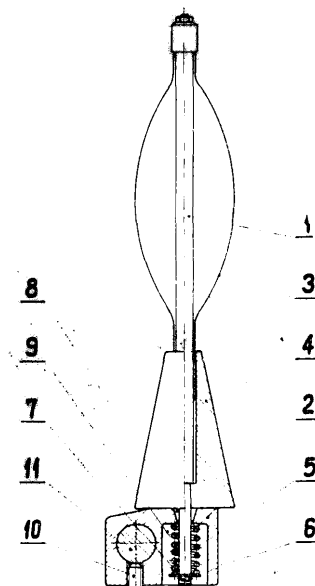
76d

(P. 157177)

8.08.1972.

Łódzka Fabryka Maszyn Jedwabniczych. Łódź, Polska (Zbigniew Włodarczyk, Jerzy Cascarino, Władysław Mączyński)

Uchwyt do cewek nawojów zasilających w przewijarkach i łączniarkach przędzy wyposażony w sprężynę koszyczkową oraz stożkową nasadę cewki, znamienne tym, że pręt (1) wraz z osadzoną na nim śrubową sprężyną (5) oraz osadą (2) tworzą łącznie przegub przestrzenny.

77a

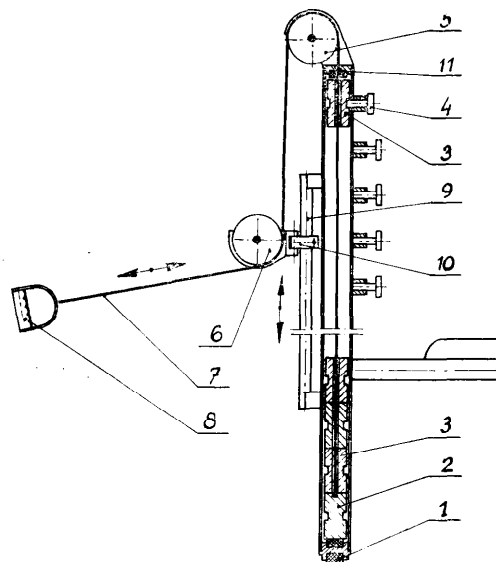
(P. 159417)

9.12.1972.

Pierwszeństwo: 11.06.1972 - (41 Międzynarodowe Targi Poznańskie)

Ośrodek-Bada wczoro-Roz woj owy Sprzętu Komunikacyjnego, Mielec, (Ludwik Matusiewicz, Zygmunt Szczeciński).

Urządzenie do ćwiczeń siłowych zwłaszcza dla narciarzy, pływaków i oszczepników, znamienne tym, że zawiera prowadnice rurowe (1), w których przemieszczają się ciężarki (2), (3) zawieszone na cięgnach (7) przechodzących przez krążek stały (5) oraz przesuwany (6), przy czym wielkość obciążenia regulowana jest przez podwieszenie ciężarków zbędnych (3) w górnej części rury (1) zatyczką (4).

77c

(P. 159152)

28.11.1972.

Pierwszeństwo: 30.11.1971 - Wielka Brytania
Canadian Industries Limited, Montreal, Kanada.

Środek wybuchowy w postaci dającej się pompować wodnej papki, dającej się wytłaczać galaretowatej mieszaniny, dającej się ubijać spójnej masy lub swobod-

nie bieżnego kruszącego materiału wybuchowego zawierającego azotan amonowy i węgiel znamienny tym, że jako sensybilizator zawiera ciekły azotan hydroksyalkilowy.

79f

(P. 158913)

17.11.1972.

Pierwszeństwo: 19.11.1971; 29.03.1972 - Niemiecka Republika Federalna.

Haarmann Reimmer GmbH Holzninder, NRF (Theo Eicher Friedemann Muller, Klaus Werner Krobs).

Produkt do palenia, z materiałem palnym na osnowie celulozy, znamienny tym, że zawiera związki chelatowe metali ziem alkalicznych i/lub manganu dwuwartościowego metalu trójwartościowego, przy czym związki chelatowe metalu trójwartościowego stanowią kompleksowe aniony zawierające jako centralny atom trójwartościowe żelazo lub glin, a jako ligandy aniony chelatotwórczych organicznych kwasów karboksylowych.

Sposób wytwarzania produktu do palenia według zastrz. 1—3, znamienny tym, że na nośnik na osnowie celulozy podobny do papieru o grubości około 10—120 μm i gramaturze około 10—250 g/m² nanosi się przez powlekanie, opryskiwanie lub w kąpieli wodny roztwór wyżej podanych związków chelatowych i ewentualnie roztworów podanych wypełniaczy, związków odszczepiających amoniak, środków utleniających, kwasów poligalakturonowych, substancji białkowych i/lub wyciągów tytoniowych.

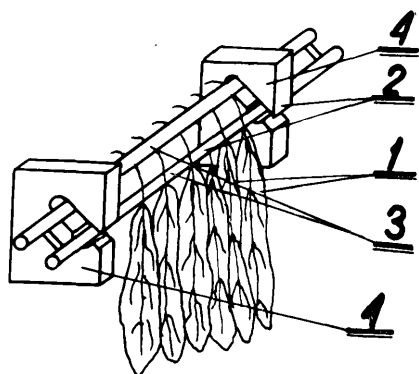
79a

(P. 159022)

21.11.1972..

Lubelska Wytwórnia Tytoniu Przemysłowego w Lublinie, Lublin (Zygmunt Cużytek, Jan Cużytek)..

Sposób zawieszania liści tytoniowych, przygotowanych do suszenia, znamienny tym, że świeże liście wkłada się ich ogonkami do przyrządu, posiadającego kształt ramy, zbudowanego z dwu prętów metalowych oddległych od siebie o 3÷5 cm i połączonych ze sobą na stałe lub rozłącznie a następnie tak powstałe wiązki liści umieszcza się w suszarni na przystosowanych ramach lub stojakach przy czym kąt położenia ramki przyrządu do poziomu wynosi 30—45%.

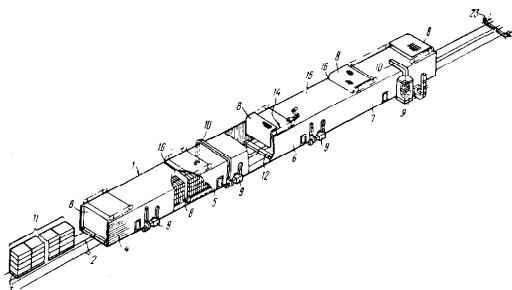
79c

(P. 154153)

18.03.1972.

Moldavskoe Obiedinenie Tabachnoi Pramyshlennosti „Moldtabakprom”, Kiszyniów, Związek Socjalistycznych Republik Rad (Aleksandr Michaiłowicz Kielej w, Józef Samojłowicz Kogan, Nikołaj Nikołajewicz Kosatij).

Urządzenie do fermentacji tytoniu, zawierające tunelową komorę i elementy rozdzielające komorę na strefy, w każdej z których ustawione są przyrządy do przygotowania klimatyzowanego powietrza i automatycznej regulacji jego parametrów i przez które okresowo przepychane są wagoniki z belami tytoniu, znamienne tym, że elementy rozdzielające komorę na strefy

fy wykonane są w postaci podnoszonych i opuszczanych zamknięć (8) i urządzeń zderzakowych (12), oddzielających jedną od drugiej grupy (11) wagoników (3) i przesuwających się razem z tymi ostatnimi, przy tym na wyjściu z komory (1), w odległości, równej długości grupy (11) wagoników, ustawiony jest ogranicznik (23) ruchu wagoników dla rozmieszczania urządzeń zderzakowych (12) pod zamknięciem (8).

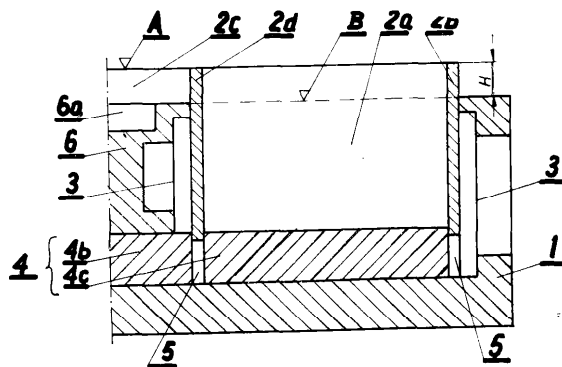
80a

(P. 151726)

24.11.1971.

Biurowo Projektowo-Konstrukcyjne Przemysłu Materiałów Budowlanych ZREMB, Wrocław, Polska (Adam Kołacz, Stanisław Orzeł, Jan Placzek, Zygmunt Puchalski, Stanisław Szklarski).

Urządzenie do dawkowania wsadu, zwłaszcza masy betonowej do matrycy, zastępujące dozownik sterowany nastawialnym układem pomiarowym, znamienny tym, że stanowią go listwy dawkujące (2) usytuowane na obwodzie przestrzeni roboczej matrycy (1) oraz na obwodzie rdzenia (6), prowadzone suwliwie między wkładkami dennymi (4), a odpowiednimi naprzeciwległymi bokami matrycy (1) oraz bokami rdzenia (6) i utrzymywane na regulowanej wysokości (H) za pomocą uchwytów magnetycznych (3) zainstalowanych w bokach matrycy (1) i bokach rdzenia (6), przy czym szerokość listw dawkujących (2) nie jest większa od wysokości przestrzeni roboczej matrycy (1).

80a

(P. 159297)

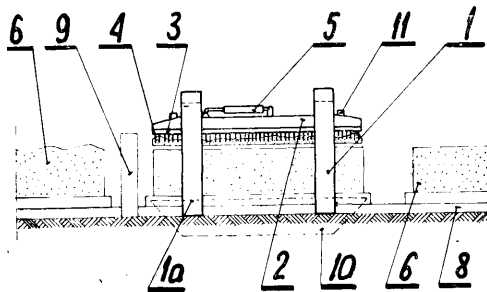
5.12.1972.

Kujawskie Zakłady Mechanizacji Budownictwa, Solec Kujawski (Arkadiusz Hetmańczyk, Robert Czarnecki, Mirosław Protasewicz).

Sposób odbierania nadrostru masy **gazobetonu**, znamienny tym, że przed lub po podcięciu znanym sposobem nadrostru (7), wprowadza się w niego rozmieszczone trwale na płycie (3) elementy (4 i 4a) odbierające w podziałce zapewniającej samozakleszczenie się nadrostru (7) oraz odpowiedniej dla danej odmiany, grubości i twardości gazobetonu, następnie unosi się płytę (3)

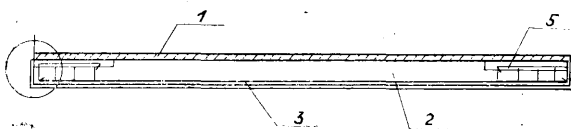
z zakleszczonym w elementach (4 i 4a) odbierających nadrostem (7) przenosi się go nad lej (10) zsypany, włącza się urządzenie (11) opróżniające, powodujące odłączenie nadrostu (7) od elementów (4 i 4a) odbierających i nadrost (7) opada do wspomnianego leja (10) zsypanego.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 znamienne tym, że składa się z ramy (2) ruchomej, do której jest przytwierdzona płyta (3) zaopatrzona w elementy odbierające w postaci igieł (4) rozmieszczonych na niej w podziałce od 10—40 mm, zwłaszcza korzystnie 15—25 mm i jest zaopatrzona w znany mechanizm (5) do podnoszenia i opuszczania współpracujących z konstrukcją (1 i 1a) bramową oraz urządzenie (11) opróżniające.

80a (P. 159654) 19.12.1972.
Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych „Skabet”, Skawina (Krzysztof Piwowarski, Jan Górski).

Sposób wykonania prefabrykowanego stropu z betonu komórkowego, znamienny tym, że przed autoklawizacją wykonuje się w betonie komórkowym (1) wokół prętów górnego zbrojenia (5) wyżłobienia (4) odkrywając w ten sposób to zbrojenie (5) na całej jego długości a następnie po autoklawizacji elementu (2) nanosi się na jego górną powierzchnię warstwę zaprawy cementowej (1) lub betonu (1), które zalega na całej powierzchni elementu, wypełniając także wyżłobienia (4).

80b (P. 151529) 12.11.1971.

Instytut Materiałów Ogniotrwałych, Gliwice, Polska (Justyn Stachurski i towarzysze).

Sposób produkcji klinkieru peryklazowo-spinelowego glinowego, znamienny tym, że klinkier ten wytwarza się z masy lejnnej, złożonej z wodnej zawiesiny wodorotlenku glinu i naturalnego magnezytu surowego, przemielonych do granulacji poniżej 0,5 mm, którą to masę wypala się w piecu obrotowym przy temperaturze 1600—1900°C, przy czym zamiast wodorotlenku glinu może być stosowany ewentualnie tlenek glinu lub inny surowiec o zawartości powyżej 90% Al_2O_3 , zaś zamiast magnezytu surowego ewentualnie także magnezyt kaustyczny, klinkier magnezytowy lub wodorotlenek magnezu.

80b (P. 151530) 12.11.1971.

Instytut Materiałów Ogniotrwałych, Gliwice, Polska (Justyn Stachurski i towarzysze).

Sposób produkcji klinkieru magnezytowo-chromitowego, znamienny tym, że wytwarza się go z zawiesiny wodnej magnezytu surowego i rudy chromitowej, prze-

mielonych do granulacji poniżej 0,5 mm, a następnie wypalenie tej zawiesiny w piecu obrotowym przy temperaturze powyżej 1600°C, przy czym zamiast węglanu magnezu może być zastosowany także wodorotlenek magnezu, magnezja nieprażona, magnezyt kaustyczny lub klinkier magnezytowy.

80b (P. 151531) 12.11.1971.

Instytut Materiałów Ogniotrwałych, Gliwice, Polska (Justyn Stachurski i towarzysze).

Ogniotrwała masa zasadowa do regeneracji obmurza pieców martenowskich i elektrycznych w przemyśle hutniczym nanoszona metodą suchą, znamienna tym, że w jej skład wchodzi 20—40% rudy chromitowej palonej w temperaturze powyżej 1500°C o granulacji 0—0,6 mm, 20—40% tej rudy o granulacji 0,06—1 mm, 20—50% tejże rudy o granulacji 1—4 mm, 2—10% uwodnionego krzemianu sodu oraz 0—10% koksu, perlitu lub ziemi krzemkowej o granulacji 0—0,5 mm przy czym zamiast palonej rudy chromitowej może być zastosowany złom chromitowo-magnezytowy lub/i surowa ruda chromitowa.

80b (P. 151302) 29.10.1971.

Instytut Materiałów Ogniotrwałych, Gliwice, Polska (Justyn Stachurski).

Sposób produkcji ogniotrwałych wyrobów peryklazowo-spinelowych, znamienny tym, że wytwarza się je z masy o wilgotności 4—6%, w skład której wchodzi 10—30% klinkieru magnezytowego o zawartości powyżej 87% MgO , o granulacji 0—0,06 mm, 10—30% rudy chromitowej o zawartości powyżej 41% Cr_2O_3 w granulacji 0—0,06 mm oraz 30—70% złomu z wyrobów magnezytowo-chromitowych lub chromitowo-magnezytowych o uziarnieniu 0,5—2 mm albo 0,5—3,5 mm, przy czym z masy tej formuje się prostki lub kształtki pod ciśnieniem 800—1200 kp/cm², które stosuje się po wysuszeniu do wilgotności powyżej 1% lub po wysuszeniu i wypaleniu do temperatury 1550—1700°C.

80b (P. 152442) 23.12.1971.

Zakłady Produkcji Elementów Budowlanych, Solec Kujawski, Polska (Czesław Sadowski, Tadeusz Bujak, Janusz Jatymowicz, Eugeniusz Makowski).

Powłoka ochronna do stali zbrojeniowej w betonach, a zwłaszcza w betonie komórkowym, znamienna tym, że składa się z proszku glinowego płatkowanego, kredy mielonej, mączki kwarcowej, cementu portlandzkiego i żywicy epoksydowej o lepkości 16 do 30° Englera.

80b (P. 152489) 24.12.1971.

Patent dodatkowy do patentu nr P. 149804

Instytut Techniki Budowlanej, Warszawa, Polska (Antoni Paprocki, Stanisław Oyrzanowski, Aleksander Maciaszek, Hanna Bojanowicz, Wojciech Roszak).

Sposób otrzymywania spoiwa z popiołów lotnych, w którym miesza się popioły z klinkierem cementowym, wapnem, gipsem, piaskiem i z solami metali ziem alkalicznych lub/oraz z solami metali III grupy według tablicy periodycznego układu pierwiastków Mendelejewa - według projektu wynalazczego nr P. 149804, znamienny tym, że do mieszaniny popiołów lotnych z węgla brunatnego w ilości 60—80% wagiowo wraz z innymi suchymi dodatkami spoiwa - dodaje się wzbudzaczn HCl z wodą zarobową mieszaniny betonowej lub zaprawy, w ilości od 0,1 do 1% wagiowo.

80b (P. 152613) 30.12.1971.

Instytut Materiałów Ogniotrwałych, Gliwice, Polska (Mieczysław Drożdż i towarzysze).

Sposób wytwarzania kwaśnej masy ogniotrwałej do wykładania kadzi stalowniczych o zawartości 80—90% wagowych SiO_2 znamienny tym, że mieszaninę skła-

dającą się w ilości 70—90% wagowych z ogniotrwałego piasku zailonego o wilgotności żyłowej i w ilości 10—30% wagowych żwirku kwarcowego o granulacji 1—4 mm, homogenizuje się 2-stopniowo na mokro, a następnie suszy do wilgotności 4—8% i rozdrabnia do granulacji 0—4 mm, ewentualnie dodając do mieszaniny w procesie homogenizacji substancje chemiczne ułatwiające spieknięcie masy w niskich temperaturach, korzystnie związki potasowe, w ilości 1—3% wagowych.

80b (P. 152748) 4.01.1972.

Zakład Badań i Doświadczeń Budownictwa Węglowego. Katowice, Polska (Halina Cianciara).

Sposób **obniżenia** temperatury wypału wyrobów ceramicznych, znamienny tym, że do masy ceramicznej przy pierwszym urządzeniu technologicznym dodaje się odpadów przemysłowych o składzie chemicznym: SiO_2 —0,1—0,2%, Fe_2O_3 —2—3%, Al_2O_3 —0,5—1%, CaO —2—3%, F —1—2%, P_2O_5 —15—20%, NaPO_4 —15—20% w stosunku wagowym 0,5—20%.

80b (P. 152816) 8.01.1972.

Biuro Projektowo-Badawcze Budownictwa Ogólnego „Miastoprojekt”. Koszalin, Polska (Jarosław Cichocki, Wilhelm Brzeziński, Władysław Kosiba, Stefan Marcinkowski, Lesław Maciek, Zenon Machowski, Robert Weppo).

Sposób wytwarzania betonów bezcementowych na spoiwie glinoporytowo-wapienno-gipsowym przy stosowaniu kruszywa glinoporytowego frakcji 5—20 mm według ustalonych proporcji wagowych spoiwa uzależnionych od właściwości fizyko-chemicznych i mechanicznych aktualnie stosowanych składników i doboru odpowiedniego cyklu niskoprężnego naparzania w parze przesyconej, znamienny tym, że piasek glinoporytowy, wapno hydratyzowane oraz gips dwuwodny należy poddać wspólnemu, suchemu przemiałowi w młynach rurowych uzyskując miękkość nie mniejszą jak 3200 cm^2/g oraz nie większą jak 5000 cm^2/g stosując przy produkcji betonów bezcementowych niskoprężne naparzanie, co zapewnia wytrzymałość nie mniejszą jak 50 kg/cm^2 .

80b (P. 156015) 14.06.1972.

Institut de Cercetari in Constructii si Economia Constructiilor, Bukareszt, Rumunia (Mircea Angelescu, Tatianna Popescu, Florin Gheorghiu, Dragomir Constantinescu).

Pasta do obróbki powierzchniowej i obróbki wykańczającej powierzchni z betonu i azbestocementu, utrzymywana w stanie płynnym przez dłuższy czas po jej przygotowaniu, o doskonałej przyczepności do betonu i azbestocementu i o podwyższonej urabialności betonu, znamienna tym, że jest utworzona z dwóch składników „A” i „B” zmieszanych w proporcjach objętościowych 23 części składnika „A” i 5 części składnika „B” do których dodaje się 7 do 16 części wody w zależności od wymaganej konsystencji pasty, przy czym składnik „A” stanowi gips a składnik „B” jest mieszaną 1 części objętościowej plastyfikatora Resso w rozpuszczeniu 20% w wodzie posiadającego gęstość 1,103 w temperaturze 24°C, 19 części roztworu rozcieńczonego kleju stolarskiego w wodzie mającego gęstość 1,051 w temperaturze 24°C, 8,0 części Aracet E 50 i 0,04 części fenolu.

Sposób stosowania pasty według zastrz. 1 nakładanej na powierzchnię betonowe lub azbestocementowe cienką warstwą, znamienny tym, że przy czynnościach gładzenia nakłada się wyrównywaczem powierzchnię w celu stosowania innej obróbki wykańczającej, przy czym przy obróbce wykańczającej, dodaje się do wody pigmentów mineralnych rozpuszczonych w wodzie w odpowiedniej proporcji nie przekraczając w gramów pigmentu na 1 kg gipsu.

80b (P. 156724) 15.07.1972.

Przedsiębiorstwo Produkcji Kruszyw Mineralnych i Lekkich. Katowice, Polska (Aleksander Haberski, Kazimierz Kloc, Edmund Kiersztyn, Janusz Liberacki, Kazimierz Pollak, Herbert Piecha).

Sposób przygotowania łupków do produkcji kruszyw i wyrobów ceramicznych, znamienny tym, że łupki są poddawane wstępnej obróbce termicznej w temperaturze do 750°C w połączeniu ze spalaniem wydzielających się węglowodorów i ewentualnie nadmiaru węgla pierwiastkowego.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1 i 2 w którym rozdrobniony łupek poddawany jest obróbce w złożu fluidalnym w strumieniu powietrza, składające się z reaktora z dnem sitowym, zasilać i doprowadzenia powietrza, znamienne tym, że ponad dnem sitowym (2) w górnej części reaktora (1) umieszczone są palniki (14) tworzące strefę termicznego rozkładu wydzielonych smół.

80b (P. 157171) 8.08.1972.

Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla. Zabrze, Polska (Józef Janczur).

Sposób otrzymywania asfaltu izolacyjnego stosowanego do izolacji rurociągów stalowych i żeliwnych, znamienny tym, że do asfaltu dmuchanego dodaje się czynniki fluksujące, takie jak pozostałość asfaltowa z destylacji ropy naftowej o temperaturze mięknięcia 35—45°C, ekstrakt pofurfurolowy z selektywnej destylacji olejów naftowych o lepkości 3—4°E/100°C, redukt olejowy o lepkości 5—7°E/50°C - w takich ilościach, aby uzyskany przez mieszanie w ciągu około 2 godzin w temperaturze 180—200°C produkt charakteryzował się wartością odparowania w wydłużonym czasie nie wyżej jak 0,2%.

80b (P. 158248) 13.10.1972.

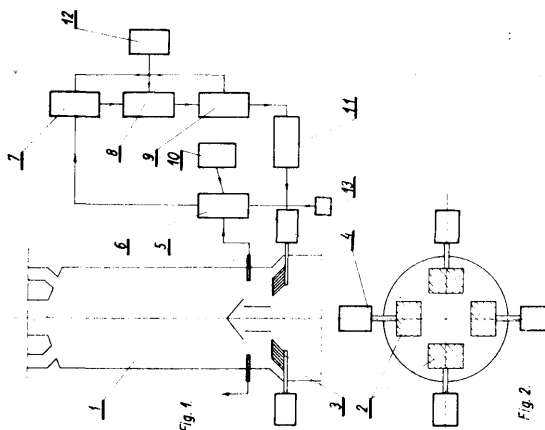
Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Techniki Geologicznej Centralnego Urzędu Geologii, Warszawa (Edward Goraus, Stanisław Zawada).

Sposób obróbki zaczynów cementowych, zwłaszcza w celu obniżenia filtracji, stosowanych do cementowania otworów wiertniczych, znamienny tym, że w wodzie zarobowej rozpuszcza się kolejno, w proporcjach wagowych do suchego cementu, zależnych od temperatury w otworze wiertniczym: glikocel eteryfikowany, węglan sodu i klutanit a w warunkach zasolenia dodatkowo chlorek sodu.

80b (P. 158740) 8.11.1972.

Opolskie Zakłady Przemysłu Wapienniczego „Górazdze”, Górazdze, (Jerzy Przystajko).

Sposób ustalenia czasu pracy rusztu pieca szybowego zwłaszcza do **wypału** wapna, znamienny tym, że czas pracy -rusztu jest odwrotnie proporcjonalny do temperatury wsadu nad rusztem 2 w każdym cyklu uciągowym, przy czym wykresem tej zależności jest krzywa hiperboliczna.

Zestaw urządzeń do stosowania sposobu według zastrzeżenia 1 dla pieca zwłaszcza szybowego do wypału wapna, wyposażonego w ruchomy ruszt 2 z napędem 4 uruchamiany znanym przekładnikiem czasowym programującym, znamienno tym, że posiada termometr 5 sterujący multiwibrator 6 w układzie mostkowym, wzmacniacz 7, człon 8 czasowy, dyskryminator 9 napięcia z przekładnikiem 11 wyłączającym napędy 4 rusztów 2, przy czym układ wyposażony jest w zasilacz 10 stabilizowany mostkowego 6 multiwibratora i zasilacz stabilizowany 12 dla wzmacniacza 7, czasowego 8 członu i dyskryminatora 9 napięcia, a ponadto multiwibrator 6 w układzie mostkowym posiada układ 13, do ustawiania wartości zadanej temperatury i zależnego od niej czasu pracy rusztu 2.

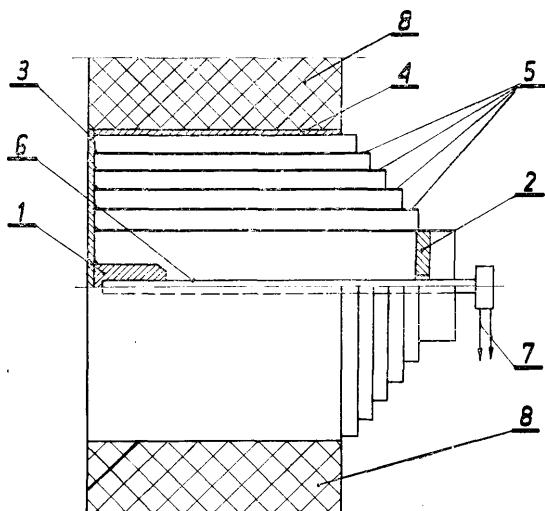
80b

(P. 158741)

8.11.1972.

Opolskie Zakłady Przemysłu Wapienniczego „Górazdze”, Górazdze, (Jerzy Przystajko).

Gniazdo miernicze temperatury, zwłaszcza strefy rusztów pieców wapienniczych, znamienne tym, że stanowi je zlicowane z obmurzem (8) metalowe lico (3) z obudową (4) odzwierciedlającą kształtkę wymurówki (8), do którego to lica (3) jest zamocowane osadzenie (1) termometru (6) i szereg koncentrycznych radiatorów.

80b

(P. 158894)

16.11.1972.

Władysław Czyhiryn, Warszawa.

Mieszanina izolacyjna stanowiąca roztwór asfaltu, znamienne tym, że posiada w swoim składzie 50—60% asfaltu, P-70, 1—4% kalafonii, 0,3—1,5% kauczuku naturalnego oraz 41—53% benzyny lakowej.

80b

(P. 158934)

20.11.1972.

Instytut Materiałów Ogniotrwałych, Gliwice (Miroslaw Grylicki, Antonina Cwen).

Sposób wytwarzania cienkościennych wyrobów, zwłaszcza tygli laboratoryjnych z czystego tlenku wapnia przy użyciu klinkieru wapiennego otrzymywanego w znany sposób, znamienne tym, że wyroby formuje się z masy termoplastycznej złożonej z klinkieru wapiennego zawierającego co najmniej 98,5% CaO, o uziarnieniu poniżej 0,3 mm w ilości 80,51—82,32, a korzystnie 81,48 części wagowych, siarki sublimowanej w ilości 1,66—2,52, a korzystnie 2,52 części wagowych oraz plastifikatora złożonego z parafiny rafinowanej, wosku pszczelego i kwasu oleinowego w ilości 16—17, a korzystnie 16 części wagowych, następnie odparafinowuje i dwukrotnie wypala w temperaturze nie niższej od 1200°C, a najlepiej 1250 i powyżej 1700°C, a najlepiej w 1800°C.

80b

(P. 159050)

24.11.1972.

Fabryka Samochodów Osobowych „Polmo”, Warszawa (Włodzimierz Łopalewski, Hanna Jaworska).

Ściernica ceramiczna do szlifowania materiałów o dużej twardości zwłaszcza narzędzi ze stali szybko tnących, znamienne tym, że ziarna ściernie w kombinacji granulacji, lub o jednakowej wielkości stanowią do 70% objętości ściernicy, najkorzystniej 56—62%, natomiast spoiwo stanowi nie więcej jak 15% objętości ściernicy, najkorzystniej 1—5%, a wytrzymałość spoiwa jest nie mniejsza jak 95 KG/cm².

80b

(P. 159144)

22.11.1972.

Lubelskie Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego, Lublin (Stanisław Wrona, Zbigniew Czarnik, Zbigniew Szulc).

Sposób wytwarzania plastycznych mas tynkarskich w mieszalniku, znamienne tym, że do mieszalnika wprowadza się około trzech czwartych przewidzianej recepturą ilości wody zarobowej, po czym stale mieszając dodaje się kolejno polioctan winylu zmieszany z dyspergatorem, ester celulozy, najkorzystniej metylocelulozę, wapno hydratyzowane, a następnie w dowolnej kolejności piasek kwarcowy i mączkę mineralną, w ciągu całego procesu mieszania dodając stopniowo pozostałą czwartą część wody zarobowej tak, aby utrzymać konsystencję mieszanej masy w granicach stożka opadowego 0 do 8 centymetrów.

Plastyczna masa tynkarska, znamienne tym, że składa się z trzydziestu do czterdziestu procent mączki mineralnej, czterdziestu pięciu do pięćdziesięciu pięciu procent piasku kwarcowego, pięciu do siedmiu procent wapna hydratyzowanego, czterech i pół do siedmiu procent polioctanu winylu, siedmiu dziesiątych do jednego i dwóch dziesiątych promila eteru celulozy, najkorzystniej metylocelulozy oraz wody do stu procent.

80b

(P. 159329)

6.09.1972.

Zakład Doświadczalny Utylizacji Odpadów Elektro-wnianych, Katowice (Władysław Antonowicz, Jan Wojtarowicz).

Sposób uzdatniania surowców ilastych używanych do produkcji wyrobów ceramicznych, znamienne tym, że do zasilacza skrzyniowego względnie innego urządzenia dozującego dodaje się objętościowo od 5 do 35% żużla z kotłów pyłowych o uziarnieniu do 2 mm w masie formierskiej o kaloryczności od 200 do 1200 kcal/kg i homogenizuje się w posiadanych urządzeniach ciągu technologicznego.

80b

(P. 159399)

9.12.1972.

Politechnika Wrocławska, Wrocław, (Stanisław Mazur, Janina Włodarczyk, Izidor Drela, Wojciech Durzyński).

Sposób wytwarzania masy bitumicznej, znamienne tym, że 100 części wagowych smoły, paku, a najlepiej asfaltu D-35 upłynnia się od 10 do 90 częściami wagowymi benzenu, nafty, chlorku etylenu, a najlepiej 40 częściami wagowymi chlorku etylenu, po czym dodaje się od 10 do 90 części wagowych bentonitu lub 5 do 30 części wagowych lateksu butadienowo styrenowego, a najlepiej 50 części wagowych bentonitu lub 15 części wagowych lateksu butadienowo styrenowego, a następnie do masy dodaje się od 1 do 8 części wagowych środka spieniającego rozpuszczonego w od 5 do 50 częściach wagowych wody, a najlepiej 5 części wagowych alfenolu rozpuszczonego w 25 częściach wagowych wody.

80b

(P. 159405)

8.12.1972.

Dolnośląskie Zakłady Metalurgiczne „DOZAMET”, Przedsiębiorstwo Państwowe, Nowa Sól, (Kazimierz Iwasieczko, Tadeusz Tracz).

Sposób polepszania wybijałości masy ziarnistej ze szkłem wodnym, według którego piasek formierski

z ewentualnym dodatkiem pyłu węglowego miesza się z wymionionym spoiwem i utwardza dwutlenkiem węgla lub zasadowym żużlem samorozpadowym, zawierającym głównie ortokrzemian wapniowy gamma, znamienny tym, że przed zmieszaniem piasku ze szkłem wodnym stosuje się otaczanie jego ziaren odpowiednio grubą warstwą spoiwa o innych niż szkło wodne właściwościach fizyko-chemicznych, np. z żywicy syntetycznej termoutwardzalnej, najlepiej mocznikowo-formaldehadowej, poddawanej żelowaniu po uprzednim zwilżeniu powierzchni tych ziaren katalizatorem kwasnym, najlepiej kwasem fosforowym.

Masa wykonana sposobem według zastrz. 1, przeznaczona zwłaszcza do wykonywania rdzeni odlewniczych, znamienna tym, że oprócz znanych składników podstawowych, takich jak piasek formierski i szkło wodne, i ewentualnie pomocniczych, np. pył węglowy, zawiera dodatkowo katalizator kwasny, najlepiej kwas fosforowy, oraz żywicę syntetyczną termoutwardzalną, najlepiej mocznikowo-formaldehadową, przy czym korzystny stosunek wagowy tego katalizatora do żywicy wynosi 0,1—0,5, a żywicy do piasku - 0,004—0,015.

80b (P. 159413) 9.12.1972.

Centralny Ośrodek Badań i Rozwoju Owy Przemysłu Ceramicznego, Pruszków, (Teresa Chmiel, Ryszard Szymor, Maria Werner, Mieczysław Chmiel, Jerzy Plewczyński, Jerzy Wencel).

Sposób wytwarzania surowych ceramicznych szkliv kolorowych, w których skład wchodzi znane surowce jak: szpat wapienny, dołomit, krzemian cyrkonu, tlenek glinu, kaolin, borokalcyt itp. znamienny tym, że jako surowiec zmieniający przejrzystość szkliva i fakturę powierzchni, a zarazem działający jednocześnie jako topnik, barwnik i stabilizator wprowadza się do zestawu wstępnie rozdrobnioną skałę magmową glinokrzmową typu granitoidu lub sienodiorytu zawierającą kationy żelaza wbudowane w sieć krystaliczną w ilości nie mniejszej niż 3,5%, oraz wolną krzemionkę w postaci kwarcu, krystobalitu i trydynitu w ilości nie większej niż 15%, po czym mieszaninę poddaje się dalszemu rozdrobnieniu i ujednolodzeniu, zachowując warunek, by wielkość ziaren mieściła się w granicach od 0,1 μm do 100 μm.

80b (P. 159359) 7.12.1972.

Ośrodek Naukowo Produkcyjny Materiałów Półprzewodnikowych, Warszawa (Rajmund Izbaner, Krystyna Jaśkowska, Urszula Zadroga, Danuta Stawisińska, Elżbieta Sobczyk).

Sposób wytwarzania pasty przewodzącej na bazie srebra i palladu, znamienny tym, że mieszanie proszku srebra lub srebra i palladu, szkliva ołowiowo-borowo-krzemowego i stearynu glinu miele się z acetonem w młynie kulowym a następnie dodaje się do młyna nośnika organicznego składającego się z terpentyny, ftalenu butylu oraz kopolimeru metakrylanowego z dodatkiem kałafonii i miele jeszcze w ciągu 20 godzin.

80b (P. 159416) 9.12.1972.

Instytut Materiałów Ogniotrwałych, Gliwice, (Mirosław Grylicki, Mieczysław Mularczyk, Leon Łukowiński, Henryk Wierzbowski, Władysław Straś, Karol Machaj).

Sposób wytwarzania palonek wysokoglinowych i mulitowo-korundowych o wysokim stopniu mulitacji, znamienny tym, że do masy przed wypalaniem wprowadza się tlenek boru lub kwas borowy w ilości od 0,1% do 5% ciężarowych w przeliczeniu na czysty B_2O_3 , i na masę suchą, a najkorzystniej 0,5 do 2% B_2O_3 i następnie poddaje się dalszemu procesowi produkcyjnemu według znanych metod wytwarzania.

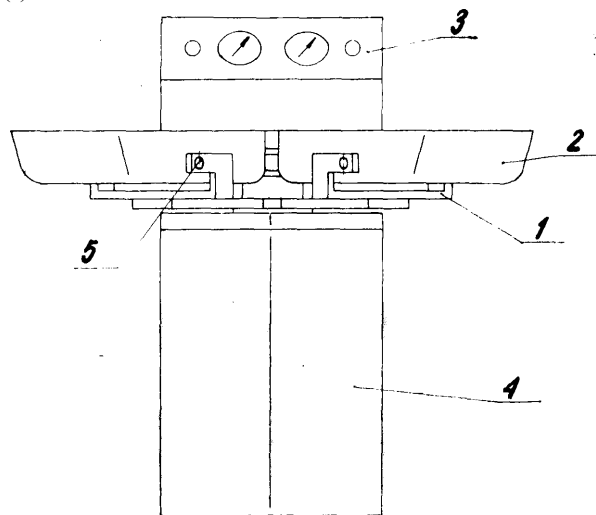
81a

(P. 149171)

1.07.1971.

Centralne Biuro Konstrukcyjne Przemysłu Spożywczego „Spomasz”, Warszawa (Jerzy Butowski).

Pakowarka próżniowa złożona z głowicy próżniowej i zespołu pojemników z nią współpracujących, znamienna tym, że zespół podajników składa się z trzech pojemników (2) zawieszonych wahlwie na obrotowej karuzeli (1) i zaopatrzonych w sworznie z rolkami (7), które wchodzi w rowek prowadnicy (8) z wycięciem (9).

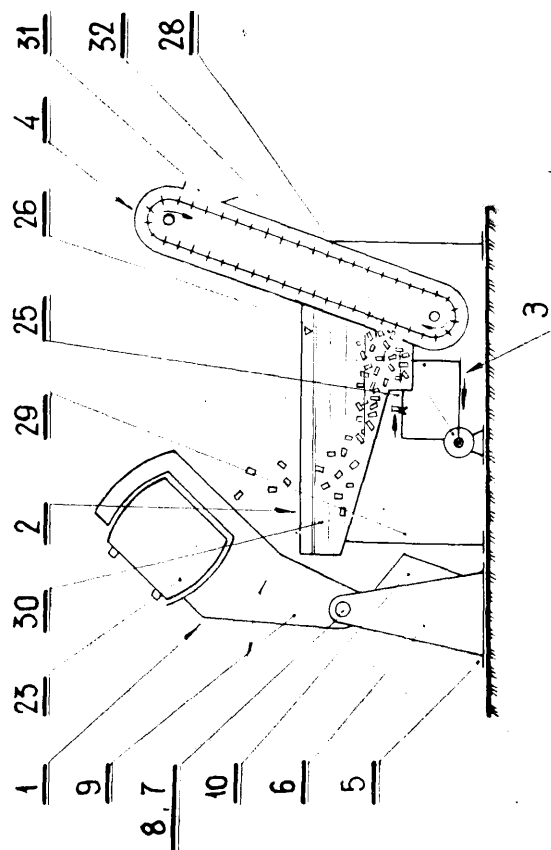
81a

(P. 158949)

17.11.1972.

Zakłady Rybne, Gdańsk (Wincenty Welz, Józef Lewandowski, Zbigniew Kamiński).

Zautomatyzowane mechaniczne urządzenie do opróżniania koszy sterylizacyjnych konserw w opakowaniach szczególnie metalowych, mające łapową obrotową wywrotnicę koszy, znamienna tym, że składa się

z hydraulicznie sterowanej i napędzanej za pośrednictwem układu korbowo-wahaczowego wywrotnicy koszy sterylizacyjnych (1) współpracującej z umieszczoną pod tą wywrotnicą wanną zbiorczą (2) wypełnioną cieczą amortyzującą (30) i mającą w dolnej części układ przepompowy (3) oraz zaopatrzoną w pionowy szczelnie obudowany przenośnik mechaniczny palcowo-szczelkowy (4).

81a

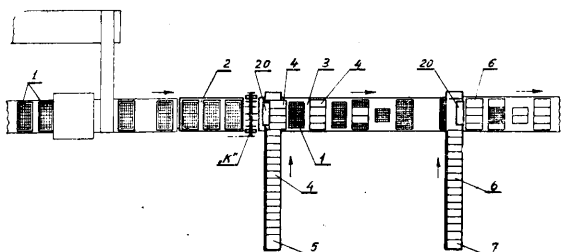
(P. 159595)

11.12.1972.

Zakłady Przemysłu Cukierniczego „Wawel”, Kraków (Marian Malinowski, Stanisław Szłompek, Aleksander Kasprzyk, Stanisław Nazim, Kazimierz Link-Lenczowski).

Sposób pakowania czekoladek, zwłaszcza do pudełek lub bombonierek, które to czekoladki są uformowane na żądany kształt w znany sposób w agregacie formującym, a następnie wybijane z form w tym agregacie bezpośrednio do gniazdek wytłoczonych w wkładkach z tworzywa sztucznego, znamienny tym, że wkładki (1) są dostosowane kształtem i wielkością do forem z czekoladkami i bocznych prowadnic, w których te formy przesuwają się i są nakładane bezpośrednio na formy z czekoladkami, zaś po napełnieniu ich gniazdek czekoladkami są przenoszone kolejno przenośnikiem korzystnie taśmowym (2) do krajarki „K”, umieszczonej na końcu tegoż przenośnika, na której to krajarkie zostają pocięte poprzecznie na dowolną wielkość i dowolną ilość części wzdłuż górnych żeber między dwoma rzędami gniazdek, a następnie przechodzą na przenośniku (3), gdzie poszczególne części wkładek, pocięte na krajarkie, wraz ze znajdującymi się w ich gniazdkach czekoladkami są wkładane do spódów pudełek lub bombonierek (4), które to spody są doprowadzane poprzecznym przenośnikiem (5) i zsuwane z tego przenośnika na przenośnik (3) tuż za przesuwającymi się rzędami pociętych na części wkładek (1) wypełnionych w ich gniazdkach czekoladkami, po czym spody pudełek lub bombonierek ze znajdującymi się w nich wkładkami, przesuwając się w dalszym ciągu na przenośniku (3), są zamykane wieczkami pudełek lub bombonierek (6), które to wieczka są podawane drugim przenośnikiem poprzecznym (7), tuż za spodami pudełek lub bombonierek, wypełnionych wkładkami z czekoladkami, w identyczny sposób jak spody (4) pudełek lub bombonierek, po czym gotowe pudełka lub bombonierki są doprowadzane do dalszego konfekcjonowania i grupowego opakowania wysyłkowego lub magazynowego.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrzeżenia 1, znamienny tym, że na końcu przenośnika (2) jest przewidziana krajarka „K”, składająca się z dwóch poziomych wałków obrotowych (8, 9), usytuowanych jeden nad drugim, zaopatrzonych na czynnej długości w gwint (10) i założyskowanych po obu końcach w kostkach (11, 12), osadzonych we wspólnych prowadnicach (13), przy czym dla regulacji odległości pomiędzy wałkami (8, 9) są przewidziane między kostkami (11, 12) przekładki (14) odpowiedniej grubości, a na wałkach (8, 9) są osadzone tarcze tnące (15) o skośnych obrzeżach na obwodzie (16), zachodzących na siebie w układzie nożycowym, które to tarcze są zamocowane centrycznie w sposób trwały na pierścieniowych wystęпах (17) nakrętek (18) i dociskane do tych nakrętek za pomocą przeciwnakrętek (19), dzięki czemu tarcze tnące (15) są przesuwne wzdłuż czynnej gwintowanej długości wałków (8, 9) i ustawne w dowolnych odstępach między sobą.

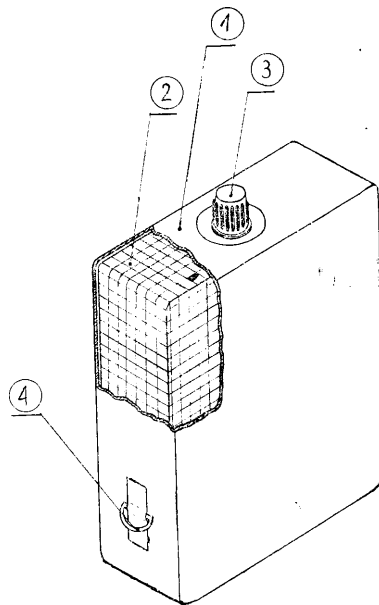
81c

(P. 143801)

7.10.1970.

Ministerstwo Obrony Narodowej Głównie Kwatermistrzostwo Wojska Polskiego, Warszawa (Tadeusz Rambuszek, Tadeusz Lepiarski, Antoni Alksnin, Wiesław Cichocki).

Pojemnik do zrzutów cieczy, znamienny tym, że składa się z pokrowca (1) wypełnionego masą gąbczastą (2), przy czym pokrowiec (1) jest zaopatrzony w króciec zalewowy (3).

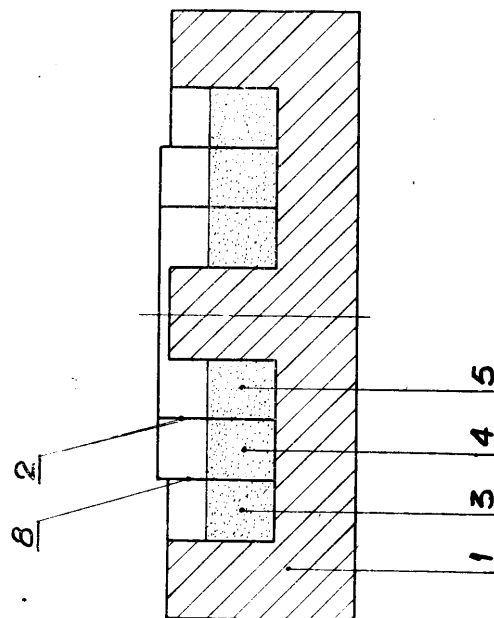
67c

(P. 159629)

18.12.1972.

Zakłady Mechaniczne „Łabędy” Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice (Piotr Wrzosek).

Sposób wykonania ściernicy do obróbki metali o stałej lub stopniowo stałej twardości dynamicznej znamienny tym, że formę (1) napełnia się kilkoma masami ściernymi (K, L, M) o różnych właściwościach, a dla ich wstępnego odgraniczenia stosuje się w formie (1) do prasowania współśrodkowe pierścienie (2, 8) z blachy, które po napełnieniu formy wyjmują się z niej.

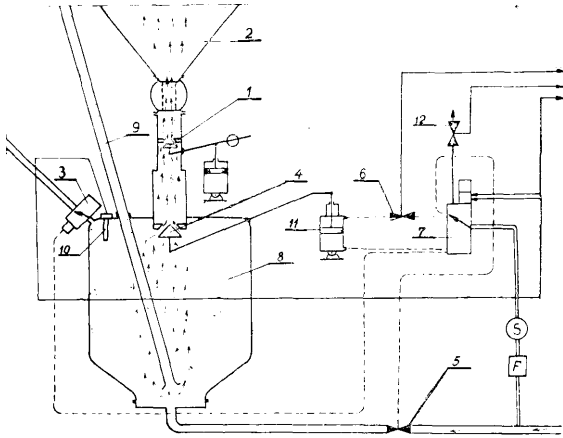
81c

(P. 158446)

24.10.1972.

Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego „Kujawy”, Brzeziny k/Włocławka (Sławomir Rutkowski).

Sposób usuwania blokad cementu w części zsykowej zbiorników magazynowych, znamienny tym, że wlotowy zawór (4) i zsykowy zawór (1) przedmuchuje się co pewien okres czasu powietrzem które jednocześnie włączane jest do magazynowego zbiornika (2).

81c

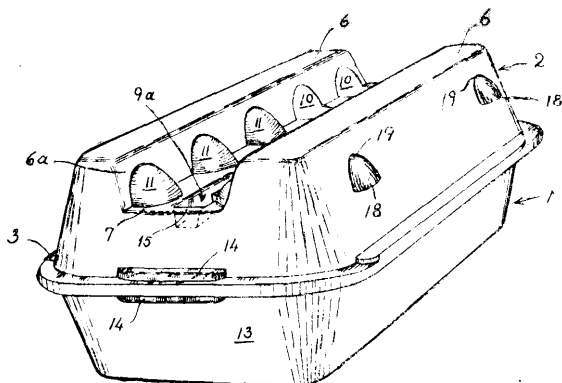
(P. 158862)

15.11.1972.

Pierwszeństwo: 17.11.1971 - Dania

Aktieselskabet Brodrene Hartmann, Lyngby, Dania (Bent Møller).

Pudełko z wziernikami do pakowania przedmiotów łatwo tłukących się, a w szczególności składające się z części zbiornikowej i pokrywy na zawiasie, w którym część zbiornikowa ma pewną liczbę kieszeni, ustawionych w co najmniej dwa równoległe rzędy, przeznaczonych do umieszczania w nich przedmiotów, pomiędzy rzędami kieszeni znajdują się wystające wypływy, zaś w pokrywie znajdują się co najmniej dwie wystające części szczytowe, przebiegające równoległe do rzędów kieszeni oraz jedna część niższa, sąsiadująca z częściami szczytowymi i z nimi odpowiednio połączona, w której znajduje się pewna liczba otworów odpowiadająca liczbie kieszeni w części zbiornikowej, otwory te są wykonane częściowo w części niższej, a częściowo w sąsiadujących z nią ściankach części szczytowych, przy czym otwory są rozmieszczone w ten sposób, aby w pozycji zamkniętej pudełka, znajdować się ponad odpowiednimi kieszeniami części zbiornikowej, znamienny tym, że niższa część pokrywy ma wystające w dół żebro usztywniające, przebiegające wzdłuż pokrywy w postaci rynienki, z co najmniej jednym występem ułatwiającym rozłączenie dwóch pudełek, przy czym żebro usztywniające i wypływy części zbiornikowej mają taki kształt i są rozmieszczone w ten sposób, że żebro dotyka górnej części występu gdy pokrywa pudełka zamyka część zbiornikową.

81c

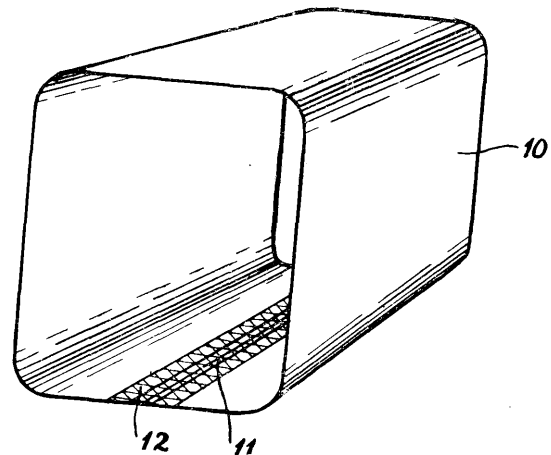
(P. 158987)

22.11.1972.

Pierwszeństwo: 25.11.1971 - Dania

A/S Hastrup Fabriker, Naesbyvej, Dania (Rollando Mazzone).

Pojemnik do pakowania artykułów żywnościowych, składający się z korpusu wykonanego z giętkiego arkusza metalowego, korzystnie z blachy stalowej ocynowanej, którego brzości są złączone za pomocą złącza przechodzącego w kierunku wzdłużnym korpusu, przykładowo w postaci podwójnego zagięcia lub zlutowania na zakładkę, oraz z den pojemnika przytwierdzonego do końców korpusu, znamienny tym, że powierzchnia złącza wewnątrz korpusu jest pokryta paskiem taśmy aluminiowej, który znajduje się w elektrycznej styczności z metalem stanowiącym korpus.

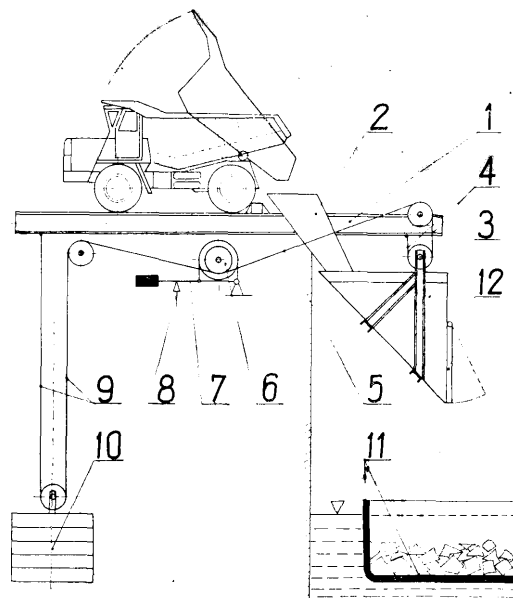
81c

(P. 149351)

10.07.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Kamienia Budowlanego „Prokam”, Kraków (Jan Gronuś).

Stacja przesypowa zwłaszcza do materiałów kawałkowych, znamienna tym, że składa się z zasobnika (3) oraz przeciwcieżaru (10), zawieszonych na przeciwnych końcach układu linowego, którego lina (5) przechodzi przez znane urządzenie hamulcowe (7) z luzownikiem (8).

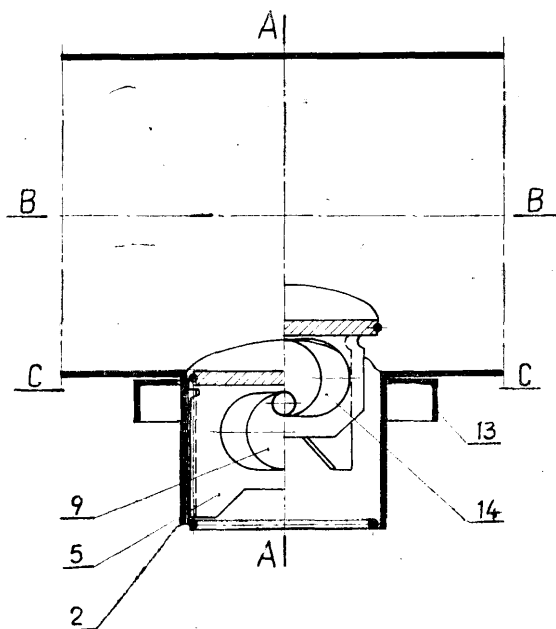
81c

(P. 149372)

12.07.1971.

Biuro Projektów Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych „Bipromog” Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice (Zbigniew Olszewski).

Zamknięcie wysypu rurowego przenośnika wibracyjnego, znamienne tym, że w wysypie wykonanym w postaci odcinka rury, korzystnie pionowego, o średnicy mniejszej od średnicy nośnej rury (1) przenośnika, umieszczony jest przesuwnie grzybkowy zawór (3) składający się z daszka (4) o kształcie odpowiadającym wycięciu w nośnej rurze (1) przenośnika i stopki (5) w postaci co najmniej trzech żeber (6) i (7), korzystnie ułożonych w gwiazdę, stanowiących prowadzenie grzybkowego zaworu (3) w odcinku rury (2), przy czym napęd grzybkowego zaworu (3), którego położenie górne odpowiada otwartemu wysypowi, a położenie dolne - zamkniętemu wysypowi, stanowi krzywka (9) napędu, korzystnie w postaci mimośrod, na wałku (10) wyprowadzonym na zewnątrz wysypu.

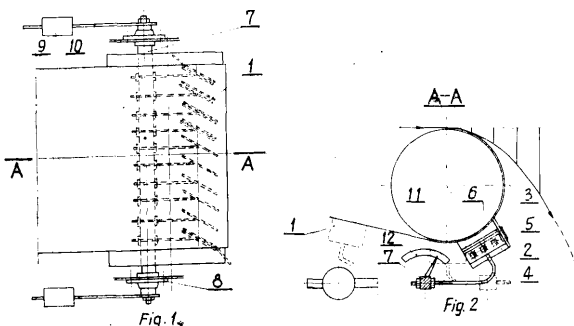
81e

(P. 149559)

20.07.1971.

Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Wzbogacania i Utylizacji Kopalni „Separator” Przedsiębiorstwo Państwowe, Katowice (Stanisław Sitek).

Urządzenie do czyszczenia taśmy przenośników taśmowych znamienne tym, że składa się z ułożonych ukośnie do biegu taśmy czyszczących łopatek (1) posiadających wkładki (2), których krawędź natarcia jest płaska lub eliptyczna i sfazowana pod kątem (x) mniejszym od 90°, ze znanego urządzenia dociskającego ciężarkowego lub urządzenia dociskającego sprężynowego dociskającego łopatkę (1) do taśmy oraz z urządzenia wskazującego zużycie łopatek (1).

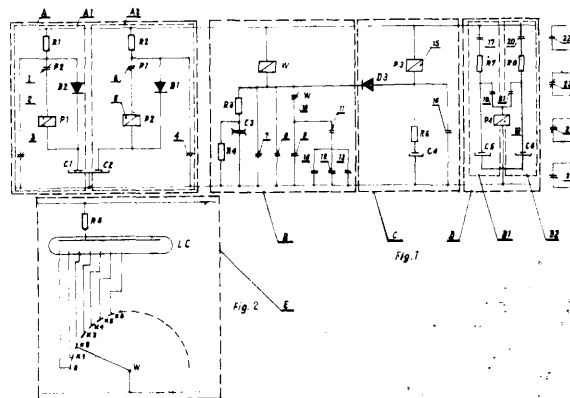
81e

(P. 150157)

24.08.1971.

Kopalnia Węgla Kamiennego „Ziemowit”, Łęziny (Franciszek Hudzikowski, Henryk Bogacki, Roman Brzozowski, Konrad Sadowski, Franciszek Krzoska).

Układ automatycznego sterowania wywrotów wózków i kontroli napełniania kieszeni skipowych, składający się z zasilacza sieciowego, licznika i członu sterowania wybieraka licznika, znamienne tym, że pomiędzy stykami (3 i 4) wywrotów wózków, a członem (B) sterowania wybieraka licznika jest załączony człon (A) impulsujący wybierak, wyposażony w co najmniej dwa jednakowe elektryczne obwody (A1 i A2), z których każdy, na przykład (A1) składa się z oporu (R1) połączonego szeregowo ze stykiem (1) przekaźnika (P2) i cewką (2) przekaźnika (P1), z diody (D1) połączonej równolegle do styku (1) przekaźnika (P2) i cewki (2) przekaźnika (P1), oraz z kondensatora (C1) połączonego w szereg z diodą (D1) i przekaźnikiem (P1) tak, aby impulsy sterujące od wywrotów były przekształcane w znacznie krótsze impulsy sterujące wybierak licznika z wykluczeniem równoczesnego sterowania wybieraka przez człon (A1 i A2), natomiast pomiędzy członem (A) a stykiem (22) przekaźnika (P4) przekaźnikującym impulsy do licznika dyspozytora kopalni jest załączony podający sumaryczną ilość wózków człon (D) wyposażony w co najmniej dwa obwody (D1 i D2), z których każdy, na przykład obwód (D1) składa się z szeregowo połączonego styku (17) zapychaka wózków, oporu (R7) i kondensatora (C5) oraz z szeregowo połączonego styku (18) przekaźnika (P1) i cewki (19) przekaźnika (P4) załączonych równolegle do kondensatora (C5) tak, aby było możliwe nadanie tylko jednego impulsu od wywrotu wózków do dyspozytora po uprzednim uruchomieniu zapychaka wózków.

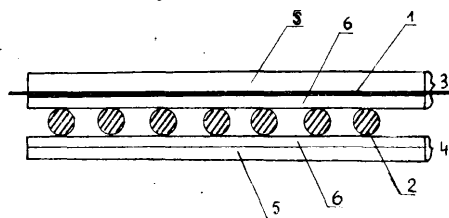
81e

(P. 153597)

21.02.1972.

Instytut Przemysłu Gumowego „Stomil”, Warszawa (Jerzy Czuraj, Robert Gaczyński, Mieczysław Gęsiak, Teresa Jamkowska, Józef Kazusek, Leszek Pawłowski, Tadeusz Stefanowski, Adam Szpet, Jan Tomsia).

Sposób wzmacniania taśm przenośnikowych z linkami stalowymi lub z linkami z włókien szklanych, znamienne tym, że oprócz wymienionych linek (2) jako dodatkowe wzmocnienie taśm w ich kierunku poprzecznym stosuje się jedną lub dwie przekładki tkaninowe (1), sporządzone z tkaniny wątkowej o kilkakrotnie wyższej wytrzymałości w kierunku poprzecznym niż w kierunku wzdłużnym.

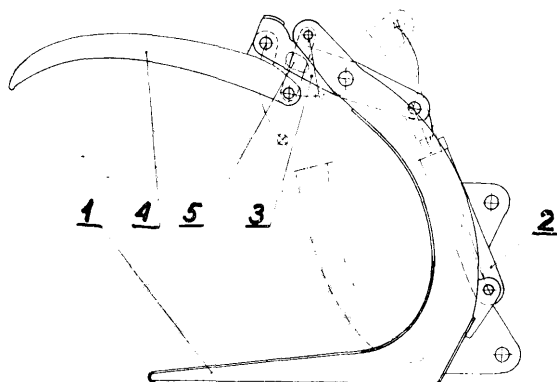
81e

(P. 156836)

20.07.1972.

Instytut Badawczy Leśnictwa. Warszawa, Polska (Henryk Sieradzki).

Chwytnak do dłużyce, znamienny tym, że ma dwuczłonowe łapy dociskowe składające się z pierwszego członu łapy (3) i łapy dociskowej (4) połączonej przegubowo z pierwszym członem łapy (3) oraz z łącznikiem (5), łączącym przegubowo koniec łapy dociskowej (4) z widłami (1), przy czym na widłach (1) zamocowane są przegubowo cylindry hydrauliczne (2) napędzające pierwszy człon łapy (3).

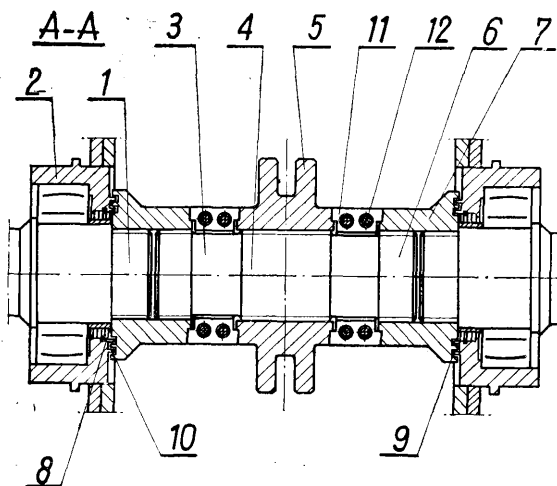
81e

(P. 158064)

3.10.1972.

Rybnicka Fabryka Maszyn „Ryfama” Przedsiębiorstwo Państwowe, Rybnik (Stanisław Grosicki, Stanisław Jankowski, Alojzy Mrozek).

Przenośnik zgrzeblowy z ciągnem łańcuchowym w osi przenośnika, zwłaszcza przeznaczonego do kompleksowej eksploatacji ścian węglowych znamienny tym, że jego bęben napędowy składa się z pomocniczego wałka (3), na którym osadzone jest koło łańcuchowe (5), dwudzielne dystansowe tuleje (11) i zamocowane przesuwne na jego końcówkach (6) piasty (7), oraz którego trasa wyposażona jest w zgrzeblą (15) mającą w swej środkowej części dwa pionowe żebra (16) i wnęki (24) w tylnej ścianie (23), jak również w rynnę (26) z urządzeniem do nakierowywania wypadniętych ze swego toru zgrzebeł (15), które to urządzenie zawiera spoczywającą na spągu (28) odbojnicę (29) ustawioną poprzecznie względem rynny (26) i umocowaną nad odbojnicą (29) zawiasowo na sworzniach (31) wkładki (32), których wewnętrzne powierzchnie (37) leżą na jednej wysokości z górnymi powierzchniami (38) dolnych półek (33) bocznych ścianek (34) rynny (26), przy czym wkładki (32) utrzymywane są w tej pozycji od dołu przez zderzaki (35), a od góry przez sprężyny (36) dopuszczające elastyczne odchylenie wkładek (32) w górę pod naciskiem zgrzebla

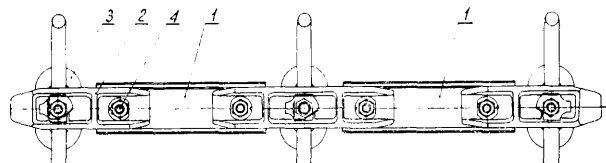
81e

(P. 158103)

5.10.1972.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice (Stanisław Kotlarski, Konrad Pikuła, Edward Cisoń).

Przenośnik zgrzeblowy z dzielonymi zgrzeblami osadzonymi w łącznikach, znamienny tym, że jego zgrzebla połączone są z łańcuchami łącznikami w postaci płasko-wypukłych kształtek, które gwarantują równomierny rozkład obciążeń w poszczególnych cięgłach przenośnika.

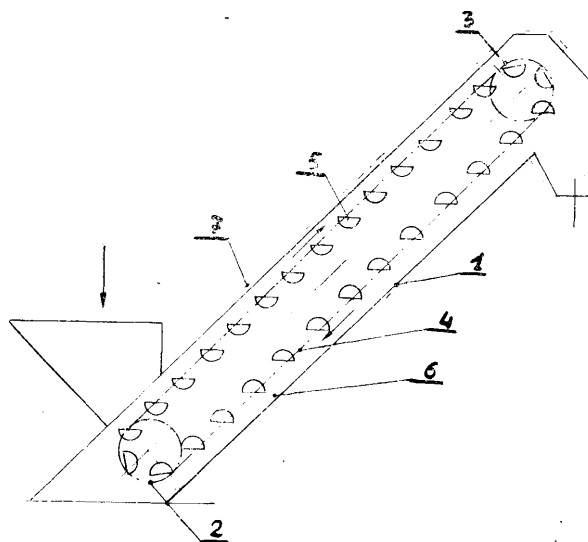
81e

(P. 158311)

17.10.1972.

Wojewódzki Zakład Transportu i Maszyn Drogowych, Bydgoszcz (Oktawian Lachczyk, Zygfryd Skuciński, Bolesław Dubiela).

Przenośnik kubelkowy zwłaszcza do masy asfaltobetonu wyposażony w silnik elektryczny, motoreduktor, przekładnię łańcuchową, wał napędowy z kołami zębatymi, znamienny tym, że składa się z ramy (1), w której wewnętrznej części umocowane są prowadnice dolne (2) i górne (3) prowadzące rolki łańcucha pociągowego (4) z czepakami (5), a na długości ramy (1) w dolnej ścianie umieszczone są przewody grzewcze (6), w których przepływa gorący olej ogrzewający wnętrze przenośnika, natomiast zewnętrzne powierzchnie ramy przenośnika (1) wyłożone są osłonami (7) z izolacji termicznej zabezpieczając przedostawanie się ciepła na zewnątrz.

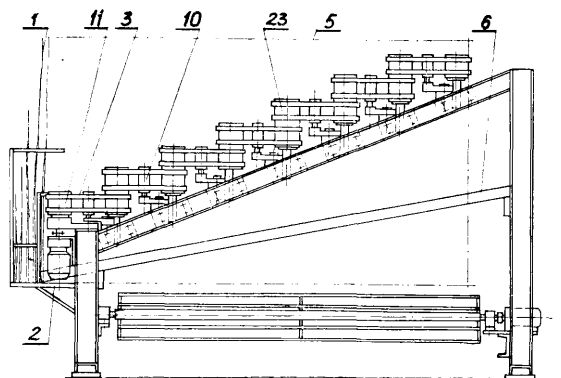
81e

(P. 158722)

7.11.1972.

Centralny Ośrodek Badawczo-Rozwojowy, Drobnej Wytwórczości, Warszawa, Polska (Edward Zawitkowski).

Sortownik do wikliny, znamienny tym, że ma konstrukcję wsporczą (15) ze stołem podawczym (2), dwie niezależne przekładnie wielostopniowe o przełożeniu 1:1 składające się z szeregu podwójnych par kół pasowych (11 i 23) napędzanych kolejno jedna od drugiej za pomocą pasów klinowych (3) poprzez przekładnie łańcuchowe (13) z dwu motoreduktorów (12) o przeciwnych kierunkach obrotów, wyrzutnik (7) z łopatkami (9) i motoreduktorem (14), listwę prowadzącą (6) usytuowaną skośnie do tego wyrzutnika (7) i zestaw pojemników (17, 18, 19, 20, 21 i 22) odpowiadających długościom wysortowanej wikliny (8).

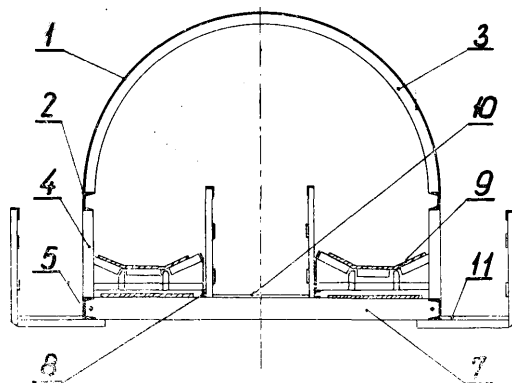
81e

(P. 158737)

8.11.1972.

Biuro Projektów Przemysłu Cementowego i Wapienniczego, Kraków (Jerzy Siepak, Janusz Murzewski).

Powłokowa galeria kryta, zwłaszcza dla przenośników taśmowych, posiadająca jako element nośny usztywniony wręgami półkolisty dźwigar, znamieną tym, że podstawę dźwigara stanowią dwie kratownice, z których każda składa się z pasa górnego (2) i dolnego (5), w którym umieszczone są pręty sprężające, oraz prętów (4), przy czym pas dolny (5) usztywniony jest poprzeczkami (7), na których spoczywają podłużnice (8), do których zamocowane są zestawy kółkowe (9), jak również pomost komunikacyjny (10), natomiast po zewnętrznych stronach galerii usytuowane są pomosty (11) dla obsługi.

81e

P. 158802)

10.11.1972.

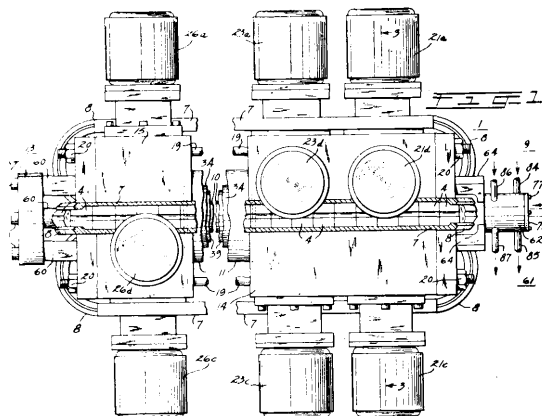
Pierwszeństwo: 17.11.1971 - USA.

Western Electric Company, Nowy Jork, USA (Francis Joseph Fuchs).

Sposób ciągłego wyciskania przedmiotów, zwłaszcza przesuwania do przodu wydłużonego przedmiotu obrabianego o nieokreślonej długości przeciwnie do działania odkształcającego dla ciągłego odkształcania wydłużonego przedmiotu obrabianego i wytwarzania wydłużonego produktu o nieokreślonej długości, znamienne tym, że porusza się ciąg elementów chwytających nieprzerwanie wokół toru bez końca, zawierającego pierwsze stanowisko powyżej działania odkształcającego i drugie stanowisko poniżej działania odkształcającego, przy czym kierunek przemieszczania ciągu wokół toru bez końca jest od pierwszego stanowiska w kierunku drugiego stanowiska, zaś i ruch ciągu elementów chwytających pomiędzy pierwszym stanowiskiem a odkształcającym działaniem odbywa się w ciągłym, czynnym połącze-

niu z wydłużoną powierzchnią wydłużonego przedmiotu obrabianego tak, aby ciągle dostarczać siłę napędową wzdłuż wydłużonej powierzchni wydłużonego przedmiotu obrabianego w kierunku działania.

Urządzenie do stosowania sposobu według zastrz. 1, znamienne tym, że posiada ciąg elementów chwytających, pierwszy środek dostarczający tor bez końca dla ciągu elementów chwytających zawierający pierwsze stanowisko powyżej działania odkształcającego i drugie stanowisko poniżej działania odkształcającego, drugi środek do ciągłego przesuwania ciągu elementów chwytających wokół toru bez końca w kierunku od pierwszego stanowiska do drugiego stanowiska i trzeci środek dla umieszczania ruchomego ciągu elementów chwytających pomiędzy pierwszym stanowiskiem a działaniem odkształcającym i ciągłego skutecznego sprzęgania ich z wydłużoną powierzchnią wydłużonego przedmiotu obrabianego.

81e

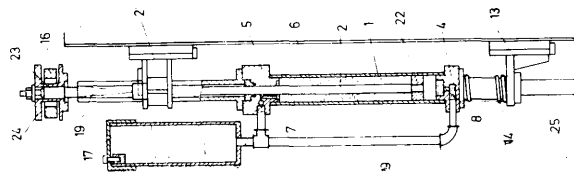
(P. 158804)

11.11.1972.

Pierwszeństwo: 12.11.1972.

Georg Fischer Aktiengesellschaft, Schaffhausen, Szwajcaria (Hans Burger).

Urządzenie do kontroli urządzenia napinającego obiegający element pociagowy, zwłaszcza łańcuch pociagowy lub linę pociagową, urządzenia transportowego, które posiada co najmniej jeden napęd uruchamiający element pociagowy i w którym co najmniej jeden ruchomy środek prowadniczy jest połączony z urządzeniem, napinającym element pociagowy, znamienne tym, że cylinder hydrauliczny lub pneumatyczny (1) jest połączony rozłącznie za pomocą umieszczonego w cylindrze tłocznika (2) z urządzeniem napinającym (3) i jest osadzony z możliwością przesuwu osiowego we wsporniku (13, 21), przy czym dolne zamknięcie (4) i górne zamknięcie (5) cylindra posiada otwór (7, 8), łączący przestrzeń (6) cylindra z przewodem cyrkulacyjnym (9), a na cylindrze (1) umieszczone jest jarzmo włączające (10), które w określonym położeniu (11) znajduje się w pozycji styku z łącznikiem sterującym (12).

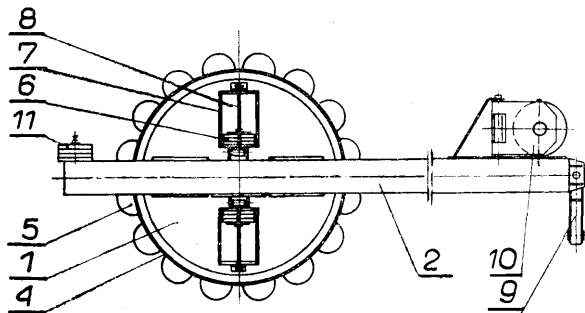
81e

(P. 158815)

13.11.1972.

Biuro Projektów Budownictwa Morskiego, Gdańsk, Polska (Walerian Lewandowski, Waldemar Krumholz).

Urządzenie do zągęszczania materiałów zwałowanych składające się z układu ramy wraz z uzupełniającym osprzętem, znamienne tym, że do walca podstawowego (1) osadzonego w ramie (2) na łożyskach tocznych (3) zamocowana jest obudowa walca (4) z równomiernie rozmieszczonymi na całym obwodzie i długości półwałcami (5), przy czym wewnątrz walca podstawowego (1) znajdują się symetrycznie rozłożone przelotowe komory (7), w których umieszczone są obciążniki (6) mocowane ściągami (8).

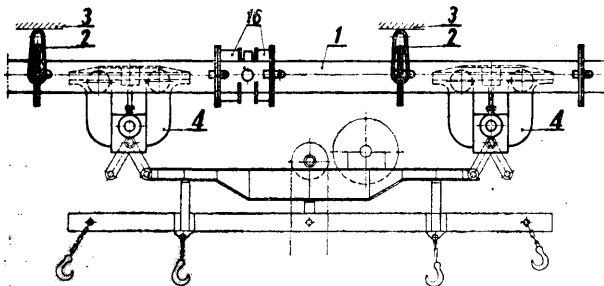
81e

(P. 158817)

13.11.1972.

Główne Biuro Studiów i Projektów Górniczych, Biuro Projektów Górniczych - Katowice, Katowice (Franciszek Lenard, Wiktor Cizek, Jerzy Wojciechowski).

Kolejka podwieszona do transportu materiałów i ludzi stosowana zwłaszcza w górnictwie, znamienne tym, że składa się z toru jezdny wykonanego z łączonych ze sobą rur (1) z wyciętą od dołu szczeliną wzdłużną, podwieszonych za pomocą uchwytów (2) do obudowy względnie konstrukcji (3), wózka jezdny (4), którego układ jezdny znajduje się wewnątrz rury (1) i wyposażony jest w hamulec dwustronnego działania (7) i zaczep pociagowy (11) liny ciągnącej (5) i liny powrotnej (6) umieszczonych również w rurze (1) toru jezdny, oraz rolkowych elementów prowadzących (16), przy czym tor jezdny może posiadać rozjazdy (18) wykonane z rur (1) ukształtowane odpowiednio do rozmieszczenia torów jezdnych, a przestawiane ręcznie lub mechanicznie przy pomocy luzowników.

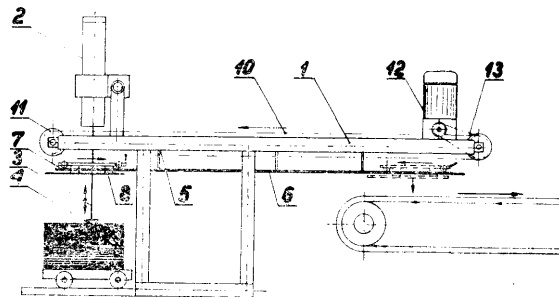
81e

(P. 158845)

13.11.1972.

„Dolmel” Dolnośląskie Zakłady Wytwórcze Maszyn Elektrycznych, Wrocław, Polska (Zygmunt Woźniak, Czesław Krawczyk).

Podajnik do zdejmowania blach ze stosów i podawania na transportery poziome posiadający zsynchronizowane wzajemnie układy pionowego podnosze-

nia i układy, poziomego przenoszenia segmentów blach, znamienne tym, że jest zaopatrzony w dwa elektromagnetyczne wózki (7) poruszające się ruchem posuwisto-zwrotnym po prowadnicach (6) umocowanych do listew mocujących (5), przyspawanych poprzecznie do ram bocznych stojaka (1) oraz w łańcuchy zabierakowe (10) osadzone na uzębionych kołach łańcuchowych (11), połączonych poprzez przekładnię łańcuchową (13) z napędowym silnikiem elektrycznym (12), umieszczonym na końcu stojaka (1) podajnika.

81e

(P. 158949)

17.11.1972.

Zakłady Rybne, Gdańsk (Wincenty Welz, Józef Lewandowski, Zbigniew Kamiński).

Mechaniczne urządzenie do opróżniania koszy sterylizacyjnych konserw w opakowaniach metalowych. Tekst zgłoszenia i rys. zamieszczono w kl. 81a, na str. 160.

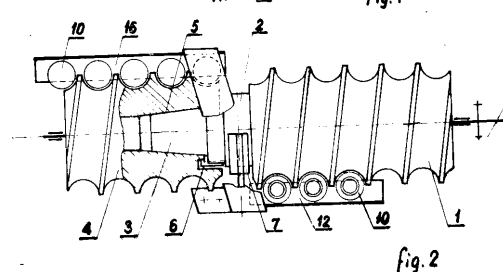
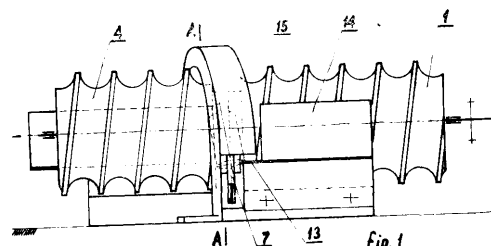
81e

(P. 159140)

28.11.1972.

Zakład Doświadczalny Mechanizacji Przemysłu Farmaceutycznego przy Krakowskich Zakładach Farmaceutycznych „Polfa”. (Zbigniew Kluz, Władysław Barłóg).

Urządzenie doprowadzające **pojemniki, o przekroju zbliżonym do kołowym lub prostokątnym**, do maszyny myjącej **lub podobnej**, składające się ze ślimaka doprowadzającego i odprowadzającego zaopatrzonych w prowadnice poziome oraz prowadnicy, w której następuje odwrócenie pojemnika, z tym że zarys gwintów ślimaków odpowiada kształtom pojemników, a ich skok jest nieco większy od wymiaru pojemników, znamienne tym, że doprowadzający ślimak (1) jest zakończony czopem składającym się z części cylindrycznej (2) na końcu nagwintowanej i części stożkowej (3) połączonej z odprowadzającym ślimakiem (4) w którym obrotowo jest osadzona nakrętka (6) nakręcona na gwintowaną część cylindryczną (2) czopa, a do części nie gwintowanej jest przykręcony

pazur (7), natomiast w miejscu gdzie jest zakończenie ostatniego zwoju doprowadzającego ślimaka (1) i poziomej prowadnicy (12) jest zamocowana obwodowa prowadnica (15) o kształcie ukośnego wykroju powierzchni walca, ograniczonego po bokach równoległymi do siebie płaszczyznami, przy czym płaszczyzny te są usytuowane pod kątem w stosunku do płaszczyzny obrotu pazura, kąt pochylenia płaszczyzn bocznych prowadnicy jest określony stosunkiem połowy średnicy ślimaka i 1,5 długości jego skoku, natomiast pochylenie boków płaszczyzn prowadnicy jest przeciwne do pochylenia linii śrubowej ślimaka.

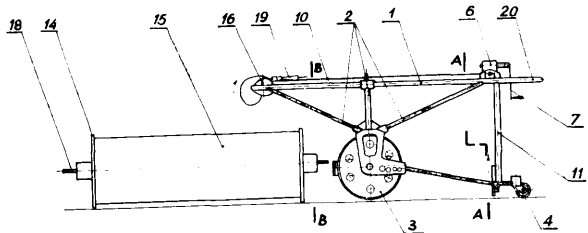
81e

(P. 159244)

2.12.1972.

Bielawskie Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. Dąbrowszczaków „Bieltex”, Bielawa (Jerzy Usik, Kazimierz Florczak).

Wózek do przewożenia ciężkich **wałów** osnowowych, znamienny tym, że na ramie (1) umocowana jest wciągarka (6) współpracująca z wałkiem (8), na obu końcach którego osadzone są rolki (9), przez które przechodzą pasy (10), do których z jednej strony ramy (1) wózka w prowadnicach (11) zamocowana jest obejmą (12) z zaczepami (13), a z drugiej strony ramy (1) zaczep (16) z elementem zaciskowym (17).

81e

(P. 159567)

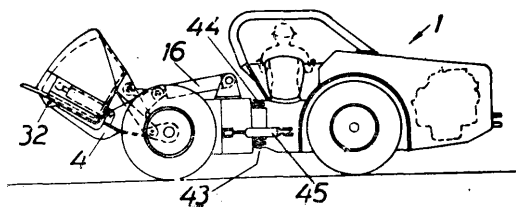
15.12.1972.

Pierwszeństwo: 16 grudnia 1971; Szwecja.

Atlas Copco Aktiebolag, Nacka, Szwecja (Sven Erik Nore Eriksson).

Ładowarka jezdną składająca się z pojazdu oraz z podnośnego, opuszczalnego i przechylnego czerpaka, znamienna tym, że pojemnik (3) jest zamocowany obrotowo do czerpaka (2) a w jednym ze swoich położeniach końcowych pojemnik ten umieszczony jest w czerpaku wykonując ruchy skierowane w tym samym kierunku co i ruchy czerpaka.

Sposób ładowania, znamienny tym, że pojemnik (3) ładowarki napędza się w kierunku materiałów przeznaczonych do załadunku, dla napełnienia go przynajmniej częściowo, następnie pojemnik (3) podnosi się a dopiero potem napędza się czerpak (2) w kierunku materiałów przeznaczonych do załadunku, i po napełnieniu czerpak podnosi się, po czym ładowarka czerpakowa z obu napełnionymi i podniesionymi pojemnikami (2, 3) przemieszcza się w kierunku wysypiska, gdzie oba pojemniki (2, 3) opróżnia się z ładunku przez ich przechylenie.

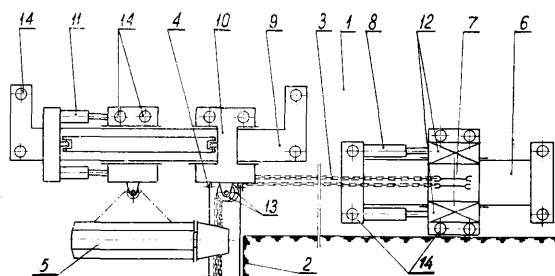
81e

(P. 159866)

27.12.1972.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyjne Przemysłu Węglowego, Gliwice, Polska (Wincenty Pretor, Alfred Janion, Zbigniew Rączka, Zdzisław Penar, Wolfgang Kropiwoda, Eugeniusz Górski, Henryk Zych).

Przesuwne urządzenie kotwiące dla obudowy i struga, złożone z dwóch znanych samoprzesuwnych chodnikowych zespołów dwuczęściowych, znamiennie tym, że zespoły te są ze sobą sprzężone strugowym łańcuchem (3), przy czym na części (7) jednego zespołu umieszczona jest napędowa stacja (12) ustawiona płaszczyznami kół napędzających równolegle do kierunku chodnika (1), a na części (10) drugiego zespołu umieszczone są kółki (13) kierujące łańcuchem wzdłuż czoła ściany (2) i zaczep dla strugowej prowadnicy (4) zaś na drugiej części (9) tegoż zespołu znajduje się zaczep dla górnej sekcji (5) obudowy.

81d

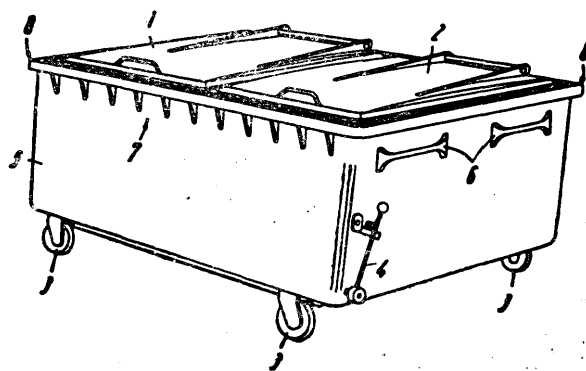
(P. 158750)

8.11.1972.

Pierwszeństwo: 11.11.1971 - NRF

SULO Eisenwerk Streuber u. Lohmann, Herford, NRF (Karl-Heinz Dorsch, Heinrich Ostermeier, Friedel Schinke).

Przewoźny pojemnik do śmieci, o **dużej pojemności** i wykonany z tworzywa sztucznego, mający w zasadzie prostokątny otwór zamknięty pokrywą oraz zabierak służący do sprzęgania pojemnika z elementami urządzenia do jego podnoszenia i wywracania lub tylko do wywracania, należącymi do zasobnika zbiorczego, na przykład śmieciarki, znamiennie tym, że zabierak (7) jest częścią ściany bocznej (5) pojemnika zwróconej przy opróżnianiu ku wymienionemu urządzeniu do podnoszenia i wywracania lub tylko do wywracania i składa się z wykonanego na zewnątrz przy krawędzi otworu pojemnika, otwartego ku dołowi profilowego występu krawędziowego (8) i z żeberk usztywniających (9) przegradzających całe wnętrze tego profilu i wychodzących ku dołowi na ścianę zewnętrzną pojemnika, przy czym **profilowy** występ krawędziowy (8) i żeberka usztywniające (9) przy pojemniku są wykonane jako jedna całość, a grubość ścian pojemnika w obszarze krawędzi otworu względnie profilowego występu krawędziowego jest wzmocniona.

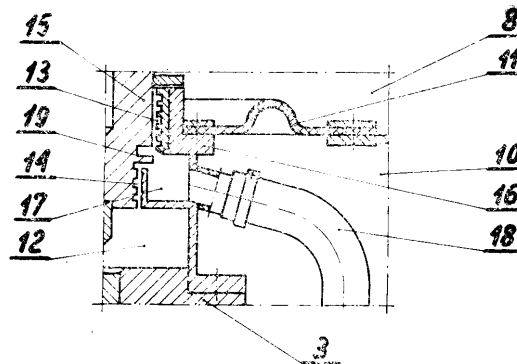
81g

(P. 156046)

16.06.1972.

Centralne Laboratorium Przemysłu Paszowego, Lublin, Polska (Jerzy Tylżanowski, Bogdan Szczęśny).

Zbiornik zwłaszcza do zboża, znamienny tym, że posiada wprowadzony przez dno podnośnik ślimakowy (4) mieszczący się w rurze (3) napędzany silnikiem (1) wtłaczający surowce sypkie zasypywane do kosza (2).

82a

(P. 153156)

28.01.1972

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów Oddział w Łodzi, Łódź (Edward Kącki, Józef Spirnek, Jerzy Niewiarowski, Zdzisław Kulczyński).

Sposób zwiększania wydajności procesu suszenia konwekcyjnego. Tekst zgłoszenia i rysunek umieszczono w klasie 42r na str. 118.

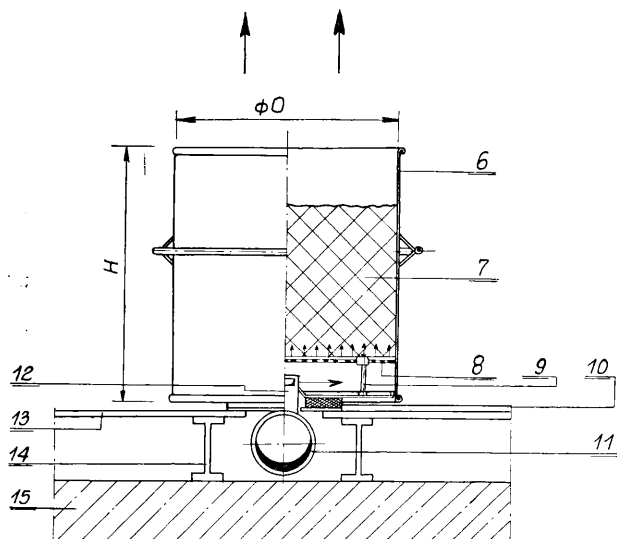
82a

(P. 159694)

20.12.1972.

Zakłady Chemiczne w Bydgoszczy, Bydgoszcz (Jerzy Ossowski, Edmund Zdanowicz).

Urządzenie do suszenia drobnodziarnistych materiałów, składające się z wentylatora, nagrzewnicy, przewodów powietrznych oraz bębnow suszarniczych, znamiennie tym, że wewnątrz bębna suszarniczego (5) w jego dolnej części umieszczone jest sito stałe (8) połączone rozłącznikiem z wspornikiem (9) tworzące z dnem bębna (5) komorę w której umieszczony jest króciec (12) doprowadzający gorące powietrze.

82b

(P. 159412)

9.12.1972.

Świdnicka Fabryka Urządzeń Przemysłowych, Świdnica (Stanisław Bańczak, Zbigniew Sikiewicz).

Ciągła wirówka filtracyjna, łożyskowana od strony dna bębna, zwłaszcza pionowa wirówka cukrownicza złożona z korpusu podzielonego na komorę zbiorczą, komorę odcieków i komorę środkową i zamocowanego w nim na elastycznych podkładkach korpusu łożyskowego, w którym ułożyskowany jest wał stożkowy bębna sitowego napędzany poprzez przekładnię pasową, znamiennie tym, że zawiera pomiędzy komorą odcieków (8) i komorą łożyskową (12) uszczelnienie złożone z co najmniej dwóch labiryntów (13, 14) i zawartej między nimi komory pośredniej (17) połączonej z atmosferą, przy czym korpus uszczelnienia labiryntowego (16) przymocowany jest do korpusu łożyskowego (3), a równocześnie jest poprzez elastyczną przeponę (11) szczelnie połączony z obudową komory odcieków (8).

84a

(P. 159198)

30.11.1972.

Ośrodek Badawczo-Rozwojowy Budownictwa Wodno-Inżynierskiego, Warszawa (Henryk Pająk, Antoni Dębski, Jan Adamczyk).

Sposób wykonywania podwodnych prac i badań geologiczno-inżynierskich, znamiennie tym, że stosuje się szczelną kabinę nurkową, którą opuszcza się na żadaną głębokość przy zamkniętych włazach, przy pomocy liny zamocowanej do balastu dennego umieszczonego w wybranym miejscu, a po osiągnięciu przez kabinę dna akwenu, lub innej dogodnej nad nią wysokości, wyrównuje się w kabine ciśnienie, otwiera się, umiejscowiony na dnie kabiny właz, przez który wypuszcza się żerdź sondy lub rurę innego urządzenia, zaś taką żerdź lub rurę w przypadku potrzeby, przedłuża się przez łączenie w kabine z następnym elementem rury lub żerdzi i to elementem o długości prawie równej wysokości kabiny, a w przypadku elementów dłuższych od wysokości kabiny zakłada się je od spodu włazu i pograża łącznie z kabiną.

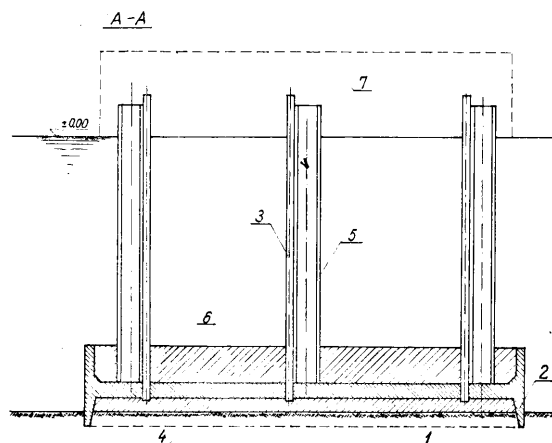
84c

(P. 121675)

13.07.1967.

Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynieryjno-Morskiego „Hydrobudowa 4”, Gdańsk (Stanisław Onoszko).

Sposób wykonywania fundamentów budowli hydrotechnicznych i mostowych na kolumnach, znamiennie tym, że najpierw wykonuje się fabrycznie prefabrykowaną podstawę (1) i kolumny (5), montuje kolumny (5) w podstawie (1) i utwierdza, woduje zmontowany prefabrykat i holuje na miejsce montażu fundamentu, opuszcza na wstępnie wyrównane dno, ustawia na miejscu przeznaczenia i dopiero pod dnem prefabrykatu, to jest pod dnem pływającej podpory (1) już ustawionej na miejscu wykonuje się nośne podłoże (4), wprowadzając tworzywo twardniejące pod wodą rurami (3) poprzez dno podpory (1).

84c

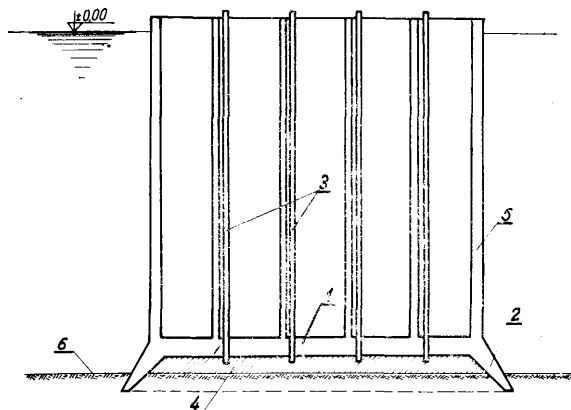
(P. 121676)

13.07.1967.

Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynieryjno-Morskiego „Hydrobudowa 4”, Gdańsk (Stanisław Onoszko).

Urządzenie do wykonywania podłoża nośnego pod fundamenty budowli hydrotechnicznych, zwłaszcza pod żelbetowe skrzynie pływające, stanowiące dno skrzyni, wyposażone na obrzeżu w noże skierowane ku dołowi, stanowiące boczne zamknięcie przestrzeni pod tym dnem, znamienne tym, że ostrza noży wystają poza zewnętrzne powierzchnie bocznych ścian skrzyni fundamentowej.

Odmiana urządzenia według zastrz. 1, znamienna tym, że dno skrzyni wystaje poza jej boczne ścianki, a noże są usytuowane pionowo ku dołowi na obrzeżach tak utworzonych występów-odsadzeń, przy czym jako wzmocnienia tychże występów odsadzeń wykonane są żebra (5).

84c

(P. 132783)

4.04.1969.

Patent dodatkowy do patentu ze zgłoszenia P-132.782

Przedsiębiorstwo Budownictwa Inżynieryjno-Morskiego „Hydrobudowa 4” Gdańsk (Stanisław Onoszko, Janusz Kryczkowski).

Sposób wyciągania z gruntu elementów wbitych, zwłaszcza elementów ścianek szczelnych, przez wprawianie tych elementów w drgania rezonansowe ukierunkowane pionowo i równocześnie wymuszanie pulsami takich drgań cząstek gruntu, dla spowodowania ograniczenia tarcia przez doprowadzenie cząstek w warstwie gruntu przy poboczniczy elementu wyciągalnego do stanu prawie płynnego według patentu głównego ze zgłoszenia patentowego nr P. 132.782, znamienne tym, że wyciągany element poddaje się działaniu pionowej siły wyciągającej, równoważonej siłą ciężkości tego elementu pomniejszoną o występującą siłę wyporu tak, że rozedrgany element skokowo podnosi się ku górze, gdyż jego ruch ku dołowi jest zablokowany wspomnianą siłą pionową.

84c

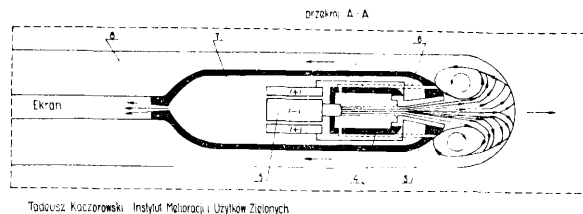
(P. 158070)

4.10.1972.

Instytut Melioracji i Użytków Zielonych, Falenty (Tadeusz Kaczorowski).

Sposób wykonywania głębokich ekranów wodoszczelnych w gruntach przepuszczalnych, znamienne tym, że szczelina w gruncie wykonywana jest przez wytapianie i częściowe odparowywanie składników mineralnych przy pomocy strumienia plazmy w temperaturze 18–20 tys. °C a do wykonanej szczeliny wprowadzona jest pod ciśnieniem iniekcja w postaci cieczy lub pary, które krzepnąc w szczelinie tworzą wodoszczelny ekran.

Urządzenie do stosowania sposobu wg zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że posiada kształt żerdzi wydrążonej wykonanej ze stopów żaroodpornych i składającej się z segmentów, o przekroju płaskiej elipsy, wewnątrz której w części czołowej zamontowany jest sze-

reg palników plazmowych (3), a pozostałą część przestrzeni wewnętrznej urządzenia (1) stanowi przewód doprowadzający pod ciśnieniem iniekcję (7), która wyciskana do wykonanej szczeliny ze strony przeciwległej do palników (4) powoduje przesuwanie się, na zasadzie odrzutu, urządzenia ekranującego (1) w kierunku czołowym oraz wytwarza ekran wodoszczelny.

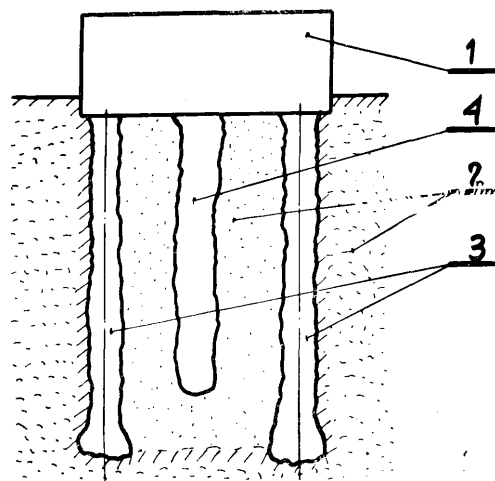
84c

(P. 158575)

7.11.1972.

Biuro Projektów Przemysłu Hutniczego „Biprohut”, Przedsiębiorstwo Państwowe, Gliwice (Julian Pałka, Stefan Wojciechowski, Stanisław Szprynger, Stanisław Kisiński, Jan Dymarski, Bogdan Stolarski).

Sposób fundamentu zespolonego, znamienne tym, że w grunt (2) wbija się pale (3) korzystnie typu Franki w linii zamkniętej w rzucie poziomym tak by wewnątrz tej linii grunt (2) sprężyc, zaś pale (3) zwińcza się fundamentowym blokiem (1).

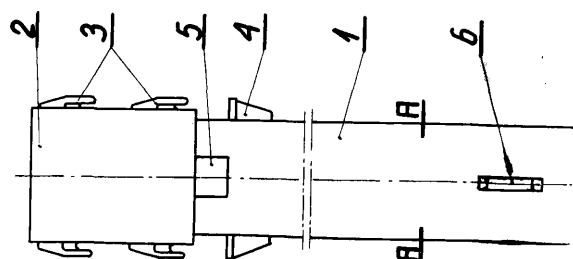
84c

(P. 159585)

16.12.1972.

Kujawskie Zakłady Mechanizacji Budownictwa, Sołec Kujawski (Stanisław Górak).

Rura obsadowa do formowania pali w gruncie, znamienne tym, że w dolnej części jest zaopatrzona w rozmieszczone równomiernie na obwodzie co najmniej dwa piloty (6) przytwierdzone trwale w sposób, iż osie ich są równoległe do osi rury (1).

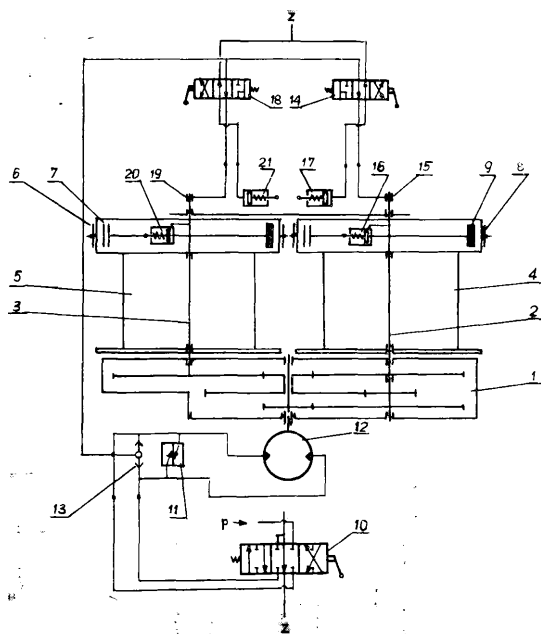
84d

(P. 158960)

20.11.1972.

Politechnika Warszawska, Warszawa; Warszawskie Zakłady Maszyn Budowlanych im. L. Waryńskiego, Warszawa (Jerzy Galas, Stanisław Oziemski, Kazimierz Pawlicki).

Urządzenie do podnoszenia, zwłaszcza o napędzie hydraulicznym, szczególnie dla koparko-żurawi hydraulicznych, znamieny tym, że złożony z dwóch niezależnie działających wciągarek (4), (5), usytuowanych posobnie, uruchamianych wspólnym napędem hydraulicznym jedno lub wielosilnikowym (12), osadzonych w korpusie (22), wmontowany jest w ramę koparko-żurawia (28) poprzez połączenie przegubowe (36) i cięgna ustalające (29).

84d

(P. 159992)

28.12.1972.

Fabryka Maszyn Budowlanych „FADROMA”, Wrocław, (Le Van Truong).

Wysięgnik jednonaczyniowej ładowarki hydraulicznej z dwóch ramion i układu wodzenia łyżki, znamieny tym, że dźwignia dwuramienna (3) układu wodzenia podparta jest na górnym końcu dźwigni dwuramiennej (2) i połączona w górnej części z siłownikiem hydraulicznym (5) umocowanym do ramy ładowarki, a jej dolny koniec łączy się za pomocą cięgna (1) z łyżką (6), natomiast dźwignia (2) wsparta jest w części środkowej na ramieniu wysięgnika, a jej dolny koniec jest połączony za pomocą cięgna (4) również z ramą ładowarki.

85b

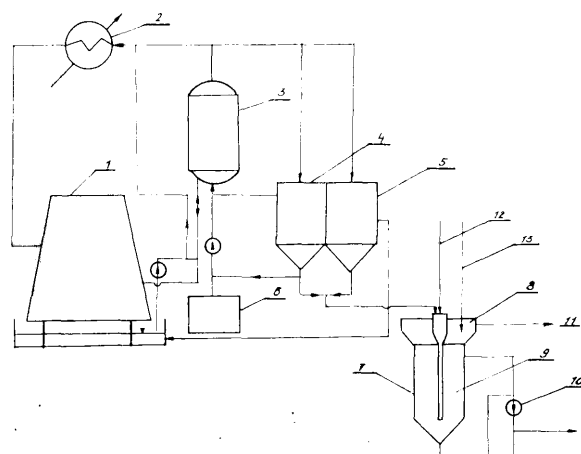
(P. 157176)

8.08.1972.

Instytut Metalurgii Żelaza im. Stanisława Staszica, Gliwice (Józef Sobota).

Sposób uzdatniania dodatkowej lub obiegowej wody w zamkniętych obiegach chłodzących za pomocą wymienników jonowo - wodorowych z częściową eliminacją zasolenia ścieków poregeneracyjnych z równoczesnym podczyszczaniem ścieków ogólnozakładowych za pomocą denitryfikacji znamieny tym, że uzdatnianie wody zasilającej lub obiegowej przeprowadza się w jonowo-wodorowych wymiennikach (3), regenerowanych kwasem azotowym, a eluat poregeneracyjny stanowiący substrat do oczyszczania ścieków gro-

madzony w oddzielnym zbiorniku (4) ścieków poregeneracyjnych doprowadzany jest współprądowo wraz ze ściekami organicznie zanieczyszczonymi poprzez rurę centralną do dna denitryfikacyjnej komory (7).

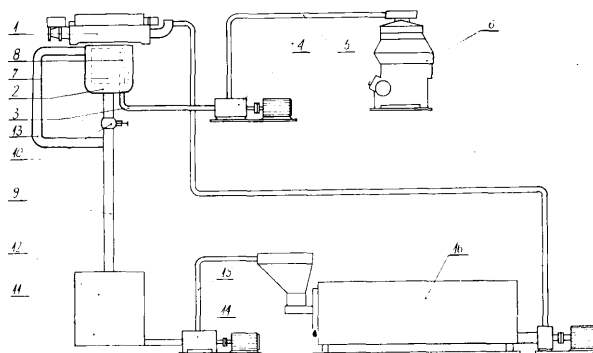
85c

(P. 158890)

30.10.1972.

Przedsiębiorstwo Połowów i Usług Rybackich „Bar-ka”, Kołobrzeg (Tadeusz Gauer).

Układ wstępnego oczyszczania wód olejowych w wytwórniach mączki rybnej instalowany przed skierowaniem tych wód do oddzielania tłuszczu, znamieny tym, że elementy filtrujące umieszczone są w zbiorniku retencyjnym (2) usytuowanym bezpośrednio pod odszłamiaczem (1), przy czym do zbiornika retencyjnego podłączony jest zbiornik dodatkowy (11) z koszem perforowanym (12) za pomocą przewodu spustowego (9) z zaworem odcinającym (11) oraz poprzez przewód przelewowy (13).

85c

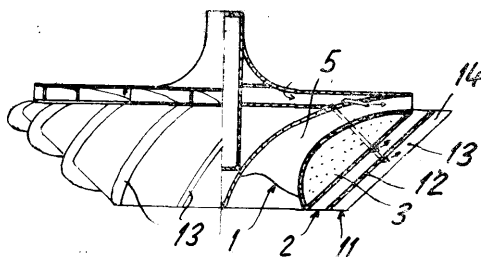
(P. 158938)

20.11.1972.

Pierwszeństwo: 22.11.1971 - Szwajcaria.

Joseph Richard Kaelin, Buochs, Szwajcaria.

Obrotowy napowietrznik powierzchniowy do wprowadzania tlenu lub mieszaniny gazów, zawierających tlen do cieczy a zwłaszcza do ścieków, przeznaczonych do oczyszczania, znamieny tym, że wirnik składa się z co najmniej dwóch współśrodkowo względem siebie usytuowanych i sąsiadujących ze sobą w kierunku promieniowym wieńców łopatkowych (1, 2, 11) a pomiędzy dwoma sąsiadującymi wieńcami łopatkowymi (1, 2), lub < 11) znajduje się ścianka działowa (3, 12).

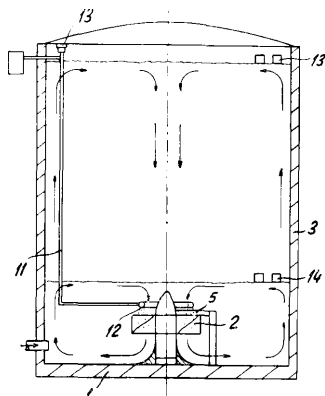

85c (P. 158939) 20.11.1972.

Pierwszeństwo: 22.11.1971 - Szwajcaria.

Joseph Richard Kaelin, Buochs, Szwajcaria.

Oczyszczalnik jednozbiornikowy, znamienny tym, że ma umieszczone w dolnym obszarze zbiornika (3), posiadające łopatki tłoczące urządzenie (2) do przetłaczania cieczy, przy czym krawędzie łopatek tłoczących w celu uzyskania działania tnącego współdziałają z przynajmniej jednym nieruchomym nożem tnącym (5), a ponadto oczyszczalnik ma przynajmniej jeden przewód doprowadzający (11), służący do doprowadzania tlenu lub mieszaniny tlenowej do oczyszczanej cieczy i uchodzący w obszarze zasysania urządzenia (2) do tłoczenia cieczy, oraz tym, że ma elementy sterujące poziom cieczy tak, że zawsze znajduje się on nad urządzeniem do przetłaczania cieczy.

85c (P. 159997) 29.09.1972.

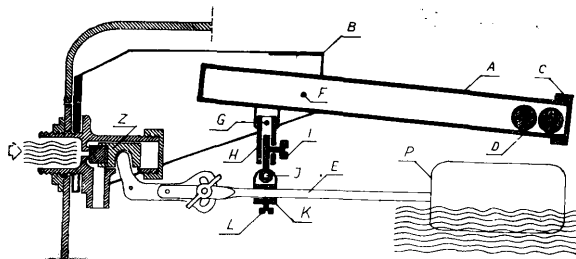
Oesterreichisch-Alpine Montangesellschaft, Wiedeń, Austria (Alois Janusch, Wilfried Joven).

Sposób oczyszczania ścieków przez elektrolizę i mikroorganizmy, znamienny tym, że ścieki, ewentualnie wstępnie oczyszczone mechanicznie, poddaje się oczyszczaniu drogą elektrolizy w jednym lub kilku prawie poziomych polach elektrycznych, a następnie znanemu oczyszczaniu biologicznemu przy stosowaniu osadu czynnego lub złóż zraszanych.

85h (P. 152776) 6.01.1972.

Politechnika Krakowska Instytut Matematyki, Kraków (Zbigniew Pałasiński).

Urządzenie dociskające zawór pływakowy mające zastosowanie w tradycyjnym zbiorniku wody wyposażonym w urządzenie pływakowe, znamienny tym, że na wsporniku (2) w osi (6) jest zamontowany pojemnik (1), w którym są umieszczone luźno metalowe kulki (4), oraz że do pojemnika (1) na osi (7) jest zamocowane przegubowo ramię (8) o zmiennej długości, wyposażone w uchwyt (11).

86b (P. 151301) 30.10.1971.

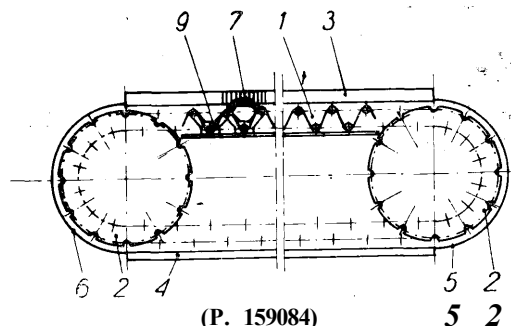
Instytut Materiałów Ogniotrwałych. Gliwice, Polska (Justyn Stachurski).

Masa do regeneracji obmuru zasadowego pieców do wytapiania stali w przemyśle hutniczym наносzona metodą suchą znamienna tym, że w jej skład wchodzi jako surowiec podstawowy w ilości 88—98% złom z wyrobów magnezytowo-chromitowych lub chromitowo-magnezytowych o uziarnieniu 0—3 mm lub 0—4 mm, a jako surowiec wiążący w ilości 3-12% bentonit, perlit, ogniotrwała glina surowa, kaolin surowy lub ich mieszanina o uziarnieniu 0—1 mm, przy czym powyższy złom może być zastąpiony częściowo do wysokości 50% rudą chromitową lub klinkierem magnezytowym.

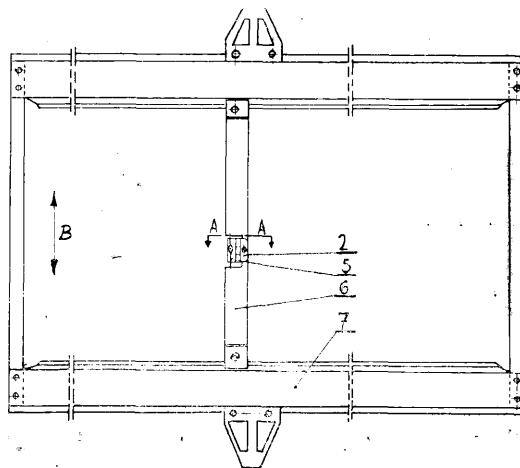
86c (P. 158765) 9.11.1972.

Centralne Biuro Techniczne Przemysłu Maszyn Włókienniczych, Łódź, (Jerzy Bardadin, Czesław Komikowski).

Urządzenie napędowe nośników wątku w wieloprześilkowych maszynach tkackich, zawierające przesuwający się transporter łańcuchowy, napędowe koła łańcuchowe, nieruchome bieźnie prowadzące nośników wątku, znamienny tym, że łańcuchowy transporter (1) składa się z ogniwi (9) wykonanych z płaskich płytek w kształcie litery V, w dolnej części załamanych pod kątem prostym a w górnej posiadających jedno ramię zakończone niesymetrycznymi widelkami, połączonych obrotowo w górnych częściach sworzniami (10), obustronnie, asymetrycznie wystającymi z ogniwi (9), nieruchomych jednostronnie zamocowanych w dolnej części ogniwi (9) sworzni (13), pasa (15) bez końca otaczającego przemiennie sworznie (10) i (13), bieźni (17) prowadzącej ogniwa (9).

86c (P. 159084) 24.11.1972.
Centralne Laboratorium Przemysłu Włókienniczego Południe, Bielsko-Biała (Florian Zuzanski).

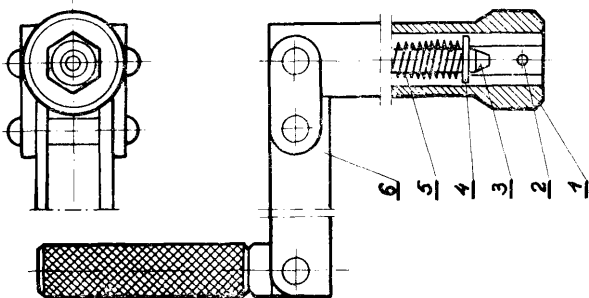
Urządzenie do pomiaru napięcia nitki osnowowej na krośnie tkackim, znamienny tym, że posiada zamocowaną w ramce nicielnicowej (7) listwę pomiarową (6) w wycięciu której znajduje się oczko struny (5) prowadzące nitkę (1) oraz układ czujnika pomiarowego (2), (3), (4) umieszczonego w płaszczyźnie pionowej listwy pomiarowej (6) i nitki (1) a reagującego na działanie w kierunku prostopadłym do tej płaszczyzny.

87a (P. 159410) 9.12.1972.

Jerzy Krzeszowski, Świebodzin.

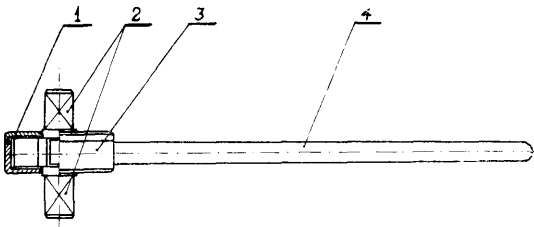
Klucz z magazynkiem do nakrętek kół samochodowych posiadający składane ramię z rękojeścią znamienne tym że posiada długą rurę sześciokątną (1) wewnątrz której znajduje się bolec prowadzący (3) podkładka (4) i sprężyna (5) a na zewnątrz u wlotu klucza zamocowane są przytrzymywacze sprężyste (2).

87a (P. 159535) 14.12.1972.

Państwowy Ośrodek Maszynowy w Przybranowie, Przybranów.

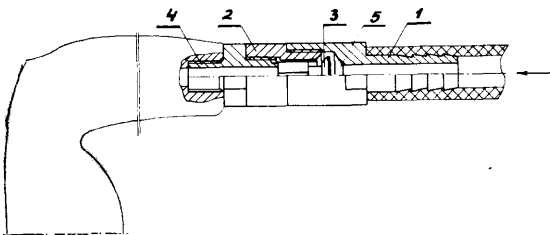
Klucz sprzęgłowy do nasad znormalizowanych do wkręcania i wykręcania śrub i nakrętek, znamienne tym, że moment obrotowy nadawany dźwigni (4) jest przenoszony na zabierak kwadratowy (2) poprzez sprzęgło toczno - cierne, składające się z pierścienia zewnętrznego (3), elementu tocznego (6) i pierścienia wewnętrznego (5).

87b (P. 159882) 22.12.1972.

Fabryka Wagonów „Pafawag”, Wrocław (Michał Zatoka, Zygmunt Sapija).

Zawór do narzędzia pneumatycznego dla łączenia z przewodem sprężonego powietrza znamienne tym, że łącznik (1) posiadający dwustopniowy otwór po połączeniu z korpusem (2) tworzy gniazdo, w którym jest umieszczony grzybek (3), przy czym na drugi nagwintowany koniec korpusu (2) jest osadzona dwustronnie nagwintowana tuleja (4) posiadająca wpust (5) do przesuwania grzybka (3) zaś druga strona tulei służy do połączenia z narzędziem pneumatycznym i odblokowaniem przepływu powietrza w przewodzie.

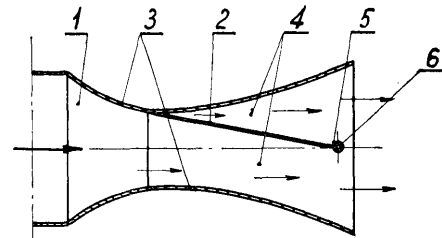

88b (P. 159380) 8.12.1972.

Zakłady Konstrukcyjno-Mechanizacyj ne Przemysłu Węglowego Gliwice (Krzysztof Karowiec).

Sposób działania silnika przepływowego i urządzenie do wykonywania tego sposobu, znamienne tym, że

plyn przepływa z obu stron ruchomej łopatki (2), poprzez kanały (4) utworzone przez podział gardzieli kadłuba (1) za pomocą łopatki (2) której oś obrotu znajduje się w pobliżu krawędzi wylotowej spływu medium, przez co natężenie przepływu dla każdej ze stron zmienia się ustawicznie od wartości minimalnej do maksymalnej, przy czym otwory wlotowy i wylotowy, przez które przepływa plyn napędzający są stale ze sobą połączone.

89d (P. 158915) 17.11.1972.

Pierwszeństwo: 19.11.1971 - Belgia.

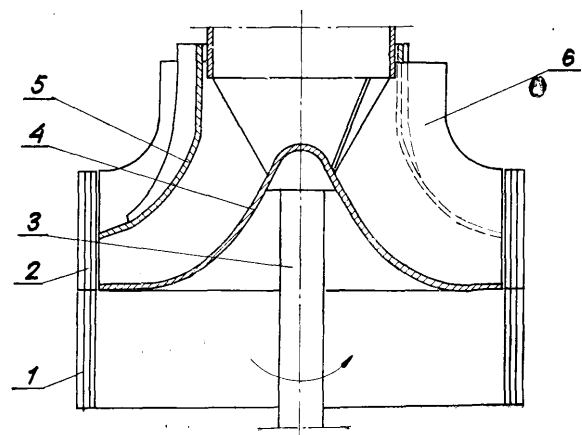
Raffinerie tirlemontoise, Bruksela, Belgia (Georges Francois Michel Frederic Duchateau, Romain Gustave Edgard Vandewijer).

Sposób przerobu na zimno melasu cukrowniczego polegający na dodaniu wapna palonego do rozcieńczonego melasu, które to wapno powoduje wytrącanie się połączenia cukier - tlenek wapniowy, oraz filtrację tak przerobionego melasu, znamienne tym, że składa się z fazy dekantacji przerobionego melasu przed jego filtracją oraz bezpośredniego zawracania produktu dekantacji do melasu rozcieńczonego przed dodaniem do tego melasu wapna palonego, przy czym stężenie cukru w melasie rozcieńczonym jest wyższe od 6%.

89b (P. 158999) 20.11.1972.

Zakłady Urzędzeń Przemysłowych P. P., Nysa (Władysław Dyrka, Adam Mąderek, Ryszard Wiśniowski).

Sposób regulacji wydajności krajalnicy odśrodkowej do ziemiołódów zwłaszcza do buraków cukrowych, której wirnik ma przelotowe kanały buraka wyznaczone przez podstawę wirnika, umieszczoną nad nią pokrywę oraz przez pionowe przegrody kierujące usytuowane między podstawą a pokrywą wirnika i rozmieszczone promieniowo od osi wału wirnika znamienne tym, że w całym zakresie wydajności krajalnicy zachowuje się stałą, odpowiadającą optymalnej prędkości skrawania buraka, prędkość obrotową wirnika, a zmienia się odległość między podstawą (4) a pokrywą (5) wirnika, przy czym zmiana tej odległości jest jednakowa na całej długości przelotowego kanału wirnika i wprost proporcjonalna do zmiany wydajności krajalnicy odśrodkowej.

SPIS TREŚCI

Klasa 1	Przygotowanie rud, paliwa i innych minerałów oraz pozostałości paleniskowych.	1	Klasa 46	Silniki spalinowe, na sprężone powietrze, sprężynowe i inne	123
Klasa 4	Oświetlenie za pomocą materiałów palnych i palniki grzejne w ogólności.	2	Klasa 47	Elementy maszyn, materiały izolujące, hamulce, urządzenia do smarowania, urządzenia zamykające do elementów wytrzymałych na ciśnienie, przekładnie, zespoły konstrukcyjne mechaniki precyzyjnej, zwijanie i nawijanie w ogólności.	127
Klasa 5	Górnictwo.	3	Klasa 48	Obróbka i traktowanie metali sposobami innymi niż mechaniczne	128
Klasa 7	Wyrób i obróbka blachy, rur metalowych, drutu oraz walcowanie metali	12	Klasa 49	Obróbka mechaniczna metali	135
Klasa 8	Bielenie, pranie, barwienie, drukowanie tkanin i tapet, wykańczanie	16	Klasa 50	Mielenie i rozdrabnianie łącznie z przygotowaniem przemiału, dalsza obróbka miewa przez odsiewanie i mieszanie oraz oddzielanie pyłu mącznego od użytego powietrza	138
Klasa 10	Faliwa.	17	Klasa 51	Instrumenty muzyczne	142
Klasa 12	Chemiczne procesy i aparaty nie wymienione w specjalnych klasach	17	Klasa 52	Szycie i haftowanie	144
Klasa 13	Kotły parowe dla siłowni wraz z wyposażeniem oraz przewody parowe.	41	Klasa 53	Srodki spożywcze i używki, o ile nie należą do klas specjalnych, również pasze.	144
Klasa 14	Silniki parowe, siłownie parowe i niezależne do kotła parowego zasobniki pary świeżej i odlotowej	42	Klasa 57	Fotografia, kinematografia i film obrazowo-dźwiękowy.	145
Klasa 16	Przyrządzanie nawozów i przeróbka padliny.	42	Klasa 58	Prasy.	145
Klasa 17	Wytwarzanie lodu i chłodu, przechowywanie lodu, wymiana ciepła, skraplanie drogą mechaniczną trudno kondensujących się gazów i mieszanin gazów, np. powietrza	42	Klasa 59	Pompy i inne urządzenia do podnoszenia cieczy.	146
Klasa 18	Hutnictwo żelaza.	45	Klasa 60	Regulatory do silników, serwowmotory - silniki nastawcze - do ogólnego zastosowania i ich włączanie	148
Klasa 19	Budowa dróg, linii kolejowych i mostów.	48	Klasa 61	Ratownictwo i pożarnictwo	149
Klasa 20	Kolejnictwo.	48	Klasa 63	Pojazdy bezszynowe.	149
Klasa 21	Elektrotechnika.	52	Klasa 65	Budowa okrętów i żeglarstwo	150
Klasa 22	Barwniki, pokosty, lakiery, materiały powlekające, kleiwa.	75	Klasa 67	Szlifowanie i polerowanie	150, 161
Klasa 23	Przemysł tłuszczowy i olejowy	76	Klasa 68	Wyroby ślusarskie.	151
Klasa 24	Instalacja paleniskowa	77	Klasa 70	Przybory do pisania i rysowania	152
Klasa 25	Splatanie, wyrób, koronek, dzianie, wyrób pasmanterii, tkactwo dekoracyjne i dywanowe wiązanie sieci	79	Klasa 73	Wyrób lin.	152
Klasa 27	Dmuchawy, pompy powietrzne wzgl. sprężarki.	79	Klasa 74	Sygnalizacja.	152
Klasa 28	Garbarstwo, obróbka skór surowych, obróbka i przeróbka skóry	81	Klasa 75	Rzeźbiarstwo, malarstwo, ozdabianie powierzchni.	153
Klasa 29	Włókna przędzalnicze.	81	Klasa 76	Przędzalnictwo.	154
Klasa 30	Lecznictwo.	82	Klasa 77	Sport, gry i zabawy ludowe	155
Klasa 31	Piece do wypalania, piece do prażenia, piece, retorty, odlewnictwo, metalurgia proszków.	84	Klasa 78	Wyrób materiałów zapalowych, materiały wybuchowe, rozsadzanie za pomocą materiałów wybuchowych, ognie sztuczne, światło błyskowe, wytwarzanie sztucznej mgły.	155
Klasa 32	Szkło, wełna mineralna i żuźłowa	87	Klasa 79	Tytoń, cygara, papierosy	156
Klasa 34	Maszyny, przybory i wszelkiego rodzaju przedmioty do gospodarstwa domowego oraz meble.	88	Klasa 80	Wyroby z gliny, kamienia, wapna, cementu, gips, asfalt, również prasy do brykietów.	156
Klasa 35	Dźwignice.	88	Klasa 81	Transport i opakowanie	160
Klasa 36	Ogrzewanie, przewietrzanie, zaopatrywanie budynków w ciepłą wodę	91	Klasa 82	Suszarnictwo, także prażenie, piecyki do palenia kawy, wirówki do ogólnego zastosowania.	168
Klasa 37	Budownictwo lądowe.	92	Klasa 84	Budownictwo wodne i fundamentowanie.	168
Klasa 38	Mechaniczna i chemiczna obróbka drewna.	98	Klasa 85	Woda mineralna i musująca, oczyszczanie wody, wodociągi i kanalizacja.	170
Klasa 39	Przeróbka mas plastycznych, kauczuku i rogowatych tworzyw, nie przewidziana na innym miejscu; wytwarzanie produktów plikondensacji, poliaddycji i polimeryzacji	99	Klasa 86	Tkactwo.	171
Klasa 40	Hutnictwo metali (prócz żelaza); stopy łącznie ze stopami żelaza	104	Klasa 87	Narzędzia i przyrządy, również narzędzia pneumatyczne do ogólnego użytku.	172
Klasa 42	Przyrządy.	106	Klasa 88	Silniki wiatrowe i wodne; Elektrofi-zyczne i nukleoteczniczne napędy odrzutowe, napędy fotonowe	172
Klasa 43	Urządzenia kontrolne i samoinkasujące.	123	Klasa 89	Otrzymywanie cukru i skrobi	172
Klasa 45	Rolnictwo łącznie z leśnictwem; hodowla zwierząt; polowanie i zakła-				

